

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

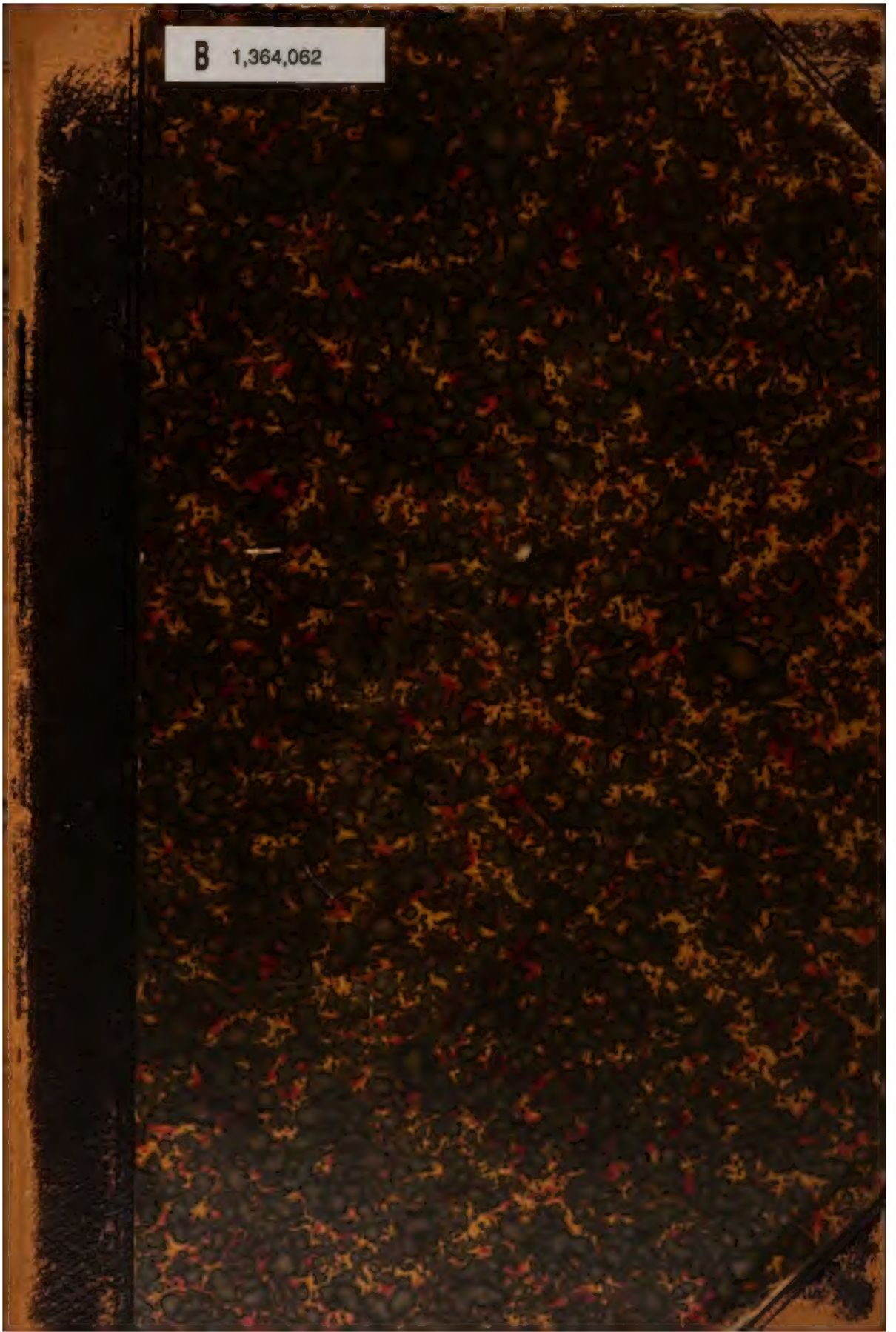
We also ask that you:

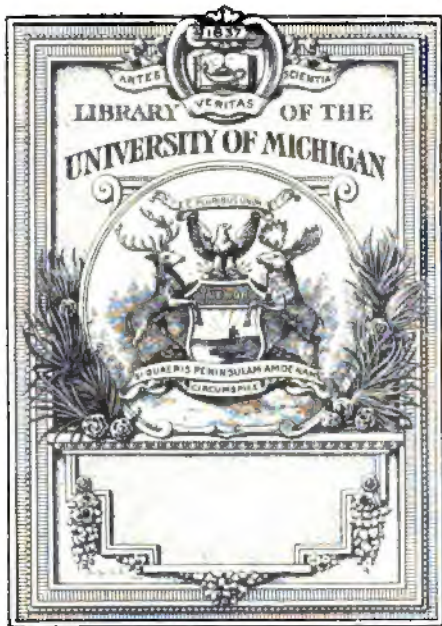
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

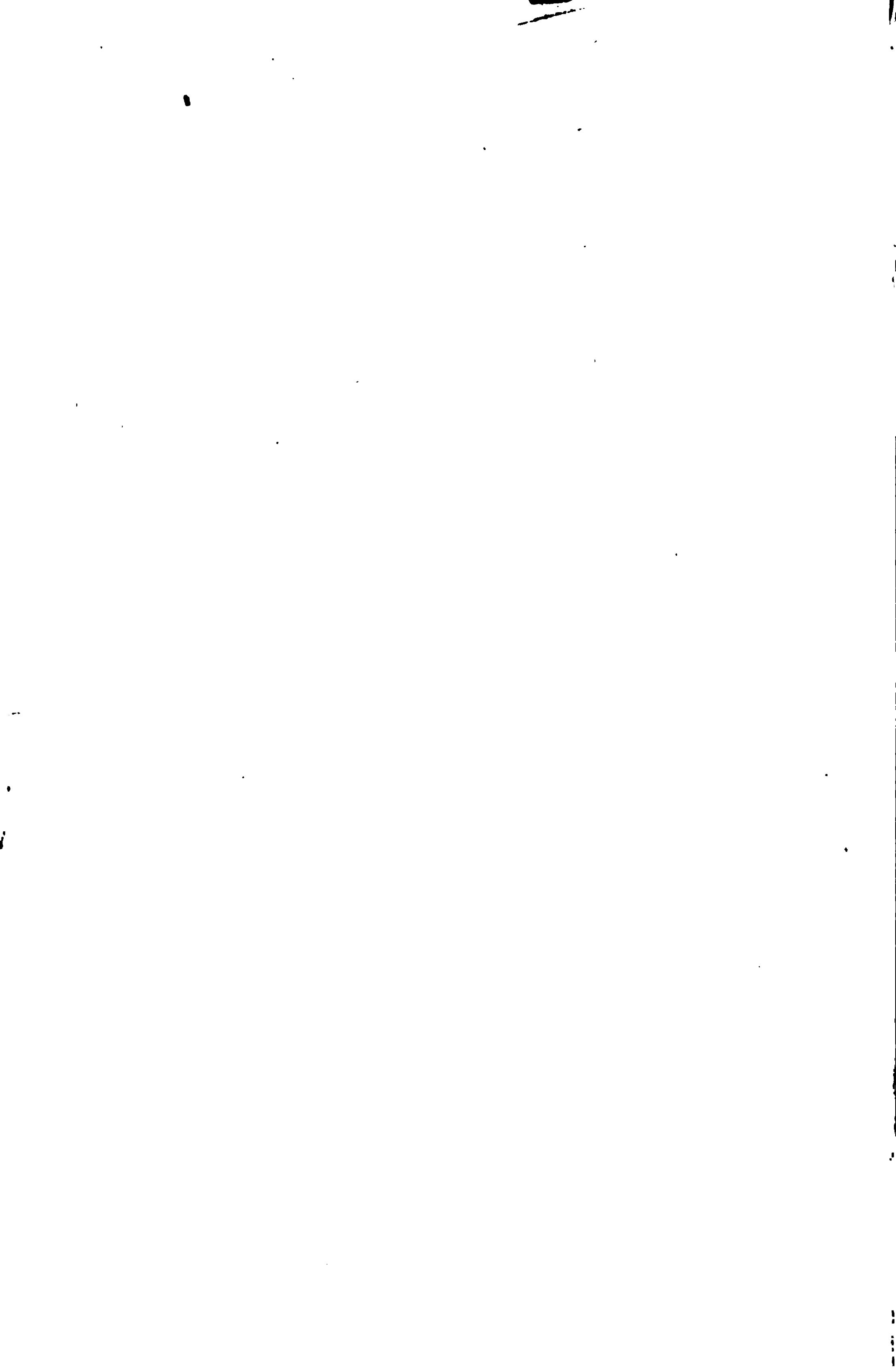
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,364,062

3-2-12

ADVERSARIA
IN AESCHYLUM

2-65-81

SCRIPSIT AC COLLEGIT

Handwritten notes and scribbles.

FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCV.

58

ALL

BIC

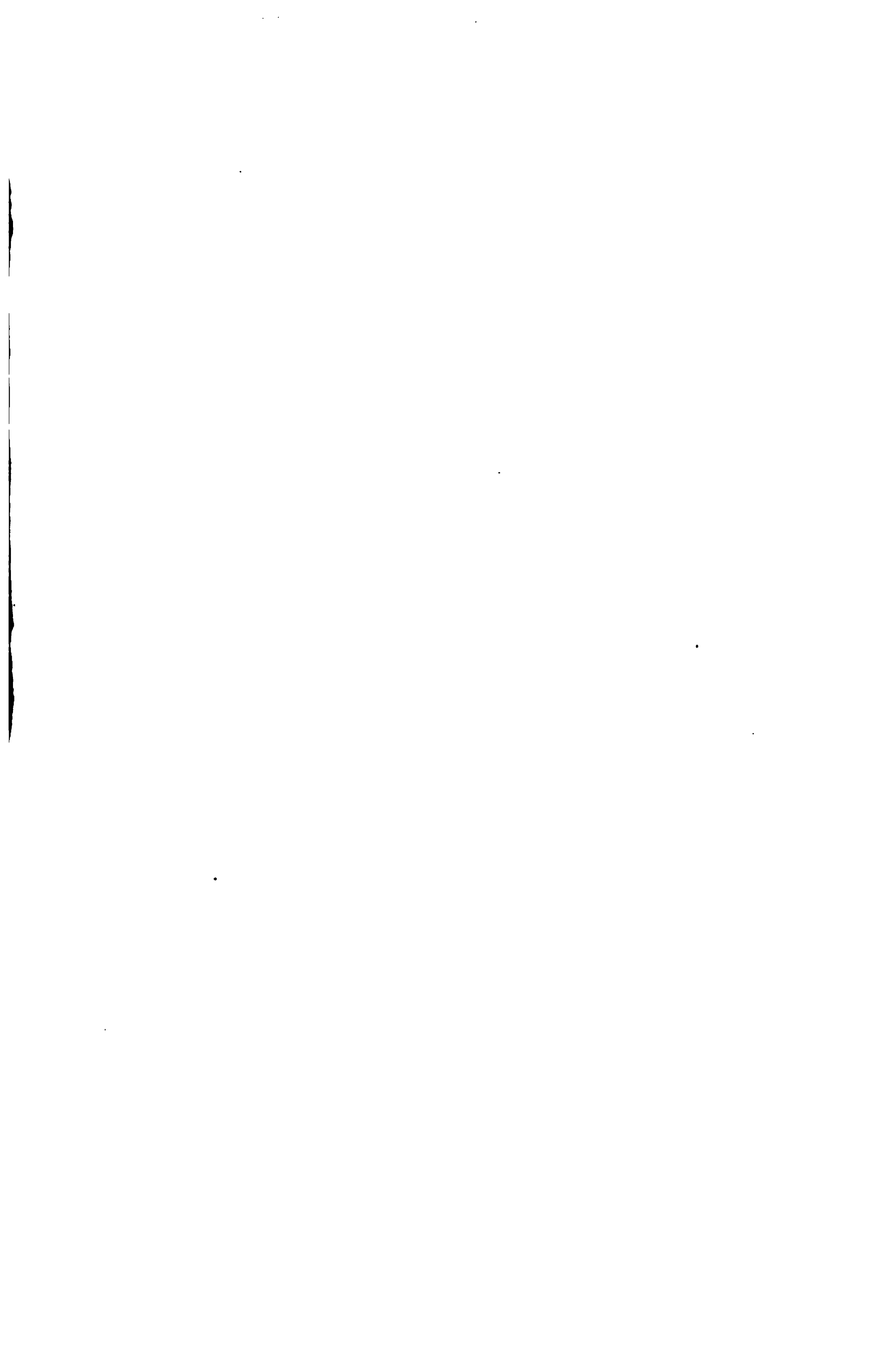
VIRO DOCTO ET ERUDITO
HENRICO VAN HERWERDEN

GRAECARUM LITTERARUM
IN UNIVERSITATE RHENO-TRAJECTANA PROFESSORI
VIRI DESIDERANDI GABRIELIS CAROLI COBETI
IN STUDIIS GRAECIS
DUM VIVEBAT CRITICORUM FACILE PRINCIPIS
DISCIPULO STUDIOSO ET IN LINGVAE
GRAECAE SCIENTIA ET CULTURA SUCCESSORI
DIGNISSIMO

HAS SUAS IN AESCHYLUM LUCUBRATIONES
SUMMA CUM OBSERVANTIA HONORIS CAUSA ·
DEDICAT ET COMMENDAT

AUCTOR.

PRAEFATIO.

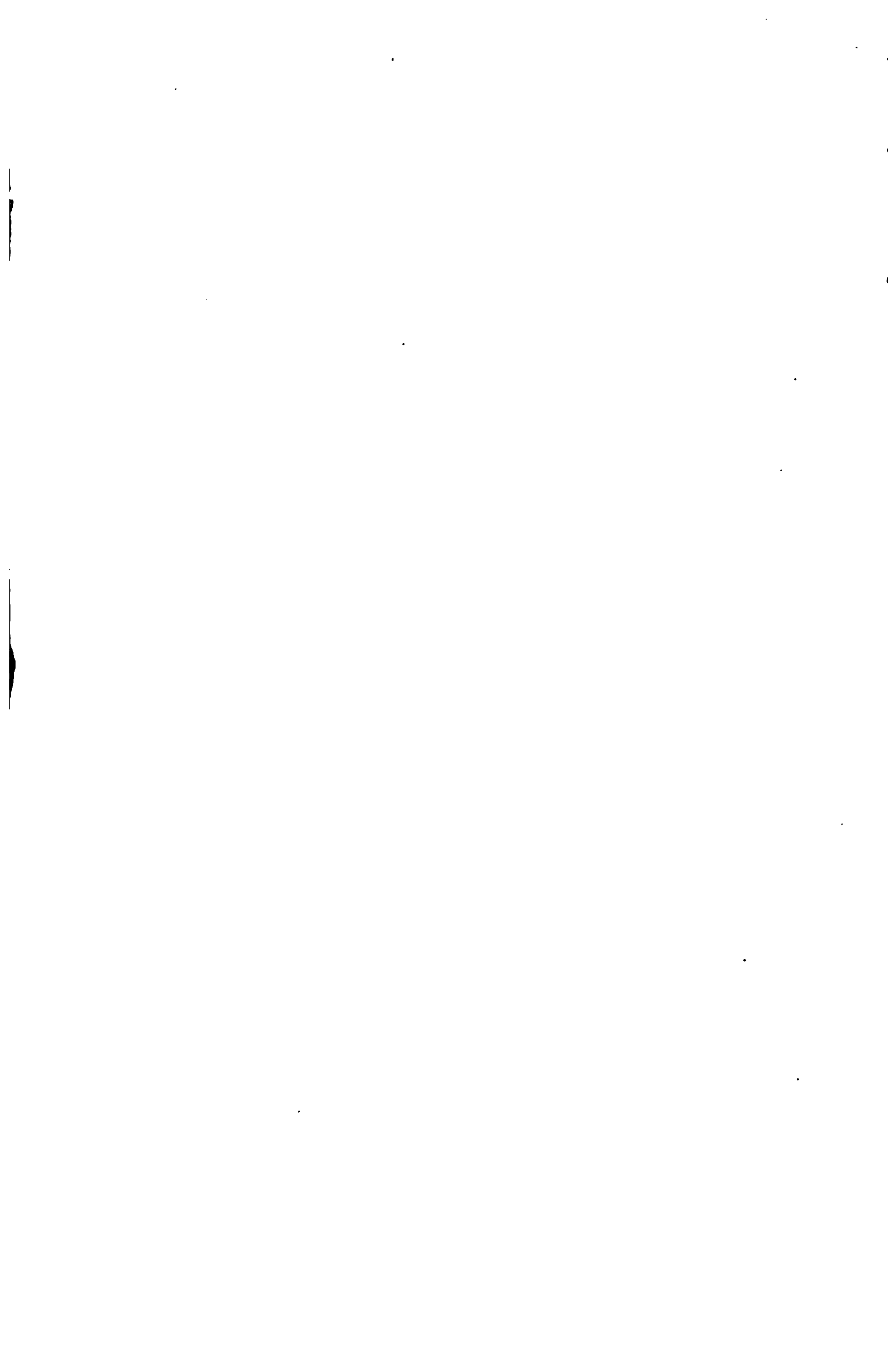

Has in Aeschylum observationes, partim meas partim aliorum hic ibi sparsas, plurimis abhinc annis annotare et colligere coepi, negligentius saepe et non consulto ipso auctoris textu, ut a libris meis procul amotus. Unde non mirum videbitur si in iis nonnulla levioris momenti, nonnulla parum castigate et accurate scripta, nonnulla etiam errata reperiantur. Quam ob causam propositum mihi erat accuratiorem earum recensionem facere priusquam typographo committerentur. Sed, quum praeter alia negotia premerent infirma valetudo et senectus, invitus coactus sum eas fere ut primum scriptae erant relinquere. Multas conjecturas meas in iis propositas ab aliis viris criticis interea occupatas esse probabile est: quod moneo ne quis me aliorum scrinia compilasse et in meum ipsius usum scientem convertisse putet. Qualescunque sint hae animadversiones, spero ex iis lectorem nonnulla quae ad auctorem difficilem et gravibus textus corruptelis laborantem emendandum et illustrandum conducant excerpturum esse.

Quum jam paene totum volumen typis expressum esset, novam et diligentio rem trium Oresteae fabularum recensionem facere constitui, rei criticae praecipue ratione habita. Quas in duas posteriores fabulas observationes feceram in Addendis supplevi; quas in Agamemnonem in singulari ejus fabulae editione quam nunc paro et quam proxime in lucem prodituram esse spero proponam.

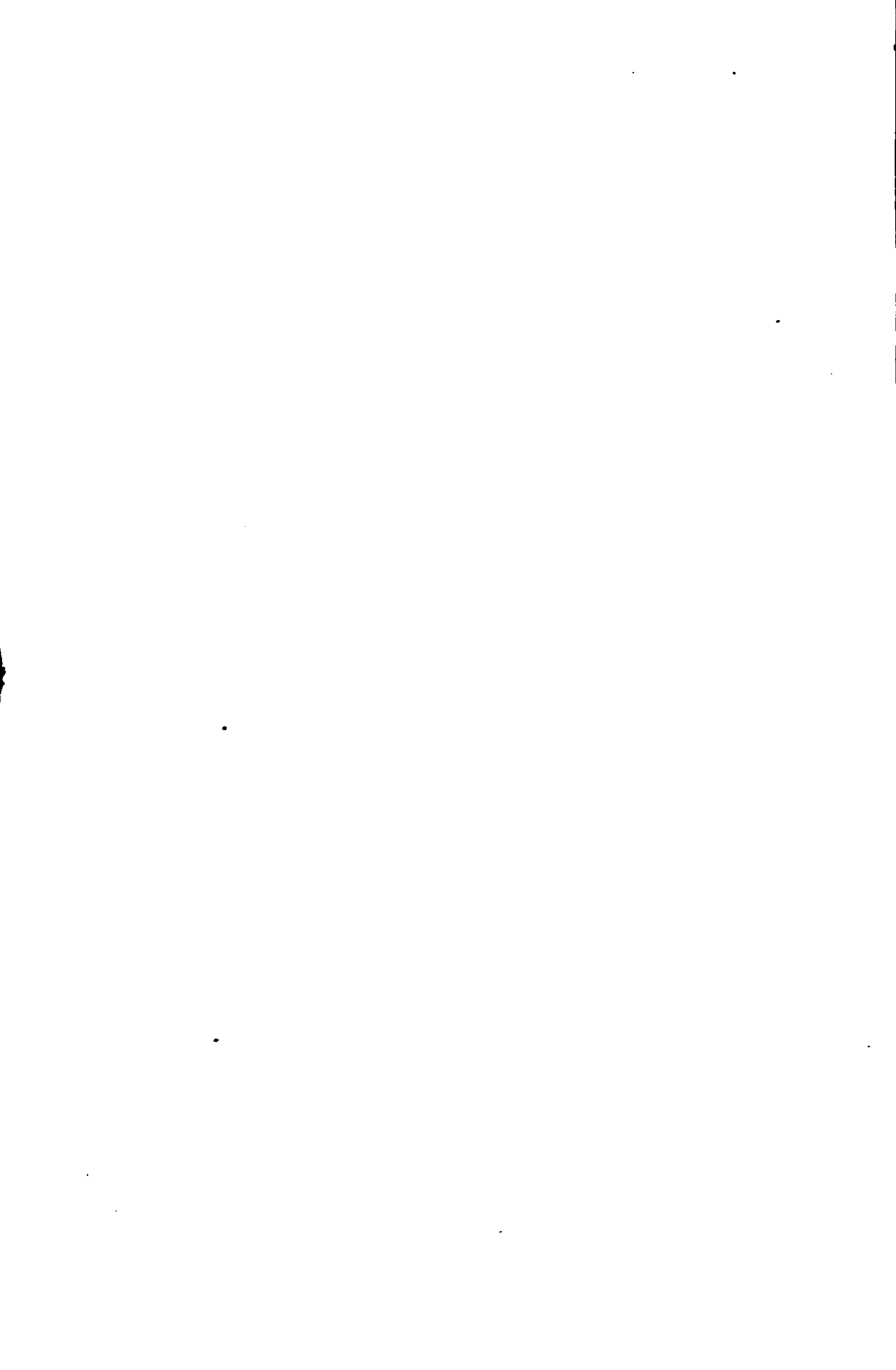
Scribebam Brightoniae, Junii die 27. 1895.

AESCHYLUS.

AESCHYLUS.

PROMETHEUS VINCTUS.

Vita Aeschyli. Lege Ἐλευσίσιος (δὲ) τὸν δῆμον.

1. Cf. Eur. Andr. 889. τηλουρὰ γὰρ | ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί'.

2. ἄβατον] ἄβροτον schol. Ven. ad Il. ξ. 78. Blomf. Hesychius, Ἄβροτον· ἀπάνθρωπον. (Cf. 20. ἀπανθρώπω πάγω.) Ibid. Schol. ἢ διὰ τὸ ἄγριον (ἄβροτον V. D. in Class. Journ. I. 27.) καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. etc. Σκύθην ἐς οἶμον] Σκύθην ἀκύμον' (sterilem) F. G. Schmidt. Imo Σκυθῶν ἐς αἶαν. Et sic Nauck. Cf. Eur. Med. 2. Κόλχων ἐς αἶαν κνανέας Συμπληγάδας. El. 1287. κομίζετω | Φωκέων ἐς αἶαν. Σκύθης adjectivum est etiam 417. Σκύθης ὄμιλος. Sept. 817. Σκύθη σιδήρω. Cf. tamen 722. ἐς μεσημβρινὴν | βῆναι κέλευθον. οἶμον] Cf. 394. Eur. Alc. 835. ὄρθην παρ' οἶμον ἢ 'πὶ Λάρισσαν φέρει. Or. 1252. El. 218. Fr. 236. ἀπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν —] Cf. Eur. Bacch. 450. σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν. ἐπιστολάς] Mandata. I. q. ἐντολάς. Cf. Eur. Hipp. 858. τέκνων ἐπιστολάς | ἔγραψεν.

4. ὅς σοι πατήρ ἐφεῖτο] Cf. Soph. El. 1111. ἀλλὰ μοι γέρων | ἐφεῖτ' — ἀγγεῖλαι etc. 144. Tr. 286. Aj. 116. Hom. Od. ν'. 7. Theocr. VIII. 1.

5. ὀχμάσαι] Cf. 618. Eur. Or. 265. μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλης ἐς Τάρταρον. Cycl. 484. ἵππους τ' ὀχμάζει. 484. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας etc. El. 817.

7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] Qu. τὸ σὸν γέρας γὰρ —. Et sic Hirschig. (Ann. Crit. Traj. ad Rhen. 1849.). Cf. 38. 82. Vel τὸ σὸν γὰρ ἄγνον etc. Vel τὸ σὸν γὰρ εὖχος. Huc non pertinet illud Philostrati Icon. Scamand. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρός οὐ ξανθὸν — ἀλλὰ χρυσοειδὲς etc. σέλας] Cf. Ag. 281. 289. Fr. 280. Eur. Hel. 871. λαμπιῆρος σέλας.

9. δεῖ θεοῖς] Fort. θεοῖσι δεῖ.

10. ὡς ἂν διδαχθῆ] Qu. ὡς ἐκδιδαχθῆ, Omitti solet ἂν post ὡς, ὅπως, ἵνα, ὅφρα, in hujusmodi structuris apud Tragicos. Aliud valet ὡς ἂν, ut in ὡς ἂν ποιήσης, utcunq̄ feceris.

12. Cf. Hesiod. Th. 385. *καὶ Κρότος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.*

13. Cf. 57. *περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.*

15. *δῆσαι — φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ*] Cf. Thesm. 947. *πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην.* Sed Soph. Aj. 108. *δεθεις πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης.*

16. *τῶνδε τόλμαν*] Cf. Cho. 91. *τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος.* Eur. Med. 1173. *εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν. τῶνδε*] Qu. τοῦδε.

17. *εὐωριάζειν*] Cf. Soph. Fr. 505.

18. *δορθοβούλου*] Cf. Pind. P. IV. 262. *δορθόβουλον μῆτιν.* VIII. 78. Ol. II. 83.

20. *ἀπανθρώπῳ*] Fort. *ἀπανθρώπῳ ἔν πάγῳ.* Confer *ἀπόξενος, ἀπότιμος.* Cf. 270. *τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.*

21. Cf. Soph. Tr. 3. *οὔτ' εἰ χρησιὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός.* Eur. Hec. 370. *οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρῳ | θάρσος.* Similiter Eur. Med. 689. *τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;* Ubi Elmsleius hunc locum contulit. *μορφὴν του βροτῶν V. D. in Class. Journ. I. 29. ἔν' οὔτε φωνήν*] Sub. *ἀκούσει.* Minus recte alii *κτύπον δέδορκα* (Sept. 103.) conferunt.

22. Cf. Trag. Fr. Adesp. 133, 1. (Com. anon. IV. 628.) *χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | αἰγυπτιώσει* (i. e. *μελανεῖ*, Hesych.). Pind. Fr. 106, 2. *θεῶν δυνατόν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἀμέρας σέλας.* Hesychius, *Φοῖβος: καθαρὸς, ἄγνός, ἀμίαντος.*

23. *ἀσμένῃ δέ μοι — ἦλθε*] Cf. Aesch. Prom. 23. *ἀσμένῳ δέ σοι | ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος.* Arist. Pac. 581. *ὡς ἀσμένοιισιν ἦλθες ἡμῖν.* Soph. Oed. C. 1505. *ποθοῦντι προουφάνης.* Tr. 18. Eurip. Phoen. 1075. Hom. Od. φ'. 209. *σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω.*

χροιάς ἀμείψεις ἄνθος ἡμμένῳ δέ σοι Wakef. S. C. § 8. Cf. Solon. Fr. 27, 5. *τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυῖων | λαχνοῦται χροίης ἄνθος ἀμειβομένης.* Incert. Idyll. VI. 18. *καὶ τόσον ἄνθος χιονέαις πόρφυρε παρηῖσι.* Pind. N. IX. 23. *λευκανθέα σώματ'.* Theodect. Fr. 17. *ἥς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν | σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος | εἰς σώματ' ἀνδρῶν.* ἄνθος] Colorem.

24. *ποικιλείμων νύξ*] Cf. Hel. 1096. *ἀστέρων ποικίλματα.* Soph. Tr. 94. *αἰόλα νύξ. ἀποκρύψει*] De producta syllaba Elmsleius (in Class. Journ. XVI. 427.) confert Pers. 217. *εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.* Phil. 30. *ὄρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεῖς κυρῆ.* El. 1193. *τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;* Phoen. 589. *ὦ θεοὶ γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.* Hipp. 715. *καλῶς ἐλέξαθ', ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγώ.* (Ubi v. Monk.) Iph. T. 51. *δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας.* Tro. 995. *χρυσῶν ῥέουσιν ἠλπισας κατακλύσειν.* Hel. 411. *Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπι-*

δρομάς. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Eur. Fr. 920, 2. τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί. Secunda in Ἀμφιτύρων producitur Eur. Suppl. 278. 315. et in ἀντίπνον et κάποιτρέπομαι, in anapaestis, Prom. 1086. Sept. 1068. Cf. ad Orest. 12. Andr. 2.

25. πάχνην] Cf. Ag. 512. Com. anon. IV. 604. γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.

27. δ λωφήσων] Cf. Empedocl. 446. οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Qu. ὄ σ' ἀπολύσων, aut ὄ σ' ἐκσώσων.

28. ἐπηύρω M. ἀπηύρω reliqui et Eust. ad Il. η'. p. 675, 49. ἐπηύρου Elmsl. Ab praesenti apud Atticos non usurpato ἐπαύρισκομαι, cujus aoristi sunt ἐπηῦρον ἐπηυρόμην. Cf. Hesiod. Op. 238. πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ (ἀπηύρα al. Gaisf.). Eur. Hel. 469. τιν' αἰτίαν σχῶν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ; Iph. T. 529. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Incert. ap. Athen. l. 1. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν. Andoc. p. 20, 2. εἴ τι ὑμᾶς χρεὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. ἀχθηδῶν] Malim ἀχθηδῶν.

29. θεὸς θεῶν γὰρ —] Cf. 955. νέοι νέοι κρατεῖτε. Soph. Aj. 522. χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' αἰεί. Phil. 959. φόνον φόνου δὲ δύσιον τίσω τάλας. Tr. 338. Oed. C. 837. ὑποπτήσων χόλον] Cf. 960. ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς. 174. ἀπειλὰς πτήξας.

30. πέρα δίκης] Cf. Soph. El. 521. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἀρχῶ. Eur. Iph. A. 396. Ἰνφρα 507. καιροῦ πέρα.

31. ἀτερπῆ — πέτραν] Cf. 146. φρουρὰν ἄζηλον δχήσω.

36. κατοικίζει] Malim κατοικίσεις. Cf. Soph. Oed. R. 1178. κατοικίσας. Oed. C. 384. κατοικτιοῦσιν. 461. κατοικίσαι. 1282. κατοικίσαντα (?). Oed. R. 1296. ἐποικίσαι.

39. τὸ ξυγγενές] Cf. 289. δεινόν] Anglice a strong thing. Cf. Sept. 1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγνον, οὗ πεφύκαμεν. Eur. Iph. A. 917. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα. Phoen. 355. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ᾠδίνων γοναί. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Soph. El. 770. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

40. ἀνηκουστεῖν] Cf. Hom. Il. σ'. 236. πατρὸς οὐκ — ἀνηκούσθησε. Cum dativo Herod. VI. 14. absolute Herod. I. 115. Confer ἀσεπτεῖν Ant. 1350. ἀτλητεῖν Oed. R. 515.

41. οἶόν τι! πῶς οὐ τοῦτο —; V. D. in Class. Journ. III. 76. Sic infra 968. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

42. αἰ αἰ, τί δὴ νηλῆς σὺ Elmsl. (cf. ad Soph. El. 153.) prob. censor in Class. Journ. V. 306. Qu. αἰεί τις εἰ νηλῆς σὺ —, vel αἰεί γέ τοι —, vel αἰεί σὺ δὴ νηλῆς τε —. Cf. Eur. Cycl. 368. νηλῆς. τόνδε vulg. τῶνδε L. pr. m. τῷδε Herw.

43. *θρηνεῖσθαι*] *Deflere. Pro activo θρηνεῖν. Similiter Aj. 852. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.*

48. *ἔμπας*] Cf. *Eum. 229. Ant. 845. Aj. 122. 1338. Alc. 906. Cycl. 535.*

49. *ἄπαντ' ἐπαχθῆ*] *Stanl. Blomf. prob. Herw. ad Ion. 396. ἄπαντ' ἐπράχθη 'ν Heath. ἄπαν πέπρωται V. D. in Class. Journ. I. 30., (coll. Schol. ἐπράχθη: ἀντὶ τοῦ ὄρισται, τετύπωται. Hesych. πέπρωται: τετύπωται, ὄρισται, Infra 518. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;)* *ἄπαντ' ἐπράχθη τοῖς θεοῖσι κοιρανεῖν V. D. in Class. Journ. III. 77. Ideo offendit nonnihil ἐπαχθῆ, ut monuit Elmsleius, quod nusquam occurrit haec vox apud tragicos, qui prae ea usurpant ἀχθεινός. θεοῖσι κοιρανεῖν] Cf. 940. ἄρξει θεοῖς.*

51. *προσείλους*] Cf. v. *εὖειλος Arist. Fr. 613. ἔγνωκα καὐτός· κούδεν (οὐδὲν?) ἀντειπεῖν ἔχω censor in Class. Journ. V. 307. Ἐγνωκα καὐτός legitur Soph. Ant. 1095. Eur. Alc. 1080. ἔγνωκα, τοῖσδε δ' — V. D. in Class. Journ. VII. 454. ἔγνωκα· τοῖσιδ' οὐδὲν Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 228. ἔγνωκα· τοῖς δ' ἔτ' οὐδὲν —. Reisig ad Oed. C. 1534. Schol: τοῖς· ὦν εἴρηκας. Lege ἔγνωκα καὶ τοῖσδ' οὐδὲν —. (Scilicet exciderat καὶ post simile — κα. Deinde metri caussa particula καὶ, quae fortasse suprascripta erat, in locum alienum translata fuit.) Vel ἔγνωκα καὐτός κούδεν —. Vel ἔγνωκα· τοῖσδέ γ' (τ') οὐδὲν —. Cf. Eur. Iph. T. 934. ἔγνωκα· μητρός σ' εἶνεκ' ἠλάστρουθ' ἑαί. 1063. σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε. Alc. 1083. ἔγνωκα καὐτός, οὐδ' ἔρωσ τίς μ' ἐξάγει. Soph. Ant. 1095. ἔγνωκα καὐτός.*

54. Cf. *Soph. El. 1116. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς] πρόχειρον ἀχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι. Ph. 747.*

55. *βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶ Stanl., coll. 52. 72. Qu. λαβών νιν αὐτὰ (vel αὐτ' ἐν) χερσίν —. σθένει] σθένους Wakef. S. C. § 40. ἐγκρατεῖ σθένει] Cf. Soph. Ant. 474. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον.*

56. *ῥαισιτῆροι] ῥαισιτῆρα ex Hesychio V. D. in Class. Journ. I. 31. θεῖνε] Qu. θείνων.*

57. *ματᾶ] Cunctatur. Cf. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν δδῶ. Eum. 137.*

58. *μηδαμῆ] Nulla ex parte. Μηδαμὰ (526.) nullo modo valet. Cf. 256. αἰκίζεται τε κούδαμῆ χαλᾶ κακῶν.*

59. Cf. *Eq. 759. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κακ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν. Eccl. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Iph. T. 1032. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας. Eur. Fr. 433. ἔχω — διδάσκαλον | ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον | Ἐρωτα. Aristarch. 2, 5. οὗτος — τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον. Synes. Epist. 148. δεινὸν δμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὐρεῖν. Callistratum in Statua Memn. IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους (add. ἐκ) τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. Marcellin. V.*

Thuc. p. 2. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὕρισκει πόρους. Ulpian. ad Dem. c. Androt. p. 395. δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὕρειν ἀφορμάς.

Cf. Soph. Phil. 902. ἅπαντα δυσχέρει' (δυσχερῆ 'σθ'?) δτω etc.

60. δυσεκλύτως] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τεύχημα (τέχνημα Nauck.) καὶ δυσέκλυτον. Suppl. 945. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς | γόμφος διαμπαξ ὡς μένειν ἀραρότως. 548. Eur. Med. 1192. ἀραρότως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. I. q. ἐμπέδως.

62. σοφιστής] Callidus artifex. Cf. 944. Fr. 320. εἴτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ (?) παραπαίων χέλυν.

64. ἀνθάδη] Qu. ἐγκρατῆ, fast. Scribe *νν*. Pro γνάθον fort. γένν.

65. διαμπάξ] Cf. Suppl. 548. Eur. Bacch. 993.

66. ὑπερστένω] ὑπερ στένω Schutz. Recte, opinor. Cf. Oed. R. 265. ὡσπερὶ τοῦμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι (ὑπερ μαχ. aut ὑπερμαχήσω?).

68. ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς] Cf. Cho. 265. σιγαῖθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις etc. Suppl. 449. ὅπως δ' ὄμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται | δεῖ κάρτα θύειν. Eur. Bacch. 367. Πενθὲν δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις. Arist. Nub. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

69—70. δρᾶς — δρῶ] δρῶ — δρᾶς V. D. in Class. Journ. III. 77.

69. Cf. 691. δυσθέατα — πῆματα. Aj. 1004. ὦ δυσθέατον δμμα καὶ τόλμης πικρᾶς.

71. μασχαλιστήρας] Cf. Herod. I. 215. Cum μασχαλιστήρ confer ποδιστήρ (Cho. 1000.), ἐνδυτήρ (Soph. Fr. 674).

72. ἐγκέλευ'] ἐγκέλευ' εἰ Ven. 3. Qu. εἰ κέλευ'.

73. Qu. ἧ κάγκελεύσω. Cf. Eur. Phoen. 619. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ET. καὶ κατακτενῶ γε πρός. Her. 642. μάλιστα· καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. 277. ἐπιθωύξω] Cf. Eur. Iph. T. 1127. κώπαις ἐπιθωύξει. Hipp. 219.

74. σκέλη δὲ] Lego σκέλη τε. χῶρει κάτω] Descende ad inferiores partes corporis.

75. μακροῦ πόνου (vel χρόνου) conj. censor in Class. Journ. V. 307., coll. Eur. Phoen. 726. θέλομ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὄρῶ πολλοῦ πόνου. Plat. Legg. IV. 708 D. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις. Cf. Soph. Oed. C. 1341. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ.

76. νῦν] Scribe *νν*.

77. ἐπιτιμητής] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστὴν κάπιτιμητήν. Hom. Od. ι'. 270. Ζεὺς ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε.

80. Cf. Soph. Oed. C. 1730. τί τόδ' ἐπέπληξας; ὄργῆς τε τραχύτητα] Cf. Eur. Med. 447. τραχεῖαν ὄργῆν.

81. Hesych. Στίχωμεν (l. στείχωμεν): πορευθῶμεν, βαδίσωμεν. Cf. ad Soph. Ant. 1129. σίχους.

82. ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζε] Cf. Arist. Pl. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος. 1129. Vesp. 149. Th. 1001. θεῶν γέρα συλῶν] Cf. 107. 229. 439. Soph. Phil. 1365. πατρὸς γέρας συλῶντες.

83. ἐφημέροισι] I. q. βροτοῖς. Cf. 253. 945.

84. ἀπαντλήσαι] Legerim ἀπαλλάξαι. Cf. 324. πημάτων ἀπαλλαγείς.

86. προμηθίας vir doctus in Class. Journ. V. 307. Elmsl. ad Bacch. 508. Herw. Recte. Cf. Schol. B. χρεια ἐστὶ προμηθείας. et 479—480. Plat. Prot. 361 D. ᾧ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ προμηθούμενος.

87. τύχης edd. vett. Herw. δτω τρόπῳ] Quomodo. I. q. ὅπως. Cf. 471. σοφισμ' δτω | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. ἐκκυλισθῆσει] Cf. Xen. Cyn. VIII. 8. εἰάν δὲ ἐκκυλισθῆ ἐκ τῶν δικτύων. Mem. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.). Arist. Th. 651. εἰς οἱ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα. Pherocrat. II. 338. εἰκῆ μ' ἐπήρας ὄντα τηλικουτονί | πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν (εἰς πόλλ' — πράγματα?).

88. Cf. Eur. Med. 67. ὡσθ' ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ | λέξαι μολούση δεῦρο Μηδείας τύχας. ὦ δῖος αἰθήρ] Cf. Eur. Ion. 1078. Διὸς — αἰθήρ. Fr. 836. etc.

90. Cf. Trag. adesp. 269. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκη γελᾷ. Sosicrat. com. IV. 591. λεπτή δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν | αὔρα etc. Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Scott Lord of the Isles IV. 7. 'The waves, divided by her force, | in rippling eddies chased her course, | as if they laughed again.' Plut. d. prim. frig. c. 17. βυθοὶ ποταμῶν καταγελῶσι.

91. Cf. Suppl. 298. καὶ τὸν πανόπτην —] Eadem personae mutatio est Soph. Aj. 857. καὶ τὸν διφρευτήν Ἥλιον προσεννέπω. 862.

92. Cf. 1092. ἔσυχός μ' ὡς ἐκδικα πάσχω. Med. 158. λεύσσειθ' ἃ πάσχω. Hec. 1114. Soph. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' οἶον ἄρι κῦμα — κυκλεῖται.

93. αἰκίαισιν] αἰκείαισιν Elmsl. Bl.

94. τὸν μυριετῆ χρόνον] Cf. Soph. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. Infra 541. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. διακναιόμενος] Cf. Eur. Her. 297. Arist. Ran. 1259. Eccl. 952.

96. ταγός] Cf. Pers. 23. 480. Soph. Ant. 1051. Arist. Eq. 159. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

98. φεῦ φεῦ pro αἶ αἶ Porson. V. Elmsl. ad Med. 1364.

99. ποῖ — Rob. πεῖ Ald. Lege πῆμα στενάχω; ποῖ — ἐπιτεῖλαι;

100. τέρματα] τέρμα τι malit Blomf. Fortasse recte. ἐπιτεῖλαι] Lege ἐποκεῖλαι. Cf. 184. Pluralis ut in 706. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθησ ὁδοῦ. Cf. 183. δέδια — πῆ ποτε τῶνδε πόνων χρὴ σε τέρμα κέλσαντ' εἰδεῖν. 257. 623. 754. 827. 1025.

101. Cf. Soph. Oed. C. 732. καίτοι τί φωνῶ; προξεπίστα-
μαι] Cf. 701. Simile compositum προξεφίεσθαι legitur Soph. Fr. 759.

102. σκεθρῶς] Exacte, accurate. Cf. 488. Eur. Fr. 88, 2.
ταῦτα γὰρ σκεθρῶς δρᾶν | ἡμᾶς ἀνάγκη etc.

103. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (Pr. 103.) aut μοῖραν.

105. Cf. Eur. Fr. 478. τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν ἰσχυρόν (οὐ λέγειν
δσον vulg.) ζυγόν. Soph. Fr. 696, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβρι-
θέστερον. Fr. 532, 6. Ant. 1106. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
951 sq. Moschion. 2, 4.

106. Cf. 197.

108. ἐνέζευγμαι] Cf. 597. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἐν πημο-
ραῖσιν; Fort. ὑπέζευγμαι. Cf. Aj. 24. καὶ γὰρ ἔθελοντῆς τῶδ' ὑπε-
ζύγην πόνω. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκη ζυγείς. Eur. Her. 886.
πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Ag. 1640. ζεύξω βαρείαις
(ζεύγλαις).

109. θηρῶμαι] θηράσας conj. Cant. δ' ἐγὼ θηρῶν Aurat.
Qu. θηρεύων.

113. δεσμοῖσι πασσαλευμένος M. δεσμοῖσι πασσαλευτός ὦν Turn.
vulg. δεσμοῖσι πεπασσαλευμένος Rob. δεσμοῖς τε πασσαλευτός ὦν
V. D. in Class. Journ. I. 31. δεσμοῖσι προσσελούμενος Weckl. p. 147.
coll. 438. 167. 194. 227. 255. 525. 178. δεσμοῖσι προσπεπαρμένος
Dind. δεσμοῖσι πρόσπαρτος πέτρα Weil. Cf. 19. δυσλύτοις χαλκεύ-
μασι | προσπασσαλεύσω τῶδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ. 142. οἶω δεσμῶ
προσπαρτός ἐγὼ (ita Dind.). Legitim δεσμοῖς πεπασσαλευμένος.
ὑπαίθριος] ὑπαιθρίοις Blomf.

115. ὀσμὰ — ἀφεγγής] Cf. Av. 1715. ὀσμὴ δ' ἀωνόμαστος —
χωρεῖ. ἀφεγγής] Suspectum. Qu. ἀφραστος, aut ἀήθης. Cf. Pac.
186. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἱμά-
των με προσγελᾶ (προσέβαλεν?). Hom. Il. ο'. 153. H. in Merc. 237.
H. in Cer. 277 sq. Virg. Aen. I. 403. 'Ambrosiaequae comae divi-
num vertice odorem | spiravere.'

116. θεόσντος] θέορτος Casaub. (ex Eust.). Cf. 764. θέορτον
ἢ βρότειον. Cycl. 218. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. Alex. III.
οὐ θνητός οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ | σύγκρασιν. Κραιπνό-
σντον legitur 279.

118. θέλων] Masculinus, quasi praecessisset persona. Cf. ad
145. πόνων ἐμῶν θεωρός] Cf. 306. 310.

120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] Cf. Eur. Phoen. 479.
δι' ἔχθρας τῶδε καὶ φόνου μολών. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῶ σῶ
διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος
(αὐτῶ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην. Herod.
I. 169. Valck. ad Phoen. 482.

122. εἰσοιχνεῦσιν Heath. εἰσοιχνοῦσιν malit Elmsl. εἰσοιχνεῦσιν
est forma Ionica. Cf. Hom. Il. 1, 384. ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι etc. Infra

646. *πολεύμεναι* (in sen.). Eur. Med. 423. *ὑμνεῦσαι* (mel.). Hipp. 168. *ἀύτεν*. Hesych. *Εἰσοιχνεῦσιν· εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύουσι*. V. Elmsl. ad Med. l. l. Soph. El. 166. *οἶχνῶ*. 313. *οἶχνεῖν*. Eum. 316. *διοιχνεῖ*. Redde, intrant, frequentant. *τὴν Διὸς αὐλήν*] Cf. Eur. Hipp. 66. *παρθένων αἶ — ναίει' εὐπατέρειαν αὐλὰν Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον*. Plat. Axioch. p. 162. *τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἣ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦτιω τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς*. et Ovid. Met. I. 171. 'magni tecta tonantis | regalemque domum.' Locutio Homericā, Od. δ'. 74.

123. *τὴν λίαν φιλότητα*] Cf. Men. IV. 275. *τὰ λίαν ἀγαθὰ*.

125. *ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς*] Cf. Ran. 1352. *ὁ δ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς* (Eur.). Eur. Fr. 597, 4. *ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς*.

128. *τάξις*] Anglice band.

129. *πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις*] Cf. Eur. Ion. 122. *ἄμ' ἀλίου πτέρυγι θοᾷ*.

132. *κραιπνοφόροι*] Confer *κραιπνόσυντος* 279. *κραιπνὸς* Pers. 95.

134. *ἐκ δ' ἐπληξέ μου —*] *Λεγε ἐκ τ' ἐπληξε —*. Cf. Thuc. II. 38. *ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει*. 368. Eur. Or. 542. *ὁ μ' ἐκπλήσσει λόγου*. Ion. 635. *οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ | πονηρὸς οὐδείς*. *θεμερῶπιν* Steph. Bendl. Anglice demure-looking (*θεμένη ἔραζε ὦπα*, Π. γ'. 217.). *μυχόν*] Qu. *μυχοῦ*. Cf. Soph. Fr. 1084. *ὁδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν*.

138. Qu. *πᾶσαν συνειλισσομένου* (vel καθ'). Notanda inusitata collocatio particulae τε.

140. *δέρχθητ', εἰδέσθ'*] *δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'* V. D. in Class. Journ. I. 31. *δερχθῆναι* valet simpliciter videre, cernere; *εἰδέσθαι* visu percipere. Similiter *κλύειν*, *ἀκοῦσαι* Cho. 5. Cf. ad 448. *κλύοντες οὐκ ἤκουον*. Soph. Fr. 998. *προσιδεῖν — καταδερχθῆναι*.

141. *προσπόρπατος*] Cf. 61. *πόρπασον*. I. q. *προσπασσάλευτος*.

143. *φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω*] *φρουρὰν — ὀτλήσω* Naber. Conferunt Hom. Od. η'. 211. *ὀχέοντας διζύν*. λ', 618. *κακὸν μόνον, ὄνπερ ἐγὼ ὀχέεσκον*. φ' 302. *ἦν ἄτην ὀχέων*. Hesiod. Scut. 93. *ἦν ἄτην ὀχέων*. 31. *ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν*. *ὀχῆσω*] I shall endure. Cf. Od. η'. 211. *ὀχέοντας διζύν*. Pind. Ol. II. 122. *ὀκχέοντι πόνον*.

144. Qu. *ὄσσοισιν ἐμοί γ' ὀμίχλα —*. *φοβερά*] *ὄνοφερά* conj. Hirschig. (Ann. Crit., Traj. ad Rhen. 1849), coll. Pers. 536. *Περσῶν — ἄστν — πένθει ὄνοφερῶ κατέκρουσας*.

145. *εἰσιδούσα* Blom. Elmsl. Quasi praecessisset simplex pronomen ἐμοί. Cf. ad 118. *εἰσιδούσης* vir doctus in Class. Journ. V. 308. Eadem constructio est Soph. Ant. 1001. *ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ | κλάζοντας οἴστρω* etc.

146. πέτρα — τῆδ'] Cf. 967. τῆδε λατρεύειν πέτρα.

147. ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις] Cf. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν. 426. δαμέντι' ἀδαμαντοδέτοις Τιᾶνα λύμαις. 525. δεσμούςσ ἀεικεῖς. 178. τῆσδ' αἰκίας. Cf. v. ἔλεφαντόδετος Av. 218.

148. οἰακονόμος] Ita οἶακα νέμειν et νωμᾶν dicitur. Gubernator. I. q. οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Cf. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἶακα νέμων. Sept. 3. ἐν πρύμνῃ πόλεως | οἶακα νωμῶν.

150. ἀθέσμως] ἀθέτως ex Hesychio Benti.

151. αἰστοῖ] Cf. 232. αἰσιώσας γένος | τὸ πᾶν. 668. κεραυνόν, δς πᾶν ἐξαισιώσοι γένος. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διήστωσε (διήστωσε?). An αἰσιτά.

152. νέρθεν τ' Ἀΐδου — Τάρταρον] νέρθεν θ' Ἄιδου Blomf. Elmsl. Cf. 1028. εἰς ἀναύγητον μολεῖν | Ἄιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάρη. Hom. Il. 8, 13. ἧ μιν ἔλων δῖψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, | τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, | ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, | τόσσον ἔνερθ' Ἄιδεω ὄσον οὐρανός ἐσθ' ὑπὸ γαίης. Virg. Aen. VI. 134. 'bis Stygios innare lacus, bis nigra videre | Tartara.' 540. 'Hic locus est partes ubi se via findit in ambas: | dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit, | hac iter Elysium nobis; at laeva malorum | exercet poenas et ad impia (infima?) Tartara mittit.' Infra enim Hadem sive Orcum fingitur esse Tartarus.

153. ἀπέραντον] ἀπέρατον fere malit Blomf. in Gloss. Recte, opinor. Cf. ad 1078. Suppl. 1049.

155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγροῖσι πελάσας conj. Elmsl., coll. 60. ἄραρεν — δυσεκλύτως. ἀγροῖσι (del. ἀλύτοις) V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 175. ἀλύτοις corruptum putat vir doctus in Class. Journ. V. 308. δεσμοῖς — πελάσας] δεσμοῖς — ποδίσας (i. q. ἐμποδίσας) Burges. (coll. Xen. Anab. III. 4. 21. πεποδισμένοι). δεσμοῖς — γελάσας frustra V. D. in Class. Journ. I. 31. Cf. ad 565. Herod. VII. 141. ἀδάμαντι πελάσας (in orac. πεδήσας conj. nescio quis). Pind. P. IV. 227. ζεύγλα πέλασεν. Eur. Alc. 230. βρόχω δέρην οὐρανίω πελάσαι. Theocr. 25, 212. τόξον ἔλων στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνη | νευρειήν. Hom. Il. 5, 766.

156. ὥς μήποτε θεός | μηδεὶς ἄλλος malit Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229.

157. ἐπεγήθει] ἐγεγήθει Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229. Blomf. Cobet. V. L. p. 103. Recte. Cf. Eur. Hec. 279. ταύτη γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν. Arist. Vesp. 612. τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι. et ad Equit. 1317.

158. κίνυγμα τάλας Elmsl., coll. 108. 468. Cf. Cho. 196. δπως — μὴ κινυσομένην. Incert. ap. Etym. M. 48, 39. χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα (κινύγματα?). Cum verbo κινύσω cf. vν. αἰθύσω, θωῦσω. Cf. Eur. Suppl. 971. S. Jud. Epist. V. 12.

159. Cf. Ag. 722. Eur. Phoen. 618. *μητερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε.*
IO. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον. δτω] Concise positum pro ὥστε
αὐτῷ. τλησικάρδιος] Cf. Ag. 430. *τλησικάρδιος (δηξ.?).*

161. *ξυνασχαλᾶ]* *Lego ξυνασχαλεῖ.* Et sic Lud. Dind. Cf. 243.
σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾶ (l. ξυνασχαλεῖ) | μόχθοις. 303. ξυνασχαλῶν
κακοῖς (ἀφιξαι). et ad 764. Cf. etiam 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις,
ἴσθι, συναλγῶ.

162. *τεοῖσι]* Pro σοῖσι. Raro in tragoedia occurrit epicum *τεός.*
 Cf. Ant. 604. Her. 914. *ἐπικότως]* Cf. 622. Soph. Fr. 386. *ἐπίκοτα.*

163. *θέμενος]* *τιθέμενος* Pauw. Elmsl. *θέμενος ἄγναμπτον*
νόον] Cf. Pers. 143. *φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον θώμεθα.* Hom.
 Π. α'. 625. *αὐτὰρ Ἀχιλλεύς | ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν.*
 Tyrt. Fr. 11, 5. *ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος.* Theogn. 89.

166. Cf. Soph. Oed. R. 542. *τυραννίδα | θηρᾶν, δ πλήθει*
χρήμασιν θ' ἄλλοκεται.

167. *ἦ μὴν ἔτ' —]* Cf. 909. *ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ etc.* Arist.
 Eccl. 1034. *ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.* Vesp. 1332.
αἰκιζομένου] *αἰκιζόμενος* Wakef. S. C. § 40. Cf. 194. 227. 255.
 178. 525.

169. *δμμα]* *ἔρμα* F. G. Schmidt.

172. *οὔτοι]* *οὔτι correctum ex apographis. Malim οὔτε.*
μελιγλώσσοις] Cf. Bacchylid. Fr. 13. *μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα.*
 Arist. Av. 908. *μελιγλώσσων ἐπέων ἰεῖς ἀοιδᾶν Μουσᾶων θεράπων.*
 Hom. Π. 1, 249. *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.*
 Theocr. IV. 12. *τὰν μελίγηρον ὄπα.* Hor. Epist. I. 19. 44. 'manare
 poetica mella.' Hom. Od. α'. 56. *αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι*
λόγοισι | θέλγει. Theogn. 981. *μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν*
φρένα θέλγοις.

173, *ἐπαιδαῖσιν θέλξει]* Cf. Soph. Oed. C. 1194. *νουθετού-*
μενοι | φίλων ἐπρωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν (φρένας?).

174. *οὔποι' ἀπειλὰς πτήξας]* *οὔδ' ὑπ' ἀπειλὰς πτήξας* V. D.
 in Class. Journ. I. 31., coll. 29. *ὑποπτήσσων χόλον.* et 958.

178. *καί]* *κᾶν* (i. e. *καὶ ἐν*) V. D. anon.

179. *ὑποχαλαῖς* ms. Lips. Fort. *ὑποχαλᾶς.*

180. *ἐλευθεροστομεῖς]* I. e. *παρρησιάζει.* Cf. 335. *μηδ' ἄγαν*
λαβροστόμει.

181. *διάτορος φόβος]* *Ἄνον διατόρος?* Cf. Ch. 32. *τωρὸς γὰρ*
δρῶθριξ φόβος etc.

182. *δέδια γὰρ libri. δέδια δ'* Burn. V. D. in Class. Journ. I. 31.
 Pors. Blomf. Cf. Cho. 29. Soph. Oed. C. 1468.

183. *πᾶ ποτε]* Qu. *ποῖ ποτε.*

184. *τέρμα κέλσαντ']* Cf. Suppl. 16. Rhes. 934. et Hipp. 140.
θανάτου θέλουσαν | κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. ἀκίχητα] Qu.
ἀμάλακτα.

185. *ἀπαράμυθος]* I. q. *ἀπαραίτητος, 'inexorable.'*

186. τραχὺς —] Cf. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. 403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων. 543. Eur. Suppl. 440. δπου — οὐκ εἰσὶν νόμοι | κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αὐτῶ. Dem. p. 1286. αὐτὸς αὐτῶ νομοθετῶν. p. 1136, 10. Plat. Theaet. p. 161. ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. Sext. Empir. adv. Mathem. II. 31. μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἕκαστος ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον εἶχε. Eust. p. 201. οὕτω καὶ παρ' Ἑσίοδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον. I. e. absolute in his power.

188. μαλακογνώμων] Cf. Eur. Iph. A. 603. μαλακῆ γνώμη.

189. ταύτη] Sc. ραισιτήρι.

190. ἀρχήν] Ἀπ ὀργήν? Cf. Eur. Her. 702. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος. Thuc. VI. 18. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα. ἀτέραμνον — ὀργήν] Cf. Theocr. X. 7. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω. Polyb. IV. 21. 4. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραῦνειν.

193. πάντ' ἐκκάλυπον καὶ] Qu. πάντ' ἐκκαλύψας νῦν — γέγων' ἡμῖν] γεγώνησον V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 990. προτρέπεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε. Nescio an recte. Cf. Soph. Phil. 238. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ'. Hesych. γεγωνήσω: βοήσω.

195. ἀτίμως — αἰκίζεται] Cf. Eur. Med. 1177. τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν; Soph. Phil. 686. ὠλέκεθ' ὦδ' ἀτίμως. καὶ πικρῶς] Fort. κἀθέως. Cf. Soph. El. 1181. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.

196. βλάπτει] δάπτει conj. Herw., coll. 437. συννοία δὲ δάπτουμαι κέαρ. Soph. Oed. R. 681. δάπτει (δάκνει?) δὲ τὸ μὴ ἴνδικον.

197. ἀλγεινὰ —] Cf. 106. Arist. Lys. 713. ἀλλ' ἀσχερὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

199—201. De constructione cf. 567 sq. et ad Sept. 681.

199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] Cf. Arist. Pl. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφίκομεθα πρὸς τὸν θεόν.

200. ὠροθύνητο] Vδχ Homericæ, II. κ'. 332. φ'. 312. πάντας δ' ὀρόθυνην ἐναύλους. Od. ε'. 292. πάσας δ' ὀρόθυνην ἀέλλας.

202. τοῦμπαλιν] Cf. Ag. 1424.

204. τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν] Leg. τὰ λῶστα βουλεύειν θέλων. Cf. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα. Hipp. 901. Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.

206. αἰμύλας — μηχανάς] Cf. Eur. Fr. 1080. αἰμύλη.

210. καὶ Γαῖα —] Hunc versum pro glossemate habet Hirschig. (Ann. Crit.), conferrī jubens Eumenidum exordium. Cf. Soph. Fr. 678, 1. ἦ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, | ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος (μορφή μία?). κραίνοιτο libri. κρανοῖτο Vauv. ad Trach. 165. Elmsl. Dind. Quod et ipse conjeceram.

212. πρὸς τὸ καρτερόν] Ut πρὸς τὸ μαλθακὸν et πρὸς τὰν-δρεῖον (Eur. Suppl. 881.), πρὸς βίαν, πρὸς εὐσέβειαν, πρὸς ἐχθραν, πρὸς ἡδονήν, πρὸς χάριν, πρὸς δργήν, πρὸς εὐτέλειαν, etc. Cf. Arist. Ach. 591.

213. χρεῖη Heath. ὑπερέχοντας] ὑπερσχόντας Pors. ὑπειρό-χους Wunder. Adv. p. 37.

215. Cf. Soph. Oed. R. 857.

216. κράτιστά δὴ μοι] κράτιστα δὴ νυν — Naber, coll. Eur. Tr. 1201. ἐκ τῶν παρόντων. Hipp. 705. Andr. 1184. Soph. Aj. 537. Tr. 1109. Nihil opus. Cf. Ag. 1053. τὰ λῶστα τῶν παρεσιώτων λέγει. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν | θεῶν ἴοντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας. 564. πρὸς τὸ παρεσιός.

217. προσλαβόντα] προσλαβόντι cod. prob. Weckl. προσλαβόντα jure tuetur Naber. Cf. ad Eq. 1312.

218. τὰ δ' ἀγάθ'] τᾶλλα δ' F. G. Schmidt.

219. μελαμβαθῆς] μελεμβαθῆς et μελεμβαφῆς apographa. Sic μελεγγραφεῖς pro μελαγγραφεῖς libri Eur. Fr. 629. Ταρτάρου μελαμβαθῆς | κενθμών] Cf. Soph. Fr. 469. ἀκτᾶς — μελαμβαθεῖς (μελαμβαφεῖς vulg.) | λιποῦσα λίμνης. Eur. Phoen. 1024. σφάξας ἔμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. Hel. 518. μελαμφαῆς (l. μελαμβαθῆς) — δι' ἔρεβος. Carcin. Fr. 5, 3. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς (μελαμβαθεῖς Cobet.) μυχοῦς. Infra 1029. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθη. Contra Eur. Med. 1246. παμφαῆς ἀκτῖς Ἀελίου.

221. αὐτοῖσι συμμάχοισι] Cf. Cycl. 705. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε — αὐτοῖσι συνναύταισι συντριψῶ βαλῶν (σε).

223. ἐξημείφατο] Malim ἀντημείφατο. Cf. Soph. Ant. 643. ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβονται (ἀνταμύνονται vulg.) κακοῖς.

224. Cf. Eur. Melan. Fr. 29, 2. ἐγὼ δέ πως | μισῶ γελοῖους. ἔνεσι —] Cf. Eur. Hipp. 232. ἔνεσι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τάδε.

226. Cf. 193 — 194. 255.

228. ὅπως τάχιστα] ἐπεὶ τάχιστα conj. Hirschig. (Ann. Crit.), coll. v. 199.

229. καθέζει] ἐκαθέζει Heath. εὐθύς δαίμοσιν νέμει] εὐθύς ἔνεμε δαίμοσιν V. D. in Class. Journ. I. 31.

232. αἰσιώσας γένος —] Cf. 668. δς πᾶν ἐξαἰσιώσοι γένος. 151. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηΐστωσε. Plat. Prot. 321. μή τι γένος αἰσιτωθείη. Aj. 515. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἤστωσας (ἐδήωσας?) δορί. Fr. 481. κόρον αἰσιώσας πυρί. Supra 151. αἰστοῖ. Herod. III. 69. αἰσιώσει μν. 127. Hom. Od. 20, 79. 10, 259.

234. καὶ τοῖσιν —] Eadem vis articuli demonstrativa cernitur in Suppl. 439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν. 1047. ὃ τι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν. 1055. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἶη. Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον. 912. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς (δ' αὐτοὺς?) μένουσι. Eum. 7. δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν.

336. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι, τοῖς ἁμαρτεῖν. 174. κάμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν (καὶ νιν vel καὐτὸν?) οὐκ ἐκλύσεται. 355. ἐπὶ τὸν etc. Ag. 7. ἀστέρας διὰ φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν (τ' ἴσως?). Sept. 385. 509. καὶ τοῖσιν] καὶ τοισίδ' Elmsl. Qu. καὶ τοῖς μὲν —. V. Weckl. p. 165.

235. ἐγὼ δὲ τόλμαις ἐξελευσάμην βροτοῦς V. D. in Class. Journ. III. 77. Qu. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς (τολμήεις). ἐξελευσάμην] Notanda vox media. Cf. Herwerden ad Oed. R. 72.

236. τοῦ μὴ —] τὸ μὴ — Rob. Med. etc. Monk. ad Alc. 285. Recte. Cf. 865. μίαν δὲ παίδων ἕμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύννευον. Ag. 1588. μοῖραν ἠῦρετ' ἀσφαλῆ | τὸ μὴ θανῶν πατρῶον αἰμάξαι πέδον. 586 sq. 14 sq. Pers. 291—292. Eum. 219 sq. 694. 940. Cho. 299 sq. Soph. El. 518. ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ | μὴ τοι (l. τὸ μὴ) θυραίαν γ' οὔσαν ἀισχύνειν φίλους. Herod. I. 86. βουλόμενος εἰδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ (l. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. διαρραισθέντας] Qu. διακναισθέντας. ἐξελευσάμην — τὸ μὴ —] Eadem constructio est 865. Ag. 15. 1171. 1589. Ch. 302. Eum. 220. 694. 940. Pers. 291.

237. πημοναῖσι κάμπτομαι] πημοναῖσι κνάπτομαι (i. e. vellicor) optime Naber, coll. Pers. 576. κναπτόμενοι δ' ἄλλ' δεινὰ (?) etc. Aj. 1031. ἐκνάπτετο. "Malis Prometheus, inquit, κνάπτεσθαι potest et κνάπτεται, non potest κάμπτεσθαι: gerit enim in pectore ἀκαμπτον φρένα. Κάμπτειν et κνάπτειν confusa reperies Plat. Rep. X. 616 A." Cf. ad 237. 306. 513. Pers. 576. κάμπτομαι] κνάπτομαι (i. q. διακναίωμα) conj. Musgr. Recte. Cf. 94. 541. Hesychius, Κνάμπτομαι: κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι. Vulgatam defendere videntur vv. 237. 306. 513.

239. θνητοῦς δ' ἐν οἴκῳ] Fort. θνητοῦς δὲ σώσειν —, vel θνητοῦς δ' ἐμαντοῦ. Conferri non debent loci quales sunt Phil. 473. ἐν παρέργῳ θεοῦ με. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ | ἔθου. Hec. 806. ταῦτ' ἐν ἀισχρῶ θέμενος. Namque in iis ἐν cum adjectivo conjungitur. Cf. Hel. 403. οὐκ ἀξιούμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν. προθέμενος] Having preferred. In προθέμενος hæret Blomfield. τούτου] An ταῦτοῦ?

240. νηλεῶς vel potius νηλέως (a νηλῆς) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 230. νηλεῶς Blomf. Cf. Cho. 242. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς δημοσπόρου. Prom. 42. ἀεὶ γε δὴ νηλῆς σύ.

241. μέσων tuetur Dobr. (in not. Blomf.)

242. σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας εἰργασμένος] Cf. Eur. Hec. 300. Hor. Carm. I. 3. 9.

243. ξυνασχαλᾶ] Et hic reponendum ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. ad 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾶ (leg. ξυνασχαλεῖ) κακοῖς; 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς. 764.

244. ἐγὼ γάρ] Malim ἐγὼ γοῦν. οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν — εἰσοδοῦσά τ'] Cf. 260. Trach. 142. 1153. Hec. 1230. Phoen. 346. 898.

Hipp. 468. Alc. 71. Suppl. 223. 328. 523. Iph. T. 591. 1017. Tro. 487. Her. 455. Hel. 155. Av. 1595.

246. *καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς —] καὶ μὴ φίλοις —* V. D. in Class. Journ. I. 32. coll. Oed. R. 1327. ὥστε καὶ στυγοῦντι' ἐποικίσαι. Saepe permutantur μὴν et μή. Lege καὶ μὴ φίλοις, i. q. καὶ ἐχθροῖς. Cf. Soph. Aj. 924. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Oed. R. 1296. Fr. 587, 8. Ovid. Met. IX. 178. 'miserandus et hosti.'

247. *μὴ πού τι] οὐ μὴν τι* idem V. D. (ita Colb. 1.).

248. *θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον] θνητοὺς ἔπαυσα* vel *θνητούς γε παύσας* Herw. ad Oed. R. 622. Rarior constructio Cf. Arist. Ach. 634. *παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατάσθαι.*

249. *τὸ ποῖον εὐρών]* Lege *ποῖόν ποθ' εὐρών.*

250. *κατώκισα]* Qu. *κατοικίας.*

256. *χαλᾶ κακῶν]* Cf. ad 1057. *τί χαλᾶ μανιῶν; 58. μηδαμῆ χάλα.*

257. Cf. 755.

262. *ἄθλου ἄθλων* retinet Elmsl., coll. 751.

263. *ἐλαφρόν]* Anglice, it is an easy matter. Cf. Eur. Alc. 1083. *ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.* Trag. adesp. 274 N. *ἐλαφρόν παραινεῖν (τῶ) κακῶς πεπραγότι. πημάτων]* Fort. *πραγμάτων*, ut in Eur. Heracl. 109. Fluctuant libri inter *πήμασι* et *πράγμασι* v. 971. Cf. Cho. 693. Eur. Her. 110. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα.* Hipp. 1293. *πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχεις (πόδ' ἔχεις τούτου?).* Soph. Phil. 1259. *ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.* Pind. P. IV. 516. *καλὰ γινώσκοντι' ἀνάγκη ἐκτὸς ἔχειν πόδα.*

264. *τοὺς κακῶς πράσσοντας] τὸν κακῶς πράσσοντι'* Stanl. Heath.

265. *πράσσοντας. ἐγὼ δὲ]* *πράσσοντας, εὖ δὲ* malit Elmsl. *πράσσοντι', ἐγὼ δὲ* Stanl. Heath. Blomf.

268. *οὐ μὴν τι]* I. q. *οὔτι μὴν.* Aesch. Pr. 268. *τοιαισίδε —* *τυχῶν* Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 231. Idem *πεδάρσιος* conji-
cit: sed vulgatam satis defendit, inquit, *πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις* v. 4.

269. *τοιαισίδε* Elmsl. Lege *τοιαῖσδέ με. κατισχνανεῖσθαι* Tyrwh. "Erunt qui malint *πρὸς πέτραις πεδάρσιος*: sed vulgatam satis defendit similis locutio *πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις* v. 4." ELMSL.

πεδαρσίσις] Cf. 710. 916. *Πεδαίρειν* est Eur. Herc. 872. *πέδαιρε κῶλον.* Rhos. 372.

270. *τυχόντι']* *τυχῶν* Elmsl. *ἀγείτονος πάγου]* Cf. Eur. El. 1130. *οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἴδρῦσαι φίλων; Supra 20. τῶδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.*

271. *δύρεσθ'*] Cf. Eur. Hec. 728. *δύρει* (*δδύρη* libri contra metrum).

272. *πέδοι*] *πέδω* malit Elmsl., coll. 748. Sept. 434. Eum. 263. 482. 656. etc.

273. *διὰ τέλους*] I. q. *τελέως*. Cf. Eur. Hec. 817. Herc. 103. Suppl. 270. Fr. 275, 3. Soph. Aj. 685.

274. *πείθεσθε*] *πίθεσθε* Elmsl., qui ubicunque apud Tragicos per metrum fieri potest auctor est ut pro *πείθου* et *πείθεσθε* rescribatur *πιθοῦ* et *πίθεσθε*. Et sic Blomf. Dind. *πείθεσθέ μοι, πείθεσθε*] Cf. 346. *αὐχῶ γάρ, αὐχῶ* etc. 274. *ἐκὼν ἐκὼν ἤμαρτον*.

275. *ταῦτά τοι —*] Cf. Eur. Or. 976. *ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰῶν*. Hipp. 1108. *ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, μετὰ δ' ἴσταιται ἀνδράσιν αἰῶν πολυπλάνητος αἰεί*. Alc. 896. *συμφορὰ δ' ἐτέρους ἕτερα πιέζει φανεῖσα βροτῶν (θνατῶν)*. Her. 611. *παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει* Qu. *τῷ νῦν μογοῦντι ταῦτ' ἐπεὶ πλανωμένη* etc.

276. Cf. Sept. 696. *ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει* (Ἄρα).

277. Cf. 73. *ἢ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρός*. Iph. T. 1127.

279. *κραιπνόσσυτον* libri. *κραιπνόσσυτον* Bentl. in Phal. p. 140. Heath. Malim *κραιπνοσύτω* (ποδί). Cf. Pers. 95. *τίς δ' κραιπνῶ ποδί — ἀνάσσων*; Confer *κραιπνοφόρος* Fr. 132.

281. *αἰθέρα θ' ἄγνόν πόρον οἰωνῶν*] Cf. Av. 1394. *αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων*. Qu. *αἰθέρος ἄγνόν —*.

283. *διὰ παντός ἀκοῦσαι*] Fort. *διὰ πάντας ἀκοῦσαι*.

284. Cf. Pind. Isth. III. 23. *σὺν θεῷ θνατοὶ διέρχονται βίβου του τέλος*.

286. *περυγῶκη*] Cf. v. *ὠκύπτερος*.

287. *γνώμη*] *φωνῆ* tentat V. D. in Class. Journ. I. 32.

288. *ταῖς σαῖς δὲ τύχαις — συναλγῶ*] Cf. Soph. Aj. 283. *δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας* (f. *τύχαις*). Moschion. Fr. 10, 10. *τύχαις συναλγῶν*.

289. *με, δοκῶ*] Qu. *με δρᾶν, vel δρᾶν με*. *ξυγγενές*] Cf. 39.

290. *ἐσαναγκάζει*] *Λεγε ἐπαναγκάζει*.

291. *οὐκ ἔστιν ὄτω —*] Cf. Soph. Tr. 1238. Eur. Hel. 917. *οὐκὸν χρή σε συγγόνῳ πλέον | νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρησιῶ πατρί*. Eur. Fr. 364, 7. *τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοὺς μείζον μέρος*. Eur. Suppl. 382. *ἦσσαν νέμουσ'*. Thuc. III. 3. *μείζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι*. Plut. Mor. p. 249. *πλέον νεῖμαι τῷ πονηρῷ*. Eadem constructio est Ag. 620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψεύδη καλά*. Cho. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν*. Alc. 52. *ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις εἰς γῆρας μόλοι*; 117. Qu. *οὐκ ἔσθ' ὄτω ἂν — ὄτω μείζονα μοῖραν νεῖμαιμ' ἢ σοί*] *δοτου μείζον' ἂν ὄραν νεῖμαιμ' ἢ σοῦ* F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 56. *εἰ πατρὸς νέμοι (πατρὸς γ' ἔχει?) τιν' ὄραν τοῦ καλῶς πράσσειν*.

292. *νείμαιμ' ἢ σοί*] Fort. *νείμαιμ' ἄν σοῦ* (i. e. ἢ σοί). Ita glossema in textum irrepserit. *μείζονα μοῖραν*] *μείζον' ἄν ὄραν* Burges. *μείζον' ἄν οἶκτον* Wakef. S. C. § 40.
294. *χαριτογλωσσεῖν*] I. e. *χαρίζεσθαι γλώσση*, ut loquitur Euripides Or. 1528. *δειλία* | *γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὕτω φρονῶν*. Cf. Cho. 266. *γλώσσης χάριν δὲ παντ' ἀπαγγελεῖ τάδε*.
298. *ἔα, τί χρῆμα;*] Eadem verba sunt Eur. Or. 1573. Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. *καὶ σὺ δῆ —*] Qu. *καὶ σὺ γὰρ —*, vel *καὶ σὺ δῆτ' ἐμῶν πόνων*.
299. Cf. Ag. 620. Cho. 172. Eur. Alc. 52.
300. *πειρηρεφῆ — ἄντρα*] Cf. Eur. Cycl. 82. *ἄντρα — πετηρηρεφῆ*. Ion. 1400. *Μακρὰς πετηρηρεφεῖς*. Soph. Phil. 272. *ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ*. 1262. *τᾶσδε πετηρήρεις στέγας*.
301. *αὐτόκτιτ' ἄντρα*] Cf. Soph. Fr. 306. *αὐτοκτίτους δόμους*.
303. *ξυνασχαλῶν κακοῖς*] Futurum. Cf. ad 161. 243. *παρ' ἀκτίας*] Qu. *πρὸς ἀκτίας*. Cf. Hipp. 1238. *πρὸς πέτρας σποδοῦμενος*.
306. *κάμπτομαι*] Qu. *κνάπτομαι*. Cf. ad 237. 513.
307. Cf. 204. Eur. Fr. 443. *Θησεῦ, παραίνῳ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς*. Hipp. 901. Ag. 1053.
309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους*] Eur. Alc. 1157. *νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίῳ τρόπον | τοῦ πρόσθεν*. Soph. El. 31.
311. *τραχεῖς —*] Cf. Trag. adesp. 524, 2. *τραχεῖα καὶ εὐθύνομος*. *τραχεῖς — λόγους*] Cf. Dion. Chrys. XXXIII. p. 7 R. *τραχεῖς τε καὶ στερεοὺς λόγους*. *λόγους δίψεις*] Cf. Ag. 1068. *πλέω δίψας*. Alc. 679. *ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους | δίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλῶν (οὐχ ἀπλῶς?) οὕτως ἄπει*.
313. *τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων*] *τὸν νῦν ὄχλον —* Doederl. *τὸν νῦν ὄτλον —* Mein. prob. Naber, coll. Babr. Fab. 37, 3. *μόχθον οἶον ὀτλεύεις*. *πολὸν — μόχθον* Mein. Anal. Soph. p. 227.
314. *παιδιάν*] Anglice, child's play. Cf. Liv. 28, 42. 'Nae tibi, cum ex alto Africam conspexeris, ludus et jocus fuisse Hispaniae tuae videbuntur.' Ter. Eum. II. 3. 'Hic vero est | qui si amare occeperit, ludum jocumque dices fuisse alterum.'
317. Cf. Vesp. 1336. *ἀρχαῖά γ' ὑμῶν (ὑμνεῖτ'?)*.
319. *τάπιχειρα*] Cf. Soph. Ant. 819. Arist. Vesp. 581.
320. *οὐδ' εἶκεις κακοῖς*] Qu. *ὥστ' εἶκειν κακοῖς*. Cf. Soph. Ant. 472. *εἶκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς*. Similiter Latini cedere fortunae dicunt (Sall. Tac.). Virg. Aen. VI. 295. 'tu ne cede malis.'
323. Cf. Eur. Fr. 607. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου*.
324. *ὑπεύθυνος κρατεῖ*] Cf. 186. 403. 543.

326. πόνων] Qu. πεδῶν. Cf. 6. 76. Eadem confusio est in libris Soph. Ant. 646. Virgulam post δύνωμαι delet Blomf., retinet Elmsl. Connecte πειράσομαι ἐκλύσαι. Cf. 339.

327. λαβροστόμει] Cf. Soph. Aj. 1147. τὸ σὸν λάβρον στόμα. Supra 187. ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.

328. περισσόφρων] Anglice, exceedingly clever. περισσὰ φρονεῖν legitur Eur. Fr. 924, 2. Plut. Vol. III. p. 208. γυναῖκα καὶ τῷ φρονεῖν περιττὴν καὶ σώφρονα διαφερόντως. Cf. v. ποικιλόφρων. Connecte ἀκριβῶς περισσόφρων.

329. γλώσση —] Cf. Eur. Bacch. 385. ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία.

330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] Cf. ad 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. αἰτίας] αἰκίας Wakef. S. C. § 40.

331. πάντων — ἐμοί] Cf. Soph. Oed. R. 347. καὶ συμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ'. Ant. 537. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. πάντων μετασχὼν — ἐμοί] Sc. μέρος κοινῆ. Cf. Hipp. 730. τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι | κοινῆ μετασχὼν. Eccl. 873. τοισδεδι | τῶν ματτομένων κοινῆ μεθέξω. Pl. 225. ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος — ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

333. εὐπιθής] Cf. Ag. 982. θάρσος εὐπιθές.

334. ὄδῳ] μολῶν Schmidt.

335. ἀμείνων — φρενοῦν] Cf. Aesch. Pers. 686. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Soph. Aj. 120. δρᾶν ἀμείνων ἠύρεθῆ τὰ καίρια. Arist. Vesp. 904. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν.

336. Cf. Herod. V. 24. τοῦτο δὲ οὐ λόγοισι ἀλλ' ἔργοισι οἶδα μαθῶν. Eur. Her. 5. οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.

337. ἀντισπάσης] Cf. Arist. Pac. 492. οὐ δεινὸν — τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

338. αὐχῶ — δώσειν] Cf. 688. οὐποτ' ἠῦχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους etc. Eur. Her. 333. 931. Tro. 765. αὐχῶ γὰρ αὐχῶ] Cf. Arist. Pl. 114. οἶμαι γὰρ οἶμαι, etc.

340. ἐπαινῶν (οὐδαμῆ) Valck. ad Phoen. 1723. Leg. ἐπαινῶν οὐτι μὴ λήξω ποτέ. Lege κοῦτι μὴ λήξω ποτέ. τὰ μὲν σ' (σὰ) conj. Blomf. in Gloss. "Eliditur σὰ ante longas vocales Oed. R. 405. Phil. 339. ante brevem vero Eur. Hel. 586."

341 sq. ἀτὰρ | μηδὲν πόνει σύ μοι, πονήσεις γὰρ μάτην, | ἀλλ' ἠσύχαζε conj. Herw., qui locum interpolatum esse suspicatur.

341. προθυμίας — οὐδὲν ἐλλείπεις] Cf. 1056. Lys. 129, 27. οὐδὲν τῆς προθυμίας ἐλλέλειπται. Plat. Symp. 210. προθυμίας οὐδὲν ἐλλείπω. Legg. 844 B. ἐλλείπει — πωμάτων. Resp. 571 D. Thuc. II. 61. τῆς δόξης. Soph. Tr. 90. Aj. 1379. Arist. Lys. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας. Soph. Ant. 585. ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει. Infra 961. πολλοῦ δεῖ.

345. τοῦδ' οὐνεκα] τοῦδ' ἔνεκα Ald. Rob. Turn. Recte. Cf. ad Suppl. 188. ἐγὼ γὰρ οὐ κεί δυστυχῶ conj. Hirschig. (Ann. Crit.).

346. Qu. θέλοιμ' ἄν ὥστ' ἄλλοισι —. Cf. Schol. A: ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης.

347. χαῖ κασιγνήτου τύχαι] καὶ κασιγνήτου — malit Elmsl. χαῖ ex ingenio, ut videtur, Porson. "Tota haec ῥῆσις, quae vulgo Oceano tribuitur, manifesto Prometheo continuanda est," ait Elmsleius.

348. πρὸς ἐσπέρους τόπους] πρὸς ἐσπέροις τόποις malit Valck. ad Hipp. 1048. Recte, opinor. Nulla enim inest motionis notio. Cf. ad 666. Pers. 230. πρὸς δυσμαῖς (δυσμαῖς Ald. etc.) ἡλίου. 819. γῆν (γῆ Ald. etc.). Eur. Andr. 1070. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν. Or. 986. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραισιταῖς ἡόσιν. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. Eur. Hipp. 1053. τόπων. Ἀτλαντικῶν.

349. κίων' οὐρανοῦ —] Cf. Ioh. 26, 11. στῦλοι οὐρανοῦ. Pind. P. I. 19. κίων οὐρανία.

350. ὤμοιν] Qu. ὤμοις. Cf. 429. Themist. p. 157. οὐκ εὐαγάλους μοι ἔτι τοὺς λόγους ποιεῖς. Schol. ad Aj. 108. ὁ τὴν ὄροφὴν ὑπερείδων (κίων).

352. δάϊον τέρας] Cf. Eur. Phoen. 1024. ἑκατογκάρανον — Τυφῶνα] Cf. Arist. Nub. 336. ἑκτογκεφάλα Τυφῶ. Pind. Ol. IV. 8.

353. ἑκατογκάρανον Blomf. Elmsl. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. πρὸς βίαν χειρούμενον] Cf. Vesp. 443. τὸν παλαιὸν δεσπότην | πρὸς βίαν χειροῦσιν.

354. Τυφῶνα] Eadem forma Sept. 493. 511. θουῶρον] I. γ. θούριον. Cf. Pers. 137. Fr. 196, 2.

πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς libri. ὅστις ἀντέστη θεοῖς Pors. Dobr. Τυφῶνα θῆρ', ὃς πᾶσιν ἀντέστη θεοῖς Burges. ad Tro. 521. Τυφῶν (sic), ἅπασιν ὅστις ἀντέστη θεοῖς Elmsl. ad Ach. 1082. πᾶσιν ὃς ἀνέστη θεοῖς feliciter corrigit V. D. in Diar. Class. Lond. 37, 187., coll. Od. σ'. 333. μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ. Et sic Wunderlich. p. 27. et Dind., qui confert Hom. Il. ψ'. 634. πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴνοπος υἱόν, | Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὃς μοι ἀνέστη. "Quae ubi affert Aristides II. 503. in libro quodam Florentino pari errore scriptum est ἀντέστη." (Dind.). στάσιν ὃς pro πᾶσιν Wordsworth ad Theocr. XIV. 17. coll. Eur. Bacch. 925. Soph. Ph. 275. ὅστις Gaisf. Blomf. προὔστη Lobeck. ad Aj. 803. Corrigendum fortasse potius θεοῖς ὃς ἀντέστη ποτέ. Corruptela orta fuerit, ut alibi, a male intellecta synizesi in θεοῖς. Cf. Pers. 703. ἀλλ', ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθίσταται (I. σου — ἀνθάπτεται). Prom. 234. καὶ τοισίδ' οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. Soph. Fr. 234 b. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται. Soph. Tr. 441. Ἔρωτι μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται | πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας οὐ καλῶς φρονεῖ. Hom. Il. υ'. 72. Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἔριούνιος Ἐρμῆς, Plat. Symp. 196 D. εἰς ἀνδρείαν Ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται. Vel μόνος ὃς ἀντέστη θεοῖς. Vel ὅσπερ ἀντέστη

θεοῖς. Parum convenit hic δούσις. Translate, who rose up against all the gods.

355. συρίζων φόνον] I. e. cruorem, exhalans. συρίζων idem fere quod ἐκφυσιῶν. Cf. ad Ag. 1389. Aj. 918. Cf. Soph. Aj. 1411. ἔτι γὰρ θερμοαὶ | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Hom. H. λείπε δὲ θυμὸν | φοινδὸν ἀποπνεύουσ'. Apoll. Rh. II. 1217. θερμοὺν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον. Aliter explicat Barker in Class. Journ. III. 277. hissing (breathing) slaughter, coll. Cic. Catil. 2. 'furentem audacia, scelus anhelantem.' Non enim de jam mortuo aut moribundo Typhone agi; dicendum porro fuisse eo sensu ἀπὸ σμερδνῶν γαμφηλῶν. Cf. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. φόνον] φόβον al. Cf. ad Sept. 498. φόβον (φόνον?) βλέπων.

356. γοργωπὸν σέλας] Accusativus, ut videtur. Cf. Sept. 537. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων. Rhes. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν. Soph. Aj. 450. ἢ Διὸς γοργῶπις — θεά. Haec parenthetica sunt.

358. ἦλθεν αὐτῷ] Qu. ἦλθ' ἐπ' αὐτόν.

359. καταβάτης κεραυνός] I. e. fulmen caducum, ut loquitur Horatius Od. III. 4. 42.

360. ἐξέπληξε] Qu. αἰψ' ἔπαυσε. ὑψηγόρων κομπασμάτων] Cf. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Soph. Aj. 766. ὁ δ' ὑψικόμπως κάφρόνως ἠμείψατο. 1230. ὑψηλ' ἐκόμπεις. 770. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον.

362. ἐξεβροντήθη] Cf. Xen. Anab. III. 4. 12. Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιῆ τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. IV. 7. 7. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. Plat. Alc. II. 140 C. ἠλιθίους καὶ ἐμβροντήτους. Philemon. IV. 14. ὠμβρόντητε σύ. Paus. III. 5. αἱ βρονταὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἐκφροντας. σθένος] Ἀπ δέμας?

363. παρήγορον] Cf. κατήγορος, Empedocl. 424. καρπῶν ἀφθονίησι κατήγορα (δένδρα).

364. στενωποῦ] Cf. Soph. Oed. R. 1339. στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς. Fr. 706. στενωπὸς Ἄιδου.

365. ἱπούμενος —] Qu. ἱπούμενον —. Cf. Pind. Ol. IV. 11. ἵπος ἀνεμόεσσα Τυφῶνος (Αἴτη). I. e. πιεζόμενος. Arist. Eq. 924. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην | ἱπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Lys. 291. ἐμοῦ — τῷ ξύλῳ τὸν ὦμον ἐξιπώκατον. Cratin. Fr. 94.

366. μυδροκτυπεῖ] Cf. Fr. 297. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους. Μυδροκτύπος est Eur. Herc. 992.

368. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Cho. 280. σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίαις γνάθοις | λειχήνας. Soph. Phil. 267. ἀγρίῳ χαράγματι πληγέντι' ἐχίδνης.

369. λευροὺς γύας] Cf. Phoen. 836. ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσα. Bacch. 982. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας. De masculino γύαι Cf. Soph. Oed. C. 58. οἱ δὲ πλησίον γύαι. Eur. Herc. 839. τὸν Ἀργείων γύην. Elmsl. ad Herc. 839.

370. ἐξαναζέσει χόλον] Transitivum, ut ἐπέζεσεν Cycl. 392. ζέον Apoll. Rh. I. 3. ζέσας Dionys. com. III. 551. Sed Arist. Th. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ' — ἐπιζεῖν τὴν χολήν.

371. ἀπλάτου Schutz. Bl. Dind. ἄπλατος V. D. in Class. Journ. I. 28. ἀπαύστου Herw. Cf. Pind. P. I. 40. τὰς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί. Soph. Tr. 1093. λέοντι', ἄπλατον θρέμμα. Herc. 398. Elmsl. ad Med. 150. πυρπνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. 665. Soph. Aj. 352. φουρίας — ζάλης.

375. ἀντλήσω τύχην] Cf. Eur. Cycl. 10. μείζον' ἐξαντλῶ πόνον. 110. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.

376. λωφήση χόλου] Cf. 654. Hom. Od. α'. 460. καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ | λωφήσειε κακῶν. Aj. 61. ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου (πόνου). Thuc. VI. 12. νευστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης — λελωφήκαμεν.

377. οὐκουν, Προμηθεῦ, —] οὐκ, ὦν Προμηθεὺς, — conj. V. D. in Comm. Societ. Lips. II. 284. et supra 346. ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι etc. 315. Sed Cicero vertit, Atqui, Prometheu, te hoc tenere existimo.

378. Cf. Menand. IV. 240. λύπης ἰατρὸς ἐστὶν ἀνθρώποις λόγος. IV. 256. οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς ἔοικε, φάρμακον | ἀλλ' ἢ (οἶον?) λόγος σιτουδαῖος ἀνθρώπου φίλου. IV. 252. λύπην γὰρ εὖνους οἶδε θεραπεύειν λόγος. Men. Mon. 622. ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός (νόσων?). 674. ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους (τῶν — νόσων?). 550. ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος. 610. Philem. IV. 42. ἄρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος; | ὡς σκληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος | εὐκαιρὸς εἰς τὰ σπλάγγνα κολληθεὶς φίλων | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ. Eur. Fr. 1065, 2. 1079. Adesp. 317. ὀργῆς] Indolis. Cf. 678. ἄκρατος ὀργῆν. Hesychius ὀργῆ per τρόπον explicat. ὀργῆνοσοῦσης] ὀργῆς ζεύσης Dind.

379. μαλθάσση κέαρ] Cf. ad 1008.

380. Cf. Ran. 941. ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην — οἶδοῦσαν — ἰσχυρὰ μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον etc. σφριγῶντα θυμὸν] σφνδῶντα θυμὸν M. recepit Dind. σφρυγῶντα unum apograph. Cf. Timocl. com. III. 610. δειπνοῦσιν ἐσφνδωμένοι | τὰ λλότρι'. Hesych. σφνδῶν· ἰσχυρὸς, εὖρωστος, σκληρὸς. et διασφνδῶσαι· αὐξῆσαι. Scribendum saltem foret σφνδοῦντα, sed recte se habet, ni fallor, σφριγῶντα. Cf. incert. apud schol. Ven. ad II. α'. 207. σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἰᾶται, λόγος. Eur. Suppl. 478. μὴ σφριγῶντι' ἀμεῖψη μῦθον ἐκ βραχιόνων. Lys. 80. ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου. Com. anon. IV. 654. ἤμην ποτ' ἤμην τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις. ἰσχυαίνη] Reduce, bring down. Cf. 269. Arist. Ran. 941. ἰσχυρὰ (αὐτὴν).

381. προμηθεῖσθαι] προθυμεῖσθαι verum videtur. Non enim de prudentia sed de alacritate Oceani agitur. Cf. 786. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι etc.

382. ζημίαν] Anglice harm.

383. κουφόνουν] Cf. Soph. Ant. 617. κουφονόων ἐρώτων. Oed. C. 1230.

384. ἔα με —] Cf. Virg. Aen. XII. 680. 'Hunc, oro, sine me furere ante furorem.' τῆδε τῆ νόσῳ] τήνδε τὴν νόσον Turn. Pors. Sic Eur. Her. 990. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσου. Contra nil temere mutandum censet Elmsl. Cf. Soph. Tr. 544. νοσοῦντι κείνω πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ.

385. δοκεῖν] Appear to others.

386. δοκήσει] Qu. δοκεῖ σοι —; Emphaticum est ἐμόν. Anglice, I shall have to answer for the offence, not you.

388. μὴ γάρ σ' ἄθροσον νοῦς σός — conj. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 334. 392.

389. δοκῶ] δόμων vel μ' οἴκων V. D. in Class. Journ. I. 32. Vitium suspicatur etiam Both.

390. τούτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ] τοῦτον — Naber, ut accusativus sit κέαρ, coll. Med. 37. δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύη νέον. 248. 452. Andr. 645.

392. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Suppl. 949. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Ag. 1035. I. q. κόμιζε σαυτὸν. Soph. Ant. 440. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις.

393. Cf. Hom. Il. ὄ. 293. Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν | δτρένεις; Od. ω'. 486. ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην. Lucian. Nigr. 5. τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὀμήρου "σπεύδοντα καὶ αὐτὸν" παρακαλεῖς. Cic. Att. XIII. 42. quod me hortaris — currentem tu quidem. Id. de Orat. II. 186. facilius enim est currentem, ut aiunt, incitare quam commovere languentem. Id. ad Q. Frat. I. 1. ult. Emphaticum est δρωμένῳ. ἐθώυξας] Cf. 1040. εἰδοῦτι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | δδ' ἐθώυξεν. Ag. 893. κώνωπος — ῥιπαῖσι θωῦσοντος. Soph. Aj. 335. οἶαν τήνδε θωῦσσει βοήν. Eur. Hec. 115. τάδε θωῦσσων.

394. λευρόν — οἶμον] Imo λευρὰν — οἶμον. Cf. 2. Fr. 236. ψαίρει] Radit. Cf. Av. 1717. αὔραι διαψαίρουσι. Eur. Fr. 919. γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων τόπους. Phoen. 1390. ποδὶ μεταψαίρων. Virg. Aen. V. 170. 'Radit iter liquidum.' Milton Par. Lost. II. 604. 'shaves with level wing the deep.'

397. στένω σε τᾶς —] Cf. Ag. 1321. ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρον. Phoen. 1434. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, σ' ὄσον (ὡς σε?) στένω. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἀμαρτίας. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι.

399. δακρυσίστακτον] δακρυσιστακτὶ Herm. Wolff. δακρυσίστακτα Wecklein., coll. Phoen. 1739. ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα. ῥαδινῶν δ'] Dele δ'.

400. δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσων ῥαδινῶν ῥέος (del. λειβομένα) Heath. ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Sic δέρος et δέρμα, βλέπος et

βλέμμα, δέος et δεῖμα, ῥαδινὰν (i. q. ἀπαλήν) Wakef. S. S. § 6. V. Valck. et Pors. ad Phoen. 381.

401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ' — Rob. Herm. Well.

402. ἀμέγαρτα] Cf. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist. Th. 1049. πάθος ἀμέγαρτον.

403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων] Cf. 186. 324. 543.

405. αἰχμάν] ἀρχάν Wakef. S. C. § 40.

406. ἦδη — χώρα] ἦδε — χώρα Wakef. l. c.

407. λέλακε] A λάσκω. Cf. Ach. 410. τί λέλακας; Productur media.

408. στένουσι] Qu. ποθοῦσι.

410. τιμάν] Qu. ποιάν. ἔποικον] Qu. ἔπουρον. Cf. Herod.

413. συγκάμνουσι] Anglice, 'Condole, sympathise.' Cf. 1059. πημοσύναις | ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Soph. Aj. 988. ἴθ' ἐγκόνει, σύγκαμνε. El. 987. Alc. 614. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον. Confer συναλγεῖν condolere.

416. μάχας ἀτρεστοὶ prob. Elmsl. μάχαις — Blomf., coll. Aj. 365. τὸν ἐν δαίσις ἀτρεστον μάχαις. μάχας ἀτρεστοὶ] Cf. Soph. Aj. 365. τὸν ἐν δαίσις ἀτρεστον μάχαις (f. μάχας). Qu. μάχας ἀπληστοὶ, coll. Suppl. 742. μάχης τ' ἀπληστον.

417. Cf. Eur. Herc. 6. ὦν — ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν | στέφουσι.

418. γᾶς ἔσχατον τόπον] Cf. 666. γῆς ἐπ' ἔσχατοις ὄροις. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἔσχατοις τόποις. Eur. Fr. 1070. ἔσχατοις Ἰδης τόποις. Herod. III. 25. ἐς τὰ ἔσχατα γῆς. VII. 140. φεῦγ' ἔσχατα γαίης (orac.). Soph. Fr. 658. ἐπ' ἔσχατα χθονός. Demosth. p. 1488. ἐπ' ἔσχατα γῆς. Theocr. XV. 8. ἐπ' ἔσχατα γᾶς. Themist. XVI. p. 207 A. ἐξ ἔσχατων εἰς ἔσχατα γῆς.

420. Ἀραβίας τ'] Ἀρίας τ' vel κάριας conj. Hartung. ἄνθος] Legerim ἔθνος.

422. ὑψίκρημνον θ'] θ' delendum esse monet Elmsl.

424. Cf. Eur. Phoen. 113. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων. Qu. σὺν αἰχμαῖς. βρέμων ἐν αἰχμαῖς] Qu. βρεμόμενος αἰχμαῖς.

425. ἐν πόνοισιν Burn. Blomf.

426. ἐν πόνοις] ἐντόνοις Madvig. ἀδαμαντοδέτοις Stanl., coll. 147. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοις λύμαις. Et sic Blomf. Well. ἀδαμαντοδέτοις τε Madvig.

427 sq. Cf. 348. Ἄτλαντος, δε πρὸς ἐσπέρους τόπους | ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός | ὤμοιν ἐρείδων. εἰσιδόμαν] εἰσειδόμαν Madvig.

428. ὑπέροχον σθένος] Validum pondus reddit Barker, coll. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. ὑπὲρ ὄχθον χθονός κραταίλεων conj. Burges. ad Phil. 1103. Qu. ὑπέροχῳ σθένει. Inepte certe κατὰ subintelligit Blomf.

430. Qu. *νώτοισιν οἷς ἐρείδει. ὑποστενάζει] ὑποβασιάζει* Rob. Stanl. Pors. Burn. Barker. (coll. schol. Apoll. Rhod. III. 106. *ἄβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίωνων ῥαδινοῦς — λέγει). ὀχῶν στενάζει* Dind. *οὐράνιον τε πόλον]* Cf. Eur. Or. 1685. *λαμπρῶν ἄστρων πόλον.* Eur. Fragm. 839, 11. *εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν.* Fragm. 597, 5. *τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.* Ion. 1154. *χρυσήρει πόλω.* Timoth. Fr. 9. *πόλον οὐράνιον.* Epigr. ap. Athen. II. 61 B. *πόλον αἰθέρος.* Qu. *ὀχῶν (ἔχων, φέρων) στενάζει.* Diodor. 3, 59. *τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἀτλαντος ὤμων δχεῖσθαι. νώτοις]* Cf. Eur. Ion. 1.

432. *στένει βυθός, κελαινός —]* Qu. *στένει βυθός κελαινός, —.* Cf. Eum. 832. *βυθός]* I. e. abyssus. Sic alibi inter pontum et oceanum distinguitur.

434. *ἀγνοούτων ποταμῶν]* Cf. Ag. 497. Suppl. 254. Cf. *χρυσόροτος* Soph. Ant. 950. *ἀγνοούτων* Bl. ad Sept. 935.

435. Post ἴσθι virgula distinguendum.

436. *μή τοι — δοκεῖτε]* Cf. 625. *μή τοί με κρύψης τοῦθ' —.* Soph. Ant. 544. *συμφορὰ πάθους]* Cf. Orest. 2. *οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ. χλιδῆ]* Prae superbia. Cf. ad Ag. 1447. Eur. Tro. 975.

437. *δάπτομαι]* An *δάκνομαι?* Cf. ad Oed. R. 682. *δάπτει δὲ καὶ (δάκνει δέ τοι?) τὸ μὴ ἴδικον.* Ach. 1. *συννοία]* Cf. Soph. Ant. 279. Eur. Or. 631. Andr. 806. Her. 382. *σύννοϊαν δμμασιν φέρων.* Or. 631. *ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοία κυκλεῖς;*

438. *προυσελούμενον]* Cf. Arist. Ran. 730. Aelian. Epist. 3. Vox non alibi occurrit.

439. *γέρα]* Formatum ut *κρέα.*

440. *μάσσων]* Cf. 708. Pind. Isthm. III. 5. *μάσσων ὄλβος. κἄν γὰρ* Abresch. ex schol.

441. *ἀκμαῖοι φύσιν]* Cf. Sept. 11. *ἡβης ἀκμαίας.* Cf. 1040. *εἰδότε τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὄδ' ἐθώυξεν.*

442. *τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα]* τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα F. G. Schmidt, coll. 446. *ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὖνοϊαν ἐξηγούμενος.* Qu. τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα (vel εὐρήματα, cf. 469.). Cf. 477. 501. 612. *πῆματα]* Qu. *πράγματα.*

444. *ἔννοους ἔθηκα]* Cf. 848. *τίθησιν ἔμφρονα.* Bacch. 1271. *γίγνομαι δὲ πως | ἔννοους μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.* Oed. R. 915. *φρενῶν ἐπηβόλους]* Cf. Soph. Ant. 492. *ἐπήβολον φρενῶν.* Fr. 95, 2. *ἐπήβολον φρενῶν καλῶν σε.*

445. Cf. Eur. Or. 1069. *ἐν μὲν προῶτά σοι μομφὴν ἔχω.*

446. *ἀλλ' οἷς (Colb. 1.) V. D. in Class. Journ. I. 33. εὖνοϊαν]* *ἔννοϊαν cognitionem* Wakef. S. C. § 197. *εὖσοϊαν (prosperitatem)* Mein. ad Soph. Oed. C. 390.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. ad Ran. 1173. Av. 687. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα. Ag. 1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε. S. Matth. Ev. V. 13. βλέποντες οὐ βλέπουνσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν. XIII. 13. ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουνσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν. S. Marc. VIII. 16. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. Demosth. p. 797, 3. οὕτως ὄρωντας — ὥστε ὄρωντας μὴ ὄραν καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. ὄνειράτων —] Cf. 549. ἰσόνειρον. Ag. 1218. ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασι. Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔρομεν μιμήματα.

449. τὸν μακρὸν βίον plurimi libri, prob. Elmsl. Cf. 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. ἀλίγκιοι] Fort. ἐναλίγκιοι. Nusquam alibi apud tragicos occurrit ἀλίγκιος aut ἐναλίγκιος.

450. ἔφυρον εἰκῆ πάντα] Cf. Plat. Phaed. 97 B. ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῆ φύρω. Eur. Hec. 958. φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω. Arist. Ran. 945. οὐκ ἐλήρου δ' τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσῶν ἔφυρον. Herod. I. 103. πρὸ τοῦ ἀναμιξῆ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα. Hipp. 1234. σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα. Plat. Phileb. 15 E. τοτὲ μὲν συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνελίτων etc.

οὔτε — οὐ] Cf. Cho. 289. Soph. Oed. C. 972. ὅς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς | οὐ μητρὸς εἶχον. Ant. 249. Eur. Or. 41. ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρον ἐδέξατο, | οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί. 46. ἔδοξε δ' Ἄργει τῶδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα. 1086. μήθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰθήρ. Med. 1316. ὅς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, | οὐ παῖδας — ἔξω προσειπεῖν. 480.

451. προσείλους] Soli expositos, non subterraneos. Cf. Fr. 411. ἄειλα (χωρία). Eur. Phoen. II. 569. αὐλή προσεῖλος. Arist. Fr. 613. εὐεῖλος. οὐ ξυλουργίαν] Qu. οὐθ' ὑλουργίαν. Idem suadet Naber. Sed cf. 479 sq. προσείλους] Ab εἰλη. Arist. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὠπτημένων. Vesp. 772. ἦν ἐξέχη | εἰλη πρὸς ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον. Confer εὐεῖλος Fr. 613. et ἄειλος Aesch. Fr. 419.

453. Cf. Eur. Herc. 607. ἀνελθῶν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν | Ἄιδου Κόρης τ'.

457. ἀντολάς — δύσεις] Cf. Ag. 7. ἀστέρας, δταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Eur. Phoen. 504. ἀστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς (αἰθέριος ἐς F. G. Schmidt.) ἀντολάς.

458. δύσεις] Lectionem ὁδοὺς probat Dobraeus.

459. Cf. Trag. Adesp. 393, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν εὖρηκ', ἔξοχον σοφισμάτων. Plat. Gorg. p. 190. s. fin. Adesp. 470, 4. Soph. Fr. 379, 1. οὗτος δ' ἐφηῦρε — σταθμῶν τ', ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὖρήματα (σοφίσματα Mein.). Valck. ad Phoen. 544.

460. Cf. Livii locum, 'literae — unica custodia fidelis memoriae rerum gestarum.'

461. *ἐργ.* M. pr. m. *ἐργάτιν* m. rec. *ἐργάνην* Stob. *ἐργμάτων* Pingel. prob. Madvig. (qui nunquam *ἐργάνη* per se pro substantivo de effectrice usurpari monet). *ἐργάτιν* obelo notat Porson. *μνήμης*] Leg. *μνήμην* θ'.

463. *ζεύγλαισι*] Cf. Herod. I. 31. *ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην*. Eur. Fr. 287, 10. *ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών*. Theogn. 848. *ζεῦγλαν δύσλοπον ἀμφιτίθει*. Cf. Ag. 1640. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα | ζεύξω βαρείαις* (sc. *ζεύγλαις*). *δουλεύοντα σώμασιν* θ' libri. *δουλεύοντα σάγμασιν* θ' Pauw. *δουλεύοντα σώμασιν* θ' Stanl. Tyrwh. Porson. Cf. schol. B. *ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα σικτέον — κρεῖττον δὲ τοῦτο*. Cf. Hom. II. ξ. 405. *πᾶσα δὲ χαίτη | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἴκανεν*.

464. *διάδοχοι μοχθημάτων*] Cf. 1027. *διάδοχος τῶν σῶν πόνων*. Soph. Phil. 867. *ὦ φάος ὕπνου διάδοχον*.

465. *ὑφ' ἄρματ'* —] Cf. Arist. Pac. 722. *ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηγὸς ἀστραπηφορεῖ* (Eur.).

466. *ἄγαλμα* —] I. e. *ὃ ἐστὶ ἄγαλμα* —. *ὑπερπλούτου*] Confer *ὑπερπλουτεῖν* Pl. 354.

467. *θαλασσόπλαγκτα*] Cf. Soph. Tr. 658. Med. 1122. Eur. Ion. 1237 sq. Hes. 682. *θαλασσόπλαγκτον (ἐκβάλλει νιν)*. Confer *ἀλλήπλαγκτος* Soph. Aj. 695. et *νυκτίπλαγκτος* Ag. 330. etc.

468. *λευκόπτερ'* —] Cf. Eur. Hel. 147. *νεὼς — οὐριον πτερόν*. Hipp. 752. *ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμῖς*. Hes. Op. 626. *εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο*. *ναντίλων ὄχηματα*] Cf. Iph. T. 410. *νάϊον ὄχημα*. Med. 1122. *μήτε ναῖαν λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ*. Soph. Trach. 656. *πολύκωπου ὄχημα ναός*.

470. *οὐχ ἔχω σοφισμό' ὄτω — ἀπαλλαγῶ*] Cf. 587. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὄπα πημονὰς ἀλύξω*.

471. Cf. 87. *ὄτω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης*.

472. Lex. Sangerm. p. 360. *αἰκῶς: χαλεπῶς, διουλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας* (scr. *αἰκείας*). *οὕτω Πλάτων*.

473. *πλανᾶ* pro interpolamento habent Herm. Herw. *πέπονθας — φρενῶν, | κακός — πεσών | κακοῖς ἀθυμεῖς* Herw. Qu. — *δεινῶς ἀθυμεῖς*, vel — *λίαν* (unde fort. *πλανᾶ*) *ἀθυμεῖς* etc. Qu. *κακός τ'*.

475. *ἰάσιμος*] *ἰατὸς εἰ* conj. Herw., ellipsi offensus. Frustra. Cf. Soph. Aj. 103. *ὄτου*] Sub. *εἰ*. *καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὐρεῖν* —] Qu. *καὶ σὺ σεαυτὸν* —.

476. *θαυμάσει*] Futurum est *θαυμάσομαι*, non *θαυμάσω*. Cf. Alc. 155. Iph. T. 1318. Recte post *πλέον* interpungit Elmsl.

477. *οἷας τέχνας γε* malit Elmsl.

479. *οὔτε βρώσιμον, οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν* Elmsl. ad Her. 615. qui "Nunquam vidi οὐ hoc modo inter bina οὔτε collocatum. Cf. ad 450. Eurpol. II. 487. *οὐς πῦρ, οὐ σίδηρος, οὔτε (οὐδὲ?)*

χαλκὸς εἶργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Verba οὔτε βρώσιμον — οὔτε πιστὸν spuria habet Meinekius Fr. Com. IV. 380. βρώσιμον] Cf. Diphil. IV. 380. com. anon. IV. 613. ἃ καὶ κυσὶν πεινᾶσιν οὐχὶ βρώσιμα.

480. Cf. Hipp. 516. ποτέρα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον; Artemidor. IV. 24. χριστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα ἢ βρωτὰ ἢ ποτά. Dion. Chrys. p. 663. φαρμάκων χριστῶν ἢ ποτῶν. Sozomen. H. E. II. 7.

481. πρὶν γ' ἐγὼ σφίσι ἐδειξα] Donec eos docui etc. Cf. Soph. Oed. R. 776. πρὶν μοι τύχη | τοιάδ' ἐπέστη. Hes. 133. πρὶν — Λαερτιάδης πείθει στρατιάν etc. Med. 1173. πρὶν γ' ὄρα κατὰ στόμα | χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν. Qu. πρὶν γ' αὐτοῖς ἐγώ.

483. ἐξαμύνονται] Lege ἐξαμύνονται, quibus (ut iis) avertant. Et sic Bl. ad Sept. 20. Cf. Xen. Mem. II. 1. 14. καὶ δπλα κτῶνται, οἷς ἀμύνονται (ἀμύνονται recte Ernesti) τοὺς ἀδικοῦντας.

486. κληδόνας] I. q. φήμας. Cf. Xen. Mem. I. 1. 3. ὅσοι — οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις.

487. ἐγνώρισ' αὐτὸς Wakef. S. C. § 78. et V. D. in Class. Journ. VI. 77. συμβόλους] Cf. Xen. Apol. 13. οἰωνοὺς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους etc. Mem. I. 1. 3. ὅσοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις etc. Schol. Av. 719. συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα ξυναντιῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντας. Hesych. in Ἐμβόλους. Cf. ad Aristoph. Av. 721. Distingue vero sic, ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους. | γαμψωνύχων —.

488. τε] Lege δέ.

489. οἵτινές γε δεξιοὶ φύσιν, | εὐωνύμους τε (sub. διώρισ') Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 234. διώρισ'] Cf. Fr. 182, 2. σῆτον δ' εἰδέναι διώρισα.

491. τίνας | ἔχθρας — ξυνεδρίας (sc. ἔχουσι) Herw.

492. στέργηθρα] Cf. Eur. Hipp. 256. εὐλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν (χρῆν).

493. λειότητα] Qu. λευκότητα, vel ποιότητα, vel πιότητα.

494. Distingue sic, καὶ χροιάν τίνα — πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῦ τε —. Cf. Eur. El. 827. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν | σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας | κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.

496. καὶ μακρὰν ὄσφυν] Qu. κᾶτ' (vel χᾶμ') ἄκραν ὄσφυν. Cf. Herod. II. 40. τὴν ὄσφυν ἄκρην. Arist. Th. 239. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. Menand. IV. 108. et ad Pac. 1053. κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ] Cf. Soph. Ant. 1011. μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

497. Cf. ad Pac. 1053. ὅπλα σὺ σιγῇ κᾶπαγ' ἀπὸ (κᾶπέχου?) τῆς ὄσφυος.

498. φλογωπά] Cf. πυρωπός 667.

500. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] Cf. Av. 801. τανὶ τοιαντί. Pl. 8. Soph. El. 657. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

504. οἶδ' εἰ μὴ Colb. 1. Ask. A. obelo notat Porson. φλύσαι] Fort. ὑθλεῖν. Cf. Sept. 661. φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.

505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε—] Cf. Eur. Fr. 364, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ. Post μάθε ponatur colon.

507. καιροῦ πέρα] Cf. Eur. Suppl. 745.

509. εὐελπίς εἰμι — ἰσχύσειν] Cf. Thuc. VI. 24.

510. Cf. 770. οὐ δῆτα πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ. Ita enim ibi legendum videtur.

511. οὐ ταῦτα ταύτῃ —] Cf. Eur. Med. 366. ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Hipp. 41. ἀλλ' οὔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρῆ πεσεῖν. Arist. Eq. 830. οὐκ, ὄγαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pac. 1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστί φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν. Ennium apud Cic. de N. D. III. 26. 'Nequaquam istuc istac ibit.'

513. καμφθεῖς] κναφθεῖς jure reposuerit Naber. Cf. ad 237. 306. ὤδε] Hac sola ratione.

514. τέχνη —] Cf. Eur. Fr. 301. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῆ.

515. οἰακοστρόφος] Gubernator. Cf. Sept. 62. ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Hinc οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Eodem sensu οἰακονόμος Pr. 148.

516. μνήμονές τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποιος. Soph. Aj. 1390. τοίγαρ σφ' — μνήμων τ' Ἐρινύς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακούς κακῶς φθείρειαν. Eur. Her. 899. Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'.

518. οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε] Cf. Herod. I. 91. τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν καὶ τῷ θεῷ. Theogn. 816. ὃ τι μοῖρα παθεῖν οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι. οὔκουν — γε] Cf. ad Vesp. 823.

520. τοῦτ' οὔτ' ἂν ἐκπύθοιο μήτε λιπάρει mallet Elmsl., si consentirent libri. Qu. — μή με λιπάρει.

521. ἦ που] Cf. Ran. 814. ξυναμπέχεις] I. e. ξυγκαλύπτεις.

522. Cf. Hel. 120. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.

530. θοίναις] Fort. θαλίαις.

533. ἀλίτοιμι] Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών.

536. ἀδύ τι —] Cf. Her. 895. τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι etc.

537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Qu. τὸν βίον τείνειν μακρὸν (i. e. ὥστε μακρὸν εἶναι). Cf. Pers. 708. πολλὰ — κακὰ | γίγνεται θνητοῖς, ὃ μᾶσσων (θνητοῖσι, μᾶσσων) βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω. Soph. Oed. C. 7. χῶ χρόνος ξυνῶν μακρός.

541. Cf. 94. οἷαις αἰκίαισιν διακναιόμενος. Eur. Alc. 107. *χρῆ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων πενθεῖν*. Synes. Dion. p. 53. *διακναισθῆναι τῷ πόνῳ*. Suppleas πρὸς ταῖς πέτραις vel κῶχμασμένον.

543. *ἰδίᾳ γνώμᾳ*] αὐτογνωμόνως Reisig. Cf. 403. *ἰδίοις νόμοις κρατύνων*. 186. 324. *σέβει*] Qu. *σέβεις*.

544. *ἄχαρις χάρις*] Cf. Phoen. 1747. *ἄχαριν χάριν εἰς θεοὺς διδοῦσα*, Arrian. Anab. IV. 8. 7. *χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναί Ἀλεξάνδρῳ*.

545. *φέρ' ὄπως* —] Qu. *φέρε, ποῦ 'στ' —*. *τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;*] Cf. Soph. Oed. C. 828. *οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω | θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;* Aj. 398 sq. *οὐδ' ἐδέρχθης — γένος*] Cf. Arist. Av. 685 sq.

546. *οὐδ'*] Qu. *οὐκ*. *ἄκικυν*] *ἄκικυν οὔσαν* (ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph.), *ἰσόνειρον*, vel potius *ἄκικυν, ἰσχὺν ἰσόνειρον* conj. Blomf., coll. schol. B. *ὀλιγοδρανίην· ἀσθενῆ δύναμιν. Ἄκικυν· φαύλην ἰσχύν*. “Haec vox (*ἰσχύν*), inquit, ob literas *ικυν* proxime praeerentes facile intercidere potuisset.” Correctio valde probabilis. Ad hunc ipsum locum respexisse videtur Euripides Fr. 230. *σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆκυσ οὐδ' αἰμόρροντοι | φλέβες*. Cf. Hom. Od. λ'. 393. *ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆκυσ*.

547. *ἰσόνειρον*] Cf. Arist. Av. 685. *εἰκελόνειροι*. Eur. Phoen. 1722. *ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων*. 1561. *τί μ' — ἐξάγαγες — ἀφανὲς εἶδωλον ἢ νέκυν ἐνερθεῖν ἢ πτανὸν ὄνειρον;* Eur. Fr. 25, 3. *ὄνειρων δ' ἔρπομεν μιμήματα*. Producitur prima in *ἰσόνειρον*. *ὀλιγοδρανίαν*] Cf. Arist. Av. 686. *ὀλιγοδρανέες*. Verbum *ὀλιγοδρανέειν* est apud Homerum.

550. Qu. *ἀλαὸν τὸ πρόπαν* (vel *γέγονεν*) *γένος* etc. Cf. ad Arist. Av. 687. *μερόπων* suppleri posse monet Blomfield.

555. Hesychius, *Διαμφίδιον μέλος· ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον· ἀμφὶς γὰρ χωρὶς. Αἰσχύλος*. Fort. *πολὺ ἀμφίδιον*.

556. *στ'*] Scribe *δ τ'* (pro *δ*, quod).

557. *ὑμεναίονν*] Producta prima propter augmentum.

559. *δμοπάτριον*] Cf. Ach. 790. *δμοματρία γὰρ ἐστι κῆκ τῶν τῶ πατρός*.

560. *Ἡσιόναν*] An *Ἀσιόναν*?

562. Cf. Pers. 709. Ag. 612. Orest. 748. Phoen. 931. *πετρίνοισιν* Bentl. ad Phal. p. 134.

563. *τίνος ἀμπλακίας ποιναὶς δλέκη* libri. Obelo notat Porson. “Stephani emendationem, *ποινά σ' ὀλέκει*, recepit Blomf. Sed per totam fere fabulam *ποιναὶς, πημοναὶς, πήματα, πόνους* et similia plurali numero usurpat Poeta. Nec quicquam in vulgata scriptura inest quod reprehendi possit.” (Elmsl.) Qu. *τίνος ἀμπλακίας*

ποιναῖς (vel ποινά σφ') δλέκει. Cf. 614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 620. ποινας δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 625. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις | εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινας. Soph. El. 564. δλέκει] Verbum epicum, quo raro utuntur tragici. Cf. Soph. Tr. 1013. ὠλεκόμαν ὁ τάλας.

564. δποι M. Recte. V. Elmsl. ad Her. 19. et Med. 520.

567—570. De constructione cf. 199 sq. et ad Sept. 681. Cf. Hec. 970. αἰδώς μ' ἔχει | ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ' ἔν' εἰμὶ νῦν. χρίει] Stimulat. Anglice, stings, goads. Cf. 599. μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν. 880. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος. 675. δξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα.

568. ἄλεν δᾶ Schleusner. Dind. ἄλενε, δᾶ Monk. Blomf. Cf. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

569. τὸν μυριωπὸν —] Cf. Lucian. Dial. Deor. 3. τῇ κακοδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον, Ἄργον τοῦνομα, ἐπέστησεν, δς νέμει τὴν δάμαλιν αὐπνος ὦν. τὸν μυριωπὸν — βούταν] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτοῖς πανόπτῃν δμμασιν δεδορκότα.

573. τὰν παραλίαν ψάμμαν] Cf. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος. ψάμμαν (supr. ον) M. Dind. Cf. Arist. Lys. 1261. τᾶς ψάμμας (ita libri). κᾶξ ἐνέρων Weil.

574. κηρόπλαστος] Cf. Soph. Fr. 464, 5. ξουθῆς μελίσης κηρόπλαστον ὄργανον. δόναξ ἀχέτας] Cf. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας. Arist. Av. 1095. δξυμελῆς ἀχέτας (τέτιξ). Pac. 1159. Iph. T. 1125. ὁ κηροδέτας (κηρόδετος?) κάλαμος οὐρείου Πανός.

575. Post νόμον plene interpungatur.

576. Malim ποῖ bis. ὦ πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι Elmsl. πλάνοι] πλάναι arogr. Dind. Cf. ad Hipp. 283.

578. τί ποτέ μ' — ταῖσδ' ἐνέζευξας — ἐν πημοναῖς;] Cf. 108. ἀναγκαῖς ταῖσδ' ἐνέζευγμαί. Eur. Alc. 482. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ξυνέζευξαι πλάνῳ;

581. Cf. Eur. Hipp. 238. δοτις σε θεῶν — παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. τοίγαρ νιν αὐτὸς ἐκ δόμων ᾧστρησ' ἐγὼ | μανίαις ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.

582. πυρὶ με φλέξον ἦ — Elmsl. Cf. Arist. Vesp. 328. ἦ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ σπόδισον etc.

584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων] Cf. 626. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. 859. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγων libri). Eur. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων. Hor. Sat. II. 6. 83. 'neque illi | sepositi ciceris nec longae invidit avenae.'

585. ἄδην] Cf. Ag. 828. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. πλάναι γεγυμνάκασιν] Cf. 592. Eur. Hel. 533. οὐδ' ἀγύμαστον πλάνοις (πόνοις).

586. *δπα*] Qua via, qua ratione. *δπα πημονὰς ἀλύξω*] Cf. Eur. Hipp. 673. *πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας*; Bacch. 726. *ἐξηλύξαμεν* | *βακχῶν σπαραγμόν*. El. 219. Soph. Aj. 656. *γεγυμνάκασιν*] *γεγυμνάκασ'* Elmsl.

587. οὐδ' ἔχω — ἀλύξω] Aoristi subjunctivus est ἀλύξω. Cf. 470. οὐκ ἔχω σόφισμ' *διω* | *τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ*.

588. *φθέγμα* Rob. Elmsl. *κλύεις φθέγμα τᾶς* | *βούκερω παρθένου*; Blomf. in notis et Monk. l. l. "Haec puellae continuanda sunt, nisi antistrophica *θρόει φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένῳ* Choro tribuere mavis." (Elmsl.) *τᾶς βούκερω παρθένου*] Cf. Soph. Fr. 782, 2. *ὁ βούκερως Ἰακχος*.

589. *τῆς οἰστροδινῆτου*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης*.

590. *Ἰναχείας* recte M. Elmsl. Cf. Virg. G. III. 153. 'Inachiae Juno pestem meditata juvencae.' *θάλλπει*] Cf. 650. Soph. Fr. 430. *ἐκθάλλπεται μὲν αὐτὸς ἐξοπτᾶ δ' ἐμέ*. Theocr. XIV. 38. *ἄλλον τοῖσα* | *θάλλπε φίλον*.

591. *κηρόπλαστος*] Cf. Soph. Fr. 464, 5. *τὸ ποικιλώτατον* | *ξουθῆς μελίσης κηρόπλαστον ὄργανον*.

593. Post ἀπύεις interrogandum.

595. *ἔτυμα*] *ἐτήτυμα* Bentl. Elmsl. Cf. ad 293.

596. *πᾶ πόποι* Monk. l. l. *ὦ πόποι* Elmsl. *ποῖ, πόποι* Seidler. *θεόσντον* Morell. Butl. Elmsl. Monk.

598. *Ἦρας* addunt (ex schol. A) V. D. in Quart. Rev. V. p. 223. Herm. apud Seidler. de v. dochm. p. 164. Monk.

599. *φοιταλέοις* idem V. D. Monk. Suspicionem laborare *φοιταλέοισιν* secunda producta censet Elmsleius. Producitur secunda in *φοιταλέοις*, ut in Eur. Or. 321. *λύσσας μανιάδος φοιταλέου*. *φεῦ μόχθων* (respondet v. ant 337. *δεινῶν πόνων, ὡς πόντου*)

600. *νήσισιν αἰκίαις*] Cf. Ag. 1621. *αἶ τε νήσιδες δῦαι*.

601. *λαβρόσντος* Elmsl. Cf. *κραιπνόσντος, θεόσντος*, etc.

602. *οἶ', ἐῆ, οἶ' ἐγὼ* Madvig. Qu. *οἶ' (αἶ) ἐῆ, οἶ' ἐγὼ* —.

605. *τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν*] Cf. Pers. 807. *οὐ σφιν κακῶν ἕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν*.

606. *τί μῆχαρ, τί φάρμακον νόσου, δεῖξον* — Elmsl., post *παθεῖν* plene distinguens. *τί μῆχαρ* Monk. *μῆχαρ*] Cf. Ag. 207. Suppl. 399. 602. Lycophr. 547. *βαῖόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος*. Confer *μῆχος* Ag. 2. Eur. Andr. 537. *κακῶν μῆχος*. Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος*.

609. *δι* Ald. Rob. Turn. Qu. *δπερ* Pors. Blomf. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 625. 641. Et sic Etym. M. p. 76, 28. Malim *ῶσον*. Sic 787. *τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ῶσον προσχρήζετε*. Sed 662. *πᾶν δπερ προσχρήζετε*.

610. ἐμπλέκων αἰνίγματ'] Cf. Antiph. com. III. 121. ποιούσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Babr. Fab. 119, 11. καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις.

611. οἷγειν στόμα] Cf. Arist. Av. 1724. ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα. Aj. 1225. σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Hipp. 1060. τί θῆτα τοῦμόν οὐ λύω στόμα;

612. πυρὸς βροτοῖς δοτιῆρ'] Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.

613. ὦ κοινὸν —] Cf. Arist. Eq. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα. 149. 458. 1319. Eubul. III. 222. ὦ μέγα μοι — φῶς φανθὲν ἑναργές. Nostrum imitatur, ut videtur, Comicus.

614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;] Cf. 563. 620.

615. ἄρμοι] Modo. Cf. Theor. IV. 50. ἄ γὰρ ἄκανθα | ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. Cf. ἄρτι, ἀρτίως. Soph. Aj. 799. ἀρτίως πεπαυμένην | πόνων ἀτρώτων.

617. πᾶν γὰρ ἄν Pors. Elmsl. (ad 668.) Recte. Cf. Soph. El. 1022. πᾶν γὰρ ἄν κατειργάσω.

619. βούλευμα μὲν τὸ δῖον] βούλευμα μὲν Διὸς τόδ' Burges. Løge βούλευμα μέντοι (vel μὲν γε) δῖον. (Ita Colb. 1.) Vel βούλευμα μὲν δῖον τόδ'. Cf. Arist. Eq. 108. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

620. Cf. 563. τίνος ἀμπλακίας ποινᾶς ὀλέκει; 614.

621. τοσοῦτον ἀρκέσει μέ σοι σαφηνίσαι V. D. in Class. Journ. I. 34. Fort. ἀρκεῖ.

624. Cf. Fr. 395. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι | κρεῖσσον.

625. μὴ τοί με κρύψης τοῦτο] Rara haec constructio particulae τοι. Fort. μὴ μοι ἀποκρύψης —. Sed cf. 436. μὴ τοι χλιδῆ δοκεῖτε — σιγᾶν με. Ant. 544. μὴ τοι — μ' ἀτιμάσης.

626. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων.

627. τί θῆτα μέλλεις —;] Cf. Soph. Aj. 540. τί θῆτα μέλλει μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) παρουσίαν ἔχειν; Eur. Med. 1238. τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ (μὴ οὐ recte Elmsl.) πράσσειν κακά; Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία | χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός; Infra 1056. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ παραπαλεῖν —; 787. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν —. et ad Trach. 90. γεγωνίσκειν] Cf. Eur. El. 809. οὐ γεγωνίσκων λόγους. Thuc. VII. 76. βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.

628. θράξαι] θραῖξαι Buttman. Cobet. Dind. Cf. Plat. Phaed. p. 86 E. λέγε τί ἦν τὸ σὲ αὐθραῖτον. Rhos. 863. καί τί μου θράσσει

φρένας. Pind. Isth. VII. 56. *δ δ' ἀθανάτων μὴ θρασέτω φθόνος.*
Soph. Fr. 812. *ἄθρακτος.*

629. *μᾶσσον ἢ ὡς* recte duo Vindd. et v. l. ap. Turn. et sic conj. Musgr. *μᾶσσον ἢ κάμοι* V. D. ap. Blomf. *μασσόνως ἢ 'μοι* malit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. 236. (ut *μειζόνως* Hec. 1121. Rhes. 849. *μειόνως* Oed. C. 104.). prob. Dind., qui tamen (ad Her. 544.) non magni facit emendationem istam. Verissime, Elmsleius, nisi praestat *μᾶσσον ἢ ὡς* —. Cf. Pers. 440. 708. Superlativus *μάκιστος* est Fr. 281. Soph. Oed. R. 1301. Eur. Hipp. 818.

631. *μήπω γε*] Cf. ad Arist. Nub. 196. et Soph. Phil. 1409. *μοῖραν — πόρε*] Cf. Eur. Hel. 700. *Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι* (προσδοτέα Elmsl. qu. πρόσδος ἔτι) *τῆς ἡδονῆς.*

633. *τὰς πολυφθόρους τύχας*] Cf. ad 820. *τῆς πολυφθόρου πλάνης.*

634. *τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων*] Cf. 683. *δ τι λοιπὸν πόνων.* Est enim *ἄθλων* ab *ἄθλος*, non ab *ἄθλον*.

635. *ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν*] Cf. Eur. Alc. 857. *Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν.* Soph. Fr. 313. *ἀνθυπουργῆσαι χάριν.*

636. *ἄλλως τε πάντως καὶ —*] Cf. Eum. 726. *ἄλλως τε πάντως χᾶτε δεόμενος τύχοι.* Pers. 689. Arist. Nub. 1268. *τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν | ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτοις πατρός.*

637. *ὡς τᾶποκλαῦσαι* V. D. in marg. Ald. *ὡς τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας | ἐνταῦθ' ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ | πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει* Wakefield ad Ion. 744. Cf. Eur. Ion. 744. *εἰς ὄμματ' εὐνοῦ φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.* *τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι*] Cf. Soph. El. 1122. *κλαύσω κάποδύρωμαι.* Dem. p. 56. *καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ ῥάων ἔσομαι.* Eur. Fr. 567. *σχολή μὲν οὐχί, τῶ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι (κλαῦσαι?) κάποκλαύσασθαι πάλιν (πάθη aut κακά?).*

638. *ῥποι*] *ῥπου* Ellendt. Hart. Weil. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Phil. 481.

641. *πᾶν ὅπερ προσχρῆζετε*] Cf. 630. *λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῆζεις μαθεῖν.*

642. *αἰσχύνομαι* Bentl. Blomf. Elmsl. Dind.

643. *θεόσσυτον* offendit ob duplex *σσ*, ut monuit Elmsleius. *θεόρρυτον* vel *θεόσδοτον* malit vir doctus in Class. Journ. V. 308. *χειμῶνα*] Cf. Aj. 207. *θολερῶ κείται χειμῶνι νοσήσας.* 1144. *ἦνίκ' ἐν κακῶ | χειμῶνος εἶχετ'.* Phil. 1460.

644. Cf. Eur. Alc. 432. *ἐπίσταμαί τε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε | προσέπτατ'.* Soph. Aj. 282. *τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;* Eur. Alc. 420. Arist. Ran. 309.

645. *πολούμεναι* Blomf. Elmsl. *πωλούμεναι* malit Blomfield in Gl. *πωλεύμεναι* Dind. Cf. Oed. C. 1098. *είσορῶ τάσδ' — ὧδε προσπολουμένας.*

647. *εὐδαῖμον* unus cod. Rob. *εὐδαιμον* Blomf. *εὐδαίμων* servat Elmsl. *Utraque lectio proba est.*

648. *παρθενεύει*] Qu. *παρθενεύεις.*

649. *ἡμέρου βέλει*] Cf. Ag. 232. *ἔβαλλ' — βέλει φιλόκτω.* 722. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.*

650. *συναίρεσθαι Κύπριν*] Sic *συναίρειν λόγον* S. Matth. Ev. XXV. 19.

652. *βαθὺν λειμῶνα*] Cf. Herod. I. 151. *Ἄνθειαν βαθύλειμον.* Pind. P. X. 20. *βαθυλείμωνα πέτραν.* Eur. Andr. 637.

653. *λειμῶνα βουστάσεις τε καὶ ποιμνάς* V. D. in Class. Journ. I. 34. *βουστάσεις*] *Stationes bovinas.* Cf. *ἰππόστασις.* Eur. Fr. 442. *πρὸς Ἰππων εὐθύς δρομήσας στάσιν.* Fr. 771, 5. *Ἔω φαεννάς Ἥλιου θ' ἰπποστάσεις.* *πατρός*] *Inachi fluvii.*

656. *ξυνειχόμεν*] Was troubled. Fort. *ἔδαπτόμεν* (437. 899.).

657. *Leg. νυκτίφαντ'.* Cf. Ag. 82. *ὄναρ ἡμερόφαντον.* Hel. 570. *οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρας.* Vel *νυκτερωπά.* Eur. Herc. 111. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνειρών.*

658. *κάπὶ Δωδώνης* prob. Elmsl. Ita Eur. El. 1343. *στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.* Qu. *κάπὶ Δωδώνην.*

659. *ὡς μάθοι τί χρῆ δρῶντ' —*] Cf. Soph. Oed. R. 71.

661. *ἀπαγγέλλοντες* malit Elmsleius ad Iph. T. 760. *αἰολοστόμους*] Cunnigly devised. Schol. A. *ποικίλους, δυσνοήτους.* Lycophr. Cass. 111. *οὐ γὰρ ἦσυχος κόρη | ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον στόμα.* Confer *αἰολουργός, αἰολόμητις.*

662. *ἀσήμως* Ald. etc. schol. B. malit Barker. Recte, opinor. Sed dubito num recte dicatur *ἀσήμως εἰρημένους.* Cf. Soph. Ant. 1013.

663. *τέλος δ'*] Cf. Pers. 462. *ἐναργῆς βάξις*] Cf. Eur. El. 754. *γῆρὸς ἐμφανῆς.* *βάξις ἦλθεν Ἰνάχω — μολεῖν κεραυνόν*] Sic Hom. II. ν'. 666. *ἔειπέν οἱ φθίσθαι ἦ — δαμῆναι.* Plat. Resp. III. 415 C. *χρησμός ἐστι — τὴν πόλιν διαφθαρεῖναι.* Herod. VIII. 60. *λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι.* Thuc. III. 96. *χρησθὲν αὐτῶ ἐν Νεμέῳ τοῦτο παθεῖν.* et ad Vesp. 160. *κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν*] *εἰ μὴ θέλοι — μολεῖν* Naber.

664. *μυθουμένη*] *Aliud fortius verbum desidero.* *Debile enim sonat μυθουμένη post ἐπισκήπτουσα.*

666. *ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις*] *Malim ἐπ' ἐσχάτους ὄρους.* Cf. Eur. Med. 540. *γῆς ἐπ' ἐσχάτοις | ὄροισιν ὄκεις.* Iph. T. 1450. *Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὄροις.* Vel *ἐπ' ἐσχάτους τόπους.* Cf. ad 348. 419. Eur. Fr. 1085, 2. *ἐσχάτοις Ἰδῆς τόποις.* *ἄφετον ἀλάσθαι*] Cf. Callim. H. Del. 35. *σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη, | ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες.* Isocr. 108 A. *προσῆκει δὲ τοῖς μὲν — ἐκείνην τὴν*

πόλιν στέργειν ἐν ἧ τυχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δὲ ὥσπερ ἄφειτον γεγενημένον πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν.

667. πυρωπὸν ἂν Διὸς μολεῖν Elmsl. Frustra. Conferri non debebat Oed. R. 305 f. Futurum quidem est μολεῖσθαι (609.), sed solennis est aoristus post verba praedictionis. πυρωπὸν] πυρωπὸν M. Correctum ex apographis. Cf. Fr. 299, 4. ἥλιος πυρωπός. Sic εὐωπός (Orest 916. Ion. 1161.), οἰνωπός (Bacch. 236. Iph. T. 1245.), φλογωπός. 498. ἀστρωπός, ἀμβλωπός. μολεῖν] Aoristus, qui bene se habet. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur 689.

668. δς πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος] Cf. 240. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν. πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος] Cf. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν. Plat. Prot. 321 μή τι γένος αἰστωθείη. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηῖστωσε. ἐξαῖστώσοι reponendum suspicatur Blomf. Recte, opinor.

669. Cf. [Eur.] Fr. 1117, 17. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα.

672. Διὸς χαλινός] Cf. II. Reg. 19, 28. Isai. 37, 29. et ad Sept. 608. πληγεῖς θεοῦ μάστιγι. Similiter μάστιξ Διὸς, πληγὴ, etc.

673. φρένες διάστροφοι] Cf. Soph. Aj. 447. ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι. Tr. 794. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας. Eur. Bacch. 1111. διαστροφούς | κόρας ἐλίσσουσ'. 1165. Herc. 868.

674. ὄξυστόμω μύωπι] Cf. 803. Av. 244. ὄξυστόμους ἐμπίδας.

677. Λέρνης —] Cf. Lycophr. Cass. 1291. ὄλουντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες, | οἳ τὴν βοῶπιιν ταυροπάρθενον κόρην | Λέρνης ἀνηρείψαντο φορητοὶ λύκοι | πλᾶτιν πορευῆσαι κῆρα Μεμφίτη πρόμω. Ob quam violentiam Phoenicum Curetes Europam abriperunt. Λέρνης ἀκτὴν τε libri. Λέρνης τε κρήνην Cant. Blomf. Recte. (Cf. schol. καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγὴν. Eur. Phoen. 613. Λέρνης ὕδωρ. 613. Λερναῖα νάματα.) ἀκτὴν τε Λέρνης Spanh. Λέρνης τ' ἐς ἀκτὴν Reisig. (coll. Pind. Ol. VII. 60. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς).

678. ἄκρατος ὀργὴν] Duro ingenio. Anglice, of a hard (harsh, cruel) disposition. Cf. 386. ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Aj. 639. Med. 355.

679. τοὺς ἐμούς —] Connecte cum ὤμαρται.

680. αὐτὸν αἰφνίδιος libri. αὐτὸν ἀφνίδιος (ab ἄφνω) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 237. (coll. Hesych. Ἀφνίδια: αἰφνιδίως, ἄφνω. Cf. ad Thesm. 127.). Dind. etc. αἰφνίδιος αὐτὸν Pors. Blomf. αὐτὸν ἐξαίφνης Gaisford. ad Hephaest. p. 242. Qu. αὐτὸν ἐξαίφνης (aut ἄφραστος). Nisi forte glossema est αἰφνίδιος ad ἀπροσδόκητος adscriptum. Cf. Thuc. II. 61. 3. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον etc. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος] Cf. Thuc. II. 61. 3. φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον. Sap. Salom. XVII. 15. αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. Aelian. V. H. XII. 57. ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα. "Favet

etiam analogia, inquit Elmsleius. Ut enim ex *ἀει*, *μὰψ*, et *δέα* formantur *αἰδῖος*, *μαψίδιος* et *δηΐδιος*, ita ex *ἄφνω* fit *ἀφνίδιος*, quod nescio an nusquam hodie occurrat praeterquam apud Hesychium."

681. *οἰστροπλήξ*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης*.

682. *μάστιγι θείᾳ*] Cf. Sept. 607. *πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ἰδάμῃ*. Ag. 642. *διπλῆ μάστιγι*. Soph. Aj. 244. *παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῆ*. Cf. Xen. Cyr. VI. 4. 12. *κατέχων σκοπὰς ἄλλας πρὸ ἄλλων*. Sap. Salom. V. 7. *καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*.

683. *ὄ τι λοιπὸν πόνων*] Cf. 634. *τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων*.

685. *ξύνθαλπε*] Fort. *σὺ θάλπε*. Cf. Soph. El. 888. *ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;* Aj. 478. *δοτις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται*. νόσημα — αἰσχιστον —] Cf. Eur. Or. 10. *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον*. σύνθαλπε μύθοις] Qu. *παραθαλπε* (aut *παραθέλγε*) *μύθοις*. Cf. Ag. 71. *ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει*. Prom. 174. Eur. Med. 143. *παραθαλπομένη φρένα μύθοις*.

686. *συνθέτους λόγους*] Cf. Eur. Bacch. 297. *συνθέντες λόγον*. Arist. Ran. 1052. *πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα;*

687. *ἄπεχε*] Qu. *ἄπαγε*.

688. *οὔποτ' οὔποτ' ἠὔχουν*] Fort. *οὔποτ' ὠδέ γ' ἠὔχουν* —, vel *οὔποτ' ἂν τόδ' ἠὔχουν*, —. Anglice, I never thought. Cf. Soph. Ant. 390. *σχολῆ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ*. Pl. 869. Eur. Her. 931. et ad Prom. 338. *αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ | δώσειν Δί'*.

691. *δυσθέατα — πῆματα*] Cf. Aj. 1004. *ὦ δυσθέατον ὄμμα*. *λύματα* delet Both. Cf. Aj. 667. Hel. 1271.

692. *ἀμφάκει κέντρῳ*] Cf. Oed. R. 809. *διπλοῖς κέντροισι*.

693. *ψύχειν*] *ψήχειν* Legrand. Qu. *ψύξειν* aut *χρίσειν*. Cf. 567. *χρίει τις αὐτὸν μετὰ τάλαιναν οἰστρος*.

694. *ὠὸ ὠὸ μοῖρα μοῖρα*] Ita Ag. 410. *ὠὸ ὠὸ δῶμα δῶμα*. 1488. *ὠὸ ὠὸ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἄ ἄ ἰδοὺ ἰδοὺ*. Cf. ad Ag. 1156.

695. *ἔσιδοῦσα* Elmsl. *πραῖξιν*] Fortunam. Cf. Soph. Aj. 790. *Αἴαντος — πραῖξιν*. 792. *οὐκ οἶδα τὴν σὴν πραῖξιν*. Tr. 152. *τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πραῖξιν*. 294. *ἀνδρὸς εὐτυχῆ | κλύουσα πραῖξιν τήνδε*. 879. Ant. 1305. *κακὰς πράξεις*. Herod. III. 65. *ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἔωντοῦ προῆξιν*.

696. *προῦργου στενάξεις* V. D. in Class. Journ. I. 34. ex Hesychio. Cf. Suppl. 1045. *πολέμους — προφοβοῦμαι*. Confer *προστένειν* Ag. 253. φόβου πλέα] Cf. Eur. Med. 258. *γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα, | κακὴ δ' ἐς ἀλκήν*.

698. *τοι pro τι* Valck. ad Phoen. 455. Cf. 39. *τὸ ξυγγενές τοι* (τι L. solenni errore) *δεινὸν etc.* τοῖς νοσοῦσι —] Cf. Q. Curt. IV. 10. 'saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam.'

699. *τορῶς*] Cf. Ag. 616. *τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν*.
700. Cf. Eur. Bacch. 130. *παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς. χρεῖαν*] Anglice request.
703. *ἀνθίσταται*] Corr. *ἀνθάπτεται*. Pro σοὶ leg. σοῦ aut σου.
705. *τοὺς ἐμούς λόγους θυμῷ βάλ'*] Cf. Soph. Oed. R. 975. *μή νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς*. Herod. VII. 51. I. 84. VIII. 68. Hom. Il. ο'. 566. *σὺ δ'*] *σύ τ'* Blomf. Elmsl. Cf. Prom. 669. Pers. 828. Eum. 89. Phil. 1261.
706. *θυμῷ βάλε*] I. e. ἐς θυμὸν. Sic Sept. 1048. *χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν*. Qu. *θυμῷ 'μβάλ'*. Apud Homerum ἐν θυμῷ βάλλειν. Qu. *ὡς τέρμ' ἐκμάθησ τῆς σῆς* (vel ταύτης) *ὁδοῦ*.
707. *ἡλίου — ἀντολάς*] Pluralis ut *δυσμαὶ ἡλίου* dicitur.
708. *ἀνηρότους γύας*] Cf. Av. 230. *εὐσπόρους γύας*. Phoen. 648. *χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας*. 668.
709. *Σκύθας — νομάδας*] Cf. Arist. Av. 941. *νομάδεσσι — Σκύθαις*. Aeschin. II. 82. *ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν — γένος ὧν οἱ πλεκτὰς στέγας* —] Cf. Hor. Carm. III. 24. 9. 'campestres melius Scythae, quorum plaustra vagas rite trahunt domos.'
711. *ἐξηρτυμένοι* Seld. prob. Blomf., coll. Herod. VII. 147. *τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι* (*ἐξηρτημένοι* aliquot mss.) *καὶ σίτω*. Thuc. VI. 17. *ὄπλοις ἐξήρτυται* (*ἐξήρτηται* al.). Recte. Post *ἐξηρτημένοι* requireretur accusativus *τόξα*. Cf. e. g. Eccles. 494. *πώγωνας ἐξηρτημένας*. Aeschin. p. 77. *ἐξηρτημένος ἐπιστολάς*. Hor. Sat. I. 6. 74. 'laevo suspensi loculos tabulamque lacerto.' *ἐκηβόλοις* —] Cf. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι*.
712. *ἀλιστόνοις γ' ὑπὸ —* Elmsl. Well. *ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις* Herm. Reisig. Fort. *ἀλλὰ γυῖ'* (vel *κῶλ'*) *ἀλιστόνοις — ἀλιστόνοις — ῥαχλαῖσιν*] Cf. Soph. Aj. 675. *στένοντα πορθμόν*. Ant. 1145. *στονόεντα πορθμόν*. Hom. Od. μ'. 97. *ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη*. Eur. Herc. 816. *πόντος — κύμασι στένων λάβρωσ. πόδας χρίμπουσα*] Cf. Eur. Hel. 533. *πόδας glossema ad γυῖ' esse suspicor. χρίμπουσα*] I. q. *χριμπτομένη* (Eum. 176. *οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπουσαι πρέπει*). Corruptum est Eur. Hel. 526. *παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς πόδα (πέδον?) χριμπτόμενος εἰναλίῳ κώπᾳ*. 711. Cf. Cho. 161. *Σκυδικά τ' ἐν χεροῖν — βέλη 'πιπάλλων Ἄρηι*.
713. *ἐκπερᾶν*] *ἐκπέρα* malit Elmsl.
714. *λαιᾶς δὲ χειρὸς*] Cf. Theopomp. apud schol. Pind. Ol. XIII. 32. *εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς*. Soph. El. 900.
715. *Χάλυβες*] *Χάλυβοι* malit Elmsleius ad Her. 162., si quid mutandum sit. Cf. Eur. Alc. 980. *καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεισ σὺ βία σίδαρον*.
716. *πρόσπλαστοι*] *πρόσπλατοι* Elmsl. Cf. ἄπλατος Aj. 256. Herc. F. 399.
717. *ἤξεισ δ' ὑβριστήν —*] Cf. Timocl. com. III. 602. *τόν τ' ἰχθυόρρον ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα, | δὲ ἠπίαισ φωναῖσιν etc.*

719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον] Cf. 729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις.

720. ἐκφυσᾶ μένος] Cf. Aj. 1413. θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυ-
σῶσι μέλαν | μένος.

721. αὐτῶν] Qu. ἄκρων.

722. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον] Cf. 2. Σκύθην ἐς οἶμον
(ἤκομεν).

724. στυγάνωρ] Cf. φιλάνωρ, πειθάνωρ (πεισ.), etc.

726. Πόντου (sic) Reisig. Recte.

728. καὶ μάλ' ἀσμένως] V. Elmsl. ad Her. 387.

729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις] Cf. 719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον.

730. θραουσπλάγχνος] Confer μεγαλόσπλαγχνος Eur. Med. 108.
ἀσπλαγχνος Soph. Aj. 472. ἀφοβόσπλαγχνος Arist. Ran. 498.

731. Μαιωτικόν] Qu. Μαιώτιδα vel Μαιωτικήν. Cf. ad Soph.
Tr. 101.

732. λόγος μέγας —] Cf. Soph. Aj. 226. ἀγγελίαν — τὰν δ
μέγας μῦθος ἀέξει. 142. μεγάλοι θόρυβοι. 174. ὦ μεγάλα φάτις.

733. Βόσπορος δ'] Βόσπορός τ' Rob. Elmsl. Recte.

736. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Cf. Hipp. 80. τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν
ἐς τὰ πανθ' ὁμῶς. Ran. 968. δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 273.

737. τῆδε — μιγῆναι] Cf. Suppl. 295. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα
μιχθῆναι βροσιῶ;

738. ἐπέροισεν] ὑπέροισεν V. D. in Class. Journ. I. 34. Prae-
stat ἐπέροισεν. Cf. Eum. 26. καταροάσας μόρον. Eur. Alc. 552.
ὑποροάπτεις λόγους. Hom. Od. π'. 423. κακὰ ῥάπτειν. Lege ἐπέ-
σκησεν, aut ἐνέσκησεν.

743. κἀναμυχθίζει] Malim κἀναμυχθίζεις. Cf. Fr. 348. μυχθί-
ζειν. ad Sept. 160. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρῶς | μυχθί-
ζεις. Rhés. 789. κλύω — μυχθισμόν νεκρῶν. Post κἀναμυχθίζει
interrogandum. τί που —;] σὺ δ' ἄν Rob. Imo τί οὖν —;
Ineptum hic est που.

745. Cf. 819. εἰ μὲν τι τῆδε λοιπόν.

746. πέλαγος — δύης] Cf. Pers. 433. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος
ἔρρωγεν μέγα. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπο-
ρον. Prom. 1015. Eur. Suppl. 824. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc.
1088. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. Hipp. 822. κακῶν —
πέλαγος εἰσορῶ.

747. τί δῆτ' —;] Cf. Soph. Oed. R. 1159. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ
τοῦδε τοῦ φόβου σ' — ἐξελευσάμην; 1002. Arist. Lys. 181. τί δῆτα
ταῦτ' οὐχ — ξυνωμόσαμεν —. 905. Vesp. 213. τί — κέρδος;]
Cf. Eur. Med. 145. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος; 794. τί μοι ζῆν
κέρδος; Alc. 960.

748. ἔρρωψ'. — πέτρας] Cf. Eur. Iph. T. 1395. ὡς — κατὰ
στύφλου πέτρας | ῥίψωμεν (αὐτούς). Bacch. 1137. ὑπὸ στύφλοις

πέτραις. Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. στύφλου πέτρας] Cf. Pers. 306. Eur. Bacch. 1135. ὑπὸ στύφλοις πέτραις.

749. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. ὄπως — ἀπηλλάγην] Cf. Cho. 194. ὄπως δίφροντις οὔσα μὴ 'κινυσομένη. Soph. El. 134. Oed. R. 1389. 1391. Eur. Hipp. 643. Arist. Pac. 135.

πέδω σκήψασα] Cf. Sept. 429. τὴν Διὸς ἔριν πέδω σκήψασαν.

752. δυσπετῶς — φέροις] Cf. Soph. Fr. 521, 1. χρεῶν | τὰ θεῖα θνητοῦς ὄντας εὐπετῶς φέρειν. Phil. 872.

756. ἀλχμάζειν] ἡδοναῖς χαίρειν aut potius ἐν δόμοις παίζειν F. G. Schmidt. Schol: ἀφανίζειν (θαμίζειν Schmidt). Gl. Med. οἰκουρεῖν. Qu. ἔνδον ἐκχεῖν τὸν πατρῶον ὄλβον οὐδέ σφ' αὐξάνειν.

757. ἐστίν] Imo ἔστιν.

758. ΠΡ. ἦδοι' ἄν — ΙΩ. πῶς δ' οὐκ — Dawes.

760. ὡς τοίνυν ὄντων —] Cf. Soph. Aj. 981. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. 904. ὡς ᾧδε τοῦδ' ἐχοντος αἰάζειν πάρα. 281. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χροή. Ag. 1364. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — χαίροι' ἄν. Pers. 170. πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι — γένεσθε.

762. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. 921. Ag. 836. Soph. Aj. 1132. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. Philem. com. IV. 50. Babr. Fab. 56, 9.

763. ποῖω τρόπῳ; —] Cf. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

764. γαμεῖ —] Cf. Eur. Med. 623. ἴσως — γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον. ἀσχαλᾶ] Imo ἀσχαλεῖ, ab ἀσχάλλω. Et sic Herwerden Dind. Cf. ad 161. 243. Soph. Oed. R. 937. Eur. Iph. A. 920. ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι. Or. 783. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. Eur. Fr. 285, 10. ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλοι πεσῶν. Herod. III. 152. ὁ Δαρεῖος ἠσχαλλε. IX. 177. ἠσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. Jure futurum requiri admonet Herwerden.

766. τί δ' ὄντιν';] Cf. Soph. Oed. R. 1056. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς etc. οὐ γὰρ ὄντιν' αὐδᾶσθαι τάδε] Qu. οὐ γὰρ θεμιτὸν (Br. Weil.) —, vel οὐ γὰρ δοιον —, vel οὐ θέμις γάρ. Ex glossemate opinor, irrepsit ὄντιν', aut ex praecedenti versu huc illatum est. Tentabam praeterea οὐ γὰρ ὄντιν' γ' αὐδᾶσθαι τάδε. Sed cf. Arist. Av. 1715. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν. Orph. Arg. 1731. δεινὸς ὄφις, θνητοῖς ὄλοον τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν. Sic εὐβατος περᾶν Prom. 718.

770. πλὴν (ν ab corr.) ἐγὼ γ' (acc. supr. ω eras.) ἄν ἐκ δεσμῶν λυθῆις M. λυθῶ apographa. πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ Br. πλὴν ἐγὼ γ' ὅταν δεσμῶν λυθῆις (aut λυθῶ) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 238. Herm. Madvig. (λυθῆις etiam Porson.) πλὴν ἐάν ἐγὼ 'κ — Dind. Qu. πρὶν ἄν ἐγὼ γε τῶν δεσμῶν λυθῶ, vel πλὴν ὅταν γ' ἐγὼ δεσμῶν λυθῶ, vel πλὴν ἐάν γ' —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκ πεδῶν (gl. δεσμῶν?) λυθῆις ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῆις

(ἐκλυθῶ) δεσμῶν ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ, vel πρὶν γ' ἂν τῶνδε τῶν δεσμῶν λυθῶ. Cf. 510. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι | λυθέντα. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. 1006. λύσαι με δεσμῶν τῶνδε. 326. 339. et ad 481.

771. Qu. ὁ λύσων ἐστὶ σ', vel τίς οὖν σ' ὁ λύσων —. V. Elmsl. ad Her. 52.

774. τρίτος γε —] Sic Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ | ξυνεξελαύνει.

776. καὶ μηδὲ] καὶ μή τι malit Blomf. Lege καὶ μή γε. Et sic Elmsl. ad Oed. C. 1432., coll. Eur. Ion. 361. El. 976. Soloeca videtur vulgata.

777. μή μοι προτείνων κέρδος —] Cf. Eur. Fr. 131. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου (ἐκκάλει?) δάκρυ. Bacch. 238. τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν. Antiph. de caed. Herod. § 50. ἐλευθερίαν προτείναντας — πείσαι. Plat. Phaed. 388 C. σὺ ἔμοι λόγους προτείνων ἐν βιβλίῳ τὴν τε Ἀττικὴν φαίνει περιιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη.

778. Cf. 867. Eur. Ion. 579. θάτερον νοσῶν δυοῖν. Andr. 383. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.

779. Scribe ποίον; πρόδειξον —. Et sic Br. Blomf.

780. ἐλοῦ γὰρ ἦ —] Lege ἐλοῦ γὰρ εἰ —. Cf. ad Cho. 890. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80. Eur. Or. 50. Elmsl. ad Med. 480.

781. Subjunctivus est φράσω.

782. τούτων] τούτοις Wecklein. Cf. ad 350.

783. ἀτιμάσης λόγου Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 239., coll. Soph. Oed. C. 49. μή μ' ἀτιμάσης — ὧν σε προστρέπω φράσαι. 1273. 1278. Oed. R. 789. et Sept. 1024. ἀτιμον ἐκφορᾶς. Idem conj. Blomf.

786. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ —] Cf. 918.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν] Qu. μὴ οὐ σοι —. Cf. 627. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν.

789. ἦν ἐγγράφου —] Cf. Soph. Phil. 1325. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. Eur. Fr. 506, 2. δοκεῖτε — ἐν Διὸς πτυχαῖς δέλτου γράφειν τιν' αὐτά.

790. ἠπείρων] ἠπείροις (Asiae Europaeque) Herw. Weckl. Cf. Pers. et Soph. Fr. 760. Eur. Ion. 1590. ἠπείροις δυοῖν — Ἀσιᾶδος τε γῆς | Εὐρωπίας τε. Soph. Fr. 796 N. ἐδοξάτην μοι τῶ δὴ ἠπείρω μολεῖν.

791. ἀντολὰς —] Cf. 707. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς. ἡλιοσιβεῖς] Contra Sept. 859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι γὰν ἀνάλιον.

792. ἔς τ' ἂν ἐξίκη] Qu. ἕως ἂν ἐξίκη. Cf. 810. ἕως ἂν ἐξίκη etc. πόντου περῶσα —] Cf. Cratin. II. 136. κἀνθένδ' ἐπὶ τέρομα γῆς ἤξει καὶ Κίσιθηνης ὄρος ὄψει. Ubi Polydectes Perseum alloquitur, viam ad Gorgonas indicans. πόντου — φλοῖσβον] Cf. Soph. Fr. 380, 3.

795. Cf. Eum. 275. δελτογράφω — φρένι.

796. ἄς οὐθ' —] Similiter Fr. 170, 2. ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέσκειται | οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

797. ἡ νύκτερος μήνη] I. e. luna. Cf. Phocyl. 68. οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς. Quint. Cal. I. 136. ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης. Phot. p. 266, 24. μήνη: σελήνη.

798. κατάπτεροι] Malim ὑπόπτεροι. Sed. cf. Eur. Orest. 176. μόλε κατάπτερος.

801. τοιοῦτον ἔν σοι conj. Elmsl., qui rarissime apud Tragicos occurrere τοιοῦτο et τοσοῦτο monuit. φρούριον] φροίμιον Wakef. S. C. § 40. coll. 741. Both.

803. ἀκραγεῖς mire explicat Meinekius Fr. Com. III. 452., laudata Hesychii glossa, Ἀκραγές: δυσχερές, σκληρόν, δξύχολον. Cf. Pind. Fr. 73. μεγάλας θεοῦ κύων. Alex. com. III. 452. Ἡφαίστου κύνες. Eubul. III. 242. (Utrumque in parodia.) Hygin. Fab. 19. 'Harpyias, quae Iovis canes esse dicuntur.'

804. τὸν τε μοννῶπα στρατὸν — ἵπποβάμονα] Cf. Soph. Tr. 1095. διφνᾶ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν etc.

805. οἰκοῦσιν] Qu. ναίουσιν. Cf. 807.

807. γῆν] γῆς conj. Elmsl., coll. 1. χθονὸς — τηλουρόν — πέδον. 418. γᾶς ἔσχατον τόπον. 846. Qu. τηλουροῦ δὲ γῆς.

808. οἱ πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς] Cf. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς.

811. ψελλόν] Cf. Arist. Fr. 963 Bl. ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρκτον, etc. καταβασμόν] Imo καταβαθμόν.

812. ἴησι σεπτόν] Qu. ἴησιν ἄγνόν.

814. τήν] Qu. τινα. μακράν] Vitii suspectum.

817. ἐπαναδίπλαζε] Cf. Eum. 1014. χαίρετε χαίρετε δ' αὐθις, ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.). Ag. 835. διπλοῖζει. Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον μείζον κακόν. Qu. ἐπαναδίπλοιζε.

818. σχολή — πλείων] Cf. Xen. Mem. I. 6. 9. ποτέρω [ἡ] πλείων σχολή τούτων ἐπιμελεῖσθαι.

819. Cf. 745. ἡ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

820. πολυφθόρου πλάνης] Cf. 633. τὰς πολυφθόρους τύχας. Soph. Fr. 499, 5. οἱ πολύφθοροι (sc. ποντοναῦται). Eur. Fr. 636, 2. νομάδα κυματοφθόρον | ἀλμυροῦ. Redde vagrant.

822. πάγκλαντον ἑξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1655. ἑξαμῆσαι — δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. κάξαμῆσα κάλλιστον θέρος. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Arist. Eq. 392. τᾶλλότριον ἀμῶν θέρος. ἄτης] ἄτην temere Naber. Cf. Suppl. 470. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Sept. 601. ἄτης ἄρουραν.

823. τᾶπιτίμα] Cf. Sept. 1021. Eur. Hec. 1086. δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τᾶπιτίμα. Soph. El. 1382. Herod. IV. 80.

825. ὑπερφρονήσας —] Cf. Nub. 226. περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

826. Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε] Cf. Arist. Nub. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει. ὄλβον ἐκχέη] Cf. Soph. El. 1291. πατρῶαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ.

827. ὄχλον] Cf. Arist. Eccl. 745. λόγων] λέγων legi posse monet Abresch., coll. Pers. 513. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων | κακῶν.

828. Cf. Sept. 528. τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Soph. El. 720.

829. ἤλθες] Qu. ἤξεις. γάπεδα Pors. (ad Orest. 324.) Blomf. πρὸς Μολοσσὰ δάπεδά τε tentat Elmsleius. Qu. πρὸς δάπεδα Μολοσσικά. Prima in δάπεδον brevis est in Homero et alibi, credo, semper. V. Porson. ad Orest. 324. Sed cf. ad Cho. 797.

831. μαντεῖα θᾶκός τ'] Cf. Soph. Ant. 999. εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκοπὸν | ἴζων.

833. λαμπρῶς] Cf. Cho. 810. λαμπρός τ' ἰδεῖν. Eum. 797. λαμπρὰ μαρτύρια. Thuc. II. 7. λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. VIII. 67. λαμπρῶς ἐλέγτο (schol. φανερῶς).

835. μέλλουσ' ἔσεσθαι, (τῶνδε προσσαίνει σέ τι;) Ald. Rob. Erf. ad Soph. Aj. 191. ἔσεσθε, τῶνδέ γ' εἰ σαίνει σέ τι conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Qu. μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶνδε προσσαίνει σέ τι; προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. φῶτα προσσαίνειν κακόν. Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

836. οἰστρήσασα] Qu. οἰστρηθεῖσα. Cf. Eur. Iph. A. 77. ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας (-θεῖς?) μόνος etc. τὴν παρακτίαν κέλευθον] Cf. Phrynich. Fr. 5, 3. παράκτιον πλάκα.

837. ἤξας] Leg. ἤξεις. Cf. 717.

840. Ἴόνιος] Corripi primam syllabam in hoc metro monuit Elmsleius ad Iph. T. 824.

845. ἐς ταυτὸν ἐλθῶν] Qu. ἐς ταῦτ' ἀνελθῶν. τῶν πάλαι] Qu. τῶν πάρος, 'of my former narrative'. Cf. Suppl. 532.

846. ἐσχάτη] Malim ἐσχάτης.

848. τίθησιν ἔμφρονα] Qu. τίθησ' ἐγκύμονα, quod suggerit etiam Elmsleius, qui tamen in prox. v. ἐπαφῶν — potius interpolatum censet. Ita etiam Madvig.

849. καὶ θιγῶν] Qu. θιγγάνων aut προσθιγῶν. ἐπαφῶν] Contrectans. Cf. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβὼν χερὶ | ἔγνω ἴπαφῆσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. Nonn. Dionys. III. ἐνθ' Ἐπαφον Διὶ τίκτεν, ἀκηρασίων δι κόλπων | Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης | χερσὶν ἐρωμανέεσσι, etc. Suppl. 318. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χερὶ φτύει γόνον. Suppl. 18. ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας Διός.

850. τῶν Διὸς γεννημάτων] τῶν Διὸς γέννημ' ἀφῶν sagaciter Wieseler. recepit Dind. τῶν Διὸς θιγνημάτων Scal. prob. Valck. ad Phoen. 639. et V. D. in Class. Journ. I. 35. Hesych. θιγνημάτων.

μασμάτων. Latet mendum. Qu. φιλημάτων. (Cf. Soph. Fr. 482. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.) Vel προσδιγμάτων.

851. τέξεις] τέξει Burges. ad Tro. p. 189 C. καρπώσεται — χθόνα] Cf. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

852. πλατύρορος Νεῖλος] Cf. Fr. 304, 2. Νεῖλος ἐνθ' ἐπιάρροος etc. Timocl. com. III. 602. ἰχθυόρορος.

853. πεντηκοντάπαις apogr. πεντηκοντόπαις M. et Eust. p. 37, 22. Quae vera scriptura videtur. Cf. Suppl. 320 ἀδελφὸς — πεντηκοντάπαις.

856 sq. Cf. Eur. Andr. 1141. οἱ δ' ὄπως πελειάδες | ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώπιον.

858. θηρεύσοντες] θηρεύοντες cod. Reg. 2785. Vauv. prob. Elmsl. (ut vid.). Apitz. ad Soph. Aj. 169. Recte, opinor. Cf. Eur. Hel. 314. ὁ θηρέων γάμους. 858.

859. φθόνον —] φορὰν — (impetum corporum coercebit) Madvig. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Pro ἔξει fort. θήσει.

860. λέξεται θηλυκτόνος V. D. in Class. Journ. I. 35., coll. Herc. 582. καλλίνικος λέξομαι. Phot. λέξεται: λεχθήσεται. θηλυκτόνου | ἄρεος δαμέντα conj. V. D. in Class. Journ. VI. 343. Cf. Soph. Aj. 252. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη. Ag. 1528. ξιφοδηλήτω θανάτω.

861. δαμέντα unus Butleri codex. δαμέντας Pauw. Blomf. Haeret Elmsleius. Qu. δαμέντας. ἄρει] Qu. μόρω. Cf. Suppl. 987. δορικανεῖ — μόρω θανών. Sed 987. Aj. 254. λιθόλευστον ἄρη.

863. δίδηκτον —] Cf. Cho. 1011. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. Eur. Phoen. 1571. φάσανον εἶσω σαρκὸς ἔβαψεν. Orest. 285. μὴ τῆς τεκούσης εἰς σφαγὰς ὄσαι ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ; Fr. 717. Dion. Ant. Rom. V. 15. ἐς τὰς πλευρὰς βάψας τὴν αἰχμήν. Polyaen. VIII. 48. τὸ ξίφος καθείσα διὰ τῆς σφαγῆς. Virg. Aen. XII. 357. 'alte fulgentem tinguit jugulo (mucronem)'.
 864. τοιάδ' —] Cf. Eur. Hipp. 528. μὴ μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης | μηδ' ἄρρονθος ἔλθοις (Ἔρωσ). Alc. 997. μὴ μοι, πότνια, μείζων ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ. Soph. Trach. 303.

865. ἴμερος θέλξει] Qu. ἴμερος θάλπει. Cf. 649. Ζεὺς γὰρ ἴμερον βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. 592. ἢ Διὸς θάλπει κέαρ | ἔρωτι. θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύννευον] Cf. ad 236. Ag. 16. φόβος παραστατεῖ | τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν (συγκλήειν?) ὕπνω.

866. Cf. Sept. 715. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

867. δυοῖν δὲ θάτερον —] Cf. Dem. de Cor. 139. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ — ἢ —.

868. κλύειν ἀναλκίς] Cf. Eum. 430. κλύειν δίκαιος (δικαίως vulg.) μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις.

869. βασιλικόν γ' ἔξει γένος Burges. ad Tro. p. 189 C. (βασιλειον ἔξει Ald.). Hunc versum mendosum et fortasse spurium esse arbitratur Burges l. l., quia in veterem Atticam linguam peccat: τέξομαι enim dici, non τέξω.

870. μακροῦ λόγου δεῖ —] Longum est. Similiter fere Herod. V. 38. ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Cf. Pers. 713. πάντα — ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ (al. χρόνῳ). et ad Soph. Oed. C. 620. Fr. 731.

875. δπως τε χῶπη] Cf. Eur. Fr. 902, 7. πῆ (τίς?) τε συνέστη (κόσμος φύσεως) | καὶ δπη καὶ δπως. Dion. Chrys. 76. p. 445. εἰπέ δπη τε καὶ δπως ἔχει.

876. σύ τ'] Imo σὺ δ' —.

877. σφακέλω] Cf. 1045. Hipp. 1353. κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος. Qu. φρενοπλήγες.

878. Cf. Soph. Tr. 1082. ἔθαλψεν ἄτης (ἔθαλψέ μ' αὐτίς) σπασμὸς ἀρτίως, δδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν.

880. ἄρδις — ἄπυρος] "Telum igni non admotum, sine igne factum" intelligit Schutz. Cf. Sept. 942. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συνθείς. Etiam Cho. 493. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Sept. 64. κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Fr. 298, 4. ἄπτεροι πελειάδες. Soph. Oed. R. ἀχαλκος ἀσπίδων (Ἄρης). Eur. Or. 620. ἀνηφαίστω πυρί.

881. κραδία —] Cf. Cho. 167. 1024. Suppl. 765. Qu. φρένας αἰκίζει.

882. ἐλίγδην] Formatum ut σύρδην, φύρδην, ἄρδην. τροχοδινεῖται] Cf. v. στροφοδινεῖσθαι Ag. 51.

883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι] Cf. Eur. Bacch. 853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν. Cho. 1022. δρόμου | ἐξωτέρω (ἔξω τανῦν?) φέρουσι etc. 514. Ag. 1245. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω.

884. γλώσσης ἀκρατής] I. e. μὴ κρατῶν. Cf. Ran. 838. ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα. Eur. Hel. 1388. κρατοῦντα στόματος. Soph. El. 1175. Monost. 80. γλώσσης πειρῶ κρατεῖν. λύσσης πνεύματι μάργῳ] Qu. — λάβρω. Cf. Pers. 110. θαλάσσας πολιοινομένας πνεύματι λάβρω.

885. παίουσ'] Lege πταίουσ'. Cf. 926. πταίσας δὲ τῶδε πρὸς κακῶ μαθήσεται etc. Idem error in Xen. Anab. IV. 2. 3. ἐκυλίνδουν — λίθους, οἱ φερόμενοι πρὸς τὰς πέτρας παίοντες (πταίοντες Schneid.) διεσφενδονῶντο. Et sic Schmidt. Anal. p. 66., coll. Arist. Probl. 3, 31. ἡ γλῶττα σφαλλομένη πταίει καὶ οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρθροῦν. θολεροὶ —] Cf. Eur. Hec. 115. πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων. Suppl. 222.

887. ἡ σοφὸς —] Cf. Vesp. 724. ἡπου σοφὸς ἦν (ἡ σοφὸς, ἡ σοφὸς conj. Elmsl. qu. ἡ πάνσοφος) ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις.

888. ἐβάστασε] Cf. Arist. Th. 437.

889. διεμυθολόγησεν] Cf. Plat. Apol. 39 E. Phaed. 70 B. et καταλεπτολογεῖν Ran. 828. διαλεπτολογεῖσθαι Nub. 1496.

890. τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν] Cf. Sept. 425. Eur. Fr. 213. κῆδος καθ' αὐτόν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν.

893. ἐραστεῦσαι] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum. An ἐρασθῆναι scripsit poeta?

895. (τελεσφόροι) μοῖραι supplet V. D. in Class. Journ. I. 35. coll. Bacch. 92. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν. Leg. ᾧ πότνια Μοῖραι. εὐνάτειραν] Cf. Pers. 157.

897. πλαθείην γαμέτα] Cf. Eur. Andr. 25. πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί. Soph. Oed. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677.

898. ἀστεργάνορα] Cf. 724. στρατόν — στυγάνορ'.

899. γάμῳ δαπτομέναν] Qu. γε διωκομέναν.

900. ἀλατείαις] Ab ἀλητεύω.

901. Haec ita constituit Elmsleius, ἐμοὶ διότι μὲν δμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐδὲ δέδια· μηδὲ κρείσσων θεῶν ἔρωσ ἀφυκτον δμμ' — — προσδράκοι με. Qui haec in stropham et antistrophum distribuenda esse arbitratur. ὅτι] Qu. ὅδι.

903. θεῶν om. Musgr. Blomf. προσδάρκοι με libri. προσδράκη με Rob. προσδέροικτό μ' Burn. Blomf. προσδράκοι με Salvin. Elmsl. προσδρακεῖν legitur Eum. 167. Fort. προσβάλοι μοι.

904. ἀπόλεμος — πόλεμος] Cf. Eur. Herc. 1133. ἀπόλεμον, ᾧ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις. ἀπορα πόριμος] Sic φύξιμος accusativum regit.

905. οὐδ' ἔχω —] Cf. Cho. 84. οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Tr. 991. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω. Aj. 794. ὥστε μ' ᾧδίνειν τί φῆς. τίς ἂν γενοίμαν] Lege τί ἂν γενοίμαν. Cf. Soph. 156. 297. Eum. 789. Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται.

907. αὐθάδη φρονῶν] Cf. Pers. 782. φρονεῖ νέα. Soph. Fr. 62. τοῖς φρονοῦσι σώφρονα. Aj. 594. μῶρα μοι δοκεῖς φρονεῖν.

908. οἶον] τοῖον Rob. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 240. (coll. 920. Aj. 560 f. Hec. 905 f.) Blomf. Cf. ad Soph. El. 1035. Pflugk. ad Hel. 74.

910. Cf. Tro. 1321. αἴστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.

911. τότε ἤδη] Cf. Arist. Pl. 694.

915. ἐγὼ τὰδ' οἶδα] Qu. ἐγὼ δέ γ' οἶδα. πρὸς ταῦτά νυν Blom. Elmsl. Recte.

916. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός] Cf. Pers. 755. τοξουλκῶ λήματι πιστούς. Soph. Oed. C. 1031. ἀλλ' ἔσθ' ὅτι σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.

917. τινάσσω τ' ἐν χεροῖν πύρπνον] τινάσσω χειρὶ πυρπνόον tacite Pors. ad Hec. 1125. Blomf. τινάσσω πυρπνόον χεροῖν Weil.

918. οὐδὲν γὰρ —] Cf. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ (l. τὸ μὴ οὐ) πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πετρωθεὶς πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. Menand. IV. 233. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν μέρος (αὐτῶν — χρόνος vulg.). τὸ μὴ Blomf. τὸ μὴ οὐ Elmsl. Dind. Cf. ad 787. 1056. et ad Soph. Trach. 90. Fallitur Elmsleius, qui utramque scripturam τὸ μὴ et τὸ μὴ οὐ aequae probam esse statuat. ταῦτ' ἐπαρκέσει] Qu. ταῦτά γ' ἀρκέσει. Cf. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ — θανεῖν.

919. πεσεῖν — πτώματ'] Cf. Soph. Ant. 1046. πίπτουσι — πτώματ'.

920. Cf. Eur. Hec. 907. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει. Soph. Aj. 562.

923. βροντῆς] βροντάς Blomf. Cum βροντῆς sub. κτύπον. Qu. βροντήν.

924. τε] Lege δέ. γῆς τινάκτειραν] Cf. Soph. Tr. 502. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας. Il. v. 57. τινάκτειρα a τινάκτωρ, ut εὐνήτειρα ab εὐνήτωρ, γενέτειρα a γενέτωρ.

925. τρῖαιναν, αἰχμῆν] τρῖαιναν αἰχμητήν — conj. Herm. prob. Reisig, coll. Pind. P. I. 8. τὸν αἰχματᾶν κεραννόν.

927. ὄσον τό τ' ἄρχειν —] Cf. Oed. C. 808. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Eur. Alc. 528. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται. Ag. 1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἶδέναι δίχα.

928. ἃ χηρῆς] Cf. Soph. El. 628. μεθεῖσά μοι | λέγειν ἃ χηρῆσιμ'. Oed. C. 916. ἄγεις θ' ἃ χηρῆς etc. ἐπιγλωσσᾶ] Cf. Cho. 1046. μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Arist. Lys. 37. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωπτήσομαι | τοιοῦτον οὐδέν. Διός] Imo, ni fallor, Διί. Διός abs scholiasta venit. Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

929. Virgula post βούλομαι ponenda.

931. δυσλοφωτέρους] Cf. Soph. Ant. 292. οὐδ' ὑπὸ ζυγῶ | λόφον δικαίως εἶχον. Theogn. 1023. οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θήσω | δύσλοφον.

932. εἷς φορητὸς οὐκ ἂν] Mira verborum collocatio. Vide an reponendum οὐκ ἂν φορητὸς, εἰ καλῶς πράσσοις, πέλοις.

τοιιάδ' ἐκρίπτων ἔπη] τοιάδε ῥίπτων ἔπη Elmsl. ad Med. 1371. μάτην λόγος ἔρριπται. Cf. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίπτεις. 987. Hipp. 214. ῥίπτουσα λόγον. 232. τί τόδ' — ἔρριπας ἔπος; Hec. 334. λόγοι — μάτην ῥιφέντες. Alc. 679. νεανίας λόγους | ῥίπτων ἐς ἡμᾶς. Herod. VII. 13. δεικέστερα ἀπορρίψαι ἔπεα. V. Blomf. Gloss. ad 320. Idem ipse conjeceram. Similiter ἐκβάλλειν ἔπος Arist. Ran. 595.

934. τοῦδέ γ'] τοῦδ' ἔτ' V. D. in Class. Journ. I. 35. et Elmsl. ad Med. 229. Recte. Cf. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ'

ἐχθίων τύχη. Sept. 208. Med. 234. κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν. Tro. 1059. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;

937. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί] Usitatio collocatio foret θῶπτε τὸν αἰεί κρατοῦντα. Cf. Thuc. I. 11. μέρει τῷ αἰεί παρατυχόντι ἀντεῖχον. Π. 11. ἀπὸ θεραπείας τῶν αἰεί προεσιώτων. Arist. Vesp. 699. ὑπὸ τῶν αἰεί δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλῃσαι.

939. κρατεῖτω] Qu. κρατεῖ γάρ.

940. ἄρξει θεοῖς] Cf. 49. θεοῖσι κοιρανεῖν.

943. πάντως] Anglice surely.

944. σέ τὸν σοφιστήν] Cf. Cho. 449. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Rhés. 642. Ran. 171. Av. 274. 406. Pl. 1099. τὸν πικρῶς ὑπέρικρον] τὸν λόγους — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Jure πικρῶς obelo notavit Porson. Qu. τὸν λίαν ὑπέρικρον.

945. ἐφημέροις] Lege κάφημέροις cum Porsono. Cf. 83. θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροισι προσίθει. 253. "Eo difficilius est vulgatae scripturae medicinam facere quod nihil in ea est quod non optime sententiae conveniat," ait Elmsleius. Qu. τὸν ἀνδράσιν —.

947. πατήρ ἄνωγέ σ'] πατήρ σ' ἄνωγεν Br. πατήρ ἄνωγεν malit Elmsl. ἀνώγει σ' Heath. Pors.

948. πρὸς ὧν τ'] πρὸς ὧν γ' vel πρὸς ὧν Elmsl. ad Iph. T. 766.

950. αὐθ' ἕκαστ'] Cf. Eur. Phoen. 504. ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς | λόγων ἀθροίσας εἶπον.

951. μηδέ μοι — προσβάλης] Cf. Pers. 781. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

954. ὡς θεῶν ὑπηρέτου] For a servant of the gods. Cf. 969. 983. et Ag. 614. ὁ κόμπος — οὐκ ἀσχερὸς ὡς γυναικὶ γενναία λακεῖν. Cho. 715. Soph. Oed. R. 1118. εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ. Oed. C. 20. μακρᾶν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν.

955. νέον νέοι κρατεῖτε] Cf. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον. Ag. 522. Oed. C. 1447. νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι. Ant. 1266. νέος νέω ξὺν μόρω. κρατεῖτε] Indicativus. Lege θήν, Cf. 928. σὺ θήν δ' ἀχρήσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός. δοκεῖτε δὴ] Qu. δοκεῖτέ που.

956. ἀπερθῆ] Cf. v. ἀτερπῆς Prom. 31. et ἀστεργῆς Oed. R. 229. Aj. 776. Qu. ἀπερθῆ, i. q. ἀπόρθητα.

958. ἐπόψομαι] Qu. ἔτ' ὄψομαι.

959. τάχιστα] κάκιστα Herw. prob. Naber, coll. Bacch. 1308. αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω. μή τι —;] Cf. 247. μή πού τι προύβης; Thesm. 1114. Eurpol. II. 429.

960. ὑποπτήσσειν — θεούς] Cf. 29.

961. καὶ τοῦ παντός —] Anglice, 'even (or rather) the whole.' Cf. 1006. τοῦ παντός δέω.

962. κέλευθον —] Cf. Arist. Lys. 834. ἴθ' ὁρθὴν ἦνπερ ἔρχεται τὴν ὁδόν. Ran. 301. ἴθ' ἦπερ ἔρχεται.

964. ἀνθαδίσμασιν] Ab ἀνθαδίσειν, quocum confer ἀληθίζειν, ἀναιδίζεσθαι (? ad Eq. 1206.). Qu. ἀνθαδήμασι.

965. καθώρμισας] Anglice, have landed. Cf. Polyb. V. 95. 3. συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις.

968. τῆδε λατρεύειν πέτρα] Ita Soph. Oed. R. 217. τῆδ' ὑπηρετεῖν νόσω. Oed. C. 283. ἔργοις ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.

971. χλιδᾶν] Cf. Eur. Fr. 986. πλούτῳ χλιδῶσα. Soph. El. 360. δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς.

972. Cf. Plaut. Asin. V. 1. 13. Ter. Eunuch. IV. 3. 13.

973. καὶ σὲ δ'] I. e. etiam te vero. Cf. Eur. El. 1117. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' ἀνθάδης ἔφυς. Nil opus corrigi καὶ σέ γ'.

974. ξυμφοραῖς vulg. ξυμφορᾶς Valck. ad Phoen. 632. Herw. Recte.

975. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς] Cf. Arist. Av. 1547. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ. Qu. ἀπλῶ λόγῳ γὰρ πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, αὐτὸ ἀπλῶ λόγῳ ξύμπαντας —.

976. θεοὺς ὅσοι — κακοῦσί μ'] Cf. Fr. 151. Eur. Hel. 268. ὅστις — πρὸς θεῶν κακοῦται.

978. Cf. Soph. Tr. 483. ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις.

979. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν —] Similis versus est Soph. Aj. 1122. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις. Notanda collocatio particulae negativae.

980. ΠΡ. ὦμοι. | ΕΡ. ὦμοι; τόδε Lachm. Schneid. Mein. et (ὦμοι, τόδε) Weckl. Cf. Pers. 123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος — ἀπύων. Supra 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. | ΠΡ. χλιδῶ; etc. Senarius divisus tantum hic et in lyrico metro Sept. 217. 961.

981. πάνθ' ὃ γηράσκων χρόνος] Malim πάντα γηράσκων χρόνος. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Adesp. 427. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος. Soph. Ant. 608. ἀγήρω χρόνῳ. Lucian. Amor. 12. γέροντος ἤδη χρόνου. Anth. Pal. IX. 499. 1. πολὺς χρόνος.

982. σωφρονεῖν ἐπίστασαι] Cf. Soph. Oed. R. 589. οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. El. 394. Eur. Fr. 796. 901.

984. ἐρεῖν ἔοικας —] Fort. φρονεῖν. Cf. Soph. El. 1048. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.

986. ἐκερτόμησας —] Cf. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσει δῆθεν. Eur. Or. 1117. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι. Constructio est, ἐκερτόμησάς με ὡς παῖδα ὄντα δῆθεν.

987. Cf. Eur. Hipp. 927. οὐ μὴν φίλους γε καὶ μάλλον ἢ φίλους etc.

988. πενσεῖσθαι] Malim πεύσεσθαι.

990. προτρέπεται] Inducet. Cf. ad Soph. Oed. R. 1446.
992. πρὸς ταῦτα] Ideirco. Cf. 1043. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ
διπιέσθω μὲν | πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Eur. Phoen. 531. πρὸς
ταῦτ' ἴω μὲν πῦρ, ἴω δὲ φάσγανα —, ὡς οὐ παρήσω τῶδ' ἐμὴν
τυραννίδα. Arist. Ach. 659. αἰθαλοῦσσα Valck. ad Phoen. 524.
993. βροντήμασι χθονίοις] Cf. Eur. Hipp. 1201. El. 748. Arist.
Av. 1750. λευκοπτέρω — νιφάδι] Cf. Herod. IV. 31. ἔοικε γὰρ
ἡ χιῶν (ἀδρὴ πίπτουσα) πτεροῖσι. *ibid.* 7.
994. κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω] Cf. Arist. Pac. 320. ὡς
(καὶ?) κυκάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταραττέτω. | οὐ γὰρ ἂν χαι-
ροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἂν. 654. καὶ κύκηθρον καὶ τά-
ρακτρον. Eq. 221. τάραττε καὶ κύκα. 692. ταρατίτων καὶ κυκῶν.
Ach. 688. ταρατίτων καὶ κυκῶν. Cratin. jun. III. 376.
995. γνώψει] κνάψει Attice malit Naber. κάμψει V. D. in Class.
Journ. I. 35. Nescio an recte.
996. Cf. Eq. 1230. φράζων (χρησμός) ὑφ' οὗ δεήσει (δεῖ μ'
ἀνδρὸς?) ἠτιᾶσθαι μόνου.
997. νῦν] νυν ob metrum Porson. etc.
998. ὤπται —] Cf. Soph. El. 1409. πάλαι δέδοκται ταῦτα
κοῦ νεωστί μοι.
999. τόλμησον — φρονεῖν] Cf. Soph. El. 1050. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ'
ἐπη | τολμᾶς ἐπαινεῖν etc. Oed. C. 184.
1000. πρὸς —] In view of etc. Cf. 992. Hel. 321. πρὸς
τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Hipp. 701.
1001. ὀχλεῖς μάτην με — Elmsl. ad Oed. R. 445. Cf. Med. 28.
ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος | κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων. Andr.
538. τί με προσπίπτεις ἀλίαν πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
1003. γνώμην] δώμην V. D. in Class. Journ. I. 35. θηλύ-
νους] Cf. Soph. Fr. 1075. νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὐρημαί τάλας.
1005. γυναικομίμοις —] Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμ-
πρέπεις ἐσθήμασιν. Eur. Bacch. 978. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ. Eur.
Fr. 185, 3. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι.
1006. Cf. Eur. Fr. 128, 2. λῦσόν με δεσμῶν. τοῦ παντὸς
δέω] Cf. 961. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.
1007. καὶ μάτην ἐρεῖν libri. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην v. l. ap. schol.
Unde πόλλ' ἐρεῖν μάτην conj. V. D. in Class. Journ. I. 35. Cf.
Soph. Phil. 1276. μάτην γὰρ ἂν εἴπης σὺ πάντ' εἰρήσεται. Conji-
cias πολλὰ δὴ μάτην, sed fortasse nil mutandum. Sensus est, multa
dicens etiam frustra dicturus videor. Cf. Eum. 116. ὦ πολλὰ
δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Unde ἐρεῖν ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην
ἐγὼ conj. Weil.
1008. μαλθάσσει λιταῖς ἐμαῖς] μαλθάσσει κέαρ | λιταῖς Pors.
Recte Elmsleius: "Suspicio scriptorem codicis quo usus est Robor-
tellus non aliunde suum κέαρ hausisse quam e v. 379. ἐάν τις ἐν
καιρῷ γε μαλθάσση κέαρ. Veterem igitur scripturam revocandam

censeo." Cf. Eur. Hipp. 303. οὔτε γὰρ τότε | λόγοις ἐτέγγεθ' ἤδε
νῦν τ' οὐ πείθεται. Arist. Lys. 550. Hinc ἄτεγκτος. Soph. Oed.
R. 336. ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος (καπαραίτητος?) φανεῖ;

1009. δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς | πῶλος —] Plat.
Phaedr. p. 254 D. ἐνδακῶν τὸν χαλινόν. στόμιον ὡς] Qu. στόμι'
ῶπως. νεοζυγῆς πῶλος] Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν
ἦν ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Alia
forma νεόζυγος legitur Med. 804. νεοζύγου (νεόζυγος?) νύμφης.
νεοζυγῆς] Formatum ut νεοδμῆς Med. 1333. Qu. νεόζυγος. Med.
786. τῆς νεοζύγου νύμφης. Alia forma est νεόζυξ. δακῶν mss.
δάκνων Heins. Weil. Recte. V. Schol. A.

1010. βιάζει] λιάζει Wecklein, coll. Hesych. λιάζει: ῥίπτει,
ταράσσει, λίαν σπουδάζει (-εις?). et λιαζόμενοι: σκιριτῶντες. Eodem
sensu ἀκταίνειν (i. e. γαυριᾶν, v. Schol. Plat. Legg. II. 672 C.).
Libenter σφαδάζεις legerem, si concederet auctoritas librorum. Cf.
Soph. Fr. 727. σὺ δὴ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. Eur. Fr.
818, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως
δεδεγμένον. Conjectio ὡς — πῶλος σφαδάζεις.

1013. μεῖζον] μεῖον Stanl. Blomf. (dubitanter). Dind. Cf. 510.
μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Theophr. Char. 10. φοροῦντας ἐλάττω
τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια. Dem. Phil. II. p. 23, 5. ὡς δ' ἐγὼ τινος
ἤκουον — οὐδένων εἰσι βελτίους.

1015. κακῶν τρικυμία] Cf. Pers. 433. κακῶν — πέλαγος. Eur.
Hipp. 824. κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc.
Ion. 927. κακῶν — κῦμα. Menand. IV. 232. ἑτέραν περιμεῖναι
χάτεραν τρικυμίαν. Plat. Resp. V. 472 A.

1018. κρύψει] Sepeliet, sc. in Tartaro, opinor.

1019. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει] And an arm of rock
shall support thee.

1020. μακρὸν δὲ μῆκος —] Post longam in Tartaro incar-
cerationem Hercules demum eum ad lucem reducturus aut saltem
remissurus erat. Cf. 1026. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα |
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων | φανῆ θελήσῃ τ' εἰς
ἀναύγητον μολεῖν | "Αἰδὴν κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθη.

1021. Διὸς δέ τοι] Διὸς δ' ἔτι Reisig. Malim Διὸς δέ σου.

1022. πτηνὸς κύων —] Cf. Soph. Fr. 766. ὁ σκηπτοβάμων
αἰετὸς, κύων Διός. δαφεινὸς αἰετὸς] Cf. Alc. 581. λέοντων ἃ
δαφεινὸς ἴλα. Hom. II. β. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός. λ'. 474.
δαφεινοὶ θῶες. κ'. 23. δαφεινὸν (δαφεινοῦ?) ἐέσσατο δέρμα λέοντος.

1023. σώματος μέγα ῥάκος] Qu. σῶμα μυρία (vel μυρὶ ἔς)
ῥάκη. Cf. ad Arist. Ach. 301.

1024. δαιταλεὺς πανήμερος] Cf. Callim. H. Cer. 88. πανάμε-
ρος — ἥσθιε μυρία πάντα.

1025. δ'] θ' recte Elmsl. κελαινόβρωτον fortasse mendosum.

1026 sq. τοιοῦδε μόχθου —] Cf. 1020. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελεστήσας χρόνου | ἄπορρον ἤξεις ἐς φάος.

1027. διάδοχος τῶν σῶν πόνων] Cf. 464.

1028. εἰς ἀναύγητον — βάθη] Cf. 152. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἄιδου | τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον | Τάρταρον ἤκεν, etc. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακαυγήτιό θ' ὕπνου.

1029. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθη] Cf. 219. Ταρτάρου μελαμβαθῆς κενθμών. 1050. κελαινὸν Τάρταρον. Hesiod. Theog. 729. ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι | κεκρύφαται βουλήσι Διὸς νεφεληγερέταο | χώρῳ ἐν εὐρώεντι. Arist. Av. 698. οὔτος δὲ Χάει πτερόεντι μυγεῖς κατὰ Τάρταρον εὐρὴν etc. ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη] ἀμφὶ suspectum. Qu. κνεφαῖον ἢ ἴπι Ταρτάρου βυθόν, vel κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθη, vel Ἄιδην τε καὶ κνεφαῖα Ταρτάρου βάθη. Vulgatam defendit Prom. v. 658. ὁ δ' ἐς τε Πυθῶν καπὶ Δωδώνην πυκνοὺς | θεοπρόπους ἱάλλεν. Ταρτάρου] Τάρταρον malit Reisig.

1030. πεπλασμένος] Fictus. Cf. Herod. IV. 77. οὔτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπλασται ὑπ' αὐτῶν. I. 68. ἐκ πλαστοῦ λόγου. Soph. Aj. 148. τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων etc. Isae. VIII. 16. λόγοις πεπλασμένοις.

1031. ἀλλὰ] ἄλλως Both. Burges. Tentabam ὁ κόμπος ἄλλως, ἀλλὰ κάστ' εἰρημένος. καὶ λίαν] Legitur etiam Hec. 1286. Med. 513. Eq. 1228. Cf. ad Sept. 811. εἰρημένος] εἰμαρμένος Weckl. (coll. Ag. 913. σὺν θεοῖς εἰμαρμένα. Trach. 169. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα etc.) ἐτήτυμος Hartung. ἐρωμένος Wieseler. ἀλλ' ἐκ καρδίας εἰρημένος F. G. Schmidt. Latet corruptela. Ipse malim aut ἐτήτυμος aut ὀρθῶς ἔχων.

1033. τελεῖ] Futurum.

1035. ἀμείνον'] ἀμεινον, ut elegantius, malit Porson.

1037. ἄνωγε] ἀνώγει Heath.

1040. εἰδοῦτι —] Cf. 441. καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἄν | ὑμῖν λέγοιμ' ἄν. 393. ὀρωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

1043. Cf. 992. πρὸς ταῦτα ῥιπίεσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ.

1046. αὐταῖς ῥίζαις] I. q. αὐτόρριζον radicitus, Anglice root and all.

1047. κραδαῖνοι] Cf. Eur. Herc. 1003. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερί. Ach. 964. κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

1048. κῦμα δὲ πόντου] κῦμα nominativum esse memento, et sic accipit Schol. A. Male pro accusativo habet Blomf. Cf. Virg. Aen. I. 133. 'jam coelum terram que meo sine numine, venti, | miscere et tantas audetis tollere moles?' Bene mari agitato convenit ῥοθίῳ, non item vento. Post ξυγχώσειεν (commisceat) recte αὐτὴν (τὴν χθόνα) subaudit Schol. B.

1049. τῶν τ' οὐρανίων ἄστρον διόδους] Coelestiumque astrorum cursus, i. e. coelum stellatum. Cf. 1123. ξυντετάρακται δ' αἰθῆρ πόντω. Ovid. Met. XI. 497. 'fluctibus erigitur coe-

lumque aequare videtur | pontus et inductas aspergine tangere nubes.' Virg. Aen. III. 422. 'sorbet in abruptum fluctus rursusque sub auras | erigit alternos, et sidera verberat unda.' XII. 204. Psalm. CVI. 26. ἀναβαίνουσι (κύματα) ἕως τῶν οὐρανῶν.

1052. στερραῖς δίναις] σειραῖς δειναῖς Wakef. S. C. § 40. coll. S. Petr. II. 2. 4. σειραῖς ζόφου ταρταρώσας. Femininum στερραῖς est etiam Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. sed στερρός Hec. 296.

1053. πάντως] Assuredly. Cf. 333. 943. 933.

1056. μὴ παραπαλεῖν] Lege μὴ οὐ παραπαλεῖν. Ita etiam Wecklein. Cf. ad 627. Eur. Iph. A. 41. τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς μὴ οὐ μαίνεσθαι. et ad Soph. Trach. 90. νῦν δ' οὐδὲν ἐλλείπω τὸ μὴ οὐ | πᾶσαν πνθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ (spir. et acc. a m. rec. adscriptoque in marg. εἰ τὰδ') M. ἡ τοῦδε τύχη Dind. ἡ τοῦδ' εὐχή Madvig. εἰ μὴδ' ἀτυχῶν Pors. Blomf. εἰ δ' εὐ τὰδ' ἔχει Butler. Scholef. εἴ γ' οὐδὲ τύχη τι — Blomf. (Quod soloecum esse monuit Elmsleius, ipse nihil hic videns.) εἴ γ' οὐδ' ἀτυχῆς τι — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Ipse legerim εἰ μὴδ' ἀτυχῶν τι χαλᾶ μανιῶν. Cf. 256. οὐδαμῆ χαλᾶ κακῶν. Arist. Av. 382. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. Nub. 107. σχασάμενος ἱπικῆς. Fort. ἡ τοῦδ' (vel τοιάδ') εὐχή.

1058. πημοσύναις] Legitur haec vox etiam Eur. Fr. 902, 3. μήτε πολιῶν ἐπὶ πημοσύνη — ὀρμῶν.

1059. ξυγκάμνουσαι] Cf. 412. σοῖς πῆμασι συγκάμνουσι θνατοί.

1062. ἀτέραμνον] Harsh, violent. βροντῆς μύκημ'] Cf. 1082. Arist. Nub. 292. ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Schol. μύκημα τὸ ὄχημα (ἄχημα Blomf.) etc.

1065. παρέουρας ἔπος] Cf. ad Arist. Eq. 527.

1068. τοὺς προδότας γὰρ] τοὺς γὰρ προδότας Both. Blomf. "Non male", ait Elmsleius Ed. Rev. XIX. 95. Fortasse nihil opus. Cf. e. g. Av. 494. 569.

1070. ἀπέπτυσσα] Cf. ad Pac. 528.

1071. ἄτ' ἐγὼ] ἀγὼ recte Porson.

1073. τύχη] Ἄν τύχη? Sed cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. 1019. οὐτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Suppl. 774. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται | πόλις. Soph. Oed. R. 337. El. 384. Fr. 734. Alibi apud nostrum dativum adsciscit μέμφεσθαι.

1078. ἀπέραντον δίκτυον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρομονι κόπτει πεδήσας ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Eur. Med. 986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται. Hom. Od. χ'. 468. ἠὲ πελειαὶ | ἔρκει ἐνιπλήξωσι. Herod. VII. 85. οἱ δὲ ἐν ἔρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Cicer. Tusc. II. 8. 'haec me irretivit veste furiali inscium.' Qu. ἀπέρατον, not to be passed. Ἀπέραντον significaret non perficiendum. Cf. 153. ad Sept. 1035. Eur. Med. 646. τὸν ἀμη-

χανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν'. Plut. Fab. Max. 17. ἀπέραντα πάθη καὶ ταραχὰς ἀπράκτους. δίκτυον ἄτης] Qu. δίκτυον Ἄιδου. Cf. Ag. 1115. δίκτυον — Ἄιδου. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] An ἀπέρατον —? Cf. Eur. Hipp. 887. δυσεκπέρατον — κακόν.

1079. Cf. Eur. Fr. 593, 2. τὸν ἐν αἰθερίῳ δύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα.

1080—1090. "Choro tribuendi, cui melius convenit loqui de metu suo, a Promethei persona alieno." V. D. in Class. Journ. I. 36. Idem Prometheo assignat 1091 sq.

1080. Cf. Sept. 847. ἦλθε δ' αἰακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

1081. σεσάλευται] Cf. Plat. Tim. 79 E. κύκλον οὕτω σαλευόμενον. Archiloch. 93. ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

1082. ἦχῶ — βροντῆς] Qu. ἦχῆ — βροντῆς. Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἦχῶ (ἦχῆ?) χθόνιος ὡς βροντῆ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν. παραμυκᾶται] περιμυκᾶται Naber. Cf. 1062. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Arist. Nub. 292. ἦσθου — βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Qu. μυχία δ' ἦχῶ παραβρουχᾶται.

1084. στρόμβοι] Forma epica, ut videtur, pro στρόβοι. Cf. Fr. 195, 3. εὐλαβοῦ | στρόμβον (βρόμον libri) καταιγίζοντα. et ad Ag. 657. χειμῶνι τυφῶ — ᾧχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. δρω κόνιν ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ. 783. Sic etiam ὄφιν, Cho. 928. τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

1087. ἀντίπνοον] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Nihil opus.

1088. ξυντετάρραται —] Cf. ad 1089. κῦμα δὲ πόντου | ξυγχώσειεν (τὴν χθόνα) τῶν τ' οὐρανίων | ἄστρων διόδους.

1089. τοιάδ' ἐπ' ἔμοι —] Cf. Soph. Ant. 10. ἦ σε λανθάνει | πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν φίλων κακά.

1091. ᾧ μητρὸς ἐμῆς σέβας] Cf. Ag. 515. Ἑρμῆν — κηρύκων σέβας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Arg. I. fin. ἐπὶ χρόνον ἕνα] Lego ἐπὶ χρόνον τινά.

1. Κάδμου πολίται] Cf. 302. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ. Soph. Oed. R. 1.

2. πρᾶγος] Anglice a matter. Verum videtur πράγματ'. Cf. Eum. 765. πρυμνήτην χθονός. Vesp. 29. περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὄλου.

3. οἶακα νωμῶν] Cf. Hom. Od. υ'. 257. κέρδεα νωμῶν (Eust. ἦτοι κινῶν, στρέφων εἰς νοῦν). Od. φ'. 245. χερσὶν ἐνώμα. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἶακα νέμων. Hinc οἰακονόμος gubernator Pr. 148.

βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνω] Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνω.

4. αἰτία θεοῦ] αἰτία θεός Blomf. Qu. αἰτία θεός, vel αἰτιοὶ θεοί.

5. εἰ δ' αὖθ'] Cf. Suppl. 474. δ μὴ γένοιθ'] Cf. Arist. Vesp. 535. Eur. Ion. 731. Her. 714.

6. πολὺς κατὰ πόλιν] Qu. κατὰ πόλιν πολὺ.

7. πολυρρόθοις] παλιρρόθοις recte Valck. ad Phoen. 1344. Br., coll. 244. παλινστομεῖς. Cf. ad Soph. El. 641. 798. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ (παλιγ.?) βοῇ. Hor. Sat. II. 2. 46. 'Flebit et insignis tota cantabitur urbe.'

11. ἔξηβον] Contrarium ἀνηβος est Theocr. VIII. 3.

12. βλαστημὸν (μ in lit.) M. βλάστημά γ' — πολὺ V. βλάστημά τ' — πολὺ Steph. Weil. Cf. ad Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις (βλαστημὸν — Blomf. Dind. βλαστιμὸν — Rob. Hart. qu. βλάστημ' ἂν λέγοις). Qu. βλαστήματ', ἀλδαίνοντα] Cf. 557. ἀλδαίνειν κακά. Prom. 550. θυμὸν ἀλδαίνοντ' ἐν εὐφροσύναις. Hom. Od. σ'. 169. Ἀθήνη — μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. ω'. 367. Cf. v. ἀλδήσκειν.

13. ὥστις (alt. σ oraso) M. ὥστε συμπρεπὲς Stanl. Madvig. Qu. ὥσπερ οὖν πρόπει.

14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων | βωμοῖσι] Cf. Arist. Eq. 576. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει — ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.

18. παιδείας δῖλον] I. e. πόνον. Cf. Soph. Tr. 7. νυμφείων δῖλον | μέγιστον ἔσχον.

19. οἰκιστῆρας] οἰκητῆρας recte apogr. I. q. οἰκήτορας. Cf. Soph. Oed. C. 627.

20. πιστοὺς ὅπως γένοισθε — libri. I. e. ὅπως πιστοὶ γένοισθε. Sic Plaut. Poen. II. 5. 'nec potui tamen propitiam Venerem facere uti esset mihi.' Leg. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε. Et sic edidit Dind.

21. καὶ νῦν μὲν] καὶ πρὶν μὲν — Halm. κὰς μὲν τόδ' ἡμαρ ἤμιν (qu). dubitanter conjicit Herwerden.

23. καλῶς — κυρεῖ] Ita Soph. El. 1424. πῶς κυρεῖτε; Cf. Cho. 871. πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;

28. Recte Ἀχαΐδα Pauw. Br. Dind. V. Pors. ad Hec. 287.

31. Cf. Soph. Aj. 1414. ἀλλ' ἄγε πᾶς — σούσθω, βάτω. Hesych. σοῦ: ἴδι, τρέχε, ὄρμα.

32. θωρακεῖα] Angl. breastworks. Latine loricae, plutei.

34. εὖ θαρσεῖτε] εὐθαρσεῖτε verum est. Sic εὐσεβῆς εὐσεβεῖν, εὐτυχῆς εὐτυχεῖν, etc. εὐθαρσεῖν legitur Andoc. 21, 38.

36. κατοπτῆρας] Eodem sensu simplex ὀπτῆρ Soph. Aj. 29.

37. ματᾶν] Cf. ad Prom. 57. περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε. Eum. 142. Ματᾶν non simpliciter morari, sed to be dilatory about a work significare monet Walker, coll. II. π'. 474. οὐδ' ἐμάτησε. ψ'. 510. οὐδὲ μάτησεν | ἰφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἀεθλον. ε'. 233. τούς] Pro οὐς. Cf. Ag. 535. 642. 974. Pers. 43. (anap.). 779. Suppl. 265. 305. 521.

39. *Ἡαε παρωδεῖ Eurpolis II. 515. Ἰερόκλεες, βέλτιστε χρησ-
μωδῶν ἀναξ.*

40. *τάκειθεν]* Cf. Soph. Tr. 632. *πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ πο-
θούμεθα. Eur. Med. 1117. παραδοκῶ τάκειθεν οἱ προβήσεται.*

41. *αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων]* *αὐτὸς κατόπτης
δεῦρ' ἐγὼ — Naber. Ipse malim αὐτὸς κατόπτης γενόμενος —,
vel αὐτὸς δ' ἐπόπτης εἴμι, vel τῶν πραγμάτων δ' αὐτὸς κατόπτης
εἴμ' ἐγὼ. Sed cf. 193. 199. 546.*

43. *ταυροσφαγοῦντες]* *μηλοσφαγοῦντες confidenter reponit Her-
werden ex Arist. Lys. 187. Vulgatam ex interpretatione ortam
esse censet. "Μῆλα, inquit, tragicis non sunt, ut Homero, oves
tantum et caprae, sed quodvis pecus." — V. Dind. in Lex. Soph.
s. v. μῆλον. Cf. El. 280. Sept. 274 sq. Ion. 377. Iph. T. 1116.
Alc. 119. Fr. 630. etc. Quos locos perperam de solis ovibus inter-
pretantur." *μελάνδετον σάκος]* Cf. 160. *χαλκοδέτων σακέων. De
gladio Hesiod. Sc. 221. ἄορ μελάνδετον. Eur. Or. 819. Phoen. 1098.
Hesych. Μελάνδετον — τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν.**

44. *ταυρείου φόνου]* Cf. Eur. Hel. 1607. (coll. 1598.). El. 92.
αἷμα μηλείου φόνου. φόνου] Cruoris. Cf. 48.

45. *Ἄρη τ', Ἐννώ]* Cf. Pac. 457. XO. *Ἄρει δὲ μή; TP. μή.
XO. μηδ' Ἐνναλίω γε; XO. μή. Hom. II. ε'. 592. Ἄρης καὶ πότνι'
Ἐννώ. In iurejurando ephedorum Athenis haec sunt, ἱστορες θεοὶ
Ἄγραυλος, Ἐννάλιος, Ἄρης, Ζεὺς. Qu. Ἄρην (om. τ').*

46. Cf. 191. *καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρομούςφυγὰς | θεῖσαι etc.*

47. *Καδμείων]* *Καδμείον* malit Blomf. ad 1017.

49. *τοῖς τεκοῦσιν]* Qu. *τοῖς τοκεῦσιν. Schol. A. τοὺς ἐν πολέμῳ
(τελευτῶντας add. Bl.) τοῖς οἰκείοις etc.*

50. *ἔστεφον]* Qu. *ἔστελλον, i. q. ἔπεμπον (v. schol. et Hesych.
v. μνημεῖα). δάκρον λείβοντες]* Cf. Soph. Oed. C. 1257. *λείβων
δάκρον. Ant. 527. δάκρον' εἰβομένη.*

51. *διὰ στόμα]* Cf. 579. *λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 206.
Eur. Or. 103. Ἄργει γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Arist. Lys. 855. αἰ
γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. Eodem sensu dicitur ἀνά στόμα.
οἰκτός τ'] Malim οἰκτος δ'.*

53. *σιδηρόφρων]* Cf. Prom. 250.

54. *πύστις]* Cf. Thuc. I. 5. *τὰς πύστις τῶν καταπλεόντων.*

57. *Connecte ἄνδρας πόλεως (Angl. men of the city). Cf.
Soph. Ant. 289. ἄνδρες πόλεως.*

58. *τάγευσαι τάχος]* *ταγεῦσαι τάχος Wakef. S. C. § 122. Cor-
rige τάγευ' ὡς τάχος. Cf. ad Ag. 945. Eur. Ion. 515. ἐπ' ἐξόδοισι
— πυλῶν. Rhes. 514. Hel. 1165. Soph. El. 328.*

60. *χωρεῖ, κονίει]* Qu. *χωρεῖ κονίων. πεδία δ' —]* Cf. Soph.
El. 718—719. Hom. II. 23, 379 sq. *ἀργηστής ἀφρός]* Cf.
Eum. 181. *πηγὸν ἀργηστήν ὄφιν.*

61. *πεδία — χραίνει σταλαγμοῖς*] Cf. Fr. 340. *πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος — αὐτός σε χράνη Ζεὺς.*

62. *οἰακοσιτρόφος*] Cf. Sept. 62. Med. 523. *ἀλλ' ὅσπερ ναὸς κεδνὸν οἰακοσιτρόφον — ὑπεκδραμεῖν* etc.

63. *πνοάς Ἄρεως*] Cf. 115. *πνοαῖς Ἄρεος. καταγίσει*] Cf. Alex. com. III. 403. 497. Hippocr. π. γυν. 2. *ἦν δόσθαι καταγίζωσιν ἔξαπιναῖοι. Aesch. Fr. 195. βρόμον καταγίζοντα.*

67. *καὶ σαφηνεῖα λόγου*] *εἰδὼς σὺ τὰ τῶν* Ald. Rob. Bar. Unde *σὺ δὲ σαφηνεῖα λόγου — conj. Blomf.*

69. Cf. Fr. 304. *Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ.*

70. *ἀρά τ' ἐρινὺς πατρὸς libri. Qu. δεινὴ τ' ἐρινὺς πατρὸς, οἱ ἀρά τε δεινὴ πατρὸς. Glossa videtur aut ἀρά aut ἐρινύς. Cf. Ag. 1433. Ἄτην (add. τ'?) Ἐρινύν τ'. Sept. 1055. ὦ — Κῆρες Ἐρινύες.*

71. *μή μοι*] *μήτοι* Elmsl. ad Med. 175., coll. Prom. 626. *μήτοι με κρύψης τοῦθ'* etc. Oed. C. 1407. 1439. Ant. 544.

72. *δηάλωτον Pors. Cf. Androm. 105. δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον. ἐκθαμνίσητε*] Qu. *ἐκπρεμνίσητε. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν*] Qu. *Ἑλλάδα | φθογγὴν χέουσαν.*

73. Cf. Fr. 34. *εὐοδίαν — ἀπὸ στόματος χέομεν. Suppl. 631.*

75. *σχέθειν libri. σχεθεῖν* Blomf. etc. Vitiosum hoc est. Qu. *σιένειν. Cf. Soph. Oed. C. 37. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.*

ζυγοῖσι] Plurale ut in Ag. 1011. *ζυγῶν θιγεῖν βία. Cf. 471. 793. Herod. VII. 8. ἔξουσι δούλιον ζυγόν.*

76. *ξυνά*] Rara haec forma apud tragicos. Cf. Suppl. 367. Soph. Aj. 180. *ξυνοῦ δορός. Oed. C. 1752. (?) Herod. VII. 53. 4. ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται. Schol. A. ξυνά. κοινωφελῆ (ἡμῖν) καὶ ὑμῖν.*

77. *τίει*] Honorat. Vox rara. Cf. 775. Ag. 259. 531. 706. 776. 942. Ch. 629. Eum. 171. Suppl. 705. 1037. Fr. 271. Eur. Her. 1013. *τίουσα. Theocr. XVI. 29. Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὸς ὑποφήτας. Apud Homerum II. ι'. 142. τίσω δὲ ἔῖσον Ὀρέστη.*

78. *θρεῦμαι*] Cf. Ag. 1174. Cho. 970. Suppl. 117. Eur. Med. 50. *αὐτὴ θρευμένη σαντῆ κακά. Hipp. 363. Hesychius, Θρευμένη: θρηνοῦσα. Id. Θρεόμενον: δλοφυρόμενον.*

79. *μεθειται*] Anglice, has been let loose.

80. *δεῖ πολὺς ὄδε λεὼς —*] Cf. Soph. Ant. 129. *πολλῶ δεύματι προσνισσομένους. Eur. Rhes. 290. πολλῆ γὰρ ἠχῆ Θρήκιος δέων στρατὸς | ἔστειχε. λεὼς — ἰππότης*] Cf. Oed. C. 899. *λεῶν | ἀνιππου ἰππότην* etc.

81. *αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα*] Cf. Ag. 495. *μαρτυρεῖ δέ μοι — διψία κόνις τάδε. Suppl. 180. ὄρω κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ. πείθει*] Anglice, assures me of it.

82. *ἀναυδος — ἄγγελος*] Cf. Ag. 496. *ὄς (κῆρουξ) οὐτ' ἀναυδος — σημαεῖ* etc. Suppl. 176. 180. *ὄρω κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ. Theogn. 549. ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει, |*

Κύρον, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. Chaerem. trag. 10. στρατὸν ἀνθέων ἀλογχον (flores). Eur. Fr. 972. πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἀναιμον ὤλεσεν.

84. βρέμει δ'] Malim βρέμει τ'. Qu. βρέμους'.

86. δρόμενον κακόν] Cf. 114. κῦμα — δρόμενον. Ag. 1382. κακὸν δρόμενον. 639. ὠρώρει κακά. ἀλεύσατε] Qu. ἀρήξατε. Cf. 119. ἀρηξον δαίων ἀλωσιν.

88. τειχέων] τάφρων Dind. Qua voce usum esse Aeschylum colligi potest ex Aristophanis verbis Ran. 959.

90. δ λεύκασπις — λεώς] Cf. Soph. Ant. 106. Eur. Phoen. 1115. λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν.

91. πανόπτην] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτιοῖς πανόπτην δμμασιν δεδορκότα. εὐτρεπῆς] Cf. ad Eur. Suppl. 392.

92. ἐπαρκέσει] ἐπαρκεῖν valet Anglice to be of avail against (an evil or a danger), ut monuit Walker.

94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι] Cf. Eur. El. 684. στείχειν ἀκμή.

96. ἀκμάζει] ἀκμά ζεῖ Wakef. S. C. § 40. Qu. ἀκμά τοι. ἀκούει' ἢ οὐκ ἀκούει';] Cf. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Cho. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν; Oed. R. 993.

100. Uno versu Porson. Blomf. ἢ οὐκ ἤκουσας;] Cf. Eur. Hel. 137. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροιο;

102. ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν] Cf. Xen. Cyr. V. 5. 44. δ μὲν Κναξάρης ἀμφὶ δεῖπνον εἶχεν. Eur. Phoen. 1763. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λίτας (sc. ἔχε). λίταν'] Sc. μέλη. Cf. Suppl. 809.

103. Cf. Hom. H. Apoll. 265. εἰσοράσθαι | ἄρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων.

104. δέδορκα] δέδοικα Herw. Ex. Crit. p. 2., coll. 113. 124.

184. Idem ipse conjeceram. Cf. 121. 249. Contra cf. 151. 203.

106. Cf. Ag. 403. ἀσπίστωρ κλόνος.

113. δουλοσύνας ὑπερ] Cf. Soph. Oed. R. 165. εἰ προτέρας ἄτας ὑπερ δρυνμένας πόλει. 187. ὦν ὑπερ πέμψον ἀλκάν.

114 sq. κῦμα — καχλάζει] Cf. Hipp. 1210 sq. κάπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν | πολὺν καχλάζον ποντίῳ φουσημάτι | χωρεῖ πρὸς ἀκτάς. Apoll. Rh. II. 570. ὑπόθι δ' ὄχθης | λευκῆ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη. IV. 943. ἀμφὶ δὲ κῦμα | λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπι καχλάζεσκεν. Theocr. Id. VI. 11. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει (σαίνει?) | ἄσυχια καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. δοχμολόφων] δοχμολοφᾶν (?) Brunck. Dind. λοχμολόφων conj. Herw., coll. 384.

115. πνοαῖς Ἄρεος] Cf. 63. πρὶν καταγίλσαι πνοὰς Ἄρεως.

119. ἀρηξον δαίων ἀλωσιν] Cf. Eur. Med. 1275. ἀρήξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοιο. Her. 840. οὐκ ἀρήξεται αἰσχύνην πόλει;

121 sq. Hinc apparet inter deos Thebarum tutelares fuisse Neptunum. Cf. Hesiod. Scut. 104. καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος, | δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει δύεται τε πόληα.

121. φόβος — δπλων] ψόφος — Wakef. Fort. κτύπος —.
122. Cf. Eq. 551. Eur. Phoen. 1721. Arist. Nub. 83. Λογ. γενύων (—). Cf. Pind. P. IV. 401.
123. Cf. 386. χαλκήλατοι κλάζουσι σάλπιγγες φόβον (φόνον?).
124. ἐπὶ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσόω σαγᾶ πύλαις ἐβδόμαις προσίστανται] ἐπὶ — μέδοντες — σαγᾶ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. πρέποντες] Qu. πρέπουσι.
125. δορυσόοις M. δορυσόοις arographa. δορύσοις σάγαις Blomf. δορυσόω σαγᾶ Dind. Qu. δορύσοι σάγαις. Virorum epithetum est δορύσσους. Cf. Suppl. 182. 985. Hesiod. Scut. 54. δορυσόω Ἀμφιτύωνι. Theogn. 981. δορύσσοον ἐς πόνον ἄνδρα. Soph. Oed. C. 1313. οἶος δορύσσους Ἀμφιάρεως. ἐβδόμαις] Qu. ἐπὶ τε.
127. σύ τ'] Lege σὺ δ'.
128. ῥυσίπολις] Cf. v. σωσίπολις, Ach. 163.
131. ὁ θ' ἔπιος ποντομέδων ἄναξ] Cf. Eq. 551. ἔπι' ἄναξ Ποσειδον. Vesp. 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει. Eur. Hipp. 744. ἔν' ὁ ποντομέδων etc. Soph. Oed. C. 707—719. Pind. Ol. VI. 176. δέσποτα ποντόμεδον. Interpunge sic, ποντομέδων — Ποσειδᾶν, ἐπίλυσιν etc.
135. σύ τ'] Lege σὺ δ'.
137. κήδεσαί τ'] Sub. αὐτῆς.
140. ἄτε] ἄτ' εἰ Seidler. Cf. Eur. Phoen. 687. καὶ σέ, τὸν προμάτορος Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἐπαφον ἐκάλεσ'. Soph. Aj. 387. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ. Pind. N. IV. 89. γεραιὸς προπάτωρ σός.
141. ἄλευσον] I. e. φύλαξον. V. Soph. Fr. 825. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν] Cf. Soph. Oed. C. 245. ὡς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα. et Epimenidis versum τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.
142. θεοκλύτοις] Cf. ad Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο.
144. πελαζόμεσθα] Cf. Eur. Or. 1279. ὡς οὐ τις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται. Rhés. 776. πελάζεσθαι στρατῶ.
145. Λύκει' ἄναξ] Cf. Soph. El. 645. 655. 1379. Oed. R. 203. 919. El. 6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος.
146. στόνων αὐτᾶς] στόνων ἀλλύτας Dind. στόνων ἀντίτας Weckl. coll. II. ω'. 213. ἄντιτα ἔργα τελῶν. Cho. 67. τίτας (?) φόνος. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας.
147. Λατογενὲς κόρα Διός] Cf. Pind. Ol. II. 22. Κρόνιε παῖ Ρέας. Soph. Tr. 644. ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος (τε παῖς?).
149. σύ τ'] Malim σὺ δ' —. Cf. ad Prom. 705.
153. βριθομένων] Onustorum, ponderosorum. I. q. βαρυνομένων. Cf. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι — βρίθεται ταύτου χρόνον. Hom. Il. θ'. 307. καρπῶ βριθομένη. Eur. Fr. 470, 1. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῶ δ' οὐ βρίθεται;

155. *δοριτίνακτος αἰθῆρ δὲ libri. δοριτίνακτα δ' αἰθῆρ Mein. ad Oed. Col. 319. "Mason Caractacus Act. IV. wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air."*

157. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει libri. ποῖ δὲ τέλος προβάς ἐπάξει θεός Dind. Cf. Eur. Or. 1560. τέλος ἔχει (l. ἄγει) δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὄπα θέλει.*

158. *ἐπάλξεων — ἔρχεται] Constructio suspecta. Qu. — ἄπτεται vel δρέγεται, vel aliud quid. λιθάς] An νιφάς? Cf. Andr. 1129. πικνῆ δὲ νιφάδι παντόθεν σποδούμενος.*

160. *Verba κόναβος — ἀγνόν parenthetice accipit Walker. Append. ad Liv. p. XXXI., haec vertens 'adestque finis ex Jove bellum conficiens.'*

161. *καὶ Διόθεν] Qu. πᾶν Διόθεν etc.*

163. *Cf. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Suppl. 475. διὰ μάχης ἦξω τέλους.*

164. *σύ τε] Malim σὺ δέ.*

165. *ἐπτάπυλον πόλεως ἕδος] Cf. Soph. Ant. 119. ἐπτάπυλον στόμα (πόλις μ'?). Fr. 778. Θήβας λέγεις μοι καὶ πύλας ἐπταστόμους. Eur. Phoen. 294. Suppl. 401.*

169. *δορίπονον] Cf. 628. δορίπονα κάκ'.*

171. *πανδίκως] πανδίκους M. pr. παιδικὰς conj. Dobr.*

172 sq. *Interpunge sic, — λιτάς, ἰὼ φίλοι δαίμονες, λυτήριοι — φιλόπολις, etc.*

172. *Post λιτάς virgula ponatur.*

175. *ἀμφιβάντες πόλιν] Cf. Hom. Il. α'. 37. κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', δε Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Od. ι'. 198. Callim. H. Del. 27.*

177. *δημίων] Leg. δαμίων.*

180. *φιλοθύτων — ὄργων] Cf. Cho. 292. φιλοσπόνδου λιβός. Malim πολυθύτων.*

183. *Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσει' ἢ οὐ ποιήσει'; ἢ τί μέλλετε;*

186. *αὔειν] Qu. ᾄζειν aut φεύζειν (Ag. 1308.). λακάζειν] I. e. βοᾶν. Cf. Suppl. 873. ἴυζε καὶ λάκαζε.*

187. *ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Ag. 929. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.*

189. *κρατοῦσα] Nominativus secundus, ut αἶμα.*

191. *πολίταις — θείσαι] Cf. 46. πόλει κατασκαφὰς | θέντες.*

194. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν —] Cf. Eur. Her. 144. δίκαιοι δ' ἔσμεν — αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίουσ κραίνειν δίκας. (Ubi v. Elmsl.) Bacch. 722. κρύψαντες αὐτούς. Plat. Phaed. p. 78 B. δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι ἑαυτούς. Thuc. I. 82. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα.*

196—202. *Sic disponit Wecklein, 200. 201. 196. 197. 198. 199. 202.*

196. *Confer illud ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.*

197. *μεταίχμιον] Cf. Cho. 63. ἐν μεταίχμῳ σκότου. Indican- tur pueri et virgines. τῶν] τοῖν Weckl. Qu. χᾶτι γ' ἐν μεταί-*

χμίω. Cf. Euphorion. trag. Fr. 1, 2. Ζεὺς τοι τὰ πάντα χᾶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

198. βουλευσεται] Leg. διοίσεται, vel προκείσεται, κρανθήσεται, δοθήσεται, κατοίσεται. Cf. Eur. Or. 434. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.

199. λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον] Qu. λευστήρα δ' οὐτι μὴ φύγη δήμου μόρον.

202. Cf. Soph. Oed. C. 315. ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ; Aj. 543. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένω λόγου; Eur. Iph. T. 577. ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

204. ὄχων ante ὄτοβον supplet Weckl. Cf. 83. πεδιοπλόκτυπος — βοά. φρονούντως] φρονοῦντος Med. pr. m. φρονῶν τοι F. G. Schmidt, coll. Trag. adesp. 483. εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας. Eur. Cycl. 176. El. 398. Bacch. 504.

205. δε] Qu. δε. Sed. cf. 213. σύριγγες — ἐλίτροχοι] Parmenides, ἄξονας ἐν σύριγγιν ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι.

206. ἀύπνων] ἄϊον conj. Elmsl. ad Her. 622. ἀγρύπνων Seidler. Blomf., coll. Prom. 358. Ζηνὸς ἀγρύπνου βέλος. Postulatur forsitan nomen aliquod hujus mensurae — — — — — διὰ στόμα] Cf. 51.

207. πυριβρεμέτας] Cf. ἐριβρεμέτας Ran. 814. Sed verum videtur πυριγενέτας. πυριγενετῶν χαλινῶν] Cf. Eur. Hipp. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμα πυριγενῆ γνάθοις | βία φέρουσιν. Or. 810. πυριγενεῖ — παλάμα. 943. Qu. πυριγενέων χαλινῶν. Nescio an praestet πυριγενετέων (quinesyllab.). στόμα] Qu. στόματα.

208. τίν' οὖν ὁ ναίτης (ἄρά γ' — πρύμνηθεν;) εὔρε conj. Dobr. Leg. τί οὖν; ἄρα μὴ 'ς πρῶραν. Cf. Plat. Charm. 174. Lys. 213. etc. Soph. Ant. 632. ἄρα μὴ.

210. καμούσης —] Cf. Arist. Th. 872. ποντίω σάλω | κάμνοντας (Eur.). ποντίω πρὸς κύματι] Annon ποντίων πρὸς κυμάτων? Qu. ποντίοισι κύμασι, vel ποντίων ἐκ κυμάτων. Cf. Eur. Iph. T. 409. ἐπὶ πόντια κύματα.

212. θεοῖς πίννος, ἄτε νιφάδος Herm. θεοῖς πίννος δε νιφάδος ἀπ' ὄλοᾶς Dind. θεοῖς τε πίννος, νιφάδος δε ὄλοᾶς Weckl. θεοῖσι πίννος Seidler. νιφάδος] λιθάδος Naber, coll. 300. ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκρῖόεσαν. et 158. ἀκροβόλων ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. Eur. Andr. 1129. πυκνῆ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος (ubi proxime processerat ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις).

213. ἀπ' ὄλοᾶς] Lege ἦν ὄλοᾶς.

215. πόλεος — ὑπερέχοιεν ἀλκάν] Cf. Arist. Eq. 1176. οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἄν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν (pro τὴν χειρα); Hom. Il. δ'. 249. Od. ξ'. 184.

216. πύργον στέγειν] πύργους στέγειν Wakef. S. C. § 40., coll. 234. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

217. ἀλλ' οὖν — λόγος] Legerim ἀλλ' οὐ — λόγος; Cf. Ag. 339. τοὺς πολισούχους θεοὺς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος.

220. Ἐρμῆς δδ' ἄλλος] Ἐρμῆς θ' ὀδαῖος (i. e. ἐνόδιος, Phot.) F. G. Schmidt.

224. πειθαρχία —] Cf. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθουμένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία. Hom. Il. 5, 531.

226. γυνή σωτήρος libri. γονῆς (?) σωτήρος Herm. Dind. Suspectum γυνή. Requiritur, opinor, epithetum aliquod quale est καλή. Nisi legendum γύναι. Qu. αἰ. γύναι, σωτήρος recte Blomf. μήτηρ ὀνησίδωρος Heimsoeth. κυβερνητήρος ὧδ' ἔχει λόγος tentat Weil. εὐπραξίας — σωτήρος] Cf. Ag. 664. τύχη δε σωτήρ etc. ὧδ' ἔχει λόγος] Habes meam sententiam recte vertit Schutz.

227. Leg. ἔστι θεοῦ (θεοῦ M.) μὲν ἰσχύς —.

228. κρηναμενᾶν νεφελᾶν Herm. Dind. κρημνάμενον νέφος Burn. Monk. Cf. Eur. Hipp. 172. στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται. El. 1073. συννεφοῦσαν ὄμματα. Soph. Ant. 528. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ etc. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.' Cicero. alicubi, 'Frontis tuae nubeculam pertimescerem.'

230. χρηστήρια] Victimae. Cf. Suppl. 445. δεῖ κάρα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Soph. Aj. 220. χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφῆ, | κείνου χρηστήρια τάνδρος. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέπτωκε etc. τάδ' ἐστὶ] τόδ' ἐστὶ malit Naber.

232. μένειν ἔσω δόμων] Cf. Eur. Her. 477. γυναικὶ γὰρ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον, εἴσω θ' ἤσυχον μένειν δόμων. 584. τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων. Soph. Aj. 293. Fr. 61. Tr. 202. αἶ τ' ἔσω στέγης.

235. στυγεῖ] Malim στυγεῖν, vel λέγειν.

239. ποτίφατον] ποτανὸν Blomf. Gl. Prom. 102. ἄμμυγα] Legitur etiam Soph. Trach. 838.

243. ἀρπαλίζετε] Anglice receive, embrace. Gallice accueillez. Qu. κωκυτόν τιν' ἔξαφίετε.

244. τούτω] κοινῶ Weil. χλωρῶ aut ὀντῶ F. G. Schmidt. θοῦρος idem, coll. Eur. Suppl. 579. θοῦρος — Ἄρης. Tyr. Fr. 12, 34. Ἄρης] Qu. Αἰδης. Ἄρης βόσκεται, φόβῳ βροτῶν] Cf. Hom. Il. 5, 289. αἵματος ἄσαι Ἄρηα. Scribendum βόσκεται, φόβῳ βροτῶν (ut in schol. A.) cum Well. Blomf. Scholef. Post βόσκεται virgula distinguendum.

245. ἰπικῶν φρουραγμάτων] Cf. 475. Soph. El. 717. φρουράγμαθ' ἰπικά.

246. ἄκου' ἄγαν] Qu. δόκει κλύειν, vel κλύειν δόκει.

247. γῆθεν] δῆθεν Turn. Recte. κυκλουμένων] Cf. 114. Qu. κυκλούμενον.

249. δέδοικ'] Ἄν πέποιθ' ? ἀραγμός δ'] Qu. ἀραγμός.

250. οὐ (σῖγα) μηδὲν — Elmsl. ad Herc. F. 1042. οὐ (σῖγα σῖγα) τὸν ὕπνω παρειμένον ἐάσει' etc. οὐ σῖγα μηδὲν — Dobr. coll. Orest. 1020. Recte. Cf. 252. Soph. Aj. 75. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ

δειλίαν ἀρεῖς; Tr. 1183. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Oed. R. 637. Qu. οὐ δῆτα μηδὲν —; Vulgata tolerari nequit.

251. ὦ ξυντέλεια] Cf. Ag. 532. συντελής πόλις.

252. εἰς φθόρον] With a plague on you. Hoc ἐν μέσῳ accipiendum. Sed legerim οὐκ εἰς φθόρον; σιγῶσ' —;

253. μή με δουλείας τυχεῖν] Malim μή 'μὲ —. Cf. 74. Cho. 306 sq. 363 sq. Suppl. 141 sq.

254. καὶ σέ] I. e. καὶ σαντήν. Cf. Eur. Phoen. 447. παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Cycl. 427. σὲ σῶσαι κᾶμ' ἐὰν βούλη, θέλω. Andr. 256. Soph. Oed. R. 64. ἢ δ' ἐμὴ | ψυχὴ πόλιν τε κᾶμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. Oed. C. 754. ὠνείδισ' εἰς σὲ κᾶμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος. Anaxand. Fr. 19. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. V. Blomf.

255. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ] Eadem verba sunt Thesm. 368.

256. ὦπασας] Ἀπ ἔκτισας.

257. ὡσπερ ἄνδρας ὧν ἀλῶ πόλις] ἦν pro ὧν temere Naber. Cf. Arist. Ran. 1163.

258. αὖ] Anglice now.

261. καὶ τάχ' εἶσομαι] Qu. καὶ τότε εἶσομαι. Cf. Soph. Oed. R. 1516. λέξεις, καὶ τότε εἶσομαι κλύων.

263. Scrib. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις —· πείσομαι τὸ μόρσιμον] Cf. Eur. Phoen. 895. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

266. Post κρείσσω ponatur virgula.

269. θυσιάδος βοῆς] Cf. Soph. Ant. 1019. θυσιάδας λιτάς. Hesychius, θυσιάδες: — τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν (θυσιάδες et θυσιάδα recte Dobr.). Aliud (sc. καθαρὰ ἐσθῆς) significat θυσιάς Eur. Fr. 1085.

270. λύουσα πολέμον φόβον] θάρσος φίλοις φύουσα, πολεμίοις φόβον Wakef. S. C. § 39. Cf. Soph. Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος. El. 939. πημονῆς λύσεις βάρος. Leg. λύουσα πολεμίων φόβον.

271. ἐγὼ δέ] Qu. ἔπειτα. χώρας —] Cf. Ag. 89. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων ὑπατων, χθονίων, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων.

272. πεδιονόμοις] Vocabulum aliunde non cognitum, sed πεδιανόμοι (ut πολιανόμοι dictum) ex inscriptione affert Dind.

κἀγορᾶς ἐπισκόποις] Cf. Cho. 126. δαίμονας — πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους.

272 b. οὐδ' ἀπισμῖνοῦ M. pr. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ M. rec. m. ὕδασι τ' — Lud. Dind. ὕδατά τ' — Dind. — Δίρκης τε πηγῆς τοῖς τ' ἐπ' Ἰσμηνοῦ, λέγω Wakef. l. c. Qu. τῶδέ τ' Ἰσμηνοῦ λέγω. Connecte λέγω cum θεοῖς. Qu. οὐ γὰρ Ἰσμηνὸν λέγω. Vel νᾶμά τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.

273. εὖ ξυντυχόντων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Eum. 772. ὀρθομένων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἶποιμ' ἄν. ὡς ᾧδ' ἐχόντων —. Eur. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων etc. Plut. Mar. 42. ὡς εὖ γενησομένων.

274 sq. Damnata Dind. "Injuria" ait Herwerden.

274. Qu. εὖ μὲν πεσόντων (sc. πραγμάτων).

275 sq. Qu. αἱμάσσω τάχ' — ταυροκτονῶν τε —.

275. μήλοισιν —] μήλοισιν αἱμάσσοντά θ' ἐστίας θεῶν | ταυροκτονοῦντά θ' οἷσιν ᾧδ' ἐπέυχομαι Wakef. l. c. Qu. μήλοισιν αἱμάσσοντά μ'. Cf. Eur. Andr. 260. σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμόν. Iph. T. 225. Arist. Th. 695. πληγὴν μαχαίρα — καθαιματώσει βωμόν. Versus spurius, ut videtur. Idem sentiunt Blomf. et Wecklein. Qu. ταυροκτονῶν, ὡς θεοῖσιν εἰκός, εὐχομαι —, vel ταυροκτονῶν θεοῖσι πᾶσιν εὐχομαι —. ᾧδ'] In this case.

276. δ' om. Blomf. Malim τ'. θήσειν τροπαῖα] Cf. Cho. 775. τροπαῖα Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Fort. στήσειν —. Sic Eur. Orest. 713. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἃ σοι πάρα. πολεμίων δ' ἐσθήματα | λάφυρα δαῖτων δουρίπληχθ' Weckl. Post ἐσθήματα deleatur virgula. ἐσθήματα] Qu. ἀνθήματα.

278. λάφυρα ναῶν Wakef. l. c. Cf. Ag. 578. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν etc. δουρίπληχθ'] δουρίληφθ' Pors. Cf. Eur. Hec. 476. δουρίληπιος πρὸς Ἀργείων.

282. ἐγὼ δέ γ'] ἐγὼ μὲν Valck. ad Phoen. 755. ἐγὼ δέ γ' Pors. Blomf. Scholef. Recte. ἐμοί] Fort. δμοῦ vel ἄμα.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Anglice in grand style. Cf. 465. ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ μικρὸν τρόπον. 954. ἐπηλάλαξαν — τὸν δξὺν νόμον.

284. ἐπτατειχεῖς ἐξόδους] Similiter Eur. Phoen. 1073. ἐπτάπυλα κληῖθρα γᾶς. I. q. ἐπτά στόματα. Cf. Phoen. 760.

286. χρειᾶς ὑπο] Qu. χρεία πόλιν, vel πικροὺς γόους, vel κωκύματα, vel κατ' ἄστυ πᾶν.

288. καρδίας] κάρζας formam Aeolicam restituit Dind. hic et Suppl. 71. 799. Qu. καρδία.

289. ζωπυροῦσι] Cf. Ag. 1033. ζωπυρουμένας φρενός.

290. Qu. δι' ἀμφιτειχῆ λεῶν. Sed cf. Soph. Tr. 49. El. 122.

291 sq. δράκοντας —] Cf. Hor. Epod. I. 19. ut assidens implumibus pullis avis | serpentium allapsus timet.

292. τέκνων ὑπερδέδοικεν] Ita ὑπερθανεῖν τινος Eur. Phoen. 998. Andr. 499. Praestat fortasse scribi τέκνων ὑπερδέδοικε. Sed cf. Soph. Ant. 82. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

293. λεχέων libri. λεχαίων Lachmann. Dind. etc. Quae forma analogiae videtur repugnare. Qu. λεχηρῶν (Eur. Phoen. 1539. λεχήρη).

296. Hinc patet produci ultimam in πανδημί seu πανδημεί.

297. τί γένωμαι;] Cf. Theocr. XV. 51. ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται.

300. *χερμάδ'*] Cf. Eur. Bacch. 1094. *πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους | ἔρριπτον.* Apud Homerum diminutivum tantum est *χερμάδιον*.

302. *στρατὸν Καδμογενῆ*] Cf. ad 1. 221.

306. *βαθύχθον' αἶαν*] Cf. Eur. Androm. 634. *βαθεῖαν γῆν.* et ad Prom. 652.

308. *πωμαίων*] *πυμάτων* al. unde *δευμάτων* F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 637. *δεῦμα Διοκαῖον πάρα.* Iph. T. 401. *δέυματα σεμνὰ Δίρκας.* Sed cf. Ag. 1157. *Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.*

309. *εὐτραφέστατον*] Cf. Cho. 898. *εὐτραφές γάλα.*

310. *δσων ἴησιν*] Qu. *δσ' ἐξίησιν.*

314. *ἀνδρολέτειραν*] Cf. Ag. 1465. et incert. apud schol. Pind. N. III. 64. Cf. *τεκνολέτειρα* Soph. El. 107. *παιδολέτειρα* Eur. Med. 849.

317. Vulgata *τοῖς δὲ πολίταις* — revocanda. Respondet enim particula *δὲ* priori μὲν v. 313.

318. *δυντῆρες* edd. *δύτορες* L. *δύτορες ἔσι'* Herw., coll. v. str.

301. *παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς* —.

319. *εὐεδροί τε*] Qu. *εὐέδροιο.* Anglice firmly established.

320. *δξυγούις λιταῖσιν*] Cf. Ag. 57. *οἰωνόθροον γόνον δξυβόαν.* Soph. El. 243. *δξύτονων γόνων.* Ant. 883. Aj. 630. *δξυτόνους ὠδάς θρηγήσει.* Infra 1023. *δξυμόλποις* — *οἰμώγμασιν.* Qu. *δξυτόνοις λιταῖσιν.* Dativus causae.

322. *προϊάψαι*] *προϊάπτειν* valet Anglice to fling forth, to hurl. Cf. Theocr. XXV. 235. *τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον δῖστον ἀπὸ νευρῆς προϊάλλον.*

323. *ψαφαρᾶ σποδᾶ*] I. e. aridae. Anglice friable. Cf. Euphorion. Fr. XVIII. *ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.* Fr. LIV. 3. *ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῇ ἰνδάλλετο τέφρη.* Nicand. Alex. 145. *ψαφαρῆς ἐκ ῥίζια γαίης* (schol. *πετρῶδους καὶ ὄρεινῆς*). Arcestr. ap. Athen. p. 320 A. *ἐνὶ ψαφαρῇ Τειχνοέσση.* Eratosth. ap. Heracl. de Alleg. p. 165. *ζώνην ψαφαρῆν* (zonam torridam). Joseph. A. J. VIII. p. 460. *ψαφαρόν γενέσθαι τὸν τόπον.* Ion. trag. Fr. 15. *ψαφαρόν νάρθηκα.* Plat. com. II. 656. *ψαφαρόν.* Hom. H. XVIII. 32. *ψαφαρότριχα μῆλα.* Rhés. 716. *ψαφαρόχροον κάρρα πουλυπινές τ' ἔχων.* Hesychius *ψαφαρόν* per *ξηρόν, ἀσθενές* explicat.

324. *θεόθεν*] Qu. *πεδόθεν.*

326. *θεόθεν*] *πεδόθεν* (i. e. *ἐκ ῥίζης*, Hesych.) conj. Heimsoeth. *πρέμνοθεν* Weckl. coll. 71. *μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε* etc.

327. *παλαιάς*] Qu. *γεραιάς,*

332. *τύχας προταρβῶ*] Cf. Eur. Fr. 360, 25. *θάνατον προταρβοῦσ'.*

333. *κλαυτὸν δ' ἀστυδρόμοις ὠμόδροπον γονέων προπάροιδεν* — Herwerden. Quaecunque, inquit, fuit Aeschyli manus, hoc

saltem licet e verbis traditis et loci contextu perspicere, Chorum deplorare sortem earum quae nondum maturo flore virginitatis privatae a victore milite abripiantur in servitutem. Idem monet προπάροιθεν cum casu adjuncto semper locale esse, nunquam temporale. Qu. κλαντὸν δ' ἀριδρόπους (?) ὠμοδρόπων νομίμων πάρος ἄφνω διαμεῖψαι τὰν κάτω στυγεράν ὁδόν.

ἀριδρόποις] Cf. Suppl. 663. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω. Eust. Opusc. p. 355, 28. ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινὸν, ἐὰν (ὡς ἡ παροιμία) ἄνθος ἀναφυῆ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀριδρόπος ὁπώρα νεάζουσα τρυγηθῆ. Cf. 998. τέρειν' ὁπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς. Pind. Ol. VII. 3. δρόσος ἀμπέλου. ὠμοδρόπων —] Cf. ad Hor. Carm. II. 5. 10. 'immitis uvae.' Cf. 718. Pind. P. IX. 109. χρυσοστέφανον δέ οἱ Ἴβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Qu. ἀριτροφοῖς.

334. διαμεῖψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. Ἀσιήτιδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμείψας.

335. στυγεράν ὁδόν] κλημάτων τρυγεράν δρόσον conj. Weckl. ex Eust. l. l. Qu. στυγερῶν ὁδῶν.

336. προλέγω] I. q. λογίζομαι? Fortasse mendosum.

337. βέλτερα] Eadem forma est Suppl. 1070. τὸ βέλτερον κακοῦ. Fr. 321. Hesiod. Op. 365. Apoll. Rhod. I. 254. II. 238. etc. βέλτατος legitur Eum. 489. Suppl. 1052. βέλτερα — πρᾶσσειν] Qu. πάσχειν et μοχ πάσχει. Sed cf. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Thuc. VII. 71. 1. χεῖρω πρᾶξαι. Eur. El. 1359. εὐδαίμονα πρᾶσσει.

340. ἄγει] Cf. Eur. Tro. 1302. ἀγόμεθα φερόμεθ'.

341. φονεύει] Qu. φέρει τε. πυρφορεῖ] Reponendum, ni fallor, πυρπολεῖ. Nisi πυρφορεῖν πόλιν dici posse statuas ut ἄγειν καὶ φέρειν.

343. ἀρπαγαὶ δὲ —] Rapinaeque discursitantium consanguinearum vertit Walker App. Liv. p. XXXIII. dictum ut βλαχαὶ τῶν ἐπιμαστιδίων ἀριβρεφεῖς.

344. μαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μαίνων τὴν δίκην.

345. κορκορυγαὶ] Cf. Arist. Pac. 991. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς. Lys. 491. δεῖ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. Hinc διακορκορυγεῖν Nub. 387.

346. ὀρκάνα πυργῶτις] Qu. ὀρκάνα πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός. Eur. Bacch. 611. ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος. Proprie vox significat rete venaticum.

349. ἐπιμαστιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμαστιδίον γόνον. Iph. T. 231. Confer v. ἐπιτυμβίδιος (Cho. 334.), ἐπινυμφίδιος.

350. Qu. ἀριτραφῶν, aut ἀριτραφεῖς. Conferunt Soph. Phil. 695. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶν' αἱματηρόν.

351. Cf. 494. *λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* Ag. 494.

360. *πολλὰ — γὰς δόσις*] Cf. Ag. 1015. *πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς* etc.

362. *φορεῖται*] Cf. Eur. Hec. 29. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος.* Arist. Pac. 144.

363. Butlero *νέαι τλήμονες* glossema videtur ad *καινοπήμονες* adscriptum, quod verbi alicujus, a quo pendeat *εὐνάν*, usurpaverit locum. *νέαι*] Qu. *λέχος*.

364. *τλήμονες εὐνάν* libri. *τλήμον αἰον* Herm. *τλήμον αἰον* Dind. Qu. *λαγχάνουσιν. εὐνάν αἰχμάλωτον*] Cf. Soph. Aj. 211. *λέχος δουριάλωτον.*

365. *ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος*] Qu. *λαγχάνουσιν ἀνδρὸς, vel ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὡς —.*

367. Scribe *ἐλπίς ἔστι (ἔστί).* Pro *τέλος* f. *κνέφας.* *ἐλπίς — μολεῖν*] Cf. Eur. Or. 777. *μολόντι δ' ἐλπίς ἔστι σωθῆναι κακῶν;* Alc. 144. *ἐλπίς μὲν οὐκέτι ἔστι σώσασθαι βίον.* Hel. 439. *ἐλπίς δ' ἔκ γε πλουσίων δόμων | λαβεῖν τι ναύταις.* Xen. Hell. VI. 5. 35. etc.

368. *ἐπίρροθον*] I. q. *ἐπιτάρροθον.* Cf. Apoll. Rhod. II. 225. *ἴσχιν δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίρροθον.* II. ψ'. 770. *κλυθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθ' ἐ ποδοῖν.*

369. *κατόπτης*] Cf. 41. Herod. III. 17. *ἀποσιέλλειν κατόπτας.* 21. *ἦκετε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς* (i. q. *κατάσκοποι*, 19.). Cf. v. *κατοπτῆρ* 36.

370. *πενθοῖ*] Cf. Ag. 86. *πενθοῖ (πειθοῖ vulg.).*

371. *σπουδῇ διώκων —*] Cf. Pers. 84. *Σύριόν θ' ἄρμα διώκων.* Eur. Herc. 1041. *πικρὰν διώκων ἤλυσιν. διώκων — χροῶς ποδῶν*] Cf. Eum. 403. *ἐνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα.* Eur. Or. 1337. 1344. *διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.* Ion. 205. *παντὰ τοι βλέφαρον διώκω.* Soph. El. 871. *διώκομαι.* Eur. Iph. A. 139. *ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω πόδα.* Cf. 855. *ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.* Passivo sensu Agam. 301. *φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.*

373. *εἰς ἀρτίκολλον*] ὡς *ἀρτίκολλον* (ex schol. A.) conj. Blomf. *ᾧσι' — μαθεῖν* Dind. et sic aut ὡς — *μάθη* F. G. Schmidt. Anglice, in the nick of time. Cf. Cho. 580. *ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίη τάδε.*

374. *τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει*] οὐ καταργίζει πόδα Herm. Sch. Scholef. Well. Qu. *ὠκὴν ἀρτίζει πόδα.* *Καταρτίζειν* valet "to restore a thing to that state which is denoted by the adjective *ἄρτιος* — the state in which it is completely fitted for its proper purposes". (Walker App. Liv. p. XXXIX.)

375. *λέγοιμ' ἂν, εἰδῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, | ὡς ἐν πύλαις —* conj. Blomf.

379. *γίγνεται*] *γίγνεσθαι* commendat Naber.

380. μαργῶν] Cf. Eur. Phoen. 1253. μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ. μάχης λελιμμένος] Cf. 392. μάχης ἐρῶν.

382. θείνει δ' ὄνειδει] Cf. Soph. Aj. 724. ὄνειδεσιν | ἤρασσον. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. 501. κακοῖς λάπτων (με). Phil. 374. ἤρασσον κακοῖς (αὐτόν). μάντιν Οἰκλείδην] Sic Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.

383. μόρον] μόθον Wakef. ad Trach. 21., coll. Π. π'. 251. πόλεμόν τε μάχην τε. ἦ. 117. ἀλλ', εἰ μόθου (Schol. μάχης) ἔστ' ἀκόρητος.

384. τοιαῦτ' αὐτῶν] Cf. 639. τοιαῦτ' αὐτεῖ. τρεῖς — σείει] Cf. Ach. 965. δς τὴν Γοργόνα | πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. Pac. 1173. ταξίαρχον — τρεῖς λόφους ἔχοντα. 1178. τοὺς λόφους σείων. Κατάσκιος legitur etiam Ag. 502. Suppl. 359.

385. τῶ] Qu. τοι, vel γε, vel που. Lege σείει κράνους χαιτώματ', ἀσπίδος δ' ἔσω (vel ὑπο) etc. χαιτώμ'] Cf. τρίχωμα 666.

ὑπ' ἀσπίδος — φόβον] Cf. Rhés. 383. κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους | παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. 306 sq. Arist. Ran. 963. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

386. κλάζουσι — φόβον] Cf. Pind. P. IV. 41. Ζεὺς ἐκλαγξε βροντάν. Pers. 947. κλάγξω — γόον ἀρίδακρον. Ag. 48. κλάζοντες Ἄρη. φόβον] Qu. φόνον. Cf. 123. κινύρονται φόνον χαλινοί.

388. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις] Qu. φλέγοντά γ' ἄστροις. Cf. 401.

390. πρέσβιστον ἄστρον] Cf. Pind. Ol. I. 7. μηκέθ' ἀλίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρα φαεινὸν ἄστρον. πρέσβιστον] Pro πρεσβύτατον dictum. Sic ἡδιστος, βράχιστος, τάχιστος, etc. Cf. Soph. Fr. 523. Ἥλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας. Fr. 539. ἦλθεν δὲ δαῖς θάλεια πρεσβίστη θεῶν. Eur. Fr. 951. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας. νυκτὸς ὀφθαλμός] I. e. luna. Cf. ad Pers. 428. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. Eur. Phoen. 546. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Ant. 104. ὦ χρύσεας ἀμέρας βλεφαρίς (βλέφαρον?). Arist. Nub. 285. ὄμμα γὰρ αἰθέρος (i. e. sol) etc.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eur. Fr. 665. 908, 8. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω; Or. 277. τί χρῆμ' ἀλύω; Arist. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω.

392. ποταμίαις] Qu. ποταμίσις.

393. μένει] βρέμει conj. Hirschig. (Annot. Crit.) Qu. μένος. Cf. Ag. 1067. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν | πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. μένει] Fortasse non sanum.

394. μένων] κλύων Br. Tyrwhitt. Recte. Cf. Arist. Ran. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτόν τούτοις ὁπότεν σάλπιγγος ἀκούση.

396. φερέγγυος] Cf. Herod. V. 30. VII. 49. Thuc. VIII. 68. πρὸς τὰ δεινὰ — φερεγγυώτατος. Soph. El. 942. Cf. ἔχεγγυος Oed. C. 248. etc.

398. Cf. Eur. Her. 684. οὐκ ἔστι' ἐν ὄψει τραῦμα μὴ δρώσης
χερός. Liv. X. 39. Tacit. Agric. 32.

399. Cf. Iph. T. 1307. κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν |
ἡμεῖς τε etc. Hom. Il. γ'. 54.

400. ἦν λέγεις] εὖ λέγεις Kock.

402. ἡ ἄνοια τινὶ M. pr. ἄνοια ab al. m. ant. in ἀνοία mutato.
ἡ 'ννοία (the conceit) τινὶ Tyrwh. εὐνοία τινὶ Dobr. ἐννοία τινὶ
Wecklein. Scribe ἦννοία τινί. Haec pro additamento habet Dind.,
qui οἷα πείσεται aut aliquid simile excidisse opinatur.

404. Qu. ὑπέροκον. Cf. ad 391. 456.

405. Cf. Eur. Tr. 990. καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

410 sq. Cf. Soph. Phil. 98. γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν. ὑπέροκον λόγους] Cf. Soph. Aj. 1236. ποίου κέκρα-
γας ἀνδρός ᾧδ' ὑπέροκον;

411. αἰσχροῦν γὰρ ἄργος —] Cf. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχροῦν
ἀπαθῆς καὶ ἀεργός. Eur. Iph. A. 902. στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἄργος
ὧν τῶν οἰκοθεν, etc. μὴ κακὸς δ'] An οὐ κακὸς δ'?

413. ῥίζωμ' ἀνεῖται] Cf. Soph. Oed. R. 270. 1405. Eur. Phoen.
940. Empedocl. Fr. 33. τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα πρῶτον
ἄκουε. Qu. ῥίζης, vel βλάστημ'. κάρτα δ' ἔστι' —] Anglice,
'though he is —.'

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ] Cf. Rhés. 446. ῥίπτεις
κυβεύων τὸν πρὸς Ἄργείους Ἄρην. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύ-
βοισι δαίμονος.

415. νιν] νῦν Blomf. Recte, opinor. ὀμαίων] Nominativus.

416. εἰργειν] Qu. ἀρκεῖν.

417. ἀντίπαλον] Champion.

420. I. e. ὀλομένων ὑπὲρ φίλων.

424. γίγας δδ' ἄλλος] γίγας, δδ' ἄλλου Markl. ad Suppl. 872.
et ita supr. in uno eodice. Qu. ὁ δ' αὐθις οὐ —. μείζων] Cf.
Hom. Il. V. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

425. κόμπος δ'] Qu. κομπῶν δ'. Sed cf. Soph. Ant. 1350 sq.
οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ] Cf. Soph. Aj. 761. ὄστις — μὴ κατ'
ἀνθρωπον φρονεῖ. Prom. 890. ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει
μακροῦ. σχεθεῖν] Cf. ad Soph. Aj. 1082.

426. ἃ μὴ κραίνοι τύχη] Idem fere versus est 549. πύργους
ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Eur. Phoen. 184.

427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος —] Cf. Eur. Suppl. 499. ὤμοσεν
πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλη.

428. φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς libri. φησι, κοῦδ' — Blomf. φησι,
κοῦδ' ἄν — Herw. φησιν, οὐδ' ἄν τὴν Διὸς — Hirschig. (Ann.
Crit.). φησιν, οὐδ' ἄν νιν Διὸς — Madvig. φησιν, οὐδέ νιν Διὸς
Heimsoeth. Dind. Wecklein. Qu. οὐδ' ἄν ἀστραπὴν | Διὸς πέδω
σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἄν τὴν Διὸς | τὸ δρᾶν (in ἔριν corru-

ptum) πέδω σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Eur. Hec. 68. ὦ στεροπα Διός. Vel οὐδὲ τὴν Διός | βροντὴν — ἂν τὸ δρᾶν σχεθεῖν. Vel βροντὴν πέδω σκήψασαν ἂν κατασχεθεῖν. Eur. El. 748. νεριτέρα βροντὴ Διός. Bacch. 90. Διός βροντᾶς. 599. Soph. Oed. C. 1461. Διός περωτός — βροντά. Vel οὐδὲ τὸν Διός | κεραυνὸν ἐνσκήψαντι' ἂν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | χεῖρ' ἂν βέλος σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἂν νιν Διός | βέλος πέδοι σκήψαν τὸ μὴ οὐ δρᾶσαι σχεθεῖν. Sept. 453. κεραυτοῦ δὲ νιν βέλος ἐπισχέθοι. Ag. 366. ὄπως ἂν Ζεὺς — βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Vel οὐδ' ἂν σφ' ἐκ Διός | βροντὴν πέδω σκήψασαν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | φλόγ' ἂν πέδω σκήψασαν. Vel οὐδὲ τοῦκ Διός | βέλος (453. κεραυτοῦ δὲ νιν βέλος ἐπισχέθοι) πέδω σκήψαν νιν —. Vel οὐδ' ἂν ἐκ Διός | πῦρ ἐν πέδω —. Vel φησι, μηδ' ἂν νιν Διός — (coll. Phoen. 1175. ἐκόμπασε | μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc.). Vel οὐδ' ἂν νιν Διός | λαμπρὰν πέδοι σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Cf. 468. βοᾷ δὲ — ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλει πυργωμάτων. Eur. Phoen. 1175. ἐκόμπασε | μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc. Rhés. 602. δς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ', ἐς αὔριον | οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ | μὴ οὐ πάντα πέσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι. Med. 1333. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Hel. 840. Herod. II. 169. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἦδε ἡ διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιλητῆς. Scholiasta ὄργην pro ἔριν legebat.

429. ἔριν vulg. Ἴριν (coll. II. ο'. 58.) Tyrwhitt. κεραυνὸν ἐνσκήψαντι' ἂν Wecklein, qui confert Prom. 372. κεραυνῶ Ζηνός. 667. Plut. Aemil. P. c. 24. κεραυνὸς ἐνσκήψας. Infra 444. Eur. Cycl. 319. Ζηνός κεραυνὸν οὐ φρίσω. Vitii manifestum est ἔριν. Qu. βροντὴν vel αἶγλην. In gemello loco Euripidis (Phoen. 1176.) πῦρ Διός memoratur. In ἔριν latet fortasse χέρ' ἂν, in ἐκποδῶν ἐκπέρθειν (469. 427.). πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. πέδω σκήψασαν] Cf. Prom. 749. πέδω σκήψασα. Ag. 366. ὄπως ἂν — βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Eum. 801. ὑμεῖς δὲ τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε. Qu. σκήψαν σφ' ἂν —. ἐμποδῶν] Anglice, in his way. Cf. Soph. Oed. R. 128. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν — εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι; Mendosum videtur. Qu. ἂν ποτε (vel ἂν ποτ' ἂν) σχεθεῖν.

431. Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἠλιμανῆς βοᾷ.

433 sq. Cf. Eur. Phoen. 1138. δεξιᾷ δὲ λαμπάδα | Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν. Soph. Oed. C. 56. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς | Τιτὰν Προμηθεὺς.

433. διὰ χερῶν ὀπλισμένη] Anglice, held as a weapon (brandish'd) in his hands. I. q. φλέγει δὲ λαμπάδι διὰ χερῶν ὀπλισμένος. Confer 513. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. 473. Pers. 239. τοξουλκὸς αἶχμή διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει. Eur. Bacch. 733. ἔπεσθε

θύρσοις διὰ χερῶν ὀπλισμένοι. Eur. Fr. 223 C. v. 47. τὸν δ' Ἀμφί-
 ονα | λύραν κελεύω διὰ χερῶν ὀπλισμένον etc. φλέγει δὲ λαμ-
 πὰς —] Cf. Soph. Oed. C. 1466. οὐρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει. διὰ
 χερῶν] Qu. διὰ χεροῖν. ὀπλισμένη] Suspectum. Fort. ἀνημμένη,
 vel ὀπλισμένῳ, vel ὀπλισμένων.

434. χρυσοῖς δὲ —] Cf. 646. ὡς τὰ γράμματα | λέγει “κα-
 τάξω etc.” Arist. Ach. 197. κὰν τῷ στόματι λέγουσι, Βαῖν' ὅποι
 θέλεις.

435. πέμπε — τίς ξυστήσεται; Blomf., cui hic versus, ut hodie
 stat, minime placet. τοιῶδε φωτὶ τίς μάχη —; conj. Weil. Qu.
 τοιῶδε τῶδε φωτὶ τίς —; vel τοιῶδε φωτὶ, φράζε, τίς —;
 πέμπε] δ' εἰπέ Herw., qui soloecam esse vulgatam jure conten-
 dit. Qu. φράζε. Scribendum πέμπε —. Cf. 470. καὶ τῶδε φωτὶ
 πέμπε τὸν φερέγγυον. 472. 473. 595. τίς — μενεῖ;] Cf. Soph.
 Aj. 68. θαρσῶν δὲ μίμνε — τὸν ἄνδρ'.

437. καὶ τῶδε κέρδει] καὶ τῶδε κόμπῳ Kock. Heins. Weil.
 Qu. κὰν τῶδε τάνδρῳ, vel καὶ τῆδε κέρδει, vel καὶ τῷ πάρος (gl.
 κέρδει) κέρδος τόδ' ἄλλο γίγνεται. Cf. Soph. El. 235. μὴ τίκτειν σ'
 ἄταν ἄταις.

441. θεοὺς, ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 540. μηδέ νιν —
 ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσης (πατήσης?). Fr. 103. ἀτίσεις (i. e. ἀτιμάσεις,
 Hesych.). Eur. Suppl. 19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν. Alc. 1037. Hom.
 Π. v'. 168. Alia forma est Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα
 τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.

442. Similiter Arist. Pac. 57. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν
 βλέπων | ὠδὶ κεχηνῶς λαιδορεῖται τῷ Δί.

443. γεγωνά — ἔπη] Cf. Antiph. 196, 2. βοήν ἴσῃσι γεγωνόν.
 Alciphrg. III. 48. 1. τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησά-
 μενος.

444. πυρφόρον] πυρπνόον conj. Bl., coll. Prom. 953. πέποιθα
 δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον | ἤξειν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξηκασμέ-
 νον | μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου. et schol. οὐδὲ τὸν Διὸς
 σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, [ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος,
 quae ad lectionem ἔριον spectant,] ἐμποδῶν γένεσθαι (ἂν γεν.?)
 αὐτῷ λέγει. Verissima correctio, opinor, nisi quod pro ἐμποδῶν
 legendum suspicor ἐς πέδον vel ἐν (ἐμ) πέδῳ. Tentabam etiam
 οὐδ' ἂν νιν Διὸς | πῦρ ἐς πέδον (ἐν πέδῳ) σκῆψαν τὸ μὴ οὐ
 ποιεῖν σχεθεῖν. τὸν πυρφόρον — κεραυνόν] Cf. Soph. Oed. C.
 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός.

446. μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν —] Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας
 θάλλεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾶ. Lucian. Amor. 45. πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θάλλος.

447. κεί —] Cf. Arist. Vesp. 1332. ἦ μὴν σὺ δώσεις — δίκην
 — κεί σφόδρ' εἰ νεανίας.

448. αἰθων] Cf. Rhés. 122. αἰθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει. Soph. Aj. 1088. αἰθων ὑβριστής. 222. αἶθον — λῆμα] Anglice, an ardent spirit.

449. προσατηρίας Ἀριέμδος] Cf. Soph. El. 637. Φοῖβε προσατηρίε.

450. εὐνοίαισι] Leg. εὐνοία τε (γε).

452. Cf. Eur. Phoen. 187.

454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] Schol. παρθενικῶν καθεδρῶν. Πῶλος enim saepe puella valet, Eur. Hec. 145. Andr. 622. Rhés. 261. Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Soph. El. 1393. ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια.

456. ποτ' ἐκλαπάξαι] Qu. δόμους λαπάξαι, vel πέδον —.

458. Cf. Hom. Il. γ'. 325. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κληῖρος ὄρουσεν.

459. πήδησεν] Scrib. 'πήδησεν. Cf. Hom. Il. η'. 182. ἐκ δ' ἔθορε κληῖρος κυνέης.

460. νηίτησι ob metrum Porson.

461. ἐμβριμώμενας] Cf. Eur. Fr. 1099. ἐμβριμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν). ἵππους — δινεῖ] Cf. Eur. Phoen. 791. δινεύεις — μώνυχα πῶλον.

462. πρὸς πύλαις] πρὸς πύλας Ald. Rob. Blomf. coll. 185. etc.

463. φιμοί] Cf. Aesch. Fr. 326. δς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους | φιμοῖσιν ἀλωτοῖσιν ἔστομωμένας. οὐ σμικρὸν τρόπον] Anglice, in no humble fashion. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον. τρόπον] βρόμον conj. Schutz. prob. Walker. p. XXXV. νόμον Prienus. Dind.

465. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον.

466. ἀνὴρ δ'] ἀνὴρ (om. δ') Blomf. Dind. Recte. προσαμβάσεις] Qu. προσαμβάσει, vel φέρει pro στείχει in v. prox.

467. στείχει] Qu. φέρει.

469. Qu. ὡς οὐδ' Ἄρης ἄν —.

471. δούλειον] δούλιον recte Dind.

472. Distingue sic, σὺν τύχη δέ τω | καὶ δὴ πέπεμπται. Cf. Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σωτήρι βαίη.

473. καὶ δὴ πέπεμπται οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων —] καὶ δὴ πέπεμπται — Erfurdt. ad Aj. 191. prob. Blomf. Contra ineptam esse istam emendationem censent Well. Lob. ad Aj. p. 248. Kühlstaedt. Obs. Crit. p. 28. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] Cf. 554. ἀνὴρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον. Emphasis est in ἐν χεροῖν, i. e. factis non verbis glorians.

477. τροφεῖα —] Cf. Eur. Or. 109. καὶ μὴν τῖνοι γ' ἄν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς. πληρώσει] Angl. will pay in full. Cf. 548.

478. Connecte πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος.

480. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω] κόμπαζ' ἔτ' ἄλλον conj. Bl., coll. supra 451. Eum. 209. Schol. λέγε ἄλλον κομπώδη. Recte. Cf. Eum. 289.

κόμπασον γέρας καλόν. Soph. El. 1500. μηδέ μοι φθόνει λέγων] μηδέ μοι φθόνει λέγειν recte Elmsl. ad Her. 1011., coll. Med. 62. μὴ φθόνει φράσαι. μηδέ μοι φθόνει λόγων Valck. Dind. Cf. Prom. 583. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Suppl. 321. ἀφθόνω λόγῳ. et ad Prom. 584.

484. τῶς] Sic. Cf. 637. Suppl. 69. 691. Soph. Aj. 840. ὡσπερ εἰσορῶσ' ἐμέ | αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τῶς etc. Vox rara in tra-goedia.

485. νεμέτωρ] Formatum ut γενέτωρ, παιδολέτωρ.

487. παρίσταται] Qu. προσίσταται. Cf. 537.

488. Ἴππομέδοντος] Cf. 553. Παρθένοπαῖος —. φαιῶχίτωνες. Soph. Fr. 785. Ἀλφεσίβοιαν. Primam hujus versus dipodiam cho-riambum habet Elmsleius. Cf. ad 547. Soph. Fr. 785. Ἀλφεσίβοιαν, ἣν ὁ γεννήσας πατήρ. V. Elmsl. ad Aj. 209. τύπος] Cf. Soph. Tr. 12.

489. πολλήν] πολιὰν Wakef. S. C. § 40. V. Valck. ad Phoen. 994.

491. οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν] Qu. οὐκ ἄρ' εὐτελής τις ἦν. Ita Eur. Bacch. 824. εὐ γ' εἶπας αὐτὸ, καί τις εἶ πάλαι σοφός.

492. ὤπασεν] Legendum ὤχμασεν. Cf. 541. ἐν χαλκηλάτῳ | σάκει — Σφίγγ' ὠμόσοτον προσμεμηχανημένον | γόμφοις ἐνώμα. 643. 496. Prom. 20.

493. ἴεντα] Correpta prima, ut in Eur. Iph. A. 1101. Hel. 1236. Suppl. 281. (dact.), Sept. 291. (cret.). διὰ στόμα] Cf. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51.

494. λιγνὴν — πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 494. μαρτυρεῖ δὲ μοι κάσις | πηλοῦ ξυνωρὸς διψία κόνις τάδε. Supra 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν δμαίμονες. Hom. Il. ξ. 231. ἐνθ' Ὑπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο. Chaeremon. Fr. 10. λειμώνων τέκνα (ἄνθεα). Virg. Aen. VI. 278. 'Consanguineus Lethi Sopor.'

495. ὄφρων — πλεκτάναισι] Cf. Cho. 248. θανόντος ἐν πλε-κταῖσι καὶ σπειράμασι | δεινῆς ἐχίδνης. Soph. Fr. 480, 6. πλεκταῖς ὠμῶν σπείραισι δρακόντων. Eur. Ion. 1423. κεκρασπέδωται δ' ὄφρ-σιν αἰγίδος τρόπον. Clypeus nimirum ἴτην suam anguibus orna-tam habebat. Eur. Tro. 1197. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς. El. 458. περιδρομῶ — ἴτυος ἔδρα. Qu. περιδρομῶν vel περιδρομοῖς.

496. προσηδάφισται] Anglice, is based, is supported, is backed, has a background of. Schol. B. ὑπέστρωται.

497. ἐνθεός δ'] Leg. ἐνθεός τ'. Cf. Fr. 120. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

498. θνιάς Br. φόβον] φόνον βλέπων Canter. Recte. Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (al. φόβον).

500. κομπάζεται] Cf. Alc. 497. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται; φόβος] φόβον Porson. Qu. βρόμος.

501. Distingue sic, ἦ γ' — γέτονι ἀνδρὸς etc. Qu. ἦ γ' ἀγχίπολις, vel ἦ σωσίπολις, vel ἦ θυσίπολις (supra 128.).

503. δύσχιμον] I. q. δυσχείμερον. Cf. v. μελάγχιμος. Cf. Cho. 184. Pers. 566. Eur. Bacch. 15. (ubi v. Elmsl.). Suppl. 962.

506. ἐν χρεία τύχης] Imo ἐν χρεία μάχης. Soph. Aj. 963. ἐν χρεία δορός.

509. Cf. Eur. Phoen. 248. Ἄρης αἶμα (κῦμα, or χεῖμα?) δάιον φλέγει (schol. διεγείρει). Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

ἄνδρῳ, τῷ (i. q. ῶ) Schuetz. Recte. Qu. ἄνδρῳ δὴ γ' ἀνήρ —. Qu. τᾶνδρῳ. τῷ] Qu. πού. Lege θατέρω ξυστήσεται.

513. φλέγων] Cf. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ἀπλισμένη. Fort. φέρων.

514. Transponendus forsan post v. 517. Cf. Eur. Her. 234. τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην | νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον. Suppl. 705. δεξιῶ δ' ἠσώμενον | φεύγει τὰ κείνων. (Ubi v. Markland.) Iph. A. 1357. Soph. Aj. 1353. πού vulg. του Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. ad Nub. 1087.

516. ἡμεῖς κρατούντων ἔσμεν (sc. φίλοι) conj. Bl. Cf. Rhos. 320. Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἔστιν (Jupiter a nobis stat). οἱ δ' ἠσσωμένων] I. e. οἱ δὲ τῶν ἠσσωμένων.

517. Τυφῶ] Cf. Suppl. 560. Soph. Fr. 999. Arist. Nub. 336.

519. ἀντιστάτας] ἀντηρέτας Blomf. ut in v. 595. Cf. v. ἐνστάτης. Qu. ἄνδρ' ὅμοι' ἀντηρέτην. Redde ἄνδρες mortal men.

519. τε] τοι conj. Blomf. Lege γε aut δέ. Interpolatum h. v. censet Wecklein.

520. γένοιτ' ἂν] γένοιτο Ζεὺς conj. Bl. τυχῶν] Imo κυρῶν.

521. ἀντίτυπον ἔχοντ'] Qu. ἀντίον νέμοντ' (542.). Vel ἐνστάταν (Soph. Aj. 104.) ἔχοντ'. Requiritur creticus. Cf. v. str. 481.

522. δέμας] Corruptum. Qu. δεθὲν, vel γραφὲν, vel τεθὲν, vel δετόν. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

525. ἰάψειν] Qu. ἀφήσειν. Redde, will lose his head.

528. τύμβον κατ' αὐτόν —] Cf. Fr. 24. κατ' αὐτόν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Prom. 847. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι. Soph. El. 720. Prior in Ἀμφίων producta ut in Ὑπερίων.

529. δμνυσι δ' αἰχμήν —] Cf. Eur. Phoen. 1691. ἴστω σίδηρος δορκίον τ' ἔμοι ξίφος.

530. σέβειν] Qu. σέβων. Vel σέβειν ἔρασθαί τ' δμμάτων ὑπέρτερον. πεποιθώς] Requiri [videtur participium jactans (αὐχῶν) significans. Construe autem δμνυσι ἢ μὴν λαπάξειν. δμμάτων] δαιμόνων Naber. Sed jam praecessit θεοῦ.

532. Cf. Fr. 573. σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φοροῦσα τοῦνομα. δρεσκόου] Cf. Hipp. 1277. φύσιν δρεσκόων σκυλάκων.

533. βλάστημα] Cf. βλαστημὸς, Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις; Sept. 12. καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος καλλιπρώρου. Prom. 424. ὄξυπρώροισιν ἐν αἰχμαῖς. ἀνδρόπαις ἀνήρ] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης (f. — δ' ὁ δεσπότης) ἀπώλεσα.

534. στείχει] Qu. ἔρπει. Cf. Asclepiadis Epigr. νῦν αἰτεῖς διε
λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος | ἔρπει. Xen. Symp. p. 515, 41.
παρὰ τὰ ὤτα ἄρι ἴουλος καθέρπει.

537. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων] Cf. Prom. 356. ἔξομμάτων δ' ἥσιρα-
πτε γοργωπὸν σέλας. Rhés. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν.
Phoen. 146. Anacreont. XXIX. 12. μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω. Soph.
Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις — θεά.

539. πόλεως ὄνειδος] Cf. Aj. 1191. δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων.
Hor. Od. IV. 12. 6. 'Cecropiæ domus | æternum oppro-
brium.'

541. φέρει] σφίγγει Naber. Qu. πατεῖ aut στείβει.

542. γόμοις ἐνώμα] γόμοφοισι νωμᾶ Wakef. S. C. § 131.
Tygrwh. Recte. Cf. 543. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ etc. ἔκκρουστον]
Eminens, ut loquitur Cicero. Anglice, in relief. Cf. Eust.
p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῇ τινι ἐκινουῦντο, ἔκκρουστα ὄντα
καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς
ὄρωσι τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δὴ τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς
Ἐπιὰ ἐπὶ Θήβας.

543. ὑφ' αὐτῇ] ὑφ' ὀπλῇ (i. q. χηλῇ) Wakef. l. c. Cf. Phoen. 1154.

544. ὡς] Pro ὡστε, ut alibi non raro. ἀνδρὶ τῷδε] Parthe-
noporaes, ni fallor. Cf. 560. ἰάπτεισθαι] Cf. 299. Ag. 510. τόξοις
ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 1549. ἰάπτων. Suppl. 547.

545. οὐ καπηλεύσει] Anglice, will not give short measure
(or false weight, i. e. will deal largely in). Cf. Sept. 872. καὶ δόλος
οὐθεῖς | μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λυγαίνειν. 917. Jamb. V. Pyth.
p. 196. παραιτήσασθαι δὲ λέγονται τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας
καὶ τὰς ψυχὰς ὡς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσ-
ίοντι τῶν ἀνθρώπων. Philostr. V. Apoll. I. 13. ἀπῆγέ τε (αὐτὸν)
τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. S. Paul. II. Cor.
2, 17. οὐ γὰρ ἔσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας — λαλοῦμεν. Ennius, 'Non mi
aurum posco, nec mi pretium dederitis, | non cauponanti bel-
lum, sed belligeranti.'

547. ὁ Παρθενοπαῖος Tygrwh. παῖς Παρθενοπαῖος Blomf. ex
Eur. Suppl. 889. παῖς (om. Dind.) Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος.
Cf. Eur. Phoen. 1169. ὁ δ' Ἄρκας, οὐκ Ἄργεῖος, Ἀταλάντης γό-
νος, | Τυφῶς πύλαισιν ὡς τις ἐμπεσὼν βοᾷ etc.

548. Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Eur. Suppl. 891.
παιδεύεται κατ' Ἄργος (Parthenoporaes). ἐκτίνων καλὰς τροφὰς]
Cf. 477. θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Ag. 729. χάριν τροφᾶς
γὰρ ἀμείβων etc.

549. πύργοις ἀπειλεῖ —] Cf. 426. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν' ἀ
μὴ κραίνοι τύχη.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν —] Cf. 566. εἴθε γὰρ θεοὶ —.

551. Qu. πρὸς θεῶν | αὐτοῖσι κείνοις —:

552. Cf. Soph. Aj. 839. *καί σφας κακούς κάκιστα καὶ πανω-
λέθρους | ξυναρπάσειαν.* *Lego παγκάκως (om. τ').*

553. τὸν Ἀρκάδα] *Per attractionem positum ad δν, pro τῷ
Ἀρκάδι.* Cf. Hom. Od. α'. 71. *Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ
ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον.* Elmsl. ad Her. 601. et me ad
Soph. Ant. 404. et ad Ran. 427.

554. ἀνὴρ ἀκομπος —] Cf. 473. *κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
δρα]* Anglice looks to. Cf. 623. Soph. Phil. 96. *ἑσθλοῦ πατρὸς
παῖ, καὶ τὸς ὦν νέος ποιεῖ | γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν.* Eur. Suppl. 917. *φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς
λόγοις ἴσον.*

557. ἔσω πυλῶν] Sc. *στόματος.* Cf. Eur. Hipp. 882. *στόματος
ἐν πύλαις.* et Homericum *ἔρκος δδόντων.* Ibid. *κακά]* Sc. *ἔπη.*

558. *εἰσαμεῖψαι]* Anglice, to pass, enter. Sub. *τὰς πύλας.
θηρὸς ἐχθίστου δάκους]* Cf. Eur. Hipp. 646. *ἄφθογγα δ' αὐταῖς
ξυγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν.* et ad Prom. 583. *ποντίοις δάκεσι.*

560. *ἔξωθεν εἶσω]* *ὠσθεῖσα δ' ἔξω (ἢ ἀσπίς) conj. Herw.
"Opponitur 557. ἔσω πυλῶν ῥέουσαν etc. Cf. Prom. 665."*

561. *κροτημοῦ]* Cf. *πατησμός, λοιδορησμός.*

562. *Lego τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Vel τὰδ' ἂν —. Vel τὰχ'
ἂν —. ἂν δ']* Qu. *τᾶν.*

563. *ἰκνεῖται λόγος]* Qu. *ἰκνεῖται φόβος.* Cf. Soph. Phil. 791.
εἶθε σοῦ διαμπερὲς | στέρων ἔχοιτ' (l. ἴκοιτ') ἀλγησις ἦδε.

564. *τριχὸς δ' ὀρθίας]* *καὶ τριχὸς ὀρθίος Blomf. Dind. Quidni
τριχὸς δ' ὀρθίος? λόγος]* *Malim φόβος.* Cf. Cho. 29. *ὀρθόθριξ
φόβος.* Soph. Oed. C. 1624. *ὥστε πάντας ὀρθίας | στήσαι φόβω
δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.* Hom. Il. ω'. 359. Virg. Aen. IV. 280.

565. *μεγάλα]* Sc. *ἔπη.* Anglice, the big words. *μεγαλη-
γόρων]* Qu. *μεγαλαγόρων.*

566. *εἶθε γάρ Porson. Nusquam alibi consociantur εἶθε γάρ.
Usurpatur tantum εἶθε vel εἰ γάρ. Qu. εἶθε σοι θεοί, vel εἶθε
νιν θεοί, vel εἶθε δαίμονες.*

567. Qu. *ὀλέσειαν (vel ἐλάσειαν) ἐκ γᾶς, vel εἶθε νιν θεοί |
τᾶσδ' ἐλάσειαν ἐκ γᾶς.*

571. *κακοῖσι βάζει]* *Leg. κακοῖσι βάλλει, vel κακοῖς λάπτει.
Cf. 382. θείνει δ' ὀνειδεί μάντιν etc. Soph. Aj. 1244. ἀλλ' αἰὲν
ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. Hom. Od. ν'. 142. ἀριστον ἀτι-
μήσιν ἰάλλειν.*

572. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν —] Cf. Arist. Pac. 24. *ὁ δεινὸς,
ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.*

576. *πρόσμοραν ἀδελφεὸν (acc. supr. πρὸς εγασο) M. προσμο-
λῶν δμόσπορον Blomf. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς πατρὸς μόρον
conj. Dobr. Corruptum videtur πρόσπορον vel προσμόραν ex
προσμολῶν δμόσπορον (gl. ἀδελφόν). Forma ἀδελφεὸς, ut monuit
Elmsleius, non nisi in choricis legitur apud Tragoedos.*

577. Sensum hujus loci non capio.

578. δῖς τ'] δῖς Bl. δῖς τ' ἐν τελευτῇ] δυσεκτέλευτον Herm. Quid δῖς τ' ἐν τελευτῇ significet equidem non video.

579. διὰ στόμα] Cf. 51. 493.

580. τοῖον] Qu. θεῖον. Et sic Rob. Blomf. ἡ τοῖον ἔργον] ἡ τὰρ' ἄν ἔργον ἦν θεοῖσι προσφιλές V. D. in Class. Journ. VI. 78. Correctio probabilis. Haec obelo notavit Porson.

582. πόλιν πατρῶαν —] Idem fere versus Soph. Ant. 199. δς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς etc. El. 411.

584. δίκη] δίκη conj. Bl. Qu. δίκης. μητρός τε πηγὴν —] Lege μητρός δέ —. Cf. Ag. 887. ἐμοί γε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαὶ κατεσβήκασιν. Prom. 540. Shaksp. Henr. VI. Act. IV. Sc. I. 'Like ambitious Sylla, overgorg'd | with gobbets of thy mother's bleeding heart'. King John V. 2. 'You lordly Neroes, ripping up the womb | of your dear mother, England.' (Dobr.)

585. πατρίς τε] Lege πατρίς δέ. χθονός] Lege χερός.

588. μάντις] Qu. κανεῖς.

589. ἄριστος] δίκαιος Porson.

590. εὐκῆλον ἔχων] εὐκνκλον (aut οὐκ ὄγκω) νέμων F. G. Schmidt. Qu. εὐτυκταν (εὐκνκλον, εὐσημον) νέμων. νέμων] Eodem sensu νωμᾶν 542. Sic οἶακα νωμᾶν (3) et νέμειν (Ag. 802.).

591. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω] Cf. Eur. Phoen. 1128. οὐ σημει' ἔχων | ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' δπλα.

592. οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος —] Cf. Philem. IV. 37. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.

593. βαθειᾶν ἄλοκα] Cf. Suppl. 406. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου etc. Pers. 142. Herc. 164. δορός ταχειᾶν (l. βαθειᾶν) ἄλοκα. Rhés. 796. πληγῆς βαθειᾶν ἄλοκα τραύματος λαβῶν. Pind. N. IV. 6. ὁ τι κε σὺν Χαρίτων τύχα γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας. καρπούμενος] ἀρούμενος arans Wakef. S. C. § 173. Vulgatam enim nihil aliud significare posse quam decerpens fructus e sulcis mentis, post quae inepte inferri versum proximum. Qu. τετμημένος. Cf. Cho. 25. δνυχος ἄλοκι νεοτόμω. Callim. H. Dian. 180. αἰ' μέγ' ἄρισται | τέμνειν ὄλκα βαθειᾶν. Phil. Jud. I. 20. γῆς βαθείας αὐλακας ἀνατέμνοντες (βόες). Vel ἀρούμενος (ἠρωμένος). Sed cf. Ag. 502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Xen. Cyr. VIII. 7. 6. παῖς τε ὦν τὰ ἐν παῖσι νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι. Pind. P. II. 134. ὁ δὲ 'Ραδάμανθυς — φρενῶν ἔλαχε καρπὸν — οὐδ' ἀπάταισι τέρεται. Theogn. 1051. βαθείη | σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ τ' ἀγαθόν τι νόω. Pers. 142. φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον.

594. ἀφ' ἧς Plutarch. Quae lectio confirmatur Aristophanis versu Lys. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα. Soph. Oed. C. 611.

595. σοφούς τε κάγαθούς] Callidos (peritos) ac fortes. Soph. Phil. 118. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθος κεκλή' ἄμα. El. 1089. σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι. ἀντηρέτας] Cf. 283. 993.

597. Cf. Soph. Aj. 493. εὐνήs τε τῆs σῆs, ἧ συνηλλάχθης ἐμοί.

599. δμιλίας κακῆs] Cf. S. Paul. I. Cor. XV. 33. φθείρουσιν ἡθῆ χρησθ' δμιλίαι κακαί. Pers. 753. ταῦτα τοῖs (τοι?) κακοῖs δμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται | θούριος Ξέρξης.

600 sq. καρπὸs οὐ κομιστέος | ἄτης ἀρούρας θάνατος ἐκκαρπίζεται Wakef. S. C. § 188., coll. Pers. 821. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦs' ἐκάρπωσε σιάχην | ἄτης, ὄθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶ θέρος. Cf. 693.

601. Hunc v. spurium habet Porson. Infra 589 et 590. (correctum ἄτης ἀρουραν θάνατος εὐ καρπιζέτω) posuerit V. D. in Class. Journ. VI. 78. ἄτης —] Cf. Eur. Hipp. 432. φεῦ φεῦ, τὸ σῶφρον ὡs ἀπανταχοῦ καλὸν | καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖs καρπίζεται (κομίζεται al.). Ubi spurium hunc versum habet Monk.

602. ἦ γὰρ —] Lege ἦ γὰρ —. Cf. Phocyl. 128. πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖs οἱ συμπαραέοντες. ξυνεισβάs πλοῖον —] Cf. Eur. El. 1355.

603. ναύταισι θερμοῖs] Cf. Eum. 560. γελᾶ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῶ. Arist. Thesm. 635. 735. ὦ θερμοτάται. Vesp. 918. Soph. Aj. 222. πανουργίαι τινὶ libri. πανουργίας πλέωs Dind. καὶ πανούργοισιν τισιν conj. Arnald.

607. κυρήσας] Lege 'κύρησεν. ἐκδίκως aut ἐνδίκως libri. ἐνδίκως Rob. Blomf. ἐκ δίκης conj. Blomf. εἰκότως Herw., coll. Suppl. 403.

607. Cf. Hom. Il. μ'. 37. Διὸs μάστιγι δαμέντες. ν'. 812. Διὸs μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν. Prom. 682. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ | μάστιγι θεία γῆν πρὸ γῆs ἐλαύνομαι. Ag. 625. Soph. Fr. 656. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾶ βροτός. Rhés. 36. Πανὸs — μάστιγι φοβεῖ;

609. Cf. Fr. 161. ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίουφος, | τῆs σῆs λέγω. τοι μητρὸs, ἧ σ' ἐγείνατο. Eur. Phoen. 993. ibique Valck.

610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸs, εὐσεβῆs ἀνῆρ] Fort. εὐσεβῆs τ' ἀνῆρ. Cf. Eur. Fr. 342, 4. ψυχῆs δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆs.

612. θρασυστόμοισιν] Qu. θρασυστόμοισί τ'. φρενῶν βία] Cf. Alc. 829. βία δὲ θυμοῦ etc.

613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν] Qu. θέλουσιν αὐθις τὴν πάτραν πάλιν μολεῖν.

615. μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις] Qu. μηδ' ἄν ἐμβαλεῖν ποτ' ἄν.

618. εἰ καρπὸs ἔσται] Qu. εἰ κῦρος ἔσται, i. e. ratification. Sed cf. Eum. 713. κάγωγε χρησμούς τοὺs ἐμούς τε καὶ Διὸs | ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κίσαι. Pind. Isth. VIII. 101. ἐπέων δὲ καρπὸs οὐ κατέφθινε.

619. Cf. 1. Cho. 582. σιγᾶν θ' ὄπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Fr. 208. σιγῶν θ' ὄπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. Oed. C. 1430.

620. Qu. *δμως δ' ἐκείνω* (pro ἐπ' αὐτῶ) —.

622. *γέροντα τὸν νοῦν*] Qu. *γέροντα μὲν νοῦν. σάρκα — ἡβῶσαν*] Cf. Fr. 178, 5. *ἡβῶσα χεῖρ.* Eur. Hipp. 969. *ἡβῶσαν φρένα.* Sosiph. trag. 2. *νῦν σοι — θυμὸς ἡβάτω.* φύσει (supr. a m. rec. φέρει) M. φύει Well. Dind. φύσει Blomf. Cf. Pers. 441. *δοσιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.* Praestat lectio φέρει. Cf. Arist. Eq. 757. *καὶ λῆμα θούριον φορεῖν.*

623. *ποδῶκες ὄμμα*] Cf. Cho. 576. *ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.*

625. *θεοῦ δὲ —*] Cf. Eur. Her. 608. *οὔτινά φημι θεῶν ἄτερο ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον, ἄνδρα γενέσθαι.* Theogn. 165. *οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς | οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.* Soph. Aj. 383. *ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται.* Trag. Adesp. 477. *ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ σθένει.*

627. *ἡμετέρας τελεῖθ'*] ἀμετέρας — Dind. *ἐμάς, εὖ τελοῖθ'* Bl. (De εὖ τελεῖν cf. 35. Pers. 225.). *ἐκτελοῖθ'* conj. Bl., coll. Pers. 228. *ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρησιὰ.* Qu. *εὐτυχοῖ.*

630. Cf. Prom. 372. *κεραυνῶ Ζηνός.* 668. *πυρπνόον — Διὸς — κεραυνόν.* Soph. Oed. C. 1502. *πυρφόρος θεοῦ κεραυνός.* 1658. El. 823. *κεραυνοὶ Διός.* Aj. 470.

631. *δὴ τόνδ'*] *δὴ τὸν τ'* Blomf. *γένει*] πόλει F. G. Schmidt.

632. *τὸν αὐτοῦ σοῦ*] *τὸν αὐτοῦ σὸν* Lenting. ad Med. 479.

633. *οἶας* (om. γ') C. Turn. Recte.

634. *πύργοις ἐπεμβάς*] Cf. Eur. Hipp. 664. *ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν.* Soph. El. 834.

635. *δοκεῖ* (sup. σοι) M. Recte. Cf. ad Ag. 1649. *ἐπεξιακχάσας*] Simplex *ιακχάζειν* legitur Herod. VIII. 65. *ἀλώσιμον παιᾶν'*] Cf. Ag. 10. *ἀλώσιμον βάξιν.*

636. Qu. *συμπλέκεσθαι.*

637. *ἀτιμασιῆρα σῶς ἀνδρηλάτης* Madvig. "Vivo ignominiae auctori se vivum exilii et ignominiae auctorem fore Polynices cupit." σῶς etiam Dind. III. Qu. *ἀτιμασιῆρ' ὄπως, vel ἀτιμασιῆρά γ' ὄς.* Dein *ἀνδρηλατῶν* malit Blomf.

639. *τοιαῦτ' αὐτεῖ*] Cf. 384. *τοιαῦτ' αὐτῶν.*

640. *καλεῖ — θεοῦς — ἐποπιῆρας — γενέσθαι*] Cf. Cho. 125 sq. *λιτῶν τῶν ὦν*] Cf. Soph. Aj. 442. *τῶν δπλων τῶν ὦν.* Tr. 266. *τῶν ὦν τέκνων.* Plat. Resp. III. 394. *τὰ δ δάκρυα.* Eur. Iph. T. 50.

641. *πάγχυ*] Nusquam alibi apud tragicos legitur epicum *πάγχυ.* Qu. *δία.*

642. *καινοπηγές*] Confer *εὐπηγής*, Hom. Od. φ'. 334. *ξεῖνος μέγας ἢδ' εὐπηγής* (μητραι). Qu. *καινόπηκτον* (coll. *εὐληκτος*, Π. β'. 661. θ'. 663. Od. ψ'. 41. Theocr. I. 128. *εὐθետον σάκος*] *εὐκκυκλον* cum γρ. *εὐθետον* M. Sic 590. *ἀσπίδ' εὐκκυκλον.* Cf. Ag. 444. *λέβητας εὐθέτους.* Fr. 255. *πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

644. *τευχηστήν*] *Ἄν τευχηστήρ'?* Cf. Pers. 901. *σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων.* Cho. 627. *ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ.*

647. *ὡς τὰ γράμματα λέγει*] Cf. Fr. 323. *ὡς λέγει γέρον γράμμα.* Dem. Phil. III. 42. *τί οὖν λέγει τὰ γράμματα;* *κατάξω δ'] Malim κατάξω τ' (γ')* — Cf. 434. *κατάξω*] Cf. 660. Eur. Phoen. 431. Confer v. *κατέρχομαι* (Cho. 3. Sept. 1000. Ag. 1656. Eum. 465. Herod. III. 45.) et *κάτειμι* (Ag. 1293. Eur. Med. 1015.).

648. *δωμάτων τ' ἐπιστροφάς*] Cf. Eum. 547. *ξενοτίμους ἐπιστροφάς δωμάτων.* Fr. 243. 264.

650. *οὐ δ' αὐτός* —] “Qu. ex seqq. nata.” (Dobr.) *δοκεῖς* Blomf. Malim *δοκεῖ* vel *πρέπει.* Qu. *νοεῖς,* vel *δοκεῖ.*

651. *οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψει*] Cf. Fr. 199, 3. *ἐνθ' οὐ μάχης* — *μέμψει.* Soph. Aj. 180. *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός.*

652. *ναυκληρεῖν πόλιν*] Cf. Soph. Ant. 994. *δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.*

653. *θεῶν μέγα στύγος*] Cf. Cho. 1028. *θεῶν στύγος.* Eum. 644. *στύγη θεῶν.* *θεομανές*] Cf. Soph. Aj. 611. *θεία μανία ξύναυλος.* 186. *θεία νόσος.*

658. *ἐπώνυμῳ δὲ* —] Cf. 577. 829. Eur. Phoen. 645. *ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη πατῆρ | ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον.* Soph. Aj. 430. *αἰ αἰ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον | τοῦμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακαῖς; etc.*

659. *ἔπη τελεῖ*] *ἔποι* Ald. Rob. prob. Bl. *ἔπη* Porson. Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ἔπη τελεῖ.* Pers. 224. Soph. El. 1419.

660. *χρυσότευκτα γράμματα*] Cf. Fr. 184, 2. *ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;* Med. 984. *χρυσότευκτόν τε στέφανον.* Soph. 1025, 7. *χρυσοτεύκτων.*

661. *τύφῳ*] *φοῖτῳ* al. *Φοῖτος* per *μανία,* *λύσσα* explicat Hesychius. *φλύοντα*] Anglice, *Vaunting emptily.* Cf. Prom. 504. *μὴ μάτην φλύσαι θέλων.*

662. *ἢ Διὸς — Δίκη*] Cf. Med. 764. *ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἑλίου τε φῶς.*

664. *φυγόντα μητρόθεν σκότον*] *φεύγοντα* — malit Blomf. Cf. Cho. 610. *ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησεν.* Euil. 635. *οὐδ' ἐν σκότοιαι νηδύος τετραμμένη.*

665. *που*] Qu. *πω.*

666. *τριχώματος*] Confer *χαίτωμα* (385.), *πύλωμα,* *πλεύρωμα,* *πέπλωμα,* etc.

667. *προσεῖπε*] *προσεῖδε* B. Martin (1755.), coll. schol. *οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐδ' ἐφίλησεν.* Brunck. *προσειπεῖν οὐ κατηξιώσατο* conij. Blomf. Qu. *προσειπεῖν οὐδ' ἐπηξιώσατο* (vel *οὐδὲν ἤξ.*). Qu. *προσεῖδεν ἢ* — Qu. *ποτ' εἶδε.* Cf. Prom. 215. *οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.* Ag. 952. Phoen. 1726. *οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς.*

668. *κακουχία*] Vexatione explicat Walker, ut apud Latinos male habere aliquem. Scholiasta per *κακώσει* explicat.

670. ἡ δῆτ' ἄν εἴη] ἡ τὰρ' ἄν εἴη recte Elmsl. ad Heracl. 651. Fort. ἡ κάστ' ἄν εἴη. πανδίκως] παντελῶς conj. Herw. ad Oed. R. 669.

671. Cf. Soph. Aj. 445. φωτὶ παντουργῶ φρένας.

673. μᾶλλον ἐνδικώτερος] Cf. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι. Eur. Hec. 374. μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 486. Herod. I. 32. μᾶλλον — ὀλβιώτερος. Qu. μᾶλλον ἐνδικώτερον, vel μᾶλλον ἐνδίκως ἐμοῦ, vel μᾶλλον ἐν δίκῃ ἔτερος.

674. ἄρχοντί τ' ἄρχων] Qu. ἄρχοντί γ' ἄρχων.

676. Cf. Phoen. 1394. κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ. πετρῶν προβλήματα] I. e. ἀσπίδα etc. Cf. Eur. Suppl. 207. χείματος προβλήματα. Fr. 530, 2. θηρὸς πρόβλημα. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν. Herod. VII. 70. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. IV. 175. Qu. πρόβλημ' ἐμόν. αἰχμῆς recte Blomf. ex tribus mss., coll. Alcaei Fr. ap. Athen. 627 B. λαμπραὶ κναμῖδες ἄρκος ἰσχυρῶ βέλεως.

678. Qu. τῷ κάκιστ' ὀλουμένῳ. Vel τῷ κάκ' ἐξαιδωμένῳ. Eur. Hipp. 582. αὐδῶν κακά.

681 sq. Similia mutatae constructionis exempla sunt Cho. 520. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνός, μάτην δ' μόχθος. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, | οὐδεὶς ὑπερ μου δαιμόνων μηνίεται. 477 sq. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια (l. τοξεύσασ' ἢ μὴ ἴσι καίρια), | γένοιτο μῦθος μῦθος ἄν θελκτήριος. Ag. 1008 sq. Suppl. 762 sq. Cho. 1059 sq. 791 sq. Prom. 567 sq. 199 sq.

681. θάνατος ὧν αὐτοκτόνος conj. Elmsl. ad Oed. R. 60. An αὐτόκτονος (in qua mutua caedes fit)? Cf. ad Trach. 357. αὐτοκτόνος] Cf. 805. 734. Soph. Ant. 56. ὧδ'] Qu. ἐνθ'.

682. Cf. Soph. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστὶν ἄλλο πλὴν | θανεῖν. Thuc. II. 44. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον.

683. εἶπερ — τις, ἀισχύνης ἄτερ | ἔστω Blomf. Recte. I. e. if one has to bear harm, let it be without disgrace.

684. ἔστω] ἐκ τοῦ Weil. Μοχ εὖ τεθνηκόσιν Bücheler. Schol. ἡ εὐκλεια· ἐν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. Cf. Soph. Ant. 463. ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς | ζῆ, πῶς δὲ οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; Oed. C. 1519. 727.

686. καὶ μέμονας Porson. Leg. ποῖ μέμονας.

687. δορίμαργος] Confer στόμαργος, γαστρίμαργος, ἐγχεσίμαργος, λαίμαργος, ὑπόμαργος.

689. ἐπισπέρχει] Schol. ἐπισπεύδει. Hesych. Ἐπισπέρχειν. ἐπισπεύδειν. Cf. Soph. El. 467. ἀλλ' ἐπισπεύδειν (ἐπισπέρχειν Mein.) τὸ δρᾶν.

690. ἔγω κατ' οὖρον· κῦμα Κωκυτοῦ ἄλαχεν | Φοίβῳ στυγη-

θεν — conj. Blomf. Schol. ἀπίτω κατ' εὐθείαν τοῦ (τὸ τοῦ recte Weckl.) Κωκυτοῦ κῦμα. De hoc scholio v. Weckl. p. 44. 45.

695. Qu. ἀρὰ γὰρ ἐχθρὰ μοι πατρὸς τελεσφόρος, νεὶ φίλου γὰρ ἐχθρὰ πατρὸς ἐκτελῆς ἀρὰ etc. Cf. 766. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. 832. ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρὰ. 946. ἀρὰν πατρῶαν τιθεὶς ἀληθῆ (Ἄρης).

696. ξηροῖς —] Schol. ἀκαμπέσι. Cf. Orest. 389. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις. ὄμμασιν προσιζάνει] Cf. Prom. 276. πρὸς ἄλλοι' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίον εὖ τελέσσας. Schol. διάξας.

698. μὴ 'ποτρύνου] Similis anphaeresis est Cho. 161. βέλη 'πιπάλλων. 789. πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν (?).

699. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίον —. κυρήσας] An τελέσσας? μελαναιγίς] μελαναυγῆς conj. Wakefield. ad Eum. 52. Cf. Eur. Orest. 321. μελάγχρωτες Ἐρινύες.

703. Cf. Soph. Oed. R. 289. πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται. θαυμάζεται corruptum videtur.

705. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαία χρονία μετάλλακτος — conj. Blomf. Cf. Pers. 941. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ | μετὰτροπος ἐπ' ἐμοί. νῦν δ' τε —] Cf. Eur. El. 1147. Herc. 884. Aesch. Pers. 936. Arist. Th. 723. Nub. 812. νῦν δτε σοι —] Cf. Arist. Pac. 943. ἐπείγετέ νυν ἐν δσῶ σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου μετὰτροπος αὔρα.

706. λήματος] Lege χείματος. Cf. Prom. 664. θεόσσυτον χειμῶνα. Aj. 206. θολερῶ κείται χειμῶνι νοσήσας. 1144. Phil. 1460. τροπαία] Cf. Cho. 775. τροπαίαν. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Eur. El. 1154. χρονία] χρόνια (alt. acc. a m. rec.) M. Qu. χρόνιος.

707. "Syllaba θα producitur ob liquidam sequentem." (Pors.)

708. νῦν δ' ἐτι ζεῖ] νῦν δ' ἐπιζεῖ tentat Blomf., coll. Eur. Hec. 581. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. Cf. Suppl. 29. 157. Pro ζεῖ malim πνεῖ.

710. ἐνυπνίων φαντασμάτων] φασμάτων ἐνυπνίων Porson. in marg. Idem ad Or. 401. vulgatam praefert. Qu. νυκτέρων —. Cf. Aesch. Fr. 298, 3. νυκτέρων φαντασμάτων | ἔχουσι μορφάς. Trag. Adesp. 108. τάδ' ἔστι' ὄνειρων νυκτέρων φαντάσματα. 306, 1 εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ. Pers. 518. ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων.

711. πατρῶων χρημάτων —] Cf. 730. 790. 817. 907. Eur. Suppl. 153. Hesiod. 161 sq.

712. καίπερ οὐ στέργων ὄμωσ] Cf. Alc. 939. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὄμωσ. Cho. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμωσ. Med. 1249. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὄμωσ | φίλοι γ' ἔφυσαν etc.

713. ὦν ἄνη τις M. Seld. ὦν ὄνησις conj. Butler. ὦν ἄνη τις Dobr. Adv. II. 31. ὦν ἀνῆ τις Blomf. Qu. ὦν τις ἄνυσις. Voce

ἀνη utitur Callimachus H. Jov. 90. Hesychius, Ἀνή: ἀνυσις καὶ προᾶξις. οὐδέ] Scribe οὐ δέ.

715. τεθηγμένον —] Cf. Prom. 311. τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους. 311. Soph. Fr. 761. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θήγεται, ἔν τάχει δ' ἀμβλύνεται. Eur. Hipp. 689. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας. Or. 1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Soph. Oed. R. 688. τοῦμὸν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ. Prom. 866. ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται γνώμην.

716. νίκην — καὶ κακὴν] Victoriam etiam malam (imperfectam), in qua frater tuus mortem abs te effugit.

719. ἐκφύγοις (οἱ sup. οἱς a m. ant.) M. ἐκφύγοιν Nauck. Dind. Malim ἐκφύγοις. Cf. ad Soph. El. 697. δταν δέ τις θεῶν | βλάβη, δύναται' (δύναται') ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

720. πέφρικα] Cf. Arist. Nub. 1133. δέδοικα καὶ πέφρικα. et ad Ach. 993. ὠλεσίοικον] Analogia ὀλεσίοικον potius requireret.

721. Conjunge παναληθῆ κακόμαντιν. Virgulam dele post παναληθῆ.

723. εὐκταίαν ἐρινὸν] Cf. Eur. Med. 165. κάπιβοᾶται θέμιν εὐκταίαν. Qu. Ἐρινὸν τελέσει —.

726. παιδολέτωρ] Cf. Eur. Med. 1393. μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ. Pro παιδολέτειρα (quocum cf. τεκνολέτειρα Soph. El. 107.).

728. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος] Χάλυψ δ Σκυθῶν ἄποικος Stephan. Χάλυβος] Cf. Eur. Fr. 472, 6. Χαλύβω πελέκει. χρηματοδαίτας πικρὸς] Cf. 944. πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης. ἐπινωμᾶ] An διανωμᾶ (i. q. διανέμει)?

732 sq. χθόνα ναίειν] Cf. 818.

732. Qu. ὅποσαν καπφθιμένους ἂν κατέχειν —, vel ὅποσα καπφθιμένους ἂν νιν ἔχοι, vel ὅποσαν καπφθιμένοισιν κατέχειν — ἀμοίροις. Cf. Eur. Phoen. 1463. Soph. Oed. C. 789. Xen. Anab. IV. 8. 12. τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν — ὅσον ἔξω — γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Arrian. Anab. VII. 1. 6. ἀποθανῶν τοσοῦτον καθέξεις τῆς γῆς ὅσον ἔξαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι. Plut. Anton. 84. κινδυνεύομεν δὲ τῷ θανάτῳ διαμείψασθαι τοὺς τόπους, σὺ μὲν δ' Ῥωμαῖος ἐνταῦθα κείμενος, ἐγὼ δ' ἡ δύστηνος ἐν Ἰταλίᾳ τοσοῦτο τῆς σῆς μεταλαβοῦσα χώρας μόνον.

733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους] Cf. Eur. Herc. 369. μακροί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Trag. adesp. Fr. 100, 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας. κατέχειν] Occupare. Cf. Ag. 455. θήκας κατέχουσιν. Suppl. 26. Soph. Aj. 1167. τάφον — καθέξει.

736. Cf. Eum. 980. πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν.

737. μελαμπαγὲς αἷμα] Cf. Cho. 66. δι' αἷματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρρύδαν. Pers. 816. πέλανος αἱματοσταγῆς.

739. "λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl." (Dobr.) Qu. τίς ἂν κλύσειέν νιν; ὧ πόνοι —] Cf. Soph. Oed. R. 1281.

741. νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς] Cf. Soph. Oed. R. 1281. συμμιγῆ κακά.

743. παραβασίαν] παρβασίαν Porson.

750. κρατηθεῖς ἐκ φίλων ἀβουλίας malit Bl. (Cf. Soph. El. 400. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.) κρατηθεῖς δὲ φρενῶν ἀβουλίας Herw. ad Oed. R. 1246. coll. 802. I. e. ἀβουλίας ἐκ φίλων. Cf. 1024. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο. 821. ἀβουλίας] Cf. 802. Λαῖου δυσβουλίας.

751. ἐγείνατο μὲν —] Respondet κακῶν δ' — 758. Qu. ἐγείνατο (ἐγείνατο Schutz.) πάμμορον —. μόρον] I. e. occisorem, rem pro persona. Cf. Cho. 1074. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ, | ἦ μόρον εἶπω;

754. σπείρας — ἔτλα] Cf. Ag. 1041. πραθέντα τλήναι. Soph. El. 943. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω. 1028. Eur. Herc.

755. Qu. σπείρειν. ἐτρόφη] Fort. ἐσπάρη. λέγουσι δ'] λέγουσιν (dicentibus) Wakef. S. C. § 188.

756. ἔτλα] Qu. ἔφλα.

758 sq. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα —] Cf. Suppl. 463. Ag. 1152. Soph. Tr. 117. πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. Oed. R. 22.

759. τὸ μὲν πίτνον] Sc. ἄγει. Qu. πίτνει.

760. τρίχαλον] Fort. τρίκρανον.

762. ἀλλὰ] ἄλλα, si quid mutandum, malit Blomf.

763. πύργος] πῆχυς Margoliouth, coll. Apoll. Rhod. IV. 1508 sq. τείνει] Qu. κεῖται, vel κῆρα (cf. 776.). ἐν εὔρει] Qu. ἐρύκειν aut ἐρύκων. Cf. 797. στέγει δὲ πύργος.

767. βαρεῖαι καταλλαγαί] Qu. βαρεῖα καταλλαγαῖ.

769. πρόπρυμνα] πρόπρεμνα Weckl. coll. vv. πρόρριζος et προδέλυμος. πρέμνοθεν (al. πρυμν.) legitur Sept. 71. 1056.

770. ὄλβος — παχυνθεῖς] Cf. Ag. 1476. τὸν τριπάχυντον δαίμονα γέννης τῆσδε.

773. θεοί] ὄσοι Mein. ad Oed. C. 1394.

774. ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν] Nos diceremus, and the world at large. ὄσοι καὶ Mein. ὄθνεῖοι Weckl. τᾶς πόλεως Blomf.

776. ἀναρπάξανδρον Blomf. Scholef. Recte, opinor. Sic πολύανδρος Pers. 73. ἄνανδρος Pers. 298. ἔλανδρος Ag. 689. κένανδρος Oed. C. 917., quae omnia feminina sunt. Vocem mire explicat Blomf.

778. ἀρτίφρων] Cf. Eur. Med. 295. Iph. A. 877. (ubi opponitur participio μεμηνώς). Tro. 417. οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας.

781. μαινομένα κραδία] Leguntur haec etiam Eur. Med. 433. Hipp. 1274.

784. κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων] κρεισσοτέκνων δ' ὀμμάτων Porson. μισοτέκνων — tentat idem. ὀμμάτων ἐπλάγχθη] Cf. Eur.

Tro. 642. ψυχὴν ἀλάται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλάται. Mendosum esse ἐπλάγχθη suspicor. Fort. ἀμέρθη (privatus est).

785. τέκνοιον δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς, αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς Herm. prob. Weckl.

786. ἐπικότους τροφᾶς] ἐπίκοτος τροφᾶς Heath. Br. Blomf.

787. πικρογλώσσους ἀράς] Cf. Soph. Oed. C. 951. πικρὰς ἀράς.

789. διὰ — λαχεῖν] Cf. 816. οἱ δ' — διέλαχον σφυρηλάτῳ | Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

790. τρέω] Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Eum. 426. τρέων. Alioqui prona correctio foret τρέμω.

791. μὴ τελέση] Sc. αὐτάς. Qu. μὴ τελέση νιν —. Cf. ad 784.

καμπίτους Ἐρινύς] Cf. incert. ap. Hesych. in v. καμπεσίγοννος Ἐρινύς. Orph. Fr. 17. παίγνια καμπεσίγνια (i. e. puppets). Videtur significare καμπίτους nimble-footed, of elastic tread. Quid sit κάμπειν γόνυ vel κῶλον satis notum; v. ad Oed. C. 19. Confer epithetum γαμψώνυχος, euphoniae gratia pro καμψώνυχος positum. Cf. Soph. El. 491. χαλκόπους Ἐρινύς. Oed. R. 418. δεινόπους Ἀρά. Aj. 837. Ἐρινῦς τανύποδας. Cf. etiam v. ἀερώτους, epithetum equorum, Anglice, lifting up the feet, quick trotting, Hom. Il. 18, 532.

792. παῖδες μητέρων τεθραμμένοι] Vitiosum est μητέρων, nisi lacuna statuenda est. Versum excidisse, qualis est τῶν ἐν πόλει Θήβαιον εὐγενεσιάτων, suspicatur Blomf. Cf. Soph. Phil. 3. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς.

794. πέπτωκεν] Qu. πέπτωκε δ'. ἀνδρῶν ὀβριμῶν] Cf. Ag. 144. μῖσος ὀβριμον ἀστοῖς (ἔσει).

795. ἐν εὐδία τε] Log. ἐν εὐδία 'σί. Et sic Blomf. Cf. Eur. Andr. 1146. ἐν εὐδία δέ πως | ἔστη etc. κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς] Qu. κλυδωνίοις | πολλοῖσι πληγεῖς' —. Prima corruptela fuerit πληγαῖς pro πληγεῖς'. κλυδωνίου] Cf. Cho. 183. κλυδώνιον χολῆς.

796. ἄντλον οὐκ ἐδέξατο] Sentinam non admisit. Recte schol. A. ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. Hesych. ἄντλον· τινὲς δὲ τὴν θάλασσαν. Eust. p. 1718. ἄντλον δὲ ὁ τόπος ἐνθα ὕδωρ συρρέει τό τε ἄνωθεν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀρμονιῶν· δὲ δὴ ἀντλίαν ἢ κοινὴ γλῶσσά φησιν, ἔτι δὲ καὶ ἡ παλαιά. Cf. ad Hec. 1026. ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσών. γαῖαοχε] L. q. πολιοῦχε. Cf. Soph. Oed. R. 160.

797. στέγει] Cf. 216. 234.

800. ἐβδομαγέτης] Formatum ut κυναγέτης. τὰς δ' ἐβδόμας] Sc. πύλας.

801. Οἰδίπου γένει κραίνων] Scrib. Οἰδίπου γένος, κραίνων —.

802. κραίνων —] Cf. Phoen. 67. μὴ τελεσφόρους | εὐχὰς θεοὶ
κραίνωσιν. δυσβουλίας] Cf. 750. ἀβουλίας.

805. ἄνδρες (del. v. 804.) Pors. Weckl. Recte.

806. τί δ' εἶπας;] Leg. τί εἶπας;

807. φρονοῦσα νῦν] Leg. φρονοῦσά νυν.

808. εἰμὶ τῶν κακῶν] Malim εἴμ' ἐγὼ κακῶν. Versum dele-
verit Wecklein.

809. 810. Inverso ordine legit Wecklein.

809. Qu. οὐκ ἀμφιλέκτως πᾶν κατεσποδημένον (γένος 807.).
Vel οὐκ ἀμφιλέκτως ἐστὶν ἐσποδημένον. Cf. 863. οὐκ ἀμφιβόλως.
ἀμφιλέκτως] Cf. Ag. 881. ἀμφίλεκτα πῆματα. κατεσποδημένοι]
Cf. Ag. 670. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

810. Qu. ἐκεῖσε δ' ἦλθον; vel ἐκεῖ γὰρ ἦλθον; vel ἐκεῖσ' ἄρ'
ἦλθον; Cf. Soph. Aj. 1365. βαρέα δ' οὖν —] βαρέα μὲν —,
βαρέα μὲν, ἀλλ' al. βαρέα γ' οὖν Blomf. βαρέα δ' ὄνθ' — fere
malit Herwerden. Mox legendum forsitan βαρὺ μὲν, ἀλλ' ὁμῶς
φράσον.

811. ἄγαν] ἄρα Mein. Weckl. Qu. ἄπαν. Qu. ἄμα, vel ἄρα,
vel ἄμα; οὕτως] ἴσθ' ὡς F. G. Schmidt. ἠγαίροντ' ἄγαν] ἠγαί-
ρονθ' ἄμα feliciter F. G. Schmidt, coll. gloss. in A. adscripto supra
ἄγαν, ἐν ταύτῳ. ἠγαίροντ'] I. e. Sese occidebant.

813. αὐτὸς δ' (γ' supr. al. m.) ἀναλοῖ δῆτα M. αὐτὸς — Weck-
lein. Qu. οὕτως, ἀναλοῖ δὴ τὸ —, vel οὕτως ἀναλοῖ δῆτα (Cf. 982.)—,
vel αὐτὸς γ' ἀναλοῖ δῆτα —, vel καὶ πᾶν ἀναλοῖ δὴ γε —. δῆτα]
Leg. δὴ τὸ —.

814. τοιαῦτα χαίρειν —] Sic Aj. 852. ταῦτα θρηνηῖσθαι. Phil.
1314. ἦσθην πατέρα — εὐλογοῦντά σε. καὶ δακρῦεσθαι] Me-
dium, ut κλάεσθαι Soph. Oed. R. 1493. κεκλαυμένα. Qu. χᾶμα
δακρῦειν.

815 sq. Cf. 727 sq.

815. πόλιν — πράσσουσαν] Sc. χαίρειν. Cf. Soph. Aj. 136.
σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω. Eur. Hipp. 1339. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς
θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι. Rhés. 390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα.

816. διέλαχον] Cf. 789. 731.

817. παμψησίαν] Cf. Arist. Eccl. 868. Eur. Ion. 1305.

818. χθονός] Imo χθόνα. Et sic Br. Blomf. Cf. 731. χθόνα
ναίειν διαπήλας. etiam Soph. Oed. C. 789. Juvenal. X. 168. λάβω-
σιν] Malim λάχωσιν.

819. φορούμενοι] Ad sepulturam? Vix crediderim. Legerim
ἄρωμένου.

821. ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ] I. e. φόνῳ ὑπ' ἀλλήλων, mutua
caede, propter mutua caedem. Cf. Ant. 1219. τάδ' ἐξ ἀθύ-
μου δεσπότητος κελεύσασιν etc. Qu. ὑπ' ἀλλήλοιν φόνῳ.

822. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι Porson.

824. ῥύεσθε] Qu. ῥύεσθαι.

825. ἐπολολύξω] Cf. Ag. 587. Arist. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἀξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι. Eur. El. 691. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. Med. 1173. 1176.

826. ἀσινεῖ] Activo sensu. Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Qu. πόλεως ἀσινεῖς γεγονίας. σωτηῆρι] σωτηῆρι βοήν conj. V. D. in Class. Journ. III. 289., coll. Tro. 1000. ἢ ποίαν βοήν | ἀνωλόλυξας; σωτηῆρι τύχη Schol. prob. Blomf. Notanda brevis syllaba finalis in ὄυεσθε.

829. οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν] οἱ δῆτ' ὀρθῶς, κατ' ἐπωνυμίαν, καὶ πολυνεικεῖς Blomf. Qu. οἱ τ' ὀρθῶς δῆ. Qu. οἱ δῆ κατ' ἐπωνυμίαν ὀρθῶς.

830. καὶ] Malim δῆ.

833. Οἰδίπου τ' ἀρά] τ' om. Rob. Qu. Οἰδίποδος ἀρά, vel ὠκύπους ἀρά.

834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος] Cf. Eur. Suppl. 609. τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει. Empedocl. 329. αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. Virg. G. II. 484. 'Sin — frigidus obsteterit circum praecordia sanguis.' Ag. 1121. καρδίαν] καρδίαι M. καρδία Porson.

836. θυιάς et hic Br. Qu. θυιάς ἄθ' αἱματοσταγεῖς —.

837. δυσμόρως] δυσφόρως M.

839. ξυναυλία δορός] Cf. ad Arist. Eq. 9.

842. ἄπιστοι] Faithless, incredulous (of the behests of the gods). Cf. 1030.

846. εἰργάσασθ' ἄπιστον] Qu. εἰργάσασθε τοῦργον.

848. τάδ' αὐτόδηλα] Qu. τάδ' αὐτὰ δῆλα, haec ipsa per se clara sunt. Cf. Arist. Vesp. 463. ἄρα τάδ' οὐκ αὐτὰ δῆλα (αὐτόδηλα Herm. Dind. etc.) —; Pac. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ' (qu. ὡς αὐτὰ δῆλα ταῦθ'). Plat. Crit. 44 D. αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ οὖι etc. Prot. 329 B. ὡς αὐτὰ δηλοῖ.

850. κάκ' αὐτοφόνα] Cf. Ag. 1091. αὐτοφόνα (αὐτόφωνα Ald.) κακά. Post δίμοιρα plene forsan interpungendum.

852. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Cf. Arist. Nub. 1287. 1448. 1495. Eq. 615. Pac. 103. Av. 25. Eccl. 395. Ran. 199. Soph. Tr. 630. τί δῆτ' ἄν ἄλλο γ' (l. ἄλλ' ἔτ') ἐννέποις; Similiter Pers. 209. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας etc.

853. δόμων ἐφέστιοι] Cf. Eum. 597. 669. δόμων ἐφέστιος. Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιος.

855. ἐρέσσει' — πίτυλον] Cf. Pers. 1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eur. Tr. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κραῖτα πιτύλους διδοῦσα χειρός. Soph. Tr. 561. πομπίμοις κώπαις ἐρέσσαν. Phil. 1135. Aj. 251. Ant. 158. Ag. 51. περύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. Cho. 425 sq. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσαν σὸν πόδα, γήρα | μηδὲν ὑπείκων. πόμπιμον] Ineptum hic epithetum, pro

quo confidenter reposuerim πένθιμον. Cf. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ. Eur. Phoen. 1078. πενθίμων δακρύων. Ion. 676. πενθίμους στεναγμῶν εἰσβολάς. Or. 458. κουρᾷ πενθίμων. Alc. 515. Suppl. 973. Vel κούριμον. (Eur. Tro. 281. ἄρασε κραῖτα κούριμον.) Cf. tamen 371. διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

856. χεροῖν πίτυλον] Cf. Pers. 975. ἐνὶ πτύλῳ. Eur. Tro. 1235. πτύλους διδοῦσα χειρός. Hipp. 1462. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος. Alc. 801. πίτυλος σκύφου. Iph. T. 307. πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς. 1050. νεὼς πίτυλος. 1346. Cf. Eur. Her. 834. πίτυλος Ἀργείου δορός | ἐρρήξαθ' ἡμᾶς. Herc. 816. πίτυλον φόβου. 1187. μαινομένῳ πτύλῳ. Tro. 817. 1123. μελάγκροκον] Cf. Eur. Her. 1064. λινόκροκον φάρος. Pind. Ol. VI. 16. φοινικόκροκον ζῶναν.

857. τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον M. τὰν ναύστολον μελάγκροκον Dind. Qu. τὰν δύστονον μελάγκροκον. Cf. 984. 998. Theocr. 17, 47. Ἀχέροντα πολύστονον. Eur. Phoen. 1493. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. ναύστολον M. νεκροστόλον Butler. νεκροστόλον Blomf. Schol. τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς.

859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι] I. e. τὴν ἀνήλιον. Contra Prom. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοσιβεῖς. Verba τὰν ἀσιβῆ — non ad θεωρίδα, sed ad χέρσον refert Walker. Ita explicat etiam Schutz. τὰν ἀνάλιον delendum suspicatur Dobr. Lege θεωρίδ' ἐς τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι γὰν ἀνάλιον etc. Cf. Eur. Alc. 855. εἰς ἀνηλίους δόμους. 437. Herc. 607. Eadem crasis est 1076. μὴ ἀνατραπῆναι. Ἀσιβῆς legitur Aj. 657. Oed. C. 126.

860. ἀφανῆ τε χέρσον] ἀχανῆ — Mein. ad Oed. Col. 1682. Cf. Pind. Fr. 223. Ταρτάρου πνύμην πιέζει σ' ἀφανοῦς.

862. Ἀντιγόνη τ' ἢ δ' Ἰσμήνη] Ita Eur. Herc. 30. Ἀμφίον' ἢ δὲ Ζῆθον.

863. οὐκ ἀμφιβόλως] Cf. 809. οὐδ' ἀμφιλέκτως. 872. δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. 919. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός.

864. σφε] Pro αὐτάς. Cf. Bacch. 811. βαθύκολπος per deep-bosomed, full-bosomed explicat Walker.

865. ἄλγος] Qu. ὕμνον.

866. πρότερον φήμης] Schutzii explicationem probat Walker. "The sisters were approaching, not to address the Chorus, but to bewail their brothers."

867. Ἐρινύος] Malim Ἐρινύων (Ag. 645. Ἐρινύων παιᾶνα). ὕμνον — ἀχεῖν] Cf. Eur. Tro. 516. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχῆσω (ἀχῆσω?). Arist. Ran. 216. ἄν (ἀοιδὰν) — ἐν Λίμναισι ἀχῆσαμεν (ἰαχῆσαμεν libri et vulg.).

868. Ἄιδον vel Ἄιδα malit Blomf. Corrige Ἄιδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν'. Cf. Ag. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. ἰαχεῖν] ἀχεῖν Elmsl. ad Her. 752. (coll. Ion. 883. ἀχεῖ — ὕμνους εὐαχῆτους. Eur. Fr. 631, 2. ἀχεῖ μέλος). et Dind. Ἄιδα — παιᾶν' ἐπιμέλπειν]

Cf. Eur. Suppl. 783. Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχέω (ἐκχεῶ?) δακρυρ-
ρούους. Alc. 424. ἀντηγήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

869. ἐχθρόν] Qu. ἐκχεῖν.

871. στροφήν] Cf. Suppl. 457. ἔχω στροφούς ζώνας τε, συλ-
λαβὰς πέπλων.

872. στένομαι] στενάχω conj. Blomf. Cf. Pers. 62. στένεται. Eur.
Bacch. 1371. στένομαι. Med. 996. μεταστένομαι. Theocr. 25, 97.
στείνοντο δὲ πόνες ἀγροὶ | μυκηθμῷ. δόλος οὐδείς] Confer usum
verbi καπηλεύειν. Anglice and no mistake.

873. μὴ ἕκ φρενός] Exspectabam potius μὴ οὐκ ἕκ φρενός post
negativum δόλος οὐδείς. ἕκ φρενός] Cf. 919. ἐτύμως δακρυχέων
ἕκ φρενός. Pers. 532. καὶ γὰρ δὲ μόρον (δ' ἔλεγον vel θρήνον?) τῶν
οἰχομένων | αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ. ὀρθῶς] ὀρθῆς malint
Dobr. Blomf. Cf. Oed. R. 528. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς
φρενός —; λιγάνειν] Cf. Pers. 468. ἀνακωκῦσαι λιγύ. 332.
λιγέα κωκῦματα.

875. ἀπιστοι] ἀπειστοι Weckl. Cf. Suppl. 277. ἀπιστα (ἀπειστα
Med.) et ad Aj. 151. κακῶν ἀτρεύμονες] Cf. Soph. Aj. 788.
κακῶν ἀτρεύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρεύτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν.

876. πατρώους δόμους] δόμους πατρώους Blomf. Cf. ad 885.
ἐλόντες] Qu. λαχόντες. ἀλκῆ] αἰχμῆ nonnulli. Recte: cf. 498.
569. Sic σὺν σιδάρω 885.

878. θανάτους ἠῦροντο] Cf. Prom. 267, Ag. 1592. Soph. Aj.
1023. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠῦρόμην. Tacit. alicubi,
'invenere sibi perniciem.'

880. Cf. Eur. Bacch. 7. δόμων ἐρείπια.

881. ἐρειψίτοιχοι] Cf. Soph. Oed. C. 1372. οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως
πόλιν | κείνην ἐρείψει.

883. πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες] Qu. πικρᾶς μοναρχίας ἐροῦντες.

885. ἤδη] τί δὴ Lachmann. Cf. ad 876. διήλλαχθε] Forma
passiva sensu medio. Cf. ad Soph. Oed. C. 1016.

886. Cf. 946. Ἄρης ἄραν πατρώαν τιθεὶς ἀληθῆ.

887. πότνι' Ἐρινύς] Cf. Soph. El. 111. πότνι' Ἄρα.

893. ἀντιφόνων] ἀντιφοντῶν conj. Blomf.

894. διανταίαν — πλαγάν] Cf. Cho. 184. ἐπαίσθη δ' ὡς διαν-
ταίῳ βέλει. Cho. 639. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυ-
πενκὲς οὐτῆ. Eur. Ion. 768. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων
τῶνδ' ἔσω.

896. ἀναυδάτω] Silent vertit Walker. "The force of their
father's curse, operating with silent but uncontrollable power, to
effect by their strife the purposes of destiny." Confer idem 695.
φίλου — προσιζάνει. 82. Cf. Soph. Aj. 715. κούδεν ἀναύδητον
φατίσαιμ' ἄν.

902. φίλανδρον] Legerim κένανδρον, et deinde μενεῖ δὲ κτέαν'
ἐπιγόνοις.

903. μενεῖ κτέανά τ'] Qu. μενεῖ δὲ κτέαν' —.
904. αἰνομόροις] Cf. Hom. II. χ'. 480. ὁ μ' ἔτρεφε τυτθὸν
ἐοῦσαν | δύσμορος αἰνόμορον.
906. δξυκάρδιοι] I. q. δξύθυμοι. Cf. Arist. Vesp. 430. σφῆκες
δξυκάρδιοι (sc. δικασταί).
908. διαλλακτῆρι] Sc. σιδήρω. Cf. 885. τί· δὴ διήλλαχθε σὺν
σιδάρω; Frustra δ' οὖν pro δ' οὐκ Wecklein.
909. ἀμεμφία] Cf. Soph. Fr. 259. Qu. ἀμεμφία 'κ φίλων,
vel ἀμεμφία 'ν φίλοις. Schol: μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν δια-
λλακτῆρα σιδήρον ὡς μηδετέρῳ χαρισάμενον. φίλοις] Ab amicis.
Qu. φίλων, vel 'κ φίλων.
910. Qu. οὐδέ γ' ἄχορος Ἄρης.
911. σιδηρόπαλτοι Schutz. prob. Walker. Qu. σιδαροπλάκτους
δέ νιν μένουσιν.
912. δὲ τοὺς μένουσι] Pro τοὺς qu. νιν. (τοὺς fortasse natum
est ex glossemate αὐτοὺς ad νιν adscripto. Cf. Soph. Oed. C. 742.
ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.) Vel δ' αὐτοὺς μένουσι.
915. μάλ' ἀχάεσσα τοὺς] μάλ' ἀχάν ἐς οὓς ingeniose Elmsl.
ad Med. 147. Dind. μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ Weil. μάλ' ἀχάν ἐς τοὺς [πικρὰν
aut λυγρὰν?] προπέμπει — conj. Herwerden.
916. δαῖκτῆρ] Alia forma δαῖκτωρ Suppl. 798.
917. δαῖόφρων Herm. Blomf.
918. φιλογαθῆς] Confer πλουτογαθῆς Cho. 800. Cf. 864. οἶμαί
σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.
919. ἐτύμως —] Cf. 873. κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς |
μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λυγαίνειν. ἐκ φρενός] Cf. 873.
920. μινύθει] Parum hic aptum μινύθει. Legerim φθινύθει
(wastes, pines). V. Hom. II. 17, 364. etc.
923. πολλὰ μὲν] Qu. πολλὰ δὴ, vel πόλλ' ἄχη.
925. ξένων τε πάντων] Qu. (ξένων δὲ) πολλῶν, vel ξένων τ'
ἔθνηκαν. Argivorum et sociorum.
926. ἐν δαί] In pugna. Cf. Hom. II. ξ'. 387. ἐν δαί λευγαλέη.
927. δυσδαίμων σφιν suspectum habet Elmsl. ad Med. 393.,
hoc ex interpretatione venisse ratus. Idem πρὸ (om. unus codex)
delendum censet, modo v. stroph. 921. recte constituerit ad Med. 147.
928. προπασᾶν (ã in ð mut. a m. rec.) γυναικῶν M. προπα-
σᾶν Seld. Pors. πρὸ πασᾶν Blomf. Dind.
932. Versus apud schol. ad Soph. Oed. C. 1375. χερσὶν ὅπ'
ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἶσω.
933. χερσὶν ὁμοσπόροισιν] I. e. ἀδελφαῖς (Soph. Oed. R. 1481.
Eur. Or. 222.).
934. ὁμόσποροι δῆτα] Imo αὐτοκτόνοι δῆτα, nisi legas ὁμο-
σπόροις δῆτα καὶ πανωλέθροις (χερσὶν).

935. διατομαῖσιν οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένα, et in v. ant. 948. τῶν διοσδότων ἀχέων ὑπὸ δὲ (vel ἀλγέων διοσδότων) — malit Blomf.

936. ἔριδι μαινομένα] Cf. Eur. Fr. 453, 11. τὰν μαινομένην τ' ἔριν. Supra 466. μαινομένα φρενί. 763.

939. ζοὰ φονορρύτω M. ζοὰ φονορρύτω Blomf. Dind. Confer χρυσόρυτος Soph. Ant. 950.

944. χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης] Cf. 728. χρηματοδαίτας πικρός.

945. κακός] Qu. ἔφν, vel πατρός. Qu. πικρός. Voce δατητῆς utuntur etiam Lysias apud Harp. et fortasse Aristophanes Fr. II. 1209 B.

946. Cf. 886. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα | πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανε.

947. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες] Cf. v. μοιρολογεῖν (Antipho).

949. χάματι γᾶς Bl. ex conj., coll. Cho. 721. Soph. Ant. 1216. Eur. Suppl. 54. Alc. 996. Herod. I. 93. Paus. IX. 17. Recte haud dubie. Idem ipse conjeceram.

951. ἐπανθήσαντες] ἐπανθίσαντες Both. Dind. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Qu. ἐπασκήσαντες. Sed malim πολλοῖσι πλουτίσαντες πόνοισιν δόμους. Cf. Ag. 1145. ἀμφιθαλῆ κακοῖς — βίον.

954. τὸν δξὺν νόμον] Ut supra 283. τὸν μέγαν τρόπον. 465. Cf. Pers. 1058. αὐτεῖ δ' δξύ. Infra 1023. δξυμόλποις — οἰμώγ-
μασιν. Arist. Av. 1095. δξὺ μέλος — βοᾶ. Soph. Aj. 321. δξέων κωκυμάτων. Ant. 1316. δξυκώκντον πάθος.

955. Post γένους ponatur virgula.

964. ἴτω δάκρυα] Cf. Soph. Tr. 1199. γόου δὲ μηδὲν εἰσάτω (ἐκρείτω vel ἐρπέτω?) δάκρυ.

967. ἔν δὲ prob. Mein. Anal. Soph. p. 223. 'And my heart groans within me' vertit Walker.

973. ἄχεα δοιὰ τὰδ' ἐγγύθεν Herm. Pro τοίων f. στόνων.

975. βαρυδότειρα] Formatum ut ἄλβοδότειρα Bacch. 419. ὑπνο-
δότειρα Or. 175. τελεσιδώτειρα Heracl. 899.

976. πότνιά τ' Οἰδίου σκιά] Qu. πότνιά τ' Οἰδίποδος ἀρὰ, vel πότνιά τ' Οἰδίου πατρὸς μέλαιν' Ἐρινύς. Cf. Sept. 70. etc.

977. μέλαινά τ' Ἐρινύς M. μέλαιν' Ἐρινύς Porson. Dind. Qu. μέλαιν' Ἐρινύς τ'. Cf. 70. Eum. 950. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρι-
νύς etc.

979. ἐκ φυγᾶς] 'E fuga reversus' vertit Walker.

981. σωθεῖς] Qu. συνθεῖς.

983. τάλανα καὶ παθόν] τάλαν πάθος Schutz. Dind. Delendum fortasse punctum post παθόν.

985. τριπάλτων πημάτων] διπάλτων — Herm. Vere, opinor. Cf. Ag. 626. δίλογχον ἄτην. Soph. Aj. 407. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλ-

τος (διπάλτω?) ἄν με χειρὶ φονεύοι. Eur. Iph. T. 323. δίπαλτα πολεμίων ξίφη. Tro. 1102. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ. Saepe permutantur in libris δι et τρι.

990. σὺ τοίνυν] Qu. σὺ τοί νιν, qu. σὺ τοι τάδ' —, vel σὺ τοι κάττισθα —.

991. οὐδὲν ὕστερον] Qu. οὐ μεθύστερον (ut in Ag. 425.), vel οὐδὲν ὕστερεῖς.

992. κατῆλθες] Cf. Ag. 1656. Cho. 3. Eum. 462. Herod. III. 45.

997. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί] καὶ πρὸς σοῦ γ' ἐμοί J. Young apud Burn. Sensus hic videtur esse, 'Et porro etiam mihi.'

999. Totum versum spurium judicat Blomf.

1001. δαιμονῶντες] Cf. Cho. 566. δαιμονῶ δόμος κακοῖς. Eur. Phoen. 888. Menand. IV. 110. ἐν ἄτα] Qu. ἔτ' ἄτα.

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] δόξαντα καὶ δοκοῦντ' malit Weil. Vere, ut videtur.

1006. πόλεως et χθονός transponere malit Blomf. προβού-
λοις —] Cf. Ach. 755. ἄνδρες πρόβουλοι. Lys. 467. πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς.

1007. τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός] Qu. τόνδε γ' εὐνοίᾳ χθονός.

1008. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς] γῆς φίλης κατασκαφαῖς conj. Blomf., coll. Soph. Oed. R. 694. Ph. 242. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Trag. Adesp. 104. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν. Infra 1037. τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ — τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 507. μεθέξειν φιλότατου τάφου μέρος.

1009. στυγῶν] στέγων Wakefield. εἴλει' ἐν πόλει] ἤρατ' ἐν πάλῃ F. G. Schmidt. Idem κάματον aut ἄθλον pro θάνατον conjicit. στέγων γὰρ ἐχθρούς Wakef. S. C. § 40., coll. 216. 416. 1075. Cf. 216. 234. 797. ἐν πόλει] Qu. ἐκ πόλεως.

1011. οὐπερ] Qu. ὡσπερ.

1014. ἀρπαγὴν κυνῶν] Eur. Herc. 567. κραῖτα δ' ἀνόσιον τεμῶν | δῆρω κυνῶν ἔλκημα. Soph. Ant. 29. 205. Il. α'. 4. ρ'. 150—153.

1016. δορὶ τῷ τοῦδ'] 'Hasta hujus' (Eteoclis) vertit Walker.

ἐμποδῶν —] Cf. Eur. Suppl. 1193. ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.

1017. ἄγος — κεκτήσεται] Cf. Soph. Ant. 924. τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην. Eur. Iph. T. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι.

1018 sq. Cf. 582 sq. Aesch. Sept. 1023.

1021. τοῦπιτίμιον λαβεῖν] Fort. τὰπιτίμι' ἀπολαβεῖν. Cf. Pers. 823. τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια.

1023. ὄξυμόλποις — οἰμώγμασιν] Cf. 320. ὄξυγόοις λιπαῖσιν. προσσέβειν] Qu. τινα σέβειν.

1024. Qu. εἶναι δ' ἄτιμον. ἄτιμον — ἐκφορᾶς] Funere carentem, privatum.

1025. τῷδε] Fort. τῷ γε. ἔδοξε τῷδε] ἔδοξε τῷ γε Par. F. ἔδοξ' ἐς τόνδε Halm. (Cf. 1012. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.) ἔδοξ' ἐν τῷδε Lachmann.

1028. κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ] κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ Pers. Blomf. Schol. A. καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἐμαντήν. I. q. ἐς κίνδυνον βαλῶ. Sic ὕπνω πίπτειν pro εἰς ὕπνον. Cf. 1050. ἐμὲ autem pro ἐμαντήν, ut alibi non raro in poetis.

1030. ἔχουσ' —] Literally, holding this disobedient insubordination against the city. Lege δεικνῦσ' —.

1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγνον] Cf. Prom. 39. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμίλια. Eur. Phoen. 366. δεινὸν τὸ τίπτειν. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία. Soph. El. 770.

1032. κἀπό] καὶ τὸ Pauw. Dobr. prob. Blomf. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram.

1033. Interpunge sic, τοίγαρ θέλουσ' ἀκοντι κοινώνει κακῶν, | ψυχῇ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί. Imperativus est κοινώνει, ut θάρσει 1041.

1035. οὐδὲ κοιλογάστορες] οὐτι κοιλογάστορες malit Blomf.

1036. πάσσονται] Ἀπ σπάσσονται? Cf. Soph. Ant. 257. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν | ἐλθόντος. οὐ (ἔλξαντος ἢ?) σπάσαντος ἐξεφαίνετο.

1037. Cf. 1008. τόνδ' — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλης κατασκαφαῖς. Soph. Ant. 920. ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

1039. βυσσίνου πεπλώματος] Cf. Soph. Fr. 342, 3. βύσσινον φάρος. Pers. 125. βυσσίνοις — πέπλοις.

1040. καὐτή] καὶ γῆ Dobr. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] Cf. Soph. El. 1046. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν; Phil. 961. εἰ μὴ πάλιν | γνώμην μετοίσεις. 1270. μεταγνῶναι πάλιν. Oed. C. 849. Qu. μηδέ δοξάτω τινί. Cf. 1040. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.

1041. Interpunge sic, θάρσει, παρέσται —. μηχανὴ δραστήριος] Cf. Eur. Ion. 1185. φάρμακον δραστήριον. 985. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.

1042. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε] Cf. Eur. Or. 1623. πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὄδε βιάζεται πόλιν | ζῆν (ut ipsi vivere liceat).

αὐδῶ —] Cf. Soph. Oed. C. 864. αὐδῶ σιωπᾶν. 1630. Eur. Herc. 499. ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ — αὐδῶ — ἀμύνειν.

1045. τραχύν'] τραχύς γ' Burgess. Blomf. Schol. A. λέγε πολλάκις δι' τραχύς ἐστὶν ὁ δῆμος.

1046. ἀλλ' ὄν —] Versus similis divisio est Soph. El. 1038. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόδ' ἠγήσει σὺ νῶν.

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείμῃται θεοῖς] ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτι οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig. Qu. ἢ γὰρ (vel ἤθη) τὰ τοῦδ' —; διατείμῃται] Corruptum. δίχα τετίμῃται Weil.

1048. κινδύνῳ βαλεῖν] I. e. ἐς κίνδυνον βαλεῖν. Cf. ad 1028. Prom. 706. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῶ (i. q. ἐς θυμὸν) βαλε. Qu. ναί, πρὶν γε —. I. e. οὐκ ἠτίμασται (οὐ διατείμῃται).

1049. Cf. Cho. 123. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς (εὐσεβές ἐστι); Archil. Fr. 75. ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

1051. ἔρις —] Interpolatum suspicatur Blomf., qui confert verum apud Suid. ἔρις δ' ἔριν τίκτουσα προμνᾶται λόγον.

1053. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'] Redde Anglice, well take thine own counsel. Male ὦν subintelligunt Valck. Br. alii.

1054. ὦ μεγάλανχοι] Qu. ὦ μέγα σεμναί. φθερσιγενεῖς] Cf. v. ἀερωπέτης, etc.

1056. Cf. Soph. El. 765. πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος.

ὠλέσσετε] Cf. Eum. 928. κατανασσαμένη. Eur. Med. 832. ἀφυσσαμένην. V. Monk. ad Alc. 234.

1057—1061. Hos vv. a nonnullis Ismenae traditos esse monet Porson. Choro continuat Blomf.

1057. τί πάθω; —] Cf. Soph. Tr. 973. ὦμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι. μήσωμαι Porson. Idem mox sè excludit.

1059. Lectionis τύμβον. meminit Porson. Qu. ἐπὶ τύμβον.

1060. HMIX. ἀλλὰ — Tyrwh. Qu. κάποστρέφομαι. Cf. Eur. Or. 404. εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν.

1061. δεῖμα] λῆμα Mein. Anal. Soph. p. 251.

1062. ANT. σύ γε μὴν Tyrwh. σύ γε μὴν Eteocles; κείνος Polynices.

1066. δράτω πόλις libri. δράτω τε πόλις Porson. δράτω τι πόλις Elmsl. ad Med. 1224. δράτω — Canter. Sc. κακά. Qu. κακά δράτω πόλις ἢ μὴ δράτω. Aequè offendit sive δράτω τε πόλις —, sive δράτω τι πόλις — legamus. Cf. Eur. Suppl. 961. ἐν εὐμαρῆι δὲ δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς. Med. 1304. μὴ νῖν τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει. 284. μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.

1068. συνθάψομεν] Qu. συνθάψουσ'.

1072. ἡμεῖς δ' ἅμα τῶδ'] Qu. ἡμεῖς δ' ἐψόμεθ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμα σοί γ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμ' ἴμεν, —, —, —. ὥσπερ τε πόλις] ὡς ἢ τε πόλις malit Blomf. Qu. ἅπερ ἢ τε πόλις, vel ὥσπερ γε πρέπει. ὥσπερ τε ut alibi ὥστε positum, in anapaestis bene se habet. Cf. ad Pers. 607. Elmsl. ad Her. 622. Sed corrigendum suspicor ὥσπερ τε θέμις, vel ὅπερ ἢ τε θέμις.

1076. μὴ ἀνατραπῆναι] Eadem crasis est 859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι. Crasis ut in μάλλὰ, rara in anapaestis. Scribendum forsā μἀνατραπῆναι cum Dindorfio.

1078. κατακλυσοθῆναι] κατακλυσοθῆν (ejecto τὰ μάλιστα) L. Dind. temere recepit G. Dind. τὰ μάλιστα] Cum ἤρουξε construendum.

Suspectum. Qu. τὰ γε λῶστα. Qu. ~ ~ θεῖσαν. Postulari enim videtur participium (-εῖσαν), ut voce τελευθῆν terminatur fabula Trachiniae. Quid si προθέλυμνον reponas? Cf. Arist. Eq. 528.

P E R S A E.

1. Cf. 171. Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα. Phryn. Fr. 9. τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

2. πιστὰ] Cf. Eur. Herc. 1428. τὰ μέγιστα φίλων δλέσαντες. Cho. 1037. πυρός τε φέγγος ἀφθιτον κεκλήμενον.

4. ἐδράνων] Cf. Suppl. 102. 852. Soph. Oed. C. 233. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων — ἐκθορε. Aj. 194. ἄνα ἐξ ἐδράνων etc. Eur. Tro. 539. ἔδρανα λάϊνα.

10. κακόμαντις — θυμὸς] Cf. Ag. 951. καρδίας τερασκόπου.

12. Ἀσιατογενῆς] Suspectum. Cf. 35. Αἰγυπιογενῆς.

13. ᾤχωκε] Cf. Soph. Aj. 896. ᾤχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι. βαύζει] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

17. τὸ Σούσων — Κίσιον] Cf. Cho. 423. Κισσίας. Fr. 279. Herod. V. 49. et 52. VI. 19. Strab. XV. p. 728. λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι.

19. τοὶ μὲν et τοὶ δ' (propter brevem ultimam syllabam in ἔβαν) Blomf. Cf. ad Sept. 826.

23. ταγοὶ] Cf. 480. Prom. 96. Soph. Ant. 1057.

24. Epitaphium Cyri fuisse traditur (Strab. XV. 3.), ἐνθάδ' ἐγὼ κείμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλῆων.

25. σοῦνται] Qu. σοῦντο. στρατιᾶς πολλῆς] Cf. Trag. adesp. 257. πολλὴ φαρέτρα.

28. ψυχῆς εὐτλάμονι δόξῃ] Cf. Pind. P. I. 48. τλάμονι ψυχᾷ. Qu. ψυχῆς εὐτλήμονος ἀλκῇ (vel ἔργοις).

32. ἵππων ἐλατήρ, καὶ Σωσθάνης V. D. in Class. Journ. III. 7. 209. ἵππων — ἐλατήρ] Cf. Arist. Eq. 1266. θοᾶν ἵππων ἐλατήρας. Secundum Pind. Fr. 59. θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν.

33. ἄλλους δ'] Qu. εἰθ' οὖς —.

35. Αἰγυπιογενῆς] Cf. Suppl. 31.

42. ἐπίπαν] Cf. Suppl. 822. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου. οἶτ'] Qu. οἶ τ'.

43. κατέχουσιν ἔθνος] Qu. κατέχουσιν ἔδος (sic Pauw.), vel κατέχουσι πέδον.

44. δίοποι] I. e. ἐπιμεληταί, φύλακες. A verbo διέπειν administrare. Cf. Fr. 213. δίοπω (τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ). Fr. 245. ἀδίοπον (ἀναρχον, ἀφύλακτον). Rhés. 741. τίνι σημήνω δίοπων στρατιᾶς;

45. πολύχρσοι Σάρδεις] Cf. 53. Soph. El. 9. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους.

47. δίρρουμα — τέλη] Cf. Xen. Cyr. VI. 1. 51. συνεζεύξατο δὲ τὸ ἐαυτοῦ ἄρμα τετράρρουμόν τε καὶ ἵππων ὀκτώ. 52. κατενόησεν — καὶ ὀκτάρρουμον ποιήσασθαι. Aesch. Fr. 345. ἐν δίρρουμίᾳ πᾶλοι. Schol. Pind. N. VII. 137. ὡσπερ τῶν τετρώρων ἀρμάτων ὁ θυμὸς μεταξύ.

49. σιεύνται] σοῦνται malit Blomf. coll. 25.

51. λόγῃς ἄκμονες] λόγῃς αἵμονες ('periti') Herw., ex usu Homericō. Male. Sed cf. Fr. 307. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν ἄκμων (sc. μύδρους).

54. ναῶν τ' ἐπόχους] Fort. ἵππων τ' ἐπύχους, aut ναῶν τ' ἐρέτας, ut in 39. σύρδην] Tractim. Confer φύρδην, χύδην, σύδην, ρύδην, βύζην.

55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήματι πιστούς. Prom. 916. τοῖς πεδαροῖσι κτύποις πιστός. Soph. Oed. C. 1031. Simonid. Fr. 144, 2. εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενος. Orac. Sibyll. 74. λήματι ᾧ πίσυρος βοδὸς ἄρτεμος αὐτὸς ὀδ' ἔσται.

59. ἄνθος Περσίδος αἴας] Cf. 252. 925. Ag. 191. Thuc. IV. 133. ἐπειδὴ — ὁ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει, Virg. Aen. VIII. 499. 'O Maenoniae delecta juvenus, | flos veterum virtusque virum.'

61. ὡς πέρι πᾶσα —] Qu. οὔσπερ πᾶσα —.

62. στένεται] στενάχει conj. Blomf. Cf. Sept. 870. κλαίω, στένομαι (στενάχω malit Blomf.). Eur. Ion. 721. Theocr. XXV. 97. Rara est forma media hujus verbi. πόθῳ στένεται μαλερῶ] Cf. Anthol. V. 100. 3. τὸν τε θαλάσσης | σκηπτουῆχον μαλερῶν δοῦλον ἔοντα πόθων.

64. τρομέονται] Qu. τρομέουσιν.

65. πεπέρακεν — χώραν] Imitatur Eupolis II. 499. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς. Quae verba Chori sunt Hyperbolum a nescio qua expeditione reversum esse gaudentis, ut monuit Mein.

67. ἀντίπορον — χώραν] Cf. Suppl. 544. ἀντίπορον γαῖαν. Eur. Med. 210. 'Ελλάδ' ἐς ἀντίπορον.

71. δδισμα] Suspectum. Qu. δδευμα vel δδωμα.

75. ποιμανόριον —] Cf. 241. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπι-δεσπόζει στρατοῦ (στρατῶ al.); Eum. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν | ἱκέτην. Sic apud Homerum ποιμένα λαῶν.

77. ἐχυροῖσι] An ὀχυροῖσι?

78. πεζονόμοις] Qu. πεζονόμος τ'.

79. στυφέλοις ἐφέταις] στυφελοῖς — Blomf. Dind. Cf. 964. στυφελῶ — ἐπ' ἀκτᾶς. Schol. σκληροῖς ἡγεμόσιν.

80. Cf. 856. 633. Apud inferos Ulysses ita Achillem alloquitur Od. λ'. 483. πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν Ἴσα θεοῖσιν.

ἐφέταις] ἐρέταις conj. Blomf. Schol. διὰ τὸν Περσέα —] Leg. διὰ τὸ τὸν Περσέα —.

81. *κνάνεον*] *κνανοῦν* Blomf. Dind. *κνανέου* — *φόνιον* (pro *φονίου*) Wakef. S. C. § 16., coll. Virg. Aen. VII. 399. 'sanguineam torquens aciem.'

83. *φονίου δέργμα δράκοντος*] Cf. Eur. Med. 190. *τοκάδος δέργμα λεαίνης* | *ἀποταυροῦται δμωσίν*.

84. *ἄρμα διώκων*] Cf. Eum. 403. *ἐνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα*. Sept. 371. *σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν*. Oraculum apud Herod. VII. 140. *κατὰ γάρ μιν ἐρείπει | πῦρ τε καὶ ὄξυς Ἄρης Συρηγενὲς ἄρμα διώκων*. *διώκων*] *διώκοντ'* (Ἄρην) conj. Blomf.

89. *ἔρκεσιν εἴργειν*] Juxta Homeri ista, *ποταμῶ πλήθοντι εἰοικῶς | χειμάρρῳ* — *οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλώων ἐριθηλέων | ἐλθόντ' ἐξαπίνης*. Intelliguntur autem hic τάξεις ἀνδρῶν, ut explicat schol.

90. *ἐχυροῖς*] *Ἀν ὀχυροῖς?* Cf. ad 80.

91. *ἀπρόσοιστος*] Cf. Soph. Oed. C. 1277. *τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα*. Eur. Med. 274. *κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις*. Confer *ἀπρόσφορος* Iph. A. 287.

93. *ἀλύξει*] Qu. *ἄλυξεν* (aor.).

95. *ποδί πηδήματος*] Qu. *μετὰ πηδήματος*. *κραιπνῶ ποδί*] Cf. Prom. 279. *ἐλαφρῶ ποδί κραιπνόστυον* (l. *κραιπνοσύτῳ*) *θᾶκον προλιποῦσα*.

96. *ἀνάσσω*] *ἀνάσσω* Brunck. *ἀΐσσω* malit Karsten ad Ag. 71. Cf. ad Hom. II. σ'. 18. *ὡς δ' ὅταν ἀΐξη* (*ἀναΐξη* ante Heyn.) *νόος ἀνέρος*. Eur. Tro. 157. *διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀΐσσει*.

97. *φιλόφρων γὰρ παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκνας Ἄτα* (cum Seidler. et Herm.) Kock. Ver. p. 163.

98. *τόθεν οὐκ ἔστιν* —] Cf. Eum. 112. *ἐκ μέσων ἀρκυστάτων | ὤρουσεν*. Soph. El. 1476. *τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' —;*

100. Cf. Soph. Fr. 656. *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ* (*οὐχ ὑπεκφεύγει, vel οὐκ ἂν ἐκφύγοι?*) *βροτός*.

102. *ἐπέσκηψε δὲ*] *Lego ἐπέσκηπέ τε*.

105. *πολέμους* — *διέπειν*] Cf. Eum. 891. *πάντα γὰρ αὐται τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν*.

110. *πνεύματι λάβρω*] Cf. Prom. 884. *λύσσης πνεύματι μάργῳ* (*λάβρω?*).

111. *πόντιον ἄλσος*] Cf. Pers. 365. *τέμενος αἰθέρος*. Suppl. 868. *ἀλίρρυτον ἄλσος*.

112. *ἔσορᾶν*] Vitiosum. Qu. ~ *περᾶν*. *λεπτοδόμοις*] *λεπτοτόνοις* vel *λεπτοτόμοις* Madvig. Qu. *λεπτομίτοις*.

114. *μελαγχίτων φρήν*] Cf. Hom. II. ρ'. 499. *ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας*. 573.

115. *ἀμύσσεται φόβῳ*] Cf. 161. *καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς*.

116. δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε M. δᾶ, Περσικοῦ στενάγματος τοῦδε Weil. prob. Weckl. Cf. 123.

121. ἔσεται] ἄσεται Burn. Blomf. Dobr. Recte. Cf. Lucian. de domo III. 192. 86. συνεσομένας (συνασομένας Pors.).

123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος —] Cf. Prom. 980. ᾧμοι, τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. γυναικοπληθῆς ὄμιλος] Cf. Suppl. 33. ἀρσηνοπληθῆ δ' ἔσμον etc. Eur. Alc. 951. ξύλλογοι | γυναικοπληθεῖς.

125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς] Cf. Sept. 1039. βυσσίνου πεπλώματος. Eur. Bacch. 819. βυσσίνους πέπλους. Soph. Fr. 342. βύσσινον φάρος. Herod. II. 86. σινδῶν βυσσίνη. Eur. Tro. 499. πέπλων λακίσματ'.

128. σμῆνος] σμᾶνος malit Blomf.

130. ἄλιον πρῶνα] Cf. 879. νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἄλιον περικλυστοί. ἔξαμείψας] Cf. Eur. Phoen. 131. τὸν δ' ἔξαμείβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ | λοχαγόν; Or. 266. εἰ μὴ ἔξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.

133. πίμπλαται] θίμπλαται ms. Par. 2785.

134. δακρύμασιν] Malim δακρυμάτων, si sincerum est πίμπλαται. Cf. ad Soph. Oed. R. 779.

136. πόθῳ φιλόνορι] πόνῳ φιλόνορι Margoliouth. Cf. Ag. 411. 856.

137. θούρον] I. q. θούριον. Cf. Prom. 354. Fr. 196, 2.

138. λείπεται] Positum cum relatione ad propius ἐκάστα potius quam ad remotius Περσίδες.

140. ἐνεζόμενοι] Qu. ἐφεζόμενοι.

142. Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 407. βαθεῖα φροντίς. Pind. N. IV. 13. φρενὸς βαθείας. Ol. II. 99. βαθεῖαν μέριμναν. Hom. II. τ'. 125. κατὰ φρένα βαθεῖαν. Eur. Rhes. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος.

143. προσήκει] Qu. προσαιτεῖ, praeterea requirit. Cf. Prom. 163. θέμενος ἄγναμπτον νόον.

146. τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον] τό τε Περσόνομον γένος ἡμέτερον conj. Blomf., coll. 918 sq. et 8. γένος] Qu. τ' ἔθνος.

150. θεῶν ὀφθαλμοῖς] Qu. θεοῖς οὐρανόις.

152. βασιλεία δ' ἐμῆ] Qu. βασιλείαν ἐμῆν.

153. καὶ προσφθόγοις δὲ] Qu. καὶ προσφθόγοισι χρεῶν, vel καὶ προσφθόγοις γε —.

156. μῆτερ —] Cf. 832. ᾧ γεραιὰ μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλη.

157. εὐνήτειρα] Cf. Prom. 895.

158. Qu. ἄρα μὴ δαίμων —;

159. χρυσεοστόλους] χρυσεοστήλβους cod. Par. 2788. Quod forsitan praefarendum. ταῦτα δὲ —] Cf. Arist. Nub. 856. διὰ ταῦτα δὲ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας; Eur. Ion. 346. ταῦτα καὶ μαντεύομαι. Arist. Ach. 815.

160. τὸ Δαρείου τε κᾶμόν —] Cf. Eur. Hel. 1451. ὑμέναιον

Ἑλένης κάμῳν. Herc. 855. τά θ' Ἦρας κάμῳ μηχανήματα. et ad Arist. Ran. 964. Cf. Eur. Or. 583. μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον (al. εὐναστ.). Soph. Tr. 918.

163. Cf. Soph. Fr. 519. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει (ἀντρέπει?) τὸν εὐαίωνα πλοῦτον; Soph. Ant. 1275. λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν. Hor. Od. I. 35. 13. 'Injurioso ne pedo proruas | Stantem columnam.' μὴ μέγας πλοῦτος] μὴ μέγας δαίμων Heimsoeth. Dind. Legendum μὴ μέγαν δαίμων —. Cf. 755. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτίσω. 824. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν. Ag. 751. μέγαν — ὄλβον. Ch. 865. ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον. Pers. 252. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς. Attamen cf. Ag. 1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνην αἰνεῖς.

164. οὐκ ἄνευ θεῶν τινος] Eadem verba Eur. Bacch. 763. Cf. etiam Phoen. 1608. ἄνευ θεῶν του. Iph. A. 809. οὐκ ἄνευ θεῶν (τινος add. Elmsl.).

165. ἄφραστος] Suspectum habet Naber. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστος ἐστὶν ἐν φρεσὶν διπλῆ malit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 92.

166. ἀνάνδρων] Qu. ἀνανδρον. ἐν τιμῇ σέβειν] ἐν τιμῇ πρόπειν Herw. ἐντίμως ἔχειν Naber. Qu. ἐν τιμῇ μ' ἔχειν, vel ἐν τιμαῖς ἔχειν, vel ἀσφαλῶς ἔχειν.

167. ὅσον σθένος πάρα] I. e. in proportion to the force present. Qu. ὅσοις.

168. πλοῦτος — ἀμεμφής] Cf. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Ch. 510. ἀμεμφῆ — λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία. Corruptum esse πλοῦτος censet Herwerden.

169. ὄμμα γὰρ δόμων] ἔχμα (ὄχμα) Naber. An ὄμμα (column) γὰρ δόμων? Attamen Orestes ὀφθαλμὸς οἴκων dicitur Cho. 932. et cf. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς.

171. Cf. 1. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Soph. Oed. R. 85. ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα.

173. μὴ σε δις φράσαι] Haec nihil aliud significare possunt quam non te bis dixisse. Legendum suspicor μὴ σε δις φράσειν (ita etiam Elmsl. ad Med. 580. et Madvig), vel μὴ φράσουσα δις. Cf. Hel. 341. θέλουσαν οὐ με δις καλεῖς (ita Elmsl. οὐ μόλις καλεῖς vulg.). Cf. Soph. Oed. C. 1208. ἄναξ, τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δις χρήζω κλύειν.

174. ὧν ἂν δύναμις ἠγεῖσθαι θέλῃ] ὧνπερ δύναμις ἠγεῖσθαι σὲ δεῖ conj. Blomf. ὧν ἂν δύναμις ἢ τί σ' ὠφελεῖν F. G. Schmidt. Qu. ὧν ἂν δύναμις ἢ γ', εἶναι πρόπον (vel — ἢ γ' ἡμῖν, πρόπον), vel ὧν ἢ δύναμις ἡμῖν ἂν πέλῃ, vel ὧν ἂν δύναμις ἢ μοι σ' ὠφελεῖν.

176. πολλοῖς μὲν αἰε —] Qu. πολλοῖς μὲν ἤδη —, vel πολλοῖς μὲν ἄλλοις —, vel πολλοῖσι μὲν δὴ —. αἰε] αἰεὶ Pers. Sed v.

Praef. Hec. p. IV. Schol. ἐπὶ Λακεδαίμονος] ἐπὶ Κρομμωνίας corr. Blomf. ex Strabone.

178. Connecte πέρσαι γῆν.

180. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης] Cf. Eur. Phoen. 867. τῆς πάροιθεν ἡμέρας. Soph. Aj. 141. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. et ad Soph. El. 698.

181. Imitatur Sophocles apud schol. (Fr. 760.) ἔδοξάτην μοι τὰ (τῶ) δὲ ἠπείρω μολεῖν.

182. πέπλοισι — ἠσκημένη] Cf. Eur. Ion. 326. εὖ γὰρ ἠσκησαι πέπλοισι. Soph. Oed. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.

184. μεγέθει —] Cf. 442. ψυχὴν τ' ἄριστοι κεύθνεϊαν ἐκπρεπεῖς. ἐκπρεπεσιτάτα] Lege εὐπρεπεσιτέρα, vel ἐκπρεπεσιτέρα.

185. κασιγνήτα γένους] Qu. κασιγνήτω 'κ γένους.

187. κλήρω· λαχοῦσα] Eur. Her. 36. πεδία γὰρ τῆσδε χθονός | δισοῦς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος | κλήρω λαχόντας. Tro. 872 sq.

188. τούτω] Femininum, ut αὐτῶ v. 191. Cf. Soph. El. 981. Xen. Cyr. I. 2. 11. ἄμφω τούτω τῶ ἡμέρα. σίασιν — τεύχειν] Cf. Prom. 1090. τεύχουσα φόβον. Eum. 125. τεύχειν κακά. Eur. Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Hom. Od. ω'. 476.

189. τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι] ἔτευχον ἀλλήλοισι Porson. Schutz. Lege ἔτευχον ἀλλήλοισι, vel τεύχουσ' (τεύχετον) ἐν ἀλλήλοισι. Cf. Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Qu. τεύχειν ἐπ' ἀλλήλων· ὁ παῖς δ' οὐμὸς μαθῶν etc. Redde, began to cause strife etc. Conferri non debet Soph. Tr. 1240. ἐν] ἐπ' Blomf. coll. Prom. 1125. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπή Διόθεν | τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς. Theocr. XXII. 191. τὼ δ' — φόνον αὐθις | τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι.

190. ἄρμασιν δ'] Leg. ἄρμασίν θ'.

191. ἐπ' αὐχένων] Leg. ἐπ' αὐχέσιν.

192. ἐπυροῦτο στολῇ] Cf. Rhés. 122. αἶθων γὰρ ἀνῆρ καὶ πεπύργωται θράσει.

193. εὐαρκτον στόμα] Cf. Cho. 1024. φρένες δύσαρκτοι.

194. ἢ δ' ἐσφάδαζε] Schol. ἐσκάριζεν. Si vera scriptura est σφαδάζειν, confer τεράζω, ματάζω, ὠράζομαι. Qu. ἢ δὲ σφαδάζει. Cf. Eur. Fr. 821, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν (μ' ἦν?) ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Soph. Fr. 727. σὺ δὲ σφαδάξεις πῶλος ὡς εὐφορβία.

195. ξυναρπάζει βία] Cf. Soph. Aj. 498. βία ξυναρπασθεῖσαν. Sic φέρειν βία in Soph. El. 725. ἄστομοι πῶλοι βία | φέρουσιν.

199. Cf. 735. 835. 1028. 1060. πέπλους ῥήγνυσιν —] Cf. 468. Xen. Cyr. III. 1. 13. ὡς ἤκουσε ταῦτα, περιεσπάσατο τὴν τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερορήξατο. III. 3. 67. ἰδοῦσαι δὲ αἱ γυναῖκες — ἀνέκραγον καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι — καταροηγνύμεναί τε τοὺς πέπλους καὶ δρυπτόμεναι etc.

202 sq. Cf. Herod. I. 118. *σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκέεται.* Eur. Her. 401.

203. *βωμῶ*] Qu. *βωμόν*, quum motio indicetur.

204. *θῦσαι πέλανον*] Cf. 524. Eur. Ion. 226. *εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων.* Hipp. 147. *ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων.* Fr. 912, 2. *σοὶ — χοὴν πέλανόν τε φέρω.*

210. *ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν*] *ταῦτ' ἔμοί τε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν* | *ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι* Blomf. in annot. prob. Elmsl. ad Med. 1217.

213. *οὐχ ὑπεύθυνος πόλει*] *οὐχ ὑπεύθυνος πέλει* Naber, ejecto v. 216. Subaudiendum *ἂν γένοιτο.*

214. *σωθεῖς*] I. e. *redux*, quamvis infeliciter re gesta. Leg. *σωθεῖς θ'.* *κοιρανεῖ*] *ποιμανεῖ* aut *δεσπόσει* conj. Dind., quum futurum requiratur. De verbo *κοιρανεῖν* cf. Prom. 49. 958. Verum videtur *δεσπόσει.* Cf. Cho. 188. Ag. 543.

217. *ἀποτροπὴν*] Producta secunda. Cf. Phoen. 589. *ὦ θεοὶ, γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.* Herc. 821. *ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων.* et ad Aj. 751.

218. *τέκνοις*] Qu. *τέκνω.* Et sic Herwerden, coll. 227. 232.

219. *χοῶς — χέασθαι*] Cf. Soph. Oed. C. 477. *χοῶς χέασθαι σίαντα πρὸς πρώτην ἔω.* Herod. VII. 43. *χοῶς ἐχέαντο.* Arist. Fr. 445. *χοῶς — χεόμενοι.* Isae. 61, 20. *ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα.* 62, 40. *ἐναγίζουσι καὶ χέονται.* Incert. ap. Stob. 121, 18. *καὶ θύομέν γ' αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν* | *ὥσπερ θεοῖσι καὶ χοῶς γε χεόμενοι* | *αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι.*

220. *χοῶς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι*] Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα* | *ἦξω λαβοῦσα.*

222. Cf. Cho. 148. *ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.*

223. *γαίας*] *γαία* M. Madvig. "Quae terra continentur et cohibentur *γαία* *κάτοχα* sunt, *γαίας* *κάτοχα* quae terram tenent." (Madvig) *κάτοχ' ἀμανροῦσθαι*] *κάτοχα μαυροῦσθαι* Blomf. ad Sept. 7. *τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε*] Cf. Eur. Hel. 310. *καὶ τᾶμπαλιν γε τῶνδ' ἀληθεία σαφῆ.* Herod. II. 19. *τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ποταμῶν.* Xen. Cyr. VIII. 4. 32. *τοῦμπαλιν οὐ βούλονται ἐφέλκεσθαι.* Agam. 1424. Prom. 202.

224. *ταῦτα, θυμόμαντις ὦν σοι πρευμενῆς, παρήνεσα* conj. Blomf., coll. 226. *εὔνοος — κριτής.*

225. *εὔ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι*] *εὔ δὲ πανταχῇ τελοῖθ' ἃ* — Weil. *εὔ δὲ πάντα δὴ τελεῖν σοι* conj. Blomf. coll. 228. Qu. *τελεῖσθαι*, vel *εὔ δὲ πάντα θεοὺς τελεῖν σοι.*

τελεῖν] Intransitive positum, ut in Sept. 639. *Πολυνεῖκει τάχ' εἰσόμυσθα τάπισημ' ὅπη τελεῖ.* Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.*

226. *ἀλλὰ μὴν* —] Deleatur virgula in fine versus.

227. *τήνο' ἐκύρωσας φάτιν*] *τήνδε κυρώσας φάτιν* Naber. Alioquin *ἀλλὰ μὴν εὔνοος γε πρῶτος* legendum erit.

230. *κεῖνα*] Qu. *κεῖνο.*

232. πρὸς δυσμαῖς] I. e. πρὸς δύνοντος ἡλίου, ut loquitur Suppl. 255. ἀνακτός θ' ἡλίου φθινάσμασιν conj. Blomf., coll. Herod. VII. 58. ὁ δὲ — στρατὸς πρὸς ἡώ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδόν.

233. In fine versus plene interpungatur.

234. βασιλέως ὑπήκοος] Cf. Eur. Her. 287. οὐ γὰρ Ἀργείων πόλιν | ὑπήκοον τήνδ' ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω. Herod. VII. 111. Xen. Cyr. IV. 2. 1. Anab. V. 5. 1. Arist. Plut. 146. ἅπαντα τῷ (τοῦ malit Elmsl.) πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα.

235. ἀνδροπληθία στρατοῦ] Legerim ἀνδροπληθῆς ὁ στρατός. Vide ad v. prox. ἀνδροπληθία] Confer παμπληθία (Soph. Fr. 342.), πολυπληθία (Fr. 583 a.).

236. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας] Qu. καὶ τοιοῦτός γ' (sc. στρατὸς) οἶος ἔρξαι —, ut glossema sit στρατός.

239. διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει] διὰ χερὸς τούτοις πρέπει conj. Blomf. διὰ χεροῖν — Elmsl. ad Med. 1334., coll. Suppl. 590. αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων. Sed cf. Sept. 429. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὀπλισμένῃ. Qu. διὰ χερὸς (vel διὰ χερῶν) σφισιν πρέπει. Cf. Sept. 495. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. πρέπει] Cf. 247. Sept. 390.

241. ποιμάνωρ —] Cf. ad 75. Eur. Fr. 744, 2. χρῆ δὲ τὸν στρατηλάτην | ὅμως δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν. ἔπεστι] Anglice is over. Cf. 555. ἐπῆν — πολιήταις.

244. ὥστε] Qu. ὥς γε.

245. τοῖς τεκοῦσι] Imo τοῖς τοκεῦσι.

246. ἐμοὶ δοκεῖν] Cf. ad Soph. El. 410. δοκεῖν ἐμοί.

247. φωτὸς] Qu. τάνδρός. Cf. Soph. Fr. 391. ὄδ' ἀνήρ — ἐκ δόμων πορεύεται. Oed. C. 29. πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδ' ὄρῳ. μαθεῖν, καὶ φέρει] μαθεῖν, | εἰ φέρει Herw. μαθεῖν suspectum. Qu. πέλειν. Cf. Suppl. 719. πρέπουσι δ' ἄνδρες νάιοι — ἰδεῖν. Soph. El. 664. πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν. Oed. R. 9. πρέπων ἔφης | πρὸ τῶνδε φωνεῖν. Eur. Bacch. 1186. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ. Hom. Od. ω'. 252. οὐδέ τι τοι (σοι) δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι | εἶδος. δράμημα] δρόμημα plur. apogr. Cf. ad Soph. Oed. R. 193. Περσικόν] Qu. Περσικοῦ. et sic Blomf. Herw. Cf. Suppl. 700. πρέπουσι — μελαγχίμοις γυίοις — ἰδεῖν. Vel Περσικὰ (Περσικῶν) πρέπει μαθεῖν, nuntium de rebus Persicis videtur accepisse.

248. φέρει] Qu. φέρειν (πρέπει).

249. Ἀσιάδος] Ἀσίδος conj. Blomf., coll. 270.

250. πολὺς πλούτου λιμὴν] βαθὺς πλούτου λιμὴν Herwerden, coll. Suppl. 54. Malim cum Nauckio μέγας πλούτου λιμὴν, ut in Eur. Orest. 1078. καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμὴν. Glossema sapit πολὺς, vel βαθὺς —. Vel κάφθόνου πλούτου λιμὴν. Cf. etiam Soph. Aj. 683. Oed. R. 1208. Ant. 1285. 1000. Eur. Or. 1077. ὃ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμὴν.

254. *πᾶν ἀναπτύξαι πάθος*] Cf. Eur. Herc. 1256. ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν — δν. Tro. 657. πρὸς — πόσιν ἀναπτύξω φρένα. Soph. Fr. 284. ὁ πάνθ' ὀρώων — πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. El. 639.

260. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] Qu. ὡς πάντα δὴ 'στ' ἐκεῖνα —, vel ὡς πάντ' ἐκεῖνά γ' ἔστι —. πάντα — ἐκεῖνα] Omnia illic. Cf. 395. Arist. Eq. 99. Av. 1158. Fr. 460, 5. Lucian. Luct. 42. Sic πάντα ταῦτα omnia haec (hic).

261. αὐτὸς δ'] καὐτός γ' recte Blomf.

266. κλύων, | Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν] Qu. κλύων | Πέρσαις φράσαιμ' ἄν —.

268. Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Suppl. 889. ὀτοτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.

269. βέλεα] τέλεα Mein. ad Soph. Oed. C. 1467.

272. Cf. Eur. Herc. 1172. ἔα· τί νεκρῶν τῶνθε πληθύει πέδον;

277. πλαγκτοῖς σὺν διπλάκεσσι Rauw. malit Blomf. ἐν πλαγκτοῖσι πλάκεσσι conj. Blomf. Cf. Ag. 393. πλαγκτὸς οὗσ' ἐφαινόμην. Herod. IV. 85. πλαγκτὰς (νήσους). Qu. πλαγκτοῖς ἐν σπιλάδεσσι.

280. βοᾶν δυσαιανῆ] Cf. 635. αἰανῆ — βᾶγματα. 940. αἰανῆ — αὐδάν.

283. ἔκτισαν, ᾶ, στρατιᾶς φθαρείσης conj. Herw., coll. v. ant.

289. ἔκτισαν εὐνίδας ἢδ' ἀνάνδρους. Qu. αἶ αἶ, ἔπραξαν.

284. ὦ πλεῖστον ἐχθὸς ὄνομα] Malim ὦ πλεῖστον ἐχθρὸν ὄνομα —. Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης. Ant. 86. πολλὸν ἐχθίων ἔσει | σιγῶσα. Eur. Med. 1320.

289. εὐνίδας ἔκτισαν] εὐνίδας ἔκτισσαν Boeckh. Bamberg.

292. τὸ μήτε λέξαι —] Cf. ad Prom. 236. λέξαι] Qu. δεῖξαι.

295. Cf. Sept. 712. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὄμως. Cho. 106. κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμως. Soph. Oed. C. 957. Aj. 15.

297. ἀρχελάων] Cf. Arist. Eq. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει. ὄστ'] Cf. Eum. 1024. αἶτε. Qu. ὄς γ', vel ὄστις ἐν —.

301. Cf. Ag. 900. κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος. Pind. Isth. VII. 53. εὐδῖαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος. Pind. Fr. 106. θεῶ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. Eur. Hipp. 108. μελαγχίμου] Cf. v. δύσχιμος.

302. μυρίας ἵππου] Cf. 315. ἵππου — τρισμυρίας. Xen. Cyr. IV. 6. 2. καὶ ἵππον δ' ἔχω εἰς χιλίαν τριακοσίαν.

303. Cf. Prom. 748. ἔρριψ' ἐμαντὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Eur. Iph. T. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας | ὀίψωμεν etc. Σιληνιῶν] Promontorium Salaminis. V. schol. Σιληνία αἰγιαλὸς ἐστὶ τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης Τροπαίας ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ περὶ λιμνῶν φησὶ (ὡς Τιμοσθένης ἐν τῷ περὶ λιμένων φησὶ Mein. Fr. Com. IV. 725., coll. Strab. IX. p. 515. Lips. XIII. 433. Steph. Byz. s. v. Ἀρτάκη. schol. Theocr. XIII. 22. et schol. Apoll. Rh. II. 297.). Alciph. Epist. 3. τὴν γειννῶσαν Σαλαμῖνα, τὰ Σιληνία (τὰ Σιληνία recte Mein. Fr. Com. IV. 725.), τὴν Ψυττάλειαν, τὴν Μαραθῶνα, ὄλην ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα.

Cf. 965. *στυφελού θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς* (ita Dind.). *παρ' ἀκτᾶς*] *Malim πρὸς ἀκτᾶς.*

305. *πήδημα κοῦφον* —] Cf. *Prom.* 279. *ἐλαφρῶ ποδὶ* — *προλιποῦσ' αἰθέρα* etc. *Eur. El.* 860. *ὡς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.* *Phoen.* 1167.

307. *θαλασσόπληκτον* —] Cf. *Soph. Aj.* 597. *ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν πον ναίεις ἀλίπλακτος.* *Pind. P. IV.* 24. *ἐξ ἀλιπλάκτου ποτε γᾶς.* *Infra* 596. *Αἴαντος περικλύστα νᾶσος.* *πολεῖ*] *Suspectum.* *Alibi enim additur praepositio, ut in Eur. Or.* 1269. *τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ | σὸν ἀγρότας ἀνήρ;* *Alc.* 29. *τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῆδε πολεῖς;*

309. *οἶδ'*] *Scrib. οἶ δ'.*

310. *νικώμενοι*] *κνκώμενοι* ms. *Vind. prob. Heimsoeth. Weckl. Qu. φορούμενοι, aut δριπτούμενοι.* *νικώμενοι 'κύρισσον*] *Sic* 482. *πλεῖστοι 'θανον.* *Posses, si opus esset, νικώμενοι σκληρὰν* (324.) *κυρίσσουσι χθόνα.* *κύρισσον*] Cf. *Fr.* 22 b. *ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν* (τὸν ἀρχόν?). *Plat. Gorg.* 516 A. *Resp.* 586 B. *Cratin. II.* 200. *κυρηβάσασθαι.* *ἰσχυρὰν χθόνα*] *εἰς σκιρὰν χθόνα* *Wecklein.* *Imo corrigendum εἰς χέρσον χθόνα.* Cf. 693. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς.* 939. *τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσω.* *Eum.* 231. *ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.* *Vel ἐς στύφλον χθόνα.* Cf. 303. *στύφλους παρ' (πρὸς?) ἀκτᾶς θείνεται.* *Soph.* 251. *στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος.* *Ag.* 666. *μητ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.*

311. *γειτονῶν*] Cf. *Suppl.* 780. *νέπεσι γειτονῶν Διός.* *Plat. Polit.* 271. *Legg. VIII.* 842 E. *γειτόνημα* est *Legg. IV.* 705 A. *πηγαῖς τε*] *Malim πηγαῖς δὲ, vel πηγαῖσι.*

312. *φερεσσακῆς*] *Scutiger.* Cf. *Hesiod. Scut.* 13. *Euphoniae gratia pro φερεσακῆς dictum, ut φερέσβιος* (*Fr.* 304.) *pro φερέβιος, ἐγγέσπαλος, ἐγχεσφόρος, etc.* Cf. *φέρασπις* *Ag.* 694. *Pers.* 240. *Qu. καὶ δορυσσός τρίτος | Φαροῦχος.* Cf. *Suppl.*

313. *οἶδε*] *Scrib. οἶ δὲ* —. *ἐκ ναὸς πέσον*] *ἔπεσον ἐκ μιᾶς* *Vauv. ad Soph. Phil.* 374.

314. *μυριόνταρχος*] Cf. v. *ἐκατόνταρχος.*

316. *δάσκιον γενειάδα*] Cf. *Soph. Tr.* 13. *γενειάδα*] Cf. *Hom. Od.* π'. 176. *Eur. Suppl.* 277. *πρὸς σε τὴν γενειάδα* — *ἄντομαι.*

317 sq. *βαφῆ, καὶ Μᾶγος* — *γῆς. ἐκεῖ κατέφθιτο | Ἄμμησις* — *conj. Blomf.*

318. *Post Βάκτριος* fortasse plene interpungendum, et post *κατέφθιτο* delenda interpunctio.

319. *μέτοικος*] *Qu. μέτοικοι.*

320. *πολύπονον δόρυ*] Cf. *Eur. Her.* 932. *πολυπόνοις σὺν ἀσπίσιν.* *Iph. A.* 771. *δοριπόνοις (πολυπόνοις?) ἀσπίσι.*

321. *Ἀριόμαρδος Σάρδεσι*] *Canonis Porsoniani violatio observanda est, fortasse propter nomina propria excusanda.*

326. τε] Qu. δέ.

329. τοιῶνδ' ἀρχόντων] τοιῶνδε μέντοι conj. Blomf. τοιῶνδ' ἐπάρχων idem, fortasse recte. ὑπεμνήσθην] Qu. ἐπεμνήσθην, aut ἐγὼ ἔμνήσθην.

330. Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.

332. λιγέα κωκύματα] Cf. 468. ἀνακωκύσας λιγύ. Sept. 873. λιγαίνειν.

334. πόσον τι πλήθος] Cf. Eur. Her. 668. πόσον τι πλήθος συμμάχων πάρεσι' ἔχων; 832. πόσον τιν' — πάταγον ἀσπίδων; 833. Soph. Oed. R. 558. πόσον τινὰ χρόνον; Xen. Cyr. II. 1. 2. πόσον τι ἄγοι τὸ στρατεύμα. Ἑλληνίδων] Ἑλληνικῶν malit Blomf. coll. 409. 417.

336. μάχην ξυνάψαι] Cf. Herod. I. 18. ὁ τὸν πόλεμον — συνάψας. Soph. Aj. 1317. ναΐταισιν ἐμβολαῖς] Legerim ναΐταισι συμβολαῖς (συμβολαῖς Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.). Cf. 350.

337. πλήθους μὲν ἄν] πλήθους μὲν οὖν Wakefield ad Herc. 113. et Monk. ad Iph. A. 861. πλήθους — ἑκατι] Cf. Eur. Iph. A. 959. τῶν γάμων ἑκατι. βαρβάρους] βαρβάρων cod. Par. 2788. Quod fortasse praefendum.

339. τριακάδας] Contractum τριακάς ex τριακοντάς. Unde fortasse producitur secunda syllaba.

342. ὑπέρομποι] ὑπέροκοποι Wakef. ad Herc. 1089. Blomf.

346. τάλαντα βρίσας] Active, ut in Sept. 141.

347. θεοὶ] Qu. θεοί τοι (vel γὰρ), vel ὡς θεοί.

348. ἔστ' ἄρ'] Lege ἢ τᾶρ' —.

350. Cf. Soph. El. 766. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω, | ἢ δεινὰ —;

351. κατήρξαν — μάχης] Cf. Eur. Suppl. 675. ποιμένες — κατήροχον μάχης.

353. ἤρξεν — κακοῦ] Cf. Soph. Tr. 871. οὐ μικρῶν κακῶν | ἤρξεν τὸ δῶρον. Herod. V. 97. Arist. Pac. 605. Lys. 998.

354. Post ἀλάστωρ deleatur virgula.

355. Apud schol. τῶν Θεμιστοκλέους pro τοῦ Θεμ. conj. Blomf.

357. ὡς εἰ] Qu. ὡς ὅτε —. εἰ μελαίνης] Malim ὅτε μελαίνης, vel εὐτ' ἐρεμνῆς. ἴξεται] Qu. ἴξοιτο.

359. ἐπενθορόντες] Cf. Soph. Trach. 907. ναῶν] νεῶν al. Dind. Genitivi formam legitimam νεῶν esse, altera forma ναῶν non uti tragicos nisi postulante metro (ut in Pers. 19. 39. 54. 457. 478. Ag. 227. Suppl. 767.) contendit Dind.

362. τὸν θεῶν φηθόνον] Cf. Pind. Isth. VII. 55. ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φηθόνος. Soph. Phil. 776.

365. τέμενος αἰθέρος] Templum coeli. Cf. 111. πόντιον ἄλσος.

366. νεῶν στίφος μὲν] νεῶν μὲν στίφος Br. Blomf. Dind.

367. πόρους ἀλιρρόθους] Cf. Soph. Aj. 412. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι.

368. νῆσον — περίξ] Cf. Eur. Herc. 243. βωμὸν περίξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα. Herod. IV. 180. ἄλλας — περίξ] Cf. Herod. VIII. 76. κυκλούμενοι πρὸς (περίξ Dobr.) τὴν Σαλαμῖνα. Legendum, ni fallor, περί; περίξ enim plerumque adverbium est. Nisi constructio est ἄλλαι δὲ κύκλω (φυλάσσειν) νῆσον Αἴαντος περίξ.

369. ὡς] οἷς Tyrwhitt.

370. εὐρόντες] ἄραντες Naber. ναυσὶν — τινά] Versum suspectum habet Herwerden, coll. 360.

371. ἦν προκείμενον] Qu. ὄν προκείμενον. Cf. Plat. Menex. 240 A. εἶπεν ἦκειν ἄγοντα Ἑρετριέας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. DOBR.

372. τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός] Malim — κάρτ' ἀπ' εὐθύμου φρενός. Vide F. G. Schmidt. Trag. I. 4.

376. τροποῦτο] Qu. ἐτροποῦτο. Cf. ad Eur. Bacch. 1066.

378. κώπης ἄναξ] Master of the oar. Cf. Eur. Cycl. 88. κώπης τ' ἄνακτας. Fr. 700. κώπης ἀνάσσω. Iph. A. 1260. ὄπλων ἄνακτες. Andr. 447. ψευδῶν ἄνακτες. Alc. 498. Θρηκίας πέλιτης ἄναξ. Hel. 1040. οἵτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσω. Plat. com. 118. ἄναξ ὑπήνης. Similiter Trag. Adesp. 333. δεσπότην λύρας.

379. ὄπλων ἐπιστάτης] Cf. Eur. Hel. 1183. ἔρετριῶν ἐπιστάτας. Or. 1110. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας. Soph. El. 702. ἀρμάτων ἐπιστάται. Aj. 27. ποιμνίων ἐπιστάταις.

380. νεὼς μακρᾶς] νεῶν μακρῶν malit Herwerden.

383. ναῶν] νεῶν Br. Dind. ναυτικὸν λεῶν] Cf. Arist. Ach. 162. ὁ θρανίτης λεῶς Soph. Aj. 565.

384. κοῦ μάλ' —] Cf. Arist. Vesp. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα. ἐχώρει] Qu. ἐφέρει vel ἐφεῖρε.

386. ἐπεὶ γε —] Lege ἐπεὶ δὲ —. Particulas ἐπεὶ γε non consociant Attici, nisi intervallo interposito. λευκόπωλος ἡμέρα] Cf. 301. λευκὸν ἡμαρ. Aj. 673. τῇ λευκοπώλῳ — ἡμέρα. Eur. Tro. 848. λευκοπτέρου ἀμέρας. Theocr. 13, 11. ἅ λεύκιππος ἀῶς. Contra μελάνιππος νύξ Aesch. Fr. 67. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pers. 301.

388. ἦχη] ἦχῆς conj. Abresch. (Cf. Sept. 915. ἀχάεσσ' ἰά.) ἦχῆς vel εὐχῆς Mein. ἦχει Weckl. De scriptura dubitat Blomf. Qu. ἦοῖ, vel ἦχη (Turn.) vel ἦχῆς. Cf. 395. σάλπιγξ δ' αὐτῆ etc. Μοχ πέλαγος pro κέλαδος Weil. Sed cf. 605., βοᾶ δ' ἐν ὡσὶ κέλαδος.

389. εὐφήμησεν] Cf. 393. παιᾶν' ἐφύμνον. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα. Iph. A. 1468. ὄρδιον —] Eur. Herc. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρδιον Τυρσηνικῆ σάλπιγγι.

390. Cf. Com. adesp. 669. ἦχὼ πετραίαν χνιτρόπολιν.

392. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] Eur. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην. Soph. Tr. 712. ψευσθήσομαι γνώμης. ὡς φυγῆ] ἐν φυγῆ malit Blomf. Qu. ἐπὶ φυγῆ, vel ἐς φυγῆν. Cf. 422.

393. παῖαν' ἐφύμνον] Cf. Eur. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα.

394. δρῶντες] δρῶντες Guelf. δρῶντας Rob. Praestat δρῶντες.

395. ἐπέφλεγεν] Cf. Virg. Aen. X. 895. 'clamore incendunt coelum.'

396. κώπης ῥοθιάδος] Cf. Eur. Iph. T. 1133. ῥοθίοις πλάταις.

407. ῥοθίοις εἰλατίνας δικρότοισι κώπαις. 1387. λάβεσθε κώπης ῥοθιά τ' ἔλλευκαίνετε.

397. ἔπαισαν ἄλμην] Idem initium senarii legitur Eur. Iph. T. 1391.

ἐκ κελεύματος] Cf. Eur. Iph. T. 1405. γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας | κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύματος.

398. ἦσαν] Leg. ἦσαν, ibant. θοῶς enim valet celeriter. Prom. 1059. τόπων | μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. ἐκφανεῖς] Qu. ἐμφανεῖς.

400. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Ag. 521. Sic σπουδῆ, δργῆ, etc.

404. θεῶν — ἔδη] Soph. El. 1374. πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη Oed. R. 885. δαιμόνων ἔδη σέβων.

406. καὶ μὴν] Qu. καὶ δή.

407. κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή] Cf. Ag. 1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Arist. Thesm. 667. ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.

408. νηῖ] Formas Atticas esse ναῦς ναῖ, Ionicas νηῦς νηῖ monet Blomf. Genitivi formae Atticae sunt ναὸς νεῶς. Itaque hic ναῖ reponendum suspicor. Cf. ad Sept. 62. Ionica tamen forma νῆες servatur infra 417. Suppl. 715. et νῆας 744. νᾶες Dorica est forma. στόλον] Angl. beak. Iph. T. 1133. ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδας ναὸς etc. De remis Pers. 416. ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.

411. ἐπ' ἄλλην] Qu. ἐπ' ἄλλον. Idem conj. Blomf.

412. τὰ πρῶτα] Qu. καὶ πρῶτα.

415. ἐμβολαῖς] Qu. ἐμβόλοις, rostris. Idem conj. Stanl. Br. Sed cf. Thuc. II. 76. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

416. παῖοντ'] παισθέντ' Pors. Blomf. Cf. Pors. ad Phoen. 1319.

417. νῆες] νᾶες Dind. hic et alibi. Sic ναὸς et ναῖ. ἀφρασμόνως] Imprudenter. Cf. Ag. 290. οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω νικώμενος. Ag. 1401. γυναικὸς — ἀφράσμονος. ἀφραδμόνως, ut vetustior formam, jure retinet Blomf. Cf. ad Ag. 290. 1401.

419. θάλασσα δ' —] Eadem structura est Thesm. 800. βάσανος δὲ πάρεστιν ιδέσθαι. Plura Dobraeus ad Plut. 48. et Add. Cf. Eurpol. 139. ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστὶν ἀκούειν. Soph. El. 876. οἷς (πήμασιν) ἴασιν (ἴασις L. corr. m. ant.) οὐκ ἔνεσι' ιδεῖν. 948. Oed. C. 1197. Alc. 519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἐστὶ μοι λέγειν. 761. δισὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.

421. ἀκταὶ δὲ — ἐπλήθυνον] Cf. Eur. Herc. 1163. τί νεκρῶν

τῶνδε πληθύνει πέδον; Soph. Tr. 54. πῶς παιοὶ μὲν τοσοῖοδε πληθύνεις, etc.

422. φυγῆ δ' ἀκόσμως] Imo φυγῆ δ' ἀκόσμω. Et sic Porson. Blomf. Cf. 470. ἀκόσμω σὺν φυγῆ. 481. οὐκ εὐκοσμον αἴρονται φυγῆν. et ad 422.

424. τοὶ δ' ὥστε θύννους —] Imitatur, ut videtur, Comicus Vesp. 1087. εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους. τὸ δ'] οἱ δ' (ut in 380. etc.) Blomf. Recte.

425. ἀγαῖσι] Cf. Eur. Suppl. 693. Pind. P. II. 82. ἀγὰν διαπλέκων. Prima syllaba producitur.

426. ἐρράχιζον] Cf. Soph. Aj. 56. ἔκειρε πολύκερων φόνον | κύκλω ραχίζων. 298. τοὺς δ' ἄνω τρέπων | ἔσφαζε κάρραχιζε. Fr. 21. κατὰ ράχιν | ἤλαννε παίων. Amph. com. 16. ραχιστὰ κρανίων μέλη. οἰμωγῆ δ' ὁμοῦ —] Cf. Eur. Her. 833. πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰμωγῆν θ' ὁμοῦ; Bacch. 1129. ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, | δὲ μὲν στενάζων — αἱ δ' ἠλάλαζον.

427. κατεῖχε πελαγίαν ἄλα] Cf. Eur. Tro. 555. φονία δ' ἀνά πτόλιν βοὰ κατεῖχε περγάμων ἔδρας. Alc. 344. μοῦσάν θ', ἢ κατεῖχ' ἔμοῦς δόμους. Fr. 353. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς. Hom. Il. π'. 78. οἱ δ' ἀλαλητῶ | πᾶν πεδίον κατέχουσι. Arist. Lys. 206, 3. φλόξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. Plut. Anton. 26. ὀδμαὶ δὲ θαυμασταὶ τὰς ὄχθας — κατεῖχον.

428. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ'] Cf. Sept. 385. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος — νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρόπει. Cho. 660. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη etc. Phoen. 553. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L.) κύκλος. Ant. 104. ἀμέρας βλέφαρον. 416. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. ἀφείλετο] Lege ἀφίκετο. Idem conj. Blomf. Cf. 384. καὶ νῦξ ἐχώρει. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη.

430. ἐκπλήσαιμι] Plene narrarem. Anglice, go through. Qu. ἐξείποιμι, vel ἐκφράσαιμι.

432. τοσουτάριθμον] Qu. τοσοῦτ' ἀριθμόν. Cf. Eur. Suppl. 672. ἴσους ἀριθμόν.

433. κακῶν — πέλαγος] Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον. 1015. κακῶν τρικυμία. Eur. Hipp. 824. κακῶν δ', ὧ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc. Herc. 1088. ὦ Ζεῦ, τί παιδ' ἠχθηρας ὧδ' ὑπερόκτως | τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἠγαγες;

ἔρρωγεν] Cf. Soph. Oed. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου (l. οὐχ ἐνός), κακά. 1076. ὅποια χρῆζει (χρή'σι?) ῥηγνύτω (sc. κακά). Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρῶν. Eur. Hipp. 1338. μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔρρωγεν κακά. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασι.

435. εὔ νῦν] Scrib. εὔ νυν. εὔ νυν τόδ' ἴσθι] Eadem verba

Med. 593. Cf. 173. εὖ τόδ' ἴσθι. 431. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Post ἴσθι virgulam recte inserit Blomf. μεσοῦν pro infinitivo recte accipit

Elmsleius ad Med. 580. Cf. Eur. Med. 59. ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. Arist. Ran. 954. ἐπειδὴ — τὸ δράμα | ἤδη μεσοίη.

437. ἀντισηκῶσαι] Cf. Eur. Hec. 57. ἀντισηκώσας δέ σε | φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιδ' εὐπραξίας. Her. 690. et verbum ἀντιορέπειν Ag. 574.

438. Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; Eur. Phoen. 1348. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτιμώτερα; Arist. Av. 370. ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; Eur. Tro. 1059. κἄν ἔτ' ὧσ' ἐχθίονες. Med. 234. τῆσδ' ἔτ'] Fort. τῆσδέ γ'.

444. Cf. Soph. El. 146. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων.

445. οἷ γῶ] Cf. 517. In anapaestis recte plene scribitur οἷ ἐγῶ. τάλαινα συμφορᾶς κακῆς] Cf. Eur. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

447. νῆσός τις ἐστὶ —] Cf. Herod. VII. 95.

448. ἦν — Πᾶν ἐμβατεύει] Cf. Cratin. II. 182. χαῖρ', ὦ — Πᾶν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων. Eur. Fr. 697. ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον | Πᾶν ἐμβατεύεις. Soph. Oed. C. 679. Aj. 694. ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας — ἀπὸ δειράδος φάνηθ'. Qu. ἔνθ' --, delota virgula post ἐμβατεύει. ὁ φιλόχορος Πᾶν] Cf. Aj. 698. ὦ Πᾶν — φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἄναξ.

450. δταν νεῶν] δτ' ἐκ νεῶν Elmsl. Blomf. F. G. Schmidt. Recte. Soloecum foret δταν ἐκσωζοίατο. ἐνταῦθα πέμπει] Fort. ἐνταῦθ' ἔπεμψε. Sed cf. ad Ran. 24.

451. ἐκσωζοίατο vulg. Dind. ἐκσωσοίατο Mein. ἐξοισοίατο Stahl. F. G. Schmidt. Qu. ἐξικοίατο vel ἐκνηξαίατο.

455. νεῶν] νεῶν Blomf. Dind. Qu. συνῶν vel παρών. Cf. 323.

458. κυκλοῦντο πᾶσαν] ἐκυκλοῦντο πᾶσαν Porson. πᾶσαν ἐκυκλοῦντο malit Blomf. Cf. ad 416. Eur. Bacch. 1064. et Elmsl. ad Bacch. 1132.

460. τοξικῆς τ'] Leg. τοξικῆς δ'.

461. θώμυγος] Cf. Eum. 182. Herod. I. 199. Α θωμίζειν. Anacr. Fr. 21, 9. πολλὰ δὲ νῶτον σκνίτην μάστιγι θωμιχθεῖς.

462. τέλος δ'] Cf. Prom. 663.

463. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη] Cf. Eur. Cycl. 358. κρεοκοπεῖν μέλη ξένων.

464. ἐξαπέφθειραν] Cf. Soph. Tr. 713. μόνη γὰρ αὐτὸν — ἐξαποφθερῶ.

465. ἀνώμωξεν κακῶν ὀρῶν βάθος] Fort. ἀνώμωξ' ἐς κακῶν —. Sed similes numeri sunt Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. 493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις (πέδαις ἀχαλκεύτοις δ'?) ἐθηρεύθης, πάτερ. Soph. Ant. 1021. οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς. κακῶν — βάθος] Cf. 712. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Eur. Hel. 310. εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν.

466. ἔδραν —] Cf. Eur. Suppl. 562. Bacch. 661. εὐαγῆ] I. e. εὐοπτον. (Hesych. εὐαγές· — εὐοπτον.) Cf. Eur. Suppl. 562. ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῆ λαβών. Bekker. Anecd. Gr. p. 337. Ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς (Fr. 156.), “Ἄθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.” Ut λαμπρὸν ἡλίου φάος apud Eur. Med. 752. Praestat forsān εὐαυγῆ.

468. ἀνακωκῦσαι λιγύ] Cf. 332. λιγέα κωκύματα.

470. ἦξ' M. ἴησ' apograph. Blomf. Forma soluta ut in Eur. Hec. 31. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἐκάβης ἀίσσω. Iph. A. 12. ἀίσσεις (anap.). Usitatus in senario foret ἦξ'. Sed vera scriptura est ἴησ'. Qu. ἀπῆξ' vel ἀπῆρ'. ἀκόσμω ξὺν φυγῆ] Cf. 481. οὐκ εὐκοσμον αἴρονται φυγῆν. et ad 422.

472. ὦ στυγνὲ δαῖμον] Qu. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ut est Arist. Nub. 1264. (Eur.).

474. εὔρε κοῦκ] εὔρετ', οὐδ' Herw. Qu. ἠὔρεν, οὐδ' ἀπήρκεσαν.

477. πληθὸς πημάτων ἐπέσπασεν] Activum pro medio ἐπέσπασατο, ut in Soph. Aj. 769. πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.

479. οἶσθα σημῆναι τορῶς;] Cf. Soph. El. 414. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

480. ναῶν] νεῶν al. Dind. Cf. 323. δὲ M. et schol. Recte. Cf. Arist. Av. 1553.

481. αἰροῦνται M. αἰροῦνται apogr. αἴρονται Elmsl. ad Her. 505. Recte. Cf. Prom. 950. Suppl. 950. Eur. Her. 505. κίνδυνον ἡμῶν εἴνεκ' αἰρεσθαι μέγαν. 986. νεῖκος — τόδ' ἠράμην. 991. ἐκείνω δυσμένειαν ἠράμην. Ion. 199. κοινὸς αἰρόμενος πόνους. Rhés. 53. νυκτέρω πλάτῃ — αἰρεσθαι φυγῆν. 126. Herc. 147. τὸ πένθος αἰρεσθ'. Soph. Aj. 247. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι.

482 sq. De structura cf. Ag. 99 sq. ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ] Qu. ἐν Βοιωτία χθονί.

483. κρηναῖον γάνος] Cf. 615. ἀμπέλου γάνος. Eur. Hel. 462. τὸ Νείλου — γάνος. Soph. Aj. 901. πηγαῖον ῥέος.

484. ὑπ' ἄσθματος] ἀπαστία Herwerden.

485. διεκπερῶμεν] διεκπερῶμέν τ' Both. Blomf. οἳ τ' ἐκπερῶμεν Schutz. Qu. οἳ δ' ἐκπερῶμεν. Cf. Herod. IV. 152. Ἱρακλέας στήλας διεκπερήσαντες. Arist. Pl. 283. Eur. Fr. 757, 8. Soph. 588, 3.

487. πότῳ] Imo ποτῶ.

488. Ἀχαΐδος] Qu. Φθιωτικῆς.

489. πόλισμ'] πόλις (i. e. πόλεις) L. prob. Herw. ὑπεσπανισμένους βορᾶς] Cf. 1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Cho. 577. φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη.

490. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον] Qu. ἔνθα πλεῖστοι δὴ ἴθανον.

491. τάδε] Qu. πάθη vel κακά.

492. νομίζων οὐδαμοῦ] Cf. Andr. 210. τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης. ἠδὲ] Qu. ἔς τε, ut vulg.

494. δ'] Leg. θ'.

496. πήγνυσιν δέ] Imo πήγνυσίν τε.

497. ἀγνοῦ Στρυμόνος] Cf. ad Suppl. 254. ῥέεθρον] Offendit in senario forma Ionica. Legerim τὸ ρεῖθρον.

498. ἠῦχετο λιταῖσι, γαῖαν —] Qu. ἠῦχετο, | λιταῖσι γαῖαν —.

500. θεοκλυτῶν] I. e. θεοὺς ἐπικαλούμενας. Cf. Eur. Med. 210. θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν. Sept. 131. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. Confer nomen Θεοκλύμενος (Hel. 9.).

501. κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον στρατὸς περᾶ transponendo legit Porson.

505. διῆκε] Mihi suspectum. διῆξε (permeavit) conj. Blomf. coll. Prom. 134.

506. πῖπτον] ἔπιπτον Porson. Cf. Thuc. VII. 84. ἐπεπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν.

507. πνεῦμ' ἀπερρηξεν βίου] Cf. Eur. Med. 854. ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρηξαί με δεῖ —; Tro. 750. Iph. T. 974. Epigr. ar. Plut. Anton. 70. ἐνθάδ' ἀπορρηξας ψυχὴν βαρυνδαίμονα κεῖμαι. Qu. πνεῦμ' ἀπέψυξεν. Cf. ad Soph. Aj. 1031.

508. λοιποὶ κᾶτυχον] Qu. λοιποὶ δὴ 'τυχον.

509. Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ] Similis versus ponderosus est ille in Aj. 994. ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ | μάλιστα τοῦμὸν σπλάγγνον.

511. ἐστιοῦχον γαῖαν] Cf. Soph. Ant. 183. ἐστιοῦχον ἐς πόλιν. Eur. Andr. 282. ἐστιοῦχον αὐλάν.

512. ἦβην χθονός] Cf. 923. τὰν ἐγγαίαν ἦβαν. 733. Ag. 109. Suppl. 79. 663. ἔξαγ' — χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

513. πολλὰ δ' ἐκλείπω —] Cf. Prom. 827. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείπω λόγων.

514. ἐγκατέσκηψεν] Inflixit. Cf. Soph. Tr. 1087. ἐγκατάσκηψον βέλος κερανοῦ.

515. Cf. Arist. Pac. 1250. ὦ δυσκάθαρε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας. Trag. Adesp. 406. ἢ Δίκη ποτὲ | τῶ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσι ἐνήλατο. ὦ δυσπόνητε] ὦ δυσπάλαιστε conj. Blomf., coll. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμαίων Ἄρα. Malim ὦ δυσφόρητε. (Cf. ad Soph. Oed. C. 1614.) Vel ὦ δυσκάθαρε δαῖμον, ut in Pac. 1250.

βαρὺς —] Cf. Cho. 38. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. Ag. 1174. καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων. Suppl. 648. βαρὺς δ' ἐφίζει (δῖος πράκτωρ). Eum. 368 sq. Soph. Oed. R. 1300. 1311. Ant. 1347. Eur. Hipp. 818. ὦ τύχα, | ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.

516. ἐνήλου M. ἐνήλλου apogr. Dind. ἐνήλω recte Blomf. Cf. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ. Ag. 1145.

518. ὄψεις — ἐνυπνίων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

520. φαύλως] Cf. Eur. Ion. 1546. οὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι. ἐκρίνατε] Cf. Eur. Herc. 89. ὧς μοι κρίνωσιν ὀνείρους.

523. γῆ τε καὶ φθιτοῖς —] Cf. 220. χρῆ χραὸς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. γῆ — δωρήματα] Cf. Arist. Nub. 305. οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα. Infra 1041. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Eur. Or. 1436. δῶρα Κλυταιμνήστρα. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρῳ δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσαίων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Theocr. XXVIII. 2. δῶρον γυναιξίν. Prom. 612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρας Προμηθεά. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.

524. ἐξ οἴκων ἐμῶν] Qu. ἐξ ἐμῶν δόμων. ἤξω] Qu. θύσῳ.

525. ἐπ' ἐξειργασμένοις] Cf. Ag. 1379. Herod. IV. 164. ἐπ' ἐξειργασμένοισι. IX. 77. VIII. 94.

526. εἴ τι δὴ λῶον πέλει] Cf. Eur. Andr. 120. ἔμολον — εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος — τεμεῖν. Qu. εἴ τί που ζῶν πέλοι, vel ἦν τι — πέλη. Schol. εἶπον τινὲς εἶεν ζῶσι ἦτοι ζῶντες. Unde ζῶν eum legisse suspicatur Stanleius.

532. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ νῦν τῶν (aut αὐ) Περσῶν Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. coll. 1. τάδε τῶν Περσῶν τῶν οἰχομένων etc.

535. ἄστυ — κατέκρουσας] Cf. Eum. 380. ὀνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματός αὐδᾶται. Cho. 51. ὀνόφοι καλύπτουσι δόμους.

537. ἀπαλαῖς χερσὶ M. ἀπαλαῖς (aut ἀταλαῖς) — apographa. ἀμαλαῖς — Prienus. Dind. Leg. ἀπαλαῖς χερσὶ. Cf. ad Arist. Vesp. 554. De re cf. 1060.

539. διαμυδαλέοις δάκρυσι] διαμυδαλέους δάκρυσι recte Naber. Cf. Soph. El. 167. δάκρυος μυδαλέα.

541. ἀβρόγιοι] ἀκρόγιοι probabiliter Pauw. Blomf. "In simillimo loco v. 140. Περσίδες dicuntur ἀκροπενθεῖς" (Blomf.) ἀβρόγιοι conj. Both. prob. Blomf. Qu. ἀβρόγιοι (νῖ).

543. λέκτρων τ' εὐνάς] Cf. ad Med. 436. κοίτας ὀλέσσα λέκτρον. ἀβροχίτωνας] Fort. ἀβροκοίτωνας.

544. χλιδανῆς ἤβης] Cf. Eur. Cycl. 498. χλιδανῆς ἔχων εταίρας — βόστρυχον.

546. κᾶγὼ δὲ μόρον] κᾶγωγε μόρον Blomf. Qu. κᾶγὼ γε γόον (vel νόμον), vel κᾶγὼ γ' ἔλεγον, vel κᾶγὼ θρηνον.

547. αἶρω] ἄδω conj. Blomf. Recte.

548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'] Cf. Prom. 414. πρόπασα δ' ἦδη στονόεν λέλακε χώρα.

551. τοτοῖ] Cf. 561. Τοτοτοῖ est Soph. Trach. 1009.

552. ἐπέσπε δυσφρόνως] Qu. ἐπέσπασ' ἀφρόνως. Schol: ἔπεσπε καὶ ἐπεσπάσατο. Cf. 477. Vel ἐφέσπε. δυσφρόνως] Anglice, senselessly, madly. Cf. Sept. 874.

554. βαρίδεσσι] Vox βᾶρις legitur etiam 1075. Suppl. 837. 874. 882. Eur. Iph. A. 297. βαρβάρους βάριδας. Herod. II. 41. 60. 96. 179. II. 96. Vox Aegyptiaca, ut colligi potest ex Herod. II. 96.

556. *πολιήταις*] Eadem forma in eodem versu eademque sede. Cf. Eur. Hec. 1249. *ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.*

557. *ἄκτωρ*] Ductor, dux. Cf. Eum. 399. *Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι.*

565. *αὐτὸν ὡς ἀκούομεν*] *αὐτόπουν ἀκούομεν* Dind. Qu. *ᾧδ' ἀκούομεν*, vel potius *ἐξακούομεν* (είσ.).

567. *δυσχειμέρους*] *δυσχίμους* Arnald. Elmsl. ad Suppl. 961.

568. *τοὶ δ' ἄρα*] *οἱ δ' ἄρα* conj. Blomf. Recte. *δὴ* add. Heath. Blomf. *πρωτομόροιο, φεῦ, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας* conj. Blomf.

571. *ἔρα* (sic) M. *ἔρραται* aut *ἔραται* apogr. *ἔρροντες* conj. Blomf., coll. 963. *ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς* etc. Qu. *ἔρρουσι. δακνά- ζου*] Qu. *δάκν' αὐτόν.* Cf. com. anon. IV. 677. *ἀλλὰ δάκνει* (*δακνά- ζει* Mein. leg. *πιέζει*) *τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ.* Acti- vum *δακνάζειν* legitur Leonid. Tarent. 93.

573. *ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη*] Cf. Com. anon. IV. 662. *ἀνεβόη- σεν οὐράνιον ὄσον.* Arist. Ran. 781. *οὐράνι' ἄχη*] I. e. divinitus missa. Cf. Soph. Ant. 418. *τυφῶς αἰείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος.*

574. *τεῖνε — αὐδάν*] Cf. Eur. Med. 204. *τί μάτην τείνουσι βοάν;* *δυσβαῦκτον*] Verbum *βαῦζειν* legitur Ag. 449. Pers. 13. Qu. *δυσβαῦκτω βοᾷ τὰν —.*

575. *βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν*] *βοάν, τριτάλαιναν αὐδὴν* Wakef. S. C. § 77. Qu. *βοά τις —.*

576. *κναπτόμενοι*] Cf. Soph. Aj. 1031. *ζωσιῆρι προισθεις ἱπι- κῶν ἐξ ἀντύγων | ἐγνάπτει'* (ἐκν. L. pr.) *αἰὲν* etc. *ἀλλ' δεινὰ*] *Ἄλοσύδνας* confidenter corrigit Naber, coll. Hom. Od. δ'. 404. *ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἄλοσύδνης | ἀθρόαι εὐδουσιν.* Il. υ'. 207. Qu. *άλος ἀλκᾶ.*

577. *ἀναύδων —*] Cf. ad Aj. 1297. *ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν* (αὐτόν). Hor. Carm. IV. 3. 19. 'mutis — piscibus.'

578. *τᾶς ἀμάντου*] Sc. *θαλάσσης.* Cf. 612. *τῆς τ' ἀνθεμουροῦ* (sc. *μελίσσης*). Sic ἡ *ἀτρύγετος* (sc. *θάλασσα*).

581. *δαιμόνι' ἄχη*] Cf. Arist. Thesm. 1054. *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι'* (schol. *ἐκ τῶν δαιμόνων*).

583. *τὸ πᾶν δὴ*] *τὸ πᾶν δὲ* Wakef. l. c.

584. *τοὶ δ'*] Qu. *οἱ δ'.* *γᾶν Ἀσίαν δὴν libri. γᾶν Ἀσιᾶτιν* (om. *δὴν*) malit Blomf. *τὰν Ἀσίαν γᾶν* Burn. *γᾶν Ἀσιανὰν* Mein. Dind.

585. *περσονομοῦνται*] Qu. *περσονομοῦνται.* Cf. Suppl. 13. *Δα- ναὸς δὲ — τάδε περσονομῶν.* Sed cf. infra 919. *περσονόμου τιμῆς μεγάλης.*

587. *δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις*] Cf. Eur. Hec. 101. *δεσποσύνους σκηνάς.* Iph. T. 421. *εὐχαῖσι δεσποσύνοις.* Cho. 75. *ἀνάγκαν — ἀμφίπτολιν.*

588. *οὔτ'*] *οὐδ'* Brunck. Recte. Cf. ad Soph. Aj. 428. El. 1412. Oed. C. 451.

589. ἄρχονται] ἄζονται Halm. in Mus. Rhen. XXIII. 295. Non male. Annon ἄρχονται? Et sic Herw., propter praecedentia περσονομοῦνται et δασμοφοροῦσιν.

591. ἐν φυλακαῖς] Qu. ἐν φυλακᾷ (φυλακᾷ). Cf. Ag. 235. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις etc.

593. λαός] Qu. πᾶσιν.

594. ζυγὸν ἀλκᾶς] Qu. ζυγὸν ἀρχᾶς.

595. ἄρουρα] ἄρουραν Pors. Blomf. Dind.

596. περικλύστα νᾶσος] Cf. Eur. Iph. A. 121. Αὐλιν ἀκλύσταν (ἄκλυστον?) Ἀπ περὶ κλυστος? Hom. H. Apoll. 181. Δήλοιο περικλύστης. Sed infra 879. νᾶσοι — περὶ κλυστοι (sic). Eur. Fr. 1069. ἤκω περὶ κλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον. "Terminatione feminina usus est ne tria se exciperent vocabula in os terminantia." (Dind. Lex. p. 285.)

597. Περσῶν] Περσᾶν Blomf.

599. βροτοῖσιν] βροτῶ τιν' (!) Nodell in Class. Journ. X. 162. Qu. βροτῶν τιν', vel βροτοῖσι νοῦν, vel ἐπίσταται βροτούς, διὰ κλύδων κακῶν | αὐτοῖς ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖν.

600. φιλεῖ] Qu. φιλεῖν.

601. πεποιθέναι] Qu. πέποιθεν αὐ.

602. τύχης] τύχας Blomf.

604. ἐν ὄμμασιν ἄνταῖα] ἐν ὄμμασιν τ' ἄνταῖα φαίνεται θεῶν Madvig. Qu. ἐν ὄμμασιν ἄνταῖα φαίνεται θεῶν] Qu. φαίνεται ἄ θεῶν.

605. βοᾷ — κέλαδος] Cf. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ἠυφήμησεν. Cho. 341. κελάδους εὐφρογογότερους.

607. ἄνευ τ' ὀχημάτων] ἄνευθ' — Porson. (Cf. ad Eum. 65.) Cf. Soph. Oed. R. 541. Herod. I. 69. ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. VIII. 140. IX. 7. VII. 184. Elmsl. ad Her. 622. et ad Sept. 1073.

609. Cf. Cho. 15. χοὰς φερούσας νεοτέρους μελίγματα. Eum. 107.

613. λιβάσιν ὑδρηλαῖς] Cf. Suppl. 793. νέφη δ' (κύπελλ' Dind.) ὑδρηλά. Eur. Suppl. 206. σταγόνας ὑδρηλάς. Cycl. 89. κρωσσούς ὑδρηλούς.

614. μητρὸς — παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος] Pro παλαιᾶς corrigendum suspicor μελαίνης. Cf. Eur. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ. μητρὸς ἀγρίας] Suspectum ἀγρίας.

615. ἀμπέλου γάνος] Cf. Pers. 483. κρηναῖον γάνος Eur. Cycl. 420. ἀμπέλων ἄπο | θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. Bacch. 261. βότρουος γάνος. Iph. T. 633. ἀνθεμόρρυτον γάνος | ξουθῆς μελίσης. Fr. 146, 3. ἀμπέλων γάνος. Arist. Ran. 1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου (trag.).

616. ἐν φύλλοισι] Qu. εὐ φύλλοισι. θαλλούσης βίον] Cf. Pind. Ol. III. 40. καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος. Theocr. XXV. 15. μελιηδέα ποίην | λειμῶνες θαλέθουσιν. βίον] χεροῖν conj. Blomf. ex schol.

πάρεσι γοῦν ταῖς ἑμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς etc. Qu. δροῶν, vel ἑμοί.

620. ὕμνους ἐπευφημεῖτε] Cf. Fr. 281, 4. θεοφιλεῖς ἑμὰς τύχας | παιᾶν' ἐπευφήμησεν. Eur. Iph. A. 1468. ἐπευφημήσατε παιᾶνα. Iph. T. 1403.

621. ἀγκαλεῖσθε] Cf. Ag. 1021. ἀγκαλέσαιτ'. γαπότους] Doriga forma solennis, ut γάμορος Suppl. 621. ποδαγὸς Soph. Ant. 1210. κυναγὸς, etc.

623. πρέσβος Πέρσαις] Fort. πρέσβος Περσῶν (Περσῶν). Cf. Ag. 856. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε.

624. θαλάμους] θαλάμας ('latebras') malit Herwerden, coll. Eur. Herc. 807. Bacch. 561. Phoen. 938.

625. ἡμεῖς δ'] Leg. ἡμεῖς θ'.

629. Cf. 640. Cho. 489. ὦ Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπιεῦσαι μάχην.

631. ἄκος edd. vett. Well. ἄχος schol. Pauw. Blomf. Vide schol. πλέον] παρὸν Heimsoeth. πέλον melius Weil.

632. θνητῶν] θρήνων Gomperz. Wecklein. Weil.

633. ἦ ῥ' αἶτι μοι —;] Cf. Soph. Aj. 172. ἦ ῥά σε —; 954. ἦ ῥα — ἐφυβρίζει; ἰσοδαίμων βασιλεὺς] Cf. 80. 856. Eur. Suppl. 177. τύραννος ἰσοδαίμων πάρος.

634. σαφηνῆ] Qu. σαφηνῶς.

635. αἰανῆ — βάγματα] Cf. 935. αἰανῆ — αὐδάν. 286. βοᾶν δυσαιανῆ. βάγματα] A βάζω. Cf. v. κράγμα, a κράζω. Cf. ad Pac. 637. παναίολ'] Qu. πανάθλι', vel τάδ' ~ ~.

640. Γᾶ τε —] Cf. Cho. 399. κλύτε δέ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί. Infra 919. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

645. Cf. Cho. 147. ἡμῖν δέ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.

648. ὄχθος] I. e. τύμβος. Cf. 658. κέκευθεν] Transitivum, ut alibi. Cf. Cho. 686. λέβητος χαλκέου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἄνδρὸς etc. Soph. El. 1120. εἶπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος. Eur. Hes. 880. στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. Iph. A. 111. Ion. 1389. Rhes. 17. 621. Hom. Il. χ'. 118. Ἀχαιοῖς | ἄλλ' ἀποδάσσασθαι δσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν. Od. ζ. 303.

650. Ἀἰδωνεύς — Ἀἰδωνεῦ] Lege Ἀἰδωνεῦ — Ἀἰδωνεῦ. ἀνεῖης — Λαρεῖον] Cf. Cho. 489. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρα.

651. Λαρεῖον, οἶον ἄνακτ' ἔρξειαν (et in v. ant. 656. ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὐώδωσεν) conj. Blomf.

656. ὑποδώκει (εὐ ἐποδώκει a corr.) ἢ M. εὐ ποδούχει Dind. ἐποδούχει Herw. ad Oed. R. 923. ἔσκεν] Cf. Ag. 723. Rara haec forma apud Tragicos. Cf. σκηπτουχεῖν, λυχνουχεῖν, σταθμουχεῖν.

660. κροκόβαπτον — εὐμαριν] Cf. Eur. Or. 1364. βαρβάρους εὐμάρισιν.

663. Corrigendum haud dubie Λαρεῖ', λανοῖ (aut λαῦ οἶ). Cf. ad Arist. Ran. 1028. ἐχάρην γοῦν νικῆσαι ἀκοῦσαι παρὰ Λαρείου

τεθνεῶτος· | ὁ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας εἶπεν ἰανοῖ
(*iaũ oi?*). 272. *iaũ*.

664. *Δαρειὰν οἱ* M. *Δαρεῖ'*, *ἀνα* Siebelis. *Δαρεῖ'*, *ἰανοῖ* ingeniose et vere, opinor, conjicit Blomf., coll. Arist. Ran. 1052 sq. ibique schol. *βάσκε περῶν, ἄκακε Δαρεῖ'*, *ἰανοῖ* Blomf. prob. Dobr. Qu. *Δαρεῖ'*, *ἰωά* (aut *ἰὼ οἱ*). Cf. 1070. "Quum observet Scholiasta, ὡς ἐπωδῆ δὲ κέχρηται τῷ *Βάσκε πάτερ Δαρεῖε*, haec verba in fine strophæ et antistrophæ libens addiderim." (Blomf.) *ἄκακε*] *ἀναξ* conj. Blomf. ex schol. *βάσκε καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα*.

665. *καῖνά τε*] *καινόκοτα* conj. Blomf. (Schol. *καινὰ καὶ ἀλλόκοτα*. Cf. 256. *κακὰ νεόκοτα*. Sept. 804.) *ὅπως καίν'* ἄλγη κλύης *νέα τ'* ἄχη Enger. prob. F. G. Schmidt, coll. Plut. Mar. 45. *νέου πολέμου καὶ καινῶν ἀγῶνων*. Num. 9. *καινὸν δὲ ποιεῖν καὶ νέον*. Heliod. VII. 9. *τί σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος*;

666. *δέσποτα δέσποτ'*, ὦ φάνηθι conj. Herw.

668. *στιγία*] Qu. *στιγερά*.

669. *πεπόταται*] Qu. *κέχνται δῆ*. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται*.

670. *νεολαία*] Cf. Suppl. 686. *εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία*. Arist. Fr. 57. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Theocr. XVIII. 24. *τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία*. Lucian. gymn. 38. *τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων*. Herodian. IV. 9.

675 sq. *τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ | παιδὶ τῷ σῶ διδύμα | δι' ἄνοιαν ἁμαρτία; | πάσα γὰρ τᾷδ' | ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ | νᾶες ἄναες ἄναες* conj. Blomf.

678. *ἐξέφθινθ'* αἱ τρισκαλμοὶ] Qu. *ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ*. Cf. 927.

680. *ἄναες*] Helena dicitur ἑλένας ἑλανδρος ἑλέπτολις Ag. 689.

683. *στένει κέκοπται καὶ —*] Qu. *στένει γέ τοι πᾶν καὶ —*, *νὸι στένει γε κοφθὲν καὶ —*.

688. *ἔστι*] Scrib. *ἔστι*.

689. *ἄλλως τε πάντως*] Cf. Pers. 689. Eum. 726. Arist. Nub. 1269. *ἄγη*] Qu. *ἄχη*. Cf. Eum. 726. *ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι*. Prom. 636. *χ' οἱ*] Scr. *χοῖ*.

690. *λαβεῖν ἀμείνους*] Cf. Prom. 335. Soph. Aj. 120. *δραῖν ἀμείνων ἠύρεθῆ τὰ καίρια. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυσ*.

691. *ἐνδυναστεύσας*] Anglice, 'having prevailed upon him.' Cf. Xen. Hell. VII. 1. 42.

692. *τάχυνε δ'*] *τάχυνε* (a supr. ε) δ' M. Scribe *'τάχυνα δ'*. *ταχύνειν* hic intransitivum est, ut in Rhes. 633. Ita etiam *θαροσύνειν* Soph. El. 916.

693. *τί δ'*] An *τί?* *ἐμβριθὲς κακόν*] Cf. Soph. Fr. 696, 3. *τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον*.

695. Qu. *ἀντία λέξαι σέθεν*. Sed cf. 700.

696. *περὶ τάρβει*] Cf. Cho. 33. *περὶ φόβω*. Pind. P. V. 78. *περὶ δείματι*. Eur. Or. 815. *ἀμφὶ φόβω*.

698. *μακιστήρα μῦθον*] Cf. Suppl. 475. *ἤκουσα μακιστήρα καρδίας λόγον*. Soph. Ant. 446. *εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα*. Apud Hesychium est *μακιστής*.

700. 701. *δέομαι — δέομαι*] Qu. *σέβομαι — σέβομαι*, ut in 694. 695.

700. *φάσθαι*] *φᾶσθαι* edd. ante Glasg. *Φᾶσθαι* apud Homerum a nonnullis grammaticis scriptum esse monet Porson. Media forma, ut *φάμενος* Cho. 316.

703. *ἀνθίσταται*] *Λεγε ἀνθάπτεται*. Cf. ad Trach. 778. Et sic Blomf. (quem vide) et Wakef. S. C. § 40. Cf. Med. 1371. *τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρῆ, καρδίας ἀνθηψάμην. δέος παλαιόν σοι φρενῶν*] Imo *δέος παλαιόν σου —*.

704. *ξύννομ'*] Cf. Soph. Oed. C. 340. El. 601. Av. 678. *ὦ — ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ*. 209.

706. *ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἄν τύχοι βροτοῖς*] *Suspectum mihi δ' ἄν τοι — ἀνθρώπεια δὴ τοι — conj.* Dind. Qu. *ἀνθρώπεια δὴ τᾶν —*.

707. *ἐκ θαλάσσης — ἐκ χέρσου*] Cf. Eum. 231. *δμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν*.

708. *θνητοῖς, ὁ μάσσων —*] *Leg. θνητοῖσι, μάσσων — ὁ μάσσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*] Qu. *ὁ βίωτος ἦν ταθῆ μάσσων (μείζων) πρόσω*. Vel *θνητοῖσι, μάσσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*. Vel *ὁ βίωτος μακρὸς ἦν ταθῆ (vel ἦν ταθῆ μακρὸς) πρόσω*. Cf. Prom. 537. *τὸν μακρὸν τείνειν βίον (τὸν βίον τείνειν μακρὸν?) ἐλπίσι*.

710. *ὡς ἕως τ' ἔλευσσεσ Μ. ὅς θ', ἕως ἔλευσσεσ* apogr. Elmsl. ad Oed. R. 35. *ὡς ἕως τ' ἔλευσσεσ conj.* Hirschig. (Ann. Crit.). Qu. *ὅς γ' (vel τότε θ')* —.

711. *βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ὧν θεὸς διήγαγεσ conj.* Blomf. coll. 157. 644. *βίωτον εὐαίωνα*] Eadem verba Soph. Trach. 81.

712. *νῦν τέ σε —*] Qu. *νῦν γέ σε —, vel νῦν σέ τοι —*.

713. *ἐν βραχεῖ λόγῳ* etiam Wakef. ad Soph. Trach. 731. ubi eadem est confusio. Cf. ad Prom. 900.

716. *ἀμφ' Ἀθήνας*] Cf. Soph. Aj. 415. *πολὸν — κατεῖχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον*.

719. *πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν*] Cf. Hor. Sat. II. 3. 63. 'Huic ego vulgus | errori similem cunctum insanire docebo'. *ἐμώρανεν*] Qu. *ἐφωρμήθη*. Cf. ad Soph. Aj. 290. *τί τήνδ' ἄκλητος — ἀφορμῆς (al. ἐφ.) πεῖραν;*

720. *στρατευμάτων*] *στρατηλαταῖν* Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 637. *τοῦ στρατηλάτου νεῶν*.

721. *ἤνυσεν περᾶν*] Soph. Oed. R. 720. *ἐκεῖνον ἤνυσεν | φονέα γενέσθαι*.

723. τόδ' ἐξέπραξέ] Cf. Soph. Aj. 45. καὶ ἐξέπραξέ γ' (τὸ βούλευμα), etc. Plut. Ages. 28. ἐξέπραξε τὸν πόλεμον.

725. ξυνήψατο] Qu. ἀνθήψατο, vel σφιν ἤψατο.

726. μέγας τις ἦλθε] μέγας σφ' ἔσηνε (aut potius ἐπῆλθε, invasit, coll. 845. Soph. Oed. R. 199. Fr. 508.) Herwerden. Idem tamen malit μέγας τις ἦγε, coll. Soph. Ant. 624. δὲ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν. Oed. C. 253. 998. Phil. 1039. Eur. Iph. A. 877. Quid si legas μέγας νιν ἦγε? ὡς ἰδεῖν] Qu. ὥστ' ἰδεῖν, vel εἰσιδεῖν.

729. παμπήδην] Cf. Soph. Aj. 916. λαὸς πᾶς malit Nodell in Class. Journ. X. 162., ut quintum pedem etiam hic auspicetur vox integra.

731. κεδνῆς] Scribe κενῆς.

734. μονάδα] φυγάδα Oberdick, coll. 736. μολεῖν (γρ. φυγεῖν Med. sec. m.). δρομάδα F. G. Schmidt, coll. Eur. Or. 1416. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον — Φρύγες. Hel. 1301. δρομάδι κώλω — ἐσύθη.

πολλῶν] πομπῶν Mein., coll. 1036. γυμνός εἰμι προπομπῶν.

735. ποῖ τελευτᾶν;] Cf. Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Infra 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτήν; Eur. Hec. 419. ποῖ τελευτήσω λόγον; Soph. Oed. C. 476. ποῖ τελευτήσαι με χρή; et ad Arist. Lys. 526. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;] πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἶρειν; F. G. Schmidt.

736. ταῖν (vel τὴν) δυοῖν ζευκτηρίαν (sc. ἡπείροιν) conj. Blomf. Qu. ἐς δυοῖν — ζευκτηρίαν] Cf. Fr. 350. πάτερ θέοινε, Μαινάδων ζευκτηῖριε.

738. λόγος κρατεῖ] Cf. Suppl. 293. ὡς μάλιστα καὶ (δὴ?) φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. σαφηνῆς τοῦδε, κοῦκ ἐνι στάσις conj. Blomf. τῷδ' γ' οὔκ ἐνι στάσις V. D. in Quart. Rev. IX. 355. Qu. σαφηνῆς τῆδε, κοῦκ (vel τῆδ' γ', οὐδ') —, vel σαφηνῆς· τοῖσδ' γ' (vel τῷδ' γ') οὔκ ἐνι στάσις. στάσις] I. q. ἀμφισβήτησις. Cf. Liv. 22, 36. 'illud haudquaquam discrepat.

739. χρησμῶν προᾶξις] Cf. Arist. Eq. 1248. οἴμοι, πέπρακται (πεπέρανται?) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

742. Cf. Fr. 395. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι σοσπεύδειν θεός.

ξυνάπτεται] ξυλλήπεται Nauck. ad Eur. Fr. 432, 2. Qu. ξυλλαμβάνει. Cf. Eur. Fr. 435. αὐτός τί νιν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει | τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Menand. IV. 249. τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Arist. Eq. 229. καγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήπεται. Soph. Fr. 302.

743. εὐρῆσθαι] Malim ἐκρηῆσαι. Cf. Soph. Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρύων. Eur. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασιν. Supra 439. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν κακῶν.

744. νέω θράσει] Cf. Eur. Med. 48. νέα φροντίς.

745. δεσμώμασιν] Malim δεσμεύμασιν. Ἑλλησποντον] Ἑλλης πορθμὸν F. G. Schmidt, coll. 70. 722. 799. 874.

746. ἤλπισε σχήσειν] *Lege ἤλπισε ζεύξειν. ῥέοντα] Qu. δέοντα, τύπτοντα, αὐτ παίοντα. ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βοσπόρου ῥόον θεοῦ con]. Blomf.*

748. πολλῶ στρατῶ] *πεζῶ στρατῶ F. G. Schmidt, coll. 721. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤγνυσεν περᾶν; πολλήν] πεζήν F. G. Schmidt. ἄλμην frustra Naber, coll. 397. Cf. 780. κάπε-στράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶ στρατῶ. Qu. λείαν.*

749. θνητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων] *Qu. θνητὸς ὦν θεῶν ἀπάντων, vel θνητὸς ὦν δὲ θεῶν ἀπάντων.*

750. πῶς τάδ'] *πρὸς τάδ' Abresch. Brunck. Recte. Cf. 730. Qu. πῶς ἄρ'.*

751. πλούτου πόνος] *Cf. Cho. 138. οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Neophr. 2, 14. πολὺν πόνον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ. Aesch. Fr. 137 D. κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.*

753. ταῦτα τοῖς κακοῖς] *Malim ταῦτά τοι —. Et sic Hirschig. Ann. Crit. et Dind. τοῖς κακοῖς ὀμιλῶν] Cf. Sept. 599. ὀμιλίας κακῆς | κάκιον οὐδέν.*

756. ἔνδον αἰχμάζειν] *Cf. Pind. Ol. XII. 14. ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἐστία etc. αἰχμάζειν] ἐχμάζειν (retinere) Naber. Hesychius ἐχμάζειν per ἡσυχάζειν interpretatur. Cf. schol. Eur. Orest. 265.*

761. ἐξεκείνωσεν πεσόν] *ἐξεχείμασ' ἐμπεσόν Wakef. ad Eur. Ion. p. 985. ἐξεκείνωσεν] Forma communis ἐξεκένωσεν legitur Arist. Ran. 1070. Cf. ad Iph. T. 419.*

762. ἐξ οὔτε] *Cf. Eum. 25.*

766. ἄλλος δ'] *Nomen proprium hic latere jure suspicatur Bentleius. τόδ' ἔργον] Quid?*

767. οἰακοστροφον] *ὠακ. recte Porson. Dind. etc. V. Elmsl. ad Bacch. 686. Sic ὠδοιπόρον dicebant, non ὀδοιπόρον, et alia. Cf. Anaxand. III. 163. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει | δαίμων ἐκάστῳ. Sept. 62. οἰακοστροφος. Prom. 515. Eur. Hel. 1591. σὺ δὲ στρέφ' οἶακ.' Confer v. ἡνιοστροφεῖν Cho. 1022.*

769. ἔθηκε πᾶσιν] *Qu. ἔθηκ' ἀστοῖσιν. ἔθηκε πατρίδι τῆδε γῆ φάος F. G. Schmidt. φίλοις] Qu. φίλην.*

771. ἤλασεν] *ἐδάμασεν F. G. Schmidt. ἤλασεν βία] Vi subegit.*

772. θεὸς γὰρ οὗ σφ' ἤχθησεν, ὡς σώφρων ἔφν] *F. G. Schmidt, coll. 829. Qu. θεὸς γὰρ ἠῦξήσεν νιν, ὡς σώφρων ἔφν.*

774. Μάρδος] *Μέρδης Rutgers. et V. D. in Class. Journ. XII. 428. Ex Herodoto satis notum est nomen Smerdis. Nominis primam literam extrivit metri necessitas (sic σμέρδω, μέρδω). Emendationi favet scholiastes.*

775. τὸν δὲ] *τόνδε malit V. D. in Class. Journ. XII. 428.*

σὺν δόλω] Cf. Herod. III. 70. Sic σὺν ἀργύρῳ Soph. Oed. R. 124.

776. Δαφέρην] Ἰνταφέρην conj. Blomf. ex Herod. III. 70.

777. χρέος] Qu. μέλον.

779. τοῦπερ ἤθελον] Sc. κῦρσαι. νέα φρονεῖ] Qu. φρονεῖ νέα.

780. κάπεστράτευσα πολλά] I. e. πολλάκις, saepe. Cf. Arist. Vesp. 1046. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς. Cf. etiam supra 748. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶ στρατῶ.

781. κακὸν — προσέβαλον πόλει] Cf. Prom. 951. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς — προσβάλλης. Trag. adesp. 120, 3. ἡ γλῶσσά τοι — πλεῖστα προσβάλλει κακά.

782. νέα φρονεῖ] νέον φρονεῖ Elmsl. ad Her. 387. καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν. φρονεῖ νέα Monk. ad Hipp. 1284. ἐνεὸς ὧν ἐνεὰ φρονεῖ conj. Meinekius Hist. Crit. p. 202. Cf. Prom. 907. αὐθάδη φρονῶν. Aesch. Fr. 399. ἐφήμερα φρονεῖ. Philem. IV. 60. γέρον γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα. Antiph. III. 148. εἴ θνητὸς εἶ — θνητὰ καὶ φρόνει. Monost. 1. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τὰνθρώπινα. 454. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων. Cf. ad Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν (σμικρὰ vulg.) φρονεῖν. Inusitatum esse νέον φρονεῖν et similia monuit Lobeck ad Aj. 1120.

784. εὖ γὰρ σαφῶς —] ἢ γὰρ σαφῶς — Herw. οὐ γὰρ σαφῶς — Heimsoeth. Cf. Arist. Pac. 1302. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς. Men. IV. 249. εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς. τόδ' ἴσθ' Fort. κάτιοι'.

785. ἅπαντες] σύμπαντες malit Herwerden.

786. φανεῖμεν] Cf. Isocr. p. 176. et ad Arist. Ran. 1448.

787. ποῖ — τελευτήν;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος;

788. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι | πράσσοιμεν —;] Cf. Eur. Andr. 1184. οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν. Soph. Aj. 537. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Thuc. IV. 17. ὡς ἐκ τῶν παρόντων. VII. 76. ὡς ἐκ τῶν παρόντων.

789. ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς] Qu. ὡς ἄρισθ' ὁ Περσικὸς λεώς. Cf. ad Arist. Lys. 42.

791. στράτευμα πλεῖον ἢ] Lege στράτευμ' εἴη πλεόν.

792 sq. Cf. Herod. VII. 49.

794. ὑπερπόλλους] ὑπερπώλους M. corr. Blomf.

796. ἐν Ἑλλάδος τόποις] Cf. 790. Suppl. 237. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

799. περᾶ praesens est.

800. παῦροί γε πολλῶν] I. e. παῦροι ἐκ πολλῶν. Sc. περᾶσι. Cf. 1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Theocr. XVI. 85. ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμπειεν ἀνάγκα | Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγελέοντας | τέκνοις ἢδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν. Thuc. I. 110. 1. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν — ἐσώθησαν. Theogn. 74. παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον. 636. οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρε-

κέως δλίγοι. Soph. El. 688. χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω, etc. 1188. Aj. 1022. πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα. Exspectabas παῦροί γε ἐκ πολλῶν. Qu. παῦροί γε, παῦροί γ'. Vel παῦροί γ' ἔλειφθεν. Vel παῦροί γ' ἀπ' αὐτῶν. Vel παῦροι ἀπὸ πολλῶν. (Eadem crasi qua ἄλλοι, etc.)

802. Cf. Eur. Hel. 647. δυοῖν γὰρ ὄντιον οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ. Herod. I. 139. οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως. Phocylid. 1, 1. καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ· | πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλέης Λέριος etc. Plat. Crit. p. 47 A. Resp. V. 475 B. Xen. Cyr. II. 3. 8.

803. πλήθος ἐκκριτον στρατοῦ] Cf. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως.

807. οὔ σφιν —] Cf. Prom. 605. τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Eur. Fr. 733. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. Paene constanter in hujusmodi locis accusativum regit μένει, ut monuit Herwerden ad Ion. 1246. Sic Soph. Aj. 641. ὦ τλάμον πάτερ, οἶαν σε μένει πνθῆσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν. Eur. Ion. 1245. τί ποτ' — μένει ψυχῇ σε παθεῖν; Prom. 605. τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.

809. οὐ θεῶν βρέτη ἡδοῦντο συλᾶν] Cf. Cho. 899. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

810. ἡδοῦντο] ἥζοντο malit Herw. Male.

811. βωμοὶ δ' αἴστοι] Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.

812. φύρδην] Formatum ut σύρδην, ἄρδην, χύδην, σύδην, ξύδην, βύζην, etc. Fort. σύρδην. Cf. Rhés. 58. πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν | σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.

816. τόσος γὰρ ἔσται] τόσοσπερ ἔσται conj. Dobr., coll. Ag. 138. τόσοσπερ εὐφρων. Lege τοσοῦτος ἔσται —, vel τόσος τάχ' (ποτ') ἔσται. Displicet γὰρ post τόσος. πέλανος αἱματοσταγῆς] Cf. Eum. 255. ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eur. Alc. 851. αἱματηρὸν πέλανον. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον. Rhés. 430. αἱματηρὸς πέλανος. Iph. T. 300. ὥσθ' αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἄλός. Arte respondet nostrum cake (πᾶν τὸ πεπηγός).

820. ὑπέρφεν] Cf. Ag. 377.

821 sq. ὕβρις γὰρ —] Cf. Ag. 1655. ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ· (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Arist. Eq. 392. κατ' ἀνήρ ἔδοξεν εἶναι τἀλλότριον ἀμῶν θέρος, | νῦν δὲ τοὺς στάχυσ ἐκείνους etc. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Bacch. 1316.

ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν] ἐξανθοῦσ' ἐκάρπισε στάχυν V. D. in Class. Journ. VI. 78. Qu. ἐξανθοῦσα καρποῦται στάχυν. Cf. 502. 621. etc.

825. ὑπερφρονήσας — δαίμονα] Cf. Eur. Fr. 545, 2. ἀνοία τὸν ξυγόνθ' ὑπερφρονεῖ. Cum genitivo Bacch. 1324. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ.

827. τῶν ὑπερκόπων ἄγαν] τῶν ἄγαν ὑπερκόπων conj. Blomf. Recte. Cf. Eur. Her. 388. τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων (ὑπερκόπων?). Soph. Ant. 125. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει etc.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] νουθετεῖν κεχρημένοι et μοχ σωφρονίσμασιν Weckl. Cf. Ag. 1619. γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl. Karsten. qu. κεχρημένῳ). κεχρημένοι libri. κεχρημένον (sapiētiaē inopem) Elmsl. ad Her. 801. κεχρησμένον conj. Blomf. Schol. A. ἢ κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. Cf. Eur. Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι;

832. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἢ Ξέρξου] Cf. Soph. El. 504. ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν πολύπονος ἱππεῖα. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' — οἰκούρημα etc. 987. Arist. Eq. 1329. ὦ ταὶ λιπαραὶ — Ἀθᾶναι. Lys. 137. ὦ παγκατάπυγον (f. λακατάπυγον) θῆμέτερον ἅπαν γένος.

833. εὐπρεπῆς] εὐτρεπῆς Valck. ad Phoen. 801. Cf. ad Sept. 90. 750.

834. πάντα γὰρ] παντὶ γὰρ Canter. Dind. (Recte, opinor.) κάρτα γὰρ Herw. παῖδα γὰρ Lobeck. Blomf. Cf. ad 850.

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν (ἀλγέων?). Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Suppl. 120. 131. 903. Eur. Tro. 497. τρυχηρὰ — πέπλων λακίσματα.

836. στημορραγοῦσι] Cf. 199. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Confer ψυχορραγεῖν Eur. Alc. 20. 144.

837. πράϋνον λόγοις] Corrupte Phrynichus Bekk. p. 51, 6. λόγοις παιάνειν· ὅλον παραμυθεῖσθαι.

840. πρέσβεις] I. e. γέροντες. Cf. Eur. Herc. 247. ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, etc.

841. ψυχῇ διδόντες ἡδονῆν] ψυχὴν διδόντες ἡδονῆν recte Pauw. Porson. Dind. Cf. Eur. Phoen. 21. ὁ δ' ἡδονῆν δούς. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσ'· ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

845. κακὰ] Qu. κακῶν. Cf. 835. κακῶν ὑπ' ἄλγους.

848. ἢ νιν ἀμπέχει] Qu. ἢ νιν νῦν ἔχει.

849 sq. ἀλλ' εἴμι δὴ — δόμων, | οὐ γὰρ — conj. Herw., expuncto v. 850.

850. παῖδ' ἐμῶ] ἐμῶ παιδί M. παιδί μου Elmsl. ad Her. 693. et Dind. μου τέκνω Weil. (Cf. 834. ὑπαντίαζε παιδί. 407.) παῖδ' ἐμὸν (hic et supra) Lob. ad Aj. 801. Blomf. Et profecto accusativum regit ὑπαντιάζειν Pind. P. V. 59. Herod. IV. 121. ὑπαντιάζεν τὴν Δαρείου στρατιήν. Sed dativum Pind. P. VIII. 13. et

alibi. Cf. ad Eur. Alc. 1118. (1137 ed Monk.). "Spurius esse videtur hic versus et fictus ex 834. Fraudem arguit πειράσομαι." (Herw.)

851. τὰ φίλιτατ'] Sc. filium. Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, δς σοῦ πατρός ἦν τὰ φίλιτατα.

855. παντάρκης M. πανταρκῆς Ald. Dind. παντάρκης, ut αὐτάρκης. Huc referenda videtur glossa Hesychiana παντάρκης. ἀκάκας] ἀκάμας Blomf. Idem ipse conieceram. Contra analogiam peccare ἀκάκας vel ἀκάκης recte admonet Blomfield. Cf. ad 664.

857. εὐδοκίμον στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ'] Qu. εὐδοκίμους στρατιᾶς (cum Wellauero) ἀπεφαίνεται θ', vel εὐδόκιμον στρατιᾶν —. Cf. 918. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Quod ad ἡδὲ post τε cf. 891. 972.

859. νόμιμα τὰ libri. νομίσματα Herm. Qu. πόλισματα. Post πύργινα plene forsitan distinguendum.

860. ἐπέ. θυνον (eraso υ ante θ) M. ἐπηύθυνον Dind. ἐπεύθυνην Both. Qu. πάντ' ἐδάμασσαν, vel πάντ' ἐπήλθομεν, vel πάντα τότ' ἦνθει.

862. Suppleverim αὐθις αὐ. Illud exciderat, opinor, propter simile vicinum ἀπαθεις, hoc propter εὐ.

863. Qu. (πολλάκις) εὐ πράσσοντας.

868. Στρυμονίου — πάροιχοι] Cf. Plut. Fab. Max. 2. τὴν πρόσοικον (πάροιχον?) τῆς Ἰταλίας. οἶαι] Qu. ὄσαι, aut αἱ γάρ.

871. αἱ κατὰ χέρσον —] Leg. αἱ κατὰ χέρσον —. Cf. 876.

874. εὐχόμεναι] Fort. αἱ κείμεναι (?).

875. Ἐλλας — πόρον] I. e. ποταμόν. Ἄλμυρός ποταμός dicitur Hellespontus Herod. VII. 35. Cf. ad Prom. 733.

877. στόμωμα Πόντου] Cf. Eur. Med. 215. ἄλμυρὰν Πόντου κλήθ' ἀπέραντον.

879. νᾶσοί θ' αἱ —] Scrib. νᾶσοί θ' αἱ —.

880. προσήμεναι] Fort. προσκείμεναι.

882. οἶα Λέσβος —] Cf. Soph. El. 157. οἶα (οἶα libri) Χρυσόθεμις ζώει etc.

886. συνάπτουσ'] Sensu medio, ut in Eur. Hipp. 188. τῷ δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν etc. Phoen. 702. Her. 808.

887. μεσάκτους] Cf. Fr. 208, 2. μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

888. τὰς ἀγχιάλους — πόλεις] I. e. maritimas. Cf. Eur. Iph. A. 169. Χαλκίδα πόλιν ἐμὴν προλιποῦσ' ἀγχιάλον (ita Monk.). Apud Homerum Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον. V. ad Aj. 135. Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου (ἀγχιάλον?). Simile compositum est ἀμφιάλος mari circumdatus, Phil. 1463. χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον. Post ἀγγιγείτων plene fortasse distinguendum.

898. κλήρον] Qu. κόλπον.

900. ἐκράτυνε σφετέραις φρεσὶν] ἐκράτυνε σοφαῖς φρεσὶν proponit Herwerden ad Ion. 1069. Cf. Ag. 760. Callim. H. Dian. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων | πηδάλιόν νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ. Hesiod.

Scut. 90. *δς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας etc.*
 Apoll. Rhod. I. 167. II. 1042. III. 186. 302. etc. . *ἐκράτυνε]* ἐκρά-
 τει Herm.

905. *πολέμοισι]* Qu. *πολέμοιο.* Idem suadet Weil.

907. *δμαθέντες μεγάλως]* Cf. 1015. *ἄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.*

911. *ἐνέβη]* I. q. *ἐνήλατο* (supra).

914. *ἔσιδόντ']* Corrigendum *ἔσιδὼν*, quasi praecessisset *λέλυμαι*
γὰρ τὴν τῶν γυίων ῥώμην. Et sic Herwerden. Cf. Eur. Hipp.
 1119. *οὐκέτι γὰρ καθαρά μοι φρήν | τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσων.* Arist.
 Av. 46. *ὁ δὲ στόλος νῶν ἔστι παρὰ τὸν Τηρέα | τὸν ἔποπα παρ'*
ἐκείνου πνυθέσθαι δεομένω etc. (Quasi praecessisset *στελλόμεθα*.)
 Cho. 410. Soph. El. 479. Eur. Med. 814.

ἡλικίας] Cf. Thuc. III. 67. VIII. 1. Lys. p. 195, 17. Plat. etc.
ἔσιδόντ' pro accusativo habet Elmsleius ad Her. 693. "Transitus,
 inquit, ab alio casu ad accusativum saepissime in participiis locum
 habet." Non in hujusmodi locis, opinor. *ἐμῶν]* Qu. *ἐμοί.* Et
 sic Elmsl. ad Her. 693.

915. *εἴθ' ὄφελε* (Turn.), *Zeῦ*, vel *ὄφελεν*, ὦ *Zeῦ* Elmsl. in
 Quart. Rev. XIV. 456. et ad Med. 1380. Lege *εἴθ' ὄφελ'*, ὦ
Zeῦ. Cf. Eur. Med. 1413. *οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον* (*ὄφελον*
 Bentl.) etc.

918. Lege *ἀγαθᾶς.* Cf. 857. *εὐδοκίμου στρατιᾶς.*

919. *περσονόμου τιμῆς]* Cf. 585. *τοὶ δ' — οὐκέτι περσονο-*
μοῦνται. *τιμῆς μεγάλης]* Leg. *τιμᾶς μεγάλας.*

921. *ἀπέχειρε]* Cf. Eur. Herc. 875. *ἀποκείρεται σὸν ἄνθος,*
πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος. Dionys. A. R. IX. 23. *σφόδρα γὰρ ἐπέν-*
θησεν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀνδρῶν τοιούτων — ἀποκειραμένη. Epigr.
 apud Paus. IX. 15. 4. *ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξα:*
 Cic. Tusc. V. 17. 'consiliis nostris laus est attonsa Laconum.'

922. *ἐγγαίαν]* Cf. Suppl. 59. *ἐγγαῖος.* Confer v. *ἔμπολις.*

923. *κταμένην Ἄιδου σάκτορι Περσῶν]* *κταμένην αἰκῶς ἄκτορι*
Περσῶν Heath. *ἀγδαβάται]* *ἀδοβάται* conj. Passov. ed. Well. prob.
 Blomf. Dind. (Cf. Arist. Fr. 198, 6. *ἄνδρες ἀδοφοῖται.*) *ἡβαται* Herw.
 "Ἡβητῆς cum aliis dixit Euripides Her. 858."

926. *πάνν]* Apud Tragicos tantum in anapaestis legitur. Cf.
 Ag. 1456. Cho. 861. Soph. Oed. C. 144. Vitiosus est Phil. v. 650.

927. *ἐξέφθινται]* Cf. ad 678. An *ἐξέφθιντο?*

928. *κεδνᾶς ἀλκᾶς]* *κεινᾶς ἀλκᾶς* conj. Blomf. Cf. 731. ὦ
πόποι, κενῆς ἀρωγῆς etc.

929. *Ἀσία δὲ χθῶν]* *Ἀσίας δὲ χθῶν* conj. Blomf. *Ἀσιᾶς* aut
Ἀσίας videtur legisse Schol. Qu. *Ἀσιδος ἄνθος*, vel *Ἀσίας δ' ἄνθος.*

930. *ἐπὶ γόνν]* Cf. ad Herod. VI. 27.

936. *τὰν κακοφάτιδ' ὀάν* conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII.
 p. 214. Saepius in hac fabula legitur male ominata interjectio

δά. Versus est dochmiacus. Qu. αἰνοφάτιδα — αἰνομέλετον —. Cf. ad v. ant. 945. ἰάν] Cf. Rhés. 553. σύριγγος ἰάν κατακούω.

938. ἰαχάν] ἰακχάν (?) Porson. Dind. ἰακχον vir doctus in Quart. Rev. IX. 361.

940. πάνδυρτον malit Blomf., ut accuratior evadat responsio.

πάνδυρτον — αὐδάν] Cf. Eur. Hec. 212. κλάω πανοδύρτοις θρηνοῖς. αἰανῆ — αὐδάν] Cf. 635. αἰανῆ — βάγματα. 280. βοὰν δυσαιανῆ.

941. δαίμων γὰρ —] Cf. Arist. Pac. 946. νῦν γὰρ δαίμων φανερώς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει. Eur. El. 1147. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέουσιν αὐραὶ. Arist. Pac. 945. πολέμου μετὰτροπος αὐρα.

943. ἦσω τοι καὶ πάνδυρτον λαοπαθῆ σέβων] ἦσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῆ σεβίζων (vel potius λαοπαθέα σέβων) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 214. coll. Schol.

945. λαοπαθῆ τε σεβίζων (τεσσεβίζων pr.) M. δαιπαθέα σέβων Herm. ἀλιπαθέα σέβων Lange. ἀλιβαφέα σέβων Heimsoeth. νεοπαθῆ σέβων conj. Pal. Qu. λαοπαθέα σεβίζων.

946. πόλεως γέννας πενθητηῆρος] I. e. πόλεως πενθητηῆρος γέννας. Deleatur virgula post βάρη. Accurate respondet πενθητηῆρος praecedenti θρηνητηῆρος v. 937.

948. κλάγξω δ' αὖ —] Qu. κλάγξω δὲ —. γόον ἀρίδακρον] Qu. γόον πολύδακρον, vel γόαμ' ἀρίδακρον. Cf. Cho. 449. πολύδακρον γόον.

949 sq. Cf. 1011 sq.

949. ἀπηύρα] Cf. Prom. 28.

950. ναύφρακτος ἄρης] ναύφαρκτος ἄρης Dind. Cf. 1027. ναύφρακτον — δμίλον. Eur. Iph. A. 1259. ναύφρακτον στρατεύμα. Arist. Eq. 567. ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῶ.

952. νυχίαν πλάκα] βρούχιον πλάκα (347.) vel μυχίαν (875.) conj. Blomf. Qu. βρουχίαν vel μυχίαν. κερσάμενος] κερσαμένους Weil. Eadem aoristi forma est in choro Suppl. 665. κέρσειε. Cf. 921. οὖς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν. Qu. κερσάμενος.

955. ἄλλος ὄχλος] ἀμὸς ὄχλος Herwerden, coll. Soph. El. 1390. τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον.

958 sq. Ita G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 107. στρ. Σούδας, Πελάγων καὶ Δατάμας, | ἠδ' Ἀγδαβάτας, | Σουοισκάνης τ' ἠδὲ Ψάμμυς | Ἀγβάτανα λιπών. | ἀντ. Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρης (ἠδ' εἰς εἰς) | Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας, | τὰ σ' (?) ἐπανέρομαι.

963. Τυρίας] Ἀπ Συρίας? ἐπ' ἀκταῖς] ἐπ' ἀγαῖς conj. Wecklein, coll. Hesych. et Etym. M. ἀγαί: ἠῖονες. Qu. ἐπ' ἄκραις.

964. στυφέλου — ἐπ' ἀκτᾶς M. στυφέλους — ἐπ' ἀκτᾶς ms. Par. 2785. ἐπ' ἀγᾶς Herwerden, coll. Hesych. s. v. Pro ἀκτᾶς postulatur fortasse accusativus nominis alicujus. Qu. στυφελούς — παρ' ἀκτᾶς, vel στυφελὸν — ἐπ' οὔδας. Cf. 306. στύφλους (al.

στυφλοῦς) παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν. Prom. 748. τῆσδ' ἀπο στύφλου (στυφλοῦ al.) πέτρας. Pers. 79. στυφελοῖς ἐφέταις (schol. σκληροῖς ἠγεμόσιν). Vulgata certe displicet, praecessit enim modo ἐπ' ἀκταῖς. Non tamen liquet quid reponendum sit. Constat saltem non θείνειν ἐπί τι sed θείνειν τι dici oportere. Cf. Prom. 76. Sept. 382.

971. Μασίστρας] Μασίστρας (ut in v. 30.) Dind. in Lex. Add. p. VII.

972. ἐπανερόμαι M. ἐπανερώμαι apogr. ἐπανερόμαν Wellauer. Dind.

975. πιτύλω] Cf. Sept. 856. Theocr. XXII. 127. αἰεὶ δ' ὀξυτέρω πιτύλω δαλεῖτο πρόσωπον.

976. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ] Idem metrum est Eur. Iph. A. 761. μαγτόσυννοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.

977. ἀσπαίρουσι] σπαίρουσι conj. Blomf. ad Sept. 47. αὐτόν] Qu. αὐτως, simili modo. αὐτοῦ] Qu. ταγόν.

980. πάντ' ὀφθαλμόν] Qu. πρόσθ' ὀφθ., vel παντόφθαλμον.

981. μυρία πεμπαστάν] Cf. S. Marc. Evang. VI. 40. πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνέπεσον. Qu. μυριομυριοπεμπαστάν, ut προπαλαιπαλαίπαλαι in Arist. Eq. 1155.. Cf. tamen Prom. 904. ἄπορα πόριμος. Cho. 23. χοὰς προπομπός. πεμπαστάν] Cf. Eum. 748. πεμπάζειτ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ ἐπὶ πᾶντας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

985. ὦ ὦ δαῖτων] ὦ ὦ δάων Dind. ὦ δαῖμον Heath.

986. κακὰ πρόκακα] Cf. ad Suppl. 864. Pers. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκατα.

991. μελέων] μέλεον Both. Qu. μελέω. ἐνδοθεν] ἔνδον Herm. ἐντοσθεν Blomf. Dind.

993. ἄλλο] ἄλλον Blomf.

994. μυριόνταρχον] Formatum ut ἑκατόνταρχος.

1000. Qu. ἔθανον ἔθανον, οὐκ ἔτι σκηναῖς. Cf. v. str. 985.

1002. ἀγρέται] ἀρχέται Blomf. (ἀρχέτης legitur Eur. Her. 753. El. 1149.) Qu. ἀκρότατοι.

1006. δέδορκεν] δέδρακεν Both. Malim δέδωκεν. ζαπρέπον] Qu. ζαπρεπές.

1008. πεπλήγμεθ', οἷ· δῆλα γὰρ malit Blomf. πεπλήγμεθ', οἷα δι' αἰῶνος, τύχα (i. e. διαιωνία τύχα) Weckl. Cf. Ag. 553. ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.

1013. δυσπόλεμον] Qu. δύσποτμον. δῆτα γένος] Leg. δὴ τὸ γένος. Cf. ad Soph. Phil. 245.

1015. μεγάλα τε Περσῶν] μεγάλως τὰ Περσῶν Herm. Dind. Recte. (Cf. metrum v. ant. 1029.) Cf. 906. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. τάλας] Qu. προδούς. Cf. schol. τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας.

1018. ὄρᾱς —; XO. ὄρῶ] Cf. Arist. Eq. 163. τὰς σίχας ὄρᾱς

τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὄρῳ. Ran. 1323. ὄρῳ τὸν πόδα τόνδ'; ΔΙ. ὄρῳ. Eur. Bacch. 550.

1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν. .

1024. ἔσπανίσεμθ' ἄρωγῶν] Cf. 489. ὑπεσπανισμένους | βορᾶς. Cho. 577. φόνου — ὑπεσπασμένη. Eur. Or. 1053. ὄρῳ δὲ δὴ φίλων | ὡς ἔσπανίσεμθ'. Med. 560. et ad Soph. Aj. 740.

1025. Ἰαόνων] Ἰάνων Passov. Ἰάων Herm. Dind.

1026. ἀγανόρειος] Corrigo ἄγαν ἄρειος. Ita etiam Meinekius ad Theocr. p. 396.

1030. πέπλον δ' ἐπέρρηξ'] πέπλον διέρρηξ' malit Blomf. ex schol. Recte. Cf. 537. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατε-
ρεικόμεναι διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι (1038. 1047. 1065.).

1032. καὶ πλέον] Malim ναί, πλέον —. Cf. 1071.

1038. δίαινε δίαινε] δίαιν δίαινε Dind. Lacryma, plora. Schol. δάκρυε τὸ πῆμα. Cf. 258. κακὰ — διαίνεσθε. 1039. διαίνομαι. 1065. διαίνου δ' ὄσσε. Hom. Il. φ'. 202. δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Confer v. τέγγεσθαι v. 1065. Qu. δίαινέ νυν τὸ πῆμα, vel δάκρυσι διαίνου. Vulgata certe displicet, quum postuletur media vox διαίνου potius quam activa δίαινε.

1039. διαίνομαι] Cf. 1065. διαίνου δ' ὄσσε.

1041. δόσιν — κακοῖς] Sic Soph. Aj. 866. πόνος πόνῳ πόνον φέρει. 362. κακὸν κακῷ διδοῦς. Cf. ad 523. Eur. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρῳ δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

1042. ὁμοῦ τιθεῖς] Sc. ἐμοί.

1045. μάλα καὶ] Qu. μάλα δὴ. καὶ τόδ'] Qu. καὶ τὸς.

1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε] Qu. ἄρασσ' ἄρασσε. Cf. 1053. στέρν' ἄρασσε. Eur. Tro. 281. ἄρασσε κραῖτα κούριμον. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κραῖτα πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Idem conjicit Blomf. Sed cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

1049. μέλειν] Malim στένειν.

1051. μέλαινα δ' αὖ] μάραγμα δ' αὖ Herm. τάλαινα δ' αὖ conj. Weil. μάλ' αἰόλα Weckl.

1053. πλαγά] Qu. παγά.

1054. κάπιβόα τὸ Μύσιον] Cf. Arist. Thesm. 1175. ἐπαναφύσα Περσικόν. Qu. κάπιβῶ.

1057. ἄπριγδ' ἄπριγδα] Qu. ἀπρικτόπλακτα (vel ἀπριγδ.), ut in Cho. 425. ἀπρικτόπλακτα — χερὸς δρέγματα. Cf. Plat. Theaet. 155 E. οὐδ' ἂν δύνωνται ἀπριξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Soph. Aj. 310. Fr. 325. Sed cf. v. ἀνάμυδα.

1059. αὐτεῖ δ' ὀξύ] Cf. Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον.

1060. κόλπιον χερῶν ἀκμῆ conj. Blomf. Confer Lucian. Ver. hist. I. 13. κολπώσαντες αὐτοὺς (τοὺς χιτῶνας) τῷ ἀνέμῳ. Arist. Th. 1174. διέλθε κἀνακόλπασον. ἀκμῆ χερῶν] Cf. Eur. Bacch. 1205. χερῶν ἀκμαῖσι. Eum. 348. ποδὸς ἀκμάν. Soph. Oed. R. 1243.

κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρός ἀκμαῖς ἠνθισμένα (l. ἀκμῆ ἔξανθισμένα). Cf. 537.

1062. κατοίκισαι] Qu. κατοίκισον.

1065. διαίνου δ' ὄσσε] Cf. 1039. διαίνομαι γοεδνός ὄν. Hom. II. φ'. 202. δίανε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Cf. νν. διέναι, δεύεσθαι.

1068. κίε] Cf. Suppl. 504. κίοι. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680. κίεις. Fort. ἴθι, ut in v. 1038. πρὸς δόμους δ' ἴθι.

1069. 1073. δύσβατος] Qu. δύσμορος.

1070. κατ' ἄστν] Fort. μάλ' αὐθις.

SUPPLICES.

1. ἀφίκτωρ] Cf. v. προσίκτωρ Eum. 119.

3. ἀπὸ προστομίων] ἀποπρὸ στομίων Abresch. λεπτομαθῶν libri. λεπτοψαμάθων Pauw. Recte. Confer πολυψάμαθος 870. Qu. λειοψάμαθων.

5. δίαν δ' ἄρτι λιποῦσαι conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. δίαν αἶ λείπουνσαι (vel potius δίαν αἶτε λιποῦσαι) Burges. in Class. Journ. II. 801.

7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν, | ψήφω πόλεως δογισθείσης conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. ("γνωσθεῖσαι nec sensui nec metro, inquit, satisfacit.") οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν | ἀλλ' αὐτογενῆ φύξαν δι' Ἄρην conj. Burges. in Class. Journ. II. 801. Qu. οὔτιν' — δημηλασίαν | ψήφω πόλεως ἐξελαθεῖσαι (vel ἐλαθεῖσαι). δημηλασίαν aliquot codd. Tyrwhitt. Elmsl. ad Her. 693. prob. Lob. ad Aj. p. 340.

9. αὐτογέννητον] αὐτογενεῖ Bamberger. Dind. αὐτογενῆ Madvig. φυξανορία] Ἀ φυξάνωρ, quod formatum est ut τρυσάνωρ, φθισήνωρ, ῥηξήνωρ, πεισάνωρ. τὸν φευξάνορα Dobr. Recte, opinor. τε φυλαξάμεναι V. D. in Class. Journ. III. 289. "Sed incestas vitantes nuptias Aegypti filiorum, et impie injuria affectae. Vestigia vocis φυλαξάμεναι exhibent Ald. et Rob."

11. ὄνοταζόμεναι γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ Burges. Hesychius, ὄνοτάζειν: ὑβρίζειν. Id. ὄνοτάζων: ὑβρίζων, ἐκφραυλίζων. Phot. p. 339, 12. ὄνοταζομένη: ἐκφραυλιζομένη.

13. πεσσονομῶν] πεσσεύων conj. Burges. in Class. Journ. II. 802. ex Hesychio.

14. κύδιστ'] Hesychius, Κύδιον: κρεῖττον, αἰρετώτερον.

16. κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν] Cf. Prom. 184. τῶνδε πόνων — τέρμα κέλσαντ'. ὄθεν δὴ γένος ἡμέτερον — εὐχόμενον] Cf. 536. γένος εὐχόμεθ' εἶναι γὰς ἀπὸ τῶσδ' ἔνοικοι. 313. τίς οὖν ὁ δῖος πόρτις εὐχεται βοός; Eum. 312. εὐθυδίκατοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.

17. οἰστροδόνητον] Cf. 573. οἰστροδόνητον Ἰώ. Prom. 589. τῆς οἰστροδονήτου κόρης | τῆς Ἰναχείας. Hom. Od. χ'. 300. τὰς μὲν τ' (βοῦς) αἰόλος οἰστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν.

18. καὶ ἐπιπνοίας, ut ex v. 45. natum, delet Both. ἐξ ἐπαφῆς — Διός] Cf. Prom. 849. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβὼν χειρὶ | ἔγνω 'παφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. τετέλεσται] τετελέσθαι Madvig. Qu. γεγενῆσθαι, vel Διὸς εὐχεται ἐγγεγενῆσθαι.

19. εὐχόμενον] ἀρχόμενον Naber. Qu. εὐχόμεθ' (εὐχεται) ἐκτετελέσθαι. Cf. 536. δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι.

20. τίνα γ' (τίν' ἄρ'?) ἄν — ἀφικόμεθα, vel τίνα ποι — ἀφικώμεθα; Burges. in Class. Journ. II. 802. τίν' ἄν οὖν — Blomf. ad Sept. 731. Dobr. Lege τίν' ἄν οὖν χώραν —; Cf. ad Arist. Eq. 13. Cf. Arist. Av. 127. ποίαν 'τιν' οὖν ἠδιστ' ἄν οἰκοῖτ' ἄν πόλιν;

23. ἐριοστέπιοισι κλάδοισιν] Cf. Soph. Oed. R. 3. ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Virg. Aen. VIII. 126.

24. ὦν πόλος Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ λευκὸν ὕδωρ] Fort. κάκραιφνές (vel καὶ ἀκρ.) ὕδωρ vel aliquid simile.

25. ὕπατοι θεοὶ χοῖ βαρύντιμοι Burges. in Class. Journ. II. 802. βαρύντιμοι] Qu. βαρύντιμος.

26. χθονίας θήκας Aurat. χθονίους θήκας Pearson. prob. Blomf. Recte. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732.

28. δέξαιθ'] δέξασθ' cum Heathio Naber.

29. αἰδοίῳ πνεύματι χώρας] αἰδοίῳ νεύματι κόρσας Burges. in Class. Journ. II. 802. coll. 96. κορυφᾷ Διὸς (schol. νεύματι). et νεύματι marg. Ask. (i. e. Tyrwhitt). Qu. αἰδοίῳ νεύματι —. Ita locum disponit Wecklein, πνεύματι χώρας. ἀρσενοπληθῆ δ' | ἐσμὸν ὕβριστην Αἴγυπιογενῆ | πρὶν —.

30. ἀρσενοπληθῆ δ' ἐσμὸν] Cf. Pers. 121. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

34. πόντονδε] Confer ἄλαδε Arist. Av. 1395.

35. Post χειμωνοτύπω et ἀνέμοις virgula interpungit Herwerden, ut verba interposita λαίλαπος χειμωνοτύπου descriptione contineant.

36. ἀγρίας ἀλὸς —] Qu. ἀγρίαις θ' ἀλὸς —.

38. ἀνέμοις, ἀγρίας ἀλὸς ἀντήσαντες, ὄλουντο (sic) Elmsl. ad Herc. F. 312. λέκτρων — ἐπιβῆναι] Cf. Eur. Hel. 376. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις.

39. σφετεριζάμενον] Dorica forma, ut σεβίξω Ag. 785. (ita enim Flor. Keck. Weckl.).

41. ἐπικεκλόμεναι] ἐπικεκλομένα Turn. Forma epica. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κεκλόμενος (i. κέκλωμαι, ὦ) θυγάτερ Διός.

42. δῖον πόρτιν] δῖαν πόρτιν Tyrwh. Chorum enim primo matrem invocare, deinde filium. Eraphus δὲ Διὸς πόρτις dicitur v. 313. Cf. Soph. Tr. 530. ὥστε πόρτις ἐρήμα. Ἰνὶν τ'] Qu. Ἰνὶν δ'.

46. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο] ἐπωνυμίαν δ' ἐπεκραίνετο Burges. in Class. Journ. II. 802. ἐπωνυμία — εὐλόγως] Cf. 252. ἐμοῦ δ' ἀνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον | γένος Πελασγῶν.

48. δὲ ἐγέννασε (δὲ γέννασ' sec. m.) M. δ' ἐγέννησ' Heath. δ' ἐγέννασεν Porson. ἐόντ' M. ὄντ' Porson. τόνδ' Schutz. Ἐπαφόν τε γέννασε· ὄν τ' ἐπιλεξαμένα Tyrwhitt.

50. ποιονόμοις] Cf. Ag. 1169. βοτῶν ποιονόμων.

54. ἄτ' ἀνόμεν', οἶμαι, — Dobr., coll. Cho. 785. ἀνομένων.

55. οἶδ'] οἶ' V. D. in Class. Journ. III. 290. Butleri correctiones vide ad 55. 84. 114. 130. 153. 162. 274. 291. 303. 453. 50. 545. 644. 655. 706. 798. 825. 855. 886. 892. 917. 945. 995. editionis ejus.

56. λόγους] Qu. λόγου. Cf. Eum. 201. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

57. ἐν μάκει] Cf. Ag. 610. ἐν μήκει χρόνου. Fr. 334. μῆκος ὁδοῦ.

59. οἶκτον] Lege οἶτον. Cf. ad Soph. Ant. 858. οἶτον οἶκτρον αἴτων δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τᾶς Τηρείδος vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. ἐγγαῖος] Cf. Pers. 922. τὰν ἐγγαίαν ἦβαν.

60. δοξάσει τις ἀκούειν] δοξάσει τιν' ἀκούειν Pearson. Both. δοξάσει τάχ' ἀκούειν Herwerden.

61. μήτιδος] Ἀτθίδος Burges. in Class. Journ. II. 802.

62. κικηλάτας ἀηδόνος] Qu. κικηλάτοι' ἀηδόνος. Et sic Elmsleius ad Med. 807.

63. χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα] χώρων ἀφύτων (i. e. ἀπληρώτων) τειρομένα Burges. in Class. Journ. II. 802.

64. νεοσσὸν pro νέον Burges. in Class. Journ. II. 802.

65. αὐτοφόνως] Cf. Sept. 850. Ag. 1091. et ad Soph. Ant. 1175.

69. Ἰαονίοισι (Ἰων. pr.) M. ἀηδονίοισι Stanl. φιλόδυρτος] Cf. φιλοίκτηστος Soph. Aj. 580. et πανόδυρτος El. 1077.

70. Νειλοθερῆ] Confer βουθερῆς Soph. Tr. 188. Qu. νειλοτρεφῆ (281.)

71. καρδίαν] κραδίαν Pauw. κάρζαν Dind. Confer ad 789. Sept. 288.

74. δεῖμα, μένουσα φίλους] δειμαίνουσ' ἐφόδους proponit R. Ellis. φίλους] Qu. φίλος.

77. κλύετ' εὔ] Cf. 173. ὑπόθεν δ' εὔ κλύοι καλούμενος.

78. ἦβαι μὴ τέλεον M. ἦβαν — Schutz. ἦβα — Dind. κλίνην μὴ τελέαν Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ μὴ τὰν μελέαν V. D. in Class. Journ. III. 290. "Et non concedentes raptoribus me miseram obtinere contra jus."

81. ἔνδικοι] ἐνδίκους Burges. in Class. Journ. II. 802., coll. schol. ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.

82 sq. Cf. Eur. Her. 260. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα. Plut. Mor. 823 A. ἔστι δούλω φύξιμος βωμὸς, καὶ πολέμους φεύγοντες, ἂν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναοῦ, θαρροῦσιν.

82. κάκ πολέμου M. καὶ πολέμου (et πολέμου φυγάσιν et βωμὸς ἄρος cum Ahrens), vel καὶ πολέμῳ τειρομένοις (schol. ὑπὸ πολέμου τειρομένοις) conj. Wecklein.

83. ἀρης φυγάσιν M. ἀρη̄ς apogr. Guelph. ἀρηφυγάσι ῥῦμα, δαιμόνων — εὖ· παναληθῶς — Burges. in Class. Journ. II. 803. (ἀρηφυγάσι jam Heath.) βωμός· Ἄρεος φυγάσι | ῥῦμα δαιμόνων σέβας V. D. in Class. Journ. III. 290. Cf. 190. Her. 261.

84. ῥῦμα] Cf. Eur. Her. 260. ἅπασιν κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα. Aesch. Fr. 287. ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν. Eur. Phoen. 997. τί δῆτα ῥῦμά μοι γενήσεται; Soph. Aj. 159. Veram lectionem servavit Schol. δαιμόνων σέβας] Fort. δαιμόνων ἔδρα, ut in Eur. Her. 260.

85. εἰ θείη M. εἶθ' εἶη apogr. Qu. εἰ θέλοι. Cf. Cho. 338. θεὸς χρήζων θείη. Qu. εἰ θείη (θέλοι) θεὸς, εὖ καὶ ἀληθῶς. Latet fortasse vox κρησοφύγετον. διὸς M. θεὸς Schutz. Dind.

86. Cf. Cho. 801 sq.

87. πάντα τοι φλεγέθει] πᾶν ἄφατον τελέθει malit Burges. in Class. Journ. II. 803. κᾶν σκότω] καὶ σκότω Wecklein. Cf. Cho. 285. ὄρῳντα λαμπρὸν ἐν σκότω νωμῶντ' ὄφρύν.

90. πίπτει —] Cf. ad Soph. Fr. 762. αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. Rhés. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

91. εἰ κρανθῆ] Fort. δ κρανθῆ.

92. δαυλοὶ] I. q. δάσκιοι. Cf. Fr. 27. δαυλὸς δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμῆν.

95. ἰάπτει δὲ ἀπιδῶν M. ἰάπτει δ' ἐλπίδων Herm. Dind. ἐποπτεύει δ' ἐδέων Burges. in Class. Journ. II. 803. Cf. Eur. Fr. 424, 5. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὄρῳ.

96. ἐλπίδες καλλίπτυργοι] Cf. Arist. Nub. 1024. καλλίπτυργον σοφίαν.

101. ἐξέπραξεν ἔμπας] ἐξέπραξε ποινας Burges.

102. Schol. ἐξέπραξε τὸν κότον ὑπόθεν Burges. in Class. Journ. II. 804., coll. 386.

105. τὸ θάλος] τεθαλῶς (efflorescens) V. D. in Class. Journ. II. 655. et Both. τεθαλυῖα παραβούλοισιν φρεσίν Burges.

110. ἄταις ἔπεται μ' ἀνάγνοις Burges. Cf. Sept. 604.

111. πάθρα μέλα θρεομένα] Cf. Sept. 78. θροῦμαι φοβερά μεγάλα τ' ἄχη. Hipp. 363. ὦ ἀνήκουστα τᾶς τυράννου πάθρα μέλα θρεομένας. Phoen. 1350. μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα. Med. 50. αὐτὴ θρεομένη σαντῆ κακά.

117. βοῦνιν] Cf. 129. 776. Herod. IV. 192. 199. Diodor. Sic. V. 40. βουνοειδέσι ἀναστήμασι.

119. et 130. εὐγακόννις M. εὖ, γᾶ, κοννεῖς Boisson. Dind. εἴ γε κοννεῖς Burges., coll. 171. κοννώ. "Excusationem praetendit Chorus propter vocem non Graecam βοῦνιν." εὖ πακούοι conj. V. D. in Class. Journ. III. 291., coll. 183. ὑπόθεν δ' εὖ κλύει καλούμενος. Schol. νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν (κεῖ νοεῖς τὴν — idem).

120. ξὺν λακίδι λίνοισιν] ξὺν λακίδ' ἐν λίνοισι καὶ — Burges.

πολλάκι δ' —] Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Cho. 28. λινοφθοροὶ δ' ὑφασμάτων λακίδες. Pers. 835. λακίδες etc.

123. θεοῖς ἐναγέα τέλε' ἀτέλεά (impurae nuptiae non nubendae, ut νᾶες ἄναες Pers. 676.) μοι: καλῶ σ' Burges. in Class. Journ. II. 805. πελομένων καλῶς] Qu. φερομένων καλῶς. Xen. Hell. III. 4. 35. τὰ πράγματα κακῶς φέρεται. ἐπίδρομος ἴδι θάνατος ἢ παιώνιος Burges., coll. Soph. Phil. 853.

134. λινορραφῆς τε δόμος] λινορραφοῦς τε δρόμος Dind. Cf. Soph. Fr. 415 c. λινορραφῆ τυλεῖα.

138. τελευτᾶς δ' —] τελευτὰν δ' Butler. Cf. 627. Ζεὺς δ' ἐφορεύοι — τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

139. πατήρ ὁ παντόπτας] Cf. Fr. 133, 5. ὁ παντόπτας Ἥλιος.

141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς] Cf. 151. 275. σπέρματ' εὐτέκνου βοός. Soph. Trach. 304. τοῦμόν — σπέρμα (loquitur Deianira). Eur. Med. 816. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;

143. 153. ἐκφυγεῖν] Qu. ἐμὲ φυγεῖν.

144. θέλουσα δ' —] Cf. Cho. 522. θέλοντι δ', εἶπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. 19. Ag. 664.

146 sq. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς ἀμφὶ τοῖσδ' ἀδμήτος ἀδμῆς θεὰ (μον.) ῥύσιος γενέσθω conj. V. D. in Class. Journ. III. 291.

147. τὸν Ζαγρέα —] Cf. Lycophr. 655. πρόπαντας Ἄιδης πανδοκεὺς ἀγρεύεται. De hujus loci correctione v. Blomf. Gl. Sept. 858.

149. ἀδμήτας ἀδμήτα] ἀδμήτος ἀδμήτα Pauw. ἄδμητος ἀδμήτας Dind. Cf. Soph. El. 1239. ἀλλ' οὐ τὰν αἰὲν ἀδμήταν. Oed. C. 1321. τῆς πρόσθεν ἀδμήτης.

154. εἰ δὲ μὴ μέλαν θή- | σει (sc. κόρα Διὸς, v. 151.) Burges. in Class. Journ. II. 805.

155. ἢ διόκτυπον γένος] Leg. ἠλιόκτυπον γένος. Ita etiam Wellauer. Cf. Eur. Bacch. 14. Περσῶν ἠλιοβλήτους πλάκας. Prom. 808.

157. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα —] Cf. Fr. 229 D. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένω (πατρὶ) | χαίρειν. Soph. Oed. C. 1569. δν ἐν πύλαισι ταῖσι πολυξένοις εὐνάσθαι — λόγος αἰὲν ἔχει.

158. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων] Cf. 231.

161. τυχοῦσαι θεῶν] Dobraeus confert Cho. 309. Eur. Hipp. 328. Antiph. Athen. VII. 299 E. Lys. p. 170, 34. (modo recte capias).

162. ἀζημίους Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς τείρει 'κ θεῶν, vel ἐζημίωσ' Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς παρὰ θεῶν Burges. in Class. Journ. II. 806. ex schol.

163. 174. μάστειρ'] μαστίκτειρ' cum Hartungo Dind. Confer μαστίκτωρ Eum. 160 μαστικτῆρ Suppl. 466.

164. γαμετᾶς] Vox γαμετῆς occurrit Prom. 896. Eur. Suppl. 898. 1028. Tro. 312. μέγα τ' οὐρανοῦ νεῖκος Burges. in Class. Journ. II. 806., coll. 304. βασιλέων νείκη.

165. οὐρανόνικον] Qu. οὐρανομήκη.

166. χαλεποῦ — πνεύματος] Cf. 29. Sept. 705.

170. τὸν τᾶς βοῶς] τὸν βοῶς (del. τᾶς) Burges. in Class. Journ. II. 805.

172. γόνω] γόνον Pearson.

173. εὖ κλύοι] Cf. 77. θεοὶ γενέται, κλύειτ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. παλιντρόπος ὄψις] Cf. Ag. 777. παλιντρόποις ὄμμασι.

174. μάστειρ'] μαστίκειρ' cum Hartungo Dind. Cf. ad 163.

177. πιστῶ] πιστοὶ (fidentes) Burges. in Class. Journ. II. 806.

179. Cf. 991. δελτουμένας] δελτούμενα Stanl. Qu. δέλτω φρενός.

180. κόνιν] Producta posteriori, ut in 783. Prom. 1084. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ', ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος. Sept. 81. Ag. 495.

181. σύριγγες —] Cf. Callim. Lav. Pall. 14. συρίγγων δ' αἴω φθόγγον ὑπαξονίων. et ad Sept. 181. ἀξονήλατοι] Haec vox occurrit etiam apud Aristot. Resp. Athen. c. 12. ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκ' ἀξονήλατον | δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχῶν (?) ἐπαυσάμην, etc.

188. εἵνεκα recte libri. οὐνεκα Heath. etc.

189. πάγον προσίζειν] Cf. Eur. Hec. 923. σεμνὰν προσίζουσ' οὐκ ἦγυσ' Ἄρτεμιν. Thuc. I. 26. προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν etc.

190. ἄρρηκτον σάκος] Cf. Soph. Aj. 576. στρέφων — ἐπιτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.

192. Cf. Ag. 208. Eum. 920. Eur. Alc. 613. κόσμον φέροντας, νεριτέρων ἀγάλματα.

194. τὰ χρεῖα M. τὰ χρεῖ' Turn. ζαχρεῖ' Bamberger. Dind. ταπειν' vir doctus in Class. Journ. III. 291., coll. Eur. Fr. 81. ταπεινὰ γὰρ χρεῖα τοὺς κακῶς πεπραγότας | λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

198. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπῳ σωφρονῶν M. τὸ — ἐκ μετωποσωφρόνων — Porson. τὸ — ἐκ σεσωφρονησμένων Dind. Qu. τὸ μὴ μάταιον δάκρυον δ' ἐκ σωφρόνων —.

199. ὄμματος παρ' ἡσύχου] Qu. ὄμματός τ' ἀφ' ἡσύχου. Cf. 207.

200. ἐφολκός] Morator, cunctator. Anglice a laggard. Cf. Arist. Vesp. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκός ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν | ἠγεῖτ' ἄν. Femininum est Eur. Herc. 631. ἐφολκίδας. 1424.

202. χρεῖος εἶ] Cf. Eur. Herc. 1337. νῦν εἶ χρεῖος φίλων. Fr. 142, 3. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει. μέμνησο δ' εἶκειν κρείσσοσι ξένη φυγὰς V. D. in Class. Journ. IV. 154. εἶξεν ἢ φυγὰς libri. εἶ ξένη φυγὰς. Sophianus. ἢ ξένη (ut exulem decet) Dobr. Qu. ἦτις εἶ ξένη φυγὰς.

204. πρὸς φρονοῦσαν] πρὸς φρονοῦντας Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 75.

206. Post ἐφειμὰς lacunam ponit Burges. in Class. Journ. II. 807.

207. μὴ νῦν σχόλαζε] μὴ νῦν σφάδαζε Burges. in Class. Journ. II. 807. Cf. 233. Soph. El. 85. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος]

μηχανή δ' ἔστω κράτους recte Schwerdt. μὴ κάμης· ἔσται κράτος Heath.

208. θέλοιμ' ἄν —] “Obscure loquitur, sed coll. 799. patet Chorum suam mortem precari. Danaus igitur hortatur ne molestias aegre ferat neque de spe decidat; nam praesens est auxilium deorum.” Burges. in Class. Journ. II. 807. σοὶ πέλας] Leg. σοῦ πέλας. Cf. ad Soph. Aj. 774. τοῖς ἄλλοισιν (τῶν ἄλλων μὲν?) Ἀργεῖων πέλας | ἴστω.

209. μὴ ἀπολωλότας] μὴ ἵπολακτίσας (ἀπ.) V. D. in Class. Journ. IV. 155.

212. Ζηνὸς ὄρνιν] Ζηνὸς ἰνιν V. D. in Class. Journ. IV. 155. “Apollo vocatur ὁ Λατοῦς Ἰνις Eum. 324. Alia Jovis est aquila.” Ζηνὸς ἰνιν (sc. Apollinem) Herw. Augurium Neptuni intelligit Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. Paus. Cor. c. 24. Αἰσχύλος δὲ — καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ.

213. σωτηρίους] σωτηρίου Burges. in Class. Journ. II. 807.

215. εἰδὼς ἄν αἴσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς] Cf. Soph. Trach. 279.

216. σύγγνοιτο δῆτα] σύγνοιτο (ν (sup. γ et in marg. συγγένοιτο ab διορθωτῇ) δῆτα cod. γένοιτο δῆτα Naber. Quod parum placet: requiritur enim in hujusmodi locis idem verbum quod praecessit. Cf. 206. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι. ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα. Facendum tamen est inauditam esse formam aoristi mediam συγγνοῖτο.

217. τῶνδε — ἔτι] τῆδε — ποτέ Burges. in Class. Journ. II. 807.

219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί] Cf. Cho. 1044. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μῆτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ. Soph. El. 1102. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις εὖ τε προσφωνούμεθα.

220. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις] Cf. Arist. Ach. 773. αἱ μὴ ἴσιν οὔτος χοῖρος Ἑλλήνων νόμῳ.

221. ἐλευθέροις] ἀλλοθρόοις Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. 980. ἀλλοθρόοις. νῦν] νυν Canter. οὖν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. I. 471.

223. ἐν ἀγνώ — ἴζεσθε] Cf. 668. νόσων δ' ἔσμος ἀπ' ἀστῶν ἴζοι. Arist. Thesm. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων | ἴν' ἐξακούσω; Eadem figura est Prom. 856. οἱ δ', ἐπτοημένοι φρένας, | κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἦξουσι θηρεύοντες etc.

225. ἐχθρῶς] αἰσχροῦς F. G. Schmidt.

232. κάμειβεσθε] μὴ μείβεσθε Faehse. Qu. ἴζεσθε καὶ σέβεσθε (223—224.). τρόπον] τόπον Canter.

233. εὖ νικᾶ] Qu. εὖ ἔξελθη.

235. πυκνώμασιν] σπαθήμασιν Wecklein p. 34., coll. 431. ἀμπύκων πολυμίτων πέπλων τε. Hesych. σπάθημα: πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. Poll. VII. 78. οὗ μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο Αἰσχύλος διδάσκει φήσας, “οὐ δὲ σπαθητοῖς

τριμπίνοις ὑφάσμασι.” πέπλοισι — χλίοντα] Cf. Rhos. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν.

238. οὐδὲ] οὔτε Herm. Dind. etc. ob sequens τε. Qu. χώραν τήνδε κηρύκων· ἄνευ | ἀπρόξενοί τε.

239. νόσφιν ἡγητῶν] Qu. νόσφι θ' ἡγητῶν. ἀπρόξενοι] V. ad Arist. Av. 1021.

241. κλάδοι — κεῖνται] Cf. Andoc. de myst. p. 54. ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. γε μὲν δὴ —] γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. 273. Eum. 419. Soph. El. 1243. Tr. 484.

243. συνοίσεται] Cf. Soph. Oed. C. 641. τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι. συνεισεται Dobr. Cf. Arist. Eccl. 17. ἀνθ' ὧν συνεισει (συνοίσει libri) καὶ τὰ νῦν βουλευματα. Phil. 1085. ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι συνεισει (συνοίσει libri). Eadem confusio est Eur. Phoen. 260. et alibi. Cf. Cho. 216. στόχω] Qu. στόλω.

244. καὶ τᾶλλα πόλλ' libri. κατ' ἄλλα πόλλ' Wellauer. (Recte.) καὶ πολλά γ' ἦν δίκαιον ἄλλ' ἐπεικᾶσαι Porson. καὶ πολλά γ' ἄλλα μ' (vel ἄλλ' ἄν) εἰκᾶσαι δίκαιον ἦν malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 73. Qu. καὶν ἄλλα —.

247. Cf. Arist. Th. 141. σὺ δ' αὐτὸς, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει; ἔτην] Cf. Fr. 314. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ. Eur. Fr. 1003. πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρόπων.

248. ἡ ῥητὸν Ἐρμοῦ (ἡ τηρὸν ἐμοῦ Asc. D.) κληρὸν Burges. in Class. Journ. II. 808. ἡ ῥήτορ' ἱεροράβδον (i. e. κήρυκα) ἡ πόλεως ἀγὸν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. III. 292. et Herw. τηρὸν] Custodem. Suspectum. Qu. φρουρόν.

249. Post 245. transponi jubet Valck. ad Phoen. 1331.

250. γὰρ εἰμ'] πάρειμ' Burges. in Class. Journ. III. 183.

252. εὐλόγως ἐπώνυμον] Cf. 47. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνεται μόριμος αἰὼν εὐλόγως.

254. καὶ πᾶσαν αἶαν ἧς δι' ἀγνός Turn. Wordsworth. Ut et ipse dudum conjeceram. Cf. Fr. 290, 6. πᾶσα δ' εὐθαλής | Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη etc. Pers. 497. ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. Prom. 434. ἀγνορίτων ποταμῶν. Pind. Isthm. V. 74. πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ. Eubul. com. III. 237. οἴας | Ἥριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας. De postposita praepositione cf. Ag. 1277. βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον λένει. Soph. Aj. 225. τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν. Eur. Tro. 1021. καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες. Bacch. 732. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ', ἀλλ' ἐπεσθέ μοι. Cycl. 318. ἄκρας δ' ἐναλίας, ἄς καθ' ἴδρονται πατήρ. Iph. A. 967. τὸ κοινὸν αὔξειν ὧν μετ' ἐστρατεύομην. Qu. ἧς δι' ἔρχεται | Στρυμών τε etc.

255. τὸ (τοῦ corr.) πρὸς δύνοντος ἡλίου M. Leg. τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου. Cf. Soph. Fr. 19, 3. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον (νότου?) — εἶληχε Παλλάς. Herod. VI. 176. τὸ πρὸς ἐσπέρης ὄρος. VIII. 130. οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω τὸ (al. τὰ) πρὸς ἐσπέρης. 132. τὸ

πρὸς ἐσπέρας etc. *ibid.* τὸ πρὸς ἡῶ etc. Nearch. 32. οὐκέτι πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλεον. Plat. Criti. 110. τὸ κατὰ τὴν ἄλλην ἡπειρον.

256. δρίζομαι] Meis finibus includo, vindico mihi ipsi. Cf. 394. Plat. Menex. p. 239 E. μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὠρίσατο. Xen. Cyr. VIII. 6. 21. τὴν ἀρχὴν ὠρίζεν αὐτῷ πρὸς ἔω μὲν ἢ ἐρυθρὰ θάλασσα — πρὸς ἐσπέραν δὲ Κύπρος.

257. Παιόνων πέλας] Παιόνων λέπας recte Wecklein. Hunc versum post v. 253. poni jubet Valck. ad Phoen. 1331. Cf. Hipp. 1199. ἀκτὴ τις ἐστὶ τοῦπεκεῖνα τῆσδε γῆς.

258. ὄρη τε Δωδωναῖ'· ὄσ' ἐκτέμνει δ' ὄρος (terminus) — τῶνδ' ἔσω δάπεδα κρατῶ Burges. in Class. Journ. III. 183.

259. τὰπὶ τάδε] Scribendum forsitan conjunctim τὰπιτάδε, ut τὰπεκεῖνα. Sed confer τὰπὶ θάτερα.

262. ἐκ πέρας] ἐκ πέτρας recte Dobr. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἴαπυς ἐκ N. V. D. in marg. ed. Ald. (ἐκ χώρας Ald.). Qu. ἐκ χθονός.

263. λατρόμαντις] Eum. 62. λατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

266. ἀνῆκε γαῖα — δάκη] Cf. Plat. Menex. p. 281. ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἢ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφν (l. ἔφνε) ζῶα παντοδαπά. γαῖα μηνεῖται ἄκη M. γὰ δάκη μεμνηότα, vel γαῖα μῆνιν ἐνδακῆ conj. Burges. in Class. Journ. III. 183., coll. Hesych. ἐνδακεῖ· ἐμμανεῖ. μηνεῖται ἄκη Ald. μηνίτη (μηνιτή?) δάκη Pors. in Ed. Rev. XXX. p. 318. μηνίσαι [μηνίσασ'?] V. D. in Class. Journ. IV. 155. μηνιαῖ' ἄκη Dind. ad Soph. El. 281. γαῖα μηχανωμένη Margoliouth. ἀμαιμάκετα δάκη Weckl. (coll. 259. 388. et de tribracho in quinto pede coll. Eum. 480. 797.). μητροιᾶς δίκην Tucker. (coll. Plat. Menex. 237 B. τρεφόμενοι οὐχ ὑπὸ μητροιᾶς ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας. Hesiod. Op. 823. ἄλλοτε μητροιῆ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.). δειν' ἄγη· τί μῆν; Zakas. Qu. μηνιτὸς δάκη, vel μηνίσασ' ἄκη. ἄκη] δάκη Turn. "Empedocles ap. Jambl. Vit. Pyth. § 15. καὶ τοῖς ἀνθρώποις δάκε' ἔγκοτα γαῖ' ἀνίησι." (Burg.)

268. ἄκη τομαῖα] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Ag. 17. λυτήρια] καυτήρια Naber, coll. Ag. 849. ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως. "Regionis pestem excidit Apis eodem arte qua Hercules Lernaeam hydram domuit, secando et urendo. Quod ferrum non domat ignis domat."

269. πράξας] Suspectum. Qu. εὐρών.

272. γένος τ' ἄν ἐξεύχοιο] λόγοις ἄν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὸν tentat F. G. Schmidt. Cf. 274. 536. γένος εὐχόμεθ' εἶναι γὰς ἀπὸ τᾶσδ'. Cho. 274. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα. Eum. 437. Soph. Phil. 222. πρόσω] τορῶς Burges, coll. v. 274. σέθεν Oberdick.

γένουτ' ἄν et λέγοι in Med.

273. μακράν γε μὲν δὴ] μακράν δ' ἐμὴν δὴ ῥῆσιν — F. G. Schmidt. μακράν γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. ad 240. Qu. μακράν γε μὴν ῥῆσιν τιν' —. Qu. γέ τοι δὴ. Cf. Soph. El. 1242. ὄρα γε μὲν δὴ —. Tr. 484. Ad rem cf. Pind.

Isth. V. 58. τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται πά κ' (l. πόλλ') ἐν βραχίστοις.

274. τορὸς — μῦθος] Alciphr. III. 48. 1. τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῶ φωνήματι χρησάμενος. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα] Cf. 272.

ἐξευχόμεσθα] Melius huic sensui conveniret simplex εὐχόμεσθα. Eur. Fr. 697, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος (γεγώς malit Nauck.). Soph. Fr. 61, 3. Ἀργεῖα γένος.

276. καὶ ταῦτ'] καὶ κάρι' Mein. Anal. Soph. p. 292. et ad Oed. Col. 1488. ἀληθῆ] Legerim ἀληθεῖ (λόγω). Alioquin addendum fuisset εἶναι. Cf. Arist. Nub. 372. νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῶ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας. πάντα] παντὶ Schutz. Weil. κάρια Mein. τὰμὰ F. G. Schmidt.

277. ἄπιστα μυνθεῖσθ' —] Cf. Herod. III. 116. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνόφθαλμοι ἄνθρωποι γίνονται. Imitari videtur Comicus in Pac. 131. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὃ πάτερ πάτερ, | ὅπως κάκοσμον ζῶον ἤλθεν ἐς θεούς. Eur. Iph. T. 1293.

278. ὅπως] εἴ πως frustra Burges. in Class. Journ. III. 183. Cf. Soph. Oed. R. 548. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός. ὑμῖν] Qu. ὑμῶν.

279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι] Cf. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώτερος.

281. φυτόν] Cf. Eur. Med. 231. γυναικῆς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φύλον ἀθλιώτατον).

283. εἰκὼς πέπληκται] Qu. εἰκοῦς πέπλασται.

284. ἵπποβάμοσιν — καμήλοις] ἵπποβάμονας — Scal. Cf. Soph. Trach. 1095. ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν. Prom. 805. στρατὸν | Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον'.

285. εἶναι] Leg. ἰέναι (incedere), vel ζῆν ἐν.

286. ἀστυγειτονουμένας] Cf. Ag. 308. ἀστυγείτονας σκοπᾶς.

287. κρεοβρότους libri. κρεοβόρους Dind. prob. Wecklein. δ'] τ' Porson. Dind. delet Herm.

289. Cf. Ag. 543. πῶς δὴ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

292. Ἰὼ γαμεῖσθαι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Burges. in Class. Journ. III. 184. Qu. Ἰοῖ μιγῆναι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Cf. 263. χθόνα | τήνδ'.

293. Cf. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. ὡς μάλιστα] ὡς λόγος τις Burges. in Class. Journ. III. 183.

294. φάτις πολλὴ κρατεῖ] Cf. Pers. 738. λόγος | κρατεῖ σαφηνῆς. Soph. Aj. 918. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. Plut. Dem. 1, 1. λόγος κρατεῖ.

295 — 307. In his quae vulgo Regis sunt, Choro tribuit Tyrwhittus, et vice versa.

295. Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ] Cf. Prom. 736. τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς | χερίων μιγῆναι. Euseb. Chron. ad ann. 377. Ζεὺς ἐμίγη

Ἰοῖ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου. Hom. Il. ζ. 160. θεῶ φιλότῃτι μυγεῖσα | κρυπταδίη.

296. καὶ κρυπτά γ' Ἦρας] καὶ κρυπτά γῆμαι Burges.

297. βασιλέων] βασιλέων Wecklein. prob. Dind.

300. ἐπ'] Qu. ποτ' —.

301. πρόποντα — ταύρω] Cf. Eur. Alc. 1124. Bacch. 915.

302. Qu. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' εἶπ' ἄλοχος Ἦρα Διός.

303. βοῖ] θεὰ Burges. Abundare enim βοῖ, repetitum in 309. et 306. τὸν κύνα πανόπτην φύλακ' ἐπέστησεν θεὰ Burges., coll. schol. minor. ad Soph. El. 5. ἡ δὲ (Ἦρα) γνοῦσα τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτήν etc.

307. μύωπα κινήτριον] μύωπ' ἐνήκεν ἄγριον Burges. in Class. Journ. III. 185. βοηλάτην] Cf. Pind. Ol. XIII. 19. βοηλάτα — διθυράμβω.

309. ἐκ γῆς] αὐτὶς Burges. in Class. Journ. III. 185. ex schol. δις αὐτήν ἤλασεν.

310. συγκόλλως] Cf. Cho. 542. κρίνω δὲ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Sept. 373. εἰς ἀρτίκολλον. Soph. Fr. 746. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος | σύγκολλα τὰμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

311. καὶ μὴν] κλεινὴν Burges.

312. καὶ Ζεὺς γ' —] Cf. Prom. 849. ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα | ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.

313. Cf. 19. 536. δῖος πόρτις] Cf. 42.

314. ῥυσίων ἐπώνυμος] φύσεος ὦν ἐπώνυμος Burges. Cf. Prom. 849. ἐπώνυμον — γεννημάτων Ἐπαφον. Post ἐπώνυμος excidisse versum, in quo quaesivisset rex quae fuerit Eraphi proles, monent Stanl. Tyrwh. ῥυσίων] Vis itatae (a Jove Ioi)?

315. οἱ καρπούμενοι | Λιβύης μέγιστον γῆς πέδον (coll. 662.) Burges. in Class. Journ. III. 185.

317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις M. Lege τί (τίν') οὖν ἔτ' ἄλλο τῆσδε βλάστημ' ἂν λέγοις; vel τῆσδ' ἔχεις βλαστήν λέγειν; βλαστημὸν] Progeniem, sobolem. Cf. Sept. 12. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν (πάλιν Dind.). 533. μητρὸς ἐξ ὄρεστέρας | βλάστημα καλλίπρωρον. Trag. Fr. Adesp. 102. ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός.

319. τὸ πάνσοφον] τὸ πᾶν σαφές Burges. τοῦ πανσόφου — τούτου Tyrwhitt. νῦν vulg. Scribe νυν.

320. ἀδελφὸς — πενηκοντάπαις] Cf. Prom. 853. γέννα πενηκοντάπαις.

321. ἀφθόνω λόγῳ] Cf. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λέγειν (λέγων vulg.).

323. ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον] Qu. ὥστ' Ἀργεῖον ἀνστήσαι στόλον.

328. ταῦτὸν περόν] Cf. v. ὁμόπτερος Cho. 174. Pers. 559.

329. *φυγήν*] Pro *φυγάδας*. Cf. Eur. Her. 39. *δυοῖν γερόντων δὲ στρατηγεῖται φυγή*. Post *φυγήν* deletur virgula.

330. *κέλσειν ἐς Ἄργος*] *κέλσειν μ' ἐς Ἄργος* Burges.

331. *μεταπτοίουςαν* M. *μεταπτοιούσαν* Turn. *μέγα πτοιούσαν* Burges. Qu. *μεταπτοιῆσαν*. *εὐναίων γάμων*] Cf. Fr. 329. *Ἦρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ*.

332. *τί φῆς —;*] *Suspectum habet* Burges. *τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν θεῶν* Madvig. Qu. *δῶμ' ἀγωνίων θεῶν*.

333. *ἔχουσα*] *ἔχεις τι* Burges. *νεοδρέπτους κλάδους*] Cf. 354. *κλάδοισι νεοδρόποις*.

335. *κατ' ἔχθραν*] *κατ' αἴσαν* V. D. in marg. ed. Ald. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.

336. *φίλους*] *φίλως libenter* V. D. in Class. Journ. IV. 156. (coll. Med. 232. *ὡς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ | πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος*). *θέλουσ'* ('sponte') Herw. ad Oed. R. 1437. *Dobraeus vertit*, 'And who can purchase a friend in a lord and master?' "Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur." *ὠνοῖτο*] Qu. *ἠγοῖτο, vel καλοῖτο*.

337. *μείζον αὖξεται*] Cf. Eur. Iph. A. 572. *κόσμος — μείζω πόλιν αὖξει*. Bacch. 183. *δεῖ γάρ νιν — αὖξεσθαι μέγαν*. Eur. Fr. 1029, 5. *τοσῶδε μείζων αὖξεται*. 626, 4. *μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα*. Dem. Phil. III. § 21. *μέγας ἐκ μικροῦ — ἠὔξεται*. Ol. II. § 5. *μέγας ἠὔξῃθη*.

338. *καὶ δυστυχοῦντων —*] "Tecte loquitur Chorus; mortem suam innuit." Burges., coll. 463. 787.

340. *μὴ 'κδῶς*] *μὴ 'κδούς* Schutz. prob. Dind. Quod et ipse corrigendum videram. *πάλιν* cum *ἐκδούς* construit Blomf. Cf. Eur. Suppl. 120. *τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν* (*πάλιν* Elmsl.).

341. *πόλεμον ἄρασθαι*] Cf. 439. Eur. Fr. 50, 2. *πόλεμον αἴρονται μέγαν*.

342. *ξυμμάχων ὑπερσιταεῖ*] *ξύμμαχος παρασιταεῖ* Burges., coll. 395. *ὑπερσιταεῖ*] Confer *ἀποσιταεῖν, ἐπισιταεῖν, παρασιταεῖν*.

343. *εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς*] *ἤπερ γε ταραχῆς* conj. Burges. *ἦν*] Prima persona.

344. *ἰδοῦ σὺν πρέμνον τοῦδ' ἔδους ἐστεμμένον* conj. Burges. ex responso. "Aitaria deorum, ad quae supplices sedebant, proprie dicuntur *δαιμόνων ἔδη*. Cf. Her. 104." *πρύμναν πόλεος*] Qu. *πόλεως πρύμναν*.

350. *δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοις ἀναλκίς ἐπισινης —* Burges. in Class. Journ. III. 186. *ἄμ πέτραις*] *ἃ 'ν πέτραις* Butler. prob. Blomf. ad Pers. 572. *πέτραις ἠλιβάτοις*] Cf. Eur. Suppl. 80. *ἐξ ἀλιβάτου πέτρας*. Xen. Anab. I. 4. 4. *ὑπερθεν δὲ ἦσαν πέτραι ἠλιβάτοι*. Qu. *πέτρας ἠλιβάτους*.

351. *ἠλιβάτοισιν*] *ἠλιβάτοις, ἴν'* Valck. ad Phoen. 215. Malim

ἀλιβάτοιον. Cf. ad Soph. Tr. 144. χώροις ἴν' αὐτοῦ (χώροισιν αὐτοῦ vulg.) etc.

354. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον] Cf. Ag. 493. κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας. Supra 333. νεοδρέπτους κλάδους.

355. νέον θ'] φανένθ' conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. νεύονθ' Bamberger. Herm. Dind. ναίονθ' Mein. Anal. Soph. p. 230. ναύονθ' (i. e. ἰκετεύοντα, Hesych. Phot.) Wecklein. ναοῦ θεμέλιον Burges. Qu. θάσσονθ', vel. ἰκέτην δμίλον —, vel νέω θ' δμίλω τόνδ' ἀγώνιον πάγον. τῶνδ' ἐφρεστίων θεῶν] τόνδ' ἐφρεστίων θεῶν Herm. Dind. Leg. τόνδ' ἐφρέστιον θεῶν. Cf. 503. ναύτην ἄγοντες τόνδ' ἐφρέστιον θεῶν.

356. ἐξ ἀέλπτων —] Cf. Soph. Aj. 716. εὔτε γ' ἐξ ἀέλπτων etc. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ'. Eur. Phoen. 311. φανείς ἀελπια κἀδόκητα. Soph. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον. ἀστοξένων] Qu. ἐκ τῶν ξένων.

358. γένηται] Praestat γένοιτο, praesertim post εἴη 356. Cf. ad Trach. 596.

359. δῆτα τὰν ἄνατον M. δῆτ' ἄνατον Pauw. Dind. τάνδ' ἄνατον Dobr.

360. κληρίου] Schol. παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.

361. γεραφρόνων codd. Unde γεραῖα φρονῶν V. D. in Class. Journ. II. 655., coll. Pers. 783. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ. γεραιόφρων (ut παλαιόφρων 601.) Burges. γεραρὰ φρονῶν Weil.

362. οὔνπερ M. οὐκ ἀπρακτήσεις conj. Burges. ex schol. αἰδόμενος οὐ πτωχεύσεις (οὐκ ἀποτυχήσεις id.). Hesych. οὐκ ἀπρακτήσεις· οὐκ ἀποτυχήσεις.

363. λήματ' M. λήμματ' Turn. λαίγματ' Wecklein.

365. δωμάτων ἐφρέστιος] Cf. Eum. 577. δόμων ἐφρέστιος ἐμῶν. 669. Sept. 853.

366. εἰ μαίνεται πόλις] Si quid mutandum, εἰ πόλις λυμαίνεται, et mox ἐκτεμεῖν ἄκη praetulerit Burges.

367. μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη] Cf. Eur. Her. 96. μελόμενοι τυχεῖν. λαὸς] Cf. 511. λαούς.

368. ὑπόσχεσιν πάρος, ἀστοῖς δὲ — κοινώσας πέρι] ὑπόσχεσιν, πάρος | ἀστῶν γε πᾶσι τῶνδε κοινῶσαι πέρι Pauw. prob. V. D. in Class. Journ. I. 465.

369. τοῖσδε] Qu. τῶνδε.

370. τὸ δάμιον] Cf. 699. τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Arist. Eccl. 81. βουκολεῖν τὸ (τὸν libri) δήμιον. Lucian. Herm. 82. τῷ δημίῳ (masc.) παραδεδοῦσθαι.

372. βῶλον εὔεστοῖ χθονὸς Burges., coll. Sept. 193. Ag. 656.

375. ἄγος φυλάσσου] Cf. Soph. Ant. 256. ἄγος φεύγοντος ὤς.

379. ἀμηχανῶ —] Cf. Eur. Iph. A. 55. τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, | δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως | ἄψαιτ' ἄριστα.

380. δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε] Cf. Eur. Iph. A. 56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, κτλ. καὶ τύχην ἐλεῖν] τὴν τύχην λαχεῖν F. G. Schmidt, coll. Aj. 1058. Cf. Ag. 1653. τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. Qu. κά-
λεῖν τύχην.

383. προσήμενοι] Ut supplices.

385. ἱκταίου libri. ἱκτίου (?) Dind. μένει τοι Ζηγὸς ἱκτίου κότος | δυσπαραθέλκτοις παρόντας οἴκτοις Karsten ad Ag. 48. Qu. ἱκεσίου (coll. 616. Soph. Phil. 484. Ζηγὸς ἱκεσίου), vel ἱκτῆρος (infra 479. Ζηγὸς αἰδεῖσθαι κότον ἱκτῆρος). Corripitur forsā media in ἱκταίου, ut in δείλαιος, etc.

386. οἴκτοις] Propter lamenta. δυσπαραθέλκτους (μένει) Burges. δυσπαραθέλκτος παθῶν ἀνοίκτοις ('aegre placabilis iis qui aliena infortunia commiserari non didicerint') Herw.

388. νόμῳ πόλεως] Qu. πόλεως νόμῳ. ἐγγύτατα γένους εἶναι] Cf. Plat. Hipp. maj. 304 D. καὶ γὰρ μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ὦν. et ad Av. 1665.

390. φεύγειν] φαίνειν Herw. Cf. Eur. Her. 142. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένοις.

391. ἔχουσι κῦρος] Cf. Soph. Oed. C. 1780. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. El. 919. Thuc. V. 38. αἴπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι.

392. μὴ τί ποτ' οὖν] Qu. μηδέποτ' οὖν —, vel μήποτ' ἐγὼ γενοίμαν —.

393. ὑπαστρον] V. ad Soph. Oed. R. 795. ὑπαρχον — δύ-
σφρονος, φρυγὰν tentat Herwerden.

394. ὀρίζομαι] Cf. 256. τέκμαρ Burges., coll. Hesych. τέκ-
μαρ: πέρας, τέλος.

397. οὐκ εὔκριτον τὸ κρίμα] Cf. Ag. 1561. -δύσμαχα (δύσκριτα?) δ' ἐστὶ κρίναι. κρίμα] χρῆμα V. D. in Class. Journ. VI. 344., quum prior in κρίμα brevis sit, ut in Nonni loco, ἐς κρίμα δισ-
σὸν ἔβην ἐτερότροπον.

398. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν] Cf. Soph. Oed. C. 913. πόλιν — ἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν.

399. μὴ καὶ ποτε Cant. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 156. οὐδέ περ κρατῶν] Cf. Arist. Ach. 222. μὴ γὰρ ἐγγάνοι ποτὲ | μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

400. εἴ πού τι μὴ καλὸν τύχοι conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. Vide vv. ll. μάταιον εἴ τι που τύχη Both. Qu. εἴ πού τι ἀνταῖον τύχοι. μὴ τοῖον τύχη libri. μὴ λῶον τύχη Schneidewin. καὶ μὴ τοῖον libri. κάλλοιον Herw. Qu. μὴ καλὸν, vel καὶ μὴ ὁθλόν. Qu. μὴ ἀγαθὸν τύχη.

402. ἀμφοτέρους M. ἀμφοτέροις Sch. Herm. Dind. ἀμφετέρωσε etiam Bamberg. ἀμφοτέρωσ' ὁ δαίμων Burges., coll. Hesychio,

Ἀμφοτέρωσε: εἰς ἑκάτερον μέρος. Qu. ἀμφοτέρως ὁ δαίμων. Cf. Cho. 61. ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας ταχεῖα τος μὲν ἐν φάει.

405. ῥεπομένων] φερομένων vel νεμομένων conj. Herw. μεταλγεῖς] μέγ' ἀλγεῖς vel potius καταλγεῖς conj. Herw. Qu. παραιτεῖ.

407 sq. δεῖ — δεδορκὸς ὄμμα μῆδ' ἄγαν ὦνωμένον] δεῖν — δεδορκὸς ὄμμα φημί μῆδ' ὦνωμένον Herwerden.

407. βαθείας φροντίδος] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Pers. 142. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον. Pind. N. IV. 8. ὄ τι κε — γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

409. δεδορκὸς ὄμμα] Cf. Soph. Aj. 85. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. Fort. δεδορκότ' ἄνδρα. μῆδ' ἄγαν ὦνωμένον] Qu. μῆδ' ἀγλύν τιν' εἰμένον. μῆδ' ἄγαν ἄνω μένειν marg. Ask. Quam lectionem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 156.

412. ῥυσίων ἐφάπεται] Cf. 728. ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες (schol. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διὰ τινος ἀρπαιγῆς). Soph. Oed. C. 858. καὶ (ἔτι?) μεῖζον ἄρα ῥύσιον θήσεις πόλει· | ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.

416. ὄς οὐδ' —] Versus forsan spurius.

417. Spurium esse censet Herwerden, fictum ex v. 406. "Deleatur versus soloecus, languidus et imperite fictus e v. 507." μῶν οὐ δοκεῖ —;] Eur. Andr. 82. μῶν οὐ (οὖν Musgr.) δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;

425. ὦ πᾶν κράτος ἔχων χθονός] Cf. Soph. Phil. 142. σὲ δ' ἐλήλυθεν (?) πᾶν κράτος ὠγύγιον.

428. μή τι τλῆς —] Cf. Sept. 326. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι, ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς ἱππηδὸν πλοκάμων, περιορηγνυμένων φαρέων.

430. ἀγομένην — ἀμπύκων] Cf. Arist. Lys. 1119. τῆς σάθης ἄγε.

431. ἐπαιδοῦ πλόκων conj. Burges.

432. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς] Cf. 457. συλλαβὰς πέπλων.

435. μένειν (vel μενεῖ) ἀραις τίνειν, vel ἀραιάν τίνειν Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. μένειν χερὶ τίνειν ὁμοίᾳ Θέμιν conj. Burges. Qu. μένει ἄρ' ἐκτίνειν.

437. φράσαι] Tecum reputa. Cf. Cho. 113. ταῦτα — φράσαι.

438. ἐξοκέλλεται] Qu. ἐξοκέλλομαι.

439. πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν] Cf. supra 341. πόλεμον ἄρασθαι νέον. 950. Eur. Fr. 50, 2. πόλεμον αἵρονται μέγαν. 1050, 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς. Arist. Av. 1188. πόλεμος αἵρεται πόλεμος οὐ φάτος | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. et ad Arist. Ach. 913. ὄρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν. Etiam πόλεμον ἀναιρεῖσθαι τινι (aut πρὸς τινι). Dem. p. 1435. ἐπειδὰν — ἀνέλωνται πόλεμον. Diodor. Sic. IV. 15. ἀνελομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον.

440. πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (i. e. ἄραρε, ἀραρότως ἔχει), σκάφος — Herw., coll. 944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν (ὥστ' ἔχειν?) ἀραρότως.

441. *προσηγμένον*] *προσηρμένον* Scal. Herm. *προσπεπηγμένον* Wecklein. *στρέβλαισι ναυτικαῖς νεῶς προσηγμένον* conj. Burges. Qu. εὖ *προσηγμένον*.

443. *καὶ χρῆ μ', ὅσ' ἔμενεν ἐν δόμον δοθουμένων, | ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλήσαι γόμον* tentat Burges. *χρήμασιν*] Qu. *χρημάτων*.

444. *γε μείζω*] γρ. *γεμίζω* Steph. Quod aut verum aut vero proximum esse liquere censet Elmsleius ex Ag. 978. *ἐμπλήσας*] *ἐμπλήσαι* Both.

445. *γένοιτ' ἄν ἀλκὰ κτησίου Διὸς χερὶ* Burges. *κτησίου Διὸς χάριν*] I. e. favore Jovis etc. Cf. Vesp. 62. *οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν*, etc. Arist. Lys. 306. *θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.* Eum. 707. *ἐν τε δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι*.

446 sq. *καὶ γλῶσσα —*] Similiter Eum. 100. *παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλότων, | οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται*. De constructione cf. ad Sept. 681.

446. *γλῶσσα τοξεύσασα —*] Cf. Eur. Hec. 603. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην*. Trag. adesp. Fr. 442. *διὰν τις — γλώσση ματαίους ἑξακοντίζη λόγους*. Anth. Pal. VII. 405. 6. *δοθὰ τοξεύσας ἔπη*. "Achill. Tat. (ut vid.) *λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται*." (Dobr.) *τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια*] Hoc solocum videtur. Lege *τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι καίρια*. Sed cf. Dem. p. 806. *ὡς πρᾶττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ*. Eur. El. 191. *καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγάμοις* etc.

447. 448. Forsan inverso ordine legendi.

449. *γενήσεται*] Qu. *χυθήσεται*. Cf. Eum. 263. *αἷμα — χύμενον*. Cho. 401.

450. *πεσεῖν χρηστήρια*] Cf. Eur. Ion. 431. *χρηστήριον πέπτωκε*.

452. *ἢ κάρτα*] *ἄχαρτα* conj. Both. *τᾶκραντα* Burges.

454. *γένοιτο δ' εὖ*] Cf. Ag. 187. *εὖ γὰρ εἶη*.

455. *πολλῶν*] *θέλων* F. G. Schmidt.

456. *ἦκουσα, καὶ λέγοις ἄν*] *ἀκούσομαι λέγοις ἄν* feliciter Herw. *καὶ*] *χᾶ* Wakef. Recte. *εἶ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν ingeniose* F. G. Schmidt.

457. *στρόβους*] Lege *στρόφους*. Et sic Spanhem. Cf. Sept. 871. *συλλαβὰς πέπλων*] Cf. 432.

458. *τύχαν γυναικῶν*] *τεύχη γυναικῶν* Wakef. S. C. § 125.

459. *συμπρεπῆ πέλοι*] *συμπρέποι στολῆ* Weil. *συμπρέποι πέπλοις* Hart. *συμπρέποι γένει* F. G. Schmidt. *τρουφῆ γυναικῶν ταῦτ' ἄν ἐμφορῆ πέλοι* Oberdick. Displicet *συμπρέποι*. Qu. *τάχ' ἄν γυναικῶν ταῦτ' ἄν εὖ* (vel *ταῦτ' ἔπη*) *πρέποι γένει*.

460. *τήνδε γηρουθεῖσ' ἔσει*] *τήνδ' ἐγηρούσω ποτὲ* V. D. in Class. Journ. IV. 157., coll. Soph. Phil. 561. *φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας*. Eur. El. 1327. *φεῦ φεῦ, δεινὸν τόδ' ἐγηρούσω* etc. *τήνδε γηρούειν σ'*

ἐρεῖς Mein. Anal. Soph. p. 308. τήνδε γηρούσει (v. γηρούει) σύ μοι Herwerden. τήνδε γηρουθεῖσ' ἔχεις recte Naber, quum non roget rex quid dicturus sit, sed quid dixerit, Chorus. Cf. Plat. Crat. 404 C. λέγεται ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἐρασθεῖς ἔχειν. Distinguendum autem sic, λέξον· τίν' αὐδὴν —; γηρουθεῖσ'] Forma passiva sensu medio, ut δερχθεῖς, δημορχθεῖς, etc.

461. ὑποστήσει M. ὑποσχέσει marg. Ask. ὑποστήσεις Burges. Wellauer. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι] Cf. Eur. Med. 995. δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει (quantum a pristina fortuna excidisti vertit Elmsl.).

463. κοσμήσαι] κοσμήσω Burges. ex schol.

464. αἰνιγματῶδες] Cf. Anaxil. III. 348.

465. ἐκ τῶνδ' — ἀπάγξασθαι θεῶν] κοίτων (κοιτῶν?) γ' — ἀπαλλαξώμεθα Burges. ἀπάγξασθαι θεῶν] ἀπάγξασθαι θέλω Naber.

466. μακιστήρα] μαστικτήρα Auratus. Recte. Cf. v. μαστίκτωρ Eum. 160. et μαστίκτειρα supra 163. 174.

467. ὠμμάτωσα] Illustravi. Cf. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειαν ὠμματομένην.

468. καὶ πολλαχῆ γε] καὶ πόλλ' ἄχη καὶ Burges. Qu. ναί· πολλαχῆ —, vel καὶ πολλαχῆ τοι —.

471. ἐσέβηκα M. Ald. ἐσβέβληκα Tyrwh. Butler. ἐσβέβηκα Schutz. Dind. λιμὴν κακῶν] Refugium a malis. Cf. Eur. Andr. 892. χείματος λιμὴν. Monost. 309. λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τύχη. Sed Pers. 250. πλούτου λιμὴν (receptaculum).

473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον] Cf. Cho. 1033. τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.

474. εἰ δ' αὖθ' —] Cf. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', δ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι.

475. τέλους] Suspectum. Qu. δορός. Cf. Ag. 438. ἐν μάχῃ δορός. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός. Vel χερός. Cho. 936. ἐν μάχῃ χερός. Sed cf. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Sept. 163. Διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ.

477. οὐνεκα] Imo εἵνεκα.

478. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον] Leg. Ζηνὸς ἄζεσθαι κότον. Cf. Theogn. 738. Κρονίδη, σὸν χόλον ἄζόμενοι. 280. Sed Aesch. Ag. 946. μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.

479. φόβος] Imo θεός.

480. σὺ μὲν] ἴθ' οὖν Schutz.

481. κλάδους —] Cf. 241. et ad Eur. Her. 125. ἰκέται κἀθνήνται — βωμὸν καταστέφαντες. Soph. Oed. R. 3. ἰκετηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. 143. ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους. Andoc. de myst. p. 54. νόμος δὲ ἦν πάτριος ὃς ἂν θῆ ἰκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάσαι. ibid. κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῆς ἰκτηρίας, ὡς καταθείην (αὐτὴν θείην?) ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ.

484. μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος ἐμοῦ] μηδ' ἐπιρριφθῆ ψόγος ἐμοί
F. G. Schmidt. λόγος] ψόγος Conington. ad Cho. 989. Schmidt.
Quod cum φιλαίτιος bene congruit.

486. εἰσιδὼν κῦτος τόδε conj. Burges. οἰκτρά γ' εἰσιδὼν τάδε
Both. οἰκτίσας ἰδὼν τάδε Linwood. ἀσπὸς εἰσιδὼν τάδε feliciter
V. D. in Class. Journ. IV. 157. ("cum praecesserit λεώς."). et F. G.
Schmidt. οἰκτρός — Stanl. (Sed οἰκτρός valet miserandus, non
misericors.) οἰκτίσας ἰδὼν Herm. Qu. οἰκτίσας ἰδὼν, vel οἰκτίσει'
ἰδὼν τάδε· | ὕβριν μὲν —.

489. τοῖς ἥσσοσιν —] Cf. Ag. 790. τῶ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστε-
νάχειν πᾶς τις ἔτοιμος. εὐνοίας φέρει] Ἰ. ο. εὐνοεῖ. Soph. Aj. 688.
εὐνοεῖν θ' ὑμῖν ἄμα. Qu. εὐνοίαν φέρει.

491. εὖ ῥέοντα] εὐρεθέντα Porson.

494. καὶ πολισσούχων ἔδρας M. Qu. κάστικας (vel ἀστικὰς τ')
αὐτῶν ἔδρας. Cf. 501. βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἔδρας.

496. μορφῆς δ' —] Cf. Prom. 78. ὁμοια μορφῆ γλῶσσά σου
γηγύεται.

498. φόβον] φόνον Herw. Martin. Heimsoeth. Oberdick. probat
F. G. Schmidt. φθόνον Müller. Strübing. coll. schol. μὴ θαρρήσας
μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ (φονευθῶ Herw., aliter enim non ὑπό-
τινος additurum eum fuisse) ὑπό τινος. Idem conjicit μὴ θράσος
τέκη φόβος ('ne metus pariat audaciam', cf. ad Soph. Oed. R.
873.). θράσος] θρόος (i. e. θόρυβος) Burges. φόβον] φόνον
Pauw. Burges.

499. καὶ δὴ φίλον] Imo ἤδη φίλον —. Anglice, ere now.

502. παλινστομεῖν Dobr., coll. Sept. 247. ναύτην] ναυστήρ'
vel ναυστήν, ναυτήν (i. e. ἰκέτην) Weckl. ξυμβόλοισιν] ξυμβο-
λοῦσιν (obvenientibus) conj. Burges. (coll. schol. τοῖς ξυντυγχά-
νουσιν. Hesych. συμβολεῖ: συντυγχάνει. Sept. 358.). Herm. Dind.

503. ἐφέστιον] ἐφ' ἐστίαν Burges.

504. κίοι] Cf. Pers. 1069. κίε. Cho. 680. Qu. κίει. τούτῳ
μὲν εἰπας] εὖ μὲν τόδ' εἰπας Naber. Qu. καλῶς τὰδ' (μάλ') εἰπας.

507. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν] Qu. πιθόμενος (aut πιστὸς ὦν)
λόγοις σέθεν.

508. ἐπιστρέφου] ἐπιστροφῶ Dobr.

510. ἄρπαγες M. ἀρπαγαῖς σ' recte Porson.

511. ἀλλ' εἰ —;] Cf. Cho. 775. Qu. ἀλλ' ἦ —;

512. εὐφημον εἶη τοῦπος. XO. εὐφημούμεθα conj. Burges.
εὐφημουμένη (εὐφημουμένης conj.) passivo sensu accipit V. D. in
Class. Journ. IV. 157. ("Bonis verbis utere, cum ipsa bonis ver-
bis a me accepta sis"), coll. Herodian. VII. εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ
δήμου καὶ φυλλοβολουμένου. Qu. ἴσθι τοῦπος ἐκβεβλημένη, vel
— ἐνθυμουμένη.

513.sq. Regi haec tribuit et sic disponit Burges, *BA.* οὔτοι — | αἰ δ' — | ἀλλ' — | σύ τοι — | ἐγὼ δὲ — | πείσω — | καὶ σὸν — | πείθω δ' — | πρὸς — | λιταῖς — | ἐγὼ δὲ —.

513. δυσφορεῖν] Qu. δυσθροεῖν (i. e. δυσφημεῖν). Et sic Herw. ad Soph. Oed. R. 86.

514. αἰ δ' ἀνάκτων] αἰ γυναικῶν Madvig. Qu. αἰ γ' —. φρενί] Qu. φρένα (Heath. Dind.) aut φρένας.

515. σὺ καὶ] σύ τοι Schutz. et Burges. in Class. Journ. III. 189.

516. δαρὸν χρόνον] Cf. Soph. Aj. 414. πολὺν — δαρὸν τε — χρόνον. Eur. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ἄτου etc. Bacch. 887. δαρὸν χρόνου πόδα.

517. συγκαλῶν] συγκαλεῖν Heimsoeth., coll. Ag. 601. σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. συγκαλῶν futurum est. ἐγχωρίους] Qu. ἐγχωρίων aut ἐγχώριον.

518. πειτω M. πείσω Turn. σπεύσω Martin. Heimsoeth. πατῶ Weckl. στείχω recte Weil. Dind.

519. πατέρα τοῖα M. πατέρα ποῖα apogr. Dind. πατέρ' ὁποῖα Stanl.

520. θεοὺς — παραιτοῦ] Cf. Arist. Eq. 37. ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα.

522. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

527. γενέσθω] στυγήσας F. G. Schmidt. Qu. παράσχες. Cf. ad 528. πυθοῦ τε κάγγενέσθω Burges. Qu. πυθοῦ τόδ' ὡς γενέσθαι. πυθοῦ] Fort. ἰδοῦ.

528. ἄλευσον] Qu. ἄρηξιν. (?), aut ἀλκὴν τιν', aut ἄρηξον. Cf. ad 527. εὖ στυγήσας] εὐμενῆς μοι F. G. Schmidt. Qu. εὐμενῆς ὦν, vel εὖ φρονήσας, vel εὐνοήσας.

530. τὰν μελανόζυγα 'ταν (sic) Ask. τὰν μελανόζυγ' ἄταν Stanl. Schutz. τὰν μελανόζυγ' ἄβαν ('nigrum juvenum remigium') conj. V. D. in Class. Journ. IV. 158. τὸν μελάνα ζυγίταν (remigem) Burges., qui ἐπιδὼν cum ἔμβαλε jungit. Qu. τὰς μελανόζυγας ναῦς.

532. παλαίφατον] παλίμφατον conj. Burges.

533. γένος —] Qu. γένους —.

535. πολυμνήστωρ libri. πολυμνήστορ Herm. πολυμνᾶστορ Dind. πολυμνήστη passivo sensu ter legitur in Odyssea, 4, 770. 14, 64. 23, 149.

536. Cf. 19. 313.

537. ἔνοικο] Qu. ἄποικοι.

539. ἀνθονόμου 'πὶ ποίας λειμῶνα βούχιλον Burges., coll. ποιόνομος 51.

540. λειμῶνα βούχιλον] Cf. Soph. Tr. 188. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. Pind. N. IV. 52. βουβόται (βούβοτοι?) — πρῶνες.

541. οἴστρω ἐρεσσομένα] Eadem metaphora est Eur. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον. Herc. 816. πίτυλον — φόβου. 1187. μαινομένω Qu. οἴστρω ἐλαννομένα.

544. διχῆ — διατέμνουσα] Sic διχῆ διαιρεῖν Plat. Crat. 396 A. διχῆ διαλαμβάνειν Phileb. 23 C. δίχα διαλαβεῖν Theaet. 147 E. δίχα διατέμνειν Symp. 190 D. δίχα διελεῖν Soph. 221 E. "Terram Asiae oppositam bifariam dissecans, fatis urgentibus, ad Bosphorum pervenit" ad mentem Stanleii vertit V. D. in Class. Journ. IV. 158. ἀντίπορον] ἀγγίπορον Francken.

545. πόρον — ὀρίζει] I. q. περᾶ. Cf. Eur. Med. 433. διδύμους ὀρίσασα πόντου πέτρας. Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

548. διαμπιάξ] διέπτα (ut προσέπτα Prom. 115.) malit Burges.

554. Inter τοὺς et ποταμοὺς obelum interponit Porsonus. Quod probat Burges in Class. Journ. III. 190. Speciale enim aliquod sententiam postulare, non generale istud τοὺς ποταμοὺς δ' ἀενάους. βαθύπλουτον] V. ad Aj. 130. μακροῦ πλούτου βάθει. Eur. Fr. 462. Εἰρήνη βαθύπλουτε. Arist. Fr. 163. Εἰρήνη βαθύπλουτε. Act. Apost. XX. 9. βαθὺς πλοῦτος. S. Paul Epist. Rom. XI. 33. ὦ βάθος πλούτου etc.

556. ἰκνεῖται διακναιομένα Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. Cf. Prom. 898. ἰκνεῖται δ' ἐκκεκηριωμένη conj. Burges., coll. Hesych. Ἐκκεκηριωμένη: ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα.

559. νόσοις ἄδικτον] δρόσοις ἄδικτον Naber.

560. χιονόβοσκον] Cf. Eur. Phoen. 815. χιονοτρόφον. ὄντι' ἐπέροχεται] οὗ γ' ἐπέροχεται Burges. τυφῶ] Eadem genitivi forma est Soph. Fr. 951. Arist. Nub. 336.

563. Ἦρας] Cf. Prom. 900. παρθενίαν εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομένην | δυσπλάνοις Ἦρας ἀλατείαις πόνων.

569. βοτὸν — μιξόμβροτον] Cf. versum, ἢ θεῖον ἢ βρότειον ἢ μιξόμβροτον. Eur. Cycl. 318. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. μιξόμβροτον] Formatum ut ἄμβροτον.

575. βία δ' — παύεται] Ἰὼ δ' — ἄπτεται Burges., coll. 312.

578. δακρύων] δάκρυον Burges.

586. νόσους ἐπιβούλους] νόους — Burges. δόλους — Naber. Recte, opinor.

588. λέγων] γενέων Burges. Idem mox κυρῆσαι pro κυρήσαις, τόδ' — κυρήσαις] Cf. Soph. El. 663. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπικάζων κυρῶ | κείνου; Phil. 223.

590. τίν' ἂν θεῶν εὐλογωτέρως ἂν κεκλοίμαν ἐνδίκους ἐπ' ἔργοις Schutz. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θυγατερ Διός, etc.

591. κεκλοίμαν] Cf. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θυγατερ Διός. Supra 41. ὄντι' ἐπικεκλομένα —.

592. πατήρ φυτουργός] Cf. Soph. Oed. R. 1482. τοῦ φυτουργοῦ πατρός.

593. παλαιόφρων] Cf. Eum. 838. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, | ἐμὲ παλαιόφρονα etc.

594. μῆχαρ οὐρίζοι et mox φρήν φέρει δαυλός Burges. in Class. Journ. III. 191.

595. ὑπ' ἀρχᾶς] Imo ὑπ' ἀρχᾶ (ἀρχᾶι). Qu. ὑπαρχος δ' —. θοάζων] Schol. καθήμενος. Cf. Soph. Oed. R. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε —; Empedocl. 18. σοφίης ἐπ' ἀκροισι θοάζειν.

597. "Si deficit antistrophicus, lege κλύων. Similiter infra 930." (Burges.) κάτω deleri jubet Pauw. σέβει] Qu. ῥέπει.

599. βούλιος — φρήν] Cf. Cho. 670. εἰ δ' ἄλλο προᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. δούλιος] βούλιος Auratus. Cf. Ch. 672. εἰ δ' ἄλλο προᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Mira vox et contra analogiam formata, ita ut aegre eam sanam esse crediderim. Non minus analogiae repugnat βούλιος a βουλή quam μούσιος a μουσα.

601. δήμου] δήμω Butler.

602. ὦ χαῖρε, πρόσβυ] Scribendum sic, ὦ χαῖρε πρόσβυ. Cf. Ag. 22. ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός. et ad Arist. Ach. 872. φίλιται' ἀγγέλλων] φίλιται' ἀγγέλων M. pr. Weil., coll. Cho. 1049. φίλιται' ἀνθρώπων πατρί. Soph. El. 1125. Recte.

603. ἐνισπε] ἐν εἰπέ Turn. prob. Burges. Idem mox πῶς pro ποῖ. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων] Qu. ἐς τὰ τῶν —. Cf. Soph. Oed. C. 649. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. Eur. Andr. 994. τέλος] Decretum. Cf. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Eum. 544. κύριον μένει τέλος. Ag. 934.

604. δήμου κρατούση χειρὶ πλῆθος ἔσπετο Burges. ὄπη fere malit Dobr. ὄπη πληθύνεται] I. e. in utram partem magis inclinatur voluntas populi. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (inclino). πληθύνεται M. πληθύνεται Blomf. Gl. Cho. 1044. Recte. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Herod. II. 24. 1. διότι μοι δοκεί πληθύνεσθαι (πληθύνεσθαι al.) ὁ Νεῖλος. Redde, inclinatur, propendit.

605. οὐ διχορρόπως] Cf. Ag. 815.

606. ὡς ἂν ἠβήσαιμι] ὡς ἀνηβῆσαι με Tyrwh. Both. Recte. Lege ὡς ἀνηβῆσαιμι. Cf. 775. ἄγγελον — γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσω (?) φρενί.

609. μετοικεῖν] μετασχεῖν Burges., coll. Eum. 867. χώρας μετασχεῖν τῆσδε.

610. ξύν τ'] Qu. ξύν γ'.

612. τὸ καρτερόν] I. e. βίαν. Sic πρὸς τὸ καρτερόν, i. q. πρὸς βίαν.

613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. Herod. VII. 155. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων. Qu. τῶν γεωμόρων.

614. δημηλάτω] δημηλάτην Stanl. ex Steph. Byz.

616. ἱκεσίου Ζηνός M. Ζηνός ἱκεσίου Burges. Dind. Cf. 390.

617. μήποτ'] Fort. μηδ' ἂν.

618. παχῦναι] πλατῦναι M. in marg. Scal. παχνοῦσθαι Burges., coll. Cho. 81. παχνομένη. παλῦναι Aurat. Qu. κακῦναι. Mendosum videtur παχῦναι. Postulatur verbum florere significans.

619. *πρὸ πόλεως*] *Leg. πρὸς (aut τῆς) πόλεως.*

620. *ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς*] Cf. Fr. 435. *ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδντον.* Prom. 59. Eum. 561.

622. *ἔκλαναν εὐκλήτορος* M. *ἔκριν'* — Both. *ἔκρανεν εὐκλήτορος* conj. Herwerden. Sed cf. 624. *Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. ὡς εἶναι τάδε*] *Legē ὡστ' εἶναι (ἔχειν) τάδε.* Cf. ad Ag. 546.

623. 624. *δημηγόρους τέλος*] *δημηγόρου (regis)* — Burges., coll. 624. *Delendos hos duos versus suspicatur Herwerden, cui adscripti illi olim videntur propter argumenti similitudinem, ad v. 621 sq.*

623. *εὐπειθεῖς*] *Legē εὐπειθεῖς cum Blomf. ad Prom. 341. Dind. Cf. ad Ag. 274. φάσματ' εὐπειθῆ. Qu. εὐπειθῆς. στροφάς*] Cf. Arist. Ran. 775. *τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν.*

626. *ἀγαθῶν ποινάς*] Cf. Prom. 563. *τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκει.* Pind. P. I. 113. N. I. 108.

627. *Ζεὺς δ' ἐφορεύοι* —] *Ζεὺς δ' ἐφοδεύοι* Musgr. Cf. ad Eum. 530. *ἄλλ' ἄλλα δ' ἐφορεύει.* Suppl. 138. *τελευταῖος δ' ἐν χρόνῳ πατήρ ὁ παντόπτας πρενμενεῖς κτίσειεν.*

628. *ἐπ' ἀληθείᾳ*] Cf. Arist. Pl. 891. *ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ — διαρραγείης etc. Theocr. VII. 44. πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ τὸ κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.*

629. *τέρμον' ἄμεμπτον*] *τέρμονα πέμπων* Hartung. *τέρμον' ἀπαντᾶν πρὸς ἄμεμπτον* Weil. *τέρμονα νωμῶν πρὸς ἅπαντα* Weckl., coll. Ag. 781. *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.* Schol. *βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς.*

630. *νῦν*] *εἴποτε νῦν* Burges.

631. *εὐκταῖα — χεούσας*] Cf. Sept. 73. *πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν.* Fr. 34. *διογενεῖς* —] *Prima syllaba producitur ut in similis metri versu Sept. 301.*

633. *πυρίφατον*] *πῦρ ἄφατον* Burges. *μήτε περίσφατον* Burges.

635. *τὸν ἄχορον*] *τὰν ἄχορον* Herm. *μήτ' — Burges. κτίσαι*] Qu. *στήσαι. μάχλον Ἄρη*] I. e. *incontinentem, ferocem.* Cf. Fr. 390. *μάχλον ἄμπελον. ἄχορον — Ἄρη*] Cf. 681. *ἄχορον, ἀκίδαριν — Ἄρη.* Soph. Oed. C. 1223. *μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος (sc. θανάτου).*

636. *τὸν ἀρότοις*] *τὸν ἐν ἀγροῖς* F. G. Schmidt. *ἐν ἄλλοις*] *ἐνόπλοις* Burges. *Legē ἐναίμοις, sanguinolentis, cruentis. (Et sic Herwerden ad Oed. R. 7. F. G. Schmidt. Wecklein. et jam ante eos Lachmann.) Vel ἐν αἰνοῖς.*

638. *ἄλωαῖς* Sch. *ἀμάλλαις* Faehse.

639. *οὐνεκα*] *Quia.* Cf. Fr. 303.

645. *ἀτιμώσαντες*] *ἀτιμάσαντες* malit Karsten. ad Ag. 965.

646. *ἐπιδόμενοι*] *ἐπαιδόμενοι* Burges., coll. 367. 438. Herwerden ad Oed. R. conjicit *διὸν ἐπιδόμενοι πράκτορ' ἐπίσκοπον δυσπολέμητον, δντίς ἂν δόμος ἔχων ἐπ' ὀρόφων λαίνοιο; βαρὺς δ' ἐφίξει.*

πράκτορά τε σκοπόν] πράκτορ' αἰτεπίσκοπον Heath. (Quam emendationem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 158.) πράκτορ' ἄτας σκόπον Burges.

647. δν τίς δόμος ἀντέχοι — βιβάζοντα Burges.

648. βαρὺς δ' ἐφίξει] Cf. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. Cho. 37.

649. μαίνοντα] λαίνοιο (et ἔχων pro ἔχοι) Weil. prob. Weckl. ἐμβαίνοντα Butler. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 158.

653. Ζηνὸς Ἴκτορας ἀγνοῦ] Cf. Eur. Her. 365. θεῶν ἱκτῆρας (Ἴκτορας Musgr. Elmsl. etc.) ἀλάτας. 764. κακὸν δ' — εἰ ξένους Ἴκτορας παραδώσομεν. Cf. v. προσίκτωρ.

659. τῶνδε] τάνδε Herm. Dind.

660. τῶνδε πόλιν] Leg. τάνδε πόλιν. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. et Faehse. Cf. Soph. Oed. C. 917. πόλιν κένανδρον. πόλιν κενώσαι, | μηδ' ἀσιῶν ἐπιχωρίοις | μέγαν σεβόντων | τὸν ξένιον Δί' ὑπέρτατον Burges.

663 sq. ἦβας — ἄωτον] Cf. Pind. Ol. I. 13. δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρειᾶν ἀπὸ πασῶν· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ. Theocr. II. 2. φοινικέῳ οἶος ἀώτῳ. ἦβας δ' ἀνθος ἄδρεπιον ἔστω] Cf. Pind. P. VII. 48. ἄδικον — δρέπων ἦβαν. XI. 192. χρυσοστεφάνου δὲ οἱ ἦβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Fr. 87. μαλθακᾶς ὄρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. Sept. 333. ὠμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν. Sic ἔρωτος ἀνθος Ag. 743.

664. ἔστω] Imo εἶη, ut κένωσαι κέρσειεν, etc.

665. εὐνάτωρ] Qu. εὐνατήρ, ut in Pers. 138.

666. καὶ γεραροῖσι —] Cf. Ag. 722. Eur. Suppl. 42. Hom. II. 3, 170. Hinc γεραρώτερος Hom. II. 3, 211. Cf. Eur. El. 713. θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστν πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων. θυοδόκει ante θυμέλαι latere suspicatur Burges.

667. γεραροῖσι] Qu. γεράεσσι.

670. εὐ νέμοιο] Qu. εὐ φέροιο.

671. Ζῆνα] Pro glossemate habet Burges., coll. schol. τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Διὰ τὸν ξένιον ὑπερτάτως.

672. τὸν ξένιον, βροτῶν | δε — conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

674—678. Cf. Soph. Oed. R. 172.

674. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους] τίκτεσθαι δὲ φόρους Erf. Herm. Ahrens. Dind. Qu. τίκτεσθαι δὲ διπλοῦς γᾶς καρποῦς etc, vel — φόρους γᾶς διπλοῦς. Ibid. γᾶς ἄλλους] γᾶν ἀλπνοῦς Bergk. φόρους] An πόρους?

677. γυναικῶν λέχους] Qu. γυναικᾶς λεχοῦς (accus.).

678. ἀνδροκμῆς λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾶ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν etc.

681. ἄχορον ἀκίδαριν] Cf. Soph. Oed. C. 1223. Ἄϊδος δτε μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε θάνατος. ἄχορον]

ἄχαριν Blomf., coll. Sept. 910. οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. ἀκίδαριν] ἀκίδαρις Heath. ἀκίδαριν Pors. τ' ἐνδημον Pauw. τε δῆμον Ald.

684. νόσων — ἐσμός] Cf. Juvenal. X. 218. 'circumsilit agmine facto | morborum omne genus.' Horat. carm. I. 3. 30. 'febrium — cohors.' νόσων δ' ἐσμός — ἴζοι] Cf. 223. ἐν ἀγνώ δ' ἐσμός ὡς πελειάδων | ἴζεσθε.

688. καρποτελεῖ] Imo καρποτελεῖ (γαῖν), i. e. fructuum feracem. Qu. καρποτελεῖ (Stanl.) — φέρματα γὰ πανώρω. Sic παντελής δάμαρ (foecunda uxor) Soph. Oed. R. 930. τοῖ] Qu. τοῖς.

ἐπικραινέτω] Exspectabas optativum. Sed cf. 678. ἐπελθέτω.

690. φέρματι] Schol. κνήματι. Cf. Ag. 119. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν. πανώρω] Fort. πανδώρω. ἐπικραινέτω] Mendosum. Qu. ἐπικραινέτω. δέ τοι] Qu. δ' ἔτι, vel δ' αἰεί.

691. βρότατος M. βοτὰ τὼς Turn. Dind. βοτὰ γὰς Herm. βοτὰ τοῖς probabiliter Wecklein. πολύγωνα] Cf. Herod. III. 108. Hipp. Aeg. 291.

694. εὐφημοὶ δ' ἐπὶ βωμοῖς | Μουσαῖν καθοῖνι' αἰδοὶ conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

696. ἀγνῶν τ'] Qu. ἀγνῶν δ'.

698. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς] Qu. φυλάσσοι δὲ τιμίας (τιμίους) τιμὰς etc.

699. τὸ δάμιον] Cf. 370.

700. προμαθῖς] "Qu. προμαθῖς. Sed διαφθορεῦ Eur. Hipp. 682." (Dobr.)

701. ξένοισι — δίκας — διδοῖεν] Cf. Thuc. V. 27. πόλιν ἦτις — δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι.

703. πημάτων διδοῖεν] πημάτων τε δοῖεν frustra Blomf. in Ed. Rev. 1812. p. 488.

713. σκοπῆς] Cf. 786. Ag. 289. 309. ad Sept. 240. Ion. Fr. 47. πυργείαν (πυργώδη?) σκοπήν.

716. πρῶρα —] Cf. Ag. 1064. ἧ μαίνεται τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν. Arist. Ach. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, | ἧ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;

717. ὑστάτου] ἐστὶ τοῦ Burges. in Class. Journ. III. 414. εὐπαγοῦς perite Herwerden ad Oed. R. 923.

718. τοῖσιν οὐ φίλη] 'Ex sententia eorum quibus est inimica' (Herw. ad Oed. R. 923.). Qu. τὼς ἄν οὖν θέλη, vel ὡς ἄν εἰ φίλη. κλύουσα γλῶσσαν οὐ φίλην Briggs. ap. Kidd. ad Dawes. p. 205. et V. D. in Class. Journ. IV. 158. κλύουσ', ἄτ' οὔσα δυσφιλής (aut — ἄγουσά γ' οὐ φίλους) conj. Herw. ("ultimis vocabulis explicat Danaus cur dixerit ἄγαν καλῶς"). Apposite citat Butlerus Stat. Theb. V. 412. 'clavum audire negantem proram.'

719. πρέπουσι — ἰδεῖν] Cf. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Cho. 12. ὁμήγουρις | στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις | πρέπουσα.

722. αὐτὴ δ'] Qu. αὐτὴ δ'.
723. στείλασα λαῖφος] Cf. Hec. 1064. ναῦς ὄπως ποντίοις πείσασιν λινόκροκον φάρος στέλλων. Hom. Od. γ'. 11. οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο· ἰδ' ἰστία νηὸς εἴσης | στείλαν αἰείραντες.
724. ἡσύχως] ἡσύχους malit Elmsl. ad Her. 7.
727. ἴσως γὰρ ἢ κῆρουξ] ἴσως γὰρ ἂν κῆρουξ Burges. Herm. Fortasse recte. Qu. ἴσως δ' ἂν ἢ κῆρούξ τις —. Vel ἴσως γὰρ ἢ κῆρουξ ἂν —. πρεσβημόλοι M. πρέσβις μόλοι Dind.
728. ὄνσιων ἐφάπτορες] Cf. ad 412.
734. νῆες] νᾶες Dind. Forma Ionica. Cf. Pers. 423. Suppl. 715.
740. τέκνα — μαχοῦνται] Cf. Eur. Hec. 1159. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιτο (τέκνα). Herc. 47. τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους. Hipp. 800. ζῶσιν (τέκνα). Eurpol. II. 521. γελῶσιν — τὰ παιδία.
744. νῆας] νέας cum Meinekio Dind. Metri causa pro ναῦς. κότῳ] κόπῳ Herw.
746. ἐν μεσημβρινῷ θάλπει] Cf. Arist. Av. 196. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἠλιομανῆς βοᾷ.
747. κατερρινημένους] Limatos, strictos. Cf. Arist. Ran. 901. τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. 902. τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. θαλπτὸν Burges.
749. γυνή —] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν. οὐκ ἔνεσι' ἄρης] Cf. Ag. 77. ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρῳ (l. γήρῳ). Soph. El. 1243. ὄρα γε μὴν κᾶν ταῖς γυναιξίν ὡς Ἄρης | ἔνεστιν. Eur. Phoen. 134. ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.
750. δὲ καὶ] δέ τοι Heath. δ' ἐκεῖνοι Herwerden, ut prodeant dochmii duo.
753. Cf. Xen. Hell. III. 4. 11. ταῦτ', ᾧ τέκνα] τάδ', ᾧ τέκνα Elmsl. Ed. Rev. XIX. 79. et ad Med. 326.
757. περίφρονες] φουσίφρονες Dind. I. e. πεφουσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι secundum Hesychium. Quasi φουσησίφρονες. Cf. v. φουσίγναθος. Contra nota est locutio φύειν φρένας. Cf. v. φουσίζοος. Sed cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.
758. μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς τε καὶ θεῶν ἀλέγοντες οὐδὲν Burges. in Class. Journ. III. 415. κυνοθρασεῖς θεῶν ἐπαίοντες οὐδὲν Mein. ad Oed. Col. 1192. θεῶν οὐδὲν ἐπαίοντες] οὐδὲν ἐπαίοντες Ask. D. Cf. Eur. Herc. 773. θεοὶ — μέλουσι — τῶν δόσιων ἐπαίειν.
760. φήμη τοὺς —] φήμη τις — Burges., coll. 302. ὡς λόγος τις.
761. Prior syllaba corripitur hic in βύβλου praeter morem, ut monuit Herwerden ad Ion. 1195.
762. καὶ ματαίων] παμματαίων Herw.
763. ἔχοντες] ἔχοντος Both. "Haud male", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. κράτος] Qu. πάτερ.
764. ταχεῖα — στολῆ] ταχεῖα — στολῆ M. Rob. prob. Burges. Μοχ εὔορμος (σωτηρία, sub. ἐστὶ) idem. Cf. Arist. Lys. 16. -χαλεπή τοι (γ' ἢ?) γυναικῶν ἔξοδος.

767. παρανίκα] Cf. Eur. Fr. 273, 2. ἡ παρανίκα' ἢ χρόνω. Alc. 13. ἄδην τὸν παρανίκα' ἐκφυγεῖν. Or. 948. ναῶν ποιμένες] Cf. Eur. Suppl. 674. ποιμένες δ' ὄχων | τετραόρων. Hel. 1039. οἷτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσουσ'. Eur. Fr. 705. κώπης ἀνάσσει.

768. Post χθόνα plenam distinctionem posuerit V. D. in Class. Journ. IV. 158.

769. ἐς νύκτι] καί πως conj. idem V. D. "Eaedem fere litterae in initio vocis ἀποστειχόντος repetitae erroris forte causam prae-buerunt." ἐς νύκτι] εὐνάς Both. Cf. Virg. G. I. 447. 'Tithoni linquens aurora cubile.' ὡς — ἔχοντας] De hoc usu accusativi v. Elmsl. ad Her. 693.

771. οὕτω] Lege οὔτοι. Et sic Schutz. ob v. 764. καίτ' οὐ conj. V. D. in Class. Journ. IV. 159. οὐδ' ἄν] οὐδάμ' Enger. Schwerdt. Weil.

773. μᾶμελεῖν] Qu. τᾶμελεῖν.

774. πράξασ] Qu. πράξουσ'.

775. εὐγλώσσω φρενί] Plane mendosum. Qu. εὐτόλμω φρενί.

776. ἰὼ γᾶ βοῦνις Pauw. ἰὼ βοῦνις, ἔνδικον γαίας σέβας | ἄφρυκτον τόδ' οὐκέτ' ἄν μῆχαρ πέλοι Burges. ἰὼ γᾶ βοῦνι τοῦνδικον σέβας V. D. in Class. Journ. VI. 344.

779. μέλας γενοίμαν καπνός —] Imitatur Comicus Vesp. 324. ἦ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης. Cf. Empedocl. 39. ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀνέπταν.

780. γειτονῶν] Qu. γεινιῶν. Sed cf. Plat. Legg. VIII. 842 E. ἄλλω ξένω γειτονῶν. Polit. 271 A. τῇ προτέρα περιφορᾷ — ἐγειτόνουν.

781. τὸ πᾶν δ' ἄφαντος] Cf. Ag. 1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc. Qu. ὄπως δ' ἄφαντος —.

782. ἀμπετήσαις δόσως κόνις M. ἀμ πνοαῖς διψὰς ὡς κόνις Dind. Qu. — διψία κόνις. Cf. Ag. 495. διψία κόνις.

784. ἄφρυκτον] ἄφρυκτον vel ἄσφρυκτον conj. Dobr.

785. μελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία] κελαινόχρως — Pauw. κελαινόχρω δὲ πάλλεται κλυδωνίω temere corrigit Dind. Cf. Pind. Fr. 88. ἐξ ἀδάμαντος — κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Arist. Ran. 470. Στυγὸς — μελανοκάρδιος πέτρα. Prom. 1025. κελαινόβρωτον — ἦπαρ. Cho. 411. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Eum. 459. κελαινόφρων μήτηρ. Aesch. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Ag. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Cho. 410. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ etc. Theogn. 1199. καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν | ὅτι etc. Solon. Fr. 41. γλῶσσα δὲ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ. Hes. Scut. 429. ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ. et ad Soph. Aj. 954. Cum κελαινόχρως confer κελαινόφρων Eum. 459. πάλλεται μου καρδία] Cf. Soph. Oed. R. 153. ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων (f. παδῶν).

788. ἴνζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν] Cf. Pers. 574. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη.
790. τῶδ' ἐγχιμφοῦν χροῖν M. τῶδ' ἐγχιμφοῦναι χροῖν
Guelf. τῶδ' ἐγχιμφοῦναι χροῖ Scorial. ὦδε χριμφοῦν χροῖ Dind.
Malim τῶδε —.
793. Qu. πρὸς δν νέφη 'ς ὑδροῦν λείβεται χιών. νέφη δ']
κύφελλ' Dind. Qu. νέφη θ'. νέφη — ὑδροῦν] Cf. Pers. 613.
λιβάσιν ὑδροῦναις.
795. ἀπρόσδεικτος] ἀπρόσειπτος οἰόφρων ἐρήμας γυπὸς πέτρα
Burges. ad Phil. 2. Qu. ἀπρόσμικτος. οἰόφρων] Cf. Ag. 757.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
796. Observandum πέτρα sex epithetis ornatum.
799. πρὶν ἀθίκτορας κυρῆ- | σαι, καρδίας βία, γάμου Burges.
in Class. Journ. III. 415., coll. Hesych. Ἀθίκτορας: — ἀνεπάφους
παρθένους, ἀνάνδρους. Ἴων Εὐροντίδαις. καρδίας] κάρζας Dind.
Cf. ad 71. Sept. 288.
800. ἔπειθ' ἔλωρα] Qu. ἔλωρ ἔπειτα.
801. ὄρνισιν M. πετῆρι (?) Dind.
803. φιλοστόνων] Qu. πολυστόνων.
805. τυχών] τυχεῖν Stanl.
806. τίν', ἄφαντος ἔτι, τεμῶ γάμων ἄκη λυτήρια Burges.
807. τέμνοιν] τέμνω Sch. τέμνω Faehse.
809. μέλη λίτανα] Cf. Sept. 102. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν'
ἔξομεν;
810. τέλεά μοι πελόμεν' ἀμάχαν' ἄλευσόν πως Burges.
812. βίαιά γ' εἰ φιλεῖς ὄραν Burges. Pro φιλεῖς qu. φιλοῖς.
818. ἀρσενογενές] Αἰγυπτογενές Burn. Burges.
820. μάταισι] Erroribus. (Cf. Cho. 918. ἀλλ' εἴψ' ὁμοίως καὶ
πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Hesych. μάταισι· ταῖς ματαιότησι.) ματεῖαις
tentat Madvig.
- 822 sq. σὸν δ' —] Cf. Ag. 1486. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς
τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Qu. σὸν δὲ τὸ πᾶν ζυγόν.
ἐπίπαν] Cf. Pers. 42.
824. ἔστιν] ἔστη Burges.
826. ὁ δὲ μάρπις —] Versus corruptissimos sic sanare cona-
tur V. D. in Class. Journ. IV. 159. ὁ δὲ μάρπις (vel μάρπις
δ' ὁ) νάϊος πρὸ γαίας· | τῶν ὑπ' ἄρτι κάμνουσ', ἰὼ φεῦ, | αὐθι
κακῆς ὁμόνο- | ον δῦας βοᾶν ἀμφαίνω, coll. 877.
827. ἰὸφ ἐν ὄμμασιν κλίμακας (Eur. Iph. T. 1351., schol. κατα-
βάσεις) ναῖτας ἰδοῦσα νῦν βοᾶν ἀμφαίνω Weckl. Jam ἰὼ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Herm.
830. πρόξενα πόνων] I. e. προξενούντα (παρέχοντα) πόνους.
842. ἐπαμίδα] ἀλιάδα hic et in 826. conj. Dobr., coll. Hesych.
v. ἄμαδα. ἐπ' ἄμαλα Herm. Dind. Qu. ἀμάδα (Etym.), i. e. navem.
845. οὐκ οὖν —;] Sc. ἔσσονται. Ita Elmsleius ad Herc. F. 1146.
Malim δεσποσύνω.

846. γομφοδέτω — δόρει] Cf. Arist. Ran. 824. *θήματα γομφοπαγή* (Aeschyli).

847. In ηουδουπια latere *Κατάδουπα* suspicatur Wecklein, coll. Herod. II. 17.

850. ἴχαρ] ἄφαρ Faehse.

851. ἰὼ ἰὼν] Qu. ἰὼ ἰώ.

852. λείψ' ἔδρανα] Cf. Soph. Aj. 194. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων. κί' ἐς δόρυ] Cf. 504. κίοι. Pers. 1068. ἐς δόμους κίε. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις.

853. ἀτίετ'] ἀνίεθ' (cessa) Faehse. Cf. Eum. 385. 839. 872.

854. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'] μήποτ' ἴδοιμι πάλιν Blomf. in Ed. Rev. a. 1812. p. 488.

857. ὄνομα] νόμον Butler.

858. βαθυχαῖος] Annon βαθύχαιος?

859. ἄγειος] Ἄργεῖος hic latere suspicatur R. Ellis, coll. 274. 277. et praesertim 322.

864. πρόκακα πάθε'] Cf. Pers. 986. κακὰ πρόκακα. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα.

867. καὶ γὰρ M. καὶ σὺ γὰρ Burges. εἰ γὰρ recte Heath.

868. ἀλίρροντον ἄλσος] Cf. Pers. 112. πόντιον ἄλσος.

870. πολυπάμαθον ἀλαθείς M. πολύψαμμον — Pal. πολύψαμμον ἀλοῦς Burges., coll. Hor. Carm. II. 16. 2. 'prensus Aegeo.' ἀλαθείς Συρίαῖσιν αὔραις Margoliouth. Qu. ἀκταῖς pro αὔραις.

873. λάκαζε] Cf. Sept. 186. αὔειν, λακάζειν. Qu. στέναζε. *Εὐρυκλύδωνος* Burges. ὑπερθορεῖ M. ὑπερθορεῖς Blomf. Gl. Sept. 450. ὑπεκθορεῖ Hartung.

875. βόα· πικρότερον ἄνεχε νόμον διζύος (deleto ἴυζε καὶ cum Burneio) Burges.

876 sq. Margoliouth sic corrigit, οἰοῖ οἰοῖ | λύμας, εἰ σὺ κόρας Πελασγῶν | περίπεμπτα βιάζεις, | ὄν ἔσω γὰς ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψ- | εἰεν ἄνοιστον ὕβριν, coll. Ag. 87.

877. ὄλλυμαί τις δ' ἐπαρωγὸς ἀλκὰ Burges. ηπρογα συλασκεις] ἄγρια γὰρ σὺ λάσκεις conj. Donaldson ad Antig. 24.

878. περιχαμπτὰ] χάμψα (i. e. crocodilum, Herod. II. 69.) hic latere suspicatur R. Ellis. Idem pro λ-υμ-αῖς conjicit λύμας Ἴσι βρονάζεις] Hesych. βρονάζειν· γανριᾶν, ἤδεσθαι. Id. βρονάσομαι· ἀναβακχεύσομαι, etc. Idem verbum ex Athamante (Soph. an Aesch.?) citat Hesychius. Vox περίπεμπτα occurrit etiam Ag. 87.

879. ἔρωτᾶς] ἐριώλαις Burges.

880. δσ] ὄσ' confidenter reponit R. Ellis.

881. ὕβριν] βᾶριν Burges. "Praeco modo dixerat βᾶριν."

884. οὐ δαμάζεται] οὐδάμ' ἄζεται Pauw. Qu. οὐδὲν ἄζεται. Cf. Eur. Hipp. 231. πώλους — δαμαζομένα. Fr. 682, 2. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;

885. βροτιόεσσ' Ἄρεος ἄτα μ' ἀλάδ' ἄγει (μ' ἀλάδ' ἄγει Schutz.) Burges. ἄρος fortasse nihil aliud est quam αρος (i. e. ἄραχνος in v. prox.). ἄτα μαλθαάγει M. τί μ' ἄλαδ' (Schutz.) ἄγει R. Ellis.

886. ἄραχνος ὡς] Malim ἄραχνος ὡς.

889. ὀτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ] Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Cho. 45. ἰὼ, γαῖα μαῖα, etc.

892. 901. Γᾶς παῖ Zeῦ] Leg. Γᾶ καὶ Zeῦ. Cf. Sept. 69. ὦ Zeῦ τε καὶ Γῆ.

894. ἐγήρασαν τροφῆ] Suspectum, sed cf. Cho. 918. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηραῖναι θέλω. Qu. ἐγήρασ' ἐν τροφῆ.

895. μαιμᾶ] Cf. ad Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (al. διψῶσαν) φόνου; Herod. VIII. 77. δεινὸν μαιμῶοντα (orac.). Qu. μαργᾶ. Ita Ctytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Aj. 1258.

896. μέ τί ποτ'] μέτεισι πόδ' Schutz. Burges.

903. λακίς] Qu. λακίδας.

905. ἀποσπάσας κόμης] Imo ἐπισπάσας κόμης. Cf. Eur. Hel. 116. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης. Andr. 402. 710. Tro. 882. et ad Arist. Lys. 725. Et sic Pierson. ad Moerin.

906. ἐπεὶ οὐκ ἀκούει' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων feliciter restituit Porson. Cf. Hom. Il. ρ'. 256. ὡς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἀκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Eur. Or. 1544. Soph. El. 30. Thuc. II. 11. Plat. Ion. p. 146 B. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως. Sed rem perfecit Feder corrigendo ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων.

908. ἄελπι', ἄναξ, πάσχομεν] Qu. ἄελπιτά γ', ὦναξ, πάσχομεν.

911. ἐκ ποίου] ἐκ τίνος V. D. in Class. Journ. IV. 159. Dind. Recte. Vide Gaisf. ad Hephaest. p. 216.

914. Ἐλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν] Fort. — μέγα. Cf. Cho. 137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. ἐγγλίεις] Confer v. ἐντροφᾶν (Eur. Fr. 362, 24. Chaerem. 1, 7.).

917. εἶναι] Qu. ὦν σύ.

918. τὰπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγὼ] τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω Porson. Cf. Soph. Oed. C. 832. Eur. Her. 176. τᾶμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ. ἄγω] ἔχω recte Valck. ad Phoen. 712. πῶς δ' οὐχί;] Cf. Pers. 1014.

919. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις] Cf. ποίοις πεποιδῶς προξένοις (sub. ἐγγλίεις) optime Burges.

920. προξένω] Malim προξένων.

921. θεοῖσιν εἰπὼν] Qu. θεοὺς ἀνειπών. Vel θεοὺς προτείνων. Cf. Soph. Phil. 992.

925. κλάοις ἄν —] Cf. Eur. Andr. 758. τίς ὑμῶν ἄψεται; κλάων ἄρα ψαύσει. Her. 270. κλάων ἄρ' ἄψει τῶνδε. Hipp. 1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας] Anglice, you would smart, if you were to touch them. Cf. Eur. Iph. A. 227. κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις ἄ μὴ πράσσειν σε δεῖ. Ag. 1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. Soph. El. 1457. οὐ μάλ' ἐς μακράν] Cf. Arist.

Vesp. 454. οὐκέτ' εἰς μακράν. Dem. p. 24. Herod. Π. 21. V. 108. Eur. Her. 270. οὐκ ἐς ἀμβολάς. Hel. 1313. Herod. VIII. 21.

934—937. οὐ τοι — βίου] Hos versus ut ex margine interpolatos ejicit Wecklein.

937. κάπολακτισμοὶ βίου] Cf. Eum. 141. κάπολακτίσας ὕπνον.

938. ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἶσει σὺ τ' αὐτός] ἐν χρόνῳ μάθοις | ἴσως ἂν αὐτός — Pflugk. ad Hel. 1538.

939. εἰσθιγαντος M. ἴσως σὺ αὐτός Ald. Løge εἶσει σὺ τ' αὐτός. Et sic jam Both. Burges. "Optime", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. Idem et ipse conjeceram. χοὶ ξυνέμποροι σέθεν] I. e. καὶ οἱ συνοδοίποροι σέθεν. Cf. Eur. Hel. 1538. Ἑλληγες ἄνδρες, Μενέλεω (Μενέλεω vulg.) ξυνέμποροι, | προσῆλθον ἀκταῖς. et ad Arist. Av. 209.

942—947. τοιάδε —] In his sex versibus observandum homoeoteleuton ter repetitum, quod si casu evenit, omnino mirum est.

942. μία] Qu. ἐμῆς.

943. ψῆφος κέκρανται] Cf. 942. ὦνπερ ἦδε κραίνεται ψῆφος. Eur. Andr. 1271. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν | ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν.

945. ὡς μένειν ἀραρότως] Malim ὥστ' ἔχειν —. Et sic Herwerden. ἀραρότως] I. e. ἐμπέδως. Cf. Eur. Med. 1192. ἀραρότως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. Prom. 60. ἀραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

949. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Prom. 392. στέλλον, κομίζου.

950. ἴσθι μὲν τάδ' M. ξοιγμεν Cobet. δεῖ μ' ἐνθάδ' R. Ellis. ἦ ἴσται τάδ', ἦ δεῖ πόλεμον αἵρεσθαι νέον Pors. ἴσθ' οὖν τάδ' — Both. Herw. ἴσθ' οὖν τάδ', εἰ δεῖ, πόλεμον αἵρεσθαι νέον Burges. ἴσται τάδ'· ἦδη πόλεμον αἵρει σοι νέον vir doctus in Quart. Rev. IX. 358., ocll. Hom. Π. φ'. 223. ἴσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές. Herwerden parum probabiliter corrigit sic, ἴσθ' οὖν τάδ', ἦδη (aut τάδ' ἦδη,) πόλεμον αἵρεσθαι δέον. Post h. v. οὗτοι δικάζει usque ad βίου inseri jubet Burges. Dobræus reddit ἴσται τάδ' I will.

πόλεμον αἵρεσθαι νέον] Cf. 439. ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (ita enim Herw.). Eur. Fr. 1050, 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς. ἐρισθε] ἀρεῖσθαι Cobet. αἵρεσθαι R. Ellis.

951. εἶη] ἴσται Burges. Cf. Eur. Hec. 877. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἴσται κράτος; νίκη καὶ κράτος] Cf. ad Soph. El. 85. ταῦτα γὰρ φέρει | νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. κράτη] Qu. κράτος, ut in Soph. El. 85.

957. Versum manifesto spurium habet Burges.

958. Hunc v. post 961. transponi jubet Burges delete v. 957.

959. εὐθυμεῖν ἔστιν] εἰ θυμός ἐστιν vel ἔτοιμόν ἐστιν conj. Stanl. εἰ θυμός ἐστιν Both. ἔτοιμόν ἐστιν conj. Dobr. εὐθυμόν ἐστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμον tentat V. D. in Class. Journ. IV. 160. ἐνθ' ὑμῖν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους probabiliter Weil. et Kirchhoff. prob. Dind. "Ut εὐθυμος δόμος vocetur qui postea τόπος εὐφρων v. 971. Revera autem non domus sed ipse rex εὐθυμος vocari debuisset i. e. εὐμενῆς, quippe qui domum incolendam praebuisset. Cf. Hom. Od. ξ. 63. οἶά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν | οἶκόν τε κλῆρον τε." Idem εὐρυθμον hariolatur.

961. μονορούθμους δόμους M. μονοθρόνους ἔδρας Burges. Cf. Lyc. 960. μονοικήτους ἔδρας.

962. τούτων τὰ λῶστα —] Cf. Eur. Iph. A. 793. Hel. 1593. τί μέλλει, ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

963. πάρεσι, λωτίσασθε] ἄτρεστα λωτίσασθε Burges. ὅς' ἔστ' ἀωτίσασθε Dobr. τὰ θυμηδέστατα, | (πάρεσι,) ἀωτίσασθε Madvig.

λωτίσασθε] Decerpite. Cf. Eur. Hel. 1609. ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα). Achaë. trag. 29. ἐκλωτίζεται (i. e. ἐξανθίζεται, Hesych.). Hesych. λωτίζειν· ἀπανθίζεσθαι, ἀπολαύειν.

967. δυστηνοτάτως] Suspectum. Cf. ad Oed. C. 1579.

969. πρόνοον] πρόμολον Burges.

971. Ita Madvig: δώματα ναίειν. κεί τόπος εὐφρων, | πᾶς τις etc. τόπος εὐφρων] τοῦπος τ' εὐφρον Both. καὶ λόγος εὐφρων ("et benevola est ejus oratio") V. D. in Class. Journ. IV. 160. Quod probandum videtur. Qu. τόπον εὐρεῖν.

972. γλῶσσαν εὐτυκον φέρει] Cf. Cho. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.

975. ἀμηνίτω] I. e. ἀνεπιφθόνω, ἀνεμεσήτω. Ag. 649. 1036.

977. φίλαι δμωίδες] Cf. Cho. 719. φίλαι δμωίδες οἴκων.

983—984. Hos vv. graviter corruptos et fortasse interpolatos censet Burges.

983. καί μου τὰ μὲνπραχθέντα] Ut in Soph. El. 1333. τὰ δρώμεν' ὑμῶν. τοὺς ἐγγενεῖς] Qu. τοὺς ἐγγενεῖς.

985. ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς Guelph. ἐμοὺς (σ in δ mutato) ὀπαδοὺς M. φίλους δ' ὀπαδοὺς V. D. in Class. Journ. IV. 160. Corrigendum ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς.

987. μήτ' ἀέλπτως] μὴ 'π' ἀέλπτοις R. Ellis. Malim μὴ 'ξ ἀέλπτων. δορυκανεῖ] Formatum ut πολυκανῆς Ag. 1169.

988. ἄχθος ἀείζων] ἄχθος αἰανόν [αἰανὲς?] V. D. in Class. Journ. IV. 161. Qu. ἄχθος ἀείζων πέλοι, vel ἔλκος ἀείζων —, vel χώρα δ' ἄχθος (ἔλκος) ἀείζων λάβοι (ἔλοι). Post πέλοι Wecklein nonnulla excidisse suspicatur, ut μήτε ξένοισι ὄυσιασθείην βία. Lacunam statuit etiam Paleius. ἄχθος ἀείζων] Cf. Fr. 31. τὴν ἀείζων — πόαν. Soph. Fr. 806. ἀείζως γενεά. Trag. Adesp. 15. ἀείζων πένθος. Soph. Fr. 671. ἀείζων (ἀείζων?) ἔλκος. 806. ἀείζως γενεά. Trag. adesp. 15. ἀείζων πένθος. Fort. ἄλγος ἀείζων.

989. *τυγχάνοντις εὐπρυμνῆ* M. *τυγχάνοντα πρευμανή* Pal. *τυγ-
χάνοντις εὐπρεμνῆ (!)* Weckl. *τυγχάνοντις ἐν πρύμνῃ φρενὸς* Herm.,
coll. Cho. 388. et Burges. conj. Pal. *εὐπρυμνῆ*] *Suspectum.*
Usitata forma est εὐπρυμνος (Herm.).

990. *σέβεσθε* Guelph. corr. *σέβεσθαι* M. Ald. Rob.

991. *ταῦτα μὲν γράψεσθε* M. *ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε* Herm.
Dind. Qu. *ταῦθ' ἄμα γράψασθε.*

992. *σωφρονίσμασιν*] I. q. *νουθετήμασιν* (Pers. 830.).

993. *ὡς ἐλέγχεσθαι*] Leg. *ἐξελέγχεσθαι.* χρόνω] Qu. *χρεῶν.*

994. *ἐν μετοίκῳ*] Imo *ἐπὶ μετοίκῳ* vel *ἐς μέτοικον.* Cf. 973.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις | εὐτυκος. 1003. Vel *ἐς μέτοικον.*
Cf. Arist. Eq. 347. *εἴ που δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μετοίκου,*
— ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ᾧ μᾶρε τῆς ἀνοίας. γλῶσσαν —
κακῆν] Cf. Soph. Tr. 281. *ἐκ γλώσσης κακῆς.* εὐτυκον] *εὐτροχον*
Burges., coll. Eur. Bacch. 264. *γλῶσσαν εὐτροχον.* Sed cf. 973.

φέρειν] Cf. Cho. 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.*
Cf. ad Soph. Fr. 669. *κἄν καλὸν φέρῃ (φορῆ?) στόμα.* Alex. com.
III. 423. *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.* Eriipp. com. III. 339. *ἐπα-
ρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.*

995. *τό τ' εἰπεῖν εὐ στυγεῖ* [qu. 'φυγεν] *μύσαγμ' ὄπως* Her-
werden. Praestaret saltem *τὸ δ' —.* Malim *κατειπεῖν τ'.*

996. *ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ*] Lege *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ* (i. q. *παραινῶ*) —.
Cf. Cho. 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.* Sept. 596.
τούτω σοφούς — ἀντηρέτας | πέμπειν ἐπαινῶ. Qu. *ὑμῖν παραινῶ.*

997. *ἐπιστρεπτὸν*] *ἐπίστερκτον* Burges. Anglice, noticeable.
Cf. Cho. 350. *τέκνων — ἐπιστρεπτὸν αἰῶ κτίσας.*

998. *ὀπώρα*] Uva. Hesych. *ὀπώρα: — σταφύλη.* Pind. Isthm.
II. 8. Chaeremon. Fr. 12, 2. *πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν
παρῆν* etc.

999. *θῆρες δὲ κηραίνουσι*] *θεοὶ δὲ κηραίνουσι* Jacob. apud
Stanl. valde probat V. D. in Class. Journ. IV. 161.

1000. Cf. Soph. Oed. R. 301. *ὦ πάντα νωμῶν — οὐράνιά
τε καὶ χθονοσιβῆ.*

1002. *κάλωρα*] ἄωρα Stanl. Burges. Qu. *τᾶωρα* (vel *ἄωρα*)
κωλύουσα προσμένειν θέρος. *καλῶς ἂ κωλύουσιν ὡς μένειν ἔσω*
Margoliouth. Qu. *καλῶς κατακλήουσιν —.* ἐρῶ] An *ὄρῶ?*

1003—1005. Cf. Soph. Ant. 797. Fr. 421.

1003. *χλιδαῖσιν*] *Deliciis.* Anglice, charms.

1005. *ἐπεμψεν*] *Suspectum.* Qu. *ἐπήσθεθ'.*

1007. *οὖν ἐκληρώθη*] *οὕνεκ' ἠρόθη* Heath. Imo *εἶνεκ' —.*

1015. *εὐ θάρσει*] *εὐθάρσει* Valck. ad Phoen. 1331. Contra-
rius error est Ag. 346.

1019. *ἴτε μὰν*] *ἴτε νῦν* Paleius. *γανάεντες*] *ἀγαλοῦντες* saga-
citer conj. Paleius ad Arist. Pac. 399. *καὶ σε θυσίαισιν — ἀγαλοῦ-
μεν ἡμεῖς ἀεί.*

1021. περιναίετε] περιναίονται Herm. Dind. περιναίουσιν melius Markscheffel. Cum cf. Callim. Del. 267. πίονες ἤπειροί τε καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι. Monuit R. Ellis, qui de nomine περιναίεται (Π. ω'. 488.) cogitat. παλαιόν] ἐκ παλαιοῦ Burn.

1024. μένος] Leg. μέλος. Et sic Schutz. Burn. Legrand. Dind.

1025. Νείλου προχοᾶς] Cf. Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσείαις ἀρύεσθε πρόχοισιν.

1028. ποταμούς δ'] Sc. σέβωμεν. θελεμόν] Ἄν θαλερόν?

1034. Κυθήρειος] Qu. Κυθερείας.

1035. θεσμός] θ' ἔσμός Stanl. Qu. οὐκ ἀμελεῖ γ' ἔσμός —.

1036. Διός] θεός (i. e. Κύπρις) Burges. Idem mox Διός pro θεός.

1038. δ' αἱ φίλαι M. δὲ φίλα Burges. Both. (δὲ φίλαι Ask. D.).

1040. θεακτορι M. θέλκτορι Burges. Both. πειθοῖ M. πύθοι Ald. Rob. Πειθοῖ Pauw. Burges. οὗ γ' (ob οὐδ' omissum) addit Burges.

1042. φυλακὰς ἀνήκα] Qu. φυλακῆς ἀνήκα.

1044. φυγάδες] φυγάδεσιν Burges. Well. Ahrens. ἐπιπνοίας] ἔτι ποινας Burges. Qu. ἐπιπλοίας.

1045. προφοβοῦμαι] I. q. προταρβῶ (Sept. 332. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ). Cf. Prom. 696. πρό (πρῶ al.) γε στενάξεις καὶ φόβον πλέα τις εἶ. Sic προδέρκεσθαι Prom. 248.

1047. ὅ τι —] Cf. Cho. 465. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι (l. παθεῖν).

1049. πάρβατος] Cf. ad Sept. 742. Eum. 553. ἀπέραντος] I. e. ὥστε εἶναι ἀπέραντος. Cf. ad Prom. 153. 1078.

1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. τὰ βέλτατα.

1066. ἐλύσατ'] Qu. ἐρρύσατ'. πημονᾶς ἐλύσατο] Lege — ἐρρύσατο. Dicendum enim fuisset ἔλυσε, non ἐλύσατο. Cf. Prom. 1006. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Soph. Tr. 181. ὄκνου σε λύσω. χειρὶ παιωνία] Cf. Arist. Ach. 1223. Soph. Phil. 1345. παιωνίας | ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. παιωνίαισι χερσίν.

1067. παιωνία] Cf. Ag. 848.

1068. εὐμενεῖ βία κτίσας] ἔμμανῆ βοῦν οἰκτίσας Both. prob. V. D. in Class. Journ. I. 470. Conferri non debet v. 140. προεμνενης κτίσειε.

1070. τὸ βέλτερον· κακοῦ καὶ τόδ' ἄμοιρον αἰνῶ Burges.

1072. δίκαι δίκας ἔπεσθαι] δίκαι τύχας ἔπεσθαι Burges.

1073. δίκας] Qu. δίκαν. εὐχαῖς] Qu. τύχαις.

AGAMEMNON.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Etiam Ionis tragici tragoediae titulus hic fuit.

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος M. Qu. φρουρᾶς τ' ἐτείας (ἐτείου) μῆκος. μῆκος] I. q. μῆχαρ, μηχανήν. Cf. 199. χείματος — μῆχαρ. Eur. Andr. 535. τί δ' ἐγὼ κακῶν | μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; Alc. 221.

ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτω κακῶν. Theocr. Π. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μάχος.

3. στέγης — ἄγκαθεν] Cf. Eum. 368. ἀλομένα ἀνέκαθεν.

6. δυνάστας] Qu. πλανήτας. ἐμπρέποντες αἰθέρι] Cf. Cho. 350. Soph. El. 1187. δρῶν σὲ πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

7. Hunc v. ὀβελίζει Porson. ἀντολαῖς τε τῶν] Sic Sept. 385. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Fort. ἀντολαῖς τ' ἴσως (aut θ' ὀμῶς), vel ἀντέλλωσί τε, vel ἀντολάς θ' ὀμῶς, vel ἀντολάς τ' ἴσως (ἔτι). Cf. Prom. 457. ἔστε δὴ σφιν ἀντολάς ἐγὼ | ἄστρων ἔδειξα τὰς τε δυσκρίτους δύσεις. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

9. αὐγὴν πυρός] Cf. Hom. Od. 6, 305. ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρη ἐν πυρὸς αὐγῇ. Anth. Pal. VI. 266. 4. ἐφάνη γὰρ οἱ — ὡς αὐγὰ πυρός. Ad rem cf. 588. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός | φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν (Ἰλίου κἀνάστασιν?).

10. ἀλώσιμον βάξιν] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξι- ακχάσας. Eur. Phoen. 338. παιδοποιὸν ἄδονάν.

11. γυναικὸς ἀνδροβούλου] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδρόφρων γυνή.

12. εὔτ' ἂν δὲ] Qu. αἰὶ δὲ aut ταύτην δὲ, aut τοιάνδε. νυκτί- πλαγκτον —] Noctivagum. Cf. 330. νυκτίπλαγκτος —, πόνος. Ach. 264. νυκτοπεριπλάνητε. 1321. Cho. 522. 749. Aj. 695. Cf. 542 sq. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κάπὸ γῆς λειμωνίας | δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμ- πεδον σίνος | ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα. Soph. Aj. 1208. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως αἰὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. Sic Sophocles ἀνδρόφρων γυνή dixit. Confer γυναικόβουλος Cho. 626. γυναικόβουλος μήτιδας φρενῶν. ἐλπίζω] I think, I expect. Cf. Eur. Andr. 721.

14. ἐμήν] λύζω Dind., coll. schol. ἢ περισσὸς ὁ γὰρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύω. Mendosum videtur ἐμήν. Qu. αἰὶ, αἰνήν, aut σκληράν. Nisi latet epithetum aliquod vocis δνείροις, ut πτηνοῖς aut ἡδέσι.

ἀνθ' ὕπνου] ἀντίπνους Wecklein, coll. Prom. 917. πύρπνου. 1087. ἀντίπνου. Soph. Ant. 224. δύσπνου. Idem conjicit Herwerden, nisi spurius sit versus 15.

15. τὸ μὴ —] Ita ut non, quominus. Cf. 1589. et ad Prom. 865. μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνευνον. 236. Versus fortasse spurius sec. Herwerden. βλέφαρα συμβα- λεῖν ὕπνω] Qu. βλέφαρα συγκλήθειεν ὕπνω. Fort. βλέφαρα τὰμὰ συμβαλεῖν, ut irrepserit glossema ὕπνω. Cf. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω. δοκῶ] Qu. δοκῆ or θέλω. Qu. όταν δέ γ' (vel τι δ') ἄδειν — δοκῆ. Cf. Arist. Ran. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Lys. 319. λιγνὸν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν. Cf. Arist. Eccl. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἔμαυτήν μέλος. Vesp. 219. μινυρίζοντες μέλη. Thesm. 100. τί δια- μινύρεται;

16. *διαν δ' αείδειν*] Suspecta forma soluta in trimetro iambico. Cf. Phryn. trag. Fr. 12. *ψαλμοῖσιν αντίπασσι' αείδοντες (?) μέλη*. Legerim *διαν τι δ' ἄδειν* —, collocatione particula δὲ satis frequenti. Cf. Arist. Nub. 721. *φρουρᾶς ἄδων | ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι*. ubi schol. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ἤδον. Schol. Prom. 576. *Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει*.

17. *ὑπνου — ἀντίμολπον — ἄκος*] I. e. remedium contra somnum (ad somnum pellendum). Cf. Eur. Med. 1176. *ἀντίμολπος ὀλολυγῆς κωκυτός* (i. e. fletus loco ejulatus). Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Eum. 136. *τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίννεται*. ἀντίμολπον] Suspectum. Frustra ἀντίμολπον proponit Naber. Cf. Cho. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων*. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας*. Eur. Andr. 121. *εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν*. Alc. 970. *οὐδ' ὄσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν (ἔσθλὰ τεμῶν?) βροτοῖσιν*. Pind. P. IV. 393. *σὺν δὲ ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι*. Confer ἀντιπενθῆς Eum. 782.

19. *ὡς τὰ πρόσθ'*] Malim ὡς τὸ πρόσθ'. Cf. ad Arist. Eq. 751.

διαπορουμένου] Lege διακοσμουμένου, gubernati, administrati.

21. *ὄρφναίου*] In tenebris lucentis. Cf. Eur. Or. 1225. *νυκτὸς ὄρφναίας*. Suppl. 994. Fr. 593, 3. *ὄρφναία νύξ αἰολόχρος*.

22. Cf. Herod. IV. 101. *ὁδὸς ἡμερησίη*. Plat. Resp. 616 B. *ἡμερησίαν ὁδόν*. Alcib. I. 123. *ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν*. Plut. Cic. 43. *σχεδὸν ἡμερήσιον ἀνήλωσαν χρόνον*. Confer νυκτερήσιος (Lucian. Alex. 53. *χρησμὸς νυκτερήσιος*), βροτήσιος, ἐτήσιος.

23. *χορῶν κατάστασιν*] Cf. Arist. Thesm. 958. *ἐπισκοπεῖν δὲ | πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν*.

28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα* —] Cf. 595. *ὀλολυγμὸν — ἐλασκον εὐφημοῦντες*. Arist. Pac. 96. *εὐφημεῖν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρούζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν*.

30. *φρυκτὸς*] Cf. 292. 282. Thuc. II. 94. *φρυκτοὶ πολέμοι αἴρονται ἐς τόπον*. III. 22. Herod. VII. 182. *ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ (ἴμο διὰ) πυρσῶν ἐκ Σκιάθου*. IX. 3. *πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλεῖ δηλώσειν*. ἀγγέλλων πρέπει] Cf. 1222. *σπληνῆ γ' — πρέπουσ' ἔχοντες*. Eum. 995. *πρέψετε — διάγοντες*.

31. *αὐτὸς τ'*] Qu. αὐτὸς δ'.

32. *εὐ πεσόντα θήσομαι*] εὐ πεσόντ' ἀθρήσομαι Karsten. εὐ πεσόντ' ἀθρήσομεν Naber. θήσομαι suspectum. Qu. εὐ πεσόντ' ἐπόψομαι, vel φροῖμιον προάσομαι, vel φροῖμιον κατάσομαι. (Cf. Eur. Or. 958. *κατάρχομαι στεναγμόν*. Herc. 749. *τόδε κατάρχεται μέλος*. Hec. 684. *κατάρχομαι νόμων βακχείων*.) Cf. 1603. *ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα*. 1642. *μαλθακόν ὄφε θήσεται (σφ' ἐπόψεται?)*. Eur. El. 1101. *τύχη γυναικῶν εἰς γάμους (οἱ γάμοι?)*

τὰ μὲν γὰρ εὖ, τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν. 843. Hipp. 718. αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. Med. 54. τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίπτοντα. Or. 603. οἷς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ. Proverbium apud Eust. p. 1379, 18. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. V. ad Soph. El. 1466.

34. οὖν] Qu. αὖ. χέρα] Qu. χροά. Mox enim sequitur χερί.

36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν] κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν optime Naber. Cf. Fr. 307. ἀλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσση βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.

37. εἰ φθογγὴν λάβοι] Cf. Soph. El. 548. φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσ' ἂν, εἰ φωνὴν λάβοι. Eur. Iph. T. 52. φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν. Demosth. p. 246, 18. καὶ, εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν etc. p. 362, 1. εἰ λάβοιεν αἰσθησιν. Lucian. de Luctu 13. πρὸς ἃς ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἂν, εἰ λάβοι φωνήν· φήσει γὰρ etc. Eur. Hipp. 417. οὐδὲ σκότον φρίσσουνι τὸν ξυνεργάτην | τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ (λάβη?); Andr. 923. ὡς δοκοῦσί μοι | δόμοι ἔξελαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με. Cic. pro Caelio 24. 'Nonne ipsam domum metuet ne quam vocem ejiciat? non parietes conscios —?' Juvenal. Sat. IX. 102 sq.

40. ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 983.

45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην] Cf. Pers. 82. πολύχειρ καὶ πολυναύτης. Iph. T. 140. ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους | ἐλθόντος κλεινᾶ ξὺν κώπα | χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ etc. Or. 352. χιλιόναυ στρατόν. Andr. 106. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἀρης. Rhés. 262. χιλιόναυν ἔχων στρατιάν. Iph. A. 174. ἐλάταις χιλιόναυσιν.

47. στρατιῶτιν ἀρωγὴν] Cf. Soph. Aj. 357. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας. 201. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος.

50. ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις Margoliouth Stud. scen. p. 29. Qu. ἐκνομίοις.

51. ὑπατοὶ λεχέων] Qu. ἐπάνω λεχέων, vel ὑπὲρ ὧν λεχέων. στροφοδινοῦνται] Simile compositum τροχοδινεῖσθαι legitur Prom. 882. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην.

52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι] Cf. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. Arist. Av. 1229. τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς; Athen. 669 A. εἰρεσίη γλώσσης. Virg. Aen. I. 301. 'volat ille per aera magnum | remigio alarum.' VI. 19.

53. δεμνιοτήρη] Cf. 1449. δεμνιοτήρης — μοῖρα.

54. πόνον ὀρταλίχων] γόνον ὀρταλίχων Porson. (?) Musgr. Blomf., coll. Soph. Fr. 962. ἐπιμασιδίον γόνον ὀρταλίχων. Adde Fr. 372. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον.

55. ὑπατος] Qu. ὑπάτων. Cf. 89. ἢ τις Ἀπόλλων] Qu. ἦτοι —. Cf. 849. ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως.

57. τῶνδε μετοίκων] τῶνδε μετ' οἴκτων Karsten, coll. Oed. C. 1632. οὐκ οἴκτου μετὰ | κατήνεσεν τάδ' τῶν μαψιτόκων Naber. Qu. τόνδε μετ' οἴκτων.

58. ὑστερόποιον — Ἐρινύν] Cf. Cho. 382. Ζεῦ Ζεῦ, κατώθεν ἀμπέμπων ὑστερόποιον ἄταν βροτῶν (φονέων?) τλάμονι καὶ πανούργῳ χειρὶ etc. Tibull. I. 9. 4. 'sera tamen tacitis poena venit pedibus.' Hor. Od. III. 2. 32. Contra Sept. 740. παρβασίαν ὠκύποιον.

62. πολυάνορος] Qu. πολυηράτου. Post γυναικὸς ponatur virgula.

63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ] Cf. Soph. Tr. 1279. πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ.

64. γόνατος — ἐρειδομένου] Cf. Hom. II. η'. 145. ὁ δ' ὕπιος οὔδει ἐρείσθη. ψ'. 283. οὔδει δέ σφιν | χαῖται ἐρηρέδαται. Qu. κοινίαις ἐπερειδομένου.

65. διακναιομένης] Cf. Prom. 94. αἰκείαισιν διακναιόμενος.

66. Deleatur virgula post κάμακος.

68. τελεῖται] Qu. τελεῖ πᾶν.

69. οὔτε δακρύων] Qu. οὔτε τι θύων, vel οὐδ' ὑπολείβων οὔδὲ δακρύων.

70. ἀπύρων ἱερῶν] Cf. Pind. Ol. VII. 88. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος.

71. ὀργὰς] Cf. Eur. Med. 1169.

72—82. Prorsus similis Chori senum lamentatio est in Arist. Vesp. 1060—1065.

72. ἀτίται] Cf. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας. Cho. 67. τίτας φόνος. Hesych. h. v. Ἄνον ἄτιτοι?

77. ἀνάσσω M. ἀνάσσω Herm. Dind. ἀίσσω recte Karsten, coll. Hom. II. σ'. 18. ὡς δ' ὄτ' ἂν ἀίξῃ (ἀναίξῃ ante Heyn.). Eur. Tro. 157. διὰ δὲ στέρνων φόβος. Pind. Nem. VIII. 40. αὔξεται ἀρετὰ γλώραις ἐέρσαις ὡς ὄτε δένδρεον ἕσσει.

78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι —] Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεσι' ἄρης. Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεσι κῆκυσ οὐδ' αἰμόρροντοι | φλέβες. Soph. El. 1243. ὄρα γε μὴν κᾶν ταῖς γυναιξίν ὡς ἄρης ἔνεστιν. Eur. Suppl. 1116. λάβει, ἀμφίπολοι, | γραίας ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν | ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους) etc. χώρα] πρῶραις Schwerdt., metaphora a vitibus sumpta. (Hesychius προώρας, i. e. πρῶρας, dicit τὰ πρῶτα κλήματα. V. Schneider. ad Theophr. H. Pl. II. 1. 3.) χερσὶν Karst. Corrigendum γήρα. Cf. Pherecr. Fr. 248. ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ —· ἐν ᾧ γὰρ οὐδέν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν, etc. Tentabam olim χερσὶν et γυίοις.

79. τό θ' ὑπέργηρων] ὁ θ' ὑπέργηρος Schwerdt. Qu. τό θ' ὑπεργηρῶν (verb.). φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Cf. Archil. Fr. 76. οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροᾶ· κάρφεται γὰρ ἤδη. Hom. Od. ν'. 398. κάρφω μὲν χροᾶ καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

80. *τρίποδας* — *δοῦς στείχει*] Cf. Hesiod. Op. 534. *τότε δὴ τρίποδι βροτῶ Ἴσοι, | οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄραται.* Seidler. ad Tro. 228.

82. *ἀλαίνει*] Qu. *ἀλαίνω*. Cf. Eur. Phoen. 1539. *τί μ' — ἐξάγαγες — αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ νέκυν ἐνερθεν ἢ πτανὸν ὄνειρον; ὄναρ ἡμερόφαντον*] Cf. Prom. 657. *νυκτίφαντ' (al. -φοιτ') ὄνειράτα.* Cho. 267. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων.*

84. Veram hujus nominis scripturam esse *Κλυταιμήστρα* contendit Herwerden Luc. Soph. p. 31.

85. *τί νέον; τί δ'?*] Qu. *τί νεόν τόδ'; τί χρέος;*] Quid rei est? I. q. *τί χρῆμα;* Cf. Eur. Her. 96. 646.

87. *πειθοῖ*] *πενθοῖ* Scal. Dind. Karst. Cf. Sept. 370. Hesych. *πύσις· ἐρώτησις, — πειθῶ (l. πενθῶ). περίπεμπα*] Cf. Suppl. 878. *θυσοκνεῖς* M. pr. *θυσοκινεῖς* M. corr. *θυσοκινεῖς θύος καινοῖς* (instauras) Margoliouth, coll. ad 597. Legendum *θυσοκοεῖς*. Cf. Eur. Bacch. 224. *μαινάδας θυσοκόους.*

88 sq. Cf. Sept. 271. *χώρας τοῖς πολισοῦχοις θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.* Suppl. 24. *ὑπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι.*

91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται*] Cf. Arist. Ran. 344. *φλογὶ δὲ φλέγεται λειμών. φλέγονται*] Cf. Soph. Oed. C. 1695. *φλέγεσθον.*

93. *ἀνίσχει*] Qu. *ἀνάσσει.*

97. *λέξαις*] Leg. *λέξασ'*, vel *λέξον θ'*. Malim *λέξεις.*

98. *αἰνεῖν*] Qu. *αἶνει*, vel *εἰπεῖν* (*εἰπεῖν* etiam F. G. Schmidt.).

99. *παιῶν τε γενοῦ*] *παιῶν γίγνου* Voss. [Dobr.] Kock. Fortasse recte. Cf. tamen Pers. 482 sq.

101. *ἀγανὰ φαίνουσ'*] *ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *ἀγανὰ φανεῖσ'* Rob. *ἀγανὰ φαίνεις* Turn. Guelph. *ἀγανὰν — ἐλπίδ'* Dobr. *σαίνουσ'* Butler. Blomf. (Fortasse recte.) *ἀγανὴ φανθεῖσ'* Welcker. Weckl. *ἀγανὴ προφανεῖσ'* Weil. Dind. (Saep̄e primos aoristos in secundos mutant librarii. Cf. e. g. ad Ag. 736. Hec. 335.) Ipse malim *ἀγαθὴ σαίνουσ'*. Cf. Soph. Tr. 125. *ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν.* 667. Aj. 606.

102. *ἐλπίς ἀμύνει | φροντίδ' ἄπληστον φρενοδαλῆ* conj. Wecklein. *ἐλπίς ἀμύνει | θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον* Karsten. *ἀμύνει*] Qu. *ἀλέξει* (keeps off).

103. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* conj. Weil. *καινοῦ θυμοφθόρου ἄλγους* conj. Dind. Qu. *καὶ θυμοβόρον φρενὶ λύπην.* Cum *θυμοβόρος* confer *παιδοβόρος* Cho. 1068. Qu. *φρενὶ* vel *φρεσί.* *τὴν θυμοβόρον φρενὸς ἄτην* Ahrens. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* Weil. *τὴν θυμοφόρον φρένα λυπεῖν* Margoliouth. Correctionem *τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην* (Blomf. Schutz.) jure repudiat Karsten. Cf. schol. *ἤτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός.* Lege *τὴν θυμοφθόρον λύπην φρενός?* *θυμοφθόρον*] Cf. Theogn. 1323. *σκέδασον δὲ μερίμνας | θυμοβόρους.* 1129. *πενίης θυμοφθόρου.*

104. *ῥδιον κράτος*] *ῥδιον τέρας* Francken. Misc. Phil. p. 82. 1854. Karsten. Recte. De persona dictum, ut Latinis potestas. Cf. Sept. 121. Qu. *ῥδιον τέρας* (vel *περόν*). *Πιστόν περόν* dicitur hujusmodi omen Soph. Oed. C. 98. Cf. 158. *ῥρνίδων ῥδίων*. Xen. Cyr. III. 3. 22. *τότε δὴ οἰωνοῖς χρῆσάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν*. Eur. Herc. 596. *ῥρνιν δ' ἰδῶν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις | ἔγγων etc. ἀνδρῶν ἐκτελέων*] *Λεγ. ἐντελέων*. Idem vitium est Eur. Ion. 780. *ἤδη πεφυκότ' ἐκτελεῖ* (*ἐντελεῖ* Nauck. Herw.) *νεανίαν*.

105 sq. Ita G. M. Schmidt de Dithyr. p. 99. *ἔμοι γὰρ θεόθεν καταπνεῖ | Πειθῶ μολπᾶν | ἀλκᾶ ξύμφυτος αἰών. ἔτι γὰρ θεόθεν —*] Cf. Arist. Lys. 550. *ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε*. Eur. Herc. 678. *ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς | κελαδεῖ μναμοσύναν. καταπνεῖ*] *καταπνεῖ μοι* Margoliouth, coll. Archestrato Athen. I. p. 5 C. *ῥρφῶν μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσιν καταπνεῖη*.

106. *πειθῶ μολπᾶν* (*πειθῶ μολπᾶν* corr. rec. m.) M. teste W. W. Goodwin.

107. *σύμφυτος αἰών*] Cf. 894. *ἀμφί σοι πάθη ῥρῶσα πλείω τοῦ συνεύδοντος χρόνου*. Eum. 286. *χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ῥμοῦ*. Soph. Oed. C. 7. *χῶ χρόνος ξυνῶν μακρός*. Oed. R. 1082. *οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες*.

108. *ἀλκᾶν* M. *ἀλκᾶ* Both. Fort. *ἀμᾶν* aut *ἀμᾶν* (?).

109. *δίθρονον κράτος*] Cf. Soph. Ant. 146. *δικρατεῖς λόγχα*. Aj. 252. *δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι*. 390. *τούς τε δισσάρχα* — *βασιλῆς*.

110. *ταγᾶν* propter primam syllabam productam suspectum habet Blomf. Gloss. ad Prom. 96.

111. *χερὶ πράκτορι*] Cf. Soph. Tr. 861. *Κύπρις — φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ ξὺν ῥορὶ καὶ χερὶ πράκτορι* ex Aristophanis codicibus (Ran. 1287. ibique schol.) restituit Karsten. "Erroris origo, inquit, haec fuisse videtur, quod *δίκης* vocabulo *πράκτορι* explicationis gratia adscriptum deinde in textum irrepserit et verba *καὶ χερὶ* quasi supervacanea extruserit."

115. *ἀργίας* M. *ἀργᾶς* Blomf. *ἀργᾶς* Dind. Confer Pind. Ol. XIII. 99. *ταῦρον ἀργᾶντα*. P. IV. 14. *πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστιῶ*. Achae. trag. 1. *ἀργᾶς* (*ῥφισ*). *ῥ κελαινός*] I. e. *ῥ μελανάετος* sec. Arist. H. A. IX. 32. Alter *ῥ ἐξόπιν ἀργᾶς* i. q. *ῥ πύγαργος* sec. eundem. Prior *ᾶμα κάρτιστός τε καὶ ῥκιστος πετεηνῶν* sec. Hom. II. φ'. 253. Indicantur autem Agamemnon et Menelaus. *Πύγαργος*, aquilae species, memoratur Soph. Fr. 932 a.

117. *ἔκταρ μελάθρων*] Cf. Eum. 997. *ἔκταρ ἤμενοι Διός*. Hesiod. Th. 691.

118. *λευσίμου*] *μορσίμου* vel *πρωσίμου* vel *κλαυσίμου* requirit Herwerden ad Ion. 1240.

119. *λαγίναν ἐρικύματα γένναν* M. *λαγίναν ἐρικύμονα γένναν* apogr. *λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας* Margoliouth, coll. Hippocr. de Aere § 5. *αἶ τε γυναιῖκες αὐτόθι ἐρικύμονές εἰσι λίαν καὶ*

τίκτουσι δηϊδίως. ἐρικύματα M. ἐρικύμονα apogr. ἐρικυμάδα frustra Seidler. Dind. Cf. ἀρικύμων (Hippocr.) et ἐγκύμων (Xen. Arist.).

λαγίαν —] Leporinam prolem praegravidam foetu, i. e. multos foetus in utero gestantam. Φέρμα a φέρω, ut δέρμα a δέρω, θέρμα a θέρω, κύρμα a κύρω, σύρμα a σύρω, φύρμα a φύρω, etc. Legitur etiam Suppl. 690. καρποτελή δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρω. ubi schol. per κνήματι explicat.

120. βλαβέντα λιοισθίων δρόμων] Tentabam olim δρόμων βλαβεῖσαν λιοισθίων. Sed corrigendum proculdubio βλαβεῖσαν ὑστάτων δρόμων. Postulatur enim omnino masculini generis participium. Vix masculino usus esset poeta, praesertim in tali loco. Cf. Hom. Od. α'. 195. ἀλλά νῦ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. Theogn. 223. κείνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. 705. ἦ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο. 937. οὐδέ τις αὐτὸν | βλάπτειν οὐτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

121. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 135. 159. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Eur. Fr. 910, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. Iph. T. 580. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ὦδε (μάλιστα τῆδε?) γίνεταί. Fort. τὸ δ' εὖ νικῶη, ut in 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. αἴλινον αἴλινον εἰπέ] Cf. Soph. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον — ἦσει δύσμορος. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν.

122. λήμασι δισοῦς] λήμασιν ἴσους Dind. Leg. λήματι πιστούς. Ineptum est δισοῦς post δύο. Cf. Pers. 55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς.

124. πομποῦς τ' ἀρχάς M. πομποῦς τ' ἀρχοῦς apogr. πομποῦς ταρχᾶς conj. Ahrens. prob. Schwerdt. (Hesychius τάρχη (ταρχή?) per τάραξις exponit.) πομπᾶς ἀρχοῦς Karsten. Dind. Cf. Theocr. XXV. 43. Ἀὐγείαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.

125. τεράζων] Cf. Plat. com. 257. τεράζεις (i. q. τερατεύει, Phot.). Cf. ν. ματάζειν (al. ματάζειν) Soph. Oed. R. 891.

126. ἀγρεῖ] Praestat, opinor, αἰρεῖ. Et sic Elmsl. ad Med. 888.

127. κέλευθος) I. q. στόλος.

128. πύργων — δημοπληθῆ] Τευκρῶν — μυριοπληθῆ Margoliouth, qui etiam πρόσθε corruptum habet.

129. Corruptum videtur πρόσθε τὰ, pro quo requiro epithetum aliquod quale est χρύσεια. Qu. πρὸς δὲ τὰ. κτήνη — δημοπληθῆ] Cf. Soph. Aj. 54. λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα. 145. βοτὰ καὶ λείαν. Qu. δημοπληθῆα. Hom. Il. 18, 512. κτήσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει.

130. μοῖρ' ἀλαπάξει M. Ahrens. μοῖρα λαπάξει Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. ἐξαλαπάξομεν. πρὸς τὸ βίαιον] I. q. πρὸς βίαν. Cf. Arist. Ach. 622. πρὸς τὸ καρτερόν.

132. οἶον] Qu. μῶνον (only). ἄτα libri. ἄγα Herm. Cf. Herod. VI. 61. φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεόμενος. Cf. Arcestrat. apud

Athen. I. p. 5 C. ὄρφων | μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμειν θεόθεν καταπνεΐη.

133. στόμιον μέγα Τροίας] Cf. 510. τοιάνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτηρίαν. Cho. 940. μέγα τ' ἀφηρέθη ψάλιον οἴκων. προτυπὲν] ποτ' ἐπὶ Margol. Fort. ποτὲ τὸ —. Pro Τροίας fort. Τροία. στόμιον μέγα] Sic μέγα ψάλιον Cho. 962.

134. στρατωθέν. οἴκω M. πάροιδεν οἴκων Weil. (interpunctione post Τροίας posita). καρωθέν (!) Weckl. οἴκω] εἰκὸς Schwerdt. οἴκτω vel εἰκὸς Faehse. Qu. οἴκτω. στρατωθέν] Suspectum.

136. Dativus causae. Cf. Eur. Andr. 247. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.

139. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 352. τὸ δ' εὖ κρατοίη.

140. καλὰ] Ἑκαέργα conj. Schwerdt. Ἑκάτα Badham. Praef. Iph. T. p. 16. καλὰ (Διὸς κόρα) Dind.

141. ἀέλπτοις μαλερῶν ὄντων M. ἀέπτοις — apogr. et schol. ant. ἀέπτοισι — Farn. Vict. μαλερῶν τε λεόντων Dind. ex Etym. M. 377, 37. δρόσοις ἀέπτοις Herm. Ahrens. prob. Schwerdt. ἄλπνοις Weckl. δρόσοισι λεπταῖς Well. Qu. δρόσοις ἀπαλαῖς.

143. ὄβρικόλοισι] Eodem sensu ὄβρια Fr. 43. Verba τερπνὰ usque ad κράναι interpretis esse censet Schwerdt. Inter ὄβρικόλοισι et μὴ τινος — τεύξη verba ἰήϊε Δάλιε Παιὰν interposuerit idem.

144. ξύμβολα κράναι] σύμβολα κρίνων Schwerdt.

145. κατάμομφα] Qu. κατάμεμπα.

146. ἀντιπνόους] Forma soluta ut δυσπνόους in Soph. Ant. 587.

152. Post τέκτονα ponatur virgula.

153. παλινόροτος] παλινόροσις (redeuntibus) conj. Schwerdt. Cf. Hom. Il. γ'. 33. Arist. Ach. 1179.

155. μνάμων μῆνις —] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Prom. 516. Soph. Aj. 1390.

157. ὄρνιθων ὀδίων] Cf. 102. ὄδιον κράτος (τέρας?) αἴσιον. ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν] Qu. ἀγαθοῖσιν ἔκλαγξεν. Cf. 201.

158. ὁμόφωνον] ὁμοφώνων conj. Schwerdt.

160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν] Cf. Eur. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Tro. 885. Fr. 912, 3. Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης | ὀνομαζόμενος στέργεις. Plat. Phileb. p. 12 B. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον, ταύτην προσαγορεύω. Hor. Sat. II. 6. 20. 'Matutine pater seu Jane libentius audis.'

162. τοῦτό νιν προσεννέπω] Cf. Cho. 224. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.

165. τὸ μάταν] Qu. τὰ μάταν.

168. παμμάχῳ θράσει βρούων] Cf. Hom. Il. 17, 56. ἔργος — βρούει ἀνθεῖ λευκῶ.

170. πρὶν ὦν] Qu. τὸ πᾶν.

171. τριακτῆρος] Cf. Cho. 339. οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; Eum. 589. Confer vocis παλαιστῆς usum Prom. 920.

174. Ζῆνα δέ τις — ἐπινίκια κλάζων] Cf. Fr. 184. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν. κλάζων] Qu. κλήζων.

175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] Cf. Eum. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον.

176. ὀδώσαντα] Cf. Prom. 498. 813.

177. μάθος] Legitur etiam Arist. Fr. 645. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 250. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν etc. Herod. I. 207. τὰ δέ μοι παθήματα, ἔόντα ἀχάρτα, μαθήματα γέγονε.

178. θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 1036. 1174. Eur. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. Tro. 1056. γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. trag. 2, 4. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἀπορον εὐρίσκειν πόρον. Trag. adesp. 342, 1. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

179. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνω] ἔστακεν δ' ὕπνω Hartung. θάσσει δ' ἐν θ' ὕπνω Karsten. ἀντάδει δ' ὕπνω conj. Kock. στηρίζει δ' ἄπνους Weckl. Qu. στάζει δεῖμ' ὕπνω. (Cf. Cho. 842. δειματοσταγές. Eum. 366.) Vel στάζει δὲ φρεσίν. Vel στάζει δ' ὡς ἰὸς —. (Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc.) Vel θάσσει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸς καρδία. Cf. 13. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Cho. 1024. πρὸς δὲ καρδία φόβος ἄδειν (ἴζειν?) ἔτοιμος.

180. παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν] I. e. ἄκοντες σωφρονίζονται.

183. σέλμα σεμνὸν ἡμένων] Cf. [Eur.] Rhes. 547. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας. Orest. 956. τρίποδα καθίζων. Soph. Aj. 249. ζυγὸν ἐζόμενον.

184. ἡγεμῶν ὁ πρέσβυς] Cf. 205. 530.

186. οὔτινα ψέγων] Qu. οὔτιν' ἔψεγεν, vel οὔτινα ψέγει.

187. ἐμπαίοις τύχαισι] Cf. 346. πρόσπαια — κακά.

188. κεναγγεῖ] Cf. Arist. Fr. 505 b. τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν. Plat. com. Π. 667. κεναγγίαν.

190. Χαλκίδος πέραν ἔχων] Χαλκίδος πόρον ἔχων Karsten. Qu. Χαλκίδος πέραν μένων, sc. in Aulide. Vel — νέμων. Cf. v. stroph. 182. Cf. Suppl. 262.

191. παλιρορόθιοι] παλιρορόχθοις Ahrens. Dind. παλιροροθίοις Margol., coll. Hom. II. ε'. 430. παλιρορόθιον δὲ μιν αὐθις | πλήξεν ἐπεσσύμενον (sc. κῦμα). Apoll. Rhod. I. 1170. ἄλλο δὲ πόντος | κλύζε παλιροροθίοισι φέρων (sc. τρύφος). Arat., et neminem epitheto παλιροροθος usum esse admonens. Qu. ἀλιρορόθιοις. Confer παλιροροντος, παλιρορους. παλιρορόθιοις ἐν Αὐλίδος τόποις] Cf. Eur. Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.

196. παλιμμήκη] Suspectum. Qu. πολυμμήκη.

197. τριβῶ] Qu. τριβᾶ. Sed cf. 391.

198. ἐπεὶ δὲ καὶ] Qu. ἐκεῖ δέ τοι.

199. λιπόνανς] λιποναύτης est Theocr. XIII. 73. Sic χιλίονανς et χιλιοναύτης. χείματος — μηχᾶρ] Cf. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆχαρ (μῆκος vulg.). Qu. χείματος — μᾶχαρ.

202. βάκτροις —] Cf. Cho. 361. πεισίβροτόν τε βάκτρον. I. e. sceptrum.

205. ἄναξ δ' ὁ πρόεδρος] Cf. 184. 530.

206. βαρεῖα — κῆρ] Cf. Soph. Tr. 454. ὡς ἐλευθέρω | ψευδεῖ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.

207. δαῖξω] δαίξω Karsten, coll. Pind. P. VIII. 87. συμφορᾷ δεδαιγμένοι. Eur. Herc. 391. Κύκνον — ξενοδαίκταν. Cf. Eur. Iph. T. 872. ἐξ ἐμᾶν δαίχθεις χερῶν. Qu. σφάξω. Cf. Cho. 396. δαίξος. Hinc δαϊκτῆρ, δαϊκτωρ, δαϊκτὸς, etc.

210. ρεέθροις] ρείθροις Farn. corr. Porson. Qu. ῥοαῖς.

211. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;] Cf. Cho. 337. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;

212. πῶς —;] Qu. μῶν —;

215. ὄργᾳ] ὄδμᾶς sagaciter eruit Karsten, coll. Eum. 254. ὄσμῃ βροτείων αἱμάτων.

216. ἐπιθυμεῖ] ὄργᾳ reposuerit Meinekius Vind. Arist. p. 72., coll. glossa Hesychiana, Ὀργᾳ: ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. εὖ γὰρ εἶη] εὖ κυροίη conj. Enger. (Non male.) εὖ χαρείη (gaudeat animi voto) ingeniose Karsten., coll. Il. ζ. 481. χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. Qu. εὖ δ' ἂν εἶη. Cf. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Suppl. 454. γένοιτο δ' εὖ.

218. ἐπεὶ δ' — ἔρκος] De dispositione hujus chori agit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. p. 221. ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον] Cf. Eum. 561. τὸν οὐποτ' αὐχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηχάνοις δύαις (ἀμηχάνου δύας?) λέπαδνον.

219. τροπαίαν] Cf. Sept. 703. λήματος (l. χείματος) ἐν τροπαίᾳ. Cho. 775. Eur. El. 1154. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων.

223. παρακοπὰ] Cf. Eum. 329. 342. παρακοπὰ πρωτοπήμων] Cf. 1192. πρώταρχον ἄτην.

225. Post θυγατρὸς ponatur virgula.

228. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας] λιτὰς διαὶ κληδόνας πατρῶους Weckl. ex schol. κᾶν διὰ τὰς λιτὰς (δι') ἄς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα παρ' οὐδὲν ἠγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

229. αἰῶνα παρθένειον] αἰῶνα παρθένειόν τ' Pearson. vulg. αἰῶ τε παρθένειον O. Muller. etc., coll. Bekk. Anecd. p. 363, 17. αἰῶ: τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Cf. ad Cho. 350. Sic δῶ pro δῶμα. παρ' οὐδὲν — ἔθεντο] Cf. Eur. Iph. T. 371. ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ — θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Soph. El. 1327. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' (f. τὸν βίον τίθεσθ') ἔτι; Oed. R. 983. Ant. 34. 466. Suid. παρ' οὐδὲν: — παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, καταφρονήσας, παραλυγισάμενος.

233. πέπλοισι περιπειτῆ] Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπειτές (schol. ὧ περιέπεσεν).

232. βέλει φιλοίκτω] Cf. Prom. 649. ἰμέρου βέλει.

234. παντὶ θυμῷ προνωπῆ] Qu. κἀντὶ βωμοῦ προνωπῆ.

235. φυλακὰν κατασχεῖν] Imo φυλακᾶ κατασχεῖν. (φυλακᾶ etiam Pal. Karst.) Conferri non debet Eur. Tro. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα. Cf. Pers. 591. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς (φυλακᾶ?)· λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν.

236. στόματος — καλλιπρώρου] Cf. Sept. 533. βλάστημα καλλιπρώρον.

237. ἀραῖον οἴκοις] Cf. Eur. Med. 608. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγγάνω δόμοις. Iph. T. 760. ἡ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι. Hipp. 1415. Soph. Oed. R. 1291. Tr. 1202.

239. Cf. Hec. 556 — 559. Dobraeus χέουσα explicat defluere sinens, et infulas cum Butlero intelligit. χέουσα] Qu. δικοῦσα, vel βαλοῦσα, vel καθεῖσα. κρόκου βαφὰς — χέουσα] Cf. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Eur. Herc. 1188. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας (i. e. sagittis hydrae veneno tinctis). Phoen. 1496. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα. Hom. Il. ε'. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὔδει.

240. ἔβαλλ' — ἀπ' ὀφθαλμοῦ βέλει] Cf. 743. μαλθακὸν ὀφθαλμῶν βέλος. Prom. 649. Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. Eur. Phoen. 1440. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀφθαλμῶν δ' ἀπο | προσεῖπε δακρυοῖς, ὥστε σημῆναι φίλα. Suppl. 982. τέχναι] Pluralis ut in 1134. 1209.

242. ἐπεὶ] Qu. ὅπως.

244. ἔμελψεν. ἀγνᾶ δ' ἔθελξεν. ἀγνᾶ δ' Naber. Qu. ἔμελψε, μαλακᾶ δ' — ἀταύρωτος] Cf. Arist. Lys. 217. οἴκοι δ' ἀταυρώτη (ἀταύρωτος Herwerden) διάξω τὸν βίον.

245. τριτόσπονδον] Cf. Eum. 760. Suppl. 27. Soph. Fr. 375. Διὸς σωτηρίου | σπονδῆ τρίτου σωτήρος. Fr. 49. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Pind. Isthm. V. 7. εἶη δὲ τρίτον σωτήρι — σπένδειν. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι.

247. τὰ δ' ἔνθεν] Lege τὰ δ' ἐνθένδ', vel τάντεῦθεν. Cf. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ τάνθένδ' ἦν ὄρα. Eur. Or. 1272. Noli τὰ δ' ἔνθεν pro τὰ δ' ἐντεῦθεν dictum accipere, namque ἔνθεν relativum est. Cf. ad Eum. 403.

248. τέχναι — οὐκ ἄκραντοι] Cf. Cho. 869. ἄκραντα βάζω. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.

249. Δίκα] Cf. 176. Δίκα — ἐπιρρέπει. Qu. δίκα, iure. παθοῦσιν μαθεῖν] λαθοῦσιν παθεῖν Matth. Dind. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν (vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον) — V. D. in Class. Journ. II. 652. 252.

251. τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν] Cf. 177. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Herod. I. 207.

252. Verba [τὸ δὲ προκλύειν] recentioris manus esse et atra-

mento nigriore scripta esse monet W. W. Goodwin, qui τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις corrigat.

253. προχαιρέτω — προστένειν] Cf. Plat. Phileb. 39 D. τὸ προχαιρεῖν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γιγνόμενον. προστένειν] Cf. Prom. 696. πρό γε στενάξεις. Sic προκάμνειν apud Thucydidem.

254. τορὸν] Qu. κακόν. συνορθὸν M. σύναρθρον Flor. Farn. σύνορθρον Well. Herm. Dind. Qu. σύνουρον.

255. τὰπὶ τούτοισιν] Cf. Eur. Iph. A. 435. τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ. Ion. 266. Or. 1453. εὐπραξίς] Forma admodum suspecta.

αὐγαῖς] αὐταῖς Ven. Qu. γένοιτο, et μοχ πραῖξίς ἂν θέλει.

256. ἄγχιστον] Cf. Suppl. 1017.

261. σὺ δ' εἶτε κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη —] Cf. Arist. Nub. 1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἶτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος (ita enim corrigo).

263. οὐδὲ σιγῶση φθόνος] Qu. οὐ δὲ —.

265. μητρὸς εὐφρόνης] Cf. 279. Soph. Tr. 95. δν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάξει τε φλογιζόμενον Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ etc. Theodect. ap. Athen. X. p. 451 F.

266. χάσμα] Cf. Soph. Fr. 579. τί τούτου χάσμα μείζον ἂν λάβοις;

269. ἢ τορῶς λέγω;] Cf. Soph. Ant. 405. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; Aj. 1158. μῶν ἠνιξάμην;

270. χαρά μ' ὑφέρει —] Cf. Cho. 464. τρόμος μ' ὑφέρει. Ag. 450. φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει. Soph. Oed. R. 786. ὑφεῖρπε γὰρ πολύ. El. 1230. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. 909. χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρῶν. Eur. Herc. 744. χαρμοναὶ δακρῶν ἔδοσαν ἐκβολὰς πάλιν. Hel. 654.

δάκρυον ἐκκαλουμένη] Cf. Eur. Fr. 130, 1. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγον (ἐκκαλοῦ?) δάκρυ.

271. εὖ γὰρ —] Cf. Soph. Aj. 907. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ | πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Similis locus est in Arist. Pl. 368. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει, | ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουρηκότι (sc. αὐτῷ).

272. τί γὰρ τὸ πιστόν —;] ἢ γὰρ τι πιστόν — Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. C. 1488. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστόν ἐμφῦσαι φρενί; Qu. τί γὰρ; τὸ πιστόν —;

274. φάσματ'] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων. φάσματ' εὐπειθῆ] Cf. Cho. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθεῖς στροφάς. Eur. Andr. 818. τῶν γὰρ ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. εὐπειθῆ] εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341. Cf. Rhes. 287. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας | οἰκοῦμεν.

275. λάβοιμι] Qu. λέγοιμι aut ἀλέγοιμι.

277. παιδὸς νέας ὦς] Cf. 1194. θηρῶ τι τοξότης τις ὦς. Hom. Il. υ'. 244. νηπύτιοι ὦς. ο'. 196. κακὸν ὦς. Arist. Thesm. 1106. ναῦν ὄπως. παιδὸς —] Cf. Prom. 986. ἐκερτόμησας δῆθεν ὦς παῖδ' ὄντα με

278. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;] Leg. πόσον χρόνου —. Cf. Eur. Iph. A. 717. ποῖον (πόσον Monk, “sana poscente ratione”) χρόνον | ἔτ’ ἐκμετρήσαι χρόνῳ πρὸς Ἴλιον στόλον; Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσον χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; 773. πόσον χρόνον — ἐφθείρου; Or. 415. πόσον χρόνον (πόσον χρόνου?) δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; Soph. Oed. C. 581. ποίω (sc. χρόνω) γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Oed. R. 558. πόσον τιν’ ἤδη δῆθ’ ὁ Λαῖος χρόνον | ἄφαντος ἔρρει; Arist. Ach. 83. πόσον δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Av. 920. ταυτὶ σὺ πότ’ ἐποίησας; ἀπὸ ποίου (πόσον Bentl. Dind. etc.) χρόνου; Eur. Eur. Plut. Nic. 4. πόσον χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; καὶ πεπόρθηται] Qu. διαπεπόρθηται. Cf. Eur. Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσον χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

280. καὶ τίς τόδ’ ἐξίκοιτ’ ἄν ἀγγέλων τάχος;] τίς εἰς τόδ’ ἐξίκοιτ’ ἄν ἀγγέλλων (Stanl.) τάχους; Naber.

281. Ἡφαιστος Ἰδῆς λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Cf. Soph. Phil. 987. σέλας ἠφαιστίστευκτον. et ad Arist. Plut. 661. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Imitatur Euripides Fr. 330, 3. οὗτος θέρει τε λαμπρὸν ἐκπέμπει (ἐκλάμπει vulg.) σέλας etc.

283. Ἐρμαῖον λέπας] Cf. 298. Κιθαιρῶνος λέπας. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043. Andr. 296. Ἰδαῖον — λέπας. Rhés. 921. εἰς λέπας Πάγγαιον. Herc. 121. πρὸς πετραῖον λέπας. Eur. Fr. 415. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας | πρήσειεν ἄν τις.

284. Recte habet φανόν. Cf. ad Arist. Fr. 666. V. Athen. XV. 700 E.

285. Ἀθῶν αἶπος Ζηνός] Cf. Soph. Fr. 229. Θρηῆσαν σκοπιὰν Ζηνός Ἀθῶν.

286. νωτίσαι] φωτίσαι (to illuminate) Musgr. Recte. Cf. Eur. Hel. 774. πόντου ἔπι νώτοις — ἐφθείρου. Eur. Herc. 361. ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισκεπάσας). Trag. adesp. 455, 1. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίου χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός. ὑπερτελής] Cf. Soph. Tr. 36. Eur. Ion. 1549. Orest. 831. φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ’ ἐσιδών.

287. ἰσχὺς — λαμπάδος] Cf. 296. σθένουσα λαμπάς. Lege λιγνὺς (fuligo) — πορευτοῦ λαμπάδος] πορευτοῦ non ab πορευτὸς sed ab πορευτῆς deducit F. D. Morice, coll. ἀγρευτῆς, θηρευτῆς, διφρευτῆς, παιδευτῆς, etc. Cf. ad Prom. 592. et Lobeck. ad Aj. 224. πρὸς ἡδονὴν πεύκη] πρὸς ἐκδοχὴν — Sch. Enger. Qu. παρῆκε τῇ | πεύκη —. Cf. 299. 285.

289. παραγγείλασα] παρηγγάρευσε Bamberg. Dind. Cf. 480. 294. σκοπᾶς] σκοπῶ Herm. Dind. Cf. 309. ἀστυγείτονας σκοπᾶς. Suppl. 713. Ion. 47. πυργείαν (πυργήρη?) σκοπῆν. Strab. XVII. 18. ἡ Περσέως σκοπή. Fort. Μακίστου σκοπῆ, vel Μακίστου ἔς σκοπᾶς, vel

— λέπας (ut in v. 298. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας). Sed nil temere mutandum.

290. ἀφραδμόνως, ut vetustiore formam, malit Blomf. ad Pers. 423. Cf. 1401.

291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός] Cf. Eur. Fr. 435. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, ᾧ θεὸς συνάπτεται (συλλαμβάνει?). Aesch. Fr. 277.

293. σημαίνει μολόν] Cf. 969. σημαίνεις μολών.

295. γραίας ἐρείκης] Cf. Soph. Fr. 746. γραίας ἀκάνθης. Eur. Ion. 1213. γραῖαν ὠλένην.

296. σθένουσα λαμπὰς] Cf. 287. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος. μαυρουμένη] Cf. Eum. 358. κρατερόν ὄντα περ ὅμως μαυροῦμεν (αὐτόν). Pers. 223. μαυροῦσθαι σκότῳ. πόντον ὥστε νωτίσαι] Anglice, so as to illuminate the surface of the sea. Cf. Eur. Phoen. 663. κισσὸς δὲν περιστεφῆς — ἐνώτισε. Herc. 361. ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός. Trag. inc. ap. Stob. LXII. p. 403. νώτισμα θηρός (de Sphingis alis). Hel. 129. τοίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἄλός.

298. φαιδρᾶς σελήνης] Cf. Eum. 926. φαιδρόν ἀλίου σέλας. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας] Cf. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043.

301. φρουρὰ πλέον καίουσα] φρουρὰ προσαυθρίζουσα Dind. ed. Ox. II., coll. tragico poeta apud Hesychium II. 1041. probat Cobet. Vereor ut recte. Qu. φρουρὰ πυρὸς καίουσα παμπληθῆ πυράν.

305. μὴ χαρίζεσθαι] μηχανήσασθαι Margoliouth.

306. φλογὸς μέγαν πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ] Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἐνδοθὶ κόλπον. Eur. Hipp. 1200. ἀκτὴ — πρὸς πόντον (κόλπον?) ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. φλογὸς — πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός.

307. κάτοπτον] κάτοπτον Schutz. Scholiasta per κατόπιον exponit. Eodem sensu κατόπιος Eur. Hipp. 30. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόπιαν | γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος καθείσατο. Confer ἀποπιος Soph. Oed. R. 762. El. 1489. Qu. ὑπερβάλλει.

308. φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν] Qu. φλέγουσα κατ' ἔσκηψεν.

309. σκοπᾶς] Cf. 289. Μακίστου σκοπᾶς.

312 sq. Cf. 489. λαμπάδων φαεσφόρων | φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγᾶς. Qu. τοιοῖδε τοὶ καὶ λαμπαδηφόρων νόμοι.

313. ἄλλος παρ' ἄλλου] ἄλλον παρ' ἄλλου Ahrens. ἄλλου παρ' ἄλλου malit Enger. πληρούμενοι] τηρούμενοι Kock. Cf. Eur. Iph. T. 298. πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.

314. καὶ τελευταῖος] Qu. ᾧ τελευταῖος.

315. τε σοὶ] Scrib. τέ σοι. ξύμβολον] Anglice clue. Cf. Soph. Oed. R. 221. Phil. 403. Pind. Ol. XII. 7.

317. αὐθις] Posthac. Cf. Eur. Or. 900. Alc. 1174. Hipp. 896.

319. ὡς] Leg. οὖς.

321. οἶμαι βοήν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν] Qu. οἶμαι δὲ μικτὸν ἐν πόλει πρέπειν βοήν. Cf. 1311. ὁμοιος ἀτμός ὡσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eur. Fr. 331. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ | πρέπει (δέπει Nauck.) χαρακτήρ χρηστός εἰς εὐψυχίαν.

322. ἀλειφά τ'] Qu. ἀλειφάρ τ' aut ἀλειμμά τ'. Cf. Herod. II. 87. 94. ταῦτῳ κύτει] Imo ταῦτῳ ἔν κύτει, aut ταῦτ' ἐς κύτος.

324 sq. καὶ τῶν ἀλόντων —] Cf. Thuc. VII. 71. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατοπέδῳ — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι. Hom. II. δ'. 450. ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν.

327. φυταλμίων παῖδες γερόντων] φυτάλμοι παίδων γέροντες Weil. φυταλμίων ἀνδρῶν πεσόντων F. G. Schmidt. Qu. φυταλμίων πολιῶν (aut παίδων) γερόντων. παῖδες e glossemate venisse videtur. Cf. Soph. Fr. 957. προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί· ἀνδρῶν] Qu. νεκρῶν.

328. ἐξ ἐλευθέρου δέρης] Ut ἐκ καθαράς φρενός. Annon ἐξ ἐλευθέρου στόματος?

330. νυκτίπλαγκτος] Noctivagus. Cf. Cho. 751. νυκτιπλάγκτων — κελουσμάτων. Confer θαλασσόπλαγκτος Prom. 466. ἐκ μάχης] Post pugnam. Cf. Arist. Vesp. 471.

331. ὧν ἔχει πόλις] ὧν γέμει πόλις commendat Naber. Frustra.

333. ὡς ἕκαστος —] Cf. Arist. Eccl. 836. χωρεῖτ' — ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.

335. ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τε] Cf. Prom. 113. ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι. Eur. Androm. 227. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου. Aristophont. com. III. 361. ὑπαῖθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος. Herod. IV. 7. 3. ὅς δ' ἂν — ὑπαῖθριος κατακοιμηθῆ. Soph. Ant. 355. καὶ δυσάυλων πάγων αἶθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη. Simplex αἶθριος (ἰ) est Soph. Fr. 162.

336. ὡς δ' εὐδαίμονες (wie ganz glückliche) Weckl.

337. ἀφύλακτον] Active.

338. εὐσεβοῦσι] εὐ σέβουσι Valck. ad Phoen. 1331. Leg. εὐ σέβουσι. Vel εὐσεβοῦσι πρὸς πολ. Cf. Eur. Phoen. 1331. χθόνιον εὐ σέβειν (εὐσεβεῖν vulg.) θεόν.

339. Cf. Sept. 217. θεοῦς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος.

341. ἐμπίπτοι Farn. Dind. μὴ ~~ως~~ πρότερον] μὴ πονηρός conj. Herw., quum non habeat πρότερον quo referatur.

342. νικωμένους] Imo νικωμένῳ aut νικωμένοις.

344. θεοῖς] Deorum gratia. Qu. θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος.

345. διαύλου] Sc. δρόμου (Soph. El. 691.). Metaphorice, ut in Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Herc. 660. θανόντες εἰς αὐγὰς πάλιν ἄλλου δισσοῦς ἂν ἔβαν διαύλους.

346. γένοιτ' ἄν] ὄνοιτ' ἄν Weckl. γένοιτο, καὶ πρόσπαι', ἀ μὴ τύχοι, κακὰ Herwerden. πρόσπαια — κακὰ] Cf. 188. ἐμπαίοις

τύχαισι συμπεσών. μὴ τύχοι recte M. μὴ τεύχοι Ahrens. Dind. πη τεύχοι Enger.

347. ἐγρήγορον libri. ἐγρηγορός Porson. Leg. ἐγρήγορεν. Cf. Eum.

709. ἐγρηγορός φρούρημα γῆς. Post κακὰ plene interpungendum.

348 sq. Distingue sic: — κλύεις. | τὸ δ' εὖ — ἰδεῖν. | πολλῶν etc. τοιαῦτά τοι] τοιαῦτα τᾶν Blomf. ad Sept. 179.

349. εὖ] αὖ malit Herw., coll. 317. Cf. Eur. Herc. 694. τὸ γὰρ εὖ — ὑπάρχει Fr. 285, 16. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος etc. Arist. Ach. 661. μὴ διχορρόπως] Cf. 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl. 605. 982. Trag. Adesp. 273. διχορροπος γνώμη. Haec vox non legitur apud Sophoclem aut Euripidem. τὸ δ' εὖ κρατοίη] Cf. 121. τὸ δ' εὖ νικάτω. 139. 159. Nicom. trag. 1 a. ὅ τι μὲν λῶστον, τότε νικῶη.

350. εἰλόμην] Qu. ἔλλομαι, vel ἔσοθ' ὄραῖν, vel ἡσοδόμην, vel ἠυρόμην. τήν] τήνδ' recte Herm. Dind.

351. εὐφρόνως] Imo ἐμφρόνως, i. e. prudenter.

356. κτεάτειρα] Formatum ut δότειρα, σώτειρα, etc. Confer κτεάτεσσι Eur. Fr. 791, 3.

358. μήτε γέρων μήτ' οὖν νεαρῶν τις] Cf. Soph. Oed. C. 703. τὸ μὲν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γῆρα συνναίων ἀλιώσει χερὶ πέρας. στεγανὸν δίκτυον] Activo sensu. Cf. Soph. Ant. 114. χιόνος λευκῆς πτέρυγι στεγανός. Eur. Fr. 472, 6. ναοὺς — στεγανούς. μέγαν] Adultum. I. q. τέλειον.

359. μήτ' οὖν] Lege μήτ' αὖ.

360. μέγα δουλείας] τάχα δειλαίας F. G. Schmidt. δουλείας γάγγαμον ἄτας] Suspectum.

361. γάγγαμον ἄτης] Cf. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Eum. 634. Deleatur virgula post γάγγαμον vulgo posita. παναλάτου] Qu. πανάλωτον.

363. Lacuna forsan statuenda est post h. v.

364. πάλαι] πάλιν conj. Dobr. ὅπως ἂν — σκήψειεν] Qu. ἴν' ἔς νιν —, vel τόξ', ἴν' ἐπ' αὐτόν. Cf. 510. Soloecum videtur ὅπως ἂν — σκήψειεν. Redde, in order that he might hurl.

365. ὑπὲρ ἄστρων] Leg. ὑπὲρ αἴσαν. Idem suadet Herwerden.

366. βέλος — σκήψειεν] Cf. Eur. Med. 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. ἠλίθιον] ἠλιθιοῦν conj. Dobr., coll. Prom. 1082.

367. ἔχουσιν εἰπεῖν] ἔχοις ἂν εἰπεῖν vel ἔχεις ἀνειπεῖν Schwerdt.

368. πάρεσι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι] πάρεστί που τόδ' ἐξιχνεῦσαι conj. Ahrens. p. 512. Bene. παρέσιν Hart. Weil. Schwerdt.

369. ὡς ἔπραξεν ὡς M. ἔπραξαν ὡς Herm. ἔπραξεν ὡς Schwerdt. οὐκ ἔφα τις θεοὺς —] Cf. Arist. Thesm. 672. φήσει τε θεοὺς εἶναι φανερώς | δείξει τ' ἤδη | πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας. Axionic. com. III. 531. ἔφα τις ὡς ἄλμη θερμηῆ etc.

370. ἀξιοῦσθαι μέλειν] Vix placet medium ἀξιοῦσθαι. Cf. tamen Eum. 425. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 367. Ζεὺς — πᾶν

ἔθνος τόδε λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Qu. ἀξιοῦν τημελεῖν. Sic Eur. Iph. T. 311. σώματός τ' ἐτημέλει. Iph. A. 731. παρθένους (παρθένων?) τε τημέλει. θεοὺς βροσιῶν μέλει] Cf. Eur. Herc. 772. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν δόσιων ἐπαίειν. Soph. Aj. 689. Τεύκρω — σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν etc. El. 342. δεινὸν γέ σ' — κείνου λελήσθαι., τῆς δὲ τυκτούσης μέλειν.

373. πατοῖθ'] Cf. Soph. Ant. 745. τιμᾶς — τὰς θεῶν πατῶν. Hom. Il. δ'. 157. Arist. Vesp. 377.

374. πέφανται δ' ἐγγόνους (ἐγγ. supr. in apogr. Flor.) libri. πέφανται δ' ἐγγυος ἀτολμήτως (impotenter) ἄρης Schwerdt. πέφανται δ' ἔργον οὔσα τόλμη τῶν Ἄρη πνεόντων — Margoliouth. ἐγγόνους] ἐκγονους al. ἐκ γένους Badham ad Ion. 747.

375. ἀτολμήτων] Fort. ἀναυδάτων.

376. πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως] Qu. πνεόντων μεῖζον ἢ δίκαιον. Sed cf. Eur. Tro. 1277. ᾧ μεγάλα δὴ ποτε πνέουσα etc.

377. φλεόντων] Cf. 1416. μῆλων φλεόντων. et ad Suppl. 669. ὑπέρφεν] Cf. Pers. 820. σκήψειεν] σκεδάσειεν Both. et V. D. in Class. Journ. III. 288. Hic ait: "Equidem saltem non licuisse credo ut in fine versus paroemiaci spondaeus pro anapaesto poneretur. Loquor de puris anapaestorum systematibus." Cf. ad 983. Sept. 832. Pers. 32. Soph. Oed. R. 1311.

378. ὑπὲρ] ὅπερ Herm. Schwerdt.

379. ὥστ' ἀπαρκεῖν] ὥστε κἀπαρκεῖν Tricl. ὥστε καὶ ἐπαρκεῖν Schwerdt.

380. εὖ πραπίδων λαχόντα] Annon εὖ πραπίδων ἔχοντα? Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Lyric. apud Plut. mor. p. 504 D. κἀκεῖνον γὰρ ἐγὼ φαμι ἰσοπλοκάμων (ἰοπλ.?) Μοισᾶν εὖ λαχεῖν (ἔχειν?). Qu. εὖ πραπίδων τυχόντα.

382. πρὸς κόρον] Ut πρὸς βίαν, etc.

386. προβουλόπαις] πρόβουλος, παῖς Karsten. prob. Schwerdt. Quae correctio etiam metro commendatur. Confer v. πρωτοπήμων 224. εὐφιλόπαις 721. αἰνοπάτηρ Cho. 315. τυφλόπους πούς Eur. Phoen. 1549.

388. παμμάταιον libri. πᾶν μάταιον Musgr. παμμάταιον tuetur Schwerdt, coll. παναληθῶς Suppl. 78.

389. φῶς αἰνολαμπές] Cf. Cho. 313. ᾧ πάτερ αἰνόπατερ. σίνος] Νοχα. Cf. 561. 734.

390 sq. V. Schaefer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240 D. E.

391. τρίβω — δικαιωθείς] Dobraeus (I. 35.) illustrari posse censet hunc locum obscurissimum ex Herodoto VII. 10. 30. παρατρίβωμεν ('rub it bright and compare it with good gold,' also rubbed bright). Qu. τριβᾶ —. Cf. 197.

392. μελαμπαγῆς] μελαμπαγοῦς Schwerdt. Qu. μελαμπαγῆς.

394. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν] Cf. Eur. Fr. 271. πτηνὰς διώκεις, ᾧ τέκνον, τὰς ἐλλίδας, | οὐχ ἢ τύχη σε. ποτανὸν]

Forma Dorica. Pind. Pyth. V. 153. VIII. 48. Nem. III. 140. VII. 31.
Qu. *πεινόν*.

397. *τῶνδε*] *τόνδε* Schwerdt. Qu. *φῶθ' ἃ δίκαια καθαιρεῖ*.

404. *ἀσπίστορας κλόρους*] Cf. Eur. El. 444. *ἀσπιστὰς μόχθους*.
Soph. Aj. 1187. *δορυσσοήτων* (*δορυσσόντων* vulg.) *μόχθων ἄταν*.
Theogn. 965. *δορυσσός πόνος*. 987. *δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν*.

405. *κλόρους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας θ' ὄπλισμούς* Ahrens.
prob. Schwerdt. Cf. v. ant. 421.

406. *ἀντίφερον*] Cf. *ἀντήνωρ* 429. *ἀντίδουλος* Cho. 135. Fr. 194.

407. *βέβακε*] *βέβακεν sine causa* Tricl. Dind. *Producitur enim ultima brevis syllaba ante inceptivum ῥ*. Cf. v. ant. 424.

409. *τόδ'*] *τάδ'* Herm. Schwerdt. *τόδ'*] *τάδ'* Blomf.

410 sq. "*ἰὼ — φιλόνορες*" Schwerdt, qui, "Falluntur, inquit, in eo interpretes omnes quod totam quae sequitur orationem usque ad v. 400 vatibus tribuunt, quibus tantummodo proxime sequentia concedi possunt. Trojanos vates hoc loco induci intellexit primus omnium G. Welckerus." *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα*] Cf. 1488. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἃ ἃ ἰδὸν ἰδού*. Prom. 694. *ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα*.

412. *πάρεσι σιγᾶς ἀθύμους | ἀλοιδόρους ἀπίστως ἀφειμένων ἰδεῖν* tentat Schwerdt, ista *ἀπ. ἀφ.* ad Menelaum conjugem ab Helena derelictum pertinere monens. *παρῆν δὲ* conj. idem.

413. *ἄδιστος*] *ἄϊστος* conj. Blomf. ad Gl. Prom. 946. *ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν* ('disbelieving facts which stared him in the face') Margoliouth.

415. *φάσμ' ἔδοξεν* (vel *φάσμα δοκεῖ* cum Weilio, *δὲ* pro *γοῦν* reposito in v. ant. 432.) Schwerdt.

416. *κολοσσῶν*] *νεοσσῶν* optime Karsten. prob. Naber (coll. Cho. 256. 501. Eur. Alc. 403. Andr. 441. Tro. 746. Iph. A. 1248. Herc. 72. 224. 982.) et Herwerden. "Menelaus odit liberos quos Helena peperit." (Naber) Legitur quidem vox *κολοσσός* Herod. Π. 130. 149. Theocr. XXII. 47. *σφυρήλατος οἷα κολοσσός*. etc., sed parum poetica ea est.

417. *ἔχθεται*] *Exosa est*. Activa vox *ἔχθειν* est Fr. 301. Soph. Aj. 459. Phil. 510.

418. *δμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις*] *δωμάτων ἐν ἐρημίαις* F. G. Schmidt. Qu. *χρημάτων δ' ἐν ἀχηνία*. Cf. Cho. 301. *χρημάτων ἀχηνία*. Arist. Fr. 91. *νόσω βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία*.

421. *δόξαι*] *δόκαι* Herm. *δοκαὶ* Dind. Qu. *δόκοι*. Cf. ad Arist. Fr. 515 K.

423. *ὄρᾶν γὰρ εὐτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῆ μάταν* — Schwerdt.

424. *παραλλάξασα*] *παραλλαγαῖσι* Herm. Fortasse vitiosum. Cf. ad v. stroph. 407.

425. *οὐ*] Qu. *αὐ*.

426. *ὄπαδοῖς*] *ὄπαδοῦσ'* Dobr. Franz. Schwerdt. (Et sic ipse.)

427. ἐφ' ἐστίας libri. ἐφ' ἐστίους Stanl. Voss. Karst. Schwerdt. Cf. 851. δόμους ἐφ' ἐστίους. Sept. 73. Rhés. 201. ἐφέστιος (ἐφ' ἐστίας A.).

428. ὑπερβατώτερα] ὑπερφατώτερα Herwerden, coll. Pind. Ol. IX. 98. et Fr. 107, 11. ὑπερτερώτερα H. Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad Fr. 351.

429. τὸ πᾶν] Qu. τόπων. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς] ἀφ' Ἑλλανος αἴας Franz. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς Herm. συνορμένοις] συνορμένοισι Schwerdt. Cf. v. stroph. 412.

430. πένθεια] I. q. πένθος. Vox nusquam alibi occurrens et, ni fallor, analogiae repugnans. Aliud, opinor, dederat Aeschylus.

τλησικάρδιος] Glossa Triclin. τὴν καρδίαν τήκουσα. Unde τηξικάρδιος Auratus. πληξικάρδιος Schwerdt., coll. Herod. VII. 11. 6. πληγαῖς κατακαρδίους. Qu. δηξικάρδιος, quocum cf. δηξίδυμος infra 743. Ach. 1. ὄσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. Compositum τλησικάρδιος occurrit Prom. 159. τίς ὦδε τλησικάρδιος θεῶν —; Confer ταραξικάρδιος Arist. Ach. 314.

431. ἐκάστου πρόπει] ἐκάστου ἄπρπει conj. Schwerdt. Cf. Sept. 124. ἐπὶ δ' ἀγήγορες πρόποντες στρατοῦ etc. δόμων] δόμῳ ἔν Dobr.

432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ] Suspectum θιγγάνει. Annon — κιγγάνει πρὸς ἧπαρ? Idem suadet Meinekius Fr. Com. IV. p. XI., coll. Soph. Aj. 918. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη. Cf. 792. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Eur. Hipp. 1081. αἰ αἰ· χωρεῖ πρὸς ἧπαρ δακρῶν τ' ἐγγὺς τόδε. Rhés. 425.

435 sq. Cf. 443. Cho. 687. Eur. Suppl. 1140. σποδοῦ τε πληθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκήναις. Soph. El. 755. καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν (ἐνθέντες?) βραχεῖ | χαλκῷ μέγιστον (λέβητι vel φλογιστὸν?) σῶμα δειλαίας σποδοῦ | φέρουσιν ἄνδρες etc.

439. ἐν μάχῃ δορός] Cf. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός.

441. βαρὸν] Leg. βραχύ. Et sic Sch. prob. Herm. Dobr., coll. Soph. El. 1113. μικρὰ λείπαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Met. XII. 615.

442. ἀντήγορος] Annon ἀντάνορος? Cf. δεισάνωρ, φυξάνωρ, τρυσάνωρ, etc. δυσδάκροντον] Confer εὐδάκροντος Cho. 181.

444. λέβητας] Cf. Cho. 686. νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκενθεν ἄνδρός. εὐθέτους] Anglice con venient. Cf. Sept. 642. εὐθετον σάκος. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

445. εὐ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν — τὸν δ' etc.] Cf. Cho. 120. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκκλησίᾳ. Av. 843.

447. ἐν φοναῖς — πεσόντ'] Cf. Soph. Ant. 696. τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπῶτ' ἄθαπτον. 1314. Av. 1070. ἐν φοναῖς ὄλλυται. Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37.

448. διαί] Cf. 1453. Fr. 440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδοικεν?) Ἐκτορος τύχης διαί. Qu. ὑπέρ.

451. Cf. 41.

454. αὐτοῦ] Illico. Anglice, on the spot. θήκας — κατέχουσιν] Cf. Suppl. 26. θήκας κατέχοντες. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.

455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουψεν] ἐχθρὰ δὲ χθῶν ἀπέκρουψεν Wakef. S. C. § 7. ἐχθρὰ δὲ χθῶν κατέκρουψεν Hartung. prob. Karsten. Qu. ἐχθρὰ δὲ γὰ —, vel ἐχθρὰ κόνις νιν ἔκρουψεν, vel ἐχθρὰ δὲ γὰ νιν ἔκρουψεν, vel ἐχθρὰ δὲ πάντας ἔκρουψεν.

457. ἀρᾶς] ἀρχᾶς Wakef.

464. τυχηρὸν] Vox rarior. τυχηρῶς legitur Arist. Ach. 250. Th. 305.

469. ὑπερότως] ὑπερόπως Gret. Heath. Wakef.

470. βάλλεται γὰρ ὄσοις] βάλλεται περισσοῖς Faehse. Qu. βάλλεται δ' ἀνοσίως —, vel — γὰρ αὐτῶ, vel — γὰρ αὐτοῖς.

471. κρίνω — ὄλβον] Cf. Suppl. 396. κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Xen. Hell. I. 7. 38. τούτων δὲ διαχειροτονονμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου. Eur. Tro. 928. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις. Her. 198. εἴ — λόγους κρινούσι σούς. Rhés. 655. κρίνας σέ. Arist. Eccl. 1155. ὑποθέσθαι — βούλομαι — κρίνειν ἐμέ.

474. ὑπ' ἄλλων] ὑπ' ἄλλω Karsten. prob. Enger. Qu. μήτ' οὖν αὐτὸν ἄλόνθ' ὑπ' ἄλλων βία κατίδοιμι.

476. πόλιν διήκει θεὰ βάξις] Cf. Prom. 663. ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Soph. Aj. 998. δεξιὰ γὰρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος | διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας. Eur. Hel. 226. διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται βάξις.

479. φρενῶν κεκομμένος] Cf. Eum. 330. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Arist. Thesm. 681. λύσση παράκοπος. Qu. φρενῶν βεβλαμμένος. Sic Theogn. 223. νόου βεβλαμμένος. Cf. v. φρενοβλαβῆς.

480. Cf. 289. 294. φλογὸς — πυρωθέντα καρδίαν] Cf. ad Soph. Aj. 478. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Eur. El. 405. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Pind. Ol. XI. 91. θερμαίνει φιλότατι νόον. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγγνα θερμήνης κότῳ. Lys. 9. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν.

483. γυναικὸς αἰχμᾶ] Cf. Cho. 629. τίω — γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. Qu. γυναικὸς ὄργᾶ.

484. χάριν] Qu. χαρὰν, ut conj. Ahrens.

485. ἐπινέμεται] Cf. Arist. Resp. V. 4. 5. τῶν εὐπόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας λαβὼν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπινέμοντας. Soph. El. 1384. ἴθ' ὅποι προνέμεται — Ἄρης. ὁ θῆλυς ὄρος] ὁ θηλύθροος (!) Herwerden. ὄρος] Sexus? Qu. ὄχλος.

486. ταχύπορος, ut pravam lectionem vicinae vocis ταχύμορον, delendum suspicantur V. D. in Class. Journ. II. 653. et Dobr.

489 sq. Cf. 312 sq. ΚΑ.] Delet Scal. XO. Tyrwhitt. Cui

mirum videtur tacitam in scena manere Clytaemnestram usque ad 587. φαεσφόρων] I. q. φωσφόρων.

491. εἴτ' οὖν — εἴτ'] Cf. 843. Soph. Oed. R. 1409. El. 199. 560.

492. τερπνὸν τόδ' ἔλθὸν φῶς] τερπνῶν τὸ νύχιον φῶς F. G. Schmidt. Verum videtur τερπνῶν: non enim omnia somnia jucunda sunt. ἐφήλωσεν] Cf. Eur. Suppl. 243. Menand. IV. 77. Apoll. Rhod. III. 983. Cognata vox videtur σφάλλειν.

493. κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας] Cf. Suppl. 354. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον. Soph. El. 422. ὃ κατάσκιον | πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.

494. κάσις πηλοῦ —] Cf. Sept. 494. λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν. 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν δμαίμονες. Pind. Ol. XI. 3. παῖδες νεφέλας (δμβροί). Eur. Hec. 1092. πέτρας δρείας παῖς — ἠχώ. Hesiod. Th. 756. ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο. Hor. Od. I. 14. 11. 'Pontica pinus | silvae filia nobilis.'

495. ξύνουρος] Qu. ξύναιμος. μαρτυρεῖ δέ μοι —] Cf. Sept. 81. Suppl. 180. Qu. sic, κόνις, τάδε | ὡς —.

496. οὔτε σοι δαίων] οὔτε του — Herm. οὔτε δαισείων (?) tentat Naber. οὔτ' ἀναυδος] Sc. ἔσται. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει, ἀναυδος — ἄγγελος.

499. ἀποσιέργω] ἀποσιυγῶ malit Herwerden.

500. προσθήκη] Qu. πρόσθ' ἤδη, vel πράγμασιν.

502. αὐτὸς φρενῶν —] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Prom. 851. καρπώσεται — χθόνα.

504. δεκάτω] δεκάτου Wunder. Enger. Dind. Recte. Sic Soph. Phil. 663. ἡλίου τόδε — φάος.

511. ἤλθες libri. ἦσθ' marg. Ask. Faehse. ἤλθες — ἄλις transponit V. D. in Class. Journ. VII. 347 idem.

512. καὶ παγώνιος libri. καὶ παιώνιος Dobr. Dind. κάπαγώνιος F. Vict.

513. ἄναξ Ἀπόλλων] Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. Ag. 1257. Λύκει' Ἄπολλον. Eum. 744. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον. et ad Cho. 1057. Eum. 85. 198. 574.

515. φίλον κήρυκα] θεῶν κήρυκα F. G. Schmidt, coll. Hes. Op. 80. κηρύκων σέβας] Cf. Prom. 1091. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας.

519. δαίμονές τ' ἀντήλιοι] Cf. Eur. Fr. 538. ἀντήλιοι θεοί. Soph. Aj. 805. οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους. Eur. Ion. 1550. ἀντήλιον πρόσωπον.

520. ἦ που libri. εἶ που Stanl. εἶ ποτε malit Herw. φαιδροῖσι καὶ νῦν] φαιδροῖς ἰδόντες Auratus. φαιδροῖς προσείδεται Weil. φαιδρῶς δρῶσιν F. G. Schmidt. φαιδροῖσιν αὐθις conj. Enger. Qu. φαιδροῖσιν ἦκο' ὄμμασι vel φαιδροῖσι τοιοῖσδ' ὄμμασι, vel φανέντα πάντες ὄμμασι | δέξασθε φαιδροῖς —. Cf. Cho. 565. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ | δέξαιτο. Eur. Med. 1043. ὄμμα φαιδρὸν. Or. 892.

ἄμμα φαιδρωπόν. τοισίδ' ἄμμασι] τοῖσιν ἄμμασιν Tricl. καὶ νῦν ἄμμασιν Dind. Qu. τοῖσιν ἄμμασι, aut πάντες ἄμμασι. Forma enim τοισίδε, quae nusquam alibi apud Aeschylum, semel tantum apud Sophoclem (Phil. 956.), plus semel apud Euripidem legitur, nullum commodum hic sensum praebet.

521. δέξασθε κόσμῳ] δέξασθ' ἐτοίμως (v. ἐτοῖμοι) malit Herw. Qu. δέξασθε καὶ νῦν, vel δέξασθε νόστον βασιλέως —, vel δέξασθε νόστῳ βασιλέα πολλοῦ χρόνου. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Pers. 400.

523. "Vocabula Ἀγαμέμνον ἄναξ ita sunt supervacanea, ut dubitem an genuinus sit hic v." (Herw.)

525. Διὸς μακέλλη] Cf. Arist. Av. 1239. δείσας ὄπως μή σου γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει Δίκη. Soph. Fr. 767. χρυσῆ (?) μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ. τοῦ δικηφόρου —] An τῆ δικηφόρου —?

527. βωμοὶ δ' αἴστοι —] Idem fere versus est Pers. 811.

528. ἐξαπόλλνται] Qu. ἐξανήλωται.

530. ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς] Cf. 184. 205.

532. Πάρις γὰρ οὔτε —] Lege Πάρις γὰρ οὐδὲ —. Cf. ad Cho. 294. Arist. Av. 694. Soph. Phil. 771. ἐκόντα μήτ' (l. μηδ') ἄκοντα.

533. Cf. 1564. Cho. 313. δρόσαντι παθεῖν.

534. ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἤρπακας; Myrtil. com. II. 419. ὁ μὲν κλέπτῃς, ὁ δ' ἄρπαξ.

535. τοῦ ῥυσίου] Anglice, her who had been carried off.

536. αὐτόχθονον] Qu. καὶ πρέμνοθεν. (Cf. Sept. 71. πρέμνοθεν πανώλεθρον.) Qu. αὐτόχθον' ἐξεθέρισε πατρῶον δόμον, vel αὐτόχθον' ἐς πατρῶον —. ἔθρυσεν] Qu. ἤρειπεν.

537. διπλῆ (pro διπλαῖ) Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. R. 810. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. θάμαρτια] Schol. τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας. ἁμαρτίον Graecum esse negant Brunck. et Elmsl. Qu. θάμαρτια.

539. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἀντερῶ libri. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς Tricl. χαίρω τι· τεθνᾶναι δ' — Dind. χαίρετε, θανεῖν δ' οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι Naber. Qu. χαίρω τε τεθνᾶναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν (550.) νῦν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι (vel ἐγώ). Sed praestat, ni fallor, χαίρω· τὸ τεθνᾶναι —.

541. ἐνδακρύνειν] ἐκδακρύνειν Tricl. Herm. Herw. Naber. Legendum ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ'. Cf. Eur. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγγανεν. Soph. Phil. 278. ποῖ' ἐκδακρῦσαι — κακά; Cf. etiam Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν. Cycl. 216. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, ὄλον πίθον. El. 273. 667. Hel. 107. Supra 270. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένην.

542. γῆς] Leg. τῆσδ'.

543. πῶς — λόγου] Cf. Cho. 171. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Interpunge sic, πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου. τοῦδε δεσπόσω λόγου] Cf. Soph. Phil. 1048. νῦν δ' ἐνός κρατῶ λόγου. Cho. 188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης. Suppl. 289. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.

544. πεπληγμένος] πεπληγμένοι Tyrwh. Schütz. etc.

545. ποθοῦντα] Malim ποθοῦσαν.

546. ὡς] Pro ὥστε. Cf. Suppl. 622. ὡς εἶναι τάδε. ἀμανρᾶς ἐκ φρενός] Cf. Cho. 158. κλύε δέ μοι — ἐξ ἀμανρᾶς φρενός. 853. ἐξ ἀμανρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.

549. Malim distinguere καὶ πῶς ἀπόντων —; σκληρὰς δ' — ἔτλης τύχας; F. G. Schmidt. ἔτρεις τινάς] Cf. Eum. 426. ἢ τινος τρέων κότον. Sept. 790. τρέω.

550. καὶ θανεῖν] τὸ σὸν δῆ “κατθανεῖν” Herwerden, coll. 539. τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. Lege κατθανεῖν. Et sic Dobr.

θανεῖν πολλὴ χάρις] Cf. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροταῷ. Suppl. 960. Distinxi sic, ὡς νῦν τὸ σὸν δῆ —, hoc sensu, ‘According to your present report it would be a great pleasure for me even to die.’ Nisi hic potius sensus est, ‘Know that now, as you say (539. χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς), it would be a pleasure etc.’ τὸ σὸν] Cf. Soph. Aj. 99. τεθναῖσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ. 1401. εἴμ' ἐπαιέσας τὸ σὸν.

551. ταῦτα δ' —] ταῦτά δ' — Karsten. πάντα δ' — Herwerden. Qu. εὖ γὰρ πέπρακται ταῦτά γ' ἐν πολλῷ χρόνῳ —.

553. κἀπίμομφα] Cf. Cho. 830. ἐπίμομφον ἄταν. Neutrum est Rhes. 327. κἀπίμομφος εἶ φίλοις.

555. εἰ λέγοιμι] Fort. ἂν λέγοιμι (vel λέξαιμι). Sed cf. 563.

556. σπαρνὰς παρήξεις] Utrumque mendosum. σπαρνὰς τε βροίξεις (a βρίζω) Herwerden ad Oed. R. 72. Fort. στρωμνὰς (Cho. 671.), vel εὐνάς (vel κοίτας) θ' ὑπαίθρους, vel σκληρὰς τε κοίτας.

σπαρνὰς] Hesych. σπαρνὰς· σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένας. Phot. p. 529, 18. σπαρνόν: σπάνιον οὕτως Πλάτων (Fr. 253.). τί δ' οὐ στένοντες] Qu. τί οὐ στένοντες. Cf. ad Soph. Oed. R. 1526. ὃν τίς οὐ ζηλῶ πολιτῶν — ἐπέβλεπεν;

557. λαχόντες] Qu. λάσκοντες (cf. 596. ἔλασκον. Prom. 406. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα), vel κλάοντες, vel πάσχοντες, vel κάμνοντες, vel ἐλάσκομεν κάστένομεν etc.

558. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ] Qu. τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσῳ (χέρσου). καὶ προσῆν πλέον] Qu. καὶ πλέον προσῆν.

561. δρόσοι κατεψέκαζον —] Qu. δρόσος κατεψέκαζεν, ἔμπεδον σίνος (vel πίνον) | ἐσθημάτων τιθεῖσα κᾶνθηρον τρίχα. δρόσοι] Cf. 1390. ψακάδι φοινίας δρόσου. Qu. ὄμβροι. ἔμπεδον σίνος]

ἔμπεδος πίνος, vel ἔμπεδον πίνον. Cf. Soph. Oed. C. 1259. ἐσθῆτι
σὺν τοιαῦδε, τῆς δ' δυσφιλής | γέρων γέροντι συγκατώκηκεν πίνος.

562. τιθέντες] Mendosum videtur post δρόσοι positum Cf.
Theocr. XV. 119. σκιάδες — βροίθοντες. Qu. κατίθεσαν. ἔνθηρον]
Anglice, wild, rough, shaggy, unkempt. Alio sensu Soph.
Phil. 691. ἐνθήρου ποδός.

565. εὔτε πόντος —] Cf. 740. νηνέμον γαλάνας. Eur. Hel.
1455. δταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ἦ. Arist. Av. 778. Apoll. Rh.
I. 115. ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' ἔσβεσε
πόντον. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare.'

πόντος — ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1412. ἤδη Ποσειδῶν —
ἀκύμονα | πόντου τίθησι νῶτα. Empedocl. 132. γαῖά τε καὶ πόντος
πολυκύμων ἠδ' ὑγρὸς ἀήρ.

566. εὔδοι] Qu. εὔδει.

568. δέ] Qu. δή. τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν] Qu. τοῖς ἐκεῖ τεθνη-
κόσι, vel τοῖς τεθνηκόσιν φρονεῖν (vel βίος), vel sic, τεθνηκόσι, |
τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀνασιῆναι μέλειν (sc. αὐτοῖς).

569. τὸ μήποτ' —] Ita ut non amplius etc.

570. λέγειν] Qu. λέγω aut τιθῶ;

571. τὸν ζῶντα δ'] Qu. τοὺς ζῶντας. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς,
τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; τύχης παλιγκότου] Qu.
τύχαις παλιγκότοις. παλιγκότου] Cf. Arist. Pac. 390. Theocr.
XXII. 58. ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης. Pind.
Ol. II. 20. N. IV. 98.

572. συμφοραῖς καταξιῶ] συμφορὰς καταξιῶ Blomf. Dind. Cf.
Soph. Phil. 1095. κατηξίωσας. Lectio parum probabilis. Qu. συμ-
φορὰς τάσδ' ἀξιῶ. συμφοραῖς] συμφορὰς Blomf. Dind. Cf. Eur.
Hipp. 112. τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. 1062. Arist.
Ach. 200. Diphil. IV. 406. ὃς πολλὰ χαίρειν ταῖς κίχλαις (τὰς κίχλας
Blomf.) ἤδη λέγει.

575. τῶδ' εἰκός] τόδ' εἰκός conj. Dobr. "ut τάδε et ταῦτα
saepe usurpat Aeschylus." Qu. ἔστιν vel εἶπον.

576. ποτωμένοις] πονουμένοις Wakef. S. C. § 55. Qu. ποτώ-
μενοι, vel ποτωμένους, vel ποτωμένῳ (cum Heathio).

577. δήποτ'] Scrib. δή ποτ'.

578. θεοῖς λάφυρα —] Cf. Soph. Aj. 92. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα —
καί σε παγχρούσις ἐγὼ | στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

579. ἀρχαῖον γάνος] Anglice, the traditional ornament.
Suspectum. ἀρχαίοις γάνος Porson. Qu. αἰανὸν (αἰανές, aut εἰς ἀεὶ)
γάνος.

581. τιμήσεται] Qu. τιμητέα.

582. πάντ' ἔχεις λόγον] Cf. Soph. Tr. 484. πάντ' ἐπίστασαι
λόγον. Aj. 480. πάντ' ἀκήκοας λόγον. Phil. 1240. 389.

583. νικώμενος λόγοισιν] Cf. Soph. Aj. 330. φίλων γὰρ οἱ
τοιοῖδε νικῶνται λόγοις.

584. νοῦς γέρουσιν εὖ παθεῖν] Qu. τοῖς γέρουσιν εὖ φρονεῖν, vel τοῖς γέρουσί που μαθεῖν, vel τοῖς γέρουσι μανθάνειν.

586. σὺν δὲ πλουτίζειν] σὺν δ' ἐπολολύζειν Herw. Lucubr. Soph. p. 34., coll. Arist. Eq. 616.

587. Cf. Lucian. Dial. mar. VIII. 1. πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἴνουσ παιδίον ἐπὶ τὸν Ἴσθμὸν ἐκομίσατε, καὶ νῦν σὺ etc. Soph. Aj. 1. αἰεὶ μὲν — καὶ νῦν etc. τὸ μή ποτ' —] Cf. ad Prom. 236. Cf. Sept. 825. πότερον χαίρω κάπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι; Eur. El. 691. Med. 1173. 1176. Arist. Eq. 616.

589. ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν] Imo ἄλωσιν Ἰλίου κἀνάστασιν (κ' ἀν.). Cf. Eur. Or. 406. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς (μητρὸς καί?) φόνον. Elmsl. ad Her. 131. Ἰλίου — ἀνάστασιν] Cf. Pers. 106. πόλεων ἀναστάσεις. Ag. 1227. Ἰλίου τ' ἀνασιτάτης. Cho. 303. Τροίας ἀνασιτατῆρας. Sept. 1015.

593. λόγοις — ἐφαινόμην] Cf. Soph. Aj. 1020. δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. πλαγκτὸς οὗσ'] πλαγκτόνους (potius πλαγκτίνους?) Herwerden.

594. γυναικείῳ νόμῳ] γυναικεῖοι νόμοι Wecklein (coll. 312.) Leg. γυναικεῖοι στόλοι. Cf. Suppl. 29. θηλυγενῆ στόλον. 911. γυναικῶν — στόλον. 922. στόλον γυναικῶν. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. 981. λόχος παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Pers. 121. γυναικοπληθῆς δμιλος.

595. ὄλολυγμὸν — εὐφημοῦντες] Cf. ad 28. ὄλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορδιάζειν. Arist. Pac. 96. εὐφημεῖν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὄλολύζειν. Ut autem hic ὄλολυγμὸν λάσκειν, ita ἐπορδιάζειν Ag. 28. παιανίζειν Sept. 250. ἐφρυνεῖν Cho. 381. ὄλολυγμὸν] ὄλολυγμὸς conj. Kock., coll. Pers. 358. Phoen. 1248. παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγοις ἐθάρσυνον. Non male. Cf. Pers. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ἠΰφημησεν. 605. βοᾷ δ' ἐν ὧσι κέλαδος. 390. ἀντηλάλαξε — ἤχῳ.

597. κοιμῶντες] κοσμοῦντες Dobr. Qu. κνισῶντες.

598. τὰ μάσσω — λέγειν] Cf. Soph. Oed. C. 36. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν etc. τὰ μάσσω] Cf. Pers. 440. τὰ μάσσονα. 708. ὁ μάσσω. σ' ἐμοί] Leg. σέ μοι.

600. ὅπως — σπεύσω] Cf. Prom. 68. ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

601. Qu. — φαιδροῖς ὄμμασιν δεδεγμένη. Cf. 506. φαιδροῖσι τοισίδ' (καὶ νῦν Dind.) ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Cho. 558. θυρωρῶν οὗτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ | δέξαιτο.

602. δρακεῖν] Cf. Eum. 34. 167.

604. ταῦτ'] Ideo, propterea.

606. ἐν δόμοις εὖροι] ἂν δόμοις εὖροι Madvig. ἔνδον εὐρήσει optime Cobet. prob. Naber.

610. ἐν μήκει χρόνου] Cf. Soph. Tr. 69. Prom. 1020. μῆκος

— χρόνου. Suppl. 735. Plat. Legg. III. 683 A. ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτου.

612. χαλκοῦ] χαλκὸς Aurat. Hart. Karst. Recte, opinor. φελ-
λοὶ conj. Kock. κάλξης βαφὰς (purpuræ tincturam) Tyrwh., coll.
Hesych. h. v. et schol. Soph. Ant. 20.

613. τοιόσδ' ὁ κόμπος] Qu. τοιόσδε κόμπος. ἀληθείας γέ-
μων] Cf. Plat. Legg. I. 649 D. ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος
γέμοντας.

614. ὡς γυναικὶ γενναίᾳ] Anglice, for a noble lady. Cf.
Prom. 95.

616. τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν] Cf. 1062. ἐρμηνέως — τοροῦ. εὐπρε-
πῶς λόγον] Qu. ἐμφανῶς λόγοις.

618. γε] Praestat τε.

619. φίλον κράτος] Carus gubernator (rex). Cf. 109.
Ἀχαιῶν δίδρονον κράτος. Sept. 127. Suppl. 526.

620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι —] Cf. Prom. 291. οὐκ ἔστιν
ὄτω μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν
ἐνὸς κείραιτό νιν. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἀλκησις εἰς γῆρας
μόλοι. λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά] κάλ' ἂν male Madvig. Qu. λέξαιμ'
ἐγὼ ψευδῆ καλά. τὰ ψευδῆ καλά] Cf. Eur. Fr. 1022. δύστη-
νος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ (κάψευδῆ Schmidt) λέγων | οὐ τοῖσδε
χρηται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν (κάλ. Pors.).

622. τάληθῆ] Fort. κάληθῆ. Sed cf. 620. τὰ ψευδῆ καλά.

626. πότερον ἀναχθεῖς —;] Sub. ἄφαντος ἐγένετο. ἐμφανῶς]
ἦλθε μόνος F. G. Schmidt. Qu. εἰς ἀνήρ, ipse solus.

627: ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ] ἢ χειμ' ἐκεῖνον ἄλλοσ' ἤρπασ' ἐκ
στρατοῦ F. G. Schmidt, coll. Hel. 128. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὠρισην.
Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία. Qu. ἄχος
(πῆμ') ἀφήρπασε στρατοῦ, vel ἄχθος ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ, vel ἢ χειμ'
ἐπελθὼν (635.) ἤρπασέ σφ' ἀπὸ στρατοῦ, vel ἢ χειμα ναυτικοῦ
σφ' ἀφήρπασε στρατοῦ (coll. 634.). Requiri enim videtur pronomi-
nis accusativus.

628. τοξότης ἄκρος] Cf. 1130. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων
γνώμων ἄκρος | εἶναι. Soph. El. 1499. μάντις — ἄκρος. Ant. 1032.
πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύει' ἀνδρὸς τοῦδε.

634. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα —;] Scrib. πῶς γὰρ λέγεις;
χειμῶνα —;

635. τελευτήσαι τε] Qu. ἐπισκήψαντα, vel ἐλθόντα λυπήσαι
σφε —. Cf. Cho. 1067. χειμῶν — ἐτελέσθη.

636. κακαγγέλω] Cf. Soph. Ant. 1286. Eur. Phoen. 1230.

637. χωρὶς ἢ τιμῆ θεῶν] ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος F. G. Schmidt.
χωρὶς (sc. ἔστω), εἴ τι μὴ φίλον conj. Herwerden. Qu. ὅστις εὐ-
σέβει θεούς.

640. ἔλκος] Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. p. 52, 25. Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἔλκος εἶναι τῆς ψυχῆς. τυχεῖν] τυχὸν malit Blomf. Qu. παθεῖν.

641. ἐξαγισθέντας] ἐκραπισθέντας Herwerden. Qu. ἐξορισθέντας (schol.) vel ἐκδιωχθέντας.

642. διπλῆ μάστιγι] Cf. Cho. 375. διπλῆς — μαράγνης. Soph. Aj. 242. παῖει μάστιγι διπλῆ. etiam Prom. 682. Sept. 607.

643. δίλογχον ἄτην] Cf. Sept. 985. τριπάλτων πημάτων (διπάλτων πημάτων Herm. Schol. σφοδρῶς πηδησάντων).

644. πημάτων σεσαγμένον] Cf. Pher. com. II. 344. τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων σεσαγμένος. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. τῶν πράσων — ἔσαπτον τὰς γνάθους. Xen. Symp. IV. 64. σεσαγμένος — πλούτου. Polyb. I. 19. 13. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι.

645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων] Sept. 867. ἡμᾶς δὲ δίκη τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | ἀχεῖν Ἄϊδα (Ἄϊδα?) τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Cho. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος.

648. πῶς κεδνά —;] Cf. Eur. Ion. 1017. κακῶ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίννται.

649. χειμῶν' Ἀχαιοῖς — θεῶν (non expertem irae deorum in Graecos) conj. Dobr.

652. στρατόν. | ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ'] Praestat interpungi sic, στρατόν | ἐν νυκτί· δυσκύμαντα δ' —.

653. δυσκύμαντα] Confer ἀκύμαντος, Eur. Hipp. 231. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. ὠρώρει κακά] Cf. 1407. κακὸν — ὄρμενον. Sept. 86. ὄρμενον κακὸν ἀλεύσατε. 116. Soph. Oed. C. 1622. ὠρώρει βοή. Pers. 495. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς | χειμῶν' ἄωρον ὠρσε.

655. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας] Cf. Soph. Oed. R. 955. πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. El. 1341. ἤγγειλες, ὡς τεθνηκότα. 882. οὐχ ὕβρει | λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶν (sc. λέγω). Ph. 253. Tr. 289. Oed. C. 1583.

656. τυφῶ] τυφῶ Dobr. Qu. τυφῶ τε ζάλης δμβροκτύπῳ (-που), (vel τυφῶ ξὺν ζάλης δμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπῳ. Vel χειμῶνι τυφῶδει. Dativus τυφῶ legitur praeterea Arist. Lys. 974. Sic ἦρω Arist. Av. 1490. ζάλη τ' δμβροκτύπῳ] Confer Prom. 371. πυροπνόου ζάλης. Cho. 698. βακχείας ζάλης (ita Bamberger). Ag. 665. κύματος ζάλην. Soph. Aj. 351. φοινίας ὑπὸ ζάλης.

657. ποιμένος κακοῦ στρόβῳ] Qu. πνεύματος λάβρου στρόβῳ, aut πνεύματός τ' αἰνῶ στρόβῳ. Cf. Pers. 110. θαλάσσας πολαινομένας πνεύματι λάβρω. Suppl. 167. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν. Prom. 884. λύσσης πνεύματι μάργῳ (λάβρω? cf. Pers. 110.). 1086. σκιριτᾶ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων. 1047. Eum. 137. Aeschyleo more turbo sive procella dicitur κακὸς ποιμήν (sc. νεῶν).

Cf. Suppl. 767. *ναῶν ποιμένες*. Pers. 241. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι — στρατῶ;*

658. *ἐπεὶ δ' ἀνήλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος*] Cf. Trag. adesp. 158. *ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος*.

659. *ἀνθοῦν — νεκροῖς*] Cf. Thuc. II. 49. *σῶμα — ἦν — φλυκταίνας μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός*. Lucret. V. 1441. 'tum mare velivolis florebat navibu' pandis.'

661. *ναῦν*] Qu. *νεώς*.

662. *ἦ ἔξητήσατο*] *ἦ ἔξηρήσατο* (?) forsan restituendum censet Herm. *κἀξερούσατο* conj. Mein. *ἦ ἔξηγήσατο* Schutz. Dind. Qu. *ἦ ἔξερούσατο*. Cf. ad Arist. Thesm. 761.

663. *θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος*] Cf. Soph. Aj. 243. *κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων | κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν*. Oed. R. 1258. *λυσοῶντι δ' αὐτῶ δαιμόνων δείκνυσί τις | οὔδεις γὰρ ἀνδρῶν*.

664. *ναῦν θέλουσ'*] *ναῦν στελοῦσ'* (vel *ναυστολοῦσ'*) conj. Haupt. *ὠφελοῦσ'* Margoliouth. *Mihi arridet ναυστολοῦσ'*. *θέλουσ'*] *Volens, libens*. Cf. Suppl. 144. Cho. 19. *τύχη δὲ σωτήρ —*] Cf. Soph. Oed. R. 80. *εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτήρι βαίη*.

665. *ἐν ὄρμῳ*] *ἀνόρμους* Butler. *ἐν ὄρμῳ* recte corrigit Wecklein, coll. Soph. Ant. 1216. *ὄρμον χύματος λιθοσπαδῆ*. Virg. Aen. VI. 413. 'gemuit sub pondere cymba | utilis et multam accepit rimosa paludem.' I. 122. 'laxis laterum compagibus omnes | accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.' Corrigendum videtur *ἐν ἄντλῳ*. *ἀνορμον — ζάλην*] Cf. 194. *δύσορμοι βορεῶν ἄλαι*. Soph. Oed. R. 423. *ὕμέναιον — ἀνορμον εἰσέπλευσας*. Qu. *ὡς μήτ' ἀνόρμῳ κύματος ζάλη πονεῖν, aut — ἀνορμον κύματος ζάλην παθεῖν* (aoristus ut mox ἐξοκεῖλαι). *κύματος ζάλην*] Cf. Soph. Aj. 352. *ἴδεσθέ μ' ὄλον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται*. Qu. *κυμάτων — ζάλην ἔχειν*] *Mire frigida locutio*. Qu. *ζάλη πονεῖν* (aut *παθεῖν*, aut *λαβεῖν*).

666. Cf. Pers. 310. *νικώμενοι κύριссон ἰσχυράν* (εἰς *στύφλον?* cf. 303.) *χθόνα*. *κραταίλεων*] Confer v. *κραταίπιλος* Fr. 431.

667. *ἄδην πόντιον*] Cf. Eur. Hipp. 1366. *προὔπιον ἐς ἄδην στείχω κατὰ γῆς*. 1047. *ταχὺς γὰρ ἄδης ῥᾶσιος ἀνδρὶ δυστυχεῖ*. Ion. 1240. *θανάτου λεύσιμον ἄταν* (ἄδην?) *ἀποφυγοῦσα*. Alc. 13. *ἄδην τὸν παραντίκ'*. Oed. C. 1439.

669. *ἐβουκολοῦμεν*] Cf. Joseph. B. J. VII. 8. 127. *ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννῆς ἐλπίς ἐβουκόλησεν — σπεύσωμεν καλῶς ἀποθανεῖν*.

670. *σποδουμένου*] Cf. Eur. Hipp. 1238. *σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα*. Andr. 1130. *πυκνῆ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος*.

671. *ἐστὶν ἐμπνέων*] Qu. *ἔστ' ἔτ' ἐμπνέων*. Cf. Soph. Phil. 883. *βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι*. Eur. Alc. 205. Hipp. 1246. Or. 155. Phoen. 1428.

672. *λέγουσιν —*] Cf. Soph. Oed. R. 955. *πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα*. *τί μήν;*] Cf. Eum. 203. *ἔχρησα ποινὰς*

τὸν πατρός πέμψαι· τί μήν; Suppl. 999. Soph. Aj. 668. El. 1280. Rhés. 706. Similiter in fine senarii τί γάρ; Ag. 1239. Cho. 880.

673. ταῦτ'] Ἄπ ταῦτ'?

674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα] Eadem verba sunt Cho. 782.

Μενέλεων] Fort. Μενέλεω. Cf. ad 675. γὰρ οὖν] μὲν οὖν Hartung.

675. μολεῖν] ζόειν conj. Karsten. (Melius foret βλέπειν.) καμειν Weckl. (coll. 670. στρατοῦ καμόνιος. Sept. 210. νεὼς καμούσης.) μολεῖν adventasse, iter huc tetendisse, explicat Madvig. Cf. Sept. 367. ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Cave autem μολεῖν pro futuro accipias. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur Prom. 689. Oed. C. 1742. Parum dubito quin vera scriptura sit θανεῖν (quod conjecit etiam Hartung), ut ostendunt quae sequuntur verba εἰ δ' οὖν τις —.

676. εἰ δ' οὖν] Anglice, if however. Qu. εἰ γάρ τις —.

ἱστορεῖ] εἰσορᾷ F. G. Schmidt. Anglice knows.

677. καὶ ζῶντα M. χλωρόν τε (?) Τουρ. F. G. Schmidt. Dind. (Sic utique Theocr. XIV. 69. ἄς γόνυ χλωρόν.) Qu. ζῶντά τ' ἐτι —, vel ζωόν τε, vel καὶ ζῶντα. Cf. Fr. 449. χλωρόν τε] Qu. ζωόν τε.

685. ἐν τύχῃ νέμων] Leg. ἐν δίκῃ νέμων.

686. ἀμφινεικῇ — Ἑλέναν] Cf. Soph. Tr. 104. τὰν ἀμφινεικῇ Δηιάνειραν. 527.

688. ἐπεὶ προπόντως] ἐπέιπερ ὄντος Schwerdt.

689. ἑλένας libri et Schn. Enger. ἑλένας Blomfield Elmsl. Herm. etc. Confer ἄνας (unde ἄνας Pers. 680.) et ἐλέπτολις Iph. A. 1476. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

690. ἀβροτίμων] ἀβρομίτων Wakef. S. C. § 22. Qu. ἀβροπήνων. Sic Eur. Iph. T. 1465. εὐπήνους ὑφάς. 814.

692. γίγαντος] Corruptum. Qu. πνέοντος. Cf. Hom. Od. δ'. 567. Ζεφύρου λιγὸν πνείοντος ἀήτας.

695. πλάταν] πλατᾶν Heath. Schwerdt. Dind. Pro κελσάντων idem προῦτνψαν vel simile quid reponendum censet. Qu. κατ' ἶχνος πλάτας ἔβαν τᾶς κελσάσας —, vel — πλατᾶν ἔβαν τᾶν κελσασᾶν —, vel κατ' ἶχνος πλατᾶν (vel πλάτας) ἄφαντον κέλσαν ναῦν etc.

696. κέλσαντων M. κέλσαντες Aurat. etc. κέλσοντες Mein. κέλσαν ναῦν Orelli. κέλσαν πρὸς Σιμόεντος | ἀκτὰς ἀξιοδρόνους tentat Herwerden, coll. Soph. Trach. 801. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλαμεν μόλις. Versum enim antitheticum 715 sanum esse.

697. ἀξιφύλλους M. ἀεξιφύλλους Tricl. ἐς βαθυφύλλους Schwerdt.

698. ἔριν αἱματόεσσαν] Cf. Cho. 474. διώκειν ἔριν αἱματηράν.

701. μῆνις ἔπλασε Wakef. S. C. § 195.

702. ἀτίμωσιν — πρᾶσσομένα] Cf. Cho. 435. πατρός δ' ἀτίμωσιν — τίσει etc.

706. ἐκφάτως] Qu. ἐκνόμως, vel ἐμφανῶς (cf. 626.).

710. Πριάμον πόλις γεραία] Cf. Hor. Od. I. 15. 8. 'et regnum Priami vetus.'

712. Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον] Cf. Eur. Hel. 1120. Πάρις αἰνόγαμος. Alcman. apud Schol. Hom. Il. γ'. 39. δύσπαρις, αἰνόπαρις κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.

714. παμπρόσθη] παμπενθῆ Aurat. πάμπροσθ' αἰνόπαριν τὸν αἰῶν' — conj. Wecklein p. 39. πάγχορδον tentat Schwerdt. V. Engeri notam. Vitiosum est παμπρόσθη. πολύθρηνον] πολύδημον Schwerdt.

715. αἰῶν'] παιᾶν' ("certa conjectura") Schwerdt. ἀμφί] Qu. αἶδα, quod proponit etiam Enger.

716. αἰμ' ἀνατλάσα] αἶσαν ἀνεῖσα conj. Karsten. Qu. αἶσαν εἶσα. μέλεον αἰμ'] Cf. Eur. Or. 192. μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούς πατροφόνου ματρὸς. Phoen. 933. φόνιον αἶμα.

718. λέοντα σίνιν libri et vulg. λέοντος ἴνιν (i. e. prolem, catulum) speciose Conington. Dind. De voce σίνις cf. Soph. Fr. 230. Arist. Rhet. III. 3. 2. σίνις ἀνῆρ. Σίνις audiebat latro celeberrimus ὁ πιτυοκάμπτης dictus. Epigonorum scriptor apud schol. ad Soph. Oed. Col. 378. Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεῖ κοίλῳ. Ἰνις de filio usurpatur Eum. 323. ὁ Λατοῦς Ἰνις Suppl. 43. 251. Eur. Andr. 800. Tro. 570. Herc. 354. 1182. Iph. T. 1240. τὸν ποτε — φέρειν ἴνιν (φέρειν νιν libri) ἀπὸ δειράδος εἰναλίας. de filia Iph. A. 119. Sed vereor ut de leonis catulo dici queat Ἰνις. Quidni λέοντος σκύμνον? Cf. Arist. Ran. 1431. οὐ χρῆ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν (Aeschyli ipsius verba). Herod. III. 32. 1. σκύμνον λέοντος. et Hom. Il. φ'. 483. Eur. Or. 1401.

ἀγάλακτον οὔτος] ἀγάλακτα βούτας conj. Wecklein. Qu. ἀθήλαστον (gl. ἀγάλακτον). Burges. Dind. etc.).

721. εὐφιλόπαιδα] Cf. v. προβουλόπαις 386.

722. γεραροῖς] Cf. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόνων θυμέλαι. ἐπίχαρτον] Cf. Prom. 159. ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

723. πολέα δ' ἔσχ'] πολὺ δ' ἐνέσχει' [ἐνείχει'?] ἀγκάλαις Hartung. prob. Karsten. πολέα δ' εἶχει' ἀγκάλαις Herwerden. ἔσχ' libri. ἔσχ' recte Casaub. εὐδ' Mein. ἦστ' conj. Dind. "Nam ἔσχ' si recte legeretur, scribendum foret φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις cum Weillio." Quae correctio recipienda videtur, nisi quod malim φαιδρωπόν. In vulgata displicet praeterea τε in σαίνων τε. De Ionica forma ἔσχ' non cogitandum. πολέα] Poetica forma, ut πολεῖ (?) pro πολλῶ Suppl. 745. Qu. θαμινά.

725. φαιδρωπός] Cf. Eur. Or. 883. ὄμμα — φαιδρωπόν. Confer v. φαιδρόνους (?) Ag. 1229.

728. ἔθος] ἦθος Conington. Dind. Fortasse recte. Cf. v. stroph. 719. οὕτως ἀνῆρ φιλόμαστον.

729. χάριν τροφᾶς — ἀμείβων] Cf. Sept. 548. ἐκτίνων καλὰς τροφὰς etc. 459.

730. *ἄταις* M. *ἄταισιν* Triclin. *ἀταῖς* Ahrens.

731. *δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν*] Cf. Prom. 1060. *ἄκλητος ἔρωπων δαιταλεὺς πανήμερος*.

735. *ἐκ θεοῦ*] *ἐκθυμος* (rabidus) conj. Herwerden. Tam metro enim quam sententiae repugnare vulgatam. *ιερεὺς τις ἄτας*] Cf. Eur. Or. 260. *αἱ κννώπιδες — ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί*. Arist. Nub. 359. *σύ τε, λεπιοτάτων λήρων ἱερεῦ*, etc. Similiter Tydeus dicitur *ἐρινύος κλητῆρ* Sept. 571. Eur. Alc. 25. *Θάνατον — ἱερέα θανόντων*.

737. *πάραντα*] *παραντὰ* Triclin. *πὰρ' αὐτὰ δ'* Heath. Dind. I. e. *παραχρῆμα, εὐθέως, παραντικά* (Hesych.). Cf. Eur. Fr. 1079, 5. *παραντίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ*.

741. *ἄγαλμα πλούτου*] Cf. Prom. 465. *ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδῆς*.

742. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος*] Pro *βέλος* corrigebam *βλέπος*. Cf. Arist. Lys. 886. *νεωτέρα δοκεῖ | πολλῶ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν*. Pl. 1022. *τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν* (i. *κάγανόν*). Philetaer. com. III. 232. *ὡς τακερόν, ᾧ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει*. Sed cf. supra 240. *ἔβαλλ' ἕκαστον — ἀπ' ὀμματος βέλει φιλοίκτω*. Fr. 238, 2. *βλεμμάτων ὀρεπει βολή*. Cf. ad Prom. 649. *ὀμμάτων βέλος*] Cf. ad 240.

743. *δηξίδυμον*] *θελξίδυμον* Herwerden ad Oed. R. 682. Qu. *δηξίδυμον ἔρωτος οἰστόν* (pro *ἄνθος*).

744. *παρακλίνας' ἐπέκραναν δε*] Fort. *παρέκλινεν δ' ἐπέκραναν τε* etc. *γάμου πικρὰς τελευτὰς*] Cf. Eur. Med. 1388. *πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδῶν γάμων*.

747. *συμένα*] Cf. Eum. 1007. *σύμεναι*. Prom. 135. *σύθην*.

748. *πομπᾷ Διὸς*] Cf. Herod. III. 77. *θειῆ πομπῇ χροομένους*. Soph. El. 163. Eur. Hel. 1121. *πομπαῖσιν Ἀφροδίτας*.

749. *ἐρινύς*] Cf. Soph. El. 180. *διδύμαν ἔλοῦσ' ἐρινύν*. Virg. Aen. II. 573. 'Trojae et patriae communis erinys.'

750 sq. Dobraeus apponit Longin. XLIV. *ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ — οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ πάνυ γνήσια*.

750. *παλαίφατος — γέρον λόγος*] Cf. Cho. 314. *τριγέρον μῦθος*. Fr. 317. *ὡς λέγει γέρον γράμμα*. Catull. 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.' Eur. Herc. 26. *γέρον δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος, | ὡς —*. Soph. Fr. 862. *γέροντα* (i. e. *ἀρχαῖα*) *βουλευεῖς*.

756. *ἀκόρεστον οἰζύν*] Cf. Pers. 545. *γόοις ἀκορεστοτάτοις*.

757. *μονόφρων*] I. q. *ολόφρων* (Suppl. 795.). Cf. v. *μονότροπος, ἢ μονοσιβῆς* (Cho. 768.). *δίχα δ' ἄλλων —*] Cf. Soph. El. 347. *δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω*.

759. *μέτα*] *τέκνα* recte Auratus.

761. *οἰκων γὰρ M. οἰκων δ' ἄρ'* Aurat. Dind. Quod parum hic convenit. Qu. *οἰκων δέ γ'* (vel *δ' αὖ*).

764. νεάζουσιν ἐν κακοῖς] νεάζειν neutrum est, ut in Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. IV. 276. et ἀνανεάζειν Arist. Ran. 592. Qu. νέαν αὖ τιν'. Cf. Christ. Pat. 39. φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἢ πάλαι τίκειν νέαν.

765. ἐν κακοῖς βροτῶν] In iis mortalium qui mali sunt.

766. τότε ἢ τότε] Cf. Eur. Andr. 853. συμφοραὶ θεήλατοι | πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε ἤλθον ἢ τότε. Qu. τότε ἢ τότε, ἔστε τὸ etc.

δταν τὸ κύριον μόλη] Cf. Oppian. Cyn. III. 156. ὦρον πρὶν τοκετοῖο μολεῖν, πρὶν κύριον ἡμαρ. μόλη νεαρὰ φάους κότον libri. μόλη φάος τόκου Ahrens. Dind. μόλη φάος παλίγκοτον Rauschenstein. μόλη φάος λεχοῦς Wecklein, si recte eum intelligo.

769. ἀπόλεμον] Resistless. Cf. Cho. 54. I. q. ἄμαχον.

770. μελαίνας — ἄτας] Qu. μέλαιναν — ἄταν.

772. εἶδομένην] I. q. προσειδομένην. Confer v. ἰνδάλλομαι.

775. τὸν δ'] Qu. τὸν τ'. ἐναισίμον] Sorti convenientem, justum. Cf. 916. ἐναισίμως αἰνεῖν.

776. ἐσθλὰ M. ἔδεθλα Aurat. Dind. Qu. ἔδεα.

780. παράσημον] Cf. Arist. Ach. 518. ἀνδράρια μοχθηρὰ — καὶ παράσημα.

783. πολίπορθ'] Ἀπ πολίπορθ' (i. e. πολίπορθα). Πολιπόρθης est supra 472.

785. σεβίξω M. Kock. Weckl. (Forma Dorica, ut σφετεριζόμενον Suppl. 39.) σεβίζω Triclin. Dind.

788. τὸ δοκεῖν εἶναι] Cf. Eur. Herc. 184. ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἂν κρίνειαν ἄν' | ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σύ φησ εἶναι δοκεῖν; Qu. τὸ δοκεῖν (vel δοκοῦν) μούνον.

790. δ'] τ' Herm. Enger.

793. καὶ ξυγχαίρουσιν] Qu. τοῖς ξυγχαίρουσιν.

794. ἀγέλαστα πρόσωπα] Cf. Fr. 418. φρῆν ἀγέλαστος. Cho. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.

796. οὐκ ἔστι λαθεῖν] Sub. αὐτόν.

797. εὐφρονος ἐκ διανοίας] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. Cho. 157. ἐξ ἀμανρῶς φρενός. Soph. Oed. C. 486. ἐξ εὐμενῶν | στέρονων δέχεσθαι.

798. ὕδαρεῖ — φιλότῃτι] I. e. aqua diluta (non sincera). Cf. Arist. Polit. II. 4. ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ὕδαρῆ γίγνεσθαι διὰ τὴν κοινωνίαν. Ephipp. III. 329. οἶνον πίσις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὕδαρῆ. Pher. II. 282. ὕδαρῆ 'νέχεέ σοι; B. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ. Alex. III. 488. μὴ παντελῶς αἰτῶ δίδου | ὕδαρῆ. III. 487. Diph. IV. 402. τὸ γὰρ | ὕδαρες ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν. Antiph. III. 11. Eur. Hipp. 253. χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι. Cho. 342. νεοκρῶτα φίλον Herod. IV. 152. φίλαι μεγάλα συνεκρήθησαν. VII. 151. τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο.

800. οὐ γὰρ ἐπικεύσω] οὐ γὰρ σ' ἐπικεύσω Musgr. οὐκ ἐπικεύσω Herm. Qu. οὐ γὰρ σέ τι κρύψω (κεύσω). Confer Homeri illud Od. τ'. 269. νημερτέως γὰρ τοι μνθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.

801. ἀπομούσως] ἀπομούσων conj. Blomf. in Gl. κάρτ' ἀπομούσος τ' ἦσθα γεγραμμένος, οὐτ' — Elmsl. ad Med. 102. ἀπομούσων — τετραμμένος conj. Mein. γεγραμμένος] Annon τετραμμένος?

802. οἶακα νέμων] Cf. Sept. 3. ἐν πρύμνη πόλεως | οἶακα νωμῶν. Hinc οἶακονόμος Prom. 148.

803. ἐξέτεινα] Produxi, extendi. Cf. Athen. XIII. p. 573 B. καταλέξω δέ σοι Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν etc.

805. ἀπ' ἄκρας φρενός] Cf. Eur. Hec. 246. οὐκ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μου. ἄκρας] Anglice superficial. ἐκούσιον] ἐτώσιον Wecklein. Qu. οὐδ' ἀπλῶς.

806. πόνος] Qu. νόος, aut πόνον. Subaudiendum εἰμί.

809. οἰκουροῦντα] Fort. οἰκονομοῦντα.

811. δίκη προσειπεῖν] Cf. Sept. 866. ἡμᾶς δὲ δίκη παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

814. ἀνδροθνήτας — φθοράς] ἀνδροθνήτας Ἰλίῳ φθοράς conj. Dobr. (non meris verbis litem decernentes excidii suffragium Trojae apposuerunt), coll. 396. ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθοράν. Qu. ἀνδροκμήτας — φθοράς. Cf. Eum. 218. μόχθοις ἀνδροκμήσι. 956. ἀνδροκμήτας — τύχας. Cho. 889. Suppl. 679. Sed confer λιμοθνής (Soph. Aj. 1247.), ἡμιθνής, etc.

817. χειρός] χεῖλος Casaub. Qu. χέρσος, vel 'κ χειρός, vel χεῖλος οὐ κεκρουμένῳ (pro πληρουμένῳ). Cf. Arist. Ach. 459. κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένῳ.

819. ἄτης θύελλαι ζῶσι] Cf. Soph. Oed. R. 482. τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποιᾶται. Ant. 457. αἰεὶ ποτε | ζῆ ταῦτα. θύελλαι] θνηλῆ Herm. Dind. Cf. Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | σιάζει θνηλῆς (θνηλαῖς?) Ἄρεος. Qu. ὄπως (vel ὡς τις) θύελλα βᾶσα. συνθνήσκουσα] ἀνθρώσκουσα (et ζῶσιν pro ζῶσι) Karsten. δυσθνήσκουσα Weil. (Cf. Eur. Rhes. 791. El. 843.) αἰθαλοῦσα probabiliter Naber, coll. Prom. 922. αἰθαλοῦσα φλόξ. δυσθνητοῦσα (aut συντήσκουσα) malit Herwerden.

822. καὶ πάγας] χάρπαγας Tyrwh. Herw. ('quandoquidem insolentissimum raptum, sc. Helenae, ulti sumus'). Qu. χάρπαγῆς. Cf. 534. ὀφλῶν γὰρ ἄρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

823. ἐπραξάμεσθα] ἐπράξαμέν τε malit Herw. ἐφραξάμεσθα Herm. Pal. prob. Mein. Anal. Soph. p. 225. ἐφραξάμεσθα Dind. οὐνεκα] Imo εἵνεκα.

824. πόλιν διημάθηνεν] Confer Aesch. Fr. 239. διημάθηνον.

Ἄργεῖον δάκος] ἀργίου δάκους Dobr. δάκος] Cf. Tro. 284. παρανόμῳ δάκει. Arist. Av. 1069. δάκετα (δάκφα?).

825. Ἴππου νεοσσός ἀσπιδηφόρων πλέως Rauchenstein. Ἴππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως Herwerden. Ἴππου κολοσσός (cf. ad 416.) — dubitanter idem. Perridicule enim equi pullum vocari illum equum ingentem ligneum; contra non inepte pullos vocari juvenes armatos equi illius antro inclusos. Adde quod aptius δάκος dicitur ipse Ἴππος quam sensu tralato Ἴππου νεοσσός vim armatam significans. Mihi in mentem venit correctio Ἀργείου δάκος | Ἴππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς. Ἴππου νεοσσός est equi pullus (i. e. cohors armata, ἀσπ. λ.), ἀσπιδηφόρος λεώς autem dicitur ut ναυβάτης λεώς, νηίτης, θρανίτης, ἀσπιστής, etc. Vox νεοσσός de crocodili pullo usurpatur Herod. II. 68. ἀσπιδηστρόφος λεώς] ἀσπιδηφόρος λεώς Blomf. ἀσπιδηφόρος λόχος Karsten. ad Ag. 732. Recte.

826. δύσιν] φάσιν acute Ahrens. Constans enim fama fuit vere captam esse Trojam, non auctumno. Cf. Dionys. Hal. I. 63. 1. Ἴλιος μὲν γὰρ ἐάλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (ἔαρος confidenter Herwerden) ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς ὀγδόη φθίνοντος Θαρρηλιῶνος etc. πήδημ' ὀρούσας] Cf. Eur. Hipp. 829. πήδημ' ἐς Αἶδην κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι. El. 860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.

828. ἄδην —] Cf. Prom. 585. Eur. Ion. 975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. Hel. 626. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (l. ἄδην) ὑπάρχει· μηδὲν (f. μηκέθ') αἱματώμεθα. Plat. Charm. 153 D. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. Hom. II. ν'. 315. οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι — πολέμοιο. Vox affinis videtur esse Latina satis.

832. ἐστι συγγενές] Praestat, opinor, ἐστιν ἐγγενές. Cf. 884.

834. δύσφρων γὰρ ἰός —] δύσφρων φθόνος γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. φθόνος γὰρ —, vel ὡσπερ γὰρ ἰός —. Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. 53, 12. ὡσπερ ὁ ἰός σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναπήχει. δύσφρων — ἰός] Cf. Eum. 478. ἰός ἐκ φρονημάτων | πέδοι πεσών. καρδίαν προσήμενος] Lege καρδία —. Et sic jam Casaubon. Cf. 1191. δώμασιν προσήμεναι. 1617. νεριτέρα προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Cho. 183. κάμοι προσέστη καρδίας (l. καρδία) κλυδώνιον | χολῆς. Pers. 879. νᾶσοί θ' αἰ — τᾶδε γᾶ, προσήμεναι. Sept. 693. ἀρὰ | ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται etc. Eur. Fr. 1026, 2. πλάνος καρδία προσισταται. Infra 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Sept. 696. ξηροῖς ἀκλάντοις ὄμμασιν προσιζάνει.

835. πεπαμμένω M. πεπαμένω Porson. Dind. Qu. λελημμένω (πεπληγμένω) νόσω. διπλοῖζει] Cf. Eum. 1014. ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.). Prom. 817. ἐπαναδίπλαζε (f. ἐπαναδίπλοιζε). Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον (f. διπλοῖζον), ὧ γύναι, μείζον κακόν. Eur. Suppl. 791. καὶ στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται (f. διπλοῖζεται) τομῆ. Nisi hic potius legendum διπλάζει. νόσον] Leg. νόσου (ἄχθος).

836. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. Prom. 762. 921. Soph. Aj. 1132. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. ἰατροὺς οὐδεὶς | τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους. Aeschin. c. Ctes. p. 87. καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὐτοῦ δυναστείαν. Babr. 56, 9. τά γ' αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπιῆ κρίνει. Eccles. 402. Eur. Heracl. 814. V. Elmsl. ad Her. 814.

838. εἰδῶς λέγοιμ' ἄν] πλείστους λέγοιμ' ἄν Herwerden. εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι] εὖ γὰρ ἐξέπεισέ με (aut ἐξέδειξέ μοι) δμλίας κάτοπτρον conj. Herwerden, coll. Eur. Hipp. 428 sq.

839. εἶδωλον σκιᾶς] εἰδώλων σκιᾶς Kock. Herw., qui verba εὖ κάτοπτρον jungunt. Cf. ad Soph. Aj. 126. ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἶδωλ' ὄσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. Phil. 947. κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν | εἶδωλον ἄλλως. Fr. 587, 6. σκιᾶς εἶδωλον. Oed. C. 110. 1211. Pind. P. VIII. 136. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

841. ὠχετεύετο φάτις] I. q. ἐπέμπετο.

842. ζευχθεὶς — σειραφόρος] I. e. funalis equus. Cf. 1640. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (πεισ.?) | ζεύξω βαρείαις οὐ τι μὴ (ἀλύσειν?) σειραφόρον. Arist. Nub. 1300. ἄξις; ἐπιαλῶ | κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. Eur. Fr. 779, 8. ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς. Herod. III. 102. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θηλέαν δὲ ἐς μέσον. Eur. Or. 1015. ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

843. εἴτ' οὖν — εἴτε καὶ] Cf. Soph. Oed. R. 1049. εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν.

847. ὄπως —] Cf. Suppl. 410. Soph. Oed. C. 1742. ὄπως μολούμεθ' οὐκ ἔχω. εὖ μενεῖ] ἐμμενεῖ aut αὖ μενεῖ F. G. Schmidt. Qu. ἔτι μενεῖ, vel διατελεῖ. Cf. 854.

848. ὄτω δὲ καὶ δεῖ —] Qu. ὄτω δὲ δὴ δεῖ —. Cf. Eur. Med. 552. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; Leg. ὄτων —. Cf. Soph. El. 612. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος, | ἦτις —; Eur. Fr. 16, 3. ἀλλ' ὦν πόλει δεῖ μεγάλα (κάρτα?) βουλευόντες εὖ. Arist. Nub. 1034 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν.

παιωνίων] Cf. Suppl. 1066. Soph. Phil. 1345. Arist. Ach. 1223.

849. τεμόντες —] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσσασα πημάτων. Soph. Aj. 582. τομῶντι πῆματι.

850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου] Cf. Soph. Phil. 765. τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν. Aj. 363. τὸ πῆμα τῆς ἄτης. Schol. ἦτοι σωφρονῆσαι (imo σωφρονίσαι) τοὺς ἐν πόλει λυμεῶνας.

851. ἐφεστίους] Fort. ἐφέστιος. Et sic Karsten, coll. Hom. Od. ψ'. 55. ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος. Aesch. Suppl. 365. Soph. Tr. 262. ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον. Oed. R. 32. Rhes. 201. ἐλθῶν ἐς δόμους ἐφέστιος. Sed, quum alibi apud Aeschylum legatur δόμοι ἐφέστιοι (Sept. 73. et ad Ag. 427.), nihil mutandum censet. Cf. ad 427. supra.

852. θεοῖσι πρώτα] θεοῖς τὰ πρώτα Vauv. ad Soph. El. 21. Qu. ἐλθὼν ἐγὼ θεοῖσι πρώτος εὖξομαι.

854. ἐμπέδως] ἔμπεδος Cobet.

855. πρέσβος] Cf. ad Pers. 629.

856. οὐκ αἰσχυνοῦμαι —] Cf. Herod. I. 82. αἰσχυνόμενον ἀποροστέειν ἐς Σπάρτην.

859. λέξω] δείξω F. G. Schmidt.

860. τοσόνδ' ὄσονπερ] Similiter Soph. Aj. 1179. αὐτως ὄσωπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

861 sq. τὸ μὲν γυναιῖκα —] Cf. Cho. 920. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἶργεσθαι.

862. ἦσθαι δόμοις] Fort. ἦσθαι ἔνδομοις. ἔκπαγλον κακὸν] Cf. Soph. El. 204. ἔκπαγλ' ἄχθη (v. l. ἔκπαγλα πάθη). Cf. Cho. 548. ἔκπαγλον τέρας.

864. ἐπεισφέρειν] ἐπεισέρρειν Herwerden, coll. Suid. v. ἐπεισῆρρησεν. Poll. IX. 158. Qu. ἐπεισελθεῖν.

865. λάσκοντας δόμοις] Qu. λάσκοντ' ἐς δόμους. Mox corruptum videtur λάσκοντας.

867. ἀνήρ ὄδ'] Qu. ἀνήρ ὄδ'. πλέω] πλέον Dind. Malim πλείω.

868. τέτρωται] τέτρηται ingeniose correxit Ahrens. prob. Naber. Cf. Arist. Vesp. 127. Ρασ. 21. τετρημένον. Lys. 681. Ne ἐτέτρωτ' ἂν requiras, cf. Eur. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τὰλλα γ' ἠδίστη θεῶν | πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν libri. Corrige τέτρωται δικτύου πεσῶν ἔσω (vel δικτύων ἔσω πεσῶν). Cf. Eur. Phoen. 274. ὁ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω | λαβόντες —. Qu. φήμη (936.), 'τέτρωτο ('τέτρωτ' ἂν). δικτύου πλέω λέγειν] δικτύου πλέον — Dind. prob. Naber, qui πάλαι pro λέγειν conjicit. Cf. ad 1068. 1299. Qu. δικτύου πλέον πολὺν, vel δικτύου πλείους ὄπας.

869. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι] Cf. Cho. 1057. αἶδε πληθύνουσι δῆ. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. 930. καί σ' ὁ πληθύων (πληθύνων al.) χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Tr. 54. παισὶ — πληθύνεις. Sed πληθύνειν transitivum est Fr. 563. κύνναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει (πληθύνει vulg.) γύην.

870. τρισώματος —] Cf. Eur. Herc. 423. τὸν τρισώματον οἶον ἔκτα βοτῆρ' Ἀρυθείας. 1271. τρισωμάτων Τυφῶνας (Γηρῶνας recte Elmsl.). Etiam Cerberi et Chimaerae epithetum est τρισώματος.

872. χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν] Cf. Pind. Nem. XI. 16. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γῆν ἐπιεσσόμενος. Eur. Tro. 382. οὐδὲ πρὸς τάφους | ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς εἶμα γῆς δωρήσεται. Simonid. ap. Athen. III. 125 D. αὐτὰρ ἐκάμφθη | ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocr

Epigr. VIII. 3. ἀντὶ φίλης δὲ | πατρίδος ὀδυμένην κείμαι ἐφροσάμενος. Anthol. Pal. III. 5. Αἰγαίην κείμαι βῶλον ἐφροσάμενος. Xen. Cyr. VI. p. 100. κοινῇ (κοινήν?) γῆν ἐπιέσασθαι.

875. ἄνωθεν] Suspectum. πάροιθεν aut κρεμαστὰς conj. Karsten, coll. Soph. Oed. R. 1266. Eur. Hipp. 778.

876. λελημμένης] ἀνημμένης Wecklein, coll. Soph. Ant. 1221. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν | βρόχῳ μιτώδει σινδόνας καθημμένην. Qu. κεκλημμένης. Eur. Andr. 502. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (leg. ἐγκλήσαντες?) Rhés. 74. οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι (κεκλημένοι?). Eadem perfecti forma est Soph. Fr. 794. Eur. Bacch. 876. Cycl. 433. Ion. 1113. λελήμεθα. Bacch. 1102. λελημμένος. Arist. Eccl. 1090. διαλελημμένον. ἄλλοι] Qu. ἄδου (ut Ahrens), aut ἄλλως, aut ἤδη.

878. ἐμῶν τε —] Hunc versum post v. 880. transposuerit Madvig.

884. ὥστε σύγγονον] ὥς τοι (?) — Madvig. Malim ὥς τε (sic). Qu. ὥσπερ ἐγγενές (vel ἔμφυτον). σύγγονον —] Cf. 832. Soph. Aj. 988. τοῖς ἐχθροῖσι (θανοῦσί vulg.) τοι | φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελαῖν.

885. λακτίσαι πλέον] λακτίσαι πέδοι Karsten, coll. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. Cho. 642. λάξ πέδοι πατούμενον.

886. τοίαδε μέντοι σκῆψις] Cf. 644. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον, etc. φέρει] τρέφει F. G. Schmidt. σκῆψις] σκέψις Madvig.

887. ἐπίσονται] Cf. Eur. Hipp. 572. ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, | φρένας ἐπίσουτος.

888. πηγαὶ κατεσβήκασιν] Cf. Pers. 584. μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

892. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος] Qu. λεπταῖσιν ὑπὸ (aut λεπταῖσι πρὸς) κώνωπος —. λεπταῖς — ῥιπαῖς] Cf. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς.

894. τοῦ συνεύδοντος χρόνου] Cf. ad 107. σύμφυτος αἰών.

895 — 902. Hos versus damnat Dind. "Scire pervelim quo, his versibus ejectis, referendus sit v. 903. τοιοῖσδε etc." (Herw.)

895. τλαῖσ' ἀπενθήτω φρενὶ] Qu. τλαῖσα πενθίμῳ φρενί. Cf. Suppl. 549. δακρύων δ' ἀποσιάζει πένθιμον αἰδῶ.

898. στῦλον] Cf. Cho. 449. Eur. Iph. T. 591. στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρρενες. Trag. adesp. 575.

899. καὶ τὰν] Qu. ἀκτὴν.

900. κάλλιστον ἡμαρ] Qu. πάλλευκον ἡμαρ. Cf. Pers. 301. καὶ λευκὸν ἡμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pind. Isthm. VII. 53. νῦν μοι — εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνας.

901. πηγαῖον ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχναίας ῥέος. 812. 400. Pers. 483. κρηναῖον γάνος.

903. Cf. Prom. 223. Eur. Or. 1210. *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένην.*

907. *πορθήτορα*] *πορθήτορος* Valck. ad Phoen. 1518.

908. *αἷς ἐπέσταλται τέλος* —] Cf. Eum. 743. *δοῖς δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.* Ag. 1202.

909. *πέδον κελεύθου* —] Cf. Ovid. Amor. III. 3. 23. 'Quo ventura dea est juvenes timidaeque puellae | praevertunt (prae-sternunt corr. Barker) latas veste jacente vias.'

911 sq. Haec submissa voce de consilio suo loquitur.

911. *δίκη*] *δίκη* (jure) Dobr.

912. *ὑπνω*] Fort. *ὑπνον.* *ἀξιῶ*] Honor. I. q. *τιμῶ.* Cf. Eur. Hec. 319. Or. 1210. Her. 918.

913. *σὺν θεοῖς εἰμαρμένα*] *σὺν θεοῖσιν ἄρμενα* Mein. Enger. Weil. *σὺν θεοῖς εὐήμερα* F. G. Schmidt. Qu. *σὺν θεοῖσιν αἴσια,* aut potius *σὺν θεῶ δ' εἰρήσεται.* Cf. Soph. Trach. 169. *τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα* etc.

916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*] Sc. *ῥῆσιν.* Cf. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακρὰν.* Iph. A. 420. *μακρὰν ἔτεινον.* Med. 1351. *μακρὰν ἂν ἐξέτεινα.* Plat. Resp. X. 605 D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας.* Herod. VII. 51. *πλεῦνα λόγον ἐκτεῖναι.* *ἐναισίμως*] Cf. 775. *τὸν δ' ἐναισίμον τίει (βίον).* Fr. 178. *ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους.* Eur. Alc. 1080. *ἐναισίμως.* Qu. *ἐξαισίως.*

917. *αἰνεῖν* — *ἔρχεσθαι*] *αἶνει* — *εὐρέσθαι* Naber. *χρῆ*] *Lego χρῆν.*

918. *τᾶλλα*] Anglice for the rest.

920. *προσχάνης*] Cf. Arist. Vesp. 342. *ταῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς χανεῖν* —; Soph. Aj. 1227. *σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι | τλῆναι καθ' ἡμῶν ᾧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.*

922. *τιμαλφεῖν*] Cf. Eum. 15. 626. 807. Fr. 50. *τιμαλφῆς. τίθει*] Cf. Arist. Lys. 243. Alex. com. III. 520.

923. *ποικίλοις* — *κάλλεσιν*] *ποικίλοις* — *φάρεσιν* Wakef. S. C. § 40. Recte, opinor. Sed cf. Eupol. 333. *τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα.* Qu. *χειμασιν, vel θνητὸν ὄντα μ' εἵμασιν* etc.

924. *ἔμοι μὲν*] *ἔμοι ὅσιν* Wakef. l. c. *ἄνευ φόβου*] *ἄνευ νόγου* Naber.

926 sq. *τῶν ποικίλων* | *χλιδῶν. ὑγεια* — Wakef. l. c.

927. *κακῶς φρονεῖν*] I. q. *ἀφρονεῖν.*

929. *ἐν εὐεστοι φίλη*] Eadem verba sunt Sept. 187. Cf. 647. Herod. I. 85. *ἐν τῇ ᾧν παρελθούση εὐεστοῖ.*

930. *εἶπον τὰδ', ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ* probabiliter conj. Weil. Qu. *εἰ πάντα πράσσοιμ' ᾧδ', ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ, vel εἰ πάντα δ' ᾧδ' ἔπρασον, εὐθαρσῆς ἂν ἦν, vel εἰ πάντα τὼς πράσσοιμεν.*

931. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὶ μὴ παρὰ γνώμην ἔμοι*] *καὶ μὴν τόδ' εἶκε* (Karst.) *κᾶν παρὰ γνώμην ἔμοι* Herwerden. "Ita, inquit,

recte habet Agamemnonis responsum, γνώμην etc." τόδ' εἶκε etiam Margoliouth.

932. γνώμην μὲν ἴσθι] Qu. γνώμην κάτισθι. γνώμην — διαφθεροῦντι] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι, ut explicat Elmsleius ad Med. 1023. Cf. Med. 1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. Hec. 601. ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο | φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεί. Hipp. 391. Neophron. Fr. 2, 15. ἡ πολὺν πόνον — διαφθεροῦσα — ἔρχομαι. Plat. Phaed. p. 117 B. οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου. διαφθεροῦντι' ἐμέ] Corrupturum, attennaturum (i. e. mutaturum) me esse. Sed corrigendum proculdubio διαφθεροῦσ' ἐμήν.

933. ἠϋξω θεοῖς δείσας ἂν ᾧδ' ἔρδειν τάδε] Qu. ἠϋξω θεοῖς δείσας ἄρ' ᾧδ' —; vel — δείσας ποτὲ ῥέξειν τάδε. δείσας] σωθεις Margoliouth.

934. εἰδώς γ'] Malim εἰδώς. ἐξεῖπον] ἰκόμην Margoliouth. τέλος] Sc. σωτηρίας, sec. Margoliouth. Qu. γύναι.

936. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ] Qu. ἐν ποικίλοισι κάρτ' ἂν ἐμβῆναι δοκεῖ. Cf. 946. ἐν ποικίλοις] Cf. Arist. Pl. 1198. Theocr. XV. 78. Eubul. III. 230.

937. Cf. Suppl. 478. ὁμῶς δ' ἀνάγκη Ζηγὸς αἰδεῖσθαι κότον | βατῆρος. Eur. Her. 1038.

942. ἡ καὶ σὺ vulg. ἡ κάρτα Bamberger. Enger. Leg. ἡ γὰρ σύ.

943. κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί] κράτος μὲν σὸν παρὲς ἐκὼν ἐμοί conj. Enger, μέντοι hic vix aptum esse monens. οὐ καὶ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις (Hart. Aurat.); Herw. Plane vitiosa sunt verba μέντοι πάρες γ'. Qu. κράτος μὲν σὸν, πάρες δ' etc., vel πιθοῦ, κρατος γὰρ πᾶν σὸν ἐσθ', ἐκὼν ἐμοί. Vel πιθοῦ κράτος τε δὸς παρὲς ἐκὼν ἐμοί.

944. ὑπαί τις — λύοι] I. e. ὑπολύοι τις. Cf. Arist. Nub. 152. ταύτας ὑπολύσας (τὰς Περσικὰς) etc. Thesm. 1183. Vesp. 1157.

945. λύοι τάχος] Corrige λῦ' ὡς τάχος. Cf. Cho. 889. δοίη (δότω?) τις ἀνδροκμητὰ πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 678. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας. Ag. 27. Quod ad τάχος (celeriter), cf. Sept. 58. Ag. 1110. Eum. 124. 178. Connecte autem ἔμβασιν cum ἐμβαίνονθ'.

τάχος] Celeriter. Cf. 1110. τάχος γὰρ τόδ' ἐσται. Eum. 124. οὐκ ἀναστήσει τάχος; 178. ἔξω — τάχος χωρεῖτε. Sept. 58. ἀρίστους ἀνδρας — τάγευσαι τάχος.

946. καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ'] Malim κᾶν —. Cf. ad 936. Vel σὺν ταῖσδε (sc. ἀρβύλαις). θεῶν | μή τις πρόσωθεν] Qu. θεῶ | πρόσωθε, μή τις —.

947. βάλοι] Lege βάλῃ. Cf. 904. φθόνος δ' ἀπέστω. Eur. El. 902. μή μέ τις φθόνος (φθόνῳ vulg.) βάλῃ.

948. σωματοφθορεῖν — πλοῦτον] εἵματοφθορεῖν — Franz. Recte. Cf. 1383. πλοῦτον εἵματος κακόν. Confer v. οἰκοφθορεῖν.

953. δουλίῳ χρῆται ζυγῶ] Cf. Fr. 518. τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης.

954. αὕτη δὲ —] Cf. Soph. Aj. 1302. ἔκκριτον δὲ νιν | δώρημ' ἐκείνῳ ἴδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.

955. κατεστράμμαι] Devictus sum.

957. πορφύρας πατῶν] Cf. Pherecr. II. 305. ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες. Cratin. II. 41. βόλιτα χλωρὰ κῶσπωτὴν πατεῖν.

958. ἔστιν — τρέφουσα] Cf. 1050. ἔστι — κεκτημένη. 1179. ἔσται δεδορκῶς. 1098. πεπυσμένοι | ἤμεν. Scribe (τίς δὲ νιν κατασβέσει;) Qu. ἔστιν θάλασσο ἥτις νιν ἂν κατασβέσαι;

960. κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς] κηκίδα, παγκαίνιστον εἰμάτων βαφὴν (sic) bene Karst. παγκάλλιστον (ut παγκάκιστος) — conj. Herw.

961. οἶκος] ὄλβος Wecklein. ὄγκος T. Mommsen. prob. F. G. Schmidt. Qu. οἶκοι, aut πλῆθος, aut ἄλις.

962. ἔχειν] ἡμῖν Mommsen et Schmidt. Malim ἔνδον.

964. δόμοισι προυνεχθέντος] δόμοισι ad προυνεχθέντος refert Wecklein (coll. Herod. V. 62. (τὴν Πυθίην) προφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἔλευθεροῦν). δόμοισι ad ἠϋξάμην refert Weil. Idem olim θεοῖσι pro δόμοισι corrigebat.

965. τῆσδε] Qu. σῆς γε.

966. ἴκει' ἐς δόμους] Qu. ἴκει' αὖ πάλιν, vel ἔξανθεῖ πάλιν, vel ἴκει' ἐκ νέου, vel ἐκ νέου βρύει.

967. ὑπερτείνουσα] Qu. ὑπερτείνουσα. Idem requirit Margoliouth. Anglice, casting a shade over Sirius. σειρίου κυνός] Cf. Soph. Fr. 941. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. Il. χ'. 29.

969. σημαίνεις μολόν] σημαίνεις μολόν Voss. al. σημαίνει μολόν al. (Recte, opinor.) θερμαίνει δόμον [δόμους?] F. G. Schmidt. Cf. 293. σημαίνει μολόν.

970. ὄμφακος πικρᾶς] Cf. Theocr. XI. 21. φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

972. δῶμ' ἐπιστροφωμένου] Cf. Eur. Med. 666. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφῆ πέδον; Sept. 648. πόλιν ἔξει δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Eum. 547. ξενοτίμους ἐπιστροφάς δωμάτων.

973. Ζεῦ τέλειε] Confer Crinagorae Epigr. 12. ἠοῖ ἐπ' εὐκταίη τάδε ῥέζομεν ἰρὰ τελείῳ | Ζηνί.

974. μέλοι —] Cf. Cho. 780. μέλει θεοῖσιν ὦνπερ ἂν μέλη πέρι. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν. Qu. μέλοι δὲ σοι τῶνδ' ὦνπερ —, vel μέλοι δὲ σοί τι —.

976. δεῖμα προσπατήριον —] Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc. 183. κάμοι προσέστη καρδία κλυδώνιον | χολῆς. 1020. πρὸς δὲ καρδία φόβος. 390. πάροιθεν δὲ πρόρας δριμύς ἄηται κραδίας θυμός. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Hom. Il. φ'.

386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. *Legē προσστατήριον. δεῖμα] δεῖγμα frustra tuetur Paleius.*

977. καρδίας τερασκόπου] Cf. Pers. 10. κακόμαντις — θυμὸς ποτᾶται] Cf. Cho. 390. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπας ποτᾶται;

979. Cf. 990. 1026. ἄμισθος] Cf. Cho. 720.

980. ἀποπτύσας] Sc. αὐτό.

982. θάρσος ἴσχει φρενὸς θρόνον] *Imo θάρσος ἴζει —. Cf. 158. σιάζει (θάσσει Karst.) δ' — πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ θάρσος ἦσται etc. Soph. Oed. R. 161. ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει. Verum est εὐπιθές εὐπιθές] Cf. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.*

983. χρόνος δ' ἐπεὶ] χρόνος δ' ἐπὶ Herm. Madvig. ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 39. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ etc.

984. ἐμβολαῖς] Confer ἐμβάλλεσθαι (Soph. Phil. 481.) et ἐμφορτίζεσθαι. ξὺν ἀμβολαῖς dubitanter Schwerdt. Taking (to take on board).

985. φαμμίας ἀκάτα] φαμμίας ἀκτὰς Tygwh. φαμμίας ἀκτᾶς Madvig. φαμμίοις ἀκμὰ παρήβησεν Margoliouth. ἀκάτα] ἀκταῖς conij. Blomf. φαμμὸς ἀκτᾶς παρήχησεν Wecklein. Cf. Prom. 573. ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν. Eur. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος.

988. ἀπ' ὀμμάτων] Cf. 813. ἀπὸ γλώσσης.

989. γλῶσσα — ἐξέχει] Cf. Soph. Fr. 668, 3. φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην etc. Arist. Thesm. 554. ὄσα γὰρ ἤδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα. Pers. 831. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν.

990. τὸν δ' ἄνευ λύρας —] Cf. Eum. 333. ἀφόρμηκτος. ὕμνωδεῖ] Corripitur prima. Cf. 1459. πολύμναστον (ῥ). 1563. μίμνει (ῖ). Pers. 287. μεμνησθαι (ῆ). Eum. 382. τε (ῆ) μνήμονες. V. Hephaest. ed Gaisford. p. 14.

994. ἐλπίδος — θράσος] Cf. Eur. Hec. 370. οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω | θάρσος παρ' ἡμῶν, etc.

995. οὔτοι] οὔτι (servato εὐπιθές v. 982.) Casaubon. Abresch. Recte. πρὸς ἐνδίκους φρεσίν] Cf. Cho. 1024.

997. δίναις κυκλούμενον] Cf. Soph. Fr. 713. οὐμὸς αἰὲ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ | τροχῷ κυκλεῖται. κυκλούμενον] Qu. κυκώμενον.

1001. ὑγιέος μάλα γέ τοι πόλεος οὐκ ἀκόρεστον τέρμα Schwerdt.

1002. ἀκόρεστον] Qu. ἀνέφικτον. νόσος γὰρ αἰὲ γείτων δμότοιχος ἐρείδει] Cf. Antiph. com. 295. λύπη μανίας δμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ. νόσος γὰρ (αἰὲ) Blomf. Herm. Schwerdt. Dind. Cf. Sept. 289. μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.

1004. ἐρείδει] ἐρείπει Schwerdt. ἐπείγει F. G. Schmidt, coll. Lucian. Pseud. 31. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον. Achill. Tat. IV. 7. 4. ἐπείγει τὸ τραῦμα. Aristaen.

Epist. Π. 5. τὸ πάθος ἐπείγει. δμότοιχος] Cf. Callim. H. in Cer. 117. Δάματερ, μὴ τήνος ἐμὴν φίλος ὅς τοι ἀπεχθῆς | εἴη μὴδ' δμότοιχος.

1005. καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφνω | δυστυχίας ἄφαντον ἔρμα conj. Ahrens, coll. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἑξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.

1006. ἔπαισεν — ἔρμα] Cf. Soph. El. 744. λανθάνει στήλην | ἄκραν πάσας. Qu. ἔπαισεν [κέαρ], —. Cf. Sept. 766 sq. Suppl. 437—445. Eum. 523—535.

1008—1012. De constructione cf. ad Sept. 681. Qu. καὶ πρὸ μὲν τι — (Ahrens), vel καὶ τι μὲν πρὸ —, vel καὶ μέρος τι — (cf. 1574.), vel καὶ μέρος πρὸ —.

1009. τὸ μὲν πρὸ] τὸ μὲν τι conj. Dind.

1013. οὐδ' ἐπόντισε σκάφος] Haec ante v. 1011. οὐκ ἔδν πρόπας δόμος collocaverit Schwerdt.

1015 sq. "Cum corruptissimo loco aequè corruptum cf. Suppl. 437 sq. Adde Eur. Suppl. 775 sq." DOBR. Qu. ἐκ Διὸς ἀμφιλαφοῦς, vel ἀμφιθαλῆς φυτοῖς. Cf. 1144. ἀμφιθαλῆ κακοῖς. πολλά τοι δόσις —] Cf. Sept. 361. πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γὰς δόσις — φορεῖται.

1016. τε καὶ ἐξ] Qu. χερὸς ἐξ, vel τεθαλυῖ'.

1017. νῆστιν ὤλεσεν νόσον] νῆστιν ἤλασεν νόσον Herw. prob. F. G. Schmidt. et (ut videtur) Dind. in Lex. p. 429 b. Qu. — πόνον. Cf. 331. πόνος νῆστις. Cf. ad Eur. Hec. 945.

1018 sq. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν —] Cf. Cho. 520. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνός, μάτην ὁ μόχθος. Eum. 647. ἀνδρὸς δ', ἐπειδὴν αἴμ' ἀνασπάσῃ (αἵματ' ἐκπίη vel αἶμα καταπίη?) κόνις | ἀπαξ θανόντος, οὐτις ἔστι ἀνάστασις. | τούτων ἐπρωδὰς οὐκ ἐποίησεν πατήρ | οὐμός.

1019. ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ γᾶ Karsten, convenienter poetae consuetudini, coll. Sept. 403. Pers. 506. Suppl. 90. Cho. 47. Soph. Ant. 134. ἐπὶ γᾶ πέσε. Cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορροέντων. 1172. ἐγὼ δὲ θερμὸν ροῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. ἀπαξ πεσὸν Porson.

1020. πρόπαρ libri. προπάροιθ' Triclin. Cf. Sept. 334. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν.

1021. ἀγκαλέσαι] Cf. Pers. 621. ἀγκαλεῖσθε.

1022. οὐτιν' ἔνερθ' Ἀΐδου | τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἀνυστὸν (aut δύναιτ' ἄν, aut θεμιστὸν) conj. Karsten. Qu. οὐδέ τιν' ἐξ Ἀΐδου etc. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ —] εὔτε δὲ τὸν ὀρθοδαῆ | Ζεὺς φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν Schwerdt. οὐδὲ] εὔ δὲ Wecklein.

1023. Qu. ἐστία μεσομφάλω. Sed cf. ad Soph. El. 900. Qu. τοὺς φθιμένους, vel τοῦ φθιμένου. Schol. Ζεὺς αὐτ' (αὐτὸν Margol.) ἔπαυσεν etc.

1024. ἔπαυσ' ἀπέπαυσεν Hartung. κατέπαυσεν Wecklein, coll. Suppl. 586. εὐλαβεία] Qu. ἀβλαβεία. (Et sic Blomf.) ἀβλαβεία γε Weckl. Schol. Ven. et Farn: ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1026. μοῖρα μοῖραν] μοῖρά μοί τις Herwerden.

1027. εἶργε μὴ πλέον φέρειν] Cf. Eur. Fr. 68, 4. τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται. Thuc. III. 6. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης (τῇ μὲν θαλάσση?) εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους. πλέον φέρειν] πλέω θροεῖν Herw. Malim πλείω θροεῖν.

1028 sq. καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἔξεχει libri et Dind. καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἔξέχει Schutz. Herw. (Recte.) καρδία γλῶσσαν ἂν παρεξέχει Schwerdt. Weil. Cf. Soph. Fr. 668, 3. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην. προφθάσασα —] Praeveniens. Angl. outstripping. Cf. Isocr. c. Dem. § 41. πολλοῖς γὰρ ἢ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.

1030. βρέμει] Sc. καρδία. Qu. τρέμει.

1031. οὐδὲν ἐπελπομένα — ἐκτολυπεύσειν] Qu. οὐδὲν ἂν ἐλπομένα — ἐκτολυπεῦσαι.

1036. ἀμηνίτως] I. q. ἀνεπιφθόνως. Cf. Suppl. 975. σὺν ἀμηνίτῳ βάζει λαῶν. Achae. (Aeschyl.?) Fr. 47.

1038. κτησίῳ βωμοῦ] κτησίῳ Διὸς jure corrigi Naber. Glos-sula in textum irrepserat.

1041. δουλίας μάξης τυχεῖν] Qu. δούλιον φέρειν ζυγόν (1226. 1072.), vel δουλίου θιγεῖν ζυγοῦ. βία] Qu. θιγεῖν. Cf. Eur. Alc. 1. ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι, etc. Soph. Aj. 499. δουλίαν ἔξειν τροφήν. δουλίας τροφῆς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 1183. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. Oed. C. 1687. βίου δύσοιστον ἔξομεν τροφάν. Aesch. Ag. 104. Pluralis ζυγῶν, ut in Sept. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι. Ag. 1226. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1042. τῆσδ'] Qu. τῆδ'. Sed cf. 1071. εἰκονο' ἀνάγκη τῆδε etc. ἐπιρρέποι] ἐπιρρέπει requirit Naber. ἀνάγκη — τύχης] Cf. Soph. El. 48. τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.

1043. ἀρχαιοπλούτων] Cf. Soph. El. 1393. ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια. Lys. p. 156, 16. τῶν ἀρχαιοπλούτων — καὶ τῶν νεωσιτὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. Confer παλαιόπλοτος, νεόπλοτος, ἀρτίπλοτος (Eur. Suppl. 748.).

1045. παρὰ στάθμην] Praeter amussim. Cf. Soph. Fr. 421, 5. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανῶν. Eur. Ion. 1514. παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 939. εἴμυ παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. 543. χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσαι, | Κύρνε, δίκην ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν. Theocr. XXV. 194. κατὰ (f. παρὰ) στάθμην ἐνόησας. Corrigendum suspicor κοῦ (pro καὶ) παρὰ στάθμην.

1046. ἔχεις] ἔξεῖς cum Aurato Dind. οἷσαι malit Naber. Qu. ἔσται —, vel ἔσται δ' ἀφ' ἡμῶν.

1047. οὐ τόνδ' ἀκούεις, ὦ γύναι, σαφῆ λόγον; F. G. Schmidt. Qu. σύ τοι λέγειν νῦν οὐ θέλεις σαφῆ λόγον, vel σύ τοι λέγεις αἰνόν τιν', οὐ σαφῆ λόγον.

1048. ἐντὸς δ' ἄν οὔσα] ἐντὸς δ' ἀλοῦσα — F. G. Schmidt. Leg. ἐντὸς δ' ἄν οὔσα. ἀγρευμάτων]. Cf. Sept. 607. ταῦτοῦ κυρήσας — ἀγρεύματος. Qu. ἀρκυστάτων.

1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'] Cf. 1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. Soph. Oed. R. 936. τὸ δ' ἔπος οὐξεροῦ τάχ' ἄν | ἥδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Arist. Eq. 1057. ἀλλ' οὐκ ἄν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο. Xen. Cyr. V. 1. 20. εὖ ἴσθι δι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἄν εἰπεῖν· νομίζοιμι γὰρ (add. ἄν?) ἔμαντὸν εὐοικέναι λέγοντι etc. Anab. IV. 6. 13. Qu. ἀπειθήσεις δ' ἴσως. Cf. Eur. Orest. 31. οὐκ ἀπειθήσας (ἀπιστήσας?) θεῶ. Homero semper ἀπιθεῖν legitur. ἀπειθοίης] Eadem forma est Eur. Or. 31. οὐ ἀπειθήσας θεῶ. Alibi, ubi longa secunda syllaba opus est, forma ἀπιστεῖν utebantur, ut Aeschylus Prom. 640. Unde hic facile ἀπιστοίης (cujus glossema fuerit ἀπειθοίης) reponi posset. Fort. ἀπιστοίης.

1050. ἐστὶ — κεκτημένη] Cf. 958. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα etc. Cf. Fr. 450. χελιδονίζει (i. e. βαρβαρίζειν).

1052. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ] εἶσω φρενῶν λέγων σὺ πείθῃ νιν λόγῳ, vel potius — γέγωνε πείθων νιν λόγῳ conj. Weckl. εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, ἐκοῦσα) δέξεται λόγον tentat nescio quis. Hujusmodi aliquid desiderat Dindorfius (coll. v. 1060.), εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, vel ἐκοῦσα) δέξεται λόγον. Legerim ἔσω φρενῶν γ' ἄν οὔσα πείθοιτ' ἄν λόγῳ. Cf. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ etc. Eur. Her. 708. τί χρῆμα μέλλεις τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν | λιπεῖν μ' ἔρημον —; ἔσω φρενῶν λέγουσα] Qu. ἄν ταῖς φρεσὶν κέκευθε. ἔσω libri. εἶσω Elmsl. πείθω νιν λόγῳ] πείθῃ νιν λόγῳ Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 81. Offensione caret πείθω νιν. Vide exempla apud Wecklein. Qu. πείσω νιν λέγειν.

1053. τὰ λῶστα τῶν παρεσιώτων] Cf. Prom. 216. κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεσιώτων τότε | ἐφαίνεται εἶναι —. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν etc.

1055. θυραίαν] Malim θυραία (sc. οὔση) cum Casaub.

1056. ἐστίας μεσομφάλου] Qu. ἐστία μεσομφάλῳ.

1057. σφαγᾶς] Qu. σφαγαῖς. πάρος] Leg. πέλας.

1059. σχολὴν Dobr. Dind.

1060. σὺ δ' —] Cf. ad Soph. El. 448.

1062. ἐρμηνέως — τοροῦ] Cf. 616. τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν.

1063. θηρὸς — νεαιρέτου] Cf. Fr. 316. λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον.

1064. ἧ μαίνεται γε] ἧ μαίνεται τε Herm. Recte. κλύει] κνεῖ (praegnans est) Wakef. S. C. § 20. Qu. βρούει.

1067. αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος] Cf. Prom. 722. ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Sept. 393. χαλινῶν κατασθμαίνων μένει (μέμος?). Soph. Ant. 960. δεινὸν ἀποσιτάζει ἀνθηρόν τε μένος. Aj. 413. θερμαί | σύριγγες ἄνω φυσᾷσι μέλαν | μένος. Virg. G. III. 203. 'spumas agit ore cruentas.' μένος] Qu. ῥέος. Cf. Prom. 400. etc.

1068. οὐ μὴν πλέω ῥίπασ'] Leg. οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ'. Cf. Prom. 312. πλέω] πλεόν Dind. Cf. ad 868. 1299. ἀτιμωθήσομαι] Cf. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες. Cho. 626. ἀτιμωθέν. Herod. IV. 66. ἠτιμωμένοι.

1071. καίνισον] Cf. Cho. 492. Soph. Tr. 867. καί τι καινίζει δόμος. Eur. Tro. 882. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Eur. Fr. 598, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. τῆδε] Malim τοῦτο.

1072. ὅτιοιοι τοιοῖ δᾶ] Cf. Suppl. 890. ὅτιοιοι, μᾶ Γᾶ etc. Cho. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα, χάριν ἀπίτροπον κακῶν etc. Eum. 839. οἷ οἷ, δᾶ φεῦ. Prom. 584. ἄλευε, δᾶ. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

1074. τί ταῦτ' ἀνωτόνυξας;] Cf. 1308. φεῦ φεῦ —. τί τοῦτ' ἔφευξας; Qu. τί ταῦτ' ἄρ' ὠτόνυξας; Cf. 1140. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

1078. αἴτε δυσφημοῦσα] Qu. αὖ τι —. Qu. ἦδ' αἴτε —. Vel τί δ' αἴτε — καλεῖς —;

1079. προσήκοντ'] Qu. προσῆκον.

1081. ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός] Mendosum. Qu. ἀγνιᾶτα μάλ' ἐπώνυμος. De hoc etymo Dobraeus laudat Plat. Crat. p. 304 C. et 405 E. Cf. Cho. 887. οἷ 'γὼ· ξυνηκα τοῦπος ἐξ ἀνιγμάτων.

1082. ἀπώλεσας γὰρ —] Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγές Ἥλι' ὡς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ. γὰρ] γὰρ μ' Karsten. Saep̄ enim excidisse pronomen, ut in v. 546. οὐ μόλις] οὖν μ' ὄλην F. G. Schmidt. οὐ μόλις dubitanter Dobr. Cf. Eum. 853. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών. Eur. Hel. 334. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς. Qu. οὖν μάλ' αὖ. vel αὖ μ' ὄλωσ.

1083. χρήσειν] χράειν Ald. κλάειν Turn. Unde λάσκειν Burges. ("Sed debuit λακήσεσθαι", Dobr.)

1087. ἃ ποῖ —] ποῖ ποῖ, vel ποῖ δὴ conj. Elmsl. ad Iph. T. 1435., coll. 1147. ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἦγαγες;

1088. καὶ τάδ'] Qu. ταῦτά γ'.

1090. συνίστορα] I. q. συνειδότα. Cf. Eur. Suppl. 1174. Qu. συνειδότα.

1091. αἰτοφόνα κακά] αὐτόφονά [τε] κακὰ κάρτανας conj. Dobr. κάρτανας Blomf. Cf. Sept. 849. διδυμάνορα κᾶκ' αὐτοφόνα. Suppl. 65. αὐτοφόνως.

1092. ἀνδρὸς σφάγιον (σφαγεῖον pr.) M. ἀνδροσφάγιον Casaub. ἀνδροσφαγεῖον Dobr. Dind. Confer ἀνδροκτονεῖον Phryn. Bekk. p. 28, 9.

1094. ματεύει] Qu. ματεύειν. ἀνευρήσει] Leg. ἐρευνήση. Cf. Soph. Oed. R. 725. ὦν γὰρ ἄν θεὸς | χρεῖαν ἐρευνᾷ, θαδίως αὐτὸς φανεῖ.

1095. τοῖοδ' ἐπιπεύδομαι] Qu. τοῖσδε πέποιθ' ἐγώ.

1096. τάδε βρέφη, σφαγὰς] Qu. τὰ βρέφεια σφαγέειν'.

1098. ἦ μὴν] Qu. ἤδη.

1099. ἦμεν] ἴσμεν malit Cobet V. L. p. 381. Cf. Eur. Hec. 1119. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν | πύργους πεσόντας ἦσμεν. Arist. Fr. 198, 4. ἦσμεν. ἦστε legitur Soph. Fr. 316. ἦσαν Eur. Cycl. 230. Rhés. 855. ἦστην Arist. Av. 19. ματεύομεν] χατεύομεν Karst. Qu. χατίζομεν.

1103. ἀλκὰ] ἄλκαρ Tyrwh., coll. Hesych. ἄλκαρ: ἀλέξημα, βοήθημα. et ἀλκή: δύναμις, ἰσχὺς, ἢ ἀλέξεις, ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Quae ultima ad praec. v. ἄλκαρ referenda esse suspicatur Mein.

1104. ἀλκὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ] Cf. Cho. 826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

1109. λουτροῖσι φαιδρύνασα] Cf. Eur. Hel. 675. λούτρων καὶ κρηνῶν, | ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαιδρύναν. Scribe φαιδρύνασα —;

1110. τάχος] Celeriter. Cf. ad 945. Qu. τέλος, vel ἄχος γὰρ τάχ' ἔσται.

1111. ὄρεγομένα] ἐπορμένα Herw. "I. e. protendit manum post manum (i. e. repetitis vicibus manum, cf. Iph. T. 362.) irruens!" Cf. Cho. 426. χερὸς ὄρέγματα.

1112. νῦν γὰρ] Fort. καὶ γὰρ. ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. Cho. 874. ξυνηκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων. Similiter v. 1178. χρησμός οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων δεδορκώς.

1115. Lege ἦ δίκτυόν τι (pro τί γ') Ἄιδου; Ita etiam Dind. Cf. Cho. 999. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἴποις καὶ ποδιστήρας πέπλους. Prom. 1080. δίκτυον ἄτης (ἄδῦν?).

1116. ἀλλ' —] Qu. ἄρ' —;

1117. στάσις δ'] Qu. στάσις γ'.

1118. κατολολύξάτω] κατολολύξαι' ὦ (sic) Meinekius Fr. Com. IV. 535., coll. Arist. Lys. 350. ἕασον ὦ. prob. Bamb., interpunctione post γένει posita. Qu. ἀνολολύξαι' ὦ —. θύματος λυσίμου] θύματος λυσίμου (expiatory of the crimes of Atreus) conj. Dobr.

1119. κέλει] Qu. λέγω.

1121. Cf. 179. Suppl. 785. μελαινόχρως δὲ πάλλεταιί μου καρδία. Cho. 175. Virg. Aen. III. 29. 'mihi frigidus horror | membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.' Lucan. VII. 339. 'stat corde gelato | attonitus.' κροκοβαφῆς σταγῶν] Cf. 239. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα etc.

1122. καὶ δορία] καιρία Dind. Enger. πτώσιμος] πτωσίμοις (cadentibus) conj. Enger. Madvig.

1124. πέλει] τελεῖ aut πελᾶ F. G. Schmidt, coll. 1107. 1110.

1125. Ita probabiliter Kock, ἄπεχε τὰς βοός, τὸν ταῦρον ἐν πεπλώδει μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι.

1126. μελαγκέρω] μελάγκερων Porson. Blomf. Boiss. Scholef. Kock. μελαγκέρω Herm. μελαγκότω Schoemann. μελαγκρόκω Bamberger. Hartung. Francken. μελαμπλόκω Rauchenstein. μελαγκόρω Ahrens. Qu. μελαγχίμω, vel μελαγκρόκω (vel -οις). Cf. Sept. 857. μελάγκροκον θεωρίδα. Schol: τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρω μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρουμμένω.

1127. λαβοῦσα] Anglice, having caught. μηχανήματι] Cf. Cho. 980. ἴδεσθε — τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίω πατρὶ πέδας δὲ χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνώριδα.

1128. τεύχει] κύτει Blomf. Herm. Cf. Eur. Cycl. 399. λέβητος ἐς κύτος χαλκηλάτου.

1129. δολοφόνου —] Cf. 1428. φονολιβεῖ τύχα. τύχαν] τέχναν Weil. στέγαν F. G. Schmidt.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν —] Cf. Soph. El. 1498 sq.

1133. κακῶν γὰρ διὰ —] κακᾶν γὰρ δυνᾶν — F. G. Schmidt. κακὸν γὰρ δυνᾶν — θρόον (pro φόβον) idem.

1134. θεσπιωδὸν] θεσπιωδοὶ recte Herm. θεσπιωδῶν Casaub. Karst. Qu. θεσπιωδοὶ aut θεσπιωδῶν. Cf. Eur. Hel. 145. τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην. 515. ἤκουσα τὰς θεσπιωδοὺς κόρας etc. 859. ἡ θεσπιωδὸς Θεονόη. Soph. Fr. 401, 4. τὰς θεσπιωδοὺς ἱερίας Λωδωνίδας. τέχλαι] Cf. 1209. τέχλαισιν ἐνθέοις ἤρημένῃ.

1135. φόβον — μαθεῖν] Ut in Herod. VI. 12. τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ τὸ οὖνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. μαθεῖν] μάταν Both. Karst.

1137. ἐπεγχέασα] "Tam sententia quam metrum postulat ὑπ' ἔγχεος. Cf. 1140. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί. Ex qua emendatione duo prodibunt dochmii, quales exstant in v. ant. 1147." (Herw.). ἐπέγχυτον Schoemann. Enger. θρόω — ἐπεγχέω Ahrens. Qu. ἐπεγχέων vel ἐπεγχέας. (Cf. 1260. ὡς δὲ φάρμακον | τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν (l. μῆξιν) ἐνθήσει ποτῶ.) Vel πάθος ἄτ' ἐγγὺς ὄν. θροῶ] Qu. θροεῖς (Herm.).

1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ —] Qu. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ —, ut glossema sit εἰ μὴ. Cf. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. τί γάρ;] Schol. τί γὰρ ἄλλο; I. q. τί δ' οὐ; Cf. 1239. Cho. 880. Eum. 211. 678. Soph. Fr. 91. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀσίτας· τί γάρ; Eur. Or. 482. Sic πῶς γὰρ pro πῶς γὰρ ἄλλως infra 1374.

1141. αὐτᾶς] I. e. σεαντιῆς. Cf. 1268. 1521. Cho. 103. Soph. Oed. C. 929. 1356.

1142. οἶά τις — ἀηδῶν] Cf. Soph. Tr. 105. οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. 526. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἶά τις πεπόταται. ξουθὰ

— ἀηδῶν] Cf. Arist. Av. 676. ὦ ξουθῆ — ἀηδοῖ. 744. Eur. Hel. 1111. ἔλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Soph. El. 148. ἃ στονόεσσα, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. νόμον ἄνομον] Ut χάριν ἄχαριν.

1143. φοιταλέαισιν (vel φοιταλέαις) φρεσὶν Wecklein, coll. Prom. 598. κέντροις φοιταλέοις. Orest. 325. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. φεῦ, φιλοίκοις — Dobr.

1144. In geminato Ἴτυν Ἴτυν imitationem aliquam (twit twit) esse canentis aviculae monuit Karsten ad Ag. 1039.

1145. βίον] Qu. φίλον (Karst.) aut γόνον.

1146. ἰὼ ἰὼ, λιγείας | ἀηδοῦς μόρον V. D. in Class. Journ. Π. 653. ἀηδοῦς ob metrum Dobr. λιγείας — ἀηδόνος] Cf. Soph. Oed. C. 671. ἃ λίγεια — ἀηδῶν. et Arist. Av. 1381. λιγύφθογος ἀηδῶν. Subaudiendum λέγεις. Qu. μόρον.

1147. περιβάλοντό οἱ] Cf. Soph. Tr. 650. ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ. El. 195. ὅτε οἱ (?) etc. Cratin. Π. 148. Ἦραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίπτει. Qu. περιβάλοντο γὰρ — δέμας οἱ etc.

1149. σχισμός] Qu. σφαγμός.

1153. μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'] Qu. μελοτυπεῖς ἄμουσ' —. Et sic Schoemann. Cf. v. γνωμοτυπεῖν Arist. Thesm. 55. ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις] ὁμοῦ μοιριδίους νόμοις Weckl. Cf. ad v. str. 1142.

1156. Accurate respondet v. ant. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας. γάμοι — ὀλέθριον φίλων] Cf. Plat. Resp. 465 D. νίκην ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Pflugk. ad Hel. 1089. ἰὼ γάμοι γάμοι] Cf. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι. 1538. ἰὼ γᾶ γᾶ. et ad Prom. 694.

1157. Σκαμάνδρον — ποτόν] Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων.

1159. ἠννιόμαν τροφαῖς] Qu. ἠῦξανόμαν —.

1160. Κωκντόν] Qu. Κωκντοῦ. κάχερουσίους] Ἀχερούσιος legitur praeterea Eur. Herc. 838. Contra Ἀχερόντιος Herc. 770. Alc. 443. Arist. Ran. 471.

1163. νεογνός ἂν μάθοι Blomf. νεογνός ἂν αἴτων μάθοι Karsten. (Recte, opinor.) καὶ νεογνός ἂν ἀφρονῶν Mein. et (om. καὶ) Eng. Qu. κᾶν (καὶ) παῖς νεογνός (vel νεογενῆς, Cho. 530.) ἂν μάθοι.

ἀνθρώπων] ἂν βροτῶν Vauv. ad Soph. El. 830. Qu. ἂν θνητῶν.

1164. ὅπως] ἦπαρ Canter. Dobr., coll. 432. 792. Eur. Hipp. 1303. δηχθεῖσα κέντροις. δήγματι] Qu. δάκει (Pind. P. II. 97.). Cf. v. ant. 1175.

1165. θρεομένας] θρουμένας Blomf. ad Sept. 78.

1166. θραύματ'] θαύματ' Triclin. Aurat. Tyrwh. θραῦμα δ' — Enger., ut τέρμα δ' in v. ant. 1177. Cf. ad Arist. Av. 466.

1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν] Cf. Suppl. 781. τὸ πᾶν ἄφαντος. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν | ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc.

1168. θυσῖαι — πολυκανεῖς] Cf. Soph. Tr. 756. πολυθύτους τεύχειν σφαγᾶς.

1169. ἄκος δ'] ἄκος γ' (vel ἄκεσμ') Keck. Weckl.

1170. βοτῶν ποιονόμων] Cf. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις — τόποις. οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ —] Lego οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ οὐ —. Cf. ad Prom. 926. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. 787. Eum. 914.

1171. τὸ μὴ πόλιν —] Lego τὸ μὴ οὐ πόλιν —. Et sic Herwerden. Cf. ad Prom. 918. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. et me ad Soph. Trach. 90.

πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν] Qu. πόλιν μου ταῦθ' ἄπερ πάσχει παθεῖν. Postulatur, opinor, πάσχει. ὥσπερ οὖν ἔχει] Cf. Soph. Aj. 991. ὥσπερ οὖν μέλει. Cho. 96. ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο. 888. δόλοισι δλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.

1172. θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ] θερμόν ροῦν — Musgr. Badham. Praef. Iph. T. p. 18. Karsten. θερμόν στάγμα γαπέδῳ βαλῶ Empir. θερμόρους τάχ' ὄμμα συμβαλῶ nescioquis. θρόμβους ἐν πέδῳ βαλῶ τάχα Wecklein (coll. Eum. 184. ἐμοῦσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου. Cho. 533. 546. Schol. Eum. 184. θρόμβους: τὰς πήξεις τοῦ αἵματος). ἐμοὶ δὲ θεσμῶν οὐς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Margoliouth. Qu. ἐγὼ δὲ θερμόν κρουνόν ἐκβαλῶ τάχα. (Cf. Rhés. 790. θερμός δὲ κρουνός δεσπὸς τοῦ παρὰ σφαγαῖς.) Vel ἐγὼ δὲ θερμόν (1278.) αὐτίχ' αἷμ' ἐς γῆν βαλῶ (χεῶ). Cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρύντων. θερμῶ — φοινίῳ προσφάγματι. Fr. 183. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Cum θερμόνους confer φαιδρόνους (?) 1229. ἐν πέδῳ] Fort. ἐς πέδον.

1175. δαίμων — ἐμπίτνων] Cf. 1468. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι —. Pers. 515. ὦ δυσπότητε (δυσπάλαιστε?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ. Suppl. 120. 131.

1176. γοερά] μογερά F. G. Schmidt.

1177. χρησμός —] Cf. 1112. ἐξ ἀνιγμάτων | ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. τέρομα δ' ἀμηχανῶ] τερπνὰ δ' ἀμηχανῶν Herwerden.

1179. ἔσται δεδορκῶς] Cf. 869. ἦν τεθνηκῶς. 1098. πεπυσμένοι | ἦμεν.

1180. λαμπρός — ἐσάξειν] Cf. Soph. El. 685. εἰσῆλθε λαμπρός. Arist. Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρός etc.

1181. ἐς ἦξειν (ἐσῆξειν Victor.) M. ἐσάξειν Both. Karst. Recte.

1182. κλύζειν] Cf. Hom. Il. ψ'. 61. κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον. ξ. 392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε. αὐγὰς vulg. ἀκτὰς Aurat. prob. Eng. ἀγὰς Ahrens. Qu. ἀκτὰς vel ἀκτὴν. τοῦδε] Qu. πῆμα (Enger).

1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. supra. Eur. Iph. A. 1147. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους | κούκετι παρωδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

1184. συνδρομῶς] Qu. συντόνως.

1185. δινηλατούση] Cf. Trag. adesp. 356. δινηλάτην κύνα.

1187. οὐ γὰρ εὖ λέγει] οὐ γὰρ εὖ λέγειν (for it is not proper to name them) conj. Dobr., coll. Eur. Or. 404. "Sed v. mox 1190." οὐ γὰρ εὐαγῆς (ἢ στέγη) Herwerden ad Oed. R. 921. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγω; Cf. 1194. εὖ λέγει] I. e. bona et fausta dicit. Cf. 445.

1189. Connecte κῶμος συγγόνων Ἐρινύων, a revelling band of etc.

1192. πρώταρχον ἄτην] Qu. πρώταρχον ἄτης. Cf. 224. παρακοπὰ πρωτοπήμων. 1628. Arist. Pac. 605. πρώτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης (αὐτῆς ἤρξεν libri) Φειδίας πράξας κακῶς.

1194. θηρῶ] κυρῶ Herwerden ad Oed. R. 1188.

1195. θυροκόπος φλέδων] Angl. a babbling beggar. πρέπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ὡς δ' φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.

1196. ἐκμαρτύρησον προουμοσάση (!) μὴ εἰδέναι — Schwerdt. a. 1860. προουμοσάση (!) μὴ εἰδέναι Madvig. Qu. ἐκμαρτυρήσω —, vel ἡ μαρτυρήσω —, vel τέκμαρ δὲ δώσω —. τό μ' εἰδέναι mss. Dind. τὸ μὴ εἰδέναι Dobr. τό μου εἰδέναι (!) Wecklein.

1197. λόγῳ] τορῶς Schiller. Recte, opinor.

1199. παιώνιον γένοιτο] ἀνεμώλιον γένοιτο tentat Madvig. "Latet sub illo παιώνιον vox quae aut vanum aut vile significet." (Madvig) Qu. μάταιον ἂν γένοιτο.

1200. ἀλλόθρονον πόλιν] ἀλλόθρῳ ἔν πόλει Enger. Keck. ἀλλόθρονον τὸ πᾶν Weil.

1201. εἰ παρεστάταις] Qu. εἰ ἔνθάδ' ἐτράφης.

1202. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶδ' ἐπέστησεν τέλει] Cf. 908. αἷς ἐπέσταλται τέλος etc. Eum. 743. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

1204 — 1206. Transponere malit Dobraeus, προτοῦ — τάδε, | ἀβρύνεται —. | ΧΟ. μῶν καὶ —; | ΚΑ. ἀλλ' ἦν —.

vv. 1203. 1204. Inverso ordine Herm. Recte.

1205. ἀβρύνεται] Cf. Plat. Apol. p. 20 C. ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἠβρυνόμην ἂν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

1206. παλαιστής] Qu. ἐραστής. ἐμοὶ πνέων χάριν] Cf. 1235. ἄσπονδόν τ' Ἄρη | φίλοις πνέουσαν.

1207. ἤλθετον mss. ἤλθέτην Elmsl. ad Med. 1041. et Ach. 733.

νόμῳ] ὁμοῦ Butler. Blomf. Herw. γάμῳ Schoemann.

1209. τέχναισιν ἐνθέοις] Cf. 1134. πολυεπεῖς τέχνηαι θεσπιωδοί. Eum. 17. τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (ἐνθεον — φρένα libri).

1211. ἄνακτος M. ἄνατος Canter. Cf. schol. ἤγουν πῶς (οὐκ addit Weil.) ὀργῆς ἐπειράθης τοῦ Ἀπόλλωνος. Cf. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἄνατος. κότω] Qu. κότου. Idem conjicit Blomf.

1212. ὡς] Ex quo. Qu. ἔπειθον οὐδέν' ἐξ ὄτου —.

1216. ἐφνυμίοις supplet Blomf. δυσφροιμίους Herm. Supplere possis δεινοῖς φρένας. Cf. Sept. 7. φροιμίους πολυρρόθοις. στροβεῖ] Torquet, vocat. Cf. Cho. 1051. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Arist. Eq. 387. ἀλλ' ἐπιθι καὶ στροβεί. Ran. 817. τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.

1218. ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν] I. e. εἰκελονείρους. Cf. Prom. 448. ὄνειράτων | ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔρπομεν μιμήματα (f. μορφώματα). Arist. Av. 687. ἀνέρες εἰκελόνειροι.

1219. ὡσπερεῖ] Qu. ἐκ χερός.

1221. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν'] Cf. Arist. Ran. 473. τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν. Lys. 367. τε σπλάγχν'] Qu. τὰ σπλάγχν'.

γέμος] Confer βλέπος, δέος, δέρος, δέος, etc. Fort. γόμον. Cf. 444.

1222. πρέπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ἀγγέλλων πρέπει.

1223. τινὰ] Emphaticè positum, ut in Cho. 59. φοβεῖται δέ τις. Suppl. 902. εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν. et ad Arist. Ran. 606.

1226. Hunc v. deleverit Herw. δούλιον] Leg. δούλειον, ut in Sept. 75. 453. 775. Altera forma non nisi metro postulante utitur noster, ut in 1041. δουλίας τροφῆς τυχεῖν. Pers. 50. Ag. 927.

1227. ἄπαρχος M. Qu. ἔπαρχος. Cf. Pers. 222. Cho. 663.

ἀνασιάτης] Qu. ἀνασιατήρ (Spanh.). Cf. Sept. 1015. ἀνασιατήρα Καδμείων χθονός. Cho. 303. Τροίας ἀνασιατήρας. Confer ἀναλυτήρ, liberator, Cho. 159. ἀναλυτήρ δόμων. νεῶν τ'] νεῶν δ' Herw. (del. 1226.) Post κυνός excidisse versum ab ἔλεξε incipientem suspicatur Herwerden: non satis enim commode jungi οἷα cum δήξεται, et praeterea displicere locutionem γλῶσσα δήξεται.

1228. οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνός] Qu. οὐκ οἶδεν οἶον σφόδρα μισητῆ κύων etc. Cf. Soph. Fr. 508, 3. ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με | ἔσαιν' Ἐρινὺς ἠδοναῖς ἐφρευσμένον. οἷα] οἷα Madvig. γλῶσσα — λείξασα] Cf. Arist. Vesp. 1033. ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο.

1229. λέξασα mss. λείξασα recte Tyrwhitt. Herw. καὶ σήνασα φαιδρωπὸς Wakef. S. C. § 26. (coll. 725. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε etc.) λείξασα κάκτεινασα φαιδρὸν οὔς — δήξεται sagaciter restituit Madvig, qui haec apte admonet, "Significantur aures blande jactatae et motae. — Et ἐκτεινάσα et δήξεται sic dicuntur ut γλῶσσα μισητῆς κυνός intellegatur ipsa canis." Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Eum. 116. ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. φαιδρόνους] Cf. ad 1172. θερμόνους (?). Legendum

φαιδρὸν οὖς. Cf. Arist. Pac. 156. χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων | διακινήσας φαιδροῖς ὤσιν. Soph. Fr. 619. ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω.

1230. ἄτης λαθραίου] Cf. Soph. Tr. 377. πημονήν ὑπόστεγον λαθραῖον. τεύξεται κακῇ τύχῃ] ἔτευξε νῶ κακῶ στύγη conj. Enger., coll. Cho. 993. Qu. 'τευχε σὺν κακῇ τέχνῃ. τεύξεται] τέξεται Herwerden. Neutrum placet. Qu. φθέγγεται. κακῇ τύχῃ] Imo κακῇ τέχνῃ. Ita etiam Naber.

1231. τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς· | ἔστιν τί νιν — Tyrwhitt. (Non male, sed pro ἔστιν reponendum forsitan καὶ νῦν, καίτοι, aut simile aliquid.) τοιαῦτα τολμᾷ. θῆλυς ἄρσενος φονεύς | ἔσται Elmsl. ad Her. 387., cui tamen magis Aeschyleum videtur τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. | εἶεν· τί νιν etc. φονεύς] De muliere, ut apud Eur. Hel. 280. Iph. T. 586. Antiph. I. § 3. τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν. Sic βραβεὺς Hel. 703. διαφθορεὺς Hipp. 682. ἐρμηνεὺς El. 333.

1232. ἔστιν] ἔσται Elmsl. Enger. Recte. τί νιν καλοῦσα — ;] Cf. Cho. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; 313. τί σοι φάμενος ἢ τί δέξας τύχοιμ' ἂν — ; Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα· πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 826. τίνα τύχαν σέθεν — προσαιδῶν τύχῳ; Cratin. II. 47. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμάροτον (ἀμάροτοι Naber); Soph. Phil. 222. ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος — τύχοιμ' ἂν εἰπὼν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν. Dem. p. 1483. ὦ — τί ἂν εἰπὼν μήθ' ἀμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην; — λίαν ὀλίγωροι, etc. p. 232, 20. ἀλλ', ὦ — τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; Alex. com. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828.

1233. ἀμφίσβαιναν] Qu. ἤ μύραιναι. V. Gloss. Cho. 981.

1234. ναντίλων βλάβην] Qu. ναντίλοις βλάβην.

1235. θύουσαν Ἄιδου mss. Qu. θυιάδα τιν' (vel Ἐμπούσαν), Ἄιδου —. μητέρ'] μαινάδ' nescioquis, non male. Malim tamen μῆνιν propter ea quae sequuntur. ἄρη φίλοις πνέουσαν] Cf. 1206. κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν. Cho. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.

1236. ὡς δ' —] Scrib. ὡς δ' —, Ut vero! Anglice, and how! Cf. Arist. Vesp. 900. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

1237. ἐν μάχης τροπῇ] Cf. Soph. Aj. 1275. ἐν τροπῇ δορός. Rhes. 82. 116. Qu. ἐν μάχῃ δορός. Cf. 439. ἐν μάχῃ δορός. Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1239. ὅμοιον] Perinde est. I. e. καὶ ὅμοιον (ἔστιν), εἴ τι μὴ πείθω τῶνδε. Cf. ad 1404. Qu. καὶ τῶνδε μέντοι σ' —, vel καὶ τῶνδέ γ' ὑμᾶς —. πείθω] Qu. πείσω. τί γάρ;] Cf. Cho. 867. οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 672. 1239. Soph. Oed.

C. 1680. τί γὰρ, δῖω —; Eur. Or. 482. Confer τί μὴν; quod in fine senarii legitur Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668. et Doricum σά μάν; Arist. Ach. 757.

1240. τὸ μέλλον ἦξει] Fort. ἦξει τὸ μέλλον. Cf. Soph. Phil.

1254. ἔστω (ἔσται recte B.) τὸ μέλλον. Oed. R. 1458.

1244. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα] κλύοντ' ἀληθῆ — malit Herw. Malim κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδὲν ἐξ., vel κλύοντα μύθους οὐδὲν ἐξηκασμένους.

1245. ἐκ δρόμου πεσών] Cf. ad Prom. 908. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι.

1247. κοίμησον στόμα] Qu. σύγκλησον —. εὐφημον —] Cf. Eur. Ion. 98. στόμα εὐφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν.

1249. πως] πω malit Pal.

1252. ἢ κάρτ' ἄρ' ἄν παρεσκόπης (ei supr. η in Fl. Ven.) mss. ἢ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις Porson. ἢ κάρτ' ὄρον (Musgr.) παρεσκόπεις Karst. ἢ κάρτ' ἄρὰν παρασκοπεῖς Madvig. Legendum ἢ κάρτα νοῦν (sensus) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Pro παρεσκόπεις qu. παρασκοπεῖς.

1253. Qu. τίς οὐκτελῶν τήνδ' οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

1254. ἐπίσταμαι] ἐπίστασαι Markl. Pors. Elmsl. 'You have heard my prophecy very fully.' (Elmsl.) Ἑλλην' — φάτιν] ἐμὴν — φάτιν (meum vaticinium) malit Elmsleius ad Her. 131. ad Iph. T. 340. et in Quart. Rev. XIV. 463. In tragicorum scriptis quae supersunt quater legitur femininum Ἑλλην, hic et in Iph. T. 341. Ἑλληνοσ ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἑλληνοσ. Her. 131. στολήν — Ἑλληνα. Xen. Ven. II. 4. Ἑλληνα φωνήν. Similiter Eur. Med. 1331. Ἑλλην' ἐς οἶκον.

1255. καὶ γὰρ τὰ πυθόκρανα —] Anglice, Yes and so me do the Pythian oracles: yet they are difficult to understand.

1256. παπαῖ· νέω τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει F. G. Schmidt.

1258. δίτους λέαινα] Cf. Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυροσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. Ut hic δίτους λέαινα dicitur Clytaemnestra, sic nuncius Aegyptiacus δίτους ὄφεις Suppl. 895.

1261. μισθόν] μῖσος conj. Herw. Repone μῖξιν (sive κοῤῥασι, misturam). Cf. omnino 1137. Vel κύαθον. ἐνθήσειν] Ἄν ἐμμίξειν? κότῳ] Qu. κότου.

1262. φωτὶ] Qu. τάνδρῳ. Cf. ad Soph. Aj. 807. ἐπεύχεται] Cf. Aj. 831 sq.

1263. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον] Cf. Eur. Med. 261. πόσιν δίκην (ita Elmsl. δίκη vulg.) τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Eum. 231. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα. V. Elmsl. ad Her. 852. ἀντιτίσασθαι] Leg. ἀντιτίσασθαι. Cf. tamen 1292. ἐπεύχομαι — τυχεῖν.

1264 sq. *Ἡαε παρωδεῖ* Aristophanes Eq. 1250 sq. Qu. *καταγέλων*. V. ad Arist. Ach. 75.

1266. *σὲ μὲν*] Qu. *σφὲ* (aut *σφῶ*) *μὲν*.

1267. *ἴτ' ἐς φθόρον*] Cf. Sept. 252. *οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε*; Ita *εἰς ὄλεθρον* Oed. R. 430. 1146. et *ἐς κόρακας* apud comicos.

1268. *ἄλλην τιν' ἄτην* mss. *ἄλλην τιν' ἄτης* Stanl. Dind. Qu. *ἄλλη* (vel *ἄλλω τὸν Ἄιδην* —, vel *ἄλλην τιν' ἄταις* (Sch.) *πλουτίζετε*] Leg. *γεμίζετε*. Cf. Suppl. 444. *ἄτης γεμίζων* — *γόμενον*. Ag. 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν*.

1270. *Legē ἀποπτύσας θ'* (pro *δ'*).

1272. *ἐχθρῶν*] Qu. *ἀνδρῶν*, vel *ἐχθρῶν τ'*, (cum Ahrens). Post *διχορρόπως* deletur virgula. *μάτην*] Frustra, sui ope data.

1273. *φοιτᾶς*] Qu. *φοιβᾶς*. *καλουμένη*] *κακουμένη* Tyrwh. Butler. *Malim ἀλωμένη δὲ φοιτᾶς ὡς ἀγύρτρια*. Cf. Soph. Trach. 980. *φοιτάδα δεινὴν νόσον*. *κἄλωμένη* Heath. prob. Naber, coll. Eur. Med. 515.

1274. *πτωχός*] *Ἄνον πτωχή?* Cf. Soph. Oed. C. 751. *πτωχῆ* (*πτωχῶι*, supr. *ἦι L. πτωχῶ* vulg.) *διαίτη*. Oed. R. 1506. *πτωχᾶς* — *ἀλωμένας*.

1275. *καὶ νῦν ὁ* —] Qu. *καὶ νῦν γε* —. *ἐκπρόξας*] *Mendosum hoc videtur*.

1276. *ἀπήγαγ' ἐς — τύχας*] *ἀπήγαγες — ὁδοῦς* conj. Herwerden.

1278. *θερμῶ κοπέισης* mss. *θερμὸν κοπέισης* Sch. Eng. Recte. Qu. *θερμῶ ῥέουσιν φοινίῳ σταλάγματι* (coll. Soph. Ant. 1225. *φοινίου σταλάγματος*). *θερμὸν*] Cf. 1172. *προσφάγματι*] Fortasse *mendosum*. Qu. *σταλάγματι*.

1279. Cf. Cho. 295. *πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν*. Hipp. 1416. *οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφου | θεῆς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας | ὄργαι κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας*. Cho. 1019. *ἄτιμος* (schol. *ἀτιμώρητος*). *τεθνήξομεν*] Cf. Arist. Ach. 325. *τεθνήξων*. Nub. 1436. *τεθνήξεις*. Plat. Gorg. 469 D. *τεθνήξει οὗτος*.

1282. *ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος*] Eadem verba Cho. 1042.

1283. *ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις*] Cf. Eur. Herc. 1280. *ἔτιλην* — *παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς*. Tro. 489. *τὸ λοιπὸν δὲ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι*. Plat. Resp. VII. 534 E. *ἄρ' οἶν δοκεῖ σοι — ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἢ διαλεκτικῇ ἡμῖν ἐπάνω κείσθαι — καὶ ἔχειν ἤδη τέλος τὰ τῶν ῥημάτων; κάτεισιν*] *Redibit*. Cf. Eur. Med. 1015. *θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι*.

1286. *κάτοικτος*] *κάτοκνος* Wakef. ad Trach. 298. Qu. *φίλοικτος*. *ἄξειν*] *πράξειν* (i. e. *τίσεσθαι*) Herwerden, coll. Eum. 623. *πατὸς φόνον πράξαι*. Sic *ἐκπράσσειν φόνον* Eur. Med. 1305. Or. 406. etc. Qu. *θήσειν* aut *ῥέξειν*. Pro *νιν* fort. *τιν'*.

1288. *οἱ δ' — ἀπαλλάσσουσιν*] Qu. *ἦν δ' — ἀπαλλάσσουσαν*.

τὸ πρῶτον] Qu. πατρώαν. εἶχον] Lege εἶλον. Et sic Herw. probat Paleius ad Arist. Pac. 219.

1289. ἀπαλλάσσουν] Anglice, come off. ἐν] ἐκ Flor.

1290. ἰοῦσα πράξω] ἰοῦσ' ἄθρακτος (i. e. ἀτάρακτος) conj. Herwerden, ut ἄθρακτος praegresso κάτοκνος opponatur. ἰδοῦσ' ἃ φραζον (!) conj. idem.

1290. Post v. 1283. ponit Herm. ἰοῦσα κἀγὼ Heath. ἰοῦσα πρῶως Ahrens. ἄραρ' ἰοῦσα τλήσομαι conj. Enger. ἄραρ', ἰοῦσα — Enger. αἰνοῦσ' ἃ πράξω Weil. ἰοῦσ' ἀθράκτως F. Rhode. ἰοῦσ' ἄθρακτος (ἄφραστος?) Herw. ἰοῦσ' ἀτρέστως Mähly. ἴθ', οὐ στενάξω — F. G. Schmidt. πράξω] Qu. προᾶξαι vel δέξαι. Cf. 1543. τὸ κατθανεῖν] Lege τὸ μόρσιμον. Glossema est κατθανεῖν.

1292. καιρίας πληγῆς] Cf. Eur. Phoen. 1445. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγὰς, etc. Hom. Il. δ'. 185. θ'. 83. Virg. Aen. XII. 507.

1293. Cf. 1172. ἐγὼ δὲ θερμὸν ῥοῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γᾶ πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον — μέλαν αἷμα etc.

αἱμάτων εὐθνησίμων] Cf. Plut. Anton. c. 13. ἦν δ' οὐκ εὐθάνατος ἢ πληγῆ. Εὐθάνατος θάνατος est apud Menandrum IV. 74.

ἄσφαδαστος] Cf. ad Soph. Aj. 833. καλῶ δ' ἅμα | πομπαιῶν Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσει | ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι, | πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.

1294. ὄμμα συμβάλω τόδε] Cf. Soph. Aj. 447. κεί μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες etc. Alio sensu Eur. Iph. A. 455. πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;

1296. μακρὰν ἔτεινας] Cf. 916. Soph. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μακρὰν. Eur. Iph. A. 343. ὡς μακρὰν ἔτεινον.

1298. πατεῖς] Cf. Cho. 732. ποῖ δὴ πατεῖς —; Pind. P. II. 157. ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.

1299. οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω] οὐ, — Tricl. οὐδέ μοι χρόνῳ πλέον conj. Herw. ("Ita demum recte respondetur a choro, ὃ δ' ὕστατος γε etc.") οὐδέ μοι χρόνῳ πλέον Schmidt. χρόνου πλέον, vel πλὴν τοῦ χρόνου Weckl. (πλέον malit etiam Enger.) οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὧ φίλοι· χρόνοι πλέω Margoliouth. Qu. τοῦ μορσίμου, aut χρόνος πλέως, χρόνῳ πλέω, aut χρονῶ θανεῖν (παθεῖν). Vel οὐδ' ἔχω χρόνῳ πλέον (nor do I gain by delay). Vel οὐδέ μοι πλέον χρόνῳ. Vel ὧ ξένοι, χρόνου πλέω. Vel οὐδέ μοι χρόνου μέλει. ξένοι] Cf. 1315. ἰὼ ξένοι.

1300. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Cho. 631. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ. Qu. ὃ δ' ὕστατος γέ που χρόνος πρεσβεύεται. (που χρόνος conjicit etiam Enger.) Vix Graecum sonat ὃ ὕστατος τοῦ χρόνου. Paleius vertit, 'he who dies last has the advantage in point of time.'

1302—1306. Hoc ordine disponit Wecklein, 1302. 1303. 1304. 1305. 1306.

1302. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσα] Cf. Arist. Ach. 490. ἀλλ' ἴσθιν | ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνήρ, ὅστις etc. τλήμων] Bono sensu, ut τλημόνως Cho. 748. ἀπ' εὐτόλμου φρενός] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. 1643. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς | οὐκ ἠνάριζες; Suppl. 307. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. 546. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός.

1303. κατθανεῖν χάρις] Confer 550. καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. Suppl. 960. Herod. VII. 49. Dem. p. 658, 7.

1306. τίς σ' ἀποστρέφει φόβος] Qu. τίς σε νῦν στροβεῖ φόβος, vel τίς σ' ἔχει φρένας φόβος, vel τις φρένας σ' ἔχει φόβος.

1308. Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;

1309. φόνον — πνέουσιν] Cf. Eur. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. Act. Apost. IX. 1. Theocr. XXII. 82. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντας. et ad Cho. 841 sq.

1310. ἦ που τόδ' ὄζει Karst. προσόζει Herwerden. Qu. ἦ που τάδ' ὄζει (aut προσόζει). 'Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis? i. e. odor cadaveris.' (Dobr.) Qu. καὶ πῶς προσόζει —; Vel ἦ που προσόζει θυμάτων ἐφρεστίων. Vel καπνός γ' ὄδ' ὄζει —. Cf. Arist. Lys. 616. τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. 206. Fr. 246. Vesp. 38. Philem. IV. 13.

1311. ὅμοιος — ὥσπερ] Cf. Eur. Or. 696. ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι.

1312. οὐ Σύριον —] Cf. Eur. Bacch. 144. Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός. ἀγλαΐσμα δώμασιν] Cf. Eur. Hel. 289. ὃ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν. 11. El. 325. Cho. 193. Soph. El. 908.

1313. ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι] Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι etc. Vel ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι κωκύουσ' ἐμὴν — μοῖραν, ἀρκεῖτω βίος. Cf. ad Sept. 681. κἂν δόμοισι] κἂν θανοῦσι Karsten. κἂν δαμείσι Weil. κἂν καμοῦσι malit Schmidt, coll. Suppl. 231. Qu. κἂν νεκροῖσι. Sed cf. Soph. El. 282. ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας | κλαίω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρὸς | τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπανομασμένην | αὐτὴ πρὸς αὐτήν. De Electra. Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι —. Qu. κωκύσω γ'.

1316. δυσοίζω] Cf. Rhés. 724. μηδὲν δυσοίζου (δύσοιζε?) πολεμίους δρᾶσαι τόδε.

1317. μαρτυρεῖτε] μαρτυρηῖτε Orell. Enger. etc. μοι τόδε] μοί ποτε Enger.

1320. ταῦτα δ' ὡς] ταῦτά σ' ὡς Todt. ταῦτά σοι conj. Enger. Qu. ἐπιξενία μοι ταῦτα δότε θανουμένη, aut ἐπιξενία μοι τάδε δόθ' ὡς θανουμένη. Qu. ταῦτά γ'.

1321. οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρου] Cf. ed Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Eur. Phoen. 1434. Hipp. 1409.

1322. ἦ] Anglice, or rather.

1323. ἐμὸν τὸν αὐτῆς] Qu. τὸν ἀμὸν αὐτῆς, vel αὐτῆ 'ς (eis) ἐμαντήν. ἠλίω mss. ἠλίον Jacobs. Recte.

1324. πρὸς ὕστατον φῶς] Qu. τόδ' ὕστατον φῶς. τοῖς ἐμοῖς τιμαύροις] Qu. τοὺς ἐμοὺς τιμαύρους.

1325. Qu. ἐχθροῖς φανεῖσι (φανέντας). τίνειν ὁμοῦ] Qu. τίνειν δίκην (vel φόνον).

1328. σκιά τις ἂν πρέψειεν Boiss. Herm. σκιᾶ τις ἂν πρέψειεν Wieseler. Con. σκία τις ἀντρέψει' ἂν (?) conj. Dobr. Qu. σκιά τις ἂν τρέψειεν (Pors.). εἰ δὲ δυστυχῆ mss. Qu. εἰ δὲ δυστυχοῖ (Bl.), vel potius ἦν δὲ δυστυχῆ.

1329. γραφήν] μόλις conj. Stanl. Kock. ὑγρώσων] Confer v. ὑπνώσσειν.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων] Qu. κάκεινα τούτων.

1332. δακτυλοδείκτων] Malim δακτυλόδεικτον. Cf. Fr. 54. δακτυλόδεικτον πίμπλησι μέλος. Dem. p. 790. δακτυλοδεικτεῖν. Lucian. Rhet. praec. 25. καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ.

1333. οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάθρων] Qu. οὔτις ἀπείργειν ἐθέλει μελάθρων. ἀπειπὼν] Leg. ἀπαυδῶν (vetans). Cf. Martial. Epigr. I. 26. 5. 'Ante fores stantem dubitasne admittere famam?'

1334. μηκέτ' ἐσέλθης τάδε, φωνῶν (sic) Dind. τάδε φωνῶν (vel φ. τ.), "μηκέτ' ἐσέλθης" malit Herw. Qu. μὴ σύ γ' ἐσέλθης. Qu. μὴ στέγος ἔλθης τόδε φωνῶν (vel μὴ 'ς) —. (στέγος legitur Soph. El. 1165. τοίγαρ σὺ δέξαι τ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος. Aj. 307.) Vel μὴ δεῦρ' εἰσέλθης, φωνῶν. Cf. Arist. Nub. 1206. μάκαρ ὦ Στρεφιάδες, — οἶον τὸν υἱὸν τρέφεις, φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι etc. Men. IV. 205. οἱ — "σκέψομαι" λέγοντες. Cf. Cho. 313. δρᾶσαντι παθεῖν, | τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Eur. Alc. 1004. "χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης," τοῖαί νιν προσεροῦσι φᾶμαι. Adesp. trag. Fr. 382, 9. γέλωτα δὴ με ποιῶνται κόροι | θύοντες (βρούοντες?) ὕβρει, "τυφλὸς οὔτι γνώσεται," | οὔτω λέγοντες.

1337. θεοτίμητος] θεότιμος Herw., ob numeros. ἔτι connecte cum ἄλλων, vel ἐπιδώσει (ἀπ.).

1340. ἐπικρανεῖ] ἐπικραῖνοι Wecklein p. 73. Produci penultimam censet Karsten, ut in οἱ' ἐπικρανεῖ Eum. 950. et in ἀροῦμεν Pers. 795. Sic etiam φανῶ (ᾶ). Qu. ἔτι δώσει.

1341. τίς ἂν οὐκ εὔξαιτο βροσιῶν;] τίς ἂν οὖν — Porson. ad Eccl. 363. Cf. Soph. Oed. C. 1440. τίς ἂν οὐ καταστένοι; ἀσινεῖ δαίμονι] Cf. Sept. 826. πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.

1343. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν] Cf. Herod. III. 64. ὥς οἱ καιρίην ἔδοξε τετίφθαι. Xen. Cyr. V. 4. 5. καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, etc. Alludere videtur comicus Ran. 1214. οἴμοι, πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκίνθου. πληγὴν ἔσω] πλευρῶν ἔσω Weil. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔχω conj. Bl. ἔσω] Cf. Hom.

Π. π'. 340. πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος. Rhes. 749. οἶα μ' ὀδύνη τείρει
φονίου τραύματος εἶσω. Annon ξίφει?

1344. καιρίως οὐτασμένος] Cf. 1292. 1343. Eur. Andr. 1120.
ἐς καιρὸν τυπείς.

1345. ὦμοι μάλ' αὐθις —] Cf. Arist. Ran. 1214. δευτέραν
πεπληγμένος] Cf. Soph. El. 1415. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ
σθένεις, διπλῆν. Qu. πεπλήγμεθα.

1347. Cf. Soph. Oed. C. 1750. πέμψον, ἐάν πως διακωλύσωμεν.
ἄν πως libri. ἄν πως Herm. Enger. ἄνδρες (voc.) Herw. Qu.
ἡμεῖς. Aut ἦν πως ἀσφαλῆ ἢ βουλευόμενα. Cf. ad Soph. Phil. 782.
Qu. κοινωσώμεθ', ἦν πως, ἀσφ. β. Vel — ἡμεῖς (vel ἐνθάδ', vel
αὐτοῖς, vel ἀσὶν).

1350. τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν] Lege τάχιστα κάμπεσεῖν (vel κέμ-
πίτνειν).

1351. νεορρύτω ξίφει] Imo νεορράντω ξίφει. Cf. Soph. Aj. 30.
σὺν νεορράντω ξίφει. 828. τῷδε περὶ νεορράντω ξίφει. Aliud est
νεόρρουτος. Soph. El. 894. νεορρύτους πηγὰς γάλακτος. Vel νεοσπα-
δεῖ —. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος.

1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή] Cf. Pers. 413. κοῦκέτ' ἦν μέλ-
λειν ἀκμή. Eur. El. 679. στείχειν δ' ἀκμή. Soph. El. 1337. ὡς τὸ
μὲν μέλλειν κακὸν | ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

1355. σημεία πράσσοντες] “Non expedio. Intelligerem σημείον
αἴροντες.” (Herw.) Qu. σημεία φαίνοντες. Sed cf. Arist. Ach. 755.
τοῦτ' ἔπρασον τᾷ πόλει, | ὅπως etc.

1356. κλέος] Crimen. Anglice charge, imputation.

1357. πέδοι πατοῦντες] Cf. Cho. 643. τὸ μὴ θέμις — λὰξ
πέδοι πατούμενον. Ag. 885. σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι
πλέον (πέδοι Karsten).

1358. ἦστινος] Sic οἴσισι Arist. Pac. 1279. ἦστινος Eur. Hipp.
903. ὦτινι. Soph. Oed. C. 1673.

1359. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι] Qu. τοῦ δρῶν-
τός ἐστι γὰρ τὸ βουλευῆσαι πάρος. πέρι] πάρος recte Voss. Qu.
πέρα (Sch. Herm.), aut πάρος.

1362. ἦ καὶ —;] Anglice, even if (by so doing) we pro-
long our lives. Qu. ἦ γὰρ —;

1365. πεπαιτέρα] Cf. Fr. 259. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαιτερος
μόρων.

1368. μυθοῦσθαι] Leg. κοινοῦσθαι (scriptum κυν.).

1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα] Cf. Soph. Fr. 224.
ἀ δὲ | δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. Prom. 927. ὅσον
τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλείειν δίχα. Soph. Trach. 426.

1370. ταύτην] Sc. τὴν γνώμην. Cf. Herod. I. 120. ἐγὼ ταύτην
τὴν γνώμην πλειστός εἰμι. VII. 220. Qu. ταῦτ' οὖν. πληθύνομαι]

Maxime inclino (propendo). Anglice, I am most inclined. Cf. Suppl. 604. *δήμον κρατοῦσα χεὶρ ὅπη πληθύνεται (πληθύνεται M.)*.

1371. *εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως*] Hoc significare non potest εἰδέναι ὅπως κυρεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Aj. 103. 890. Qu. *εἰδέναι πῶς νῦν κυρεῖ*. Aut *εἰδέναι μ' ὅπως κυρεῖ*. Aut *πῶς κυρῶν ἐσθ' εἰδέναι*. *τρανώς — εἰδέναι*] Cf. Eum. 45. *τῆδε γὰρ τρανώς ἐρῶ*. Eur. El. 758. *τρανώς ὡς μάθης τύχας σέθεν*. Rhés. 40. *οὐδέν γε τρανώς ἀπέδειξας*. Soph. Aj. 23. *ἴσμεν γὰρ οὐδέν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα*.

1372. *οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι*] Cf. Soph. Aj. 1307. *οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων*. Phil. 929. Oed. R. 635. Oed. C. 978.

1374. *πῶς γὰρ τις —* ;] I. e. *πῶς γὰρ ἄλλως*. Cf. Eum. 607. et ad 1139. Qu. *πῶς δ' ἂν τις —*.

1375. *πημονὴν ἀρκύστατον* mss. *πημονὴν ἀρκυσιάτων* | *φράξειεν* Wakef. ad Eum. 112. *πημονῆς ἀρκύστατον φράξει' ἂν* Schütz. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν φράξειεν* recte Elmsl. ad Med. 416. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* Blomf. *lege πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* | *φράξειεν, ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος*.

1376. *ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος*] Sic Soph. Oed. R. 1374. *ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης*. Cf. Pers. 97 sq. *φράξειεν*] *φράξει' ἂν* Vaun. ad Soph. El. 830. *Malim κρείσσον'*.

1377. *ἀγὼν νείκης παλαιᾶς*]

1378. *νίκης παλαιᾶς*] *νείκης* — Heath. Dind. *Δίκης παλαίειν* Margoliouth. *δίκης τελείας — γέμων* Karsten, coll. 1432. *μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην*. Cf. ad Eum. 903.

1379. *ἐπ' ἐξεργασμένοις*] Cf. Pers. 525. Herod. IV. 164. *ἐπ' ἐξεργασμένοισι*. VIII. 94. IX. 77. Soph. Aj. 377. El. 1344. *τελουμένων εἶποιμ' ἂν*.

1380. *καὶ τόδ'*] Qu. *τοῦτό γ'*.

1381. *ὡς μήτε φεύγειν*] *ὡς pro ὥστε, ut alibi apud nostrum*.

1382. *ἄπειρον ἀμφίβληστρον —*] Cf. Eum. 634. *ἐν δ' ἀτέρμονι* | *κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω*. Pr. 1078. *εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης*. Eur. Or. 25. *ἦ πόσιν ἀπίρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι* | *ἔκτεινεν*. Cf. Soph. Fr. 473. *χιτῶν ἄπειρος*. Cho. 492. Herod. I. 141. II. 95. Men. Fr. 27. *ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται*.

1383. *κακόν*] Imo *καλόν*. Cf. 1383. *πλοῦτον εἵματος κακόν*. Sept. 950. *γᾶς πλοῦτος*.

1384. *δυοῖν οἰμώγμασι*] *δυοῖν οἰμωγμάτων* Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 603. *δυοῖν — μασμάτων (μασμάτων Elmsl.)*. Pers. 722. *δυοῖν στρατηλατῶν (-ταῖν Elmsl.)*. Eur. Hel. 577. *γυναικῶν (γυναικοῖν Elmsl.) δυοῖν*. “*Δυοῖν, ni fallor, apud Atticos duali semper jungitur, δύο vero interdum plurali.*” (Elmsl.) Cf. Eur. Med. 1289. *δυοῖν τε παῖδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται, | ἦν χρῆν νεοσ-*

σοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὄπλα | φέρουσαν ἔλθειν, ποντίων καθαρμάτων | χέρσου τ' ἀμοιβάς.

1385. μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα] Cf. Eur. Hipp. 356. ῥίψω, μεθήσω σῶμ'.

1386. τρίτην —] Cf. Fr. 52, 4. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.

1387. Ἄιδη νεκρῶν πλωτήρος Wakef. S. C. § 40.

1388. ὀρμαίνει πεσῶν] ὀρμαίνει πνέων Wakef. S. C. § 40. ἀσθμαίνει 'κπνέων conj. Herwerden. δρουγαίνει πεσῶν Enger. Qu. ὀρμαίνει 'κπνέων, vel ἐκβάλλει (ἀσθμαίνει) πνέων. Cf. Soph. Ant. 1233. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. "Versus aut spurius est, aut graviter corruptus." (Herw.)

1389. ἐκφυσιῶν] Ab ἐκφυσιάω, opinor, non ἐκφυσιάω. Confer ἐμφυσιῶν, Xen. Lac. IV. 3. 4. τὸ αἰδεῖσθαι — ἐμφυσιῶσαι βουλόμενος αὐτοῖς. Alia forma ἐκφυσῶν est Prom. 720. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. αἵματος σφαγῆν] Cf. Eum. 428. αἵματος καθαρσίου σφαγαί. Soph. Trach. 573. ἐὰν γὰρ ἀμφίδρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκη. Ant. 1238. καὶ φυσιῶν (κἀκφυσιῶν?) ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. Aj. 1238. φουσῶντι' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας | πληγῆς μελανθῆς αἵμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. 918. Rhés. 790. σφαγῆν] Qu. πνοήν, ut in Sophoclis loco Ant. 1238.

1390. ἔρεμνῇ] Cf. Soph. Aj. 376. Ant. 700. Eur. Her. 219. ἄδου τ' ἔρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν.

1391. διὸς νόσῳ γὰν εἰ mss. διοσδότῳ γάνει sagaciter Porson. Blomf. Cf. Eum. 626. διοσδότοις σκήπτροισι. Sept. 948. διοσδότων ἀχέων.

1392. Cf. Hom. Il. ψ'. 597. τοῖο δὲ θυμὸς | ἰάνθη ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση | λήϊου ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'] Cf. 1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. Cho. 99. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (τυγχάνει plerique libri) τάδε. Oed. R. 937. ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Eur. Iph. A. 227. Astyd. Fr. 5. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που (τοῖς) κάτω (κατὰ?) χθονός. et Eur. Iph. A. 649. ἰδοῦ, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὄρῶν, τέκνον. ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι] ἐγὼ δέ γ' ἦδομαι F. G. Schmidt. ἐπεύχομαι] Qu. ἀλύνομαι.

1395. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' mss. εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ', ὥστ' — Karsten. εἰ δ' ἦν πρέπον τῶδ' ὥστ' — Herm. Qu. εἰ δ' ἦν πρεπόντως τῶδ' —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῶδ' (vel τούτῳ γ') —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως (at all) —. (Ita etiam Schn. prob. Dind.) Vel εἰ δ' ἦν πρέπον χοὰς —.

1397. κρατῆρ' — πλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 480. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ (sc. κρατῆρα); κρατῆρ' — κακῶν] Aliter Aristophanes Ach. 936. κρατῆρ κακῶν (sycophanta).

1401. ἀφράσμενος] ἀφράδμονος Blomf. Imprudentis. Adverbium ἀφρασμόνως legitur Ag. 290. Pers. 417.

1403. αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις] Sub. εἴτε. Cf. Soph. Tr. 236. ποῦ γῆς πατρῶας εἴτε βαρβάρου; λέγε. Hor. Od. I. 3. 16. 'Tollere seu ponere vult freta.' Qu. αἰνεῖν μ' εἴτε καὶ ψέγειν θέλεις.

1404. ὁμοιον] Tantundem est, perinde est. Angl. 'is all one.' Cf. 1239. Eur. Suppl. 1069. ὁμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χειρὶ. Alex. com. III. 488. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη; | TP. Θάσιος. A. ὁμοιον.

1405. νεκρὸς δὲ, τῆσδε —] Qu. νεκρὸς δ' ἐκ τῆσδε —. δεξιᾶς χειρὸς ἔργον] Cf. Eur. Herc. 1138. ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς; | AMΦ. μᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε. Plut. Eumen. 17. πάντως κάκει κτεινόμενος ὑμέτερον ἔργον εἰμί. Brut. 33.

1406. ἔργον] Qu. κεῖται (1438. 1492.)

1407. χθονοτρεφές] Qu. χθονοτραφές.

1408. ὀρώμενον mss. ὀρόμενον Canter. ὄρμενον Abresch. Gl. Farn. κινήθην, γεγονός. ῥντᾶς — ἄλός] Cf. Eum. 452. ῥντοῖς πόροις. Soph. Aj. 883. ῥντῶν Βοσπορίων ποταμῶν. Oed. C. 1598. ῥντῶν ὑδάτων.

1409. Qu. — ἀράς; Cf. Vesp. 96. ὡπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομηγία. Cf. Hom. Il. ζ'. 270. σὺν θυέεσσι. θ'. 499. Hesiod. Op. 336. σπονδῆσι θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι.

1410. ἀπέδικες ἀπέτεμες ἄπολις δ' ἔσει mss. ἀπόδικος ἀπόθεμις τ' ἀπόπολις τ' ἔσει Herwerden, coll. Homericum illo (Il. ι'. 63.) ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος etc. Qu. ἀπόδικος (ἀθέμιτος, ἄφιλος ἄρ'), ἀπότιμος, ἄπολις (ἄφιλος) τ' ἔσει.

1411. μῖσος ὄβριμον] Odium grave. Cf. 1411. ἀπόπολις δ' ἔσει, μῖσος ἀστοῖς. Sept. 794. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὄβριμων κομπάσματα.

1414. οὐδὲν τόδ'] Qu. οὐδὲν ποτ', aut οὐδὲν τότε. φέρων] Qu. θροῶν.

1415. μόρον] Qu. μόρον.

1416. εὐπόκοις νομεύμασιν] Cf. Cratin. ap. schol. Av. 121. γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. Cf. ad Soph. Tr. 675. Oed. C. 475.

1419. χροῆ] χροῆν Pors. Elmsl. ad Her. 959. σ' ἀνδρηλατεῖν] Cf. Eum. 221. Ὁρέστην — ἀνδρηλατεῖν. Plat. 565 E.

1420. μισμάτων ἄποιν'] Accusativus appositionis. Cf. Eur. Herc. 224 sq. Andr. 291. Alc. 7. Hec. 1074.

1421 sq. λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' (ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη | ἐκ τῶν ὁμοίων)· χειρὶ — Herwerden.

1422. παρεσκευασμένης] παρεσκευασμένον Madvig. "Jubeo te talia minari ut paratum, i. e. jubeo ita tantum talia minari, si paratus es." Recte. ὡς παρεσκευασμένη· | χροῆν σε Butler. Qu. παρεσκευασμένῳ (vel -ον).

1424. ἄρχειν mss. ἄρξειν σ' Dind. ἄρχειν jure tuetur Madvig. τοῦμπαλιν] Cf. Prom. 203. κραίνη] κράνη Herwerden.

1425. γνώσει διδαχθεὶς ὄψ' ἑ γούν τὸ σωφρονεῖν] Cf. Soph. Oed. C. 1264. ἀγὼ πανώλης ὄψ' ἑ γούν ἐκμανθάνω. Arist. Vesp. 217. νῆ τὸν Δί' ὄψ' ἑ γούν ἀνεστήκασι νῦν.

1426. περίφρονα] Cf. Suppl. 757. δ'] Qu. τ'.

1427. λιβὸς ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπροποῦς conj. Enger.

1428. φονολιβεῖ τύχα] Cf. 1129. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

1430. τύμμα τύμματι τίσαι] Cf. Cho. 312. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν | πληγὴν τινέτω.

1431. καὶ τήνδ' ἀκούεις] καὶ μὴν ἄκουέ γ' (aut ἄκουσον) Herwerden, cui displicet καὶ τήνδ'.

1432. μὰ τήν —] Cf. Soph. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. Aj. 1390. Eur. Med. 1386.

1433. Ἄτην] Malim Ἄτην τ' aut Ἀράν τ'. Cf. Sept. 70. Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς etc. Sept. 1055. ὦ Κῆρες Ἐρινύες. Soph. Aj. 1390. ποίγαρ σφε — μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοῦς κακῶς φθείρειαν. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. Eur. Med. 1386. ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη.

1434. οὗ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ (ἐμπατεῖν Vict.) mss. Qu. οὗτοι φοβοῦμαι μέλαθρ' ἔμ' ἂν τιν' ἐμπεσεῖν, vel οὗ μοι φόβος μέλαθρον ἂν τιν' ἐμπατεῖν, vel — μέλαθρα ταῦτ' ἔτ' ἐμπατεῖν, vel οὗ μοι φόβος μέλαθρόν ἐστιν ἐμπατεῖν. Cf. 957. εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους | ἐλθῶν. Locus nondum emendatus. φόβου] φόνου conj. Herw. ad Oed. R. 1432. et Weckl.

1435. αἶθρη πῦρ] Cf. Soph. Phil. 1033. αἶθρην ἰρά.

1436. ὡς τὸ πρόσθεν] Cf. Arist. Eq. 751. ἀλλ' ἐς (ὡς Br. etc.) τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα. Lucian. Fug. 2.

1437. Lacuna trium versuum hic ponenda.

1442. ναυτίλων] Leg. ναυτικῶν. Cf. Soph. Aj. 3. σκηναῖς ναυτικαῖς. 1277. νεῶν — ναυτικοῖς ἐδωλοῖς. 1278. ναυτικὰ σκάφη. Ναυτίλος significat i. q. ναύτης, navita. Conferri fortasse non debet Phil. 220. ναυτίλω πλάτη.

1443. ἰστοτριβῆς] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751. Redde Anglice, a joint-frequenter with him of the ships' benches.

1446. φιλήτωρ] De femina dictum ut φονεὺς 1231.

1447. εὐνής] εὐνοῦς conj. Herw. χλιδῆς] χλιδῆ Musgr. Blomf. Recte. Redde, prae luxu. Cf. Prom. 436. μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αἰθαδία | σιγᾶν με. 466. Pers. 608. Eur. Tro. 975. αἶ παιδιαῖσι καὶ χλιδῆ — ἦλθον πρὸς Ἰδην. Qu. τήνδε τὴν χλιδῆν. Qu. εὐνή — τήνδ' ἐμῆ χλιδῆν. Connecte παροψώνημα χλιδῆς. Similiter Eur. Iph. A. 951. ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον. Arist. Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ὡσπερ παροψὶς μοιχός.

Sotad. Fr. 3. παροψίς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω· | τοῦτον μα-
σᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

1449. δεμνιοτήρης] Cf. 53. δεμνιοτήρης πόνος.

1450. φέρουσα χῆμῖν Weil. Qu. φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν (Herm.).
Vel φέρουσα χῆμῖν. τὸν αἰεὶ — ὕπνον] Ut δ' αἰεὶ χρόνος dictum.
Cf. Soph. Oed. C. 1698. ὦ τὸν αἰεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος. Plat.
Gorg. 525. τὸν αἰεὶ χρόνον.

1453. διαί] Cf. 448.

1454. ἀπέφθισεν βίον] Cf. Soph. Aj. 1027. ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ
καὶ θανόντι' ἀποφθίσειν. Tr. 709. τὸν βαλόντι' ἀποφθίσει χηρῶν.
Fort. ἀπέψυξεν (aut ἀπέπνευσεν, 1493.) βίον.

1455. ἰὼ παρανόμους Ἑλένα mss. ἰὼ Ἑλένα κατ' ἐπωνυμίαν
conj. Keck. ἰὼ σὺ παρώνυμος οὖσ' Ἑλένα Weckl., coll. Eum. 8. τὸ
Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

1459. ἀπηνθίσω] Cf. 1662. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν
ᾧδ' ἀπανθίσαι (l. ἀκοντίσαι).

1468. δαῖμον —] Cf. 1175. δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτων.

1471. καρδιόδηκτον] Cf. Rhés. 546. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι.

1474. ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται mss. Qu. ὕμνον ὕμνεῖς. ἀπεύχε-
τον (δόμοις).

1475. νῦν δ'] Qu. νῦν γ'.

1476. τριπάχυνον] Qu. τριπάλαιον (Blomf., cf. 1501. ὁ παλαιὸς
δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως etc.). τριπάχυντον Bamberg. Cf. Sept. 770.
ἄλβος ἄγαν παχυνθείς.

1479. νεῖρει libri. νεῖκει Scal. δήρει (contentione, coll. 942.)
Herw. Qu. καίει (καεῖ), καὶ αἰεὶ, vel δεινός. πρὶν καταλήξαι —]
Cf. Sept. 740. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

1480. ἄκος] Qu. ἄγος.

1481. μέγαν — δαίμονα καὶ βαρύμηνην] Cf. Eum. 928. μεγά-
λας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

1483. αἶνον] Fort. αἶνόν. ἀτηρᾶς τύχας] Qu. ἀτηρᾶς δύας.
Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

1493. 1517. βίον ἐκπνέων] Cf. ad Soph. Aj. 1031. ἀπέψυξεν
βίον. Eur. Hel. 142. σφαγαῖς — ἐκπνεῦσαι βίον. ἀκυρέστον] Qu.
ἀκόρεστον.

1494. Distingue sic, ἐκπνέων, ὄμοι μοι, κοίταν —.

1496. ἀμφιτόμῳ —] Cf. Eur. El. 164. ξίφειν ἀμφιτόμοις.

1498. μηδ' ἐπιλεχθῆς] μηδ' ἐπενέγκης | Ἀγαγεμνονίαν εὐνὰν
(vel potius κοίταν) ἀλόχῳ conj. Enger. Qu. μὴ τότε λέξης (Ahrens.)
Redde Anglice, and do not consider. Cf. Herod. I. 78. II. 120.
VI. 9. etc.

1499. εἶναί μ' ἄλοχον] κτεῖναί μ' ἄλοχον I. Schmidt. καίνειν
ἄλοχον F. G. Schmidt.

1501. δριμὺς ἀλάστωρ] Cf. ad Arist. Pac. 349. δικαστὴν δριμύν.

ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν]. Cf. Cho. 651. *τίνει μύσος χρόνω κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.*

1502. θοινατῆρος] Anglice, entertainer. Cf. Prom. 1024. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος, | ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος, | κελαινόβρωτόν θ' ἦπαρ ἐκθουινήσεται. Θοίνη legitur Prom. 530. Fr. 266, 6.*

1504. τέλεον] Adultum.

1507. πῶ πῶ mss. Qu. ποῦ ποῦ;

1509. βιάζεται] Leg. παίνεται. Vel ἔλθειν pro μέλας.

1511. ὅποι δὲ καὶ —] ὁ τοι δίκην προβαίνων | πάχνας κουροβόρου παρέξει conj. Butler. Leg. ὅποι δίκαν —.

1512. πάχνα —] Cf. Cho. 83. *κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένα. Qu. πάχνας κουροβόρου. ὅποι — προβαίνων] Cf. Soph. El. 1384. ἴδεν' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φουσῶν Ἄρης.*

1524. Post ἔθηκ' pone virgulam.

1525. ἀερθέν] ἀερθεῖς legitur Eur. Fr. 911, 3. ἀερθῶ Andr. 849.

1526. τὴν πολύκλαυτον τ' mss. τὴν πολυκλαύτην Pors. ad Med. 822. (Ut ἀδμήτη Suppl. 140. Soph. Oed. C. 1321. El. 1239. ἀταυρώτη Arist. Lys. 217. εὐφιλήταν Sept. 108. et similia.) τὴν πολυκλαυτον ἀνάξια δράσας (del. τ' Ἰφιγένειαν) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. Qu. τὴν πολυκλαυτόν γ' —.

1527. ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων] Corrigo νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων. Cf. Cho. 242. *τῆς τυθείσης νηλεῶς δημοπόρου. Fr. 240. ἀλλὰ νηλεῶς (ἀλλ' ἀνηλεῶς multa apogr.) ᾧδ' ἐρρούθμισμαι. Ag. 1564. Eum. 868. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν. Pers. 813. τοίγαρ κακῶς δρῶσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσι. Cho. 313. Soph. Fr. 18. εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.*

1529. ξιφοδηλήτω θανάτω] Cf. Cho. 729. *ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Prom. 860. θηλυκτόνω | ἄρει δαμέντων. ξιφοδηλήτω passive hic accipiendum. Cf. ad Soph. Trach. 357. ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος. Activum est Cho. 717.*

1530. στερηθεῖς] περωθεῖς Wakef. S. C. § 25. ἀμηχανῶ — δπα τράπωμαι] Cf. Eur. Or. 627. *ὄπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Herc. 1105. ποῦ ποτ' ᾧν (εἴμ'?) ἀμηχανῶ. Soph. Phil. 337. ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω.*

1531. εὐπάλαμνον μεριμναν mss. εὐπάλαμον — Porson. Leg. εὐπαλάμων μεριμνᾶν. Ita et Karsten, ut nunc video. Qu. εὐπαλάμου μερίμνας.

1532. δπα] ὅποι Elmsl. ad Her. 595. *πίτνοντος οἴκου] Cf. Eum. 518. ἐπεὶ δὴ πίτνει δόμος δίκας. Hor. Od. III. 16. 11. 'Concidit auguris | Argivi domus ob lucrum | demersa exitio.'*

1533. Qu. δομοσφαλοῦς.

1535. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο προᾶγμα θήγει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα] Correxerim θήγει δ' — θηγάνην βλάβην (aut

βλάβης) etc. Cf. Eum. 859. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς | μὴδ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων. θήγει mss. θηγάνει (acuit) Herm. ex Hesychii glossa, θηγάνει: δξύνει. Corrigendum suspicor θηγάνην. Cf. Eum. 859. Contra analogiam peccare videtur θηγάνειν. Cf. Cho. 647. Qu. δίκαι δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγεται ξίφος (βέλος) (aut θήγει καὶ βλάβαν). Verbum etiam ἀκονᾶν idoneum ad sensum foret. βλάβης] Qu. βέλος.

1536. θήγει βλάβης mss. Qu. θηγάναις μάχαιραν (Musgr. prob. Eng.)

1540. δροίτας] Cf. Cho. 999. Eum. 633.

1546. μεγάλων] μνσαρῶν aut μαρῶν Mähly. μελέων F. G. Schmidt, coll. Cho. 1007. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων. ἀδίκως] αἰκῶς F. G. Schmidt. Qu. ἀδίκων.

1547. ἐπιτύμβιος αἶνος] Qu. ἐπιτύμβιον αἶνον (Stanl.). Cf. Cho. 335. ἐπιτύμβιος θρηῆνος. 342.

1549. σὺν δακρύοις (δακρύοιν Fl.) ἰάπτων mss. σὺν δακρύοις χεροῖν ἰάπτων Wecklein. Cf. Rhian. Stob. Flor. IV. 34. μακάρεσσιν ἐπὶ νόγον αἶνον ἰάπτει | ἀχνύμενος.

1553. καὶ καταθάψομεν] Qu. καὶ νιν θάψομεν.

1561. δύσμαχα] Qu. δύσκριτα vel δύσπορα. Cf. Suppl. 397. οὐκ εὐκριτον τὸ κριμα.

1563. μίμνοντος] Qu. θάσσοντος, vel μίμνει δ' ἐνίζοντος —, vel potius μίμνει γὰρ (δ' ἔθ') ἴζοντος —. Cf. Eum. 18. ἴζει τετάρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Ag. 955. θάρσος εὐπιθὲς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον. Vix recte se habet vulgata μίμνει δὲ μίμνοντος.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Cf. Cho. 313. “δράσαντι παθεῖν,” τριγέρων μῦθος τᾶδε φωνεῖ. Pers. 813. Soph. El. 1026. Fr. 11. Eur. Or. 403. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Crinagor. Epigr. 1. πέπονθας οἷ' ἔρεξας· ἐσθλὸν ἢ δίκη. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

1565. γονὰν ἀραῖον — δόμων] Cf. Cho. 805. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

1566. προσάψαι mss. πρὸς ἄτα optime Hermann. Blomf. Idem ipse conjeceram. Sic προσκολλᾶσθαί τινι ‘to adhere to any one.’ Qu. — ἄτα γένει προσῆπται. Cf. Dionys. Hal. 7. in Suid. s. v. ἀφάψαι, ἐκείνω ὁ δαίμων ἄτας προσῆψεν.

1568. χρησμόν] Angl. prophecy.

1569. Leg. Πλεισθενιδῶν. δαίμονι — δορκους θεμένη] Cf. Eum. 764. δορκωμοτήσας τῷ σῶ στρατῷ.

1571. ὁ δὲ λοιπὸν] Anglice, and as for the future.

1575. ἀλληλοφόνους] Cf. Cho. 474. ἀπ' αὐτῶν (τῶν δωμάτων) διώκειν ἔριν αἱματηράν.

1576. μανίας — ἀφελούση] Ut δογὰς ἀφαιρεῖν.

1577. ἀφελούση] Qu. ἐλαλάση. ὦ φέγγος —] Cf. Arist. Pac. 556. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.

1578. ἤδη νῦν] Fort. νῦν ἤδη, quod legitur Nub. 295. 327. etc.

1579. γῆς] Qu. πάντ'.

1580. ὑφαντοῖς —] Cf. Soph. Tr. 1051. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστορον. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος | κάκεινον Ἄιδης δημιουργὸς ἄγριος; Supra 1084. δίκτυον — Ἄιδα.

1585. αὐτοῦ τ' mss. αὐτοῦ δ' Elmsl. ad Med. 940. Dind. Recte.

1589. τὸ μὴ —] Cf. ad Prom. 236.

1590. Scribe αὐτοῦ· ξένια δὲ etc.

1591. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως] Cf. Eur. Med. 485. πρόθυμος μᾶλλον (i. e. προθυμοτέρα) ἢ σοφωτέρα. μόχθων — ἄλις] μόχθων — ἄκος Donaldson ad Soph. Ant. 1241.

1592. κρεουργὸν ἡμαρ] Cf. Cho. 252. βουθύτοις ἐν ἡμασιν. Eur. Hel. 1474. βούθυτον ἀμέραν. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγῳ.

1594 sq. Simile Astyagis facinus narrat Herodotus I. 119., qui Harpago post comesas filii carnes ostendi jussit τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

ποδήρη] Cf. 898. στῦλον ποδήρη. Strab. III. fin. ποδήρεις ἐνδεδυκότες τοὺς χιτῶνας. ἄκρους κτένας] I. e. φάλαγγας.

1595. ἔθρουπι' ἄνωθεν mss. ἔκρουπι' ἄνωθεν Stanl. Tyrwh. ἔκρουπι' ἀνευθεν recte Blomf. Karst. ἔθρουπι' ἄνωθεν ἀνδρακὰς δατούμενος Weckl. καθήμενος recte mss. καθημένοις Casaubon. De re cf. Hygin. Fab. 88. 'qui quum vesceretur, Atreus imperavit brachia et ora puerorum afferrī.' II. Reg. IX. 35. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν.

1596. ἄσημα δ' αὐτῶν mss. Leg. τᾶσημα δ' αὐτῶν.

1597. ὡς ὀρᾶς γένει] Leg. ὁ σπείρας πατήρ (γονεύς, τοκεύς). Jure in vulgata haeserunt Both. Karsten.

1599. ἂν πίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν mss. ἀμπίπτει δ' — Canter. ἀμπίπτει τ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν (i. e. ἀπερῶν, ut ἐξερῶν) Karsten. Qu. ἀμπίπτει τε τὰς σφαγὰς (τὴν σφαγῆν, τῆς σφαγῆς) ἐμῶν. Qu. ὤμωξε κάμπιπτει κρέ' ἐκ σφαγῆς ἐμῶν. Cf. Phryn. II. 318. ὦ μαλάχας μὲν ἐξεμῶν (ἐξερῶν libri). ἐρῶν] ἐμῶν Aur. Qu. τέκνων.

1600. Leg. τ'.

1602. οὕτως ὀλέσθαι Vauvill. ad Soph. El. 830.

1605. τρίτον γὰρ —] Ita Prom. 774. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Qu. τρίτον γὰρ ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ πατρί aut — ὄντα μ' ἅμα τρισαθλίῳ πατρί. ἐπὶ δὲ ἀθλίῳ Ahrens. ἐπὶ δυσαθλίῳ G. C. W. Schneider. ἐπὶ τρισαθλίῳ Mein. οὖν με παῖδ' ἔτ' ἀθλίῳ Davies. αὐτὸν ὄντα μ' ἀθλίῳ Wecklein. ὄντα με τέκνον (μ' υἱὸν, παῖδα) ἀθλίῳ Herwerden. ἔρνος ἀθλίῳ F. G. Schmidt.

1608. θυραῖος ὢν] I. e. καίπερ οὐ παρών.

1609. δυσβουλίας] εὐβουλίας Karst. Recte, opinor.

1611. ἰδόντα τοῦτον] Malim ἰδόντι τοῦτον, aut τοῦτόν γ' ἰδόντι. Cf. Hom. II. 22, 109. ἔμοι δὲ τότε ἄν πολὺ κέρδιον εἶη, Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι. Cf. tamen Cho. 408. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλύουσαν οἶκτον. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος ἀδυνπνῶων κλύουσαν ἀρτίως δνειράτων. Eur. Med. 814. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τάδ' ἐστὶ, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς. Vide omnino Elmsl. ad Her. 693. τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν] Cf. Eur. Med. 982. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται.

1612. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν] Cf. Soph. Aj. 1151. δς ἐν κακοῖς ὑβριζε τοῖσι τῶν πέλας. 1092. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριστῆς γένη. οὐ σέβω] Qu. οὐ θέλω, aut οὐ φιλῶ.

1614. Qu. μόνον δ' ἐπ' αὐτῶ, aut potius μόνον δὲ κείνω (coll. 1627. 1634.). ἔποικτον] ἔπακτον Blomf.

1616. λεισίμους ἀράς] Cf. Soph. Aj. 254. πεφύβημαι λιθόλευστον Ἄρη.

1617. προσήμενος κώπη] Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. 200. ἴζω 'πὶ κώπην.

1618 sq. τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός] Cf. Eur. Phoen. 72. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῶ?) | καθέζειτ' ἀρχῆς. Ion. 595. ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεῖς ζυγὸν | ζητῶ τις εἶναι, etc. Hel. 1532. ζυγῶν τε πεντήκοντα κάρειμῶν μέτρα | ἔχουσαν (ναῦν, hic proprie). Schol. οἱ γὰρ ζυγοὶ (i. ζύγιοι aut ζυγῖται) —. Cf. schol. Arist. Ach. 161. V. Herw. ad Oed. R. 923.

1619. διδάσκεσθαι βαρὺν —] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ | φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; Connectendum videtur διδάσκεσθαι cum σωφρονεῖν.

1620. σωφρονεῖν εἰρημένον mss. σωφρονεῖν κεχημένον Elmsl. ad Her. 801. Karst., coll. Pers. 829. πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχημένον | πινύσκειτ' εὐλόγοισι νοουθετήμασι. Sed κεχημένω potius postularetur. Cf. 1611. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι | ἰδόντα (imo ἰδόντι).

1621. νήσιδες δύαι] Cf. Prom. 621. νήσισιν αἰκίαις. Eur. Iph. T. 973. νῆσις βορᾶς. τὸ γῆρας] τὸ ῥῖγος ingeniose et, ni fallor, vere corrigit Margoliouth, coll. Plat. Euthyphr. p. 4 D. ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ῥίγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει.

1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε] Cf. Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. τάδε;] Qu. τάδε (sic). ἰατρομάντις] Cf. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

1625. γίναι, σὺ —] Qu. γυναικὶ (ἄμα) —.

1626. αἰσχύνουσ'] Leg. αἰσχύνας aut αἰσχύνων.

1627. Cf. 1634. ἐπειδὴ τῶδ' ἐβούλευσας μόρον.

1628. κλανμάτων ἀρχηγενῆ] Cf. Eur. Hipp. 881. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

1629. Ὀρφεῖ — χαρᾶ] Cf. Eur. Bacch. 561. ἔνθα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μούσαις, ξύναγεν θῆρας ἀγρώτας.

Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν] Cf. Suppl. 768. εἶναι βύβλον (ῥ) δὲ καρπὸς etc. Soph. Oed. R. 717. παίδων δὲ βλάστας etc. El. 1400. πασῶν ἔβλαστε —.

1630. πάντ' ἀπὸ φθογγῆς] Qu. πάνθ' ὑπὸ φθογγῆς.

1631. ἠπίοις ὑλάγμασιν] νηπίοις ὑλάγμασιν Jacob. Karsten. Recte proculdubio. Cf. 1672. ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.

1632. ἄξει] Qu. κνίξεις, provocas, irritas.

1634. ὅς οὐκ] Loge ὅστις γ'. Qu. ὅς γ'. Et sic Karsten. Cf. 1400. Soph. Phil. 1266. οὐ γάρ ποτ' εὖνον τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα, | ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαθῶν | ἀπεστέρηκας.

1636. Qu. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖ. Qu. καὶ λέγειν.

1637. ἐχθρὸς ἦ] ἐχθρὸς ὦν Herwerden. Deinde ἔχων δὲ τοῦδε σκῆπτρα νῦν πειράσομαι | ἄρχειν πολιτῶν (ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων — codd.) conj. idem. παλαιγενῆς] I. q. παλαιός.

1638. κρατῶν δὲ —] Qu. ἐκ τῶν δὲ — Jacob. Recte, opinor.

1639. Cf. Soph. El. 1462. ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος | ἐξήρειτ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν | στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν | ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύση φρένας. Diodor. Sic. II. 19. τῶν ζώων ἀπειθούτων τοῖς χαλινοῖς. πειθάνορα] Imo, ni fallor, πεισάνορα, ut τρουσάνωρ, δεισάνωρ, ῥηξάνωρ, φνξάνωρ, φθισήνωρ, ὄλεσήνωρ (Theogn. 399. ὄλεσήνορας ὄρκους), Στησήνωρ (Herod. V. 113. sive Στασάνωρ Strab. XIV. p. 683.), Πεισίστρατος, πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361.), etc. Sed πείθαρχος est Pers. 366. et Πειθήνωρ, ni fallor, alicubi. Cf. στυγάνωρ (Prom. 724.), φιλάνωρ, etc.

1640. Qu. ζεύξω βαρείαις ξυμφοραῖς, vel βαρείαις ἐν δύαις, vel βαρείαις ἀλύσειν, vel ζεύξω ἔν βαρείαις συμφοραῖς —. (Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά. Sept. 314. βαρείας — τύχας. Ag. 199. βαρεῖα — κῆρ. Suppl. 105. πάθρα — βαρέα.) Vel ζεύξω δύαισι νήσιον —. (Ipse Aegisthus minatur supra 1621. δεσμοὶ δὲ καὶ τὸ γῆρας (l. ῥῆγος) αἴτε νήσιδες | δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατοι φρενῶν | ἰατρομάντις. Cf. Prom. 622. νήσιον αἰκίαις.) Recte animadvertit Madvig, "In litteris οντιμη latet dativus substantivi feminini generis cum βαρείαις (littera σ intercudit ante σειραφόρον) significansque frenos frenorumve aliquam partem. Ἠνίαις, quod et versui et sententiae (?) satisfacit, a litteris videtur nimium discedere, sed utar eo donec propius repertum erit." Cf. Prom. 107. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζενγμαί τάλας. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔζενξ' ἀνάγκη (αἰτόν). Eur. Hel. 262. τίνι πότμῳ συνεζύγη; Hipp. 1389. οἶα ξυμφορᾶ ξυνεζύγης. ζεύξω — σειραφόρον] Cf. 842. ζευχθεῖς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. Herod. VII. 85. χρέονται σειρηῖσι (funicibus, restibus) πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων. βαρείαις] παριεῖς Margoliouth. Ellipsin in βαρείαις (ζεύγλαις) tuetur Karsten (coll.

καιρίαν παίειν, ἴσην τίνειν, εὐθεϊαν κρίνειν, τροπαίαν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι, διανταίαν οὐτάζειν, εὐθεϊαν ἔρπειν, etc.) Sed, loco diu perpenso, sic potius corrigendum suspicor ζεύξω βαρείαις ζύγιον, οὐ σειραφόρον etc. Prom. 462. κάζεινξα πρώτος ἐν ζιγυῖσι κνώδαλα | ζεύγλαισι δουλεύοντα. οὔτι μὴ mss. οὔτι μὴν — Wieseler. Karsten, coll. Soph. Phil. 1275. ἀλλ' οὔτι μὴν (δὴ?) νῦν. Qu. οὔτι δὴ, vel οὐχ ὅπως, vel οὐκέθ' ὡς.

1641. Cf. Soph. Fr. 727. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. δυσφιλής] δυσφιλεῖ Scal. Dind. conj. Karsten. I. e. odiosus. Cf. 1232. Cho. 624. 637. 1058. Eum. 54. Soph. Oed. C. 1258. ἐσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς δὲ δυσφιλής | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Post πῶλον virgula tantum distinxerim, quum ad κριθῶντα spectent verba ἀλλ' ὅμως etc. ὁ δυσφιλής — ξύνοικος] Respicere videtur Sophocles Oed. C. 1258. τῆς (ἐσθῆτος) δὲ δυσφιλής | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Cf. Simonid. Amorg. 6, 101. οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται, | ἐχθρὸν συνουκητήρα, δυσμενέα θεῶν. Supra 495. κόνις πηλοῦ ξύνουρος. Soph. Fr. 686. (λιμὸς) βαρὺς ξύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

1642. μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται mss. μαλθακὸν σφε πέψεται Karst., coll. Arist. Vesp. 645. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶνει χαλεπὸν etc. Herod. I. 161. οὐδεὶς — πέμματα ἐπέσσετο etc. Qu. μαλθακὸν σφε θήσεται.

1644. ἀλλὰ σὺν γυνή — ἔκτειν' ἀλλὰ σὴ γυνή Stanl. Cf. Soph. El. 302. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. Lege ἀλλὰ νιν —.

1645. χώρας μίασμα] Cf. Cho. 1028. πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.

1649. δοκεῖς mss. δοκεῖ recte Aur. Cf. Sept. 635. γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς (δοκεῖ recte M. sup. σοι). et ad Ant. 1102.

1650. 1651. εἶα δὴ] Cf. Eur. Fr. 693. εἶα δὴ. 781, 8. ἀλλ' εἶα.

1650. τοῦργον οὐχ ἕκασ τόδε] Cf. Soph. Ph. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.

1651. πρόκωπον] Qu. πρόκωπος. Cf. Eur. Or. 1477. πρόκωπον ξίφος ἐν χεροῖν ἔχων. Confer μονόκωπος (Eur.).

1652. ἀλλὰ μὴν κάγῳ —] Cf. Arist. Ach. 428. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ μὴν (κάκεινος μὲν vulg.) κάκεινος ἦν | χωλὸς, etc.

1653. δεχομένοις λέγεις —] δεχομένοις λέγεις τὸν ὄρνιν (gl. θανεῖν σε?) Herw. ad Oed. R. 52. Cf. ad Soph. El. 668. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. Pl. 63. Herod. I. 63. φὰς δίκασθαι τὸ ῥηθέν. VIII. 114. δεξάμενος τὸ ῥηθέν. Eur. Herc. 1185. εὔφημα φώνει. AM. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. Soph. Aj. 591. τοῖς ἀκούουσιν λέγε. Ion. 573. Arist. Pl. 63. τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα] Cf. 1663. δαίμονος πειρωμένους. Sept. 506. θέλων ἐξιστορῆσαι (i. e. ἐκπειραθῆναι) μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης. Legerim τὴν τύχην θ' αἰρούμεθα. ἐρούμεθα libri. ἐρώμεθα Schütz. Blomf. αἰρούμεθα Canter. Tyrwhitt. Karst.,

coll. Suppl. 380. ἀμηχανῶ δὴ — δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε καὶ τύχην ἐλεῖν (?). θανεῖν σε] Qu. θανεῖσθαι.

1655. ἐξαμῆσαι — δόστηνον θέρος] Cf. Pers. 822. ὄθεν πάγκλαυτον ἐξαμῆ θέρος. πολλά] Leg. κάρτα.

1656. Cf. Eur. Alc. 673. παύσασθ'· ἄλις γὰρ ἢ παροῦσα συμφορά. Ion. 975. καὶ νῦν πῆματων ἄδην ἔχω. ἄλις γ' ὑπάρχει] Lege ἄδην —. Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Pr. 585. Vel πημονῆς δέ γ' (γὰρ) ἄλις ὑπάρχει. μηδὲν ἡματώμεθα mss. μηδὲν αἱματώμεθα Stanl. μηδ' ἔθ' αἱματώμεθα Blomf. Karst. Malim μηκέθ' αἱματώμεθα.

1657. στείχει' ἔνδον οἱ γέροντες πρὸς δόμους χοῖ πεπρωμένους | πρὶν παθεῖν Wakef. S. C. § 30. στείχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες Herm. Franz. Dind. Schwerdt. ("Sed Aegistho quae dicenda erant superioribus versibus absoluta sunt; hae minae et jussa nihil omnino ad eum pertinent", ut monuit Madvig.) στείχει' ἤδη χοῖ γέροντες Madvig. Qu. στείχει', ὦ γέροντες, εἶσω —. (Exciderat εἶσω post simile -ες). Vel στείχειθ' ὑμεῖς οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένοις | πρὶν παθεῖν εἶξαντες. πεπρωμένους τούσδε libri. πεπρωμένους Scal. πεπρωμένοις (i. e. rebus fato decretis) Madvig, Jure miratur Karsten non offendisse criticos in δόμους πεπρωμένους.

1658. πρὶν παθεῖν ἔρξαντας αἰνά· χοῖν τάδ' — Schneidewin. εἶξαντε καιρῶ Sch. στέρξαι δὲ καιρὸν Faehse. Qu. ἔρξαι τόδ' ἔργον, vel ἔρξαι δὲ καιρὸν. ἔρξαντες] εἶξαντες recte Madvig. καιρὸν] αἰνεῖν alii. ἀρκεῖν Madvig. Qu. ἀξεπράξαμεν.

1659. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ' ἔχοίμεθ' ἄν mss. εἰ — ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν Herm. (Cf. 1653.) εἰ — τοῦμπαλιν, δεχοίμεθ' ἄν Wecklein. (Quod ad τοῦμπαλιν, Wecklein confert Pers. 223. τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε. Ag. 1424. τοῦμπαλιν. Prom. 202. Xen. Cyr. VIII. 4. 32. Herod. II. 19.) Qu. εἰ δέ πως (τις) μόχθων γένοιτο τῶνδε λύσις, ἐλοίμεθ' ἄν.

1661. θανεῖν] κτανεῖν Elmsl. Frequens horum verborum est confusio. παιθεῖν] Leg. μαθεῖν.

1662. ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι feliciter Wakefield. Karsten. Quod et ipse conjeceram. Cf. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασ' ἃ μὴ 'σι καίρια, etc. Qu. ματαίαν γλῶσσαν ἐξακοντίσαι. Anth. Pal. VII. 405. 6. ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. Trag. adesp. 442. αἰσχρόν γ' ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους. Eur. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα. Tro. 114. ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσεύς ἐξακοντίζω πόνους; Eur. Iph. T. 362. ὄσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Cf. 1459. ἀπηνθίσω.

1663. κάκβαλεῖν ἔπη] Cf. Cho. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλά στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη. Herod. VI. 69. ἔγνω ὡς ἀνοίη τὸ ἔπος ἐκβάλου τοῦτο. Hom. Od. 4, 503. εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε. Plat. Resp. V. 473 E. Crit. 46 B.

Er. VII. 344 D. Hippocrat. init. ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐκβάλωμεν. Arist. Ran. 595. εἰ — ἐκβαλεῖς τι μαλθακόν.

1664. σῶφρονος γνώμης δ' ἀμαρτήτων κρατοῦντα mss. σῶφρονος γνώμης ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα προσκυνεῖν Peil., coll. Prom. 936. σέβου, προσεύχου, θῶπιτε τὸν κρατοῦντ' αἰεὶ. Qu. τοὺς κρατοῦντας οὐ πρόπει, νεὶ τὸν κρατοῦντ' οὐ καίριον. γνώμης δ'] Lege γνώμης θ'.

1665. προσσαίνειν] Cf. Prom. 835. τῶν δὲ προσσαίνει σε τί; Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου — προσσαίνουσί με.

1667. ἀπενθύνῃ] Cf. Soph. Aj. 71. τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας | δεσμοῖς ἀπενθύνοντα. 542.

1668. οἶδ' ἐγὼ —] Cf. Eubul. com. III. 208. κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν, | οὐ δῶσι' αἰεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι. Eur. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Phoen. 396. αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φηγάδας, ὡς λόγος. Soph. Ant. 1262. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Menand. mon. 42. αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν.

1669. πρᾶσσε, παίνου] παῖς, ἀγάλλου δὴ F. G. Schmidt. Qu. πρᾶσ' ᾧ σοι δοκεῖ. πρᾶσσε] Prosper. Cf. Prom. 939. δράτω, κρατεῖτω — ὅπως θέλει. Qu. καὶ σὺ παίνου —. ἐπεὶ πάρα] Redde, quandoquidem licet.

1670. μωρίας] Sermonis stulti. Sic alibi μῶρα ἔπη. χάριν] χρόνῳ conj. Weckl., coll. 1666. Suppl. 732. Cho. 935. 295. Ag. 702. Eum. 498. τῆσδ' ἐπηρείας, γέρον F. G. Schmidt. Qu. τῆσδε μωρίας, γέρον. ἴσθι — δώσων] Cf. Soph. El. 298. Aj. 1174. Ant. 1065. 460. Arist. Ach. 325.

1672. μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων] Criminationum, objurgationum. ματαίων τῶνδ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ Rauchenstein. Fort. μάταια ταῦθ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ —. (προτιμᾶν τι est Eum. 640. 739.) Cf. ad Pl. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου. Dem. p. 80. κινδύνους, ὧν οὐδὲν προτιμᾶ. ματαίων — ὑλαγμάτων] Cf. 1631. νηπίοις ὑλάγμασιν. Arist. Vesp. 140. Αἴσωπον — θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.

1673. Qu. τῶνδε πημάτων τέλος (ἄκος, λύσιν). Cf. 1658. (Fortasse excidit vox τέλος propter subjecta verba τέλος Ἀγαμέμνονος). Vel τῶνδε τῶν μόχθων ἄκος. (Cf. 1659. εἰ δὲ τις μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄκη, δεχοίμεθ' ἄν.) Vel πάντα τῶν δόμοις καλῶς.

C H O E P H O R O E.

1. πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη] Cf. 489. 583. 985. 1063. et 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους. Sept. 640. καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπιήρας λιτῶν | τῶν ὧν γενέσθαι. Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579.

Diphil. com. IV. 388. ὦ τόνδ' ἐποπιεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον.
Soph. El. 1374. χωρεῖν ἔσω (ἔργον νῶ) πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη |
θεῶν. χθόνιε] Cf. 125.

4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῶδε] τύμβου — τοῦδε corrigat Naber,
coll. 200. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε.

5. κλύειν, ἀκοῦσαι valet auditu percipere (ξυνιέναι), κλύειν
simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. κλύον-
τες οὐκ ἤκουον. Eur. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα.

6. πλόκαμον — πενθητήριον] Sic κόμα πενθήρης Eur. Phoen.
332. πένθιμοι κουραὶ Suppl. 972. Cf. λυμαντήριος Ag. 1438. etc.

8. παρῶν ὤμωξα] Cf. 1014. νῦν ἀποιμῶζω παρῶν (αὐτόν).

11. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα] Cf. 17. 24. Eur. Hel. 1204.
Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει. Alc. 1050. ὡς ἐσθῆτι
καὶ κόσμῳ πρέπει. 512. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρεπεις
ἐσθήμασιν.

12. νερτέροις] Qu. νερτέρων.

14. ἐπεικάσας τύχῳ] Cf. 949. Δίκαν δέ νιν etc. Ag. 1232. τί
νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; Suppl. 558. Eur. Iph. T.
1321. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 825. τίνα
τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσανδῶν τύχῳ; Soph. El. 663.
ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κῦρῳ | κείνου; Phil. 222.

16. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Cf. ad Arist. Vesp. 984.

17. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blomf. ad Pers. 690. πένθει
λυγρῶ πρέπουσαν] Cf. 731. Eur. Alc. 512. τί χρῆμα κουρᾶ τῆδε
πενθίμῳ πρέπεις; Iph. A. 1618. πένθους λυγροῦ. Cf. Pers. 609.
Eum. 107. Soph. El. 1187. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

19. γενοῦ δέ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw.,
coll. 522. θέλοντι δ' εἶπερ οἴσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε. θέλων] Cf.
814. ξυλλάβοι — θέλων. 522. 765. 793. 814. Suppl. 144. Ag. 644.
Pind. Isthm. VI. 43. θυμῶ θέλων ἀρὰν ἀκούσας. Soph. Fr. 607.
ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. Eur. Her. 109. ἰκεσίαν —
ξένων προστροπᾶν.

23. χοᾶν Casaub. malit Blomf. ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ] Cf.
Arist. Ran. 1361. ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας ὀξυτάταιν
χεροῖν Ἑκάτα (ex Aeschylo).

24. παρηῖς —] Cf. Eur. Andr. 828. σπάραγμα κόμας ὀνύχων
τε δαί' ἀμύγματα θήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρηῆδος ὄνυχα λευκὸν
αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον. Hec. 653. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ'
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. ἄλοκι]
Cf. Rhcs. 796. βαθειᾶν ἄλοκα τραύματος λαβῶν. Herc. 164. δορὸς
ταχεῖαν (βαθειᾶν?) ἄλοκα.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. ἰνυμοῖς]
Cf. Eur. Her. 127. τί δῆτ' ἰνυμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορὰ; Ab ἰύζειν
(i. e. ἰοῦ λέγειν). Confer v. μυγμός a μύζω.

28. ὑφασμάτων λακίδες] Cf. Pers. 835. λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Arist. Ach. 423. λακίδας — πέπλων (trag.). ἔφλαδον] Dissiluerunt. Cf. Theocr. V. 148. ἄλγεσιν] Qu. ἀλγέων.

32. τορὸς — φόβος] Cf. 35. Prom. 181. διάτορος φόβος, Cf. ad Sept. 564.

33. δόμων] Qu. φρενῶν.

34. κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Soph. El. 610. μένος πνέουσαν.

36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίπνων] Cf. Pers. 515. ὡς ἀγὰν βαρὺς etc. Suppl. 650. βαρὺς δ' ἐφίζει.

40. περιθύμως] Cf. Sept. 725. περιθύμους κατάρας. Soph. El. 128. ὡς ὁ τάδε πορῶν ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τὰδ' αὐδᾶν. 1466. Ant. 1259. Tr. 808.

41. τοῖς κτανοῦσί τ'] τοῖς κρατοῦσί τ' Naber.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν malit Herwerden.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. Cf. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ὤλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.). Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν.

45. γαῖα μαῖα] Cf. 66. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Sept. 16. γῆ τε μητροί. Prom. 90. παμμητορ τε γῆ. Eur. Fr. 944. καὶ Γαῖα μητερ. ἰάλλει] Cf. 497. Prom. 659. Supra ἰαλιτὸς 22.

46. ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν] Cf. ad Ag. 1663. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.

48. πεσόντος αἵματος πέδω] Cf. Eum. 471. πέδω πεσών. Eur. Ion. 457. ἴος — πέδω πεσών. Or. 88. δεμνίους πέπτωχ' ὄδε. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

51. βροτοστιγχεῖς] Cf. Prom. 824. Γοργόνες βροτοστιγχεῖς.

52. ἀνήλιοι] Imo ἀνάλιοι. δνόφοι καλύπτουσι δόμους] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' ἀγλὴν κατὰ δώματος αὐδᾶται (?). Pers. 535. ἄστν τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῶ κατέκρουσας. Infra 811. δνοφερᾶς καλύπτρας.

54. ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. ἄφατον ἀδάματόν τε καὶ δνσοῦριστον.

59. τὸ δ' εἰτυχεῖν, τόδ'] τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' Rossbach de Chor. p. 11.

60. θεός τε —] Cf. Eur. Hel. 560. ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.

62. ἐν φάει] In luce, in vita, i. e. in plena luce, in media vita.

63 sq. Cf. 1009. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. Φάος has

been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the μεταίχμιον." (Green on Aves v. 187.).

64. μένει χρονίζοντ' ἄχη] μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. μένει χρονίζοντ' ἀτυχῇ Herm. ἄχη χρονίζοντα βλύειν Weil. τὸ δ' — μένει χρονίζον τε βρύει K. O. Muller. Qu. μένειν χρονίζοντα ποιεῖ, vel μένειν χρονίζοντ' αὐτ' ἔᾱ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἔᾱ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη.) βρύει ex v. 70. venisse vidit Hermann.

65. ἄκρατος mss. ἄκρατος (i. e. pura, mera) Schütz. Dind. Recte fortasse. Qu. ἄφαντος obscura. Cf. ad Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Sed nil temere mutandum. Tres status indicantur, lux (vita media), crepusculum (senectus), mors. His adjunguntur epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄκρατος (irrita). Schol. ἄλλοις δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὄρασθαι ὑπ' αὐτῆς· ὅμως δὲ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν ἑαυτὸν.

66. ἔκποθεν mss. ἔκποθένθ' Schütz. δι' αἵμ' ἄπαξ ποθέν δ' — Wecklein, coll. Ag. 1019. Eum. 647. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ] Cf. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα.

67. τίτας] I. e. vindex. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (impunitus). Forma Homerica est ἄντιτος, Π. ὦ. 213. Sed legerim μέλας. Sic Eur. El. 318. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

69. διαλγῆς ἄτα] Qu. βαρεῖ' ἄτα.

71. οἴγοντι] θιγόντι Scal. Steph. Blomf. Bamb. Recte. Cf. 66. οὔτι] οὔτε Both. Herm. etc. νυμφικῶν ἐδωλίων] Cf. Sept. 454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων. Soph. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίοις.

72. πόροι] Ἄν ῥόοι? ὁδοῦ] Ἄν ὁμοῦ?

73. βαίνοντες] Ἄν ῥέοντες?

74. ἰοῦσαν] κλύσειαν ἄν Bamb. Franz. Recte. Idem et ipse conjeceram.

77. δούλιον] δοῦλίον μ' Conington. Recte.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.

79. πρέποντ'] Ἄν δοκοῦντ'?

80. φερομένων] Ἄν φερομέναν?

81. κρατούση] Leg. κρατούσα. δακρύω] δακρυχέω V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρύω corruptum jure habet Porson. ὑφ' εἵμάτων] Cf. Soph. Aj. 1145. ὑφ' εἵματος κρυφείς (κρυβείς al.). Eur. Hec. 346. δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα.

82. δεσπότην mss. δεσποτῆν Stanl. Cf. ad 53.

83. πένθεισιν παχνομένη] Cf. Eur. Hipp. 803. βρόχον κρεμαστόν ἀγχόνης ἀνήψατο. | ΘΗ. λύπη παχνωθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός; Ag. 1512. πάχνα κουροβόρω. Lege — παχνομένα.

84. δωμάτων εὐθήμονες] Cf. Apoll. Rhod. I. 569. τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ etc.

87. τύμβω] τί φῶ Ahrens. Cf. 118. 91. Om. δέ.
 89. παρὰ] An τάδε?
 91. τῶνδ' — θάρσος] Cf. Prom. 16. τῶνδε τόλμαν. οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Eur. Hel. 572. ἐγὼ δὲ Μενέλεώ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Oed. C. 317. καί φημι κάποφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ. Prom. 925. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἄν γενοίμαν.
 92. χέουσα τόνδε πέλανον] Cf. Eur. Fr. 912, 2. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοήν | πέλανόν τε φέρω.
 94. ἔστ' mss. ἴσ' Bamberg. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387., coll. Pers. 222. (Recte. Cf. 148. et Pers. 220. πρηνυμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἔσθλά σοι πέμπειν etc.) εὖ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751. Qu. ἔστ', ἀντιδοῦναι —.
 95. τε mss. γε Stanl. Blomf. τῶν κακῶν] τῶν καλῶν Elmsl. l. l.
 97. πατήρ, τὰδ' ἐκχέασα] Qu. πατήρ ποτ' (vol. τότε) ἐκχέουσα.
 98. ἐκπέμψας] An ἐκρίψας? Qu. ἐκπέμψας, πάλιν, | δικούσα etc.
 99. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν] Cf. Theocr. XXIV. 94. ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος.
 100. ἐστὲ] Estote.
 102. ἔνδον καρδίας] An αὐτὰ καρδία? Requiritur enim obiectum.
 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (sic L. τυγχάνει al.) τάδε. Ag. 1049. πείθοι' ἄν, εἴ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. 1365. χαίροισι' ἄν, εἴ χαίροισι'. et Horatianum illud, 'si quid novisti rectius istis, | candidus imperti.' εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Fr. 65 a. Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον. ἔχοις] ἔχεις Jacobs. Blomf. Male. Cf. Ag. 1049.
 109. σεμνά] An χρησιτά?
 111. πρῶτον μὲν αὐτήν] An πρῶτον σεαυτήν? Sed cf. Ag. 1544. κτείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς. αὐτήν] Pro ἑμαυτήν. Cf. 1014.
 112. ἐπεύξομαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte.
 113. ἤδη φράσαι] ἤδη φρασας Naber, quum incongruum hic sit verbum medium φράζεσθαι.
 115. κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμως] Cf. ad Sept. 718. καίπερ οὐ στέργων ὄμως.
 116. τοῦτο κἀφρένωσας —] Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένον.
 121. τι φράζουσι] Qu. φράσον τόδ'.
 122. μοῖσιν] Qu. μ' αἰτεῖν.
 124. (ἄρηξον), Ἐρμῆ supplent Herm. Kl. (ἐριούνη) Ἐρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Eur. Hec. 791. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω δείσας. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis'.
 125. Cf. Sept. 640. καλεῖ — θεοὺς — ἐποπιῆρας — γενέσθαι. κηρύξας] l. q. καλέσας. Ἐρμῆ χθόνιε] Cf. ad 1.

126. πατρώων —] Cf. Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209. δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 690. ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 903. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον. Sept. 272. θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Soph. Aj. 976. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

129. χέουσα — χέριβας] Cf. Soph. El. 84. πατρὸς χέοντες λουτρά. βροτοῖς] Leg. νεκροῖς aut φθιτοῖς (Herm.). Cf. ad Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα.

130. πατέρ' (πατέρ G.) ἐποίκιτερον (ἐποικτεῖροντ' G.) ἐμὲ mss. Qu. καλοῦσα πατέρ', ἐποικτεῖρειν ἐμὲ etc. Vel καλῶ σε, πάτερ, ἐποίκιτερόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν (κατ.) δόμους.

131. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt, coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] φῶς τ' ἄναψον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. Qu. πῶς ἀνάξομεν (vel κατ.) φράσον. Vel ὡς ἀνάσσωμεν. Qu. φράσον. Vel — σῶν καθιστάναι δόμοις. Vel potius — σῶν κατάγαγέ μοι δόμους (κατάστησον δόμοις). Qu. — ὦδε πέμψον ἐς δόμους. Cf. 139. Pro πῶς fort. σῶν, aut ὦδ', aut ὡς.

133. πεπραμένοι — ἀλώμεθα] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Cf. 915. διχῶς (αἰσχυρῶς?) ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρὸς.

134. ἀντηλλάξατο] Pro viro priore.

135. ἀντίδουλος] Cf. Fr. 194. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς | δούς ἀντίδουλα. ἐκ δὲ χρημάτων] Imo ἐκ δὲ δωμάτων. Vel ἀπὸ δὲ χρημάτων. Cf. 275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.

137. πόνοισι] θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι. Eur. Andr. 699.) δόμοισι malit Naber.

138. σὺν τύχῃ τινὶ] Cf. Sept. 472. σὺν τύχῃ δέ τω. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτῆρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τω.

140. σωφρονεστέραν πολὺν] σωφρονεστέραν τρόπους F. G. Schmidt, coll. Men. Fr. 160. ἐννεῖσι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. σωφρονεστέρα πολὺν (et mox εὐσεβεστέρα) Mein. Recte, opinor. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sanctoque videri.'

143. λέγω] Fort. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὦ πάτερ, Blomf. Recte, opinor. φανῆναι — τιμάορον] Cf. Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. ἀντικαταθανεῖν] ἀντικατακτανεῖν v. l. ap. schol. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Hec. 266. Vide Iph. T. 715. Qu. ἀνταποκτανεῖν δίκην. δίκη Pors. Blomf. Cf. Ag. 331. infra 490.

τιμάορον] Forma soluta ut αὐτοέντης (αὐθέντης).

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] τῆς καλῆς ἀρᾶς Blomf. ἐν μέσῳ] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

147. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —] Cf. 94. Pers. 645. πέμπετε δ' ἄνω οἶον κτλ. 220. πνευμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνω τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] κωκυτοὺς ἀπανθίζειν con. Con., coll. Suppl. 72. γοεδνά δ' ἀνθεμίζομαι. Qu. ὑμᾶς δὲ κωκυτοὺς ἐπενφημεῖν χρεῶν. ἐπανθίζειν] Cf. Sept. 951. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμους (γενεὰν Herm.).

151. παιᾶνα —] Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. Pers. 619. χοαῖσι ταῖσδε νεοτέρων | ὕμνους ἐπενφημεῖτε. Eur. Suppl. 99. νεκρῶν τε θρήνους.

152. καναχῆς] Gl. ἡχητικόν. Schol. καναχηδὸν δακρύετε. δλόμενον] ὀρόμενον Naber, coll. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. 117. κῆμα — καχλάζει προαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 423. et ad Suppl. 782. Mendosum videtur δλόμενον.

154. πρὸς ἔρυμα —] Cf. 926. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. κακῶν κεδνῶν τ' | κεδνῶν κακῶν τ' Blomf.

156. πρὸς ἔρυμα τόδε] κλύε δέ μοι, σέβας, κλύ', ὦ δέσποτ' Bamberg. prob. Weckl.

157. ἐξ ἀμανρᾶς φρενός] Cf. 853. Ag. 546. ὡς πόλλ' ἀμανρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. 805. ἐπ' ἄκρας φρενός.

158. σέβας, ὦ δέσποτ'] An τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

160. ἀνήρ — Σκύθης] I. e. ferrum, ferreum telum.

167. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ] Cf. 1024. πρὸς δὲ καρδία etc. Prom. 881. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει. Herc. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ κατανήσω φόβῳ. Callim. H. Del. 139. φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα | Θεσσαλίη. Arist. Nub. 1392. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν ὅ τι λέξει. Anaxandr. III. 198. ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος· | ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἂν (l. ἂν τιν') ἴδης δεδοικῶτα. Trag. Fr. adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται.

168—204. Cf. Soph. El. 909. Eur. El. 509—527.

168. τομαῖον — βόστρυχον] I. e. sectum cincinnum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος. Nicand. Ther. 52. καὶ ἡ πριόνεσσι τομαίη | κέδρος. Eur. Iph. T. 703. καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δότω τάφῳ. Alio sensu ἄκος τομαῖον 539. Suppl. 268. τάφῳ] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

170. εὐξύμβολον — δοξάσαι] Cf. Soph. Tr. 694. ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.

172. οὐκ ἔστιν — νιν] Redde, There is no one except me (one) to have cut it. Cf. Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι. Qu. οὐκ ἔσθ' ὅς ἂν νιν πλὴν ἐμοῦ γ' ἐκείρετο. Vel — πλὴν ἐμοῦ σφ' ἐκείρατ' ἂν. Cf. 189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ τεκοῦσ' ἐκείρατο. De

constructione v. Monk. ad Alc. 117. *πλήν ἐμοῦ]* *πλήν ἐνός*
 Dobr. Dind. *πλήν ξένου* Weil. Herw. *κείραιτό νιν]* *σφ' ἐκείρατο*
 Herwerden. Fort. *σφ' ἐκείρατ' ἄν.*

173. *πενθῆσαι τριχί]* Cf. 8. Eur. Or. 458. *κουρᾶ πενθίμω.*
 Suppl. 973. *πένθιμοι κουραί.*

174. *δμόπτερος]* Cf. Pers. 559. Eur. El. 530. *βοστρύχους δμο-*
πέρους. Aesch. Suppl. 328. *πόνου δ' ἴδοις ἄν οὔδαμοῦ ταῦτόν*
περόν.

175. *τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν]* Cf. Eur. Iph. T. 256. *ἐκεῖσε δὴ*
'πάνελθε ποῦ νιν εἴλετε | τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 493. *τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.* Soph. Phil. 233. *Ἑλληνές ἐσμεν·*
τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

177. *μῶν οὖν]* Cf. ad Arist. Pac. 527. Qu. *μή νιν — ἦ τόδε.*

178. *προσείδεται]* Cf. Ag. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.*

180. *κουρίμην]* Leg. *κούριμον.* Cf. Agathon. Fr. 3. *κουρίμον*
χάριν τριχός. Eur. Or. 955. *σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον.*

181. *εὐδάκρυτα]* Cf. Ag. 442. *ψῆγμα δυσδάκρυτον.* Qu. *αὐ*
δακρυτά.

183. *καρδίας]* Leg. *καρδιά.* Cf. Pers. 880. *τᾶδε γὰρ προσήμεναι.*
 Ag. 1191. *δώμασιν προσήμεναι.* 1617. *νεριτέρα προσήμενος κώπη.*
 Suppl. 383. *τοῖς πέλας προσήμενοι.* Sept. 696. *μοι — προσιζάνει.*
 Ag. 834. *ἵος καρδίαν (l. καρδιά) προσήμενος.* 976. *δεῖμα προστα-*
τήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 179. 1121.

185. *δίψιοι]* *δίπτυχοι* Herw. Qu. *δακρύων.*

186. *πλημμυρίδος]* Cf. Eur. Alc. 181. *πάν δὲ δέμνιον | ὀφθαλ-*
μοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

187. *ἐλπίσω]* Aoristi subjunctivus. Cf. 171. *πῶς — μάθω;*
 844. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;*

188. *τῆσδε δεσπόζειν φόβης]* Cf. Ag. 543. *τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
 Pers. 241.

189. *ἀλλ' οὐδὲ μὴν]* Anglice, nor yet, still less etc. *νιν*
— ἐκείρατο] Cf. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλήν ἐμοῦ κείραιτό νιν. νιν]*
 Sc. *τὴν φόβην.*

190. *ἐμὴ δὲ μήτηρ —]* Cf. Soph. El. 1194. *μήτηρ καλεῖται,*
μητροὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ (ἔστ' ἴση?).

191. *δύσθεον]* Qu. *δυσμενές.*

192. *ἐγὼ δ' ὅπως —]* *ἐγὼ δὲ πῶς —;* conj. Blomf. Schol.
λείπει οὐκ ἔχω. τάδ' αἰνέσω] Qu. *φάσκω (λέξω) οὐκ ἔχω.* Id
 enim postulat sensus.

193. *ἀγλαΐσμα]* Cf. Soph. El. 908. *μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλήν*
κείνου μολεῖν. (De cinnino Orestis in tumulo Agamemnonis
 reperto.) Eur. El. 325. *πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαΐσμάτων.* Hel. 11. 289.
 Ag. 1312.

194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος*] Cf. Eur. Ion. 685. οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. ἀπρήκτοις ἐλπίσι φαινόμεθα (*σαιν. recte Pors.*).

195. *εὐφρον'*] ἢ *φρέν'* F. G. Schmidt. Leg *ἔμφρον'* (intelligent). Cf. 517.

196. *'κινυσσόμεν]* Cf. Prom. 157. *νῦν δ' αἰθέριον κίνυμ' ὀτάλας — πέπονθα.*

197. *ἀλλ' εὖ σαφηνῆ* mss. *ἀλλ' ἢ παρῆν μοι* F. G. Schmidt. Qu. *ἀλλ' εὖ σάφ' ἤδη*, ut jam Porson. *ἀποπτύσαι]* ἀποπτύξαι Porson. Qu. ἀποπτύσαι, vel ἀπέπτυσα.

199. ἦ] Or whether. Qu. ἦ *ξυγγενῆς εἰ ἔθηκε συμπενοῶν, ἔχειν?*

200. *τιμῆν]* *τιμῆ* P. Voss.

203. *στροβούμεθα]* Cf. Arist. Ran. 817. *μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.*

206. *ποδῶν δ' ὄμοιοι* M. *ποδῶν ὄμοιοι* Turn. Qu. *αὐτῶ δ' ὄμοιοι* (i. e. τοῖς ποσὶν αὐτοῦ), vel *ποδῶν ὄμοιοι τοῖς ἑμοῖσι κάμφρεῖς.*

210. *συμβαίνουσι τοῖς —]* Cf. Herod. II. 3. *ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι.* Arist. Eq. 220. *χρησμοί τε συμβαίνουσι* etc. Soph. Tr. 1164.

212. *τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα]* Angl. 'declaring the ratification of your prayers (so far).'

213. *ἐπαγγέλλουσα]* Requiritur participium (*αἰτοῦσα*, rogans) significans, quo sensu ut usurpetur *ἐπαγγέλλειν* vereor. Qu. *εὐχὰς — (ἑμὰς?) αἰτοῦσα.*

214. *ἐπεὶ — κρυῶ;]* Cf. Arist. Ran. 655. *ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν;* Plat. Gorg. 474 B. *ἐπεὶ οὐ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; ἕκατι δαιμόνων]* Cf. 436. 437. Eum. 759. Arist. Lys. 306. *τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.* Pind. Isthm. IV. 1. *ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία κέλευθος.* Archil. Fr. 68. *θεῶν — ἕκητι.* Eur. Ion. 1357. Herc. 277.

215. *εἰς ὄψιν ἦκεις —]* ἦκουσ' requirit Naber. Cf. Eur. Phoen.

201. *πόθου | ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.* Soph. El. 2.

216. *καλουμένη]* Invocanti, auxilium imploranti.

217. *πολλά σ' ἐκπαγλουμένην]* Qu. *πολλά σοι καλουμένη.* Vel *πολλά σούκπαγλουμένη* (σοι ἔκπ.).

218. *πρὸς τί]* Angl. in what respect. *δῆτα]* Malim δὴ γῶ. *κατευγμάτων]* Qu. *τῶν εὐγμάτων.*

220. *δόλον — πλέκει;*] Cf. Fr. 312. *δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* Plat. Conv. 203 D. *θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανὰς καὶ πόριμος,* Aelian. H. A. III. 30. *πλέκειν — μηχανὰς δεινότατος.* Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Eur. Andr. 66. Sic alibi *πλέκειν μηχανὰς, παλάμας, λόγους,* etc.

221. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αὐτοῦ, vel κατ' αὐτὸς αὐτοῦ —. αὐτοῦ] I. e. ἔμαντοῦ. Sic αὐτῶν (pro ἡμῶν αὐτῶν) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

222 sq. Cf. Soph. El. 880. ἀλλ' ἢ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κάπι τοῖς | σαντῆς. κακοῖσι κάπι τοῖς ἔμοῖς γελᾶς;

223 sq. Cf. Arist. Eq. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. | ΧΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμὲ τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

223. ἔμοῖσιν ᾄρ' mss. ἔμοῖσιν Vict. Dind. ἔμοῖς ᾄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἔμοῖς ᾄρ' aut ἔμοῖς τᾶρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμὲ τᾶρ' (ἔλξεις), ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

224. τάδ' ἐγὼ σε mss. ἄρα σ' ἐγὼ Dind. Leg. τάδε σ' ἐγὼ. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω (τὸ ὄνομα). Eur. Med. 352. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.

227. ἰχνοσκοποῦσα] Compositum ἐξιχνοσκοπεῖν legitur Soph. Tr. 271. Aj. 997.

228. ὄρᾶν] φωρᾶν F. G. Schmidt.

229. Cf. 168. ὄρῶ τομαῖον τόνδε βύστρουχον τάφω. ἀνεπτέρωθης] Cf. Eur. Or. 876. Arist. Av. 1443. Orest. 876. μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν; Eur. Pol. II. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (?) ἀναπτεροῖ. et ad Av. 1438.

συμμέτρον τῷ σῶ κάρα mss. συμμέτρον τῷ σῶ ποδὶ Pal. συμμέτροις τῷ σῶ ποδὶ conj. idem, coll. Eur. El. 533. συμμέτροισι σῶ κάρα (i. e. σοί) malit Herwerden, qui tamen versum abesse malit. Qu. σαντῆς ἀδελφῶ ξυνεμέτρον τὸν σὸν πόδα.

230. τὸ μῆ M. τομῆ Turn. Qu. κομῆ. Cf. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προσιθεῖσα σῆ κόμη. 532. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

232. εἰς δὲ mss. ἠδὲ Turn. Dind. Qu. ἐν δὲ, vel ἔτι δέ. σπάθης] Cf. Plat. Lys. 208. τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος — ἀπτεσθαι.

θήρειον γραφήν] Cf. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

233. ἔνδον γενοῦ] Call your thoughts home. Cf. Ag. 1052. Eur. Her. 700. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν. 709. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν; Herod. I. 119. ἰδῶν τε οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἔωντοῦ γίνεται. Soph. Phil. 950. ἐν σαντῶ γενοῦ. Pers. Sat. IV. 52. 'tecum habita etc.' χαρᾶ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργασθεῖν, τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.

234. οἶδα] οἶσθα malit Herwerden. Cf. Soph. Aj. 1359. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καῦθις πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καῦθις φίλα. 606.

235. μέλημα δώμασιν πατρὸς] Cf. Arist. Eccl. 905. τῷ θανάτῳ μέλημα. 973.

236. σωτηρίου] Qu. σωτηρία.

238. ὦ τερπνὸν ὄμμα] Cf. Ach. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα. ὄμμα] ὄνομα Valck. ad Phoen. 415. Bl. Pors. ad Orest. 1080. Herm. ad Hec. 433. Praestat ὄμμα.

239. ὄμοῦ· προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δὴ σ') ἀναγκαίως ἔχει) F. G. Schmidt. Qu. ἐμοὶ προσαυδᾶν σ' ἔστ' —. ἀναγκαίως ἔχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον (sc. ῥίπτειν). Vesp. 261. Antiph. com. III. 29. ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

240. ἐς σέ μοι ῥέπει] Lege ἐς σέ τοι ῥέπει. Cf. Soph. Oed. R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμέ ῥέπον.

242. νηλεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243 sq. Lege — φέρων. | μόνον Κράτος τε etc. Cf. Soph. Tr. 596 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα.

243. σέβας φέρων] σέλας φέρων Schutz. Hart. σέβας θ' ὄρᾶν F. G. Schmidt. Qu. σέβας θ' ἄμα.

244. Cf. Soph. El. 477. Δίκα δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη. συγγένοιτο] Annon συγγένοιτο?

248. πλεκταῖσι] Anglice, nooses. Cf. Eur. Iph. T. 1408. ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆσαν ἀγκύλας. Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. πουλύποδος πλεκτή. II. 622. τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ —; Plat. Legg. 824 B. Suspectum πλεκταῖσι. Qu. ἐν πλεκτάναις δς ἔθανε etc. I. q. πλεκτάναις, coils, wreaths. πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. ὄφρων πλεκτά-ναισι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ὠμῶν σπείραισι δράκοντων. Arist. Fr. 426. χθονία θ' Ἐκάτη | σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη (εἰλιξαμένη Pors.). σπειράμασιν] Anth. P. App. 109. αἰῶνος σπείραμα.

249. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. ἐκ δυοῖν — ὠρφανισμένος βίου.

250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauw. Herw. Recte, opinor.

251. πατρῶαν] πατρώοις recte Herwerden. σκηνήμασιν] σκηνώμασιν Herw. Schol. τῇ καλιᾷ. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει).

252 — 254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden. "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, ἰδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θυτῆρος etc."

253. ἰδεῖν πάρεστι, πατρὸς ἔστερημένω | ἄμφω, φυγὴν τ' — F. G. Schmidt. πατροστερὲς γένος idem. πατροστερῆ] Confer ὀμματοστερῆς, ἡλιοστερῆς, etc.

254. Cf. ad 133.

255. καὶ τοῦ θυτῆρος] Qu. τοῦ γὰρ θυτῆρος.

256. νεοσσούς] Cf. Eur. Andr. 441. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

257. χειρὸς] χάριτος F. G. Schmidt.

259. εὐπειθῆ (sup. ι) mss. εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341.

260. ἀνανθείς] Scribendum ἀνανθείς. Id quod ostendit compositum ἀφαναίνεσθαι.

261. βουθύτοις ἐν ἡμασι] Cf. Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγω.

262. κόμιζ'] Cura. ἄρειας μέγαν] Cf. 791. ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας etc. Cf. Arist. Vesp. 1023. μέγας ἀρθείς. Plut. Anton. 18. μέγας ἀρθείς.

266. ἀπαγγείλη] Lego ἀπαγγελεῖ. γλώσσης χάριν] Anglice, for the sake of that (gossip). Cf. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294. δὲ] Leg. τε.

268. κηκίδι πισήρει φλογός] Anglice, in the spurting pitch of the pine-wood fire. Cf. 1012. φόνου—κηκίς. 384. ἐφυνῆσαι γένοιτό μοι πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου etc. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκίς (i. q. ἀτμός) μηρίων ἐτήκετο etc. θανόντας] φθίνοντας F. G. Schmidt. Qu. θνήσκοντας.

269. Λοξίου μεγασθενῆς χρησμός mss. Leg. Λοξίας μεγασθενῆς | χρησμοῖς (297) κελεύων τόνδε etc.

271. κάθορθιάζων] Malim κάπορθιάζων, ut in Ag. 29. Pers. 1051. Cf. ad 954.

272. Cf. Soph. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους mss. τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους F. G. Schmidt. Fort. τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους. Vulgata certe tolerari nequit.

274. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα] Cf. Suppl. 272. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο. Fort. Ἀργεῖον γένος —.

275. Saevientem in eos mulctis non pecuniae (sed sanguinis) Steph. prob. Dobr. ad Ag. 82. V. Blomf. Gl. Ag. 81.

ἀποχρημάτοις] Cf. 136. ἐκ (ἀπὸ?) δὲ χρημάτων | φεύγων Ὀρέστης ἐστί. Cf. ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπόπολις, etc. ταυρούμενον] Cf. Eur. Med. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην. 184. τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν.

276. τῇ φίλῃ ψυχῇ] Anglice, 'with my own dear life.'

278. δυσφρόνων μειλίγματα] δυσφόρου δηλήματα F. G. Schmidt. (δυσφόρου jam Ahrens). "I. e. Furiarum." (Dobr.) Lego νεριτέρων.

279. βροτοῖς] τορῶς F. G. Schmidt. βροτοῖσι φάσκων conj. Blomf. Qu. τάσδε νῶν νόσους, vel βλαστάνειν νόσους.

280. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Prom. 368.

281. λειχήνας] Cf. Eum. 785. λειχήν ἄφυλλος ἄτεκνος. ἀρχαίαν φύσιν] Angl. its original (normal) substance (tissue).

282. 'I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri.' (Dobr.) *Ἀν ἐπαντελεῖν?*

283. *ἔφώνει]* *ἔφαινε* F. G. Schmidt. Quod etiam mihi in mentem venerat. *προσβολὰς Ἐρινύων]* Cf. Eum. 600. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μασμάτων.* Eur. El. 824. *πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῶ σκοποῦντι προσβολὰς.* Antiphont. 123, 22. *οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι.* Pers. 786. *ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.*

284. *τελουμένας]* Anglice, brought about.

285. *λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν]* Cf. Suppl. 87. *πάντα τοι φλεγέθει κἂν σκότῳ.* "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.)

289. *διώκεσθαι* Ald. Dind. *διώκεται* Rob. Recte. Porsoni *διωκάθει* ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113.

290. *πλάσιγγι]* *μάσιγι* malit Herw., non obstante auctoritate Etymol. M. p. 674, 20. *πλάσιγγις: ἡ μάσιξις, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ' Αἰσχύλῳ.* Cf. Sept. 590. Prom. 685.

291. Cf. Ag. 507. *οὐ γὰρ ποτ' ἠὔχουν — θανάων μεθέξειν φιλιτάτου τάφου μέρος. οὔτε — οὐ]* Ut in Prom. 450.

292. *φιλοσπόνδου λιβός]* Cf. Sept. 180. *φιλοθύτων ὄργιων. λιβός]* Cf. Eum. 54. *ἐξ ἀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα.* Fr. 68. *ἀφθονοστέραν λίβα.* Fr. 52. *Λιδὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.* Non legitur alibi vox *λίψ* apud Tragicos.

293. *βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς | μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινὰ* Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 233.

294. *μῆνιν· δέχεσθαι δ'* Elmsl. ad Oed. R. 817. Qu. *δέχεσθαι μηδὲ —.* Displicet *οὔτε et οὐδέ. οὔτε συλλύειν]* Imo *οὐδὲ συλλύειν.* Cf. ad Ag. 532. Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. *συλλύειν]* Cum Porsono una deversari explicat Dobr. 'operam praestare in expiando scelere' Blomf. *συνθύειν* Porsono tribuit Burges. ad Tro. p. 195. Qu. *συνναίειν.* Scholiasta per *συννοικεῖν* explicat.

295. *πάντων δ' ἔρημον aut πάντως δ' ἄτιμον* F. G. Schmidt. Cf. 635. *βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται.* Ag. 1279. *οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.*

296. *πάμφθαρτος μόρος est μόρος ᾧ τις πᾶς (παντάπασι φθείρεται. Sic δημόλευστος μόρος, ῥιπτὸς μόρος* Soph. Trach. 357.

297 sq. *πεποιθέναι, | κεί μὴ 'πεποιθή, τοῦργον ἐξεργαστέον, | (πολλοὶ γὰρ — ἀχηνία)* Dobr. Scribe *πεποιθέναι;* (sic).

301. *χρημάτων ἀχηνία]* Cf. Ag. 419. *ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις (ἀχηνία?).* Arist. Fr. 91. *νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία;*

302. *τὸ μὴ —]* Cf. ad Prom. 236.

303. *εὐδόξῳ φρενὶ]* *εὐτόλμῳ φρενὶ* aut *εὐδόξῳ δορὶ* F. G. Schmidt. Imo — *χερὶ.* Solennis est haec confusio.

305. τάχ' εἴσεται] Malim τάχ' εἴσομαι. θήλεια γὰρ φρήν τῆσδε γῆς (aut γῆς ἐμῆς) ἀρχηγέταις F. G. Schmidt. εἴσεται] εἴσομαι Herm. Keck. δηλώσεται F. G. Schmidt. εἰ δ' ἐμὴ nescioquis in Rhen. Mus. X. 462. ἢ δ' ἐμὴ — τάχ' εἴσεται F. G. Schmidt.

308. μεταβαίνει] Vitiosum hoc est. Qu. τάδε κραίνει. Vel διορίζει, vel διακρίνει, vel δότε ταῦτα.

312. Confer Ag. 1430. ἔτι σε χρὴ — τύμμα τύμματι τῖσαι. Recte se habent in anapaestis vulgares formae πληγῆς et πληγῆν. Cf. 403.

313. δράσαντι παθεῖν] Malim cum Blomfieldo δράσαντα παθεῖν. Sic Ag. 1563. μῖμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Cf. Fr. 282. δράσαντι γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Ag. 533. ἐξεύχεται τὸ δροῦμα τοῦ πάθους πλέον. Soph. Fr. 11. εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. 209. τὸν δρωῖντα γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Herc. 727. προσδόκα δὲ δρωῖν κακῶς | κακόν τι πράξειν. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Pers. 813. Eum. 868. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρωῖν γὰρ ἔχαιρες. Theogn. 593. εὖ ἔρδων εὖ πάσχε.

314. τριγέρων μῦθος] Cf. Ag. 750. γέρων λόγος. Cho. 805. γέρων φόνος. Fr. 316. γέρον γράμμα. Cf. Ag. 1332. δακτυλοδείκτων δ' | οὗτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, | μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.

315. ὦ πάτερ αἰνόπατερ] Cf. Ag. 389. φῶς αἰνολαμπές. Qu. αἰνόπατορ, ut ἀπάτωρ, εὐπάτωρ, ἀμήτωρ, δυσμήτωρ, etc. τί σοι —;] Cf. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; et ad 997.

316. φάμενος] Medium ut φάσθαι Pers. 701. τύχοιμ' ἀνεκαθεν] Qu. τύχοιμ' ἂν σέθεν οὐρίσας, vel τύχοιμ' ἂν κείσ' ἐπουρίσας, vel τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν (Suppl. 416.).

321. κέκληνται mss. κεκλήντ' ἂν Blomf. κέκληνται Wecklein. προσθοδόμοις] Schol. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. Qu. ἔνδικος (330) πρόσθε δόμων Ἀτρειδᾶν.

320. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον] Malim σκότου — cum Piersono. Cf. Soph. El. 86. ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ.

326. φαίνει] Sc. ὁ θανῶν, opinor.

328. ὁ βλάπτων] An ὁ καίνων?

329. καὶ τεκόντων] καὶ τὸ κεῦθος Weckl. Qu. τῶν τεκόντων.

334. ἐπιτύμβιος] Cf. Theocr. VII. 23. ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες. Cf. v. ἐπιμασιτίδιος (Sept. 349. etc.).

338. τί τῶνδ' εἶπερ] Cf. Suppl. 600. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.

339. ἀτρίακτος] Cf. δυσπάλαιστος 692.

340. χρήζων] I. q. εἰ χρήζοι.

344. νεοκράτα φίλον] νεοκράτα φιάλην Weckl., coll. Hom. II. ζ. 528. κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν. Hesych. νεοκράτας: νεωστὶ κεκερασμένας. νεόκρατοί τινες κρατῆρες ἐλέγοντο. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Etym. M. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδάς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Eur. Hipp. 253. χρῆν

γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίονασθαι. Herod. IV. 152. φιλίαι συνεκρήθησαν. VII. 151. φιλίην συνεκεράσαντο. Plat. com. ap. Athen. 665 C. νεοκράτᾳ (νεόκρατά vulg.) τις ποιείτω. Arist. Pac. 996—998. Cf. v. εὐκράς (Eur. Fr. 504, 2. βίος — εὐκράς). κομίσειεν Porson. Exciderat duae postremae syllabae propter proxime sequens εἰ.

345—353. Orestī tribuit Tyrwhitt.

345 sq. Cf. Hom. Od. ξ. 366. ἤχθητο πᾶσι θεοῖσι | πάγχυ μάλ' ὅτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπεισε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παραχαῖοι, | ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσω. ω'. 30—33. (Dobr.) εἰ γὰρ —] Cf. Eur. Andr. 1184. εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων. Soph. El. 95 sq.

347. δορίδατος] δορίκητος malit Blomf.

350. αἰῶνα mss. αἰῶ Ahrens, coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπε. prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.

351. πολύχωστον — τάφον] Cf. [Eur.] Rhes. 414. οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες. V. Blomf. Gl. Sept. 947.

354—362. Choro tribuit Tyrwhitt.

357. ἀνάκτωρ] Cf. Eur. Iph. T. 1414. πόντου ἀνάκτωρ. Tro. 1217. ἀνάκτωρ πόλεως.

359. "Duplici de causa, inquit, suspectum est ἐκεῖ: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post χθονίων. Aptum videtur πέλει."

363—371. Electrae tribuit Tyrwhitt.

365. ἄλλων] Qu. ἄλλω. δορικμητι] δουρικμητι Blomf. Similia sunt σιδηροκμηῆς (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμηῆσιν) et ἀνδροκμηῆς.

366. τέθαψαι mss. τεθάψθαι Ahrens. Weckl. Malim ταφῆναι (ut mox δαμῆναι). Schol. λείπει τὸ ὄφειλες.

368. νιν οὔτω δαμῆναι] Qu. σ' ὑπ' ἄλλοις δαμῆναι.

369. Supplere possis σὺ δ' αὖ vel ὁ δ' αὖ. Mox fort. θανατάφορον.

370. πρόσσω mss. πρόσω Pors. Qu. πόρσω.

371. ἄπειρον] An ἄπειρος?

374. Legerim ὀδυνᾶ γάρ.

375. διπλῆς — μαράγνης] Cf. ad Ag. 642. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλῆ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ. Prom. 691. ἀμφάκει κέντρον. Aj. 242. παίει μάστιγι διπλῆ. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι. Fr. 137. μάσθλητα δίγονον. Rhes. 817. ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μόρος.

376. τῶν μὲν ἀρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς | εἰσιν ἀρωγοί.

379. γεγένηται] Qu. κράτος ἔσται.
 380—384. Oresti dat Tyrwhitt.
 380. τε] Imo τι. Et sic Lud. Dind.
 381. ἀμπέμπων] Qu. ἄμπεμψον.
 382. ὑστερόποινον ἄταν —] Cf. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν ἔρινύν.
 383. Cf. Hom. Il. δ'. 160. εἶπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, | ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. βροτῶν] An φονέων. Vel δὸς τᾶ —?
 384. Cf. 268. οὐς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε | θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλόγος. τοκεῦσι] τόκοισι (mit Zinsen gezahlt) Weckl., coll. Homeri verhis σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.
 385. πενκάεντ' ὀλολυγμὸν] Soph. Oed. Col. 1610. φθόγγον — πικρόν. Ant. 423. πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος.
 386. Qu. τί γὰρ κεύθῳ; φρενὸς ἔνδον —. Schol. τῆς ὄψεώς μου.
 387. φρενὸς — ποτᾶται] Qu. φρένες — ποτῶνται.
 388. Cf. 259 sq.
 389. ἔμπας] ἐντὸς Martin. Schoemann. Hart. ὄργα F. G. Schmidt. οἶον pro θεῖον Herm. τί γὰρ κεύθῳ φρενὸς ἴον; ἔμπας — Ahrens. Cf. Hom. Il. φ'. 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 391. δριμὺς ἄηται κραδίας] δριμὺς ἀήτας, κραδίας — Blomf.
 392. ἔγκοτον] Qu. ἔμμοτον (471.)
 394—399. Electrae tribuit Tyrwhitt.
 396. δαίξας] Cf. Ag. 208. εἰ τέκνον δαίξω.
 400—404. Choro tribuit Tyrwhitt.
 400. νόμος μὲν] Qu. νόμος τις.
 401. χυμένας ἐς πέδον] Cf. Eum. 263. αἷμα ματρῶν χαμαὶ δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τὸ διερὸν πέδοι (πέδῳ) χύμενον οἴχεται. Eur. Her. 76. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ | χύμενον, ὦ τάλας.
 403. προτέρων mss. πρότερον Pors. etc. Cf. Eum. 934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα. et ad Arist. Nub. 1029. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.
 404. Cf. Philem. com. IV. 34. κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει. ἐπάγουσαν] ἐπάγουσιν Bigot. ἐπάγουσ' ἔτ' conj. Butl.
 405—409. ποῖ — ὦ Ζεῦ] Oresti haec tribuunt Tyrwhitt. et Wecklein.
 405. ποῖ ποῖ] Praestat ποῦ ποῦ.
 408. Qu. τῶν κάτω ἄτιμα.
 409. δωμάτων ἄτιμα] Qu. δώματ' ὄντ' ἄτιμα. πᾶ] ποῖ Elmsl. ad Her. 595. Recte.
 410 sq. κλύουσαν οἶκτον] Schol. κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούση. Qu. κλυούσα, vel κλύουσά γ', vel κλύουσα θρηῆνον. Cf. ad Ag. 1622. Sept. 564. τριχὸς δ' ὄρνιθος πλόκαμος ἴσταται | μεγάλα μεγαληγῶρων

κλυούσα | ἀνοσίων ἀνδρῶν. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος ἀδυπνόων κλύουσαν (κλύουσά γ'?) ἀρτίως δνειράτων. Suppl. 785. κελαινόχρως δὲ πάλλεταιί μου (μοι?) καρδία.

411. πέπαλται — μοι φίλον κέαρ] Cf. Soph. Oed. R. 153. ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων.

412. σπλάγγνα δὲ] Lege σπλάγγνα τε.

415. ἐπάρη Pal. ἐπάρη μ' con]. Con. Qu. ἐπ' ἀλκάν.

416. θρασέ'] Qu. θράσος.

417. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς] Qu. πρὸς τὸ φερόμενον καλῶς.

418. εἰπόντες Blomf. Cf. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ρέξας τύχοιμ' ἄν —; 997. Ag. 1233. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς | δάκος τύχοιμ' ἄν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον δορθῶς ἄν καλοῖμεν.

419. πρὸς γε τῶν τεκομένων; πάρεστι σαίνειν] Leg. — τῶν τεκομένων πάρεστι σαίνειν;

423. εἴτε] Qu. ἐν τε.

425 sq. Cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πένθιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κραῖτα πιτύλους διδοῦσα χειρός.

425. ἀπριγδόπληκτα] Lege ἀπριγδόπλακτα. Cf. 446. δίκαν. Ἄπριγδα legitur Pers. 1057. 1063. Et sic Herwerden. πολυπλάνητα δ'] Lege πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς —] Leg. τε χερὸς —. χερὸς δρέγματα] Cf. Ag. 1111. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χερὸς δρέγματα.

427. ἄνωθεν] κάτωθεν aut potius ἐνερθεν malit Herwerden. κτύπω δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.

428. ἀμὸν] Qu. αἰτοῦ vel ἀνδρός.

429. ἰὼ semel Well. Cf. v. ant. 451.

435. ἀτίμωσιν — τίσει] Cf. Ag. 700. ἀτίμωσιν πρασσομένα. 1529. τίσας ἄπερ ἔρξεν. ἄρα] Qu. τᾶρα aut ἄδε.

436. Cf. 214. ἔκατι —] Cf. Soph. Ag. 489. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που | καὶ σῆ μάλιστα χειροί.

437. πνεύσας γονίας] Cf. ad Arist. Eq. 437. ὡς οὗτος ἦτοι καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

438. νοσφίσας] Sc. βίου (Soph. Phil. 1427.). Cf. 491. Eum. 211. Phil. 684.

439. XO. praef. Ahrens. Conington.

440. ἄπερ] Qu. ἄπερ. 'And she was the author of the deed, she who thus ignominiously buries him.'

442. αἰῶνι σα] I. e. Orestis. ἄφερκτος] Cf. Pherecr. ap. Poll. X. 183. περιέρκτος. Qu. ἄφειρκτος. Cf. ad Soph. Aj. 593. πολυσινοῦς] Cf. ἀσινῆς Sept. 826.

447. πολυσίνους (eraso alt. σ) M. πολυσινοῦς Blomf. Dind.

449. χαίρουσα] ῥέουσα conj. Dobr. πολύδακρυον γόον] Cf. Arist. Th. 1041. πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον.
450. Qu. ἐν φρενῶν δέλτοις (δέλτω) γράφου. Vel ἐν φρεσὶν (τεαῖς) γράφου.
- 451 sq. δι' ὧτων δὲ συντέτραινε μῦθον] Cf. 55. δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαῖνον.
452. ἡσύχῳ] Leg. ἀσύχῳ. Cf. 446. δίκαν (sed δίκην Dind.).
454. ὀργᾶ μαθεῖν] Cf. ad Av. 462. Bekk. Anecd. 7, 3. ἀκοῦσαι ὀργῶ. αὐτός] Orestes? Qu. αὐθις.
455. καθήκειν] Anglice, to come down. Per ὀρμᾶν κατ' αὐτὸν explicat scholiasta. Reponendum suspicor μεθήκειν.
458. ὦδ'] Leg. ἦδ'. κεκλαυμένα] Flens. Cf. Soph. Oed. R. 1490. κεκλαυμένα Tyrwhitt. Loqui enim hic Orestem.
462. δίκας supplet Herm. Suppleas δίκην, τάδε, vel δόμοις.
463. τρόμος μ' ὑφέρπει] Cf. Ag. 270. χαρά μ' ὑφέρπει. Soph. El. 1112. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
465. δ'] Leg. τ'.
466. ἐγγενής] Inherent in the family. Cf. Ag. 1566. κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.
471. ἔμμοτον] ἔντομον Herw., coll. Ag. 17. Cho. 539. Inhaerens. I. q. ἔμπεδον, quod fortasse reponendum. Vel ἔμφυτον. Cf. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
472. τῶνδ' ἄχος] τῶν δ' ἄχος Sch. Leg. τοῖσδ' ἄχος. οὐδ' ἀπ' ἄλλων] Cf. Fr. 135. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περοῖς | ἀλισκόμεσθα.
474. δι' ὧμᾶν ἔριν αἱματηράν] Cf. Ag. 698. δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
478. ἐπὶ νίκη recte P.
480. αἰτουμένῳ Turn. Recte. Cf. 784. παραιτουμένα μοι — δὸς τύχας.
- 481—483. Oresti tribuunt Tyrwh. Schütz. Butler.
481. χρεῖαν] Anglice, request.
482. φυγεῖν μέγαν] τυχεῖν γάμων Schütz. Herw. ad Oed. R. 1208. ("certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq., ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. τυχεῖν με γάμβρου θεῖσαν — tentat Herw. ("Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. καὶ γὰρ χοάς σοι — γαμηλίους"). θανεῖν μέγαν Schoemann. Qu. φυγεῖν με γᾶν (γᾶς) — δίκην (βλάβην), vel φυγεῖν μ' ἄχος — μέγα, vel φυγεῖν μέγ' ἐμὲ — κακόν, vel φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν etc. Nisi addatur με vel ἐμὲ, προσθεῖσα requiretur, non προσθεῖσαν. Post Αἰγίσθῳ φθόρον supplet Herm. F. G. Schmidt. πόνον aut μόθον conj. Dind. κότον, βλάβην, δόλον, δόλους, μόρον alii. Qu. φθόρον, μόρον, κακόν, aut πότμον.
483. OP. praef. Tyrwhitt.
485. κνισωτοῖς χθονός] Fort. κνισητοῖς, vel τῶν κατὰ χθονός.
486. παγκληρίας] Cf. Eur. Ion. 827.

487. γαμηλίους] πανηλίους Mein. πανημέρους F. G. Schmidt. Qu. γαμηλίον, vel πανήμερον.

488. τόνδε πρεσβεύσω τάφον] Cf. Eum. 1. πρώτον μὲν εὐχῆ τῆδε πρεσβεύω — Γαῖαν.

489. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ'] Cf. Pers. 650. Ἀἰδωνεύς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης — Δαρειῖον. ἐποπτεῦσαι] Inspicere, ut deum. Cf. v. ἐπακούειν de diis usurpari solitum.

490. δὸς δὲ γ' Blomf. ad Sept. 212. δὸς σὺ δυσμόρον κράτος Herw. δὸς δὲ τοῖνδ' εὐφρων (vel ὀρθοῦν, coll. 584.) κράτος F. G. Schmidt. Qu. δὸς δὸς εὐμορφον κράτος. Vel δὸς σὺ δ'. Vel σὺ δὲ δὸς —. (Post — σα nimirum exciderat σύ.) Vel ὦ Περσέφασσ', ἐμοὶ δὲ γ' (gl. δός). εὐμορφον κράτος] Cf. Soph. Oed. R. 183. εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.

491. ἐνοσφίσθης] Sub. βίου. Absolute dictum, ut in v. 438. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Eum. 211. Sept. 982. (?). Qu. μέμνησο λουτρον ὧ σ' ἐνόσφισαν (vel ὧ ἔνεσφίσθης), πάτερ. Utique accusativus est v. prox. Vel ἐνθ' ἐδεσμούθης. οἷς] 'In quibus.' Fort. ἐνθ'.

492. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον] Cf. Ag. 1382. Qu. μέμνησο τὰμψίβληστρον. ἐκαίνισαν] ἐκαινέτην Valck. ad Phoen. 1310. Eur. Fr. 598, 2. δστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Qu. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας. Post μέμνησο enim postularetur genitivus ἀμφιβλήστρον. Vel ὧ σ' ἐκαίνισαν. Qu. ἐνόσφισαν.

493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις —] Qu. πέδαις ἀχαλκεύτοις δ' —. Cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλων χεροῖν. Eur. Phoen. 1392. τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί. Oed. R. 779. Aj. 435. 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. ἐθηρεύθης] ὅτ' ἠγρεύθης bene Naber. Malim πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἠγρεύθης, πάτερ. πέδαις ἀχαλκεύτοις] Cf. Eur. Fr. 598. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται πέδαις.

495. ἄρ' ἐξεγείρει —;] Cf. Eur. Or. 1236. οὔκουν ὄνειδῆ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;

496. ὀρθὸν αἶρεις — κάρα] Cf. Eur. El. 942. ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἶρει κακά (κάρα Tyrwhitt). Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

501. ἰδὼν — οἴκτειρε] Cf. Prom. 352. ἰδὼν ὤκτειρα. Suppl. 486. οἴκτισας ἰδὼν τάδε.

502. γόνον] γόον Bamb. Recte, opinor. Qu. ἄρσενά θ' ὁμοῦ σὸν γόνον.

504. Qu. οὔπω γὰρ οὖν τέθνηκας.

505. κληδόνες] Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

507. κλωστήρα — λίνου] Cf. Eur. Fr. 1001. λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβῶν. Arist. Ran. 1349. κλωστήρα ποιούσ'. Lys. 567.

Eur. Tro. 536. κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνοισι. Herod. V. 12. κλώ-
θουσιν ἕνον (λίνον?). ἐκ βυθοῦ] Cf. Arist. Eq. 609. ἐκ βυθοῦ
θηρώμενοι. Ran. 247.

508. τοιάδ'] Qu. γὰρ τάδ'.

509. λόγον] An γόον? F. G. Schmidt. Cf. Prom. 782. μηδ'
ἀτιμάσης λόγους.

510. καὶ μὴν —] καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τίμα τὸν λόγον
Canter. Choro haec tribuit Canter; Pyladis ea potius esse censet
Tyrwhitt. Qu. XO. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' εἰνάτον λόγον. ἀμεμφῆ
— λόγον] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφῆς. Suppl. 581. παῖδ'
ἀμεμφῆ. Sept. 909. ἀμεμφία. Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

511. ἀνοιμώκτου] Schol. πολυθρολήτου (πολυθρολήτου s. Enger).
Unde μάλ' οἰμωκτοῦ F. G. Schmidt. τύχης] στέγους (i. e. τάφου)
F. G. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Qu. ταφῆς.

513. δαίμονος πειρώμενος] Cf. Ag. 1664. δαίμονος πειρωμένους.

514. Cf. 1022. Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης |
πνεύματι μάργω. Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών.

515. ἐκ τίνος λόγου —;] Cf. Eur. Andr. 549. ἐκ τίνος λόγου
νοσεῖ;

516. τιμῶσ'] τίνουσ' (aut ποινὰς ἀνηκέστου πάθους) F. G. Schmidt.
Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. τὸ Ῥωμύλου πάθος καὶ τὴν
ὁμοιότητα τιμῶντες.

520 sq. τὰ πάντα —] De constructione cf. ad Sept. 681. Eur.
Fr. 411, 4. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα, | πύθονται ἂν ἄστοι πάντες etc.
Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. κοινῆ δὲ πλεύσας δεῖ
με καὶ κοινῆ θανεῖν. Arist. Pac. 1242—1244. Cycl. 333. δοραῖσι
θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἕμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδὲν μοι
μέλει. Eur. Fr. 579. πάλαι δέ σ' ἐξερωτηῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπειρογε.

521. ᾧδ' ἔχει λόγος] Sc. μοι.

522. θέλοντι] I. q. χρῆζοντι. Cf. Suppl. 144.

527. Cf. Eur. Or. 402. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

528. ποῖ τελευτᾶ — λόγος] Cf. 1075. ποῖ καταλήξει μετακοι-
μισθὲν | μένος ἄτης; Pers. 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν;
741. ποῖ τελευτᾶν; 735. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος;

529 sq. Ita Tyrwhitt, XO. ἐν σπαργάνοισι — δίκην. | OP.
τίνος — δάκος; | XO. αὐτῆ — ἐν τῷ 'νεύρατι (sic). Qu. ἐν σπαρ-
γάνοις τε.

529. ὀρμίσαι] ὀρμόσαι Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ὀρ-
βύλαισιν ὀρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. Transpone βορᾶς τινός.

531. μαστὸν est 545. Cf. Eur. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη
πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον. Hom. Il. ι'. 489. οἶνον ἐπισχῶν.
ἐν τῷνεύρατι Stanl. Tyrwh. alii.

532. ὑποσύγος mss. ὑπὸ σύγους recte Schutz. Blomf. Qu.
δάκος ὑπο.

533. *θρόμβον αἵματος σπάσαι*] Cf. 546. Eum. 617. *ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις*. Eum. 184. Plat. Crit. p. 120 A. *θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος*. S. Luc. Evang. XXII. 44. *θρόμβοι αἵματος*.

535. *ἐξ ὕπνου*] Post somnum. Cf. Eur. Bacch. 689. *ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας*.

536. *πολλοὶ δ' ἀνήθοντ'* (vel *δοῦλοι δ' ἀνήθον* — *λαμπιῆρας*, ob verba *δεσποίνης χάριν*) conj. Herw., transitivo sensus semper apud Tragicos usurpari verbum *αἰθεῖν* admonens, excepto Soph. Aj. 286. *ἦνίχ' ἔσπεροι | λαμπιῆρες οὐκέτ' ἦθον*. *ἀνήθον* — *λαμπιῆρες*] Anglice, blazed up. Cf. Arist. Thesm. 280. *ὦ Θραῖττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπιάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ (ἀνέρχεται?) τῆς λιγνύος*. Sed corrigendum *ἦθον* (Valck.).

537. *λαμπιῆρες*] *λαμπιῆρας* Cobet. F. G. Schmidt, quorum ille ad *πολλοὶ τῶν δμῶων* subintelligit, hujus correctio versus 536. nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίονσα λαμπιῆρος σέλας*. Theocr. XXIV. 46—52.

539. *ἄκος τομαῖον*] Cf. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λιτήρια | πράξας*. Ag. 17. *ὑπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος*. Pers. 631. *κακῶν ἄκος*. Eur. Hipp. 595. *τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον*. Cho. 168. *τομαῖον* — *βόστρυχον*.

540. *ἀλλ' εἴχομαι γῆ* —] Cf. Eur. El. 677. *καὶ γῆ τ' ἀνασσα, χεῖρας ἧ δίδωμ' ἐμὰς, | σὺ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, ἄμον' ἄμονε* etc.

542. *συγκόλλως*] Cf. Suppl. 310. Sept. 375. *εἰς ἀρτίκολλον*.

543. *τὸν αὐτὸν χῶρον*] I. e. *νηδύν*.

544. *οὐφίς*] Fort. *ὁ δράκων*. *ὠπλίζετο* Pors. Dind. *ἠϋλίζετο* alii. *εἰλίσσετο* Faehse. Qu. — *ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις εἰλίσσετο* (ἠϋνάζετο), vel *οὐφίς πρὸς ἀμὰ σπάργαν' εἰσελίσσετο*.

545. *ἐμὸν*] An *ἐμοῦ*?

546. *δ' τ'* recte Herm.

547. Ige *ἀμφὶ τάρβει τοῦδ' — πάθους* (pro *τῶδ' — πάθει*). Cf. 35. *ἔλακε περὶ φόβῳ*.

548. *ὡς ἔθρεψεν*] Qu. *ἦ γ' ἔθρεψεν*, vel *ἦ ἔξέθρεψεν*. *ἔκπαγλον τέρας*] Cf. Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν*.

550. *κτείνω*] *κτενῶ* recte Turn.

552. Qu. *γένοιτο ταύτη* (vel *ταῦτα*), vel *γένοιτό γ'*.

553. Qu. *τοὺς δέ γ' αὖ τί μὴ* (sc. *ποιεῖν*) *χρέων*.

554. Qu. *ἔσω* | *αἰνῶ*, *καλύπτειν δ' αὖ σε*.

555. Fort. *κρύπτειν δ' (τ') ἐπαινῶ*. *τάσδε*] Chorum.

557. Fort. *δόλω γε*. *ληφθέντες — θάνωσιν*] Qu. *θάνωσιν* — *ληφθέντες*. Vel *ληφθέντες — θάνωσιν*. Vel *ληφθῶσι κὰν ταῦτῳ βρόχῳ*.

558. *ἐφημίσειν*] Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσειν*;

559. *ἀναξ — τὸ πρίν*] Manifesto spurium esse contendit Herw.

μάντις ἀψευδῆς] Cf. Eur. Fr. 875 N. μάντις ἀψευδέστατος. Quod fortasse hic reponendum. τὸ πρίν] τὸ πᾶν F. G. Schmidt.

561. ἐφερκίους libri. ἐφ' ἐρκείους Turn. Idem error librorum est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. Fort. ξένος γε, ut hospes. Qu. κακ δορυξένων δόμον. Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένους. Versus fortasse interpolatus.

563. οἴσομεν libri. ἤσομεν Turn. Herm. etc. Cf. ad Soph. Tr. 323. οὐ τᾶρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλῶσσαν. Παρρησίδα] Malim Παρρησιίδα.

565. καὶ δὴ —] Suppose the servants — vertit Dobr., coll. Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθναῖσι. Adde Orest. 1108. καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται. φαιδρᾶ φρενὶ] Qu. φαιδρῶ κάρᾳ (i. q. προσώπῳ). Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι καὶ νῦν ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.

566. δαιμονᾶ] Cf. Sept. 1009. δαιμονῶντες ἐν (?) ἄτα. Phoen 902. ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.

567. ὥστ' ἐπικάζειν] ὥστ' ἐποικτίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ὥστε θαυμάζειν (vel θυμαίνειν) τινὰ, vel ὥστ' ἀπανγάζειν τινὰ, vel ὥστ' ἐπανγάζειν (ἀπ.), vel ὥστε νῶ 'σιδεῖν.

569. Λῶγ. ἀπείργετε, | Αἴγισθος εἶπερ —. Ad θυρωροῦς (565.) dictum.

570. εἶπερ οἶδεν] εἶπερ ἔνδον Herw. οὐ παρεῖδ' ἄν Naber. Αἴγισθος εἶπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρῶν F. G. Schmidt. (ἔνδον jam Herw. ἐν δόμοις Dind.). Qu. εἶπερ ἐστίν. Sic intus domique Cicer. de Sen. 4, 12.

571. ἔρκειον] Qu. ἐρκείων. Cf. 561. ἐρκείους πύλας. 642. ἀμείφων] Qu. ἀμείφας.

572. κἀκεῖνον] Qu. ἐκεῖνον.

573. ἢ κακ δόμων ἔπεισὶ [πρόσεισι?] μοι κατὰ στόμα F. G. Schmidt. Qu. ἢ καὶ μολόντα μ' ἔνδοθεν (εὐθέως) —. ἔπειτά μοι] ἔναντά μου Wakef. S. C. § 149. ἔναντα etiam Sch. Butler. κατὰ στόμα] Angl. face to face. Cf. Eur. Her. 801. Rhés. 409. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα.

574. "σάφ' ἴσθι — βαλεῖ"] Be assured (he does know) and is present before you. Qu. ἐρεῖ μ' εἰέναι —, vel προσστήσεται —, vel προσερεῖ —. βαλεῖν] Qu. βαλεῖ.

575. ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 657.

576. ποδώκει — χαλκεύματι] Cf. Sept. 623. ποδῶκες ὄμμα. Qu. ποδήρει — δεσμεύματι.

577. φόνου — ὑπεσπανισμένη] Cf. Pers. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. 1023. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Eur. Or. 1051. φίλων — ἐσπανίσμεθ'. Soph. Aj. 740. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;

578. ἄκρατον αἷμα πίεται] Cf. Soph. El. 785. τοῦμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ | ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. Tr. 1055. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου | πέπωκεν.

580. ἀρτίκολλα] Per ἡρμοσμένα explicat Hesychius. Cf. Sept. 373. καὶ μὴν ἄναξ ὃδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος, | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Soph. Tr. 768. προσπύσσειται | πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτῶν. 687. ἀρτίχριστος.

581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ —] Imo ὑμᾶς —. Cf. Suppl. 997. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμέ. Eur. Andr. 554. ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν. Soph. Oed. C. 664. γλῶσσαν εὐφημον φέρειν] Cf. ad Trach. 323. Ant. 1089. Qu. φορεῖν. Sic Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ. Sed cf. Suppl. 994. πᾶς δ' ἐν (ἐπὶ?) μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυκον φέρει | κακὴν.

582. Cf. Eur. Fr. 417, 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

583. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ, —] τὰ δ' ἄλλα τῷ θεῷ δεῦρ' ἐποπεῦσαι λέγω corr. Both. prob. V. D. in Class. Journ. III. 291. Idem et ipse conjeceram. Post λέγω virgulam tolle.

584. ὀρθώσαντί μοι] Qu. ὀρθῶσαί τέ μοι. ξιφηφόρους ἀγῶνας] Cf. 729. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

585. ἄχη] Qu. γένη, vel δάκη.

586. πόντιαί τ' ἀγκάλαι] Cf. ad Arist. Ran. 704. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Prom. 1019. πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βασιάσει. Fr. 301. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Eur. Hel. 1062. πελαγίας ἐς ἀγκάλας. 1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλας. Or. 1376. Nausicrat. com. IV. 575. πελαγίους ἐν ἀγκάλαις. πόντιαι] Ἄν πόντιοι? ποντίας bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. ποντία Oed. Col. 1659. sed ποντίους (ποντίας?) αὐλῶνας Tr. 100. τ'] Leg. δ'.

589. πλάθουσι] πλήθουσι malit Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Fort. γέμουσι, vel πλήρεις· ἔβλαστον δὲ καὶ (κάκ) πεδαιχμίου λαμπάδος πεδαόρου.

591. ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι mss. κἀνεμόεντι' ἂν αἰγίδων φράσαις Blomf. et (φράσαι) Dind. κἀνεμοέντων suspectum habet Wecklein.

592. αἰγίδων φράσαι κότον] Qu. ἐρπειῶν φῦλ' ἄσκοπα (ἄφθονα).

594. ἀλλ' — λέγοι;] Postulatur particula ἂν. Qu. ἀλλ' ὑπέροτολμον τίς ἂν φρόνημ' ἀνδρὸς λέγοι; Cf. Soph. Ant. 613. φρόνιν (forma epica, ut πιθήσασα 616) τίς ἂν λέγοι Herw. Qu. — τίς ἂν λέγοι. Vel φρόνημ' οὐκ ἂν λέγοις. Omitti enim nequit ἂν. Glossema fortasse est φρόνημα.

595. φρόνημα τίς] Lege φρόνημά τις. Qu. φρόνημ' ἂν τίς λέγοι —; λέγοι] λέγη Blomf. in M. C. I. 100.

596. τλημόνων] Cf. Soph. El. 439. τλημονεστάτη γυνή | πασῶν ἔβλαστε. Eur. Her. 570. τλημονεστάτην — πασῶν γυναικῶν. Lege τλαμόνων. φρεσίν] Corr. φύσιν.

598. βροτῶν;] Scrib. βροτῶν — (sic).

600. ἀπέρωτος ἔρωτος] Cf. Eur. Or. 163. ἀπόφονον — φόνον. Sic χάρις ἀχάριτος, etc.

605. παιδολύμας] Frustra παιδολυμάς Dind. Cf. v. *ιχθυολύμης* Arist. Pac. 814. *δικολύμης*, etc. Confer etiam *παιδολέτωρ* Sept. 726. *παιδοβόρος* Cho. 1068. τὰν] Qu. ἄν.

606. πυρδαῆτιν] Qu. πυρδαῆ δεινάν.

607. καταίδουσα] καίονσα Pors. Cf. ad v. ant. 617.

610. σύμμετρον] Cf. Soph. Oed. R. 84. 1113. Eur. Alc. 26. *ξυμμέτρως δ' ἀφίκετο. μολῶν ματρόθεν*] Cf. Sept. 644. *φυγόντα μητρόθεν σκότον.*

612. μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ] Cf. Eum. 392. *θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον.*

613. ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. ἄλλαν δ' ἔστιν Herm. ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις ψέγειν F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. *στυγεῖν*] *στυγῶ* Weil.

615. ἐχθρῶν ὑπαί] Ita Eum. 417. *γῆς ὑπαί.* Ag. 1133. *κακῶν — διαί.* 1453. *γυναικὸς διαί.* 892. 944. Eur. El. 1187. *τέκνων ὑπαί.*

616. πειθήσασα mss. *πιθήσασα* Abresch. *πεισθεῖσα* Heath. Blomf. Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606.

617. ἐπ' ἀνδρὶ δῆας ἐπεικότης ἔβαν V. D. apud Scholef. Praef. p. II.

618. χρυσεοδμάτοισιν (ut *ἐρίδματος* Ag. 1461.) conj. Con. *χρυσεοκμήτοισιν* Herm. Qu. *χρυσεοτύκτοισιν.*

619. ἀθανάτας τριχὸς] Cf. Arist. Nub. 289. *ἀθανάτας ιδέας.* Thesm. 1052. *ἀθανάταν φλόγα* (in parodia). Soph. Ant. 338. *γᾶν ἀφθιτον ἀκαμάταν.* Eur. Phoen. 237. *ἀθανάτας θεοῦ.*

624. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς] ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς — Herm. probat Karsten. ad Agam. 715. *ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς — malit* Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula *δέ. ἀκαίρως*] *ἐγείρω* Faehse. *ἀφαιρῶ* Wecklein.

626. γυναικοβούλους —] Cf. Ag. 11. *γυναικὸς ἀνδρόβουλον — κέαρ.*

628. σέβω, | *τίων ἀθέρμαντον* — Herwerden. *λαοῖς* (conj. Con.) Pal. *δητοῖς* mss. *δήοισιν* Pors. *δαίοισιν* Dind. *ἐπὶ κότη]* *ἐγκότη* Heimsoeth. *ἐμφόβω* (aut aliud quid simile) Herwerden, coll. Soph. Oed. C. 39.

629. ἐστίαν] Qu. *ἐστία.*

630. γυναικείαν — *αἰχμάν]* Cf. Ag. 483. *γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει.* Qu. *γυναικείαν τ' — ὄργαν.*

631. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. *Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.* Ag. 1300. *ὁ δ' ὕστατος γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.* Soph. Oed. R. 1365. *εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν.* Plut. Cleom. 10. *τρυφᾶς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα καὶ (κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ) δανεισμοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τούτων κακὰ πενίαν καὶ πλοῦτον* etc. *πρεσβεύειν τινὸς* (i. e. *πρεσβύτερον εἶναι*) est Herod. VII. 2.

632. γοᾶται] βοᾶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blomf. Recte, oripor. γοᾶται δὲ γᾶ πάθος Herm. Qu. βοᾶται δὲ δὴ πάθος —. Sed v. 808. δῆποθεν] Qu. δὴ πάθος, vel πᾶς (vel τις) πάθος.

634. τὸ δεινὸν αὖ] Qu. τὰ δεινὰ πᾶς.

635. ἄχει] Qu. ἄγει, ut dativus causae sit.

636. ἀτιμωθὲν] Leg. ἀτιμασθέν. Idem malit Karsten. ad Ag. 965. οἴχεται] Qu. ἐχθεται.

638. ἀγείρω] Qu. ἐγείρω.

640. διανταίαν] Sc. πληγὴν. Cf. Sept. 894. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Ag. 1345. δευτέραν πεπληγμένους. Soph. Ant. 1309. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει; El. 195. ἀνταία γενύων — πλαγά. 1415. Eur. Andr. 842. ἀνταίαν — πλαγάν. Ion. 766. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.

641. τὸ μὴ θέμις] Cf. Suppl. 335. πότερα κατ' ἐχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

642. Qu. τὸ γὰρ δίκαιον οὐ λὰξ πέδοι πατεῖν θέμις, τᾶς —. Vel τὸ γὰρ θέμις τινὲς — πατοῦσι νῦν. λὰξ πέδοι πατούμενον] Cf. Ag. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. 795. τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten). Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὄρω πατούμενα. 540. μηδέ νιν (Δίκας βωμόν) κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λὰξ ἀτίσης (l. πατήσης). 110. Soph. Fr. 606. ἐν ἧ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λὰγδην πατεῖται, etc. Theogn. 847. λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονοι, etc.

643. πέδον] πέδοι Herm. Cf. Ag. 1357.

645. Qu. παρεκβάντος (sc. τινός), virgula post πατούμενον posita. οὐ θεμιστῶς] Cf. Sept. 694. οὐ θεμιστοῦ.

646. δίκας δ' —] Cf. Ag. 1535. Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης (βέλος?) πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

647. προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός] Cf. Soph. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὸς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κάκεϊνον Ἄιδης δημιουργός ἄγριος;

649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις] Cf. Ag. 864. Cho. 649.

650. τῶν θ' αἱμάτων παλαιτέρων τίνει Blomf. Vereor ut τίνει significare queat punit. Lege αἱμάτων. V. schol. παλαιτέρων] Qu. παλαιούτων. Post παλαιτέρων virgulam deleverim. τίνει] Qu. πράσσει, vel τίνη.

653. ἐρκείας] Qu. ἐρκείου. Cf. 554. ἐρκείους πύλας. 564.

655. Cf. Arist. Pac. 663. εἶεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάκω. 1284. εἶεν· ἐκόρεσθην etc.

656. εἶπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαι (sic) mss. εἶπερ φιλοξένη ἴσθιν Αἰγίσθου βία (βία Turn.) Pors. Blomf. εἶπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of φιλοξένη in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the σχῆμα πρὸς

τὸ σημαινόμενον has taken the liberty of joining the words *Αἰγίσθου βία* to a masculine adjective in the same play v. 893. οἱ ἄγῶ, τέθνηκας, φίλτατ' (non φιλιτάτη) *Αἰγίσθου βία*." Quod ad τις, confert Prom. 695. φόβου πλέα τις εἰ. Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1328. et ad Med. 807. εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, *Αἰγίσθου βίαν* Herm. Dind. Recte. Cf. Eur. Alc. 817. ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 574. δόμους ἐχθροξένους.

657. εἰεν· ἀκούω] Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. εἰεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; *μανθάνω*. 1284. εἰεν· ἐκόρεσθεν etc. ποδαπὸς δ' ξένος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. ποδαπὸς δ' δδ' ἀνήρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν; Arist. Av. 1201. Eq. 663.

660. νυκτὸς — σκοτεινὸν] Cf. Pers. 428. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Eur. Iph. T. 105. δταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, etc.

662. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων] Cf. Soph. Fr. 258. πανδόκος ξενόστασις.

664. γυνὴ τόπαρχος] Qu. γυνὴ μὲν ἀρκεῖ γ', ἄνδρα δ' εὖπερ. Vel γυνὴ πανάρκης.

665. λεχθεῖσιν mss. λέσχαισιν Emper. Herm. Recte. Cf. Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. Idem ipse conjeceram.

666. εἶπε θαροσῆσας δ' ἀνήρ] Qu. εἶπε δ' εὐθαροσῆς ἀνήρ. εἶπε] Loqui solet.

667. ἐμφανὲς τέκμαρ] Cf. Soph. El. 1109. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Qu. τοῖσδε πρόσφορα.

670. πόνων θελκτήρια] Sic M. Idem probat Herwerden. θελκτηρία | στρωμνὴ Wakef. S. C. §. 164. καὶ πόνων θελκτηρία [θελκτηρίας?] | στρωμνῆς τε κακῶν θ' εἰμάτων παρουσία conj. Herw., coll. Od. γ'. 346 sq.

671. στρωμνὴ καλῶν τε βρωμάτων παρουσία Herwerden. Qui tamen versum interpolatori tribuit. Cf. Com. anon. IV. 684. στρωμνὰς ἀλουρογούς. Vix placet παρουσία post præcedens πάρεσι (668.). δικαίων] I. e. benignorum.

676. ἀπεζύγην πόδας] Cf. 1044. ἐπιζευχθῆς στόμα. Qu. ἀπεζύγην μολεῖν (set out to come).

680. κίεις] Cf. Suppl. 500. κίω. Pers. 1069. κίε. Mire dictum. Satis notus est aoristus ἔκιον et κίων, non item præsens κίω. V. Cobet. V. L. p. 129.

682. τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ] Cf. Soph. El. 676. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω. τεθνεῶτ'] θανόντ' conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. τέκνων τεθνεῶτων κομίσαι δέμας (ubi τέκνων δμαθέντων proponit). Nusquam alibi, ut videtur, legitur forma τεθνεῶς apud tragicos.

683. δόξα νικήσει φίλων] Cf. Soph. Ant. 233.

684. εἴτ' οὖν μέτοικον] εἴθ' ὡς μέτοικον Herwerden, qui, "Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." Recte, opinor. Eundem offendit εἴτ' οὖν in utroque membro positum, quod nunquam fieri videatur. Confert hac de re Ag. 491. 843. Oed. R. 1049. El. 199. 560. et Phil. 345.

685. ἐφειμᾶς —] Cf. Soph. Oed. C. 1602. τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ | ταχεῖ ἴορυσαν σὺν χρόνῳ. Iph. T. 716 ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἄργος.

686. λέβητος —] Ag. 422. ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας.

687. κέκευθεν] Transitivum, ut in Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἶπερ τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhés. 171. 621. Hom. Il. χ'. 118. Od. ζ'. 303.

690. τὸν τεκόντα δ'] τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα νέον (?) ἦκων, σὲ δ' εἰκὸς εἰδέναι F. G. Schmidt.

692. ὦ δυσπάλαιστε — ἀρὰ] Cf. 338. ἀτρίακτος ἄτα. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Eur. Alc. 910. τύχα δυσπάλαιστος.

693.—696. πολλὰ — καὶ νῦν] Cf. Aj. 1. ἀεὶ μὲν καὶ νῦν —.

693. πόλλ' ἐπωπᾶς] Cf. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. 929. Com. anon. IV. 674. Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπιᾶ (ἐπωπᾶ Herw.), Μήτιχος δὲ τᾶλφια. Hesychius, Ἐπωπᾶ: ἐφορᾶ, ἐποπτεύει. Qu. ὡς πόλλ' ἄπωθεν (vel ἀπόντα —, vel ὡς πολλὰ σώματ' ἐκποδῶν —.

695. ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] Suspectum. Cf. Herod. III. 32. ταύτην ποτὲ σὺ τὴν θρόδακα ἐμμήσασο, τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας.

697. ἔξω κομίζων —] Cf. omnino Soph. Ant. 444. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις | ἔξω βαρείας αἰτίας. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. Hor. Sat. II. 7. 27. 'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Similiter fere Eur. Her. 169. εἰ γέροντος εἵνεκα | τύμβου — εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. κομίζων] Conveying, directing. Inest notio motus. Qu. κομίζειν. πηλοῦ] Fort. βηλοῦ. φίλων] θανῶν inconsulto malit Naber.

698. καλῆς] καλή conj. Weckl. κακῆς Pearson. ἄλης vel ἄσης conj. Con. ζάλης Emper. Herm. Bamberg. prob. Dind. et Herw. Recte. Cf. Prom. 371. πυρπνόου ζάλης. Ag. 656. ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ. 665. κύματος ζάλην. Qu. κακῆς, vel καλή. Fr. 64 a. ἐνθουσιᾶ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. In ἐγγράφῳ Dobraeo videtur latere ἀναστρέφειν. Cf. Ag. 1460. ἦτις τότε ἐν δόμοις. et Soph. El. 809.

699. παροῦσαν] Ἄρᾶν (the family curse) intelligit Rogers ad Pac. 1180. "The death of Orestes proves that the Ἄρᾶ is still present at its post, still engaged on active service." ῥαγεῖσαν

Herwerden, fretus loco Ag. 505. πολλῶν δαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχῶν. Schol: τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. Quem tamen etiam φθαρεῖσαν ante oculos habuisse videri censet. Neque inepta alicujus memoratur conjectura πεσοῦσαν. Qu. — ἦν παροῦσ' ἀποίχεται. Vel — ἦν φυγοῦσ' (vel θανῶν) ἀποίχεται (διοίχεται). Vel — ἀφαντος οἴχεται. Cf. 776. Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων. ἐγγράφει] Cui opponi solet ἐξαλείφειν (Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). παρ' οὐδὲν ἐγγράφει Butler. ἀντρέπει (Orestes) conj. Herw., qui aut ἐγγραφε aut ἐγγράφου (schol. τάξον) requirit. ἠφανισμένην γράφεις Heimsoeth. ἀραῖον ἐγγραφε Weckl. ex schol. (ἐγγραφε Schneid. Ahrens. Weckl. sec. schol. τάξον). λατρὸς] λαντὸς Wecklein. Cf. ad Suppl. 649.

700. ὧδ' εὐδαίμοσιν] Qu. ὧδε κειμένοις.

701. κεδνῶν — πραγμάτων] Cf. Eur. Alc. 605. κεδνὰ πράξιν. Tro. 684. πράξιν τι κεδνόν. Emphaticum est κεδνῶν.

705. καρανῶσαι] Perficere. Cf. 528. καὶ ποῖ τελεντᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Hesychius καρανούσθω per τελειούσθω et καρανῶσει per κορυφῶσει explicat. Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι. φίλοις] “Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Strophius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq. et compara 702 sq. et 708.” (Herw.).

706. κατεξενωμένον] κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) conj. Herwerden, coll. Ag. 572. “Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et virgulam male abesse.” Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενῶν.

καταινέσαντα] Anglice, ‘when I had promised to do so.’

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Recte. Post φίλος ponatur colon.

710. 711. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα. Qu. ἐπεπαυμένους — μακρᾶς κελεύθου. Verba μακρᾶς κελεύθου τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Cf. Arist. Thesm. 661. ὡς ὁ καιρὸς μέλλειν ἔτι. Plut. 255. σπεύδου, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύοντας, aut ἡσυχάζοντας. Sed aut spurium est hic locus, aut latet aliquod vitium. Cf. v. ἀφημερεύειν (diem extra stationem agere) Dem. p. 238, 9.

711. μακρᾶς κελεύθου] Qu. μακρᾶς κελεύθους. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Qu. λαγχάνειν τὰ πρόσφορα vel τυγχάνειν τῶν προσφόρων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων.

712. ἄγ' —] Cf. Eur. Alc. 562. ἡγοῦ σὺ, τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους | ξενῶνας οἴξας.

713. *δπισθόπουν δὲ (ἴμο τε) τόνδε καὶ ξυνέμπορον* (Pyladem) Pauw. et (τε) Herm. prob. Herwerden, coll. 56L. 675. Cf. Trag. Adesp. 470. *δπισθόπους δίκη*.
714. *δώμασιν*] Qu. *σώμασιν*.
721. *ισχὺν*] Fort. *ἀχάν* (vel *λαχάν*).
722. *καὶ πότιν'*] Qu. *ὦ πότιν'*. *ἀκτὴ χώματος*] Cf. Soph. Oed. R. 184. *ἀκτὰν παρὰ βώμον*.
723. *ναυάρχῳ*] *ναυάρχου* conj. Dobr.
725. *ἐπάρηξον*] Adjuna. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350. Hinc *ἐπαρωγός*.
726. Cf. Sept. 94. *ἀκμάζει βρετιέων ἔχεσθαι*.
727. *χθόνιον δ' Ἑρμῆν*] *νύχιόν θ'* *Ἑρμῆν* | *τούσδ' ἐφοδεῦσαι* Herm. ap. Erf. ad Soph. El. 111. Leg. *χθόνιόν θ'* —.
728. *καὶ τὸν νύχιον*] Qu. *πομπὸν νύχιον*.
729. *ξιφ.*] Cf. 584. *ξιφηφόρους ἀγῶνας*. Ag. 1528.
730. *ἔοικεν* —] Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both. prob. Blomf. "Lege XO. (ὁ ξένος ironice)." (Dobr.) *τεύχειν κακόν*] Cf. Eum. 125.
731. *κεκλαυμένην*] Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμένοι πρὸς οἶκον Ἰξοσθ'*.
732. *πατεῖς*] Malim *περᾶς*. *Κίλισσα*] Cf. *Κρηῖσσα, Φοίνισσα, Λίβυσσα, Θρηῖσσα*. *πύλας*] *πάρος* Herwerden.
733. *ἄμισθος*] *ἄμικτος* (insociabilis) Herwerden. Schol. *κακόμισθος*. Cf. Ag. 979. *ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά*.
738. *θέτο* mss. *ἔθετο* Heath. Qu. *ἦστο* (sedebat). *σκυθρωπον* mss. *σκυθρωπῶν* Vict. Qu. *σκυθρωπός*.
740. *ἔχει*] Qu. *ἔχειν*.
742. *ἦ δὴ* —] Qu. *ἦ μὴν* —. *εὐφρανεῖ νόον*] Qu. *εὐφρανεῖ φρένας*. Cf. 772. Vel *εὐφρανθήσεται*. Sed cf. ad Soph. Oed. R. 153.
747. *ἀνεσχόμην*] Qu. *ἠνεσχόμην*.
748. *τλημόνως*] Cf. Eur. Suppl. 947. *μένειν χρὴ τλημόνως*.
750. *μητρόθεν δεδεγμένοι*] Cf. Arist. Ach. 478. *σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη*. Post h. v. notanda forsan lacuna, et fortasse etiam post 751.
751. *καὶ*] Qu. *ἐκ*. *νυκτιπλάγκτων*] Qu. *νυκτίπλαγκτον*.
752. *ἀνωφέλητ'*] Qu. *ἀνωφελῆ τ'*.
754. *τρόπῳ φρενός*] *πόρῳ φρενός* (i. e. conjectura) Herw.
756. *ἦ λιμός* mss. *εἰ λιμός* Stanl. *ἦ λιμός* (sc. *πιέζει αὐτόν*) *ἦ διψῆ τις* Elmsl. ad Med. 480. *ἦ δίψη νιν* Herw. Cf. ad 890. 768. Malim *ἦ δίψ' αὐτόν* (vel *δίψος νιν*). Utique *δίψη* non magis Atticum est quam *γλώσση*. Praeterea postulari videtur pronomen. Alia res est apud epicos. V. II. ε'. 671. β'. 299. etc. De *ἦ* pro *εἰ* posito cf. ad Prom. 779.

757. ἀντάρκης] ἀντάρχης (?) conj. Bl. ἀκρατῆς (i. e. incontinens) Herwerden. ἀντάρκης legitur Soph. Oed. C. 1057.

758. πρόμαντις] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. ἅ δ' ἐφείπει, οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'. Andr. 1041. αἰαῖ. πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκῶν. Hel. 338. μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάβαν', ὦ φίλα, γόους.

759. φαιδρύντρια] A φαιδρύνειν (Ag. 1109. 1120.). Post h. v. lacuna forsan statuenda est.

761. ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε] ἔγνω· διπλᾶς γὰρ — Dobr. Qu. διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε.

762. ἐξεδεξάμην] Leg. ἐξεθρεψάμην.

765. τῶνδε — λόγων mss. τόνδε — λόγον malit Bl., coll. 736. φάτιν | ἐλθὼν πύθεται τήνδε. 743. εὐτ' ἂν πύθεται μῦθον.

767. ἦ πῶς; vulg. πῶς φῆς; Valck. ad Phoen. 923. τί πῶς; Canter. ὅπως Blomf. Gl. Ag. 259. Recte. Qu. τί φῆς;

768. ἦ mss. εἰ Turn. Qu. ἦ —; Qu. εἴτε σὺν βαιᾷ (σμικροῖ) χειρὶ. μονοστιβῆ] Eodem sensu μονόστολος, μονόζωνος, οἰόζωνος (Soph. Oed. R. 846.).

771. κλύη] Qu. κίη.

772. ὅσον τάχιστα] Qu. ὅσον μάλιστα. Vel ὅσον τάχισθ' ἅ γ' εὐφρανεῖ (ἅ κηλήσει, ἅ κουφιεῖ) φρένα. Sub. κλύη. γηθούση φρενί] Qu. φρενὶ γεγηθότα. Vel χαιρούση φρενί. Hesychius. ἐγεγήθει per ἔχαιρεν explicat.

773. Cf. 849 sq. κρυπτός δορδοῦται — λόγος] Anglice, a concealed (designing) message is made to appear right. Qu. λέχριος. εὐάγγελος γὰρ κῦρος δορδώσει (δορδούση Med.) λόγος F. W. Schmidt. Cf. Eur. Ion. 760. εἴφ', ὡς στέγεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.

774. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ —;] ἀλλ' ἦ σύ γ' εὐφρων F. G. Schmidt. Anglice, art thou of sound mind? Cf. Soph. El. 879. ἀλλ' ἦ μέμνησας —; Arist. Vesp. 8. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς —; Fr. 178.

ἠγγελμένοις] Cf. 770.

775. ἀλλ' ἦ mss. Qu. ἄλλην (aut αὔραν). τροπαίαν] τροπαιον vel τρόπαια Pors. prob. Blomf. Con. θήσει] Malim στήσει. Cf. Sept. 276. ἐπέυχομαι | θήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν. Eur. Or. 704. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν. etc. Qu. τροπαῖα vel τροπαῖον. τροπαίαν — κακῶν] Cf. Sept. 706. λήματος ἐν τροπαῖα. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Arist. Probl. 26, 5.

780. μέλει θεοῖσιν —] Cf. Ag. 974. μέλοι δὲ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὄτιοι χρὴ μέλειν.

782. γένοιτο δ' —] Cf. Ag. 674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. σὺν θεῶν δόσει] σὺν θεῶ δόμοις conj. Herw.

785. δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίους (sc. Oresti) | τὰ σώφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι | πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ. | σὺ δὲ νιν φυλάσ-

σοις Dyer p. 22. Qu. δὸς τύχας τυχεῖν δόμων κυρίοις τοῖς σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν (sc. ἡμῖν) διὰ δίκας σοι πᾶν ἔπος. ἔμοῦ κυρίοις Ahrens. δόμον κυρίοις Con. Qu. δόμων κυρίοις.

786. τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν Herm. et (ἔχειν) Dind.

787. διαδικάσαι] διὰ δίκας schol.

788. νιν] Sc. τοὺς κυρίους, opinor. Qu. εὖ δέ νιν φυλάσσοις.

790. τῶν] Leg. τοὺς.

791. νιν μέγαν ἄρας] Cf. 262. ἀπὸ μικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας etc. Sic ὑψηλὸν αἶρειν Eur. Suppl. 564. Hēr. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, ἐπεὶ μέγαν αἶρέ νιν καὶ σοι ἀμείψει etc.

793. θέλων] Qu. θύματ'. παλίμπονα] Cf. v. ἀντίποινα.

795. ἐν δρόμῳ] εὐδρόμῳ Both. Qu. καὶ δρόμῳ προστίθει μέτρον. προστιθεῖς] Qu. προστίθει (imperativus).

796. μέτρον] Modum. Angl. a limit. Cf. Soph. El. 236. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφν —; Qu. τέλος. Qu. εὐπεδον.

797. δίκας σωζόμενον ῥυθμὸν Faehse. τίς ἂν σωζόμενον τοῦτ' ἴδοι ἂν | δάπεδον ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα; Dyer p. 20. Schol. ἀντὶ τοῦ εὐτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquod hic legebat. Qu. τίν' ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν τοῦτ' ἴδοι δάπεδον —;

799. ἀνομένων] Suppl. 53. ἀνόμενα (Pors.). Sept. 710. ἄνη τις (Dobr.). Arist. Vesp. 368. ἄνοντας. Fr. 156, 2. οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Eur. Andr. 1132. Phrynich. (?) I. 159. ἄνοις.

801. νομίζετε] I. q. νέμετε. Qu. καθίζετε. πλουτογαθῇ] Cf. φιλογαθῆς Sept. 918.

802. κλύετε, σύμφρονες] Qu. κλύτ', εὐφρονες.

804. λύσασθ'] Qu. τίσασθ'.

805. Cf. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραιὸν ἐκβάλοι δόμων;

807. εὖ δὸς] Cf. Soph. Oed. R. 1081. τύχης — τῆς εὖ διδούσης. Oed. C. 642. 1435. τῶν εὖ διδόντων. ἀνιδεῖν] ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδν) πρὶν etc. Proxime sequitur ἰδεῖν. Fort. αὖ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρὸς] Qu. δόμους πατρός.

809. νιν] Orestem. "May his eyes be closed by death, honourably, etc." (Dobr.)

810. Qu. λαμπρὸν ἰδεῖν φάος.

811. Qu. ὄμμασιν ἐκ ὄνοφεράς καλύπτρας. (Et sic Herm. Cf. 52. ὄνοφοι καλύπτουσιν δόμους.) Vel ὄμμασι ὄνοφεράς ἀντὶ καλύπτρας.

812. ξυλλάβοι δ' —] Cf. Arist. Vesp. 733. σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος. Pac. 437.

813. ἐπιφορώτατος M. φορώτατος θεῶν Dind. Leg. ἐπεὶ φορώτατος. Et sic Emper. Cf. ad Soph. Fr. 258. παῖς ὁ Μαίας —]

Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει etc. Eur. Med. 754. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ πελάσειε δόμοις. Rhés. 216.

814. οὐρίαν] οὐρίσαι conj. Con. θέλων] Cf. ad 19. Malim τελῶν vel φέρων.

819. πλοῦτον] πολὺν Bl. πάλιν conj. id.

822. κρεκτὸν — νόμον] Cf. Soph. Fr. 414. θρεκτοῖσι (κρεκτ. al.) νόμοις.

823. γοητῶν] Qu. γοατῶν (ploratorum). Aliud est γοήτων ab γόης praestigiator.

826. ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Fr. 156. 287. Arist. Av. 311. οὐκ ἀποστατῶ φίλων. Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ.

827 sq. I. e. 'matri dicenti tibi nata tu vocem patris enuntiabis.' In Schol. καιρὸς ἔργων, ἐπιβαλοῦ Con.

828. ἐπαῦσας M. ἐπαῦσας Seidler. Qu. ἐπαῦσας πατροφόντη (the murderer of your father).

829. αὐδᾶν] Qu. αἴσαν (927), vel οἶτον, vel αὔδα, vel αὐδῶν.

830. περαίνων] πέραιν' οὐκ Bl. ἄταν] Caedem intellige. Qu. αἴσαν aut ἔργον.

831. Περσέως τ'] Leg. Περσέως δ'.

832. σχεθῶν] Anglice having taken. σχεδρᾶν ἔχων Weil. Participium excidisse suspicatur Wecklein, a quo penderet participium προπράσσω.

834. προπράσσω] Qu. προτάσσω. Vel ἄνωθ' ἐπαρήγων.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Herm. Schütz. Dind. Weckl. prob. Blomf. ὄργᾶς] ὄρκᾶνας Weckl. coll. schol. ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυγρᾶς mss. λυγρᾶς Blomf. Herm. Weckl. etc.

836. τιθεῖς] Qu. τίθει (imper.).

837. Qu. τὸν αἰτιὸν τ' ἐξαπόλλυ μόρου. δ'] Imo τ'.

838. ὑπάγγελος] ὑπ' ἄγγελος Ald. ὑπ' ἀγγέλου conj. Bl. Ipse malim ὑπ' ἀγγέλων. Cf. Soph. Aj. 289. Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεῖς ἀφορμᾷ πείραν —; Tr. 391. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Vox nihili est ὑπάγγελος, quod substantivum foret ut ἐξάγγελος.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. ἀμφέρειν] ἄν φέρειν Bl. ad Sept. 740. καινὸν οὖν φέρειν δόμοις | γένοιτ' ἄν ἄχθος αἱματοσταγεῖ φόνω F. G. Schmidt, coll. Ag. 1309. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Malim ἕτερον αὖ.

842. δειματοσιάγ' ἐς φόνω mss. Leg. αἱματοσταγεῖ φόνω. Idem proponit F. G. Schmidt. Recte. Cf. Ag. 1309.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένω mss. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις Bamberg. Dind. τῶ πρόσθεν ἔλκος καινὸν ἐτι δεδηγμένοις (sc. δόμοις) conj. Herw.

844. καὶ βλέποντα] Fort. χᾶτυμ' ὄντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, vel δείματος πλέω λόγοι.

846. θνήσκοντες] θνήσκοντος Port. (Recte, ni fallor. Cf. 852.).
θέλγοντες conj. Herw. λάσκοντες Herw. ad Oed. R. 780. (V. Alexin
Athen. IX. 379 C.) φάσκοντες F. G. Schmidt. Qu. λάσκοντες.

847. φρενί] σαφῶς Hartung. τορὸν F. G. Schmidt. Qu. σαφῶς
vel τορῶς.

848—850. Choro dat Tyrwhitt.

849. οὔτις ἀγγέλων φθόνος | τῶν αὐτὸν αὐτοῦ γ' (ut Ag. 835.
τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βάρυνεται) ἄνδρα π. π. conj. Herw. Qu.
— εἰ μή τις αὐτῶν πάντα πεύσεται πάρα. Cf. Dem. p. 529, 11. οὐδὲν
οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς
ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύ-
λακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

850. αὐτὸς mss. αὐτὸν Sch. Dind. αὐτόσ' conj. Con. Qu. ἐν-
δον, vel παντός.

854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψει' ἄν Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 67.
οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν melius idem ad Med. 416. qui nihil apud
Atticos poetas rarius esse vocali ε ante particulam ἄν elisa monet.
οὔτοι — κλέψειαν Pal. Con. Qu. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειας. Cf. Hes.
Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον. Aesch. Cho. 646. Δίκας
δ' ἐρείδεται πνθμήν. Soph. Ant. 854. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάρθρον
προσέπεσες πολύ.

856. τάδ'] Qu. τί σ', vel τίν', vel τί — ἔπος εὐνοίας (vel
εὐνοία); κάπιθεάζουσ'] Cf. Eur. Med. 1406. τάδε καὶ θρηνηῶ κάπι-
θεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας etc. Thuc. VIII. 53. μαρτυρομένων
καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν.

858. ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ'
ἐμοῦ πάρα. πῶς ἴσον] Qu. ποῖ' ἔπε', vel πῶς ἄν ἴσ' εἰποῦσ'
ἀνυσαίμαν.

860. κοπάνων ἀνδροδαίκτων] Cf. Arist. Ran. 1264. Φθιώτ'
Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτον ἀκούων, ἰή, κόπον οὐ πελάθεις
ἐπ' ἀρωγάν; (Aesch. Fr. 131. ἀνδροδαίκτον — κόπον.) Cho. 889.
ἀνδροκμηῖτα πέλεκυν. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμηῖσι. 956. Suppl.
619. Confer v. ἐπικόπανον. Men. IV. 79. ἠγεῖται μ' ὄλωσ | ἐπι-
κόπανόν τι.

861. πειραι mss. προῶραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat
Herwerden, coll. Prom. 423. δξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

862. ἦ πάνυ] Vix placet. Qu. πάνυ δὴ, aut πάμπαν.

864. ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Pors. Qu. ἀρχαῖσι πολισσονόμοις.
δαίων (accendens) Pors. Tyrwh. Fort. αἴθων. Cf. Ag. 1444.
ἕως ἄν αἴθη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς | Αἴγισθος. Deinde virgulam
dele post δαίων vulgo positam, ut ab eo verbo pendeat ἀρχάς.
Zeugma facile esse fingas.

866. μόνος ἐφέδροις Madvig. Qu. τρίτος ὡς ἐφεδρος. Vel

μόνος ὢν ἐφέδρου. Soph. Oed. C. 1250. ἀνδρῶν γε μούνος. ἔφεδρος] Cf. Rhés. 119. νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως. Ran. 792.

870. μάλα] Leg. μάλ' αὖ. Qu. εἰ μάλ' αὖ, Aegistho continuatum.

874. μάχης — τέλος] Cf. Suppl. 475. διὰ μάχης ἦξω τέλους (f. δορός). Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ. Suppl. 603. ποῖ κεκύρωται τέλος; Eum. 544. κύριον μένει τέλος.

875. πανοίμοι] μάλ' οἴμοι conj. Cant. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι (vel αἴθις).

878. πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε] Cf. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς. Soph. El. 1596. Qu. ὅπως τάχιστα μοι γυναικείους πύλας, | μοχλοῦς χαλᾶτε.

879. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δε Bl. Arcte cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὥστ' Pors. οὐχ ὡς δ' Wordsworth. Qu. ὡς τάχος —. Vel οὐδεὶς ἀρήξει διαπεπραγμένῳ; τί γάρ;] Cf. Ag. 1239. καὶ τῶνδ' ὁμοιον εἶ τι μὴ πείθω· τί γάρ; Soph. Oed. C. 1680. Similiter in fine senarii τί μή; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

881. Cf. Eum. 94. εὐδοί' ἄν, ὦή, καὶ καθενδουσῶν τί δεῖ; S. Matth. Ev. 26, 45. καθεύθετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. — ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. S. Marc. Ev. 14, 41.

882. ποῖ] ποῦ Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. Herc. 74. ποῖ (ποῦ Elmsl.) πατὴρ ἄπεσι γῆς; ἄκραντα βάζω] Cf. Ag. 248. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός. Pind. Ol. II. 87. Qu. ἄκραντα βάζω; (sic).

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ' ἐστὶ χρῆμα; etc.

883. ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι Abresch. (coll. Ag. 1277.) ἐπὶ ξυροῦ πέλειν | αὐχὴν πεσεῖσθαι Herwerden. Ipse suadeo ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν ἔσεσθαι etc.

884. πεσεῖσθαι] Qu. ἔσεσθαι, vel τεμεῖσθαι (?). πρὸς δίκης] Qu. πρὸς τινος (vel ξένων).

885. τίνα βοήν ἴστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρουβος ἴσταται βοῆς; Eur. Iph. T. 1307. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν; Her. 73. τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας | ἔστηκε; 656. τί γὰρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; Or. 1529. στήσαι — κραυγὴν. Iph. A. 1039. ἔστασεν ἰαχάν. Arist. Thesm. 6. et Elmsl. ad Heracl. 656.

886. τὸν ζῶντα —] Cf. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γῆς ὑπαὶ κείμενοι. παλίσροντον γὰρ αἱμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες. 1476—1480. AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλοι | ζῶντας

θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα; | *AI.* οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως | ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

887. Cf. Soph. El. 1479. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. Ag. 1113. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ ἀνιγμάτων — ἀμηχανῶ.

888. ὥσπερ οὖν] ὥσπερ οὖς Porson. Cf. 96. Ag. 1171. 1427. Plat. Crat. p. 405 C. Redde, just as in fact.

889. δοίη] Pro δότω. Cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Qu. δότω. Qu. διδῶ, vel δώσει —; ἀνδροκμήτα πέλεκυν] ἀνδροδομήτα πέλεκυν requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.). Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαίκτηων.

890. Qu. ἴν' ἴδωμεν. ἦ mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 768. 890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217.

891. ἐνταῦθα — κακοῦ] Similiter Eur. Iph. A. 21. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.

893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία] Ut φίλε τέκνον, etc. Fort. φιλιότη Αἰγίσθου βία. Cf. Eur. Phoen. 56. κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν. Pind. Ol. I. 142. ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν.

896. τόνδε δ'] Qu. τόνδε τ', vel τόνδ' ἐπαίδεσαι.

897. βρίζων ἄμα] Whilst sleeping. Cf. ad Arist. Eccl. 92 ξαίνουσ' ἄμα. Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

898. εὐτραφὲς γάλα] Active accipiendum. Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων etc.

899. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρότη | ἡδοῦντο συλᾶν. Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ mss. ποῦ δῆτά σοι τὰ λοιπὰ conij. Blomf. ποῦ δῆτα τὰ τορὰ F. G. Schmidt. Qu. παλαιὰ, vel τὰ πιστά. Legerim τὰ σεμνὰ, vel τὰ κλεινὰ. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν' ἴν' ἦκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἴν' ἔστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα —;

901. πιστά δ' εὐορκώματα;] εὐορκήματα veram lectionem esse suspicatur Blomf. Lege ποῦ τὰ πίσθ' ὀρκώματα; Qu. ποῦ δῆ τὰ κλεινὰ. Leg. πιστά τ'. πνυθόχρηστα] Cf. Ag. 1255. τὰ πνυθόκραντα.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. πρὸς αὐτὸν —] I. e. prope illum. Cf. 926. παρ' αὐτὸν requirit Herwerden.

905. ἡγήσω] Qu. ἐξηγοῦ vel ἐνόμιζες.

906. Cf. Eur. El. 1144. νυμφεύσει δὲ κᾶν Ἄιδου δόμοις | ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει.

908. νῦν δὲ —] Imo σὺν δὲ —. Et sic Auratus. Nullum sensum praebet vulgata. γηρᾶναι] γηράναι Dind. Eadem forma est Soph. Oed. C. 870. Participium est γηράς.

909. πατροκτονοῦσα] Patrem meum occidens. ^{ος. ἔφεδρος]}
 910. παραίτια] I. q. μεταίτια. ^{ος. Ran. 792.}
 911. Μοῖρ' ἐπόρσυνεν] Qu. Μοῖρα πορσυνεῖ. ^{θη con-}
 912. σεβίζει] Qu. σέβεις σύ (vel τās).
 914. Cf. Soph. Oed. C. 632. ^{ους} οἶτον — ἡ δορυξένος | κοινή π^{ους}
 ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία.
 915. διχῶς] αἰσχρῶς Heath. αἰκῶς vel ἀδίκως Both. Qu. αἰκῶς
 (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχρῶς. Cf. 133. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ
 πως ἀλώμεθα.
 916. ὁ τῆμος] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus
 apud Athen. I. 7 F. ὧν οὔτε τῆμον εἰσήνεγκας.
 917. σου] Qu. σοι.
 918. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως] Cf. Ach. 465. μὴ ἀλλά μοι δὸς ἐν
 μόνον. ^{μάτις]} Errores. Cf. Suppl. 820. μάταισι πολυθρόοις.
 920. ἄλγος —] Cf. Ag. 771. τὸ μὲν γυναικα πρῶτον ἄρσενος
 δίχα | ἦσθαι, ὁμοίως ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.
 923. σὺ τοι σεαντήν —] Cf. Eur. Her. 733. σὺ τοι βραδύνεις,
 οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δραῖν. Soph. El. 624. σὺ τοι λέγεις νῦν, οὐκ
 ἐγὼ. Aj. 1368.
 924. δρα, φύλαξαι] ὦ παῖ, — F. G. Schmidt. Cf. Eur. Iph. T. 67.
 δρα, φύλασσο μὴ etc. ^{κύνας]} Cf. 1054. Soph. El. 1388. μετά-
 δρομοὶ κακῶν πανουργημάτων ἄφυνκτοι κύνες. Arist. Ran. 472.
 Κωκυτοῦ περίδρομοι κύνες. Eur. El. 1342. Lycophr. 669. ποία δ'
 Ἐριπύδος, μξοπάρθενος κύων.
 926. θρηνεῖν — πρὸς τύμβον] Cf. 904. Schol. καὶ (ἦγουν Bl.).
 927. αἷσα] Qu. αἷμα. ^{σοῦρίζει]} I. e. σοι ὀρίζει. Similis cra-
 sis est σοῦπισθεν (σοι ὄπ.) Arist. Thesm. 158. Fort. σῶρίζει, ut
 ἄωρονιδες (οἱ ὄρονιδες) Arist. Av. 1281.
 928. ὄφιν ἐθρεψάμην mss. ἐθρεψάμην ὄφιν Pors. Recte. Pro-
 ducitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.
 929. οὐξ ὄνειράτων φόβος] Cf. 32. τορὸς γὰρ ὄρθόθριξ φόβος,
 δόμων (φρενῶν?) ὄνειρόμαντις, etc.
 930. ἔκανές γ'] κάνες γ' M. ἔκανες (om. γ') Herm. Recte.
 931. τῶνδε] τοῖνδε Weckl., coll. Pers. 720. διπλοῦν μέτωπον ἢ
 δυοῖν στρατευμάτοιν. Qu. τήνδε.
 932. πολλῶν αἱμάτων] μελέων — F. W. Schmidt, coll. Ag. 71
 μέλεον αἷμ' ἀνατλάσα. Eur. Or. 192. μέλεον — αἷμα δούς εἰ
 Phoen. 933. φόνιον αἷμα. ^{ἐπήκρισεν]} Qu. ἐξήκρισε.
 933. αἰρούμεθα] αἰτούμεθα Musgr. Herm. αἰτούμεθα vel αι-
 μεθα conj. Bl. (Recte.) ἀρώμεθα Herm. Fort. αἰτώμεθα. Qu. τῇ
 δὴ ἔξαιτούμεθα. Vel τοῦτο θεοῦς αἰτούμεθα. ^{δμως]} Qu. δμωαί
 934. ὀφθαλμὸν οἴκων] Cf. Pers. 168. Pind. Ol. VI. 16. ^{ἄλλαι}
 στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Eur. Andr. 406. παῖς — ὀφθαλμὸς ^{στὸ}
 935. Πριαμίδαις] Qu. Πελοπίδαις.

937. ἔμολε δ' εἰς δόμον —] Cf. Eur. Or. 1400. ἤλθον εἰς δόμους — λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω. Intelliguntur Orestes et Pylades.

938. διπλοῦς] Malim διπλοῦς δ'.

940. ἔλακε mss. ἔλασε videtur legisse schol., qui explicet ἔλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὃ ἐστὶν ἤνυσεν τὸν ἀγῶνα. Qu. ἔμολε. εἰς τὸ πᾶν] Qu. αὖ τὸ πᾶν, vel εἰς δόμους.

941. θεόθεν — ὠρμημένος] Cf. Soph. El. 70. σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκη καθαρῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος.

942. ἐπολολύξαι' ᾧ] Cf. Ag. 1216. κατολολύξαι' ᾧ etc. Qu. ἀνολολύξαι' ᾧ —.

943. ἀναφυγὰς] Qu. ἀποφυγὰς.

945. δυσοίμου] δυσοίστου Hart. prob. F. G. Schmidt.

946. ᾧ μέλει] Qu. ᾗ μέλει.

947. Schol. πάρεστιν (παρέστη?) ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.

948. ἐν μάχῃ χερὸς] ἐν μάχαις — Blomf. Sic alibi ἐν μάχῃ δορός. ἐτήτυμος] Qu. ἐτητύμω.

949. Δίκαν δέ νιν —] Cf. 12.

952. ὀλέθριον πνέουσ' — κότον] Cf. Ag. 1206. κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν. 1235. ἄσπονδόν τ' ἀρὰν | φίλοις πνέουσαν. 33. κότον πνέων. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Aesch. Ag. 375. 1235. 1309. Eur. Rhés. 756. θυμὸν πνέουσαι. ἐν ἐχθροῖς] Malim ἐπ' ἐχθροῖς.

953 sq. Dyer (Tent. Aesch. p. 9) disponit sic, τάπερ ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν | χθονὸς ἐπ' ὄχθη, ἄξενα καὶ δόλοισ | εἰς δολίαν βλαπτομένην | θεῖς, ἀνεποίχεται.

953. Παρνάσιος] Malim Παρνάσιος.

954. χθονὸς ἐπ' ὄχθει] Leg. χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῶ.

956. χροισθεῖσαν] Cf. Ag. 727. χροισθεῖς. Trag. Fr. adesp. 516. μελέτη χροισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

958. κρατεῖται] κρατεῖ τε Elmsl. alii. κρατεῖ τοί πως τὸ θεῖον Dyer p. 14.

960. ἄξιον δ'] ἄξια δ' Herm. ἄξιον Well. Qu. πρόπει δ'. Cf. v. ant. 971.

961 sq. πάρα τὸ φᾶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφηρέθην | ψάλιον οἴκων. | ἄνα γε μὰν, δόμοι' πολὺν ἄγαν χρόνον | etc. Dyer p. 14.

962. μέγα — ψάλιον οἴκων] Cf. Ag. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν. 510. τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον. Qu. μεγάλ' ἀφηρέθη ψάλια δωμάτων.

963. ἀναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετῆς ἔκειθ') ἰὰν Elmsl. ad Med. 50., de vocabulo ἰὰν (vocem) coll. Pers. 940. Qu. ἀνάγει' (vel ἀνέχει'), ᾧ δόμοι.

964. χαμαιπετεῖς] Cf. Ag. 920. χαμαιπετεῖς βόαμα. ἔκεισθ' αἰ] Lego ἔκεισθε δή.

965. χρόνος] χορός confidenter reponit Elmsleius ad Med. 50. Qu. παντελῆς ἀρχός.

966 sq. ὅταν ἀφ' ἐστίας | μύσος πᾶν ἐλάση καθαροῖς | ἀτᾶν ἐλατηρίοις, τύχη δ' εὐπροσώπῳ κοίτῃ | τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρεομένοις. | μηδ' [οὐδ'?] οἴκοι δόμων | πεσοῦνται πάλιν. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν Dyer p. 14.

967. πᾶν ἐλάση μύσος (dochm. ut 959. 961. 972.) Butl. prob. Peil. ἐλαθῆ conj. Con. Leg. πᾶν ἐλαθῆ μύσος. Cf. Eum. 283. μίασμα — καθαροῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.

968. καθαροῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις Schutz. καθαροῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων (μύσος) conj. Con.

969. Qu. τύχῃ δ' εὐπροσώπῳ.

970. ἀκοῦσαι] Qu. ἂν εἶη.

973. διπλῆν τυραννίδα] Cf. Ag. 1673. ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.

974. πατροκτόνους] Cf. 909. 1015.

975. σεμνοὶ —] ξυνοὶ (i. e. κοινοὶ) conj. Mehler. Mnem. VI. 107. ξυνοὶ aut σύμπνοι Herw. ὁμόνοι Naber. Qu. κοινοὶ vel σύμπλοι. Imitatur Euripides Andr. 699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πόλιν | φρονοῦσι δῆμον μεῖζον. Cf. Herod. II. 173. σὲ γὰρ χοῆν ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα.

976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ. πάθῃ] πάθει Mehler. Herw.

977. ὄρκος τ'] Qu. ὄρκος δ'. Qu. ὄρκους δ' ἐμμένει πιστώματα.

978. ξυνώμοσαν μὲν] ξυνώμοσαν γὰρ Herwerden.

980. αὐτε] αὐτὸ (sc. τὸ μηχανήμα) conj. Bl. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν] Cf. Ag. 1420. et v. ἐποπτεύειν.

981. μηχανήμα] Cf. Ag. 1127.

982. χειροῖν καὶ ποδοῖν mss. χειρῶν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411. ποδοῖν ξυνωρίδα] Angl. couplet for the feet.

984. στέγαστρον ἀνδρός] ἀνδρός pro θηρός (998. ἄγρευμα θηρός). Confer στεγανὸν δίκτυον Ag. 358.

985. ὁ πάντ' —] Cf. Fr. 178, 5. ὁ παντόπτης Ἥλιος.

986. Ἥλιος — ἐν δίκη ποτὲ] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

989. οὐ ψέγω μόρον] mss. οὐ λέγω μόρον corr. ex schol. οὐ λέγω πότμον Heimsoeth. οὐ λέγω δίκην F. G. Schmidt. Leg. οὐ ψέγω πότμον. Cf. ad Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν the mss.).

992. ὑπὸ ζώνῃ] Imo ὑπὸ ζώνῃς. Cf. Eur. Suppl. 920. ἐφέρον (σε) ὑφ' ἥπατος. Hec. 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνῃς ὑπο. Et ita semper, ut ὑπὸ μάλης. Apoll. Rh. IV. 1109.

993 sq. Ita Dobraeus, βάρος, | (φίλον — κακὸν) | τί σοι (ο Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἶτ' ἔχιδν' ἔφν — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' — πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —.

993. ὡς φαίνει κακὸν] Qu. ὡς πάρεσθ' ὄραῖν, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν. In fine versus virgulam tantum posuerim.

994. τ' (supr. γ) ἦτ' ἔχιδν' M. γ' ἢ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἦτ'
— Rob. εἶτ' — Herm. Dobr. "Sibi respondet, Nempe videtur
ut muraena (sive quis viperam vocare mavult) tactu
ipso infectura." (Dobr.) Qu. μύραιναν ἢ ἔχιδναν πλέον | σήπειν
θιγοῦσαν ἄν τιν' (ἄνδρ' ἄν) —; Vel μύραιν' ὅπως ἢ ἔχιδνά τις —;
Vel μύραιν' ἄν ἢ κάχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἄνδρ' ἢ ἔχιδνά
τις —; Cf. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν;
ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ —; Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ
γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
μύραιν'] Cf. Com. anon. IV. 657. ὦ προδότι — καὶ μύραινα σύ.
Hesych. μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγεται, ὡς ἔχιδνα. Inter bestias
saevissimas numeratur. Cf. ad Arist. Ran. 475. ἔχιδν'] Cf. Alc.
310. ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Ion. 1266. οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας
ἢ πυρὸς | δράκοντ' ἀναβλέποντα (?) φοινίαν φλόγα. Ran. 473. Ἐχι-
δνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει, πλευμόνων
τ' ἀνθάπεται | Ταρτησσία μύραινα etc.

995. θιγοῦσα μᾶλλον ἄν δεδηγμένον Madvig.

996. In fine versus interrogandum.

997. τί νυν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν conj. Herw.
Qu. τί ἄν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσει-
πὼν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Qu. τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ';
ἀλλ' εὐστόμει. Vel τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμι δυσφιλὲς; Cf. 315.
τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν; 412. τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοι-
μεν ἄν; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ'
ἄν; 603. πῶς δῆτ' ἄν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις; 785. πῶς σε
προσείπω; Dem. de Cor. 22. εἶτ', ὦ — τί ἄν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς
προσείποι; Arist. Nub. 1378. ὦ — τί σ' εἶπω; Andoc. p. 17, 3. τί
χρὴ τοῦνομα —; Alex. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἄν | τύχοιμ'
ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp.
828. εὐστομῶν] I. q. εὐφημῶν, εὐ λέγων. Cf. Arist. Nub. 833.
εὐστόμει. Soph. Phil. 187. εὐστομ' ἔχε.

998. ἄγρευμα θηρὸς] Cf. 1002. Eum. 460. κατέκτα ποικίλοις
ἀγρεύμασιν | κρύψασ', ἃ λουιτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Annon ἄγρευμα
θηρῶν?

999. Leg. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἶποις —. Cf. Ag.
1114. τί τόδε φαίνεται; ἢ δίκτυόν τι (τόδ') Ἄιδου; | ἄρ' ἄρκυς ἢ
ξύνεννος, ἢ ξυναΐτια φόνου; δροίτης] Cf. Ag. 1540. Eum. 633.

1000. ποδισιτήρας πέπλους] Confer ἐνδυτήρ (Soph. Tr. 674. τὸν
ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαλιστήρ. Qu. κάμποδισιτήρας.

1002. ἀπαιόλημα] Cf. Fr. 121. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης
δράκων. et ad Soph. Aj. 381. ἄλημα στρατοῦ. κάργυροστερεῆ
βίον νομίζων] Qu. κάργυροστερεῖ | βίω νομίζων.

1004. θερμαῖνοι] θέρμ' ἄνοι Dind. κερδαῖνοι (?) Naber. Verum
videtur καλχαῖνοι (meditaretur). φρενί] φρένα Bl. Qu. πολλὰ

θέρμ' ἄνοι χερσί. Cf. ad 303. πόλλ' ἄν εὐφραίνοι φρένα. 742. Cf. 272. ὑφ' ἥπαρ θερμόν. Soph. Trach. 1046. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ — μοχθήσας ἐγώ. Eur. Andr. 1109. ὁ δ' οὐδεν ἦγεν.

1005. ξύνοικος] Qu. ξύνεννος. Sed cf. 909. μὴ | γένοιτ'] De hac positione particulæ μὴ cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053. Elmsl. ad Her. 1016.

1008. διεπράχθη] διεπράχθη Heimsoeth.

1009. μίμνοντι] δράσαντι (Schütz.) aut καίνοντι F. G. Schmidt. Qu. δράσαντι vel ἔρξαντι. Schol. τῶ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1011. ἔβαψεν — ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Pr. 863. δίδηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Αἰγίσθου] Αἰγισθος requirit Naber.

1012. φόνου — κηκίς] Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. στάζει γὰρ αὐ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκίον αἷμα. 696. αἱμάδα κηκιομένην ἐλκέων. ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται — φθειρουσα] Anglice, contributes with time to efface. τῶ χρόνῳ expectabat Herwerden. Cf. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος. Eur. Med. 288. συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος. Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς (ὀργῆς?) αἰ Πελοποννησίων νῆες etc.

1013. τοῦ ποικίλματος] Cf. ad Ag. 835. Plat. Hipp. Maj. p. 298 A. τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς. Arist. Plut. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλομόρφων.

1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ mss. νῦν ταῦτὸν αἰνῶ conj. Bl. νῦν δ' αὐ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν μὲν τόδ' αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω παρῶν, vel νῦν πατέρα θρηνηῶ, — παρῶν] μόρον malit Bl., coll. Ag. 329. ἀποιμώζουσι φιλιτάτων μόρον. Cf. 8. οὐ γὰρ παρῶν ὤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταῦτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πάλιν. | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat Herw. δ πρίν ποτ' ἦνον, νῦν ἀποιμώζω παρὸν idem.

1015. πατροκτόνον] Cf. 909. 974. θ'] Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. G. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα] Qu. ἀλγῶ τό τ' ἔργον. γένος τε πᾶν] Cf. Soph. El. 1121. ὅπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ — κλαύσω etc. Qu. γένος δὲ πᾶν.

1017. ἔχων] ἔχον conj. Stanl. μιάσματα] Qu. τεκμήρια, vel γε δείγματα.

1018. ἀσινῆ βίον vulg. ἀσινῆς βίον Herw., coll. Eum. 305. ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Qu. ἄτας δίχ'. Vel ἀμείβει (ἀμείψει). Vel διαπαντὸς τίμος ἄξει. Cf. v. str. 1008.

1019. *διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται*] *διὰ παντός* — Heath. Blomf. *διὰ πάντ' ἀτηρόν ἀμείψει* Herw. *ἄτιμος corruptum est*. Qu. *διὰ πάντ' ἄτης δίχ' ἀμείψει* (vel ἄτερ ἄξει), vel *διὰ πάντ' ἄν ἄνατος ἀμείψαι*.

1020. *μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει*] *μόχθων δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει* Heath. Blomf. Nihil opus. Cf. Ag. 445. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ' —*.

1021. *ἀλλ', ὡς ἄν εἰδῆτ'*] *ἀλλ', ὡς τάδ' εἰδῆς* Blomf., coll. 439. *ὡς τόδ' εἰδῆς*. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112. *ἔπη τελεῖ*] *ἔποι τελεῖ* Blomf. Cf. Sept. 659. *τάχ' εἰσό- μεσθα τὰπίσημ' ἔπη τελεῖ*. Pers. 225. Soph. El. 1419. *τελοῦσ' ἀραί*.

1022. *ἠνιοστροφῶ*] *Formatum ut οἰακοστροφῶ*. Eur. Phoen. 175. *δς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς*. Soph. El. 731. *ἠνιοστροφος*. Qu. *ὡσπερ γὰρ ἵπποι μ' ἠνιοστρόφον* —.

1023. *ἐξωτέρω*] Qu. *ἐξω τανῦν*. Cf. Prom. 883. *ἐξω δὲ δρό- μον φέρομαι λύσεως | πνεύματι μάργω*.

1024. *φρένες δύσαρκτοι*] Cf. Pers. 193. *εὐαρκτον στόμα*. *πρὸς δὲ καρδία κότος | ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβω* Schutz. Qu. *πρὸς δὲ καρδία φόβω | ἄδειν ἔτοιμός ἐσθ' ὑπορχεῖσθαι θ' ἄμα*. Vel *πρὸς δὲ καρδία φόβω | πηδᾶν ἔτοιμος ἢδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ*. Vel *πρὸς δὲ καρδία φρεσὶν — φόβω*. Leg. *πρὸς δὲ καρδία λοβός etc.* (Cf. Eum. 158. *ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν*.) Cf. 167. *δρ- χεῖται δὲ καρδία φόβω*. Prom. 881. *κραδία δὲ φόβω φρένα λακτίζει* (i. e. πηδᾶ). Ag. 995. *πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν — κυκλούμενον κέαρ*.

1025. *ἄδειν* Ald. *ἄδειν* Sch. Bl. *Lege πηδᾶν*. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. *ἴζειν*. Vel *ἄσσειν*. Cf. Ag. 982. *θάροςος ἴσχει (ἴζει?) φρενὸς θρόνον*. *ὑπορχεῖσθαι*] I. e. *concitato motu saltare*. *κότῳ*] *κρότῳ* Abresch. *χορούς* Schmidt. Imo *φόβω*.

1028. *θεῶν στύγος*] Cf. Sept. 653. *θεῶν μέγα στύγος*. Eum. 644. *στύγη θεῶν*. Ag. 1645. *χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων*. Eur. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν*. Hipp. 409. *μίσημα πᾶσιν*.

1029. *φίλτρα*] Qu. *κέντρα*. *Corruptelam suspicatur Pauw*. *πλειστηρίζομαι*] *πλεῖσθ' ὀρίζομαι conj. Con*.

1031. *πράξαντι*] Qu. *πράξαντα, ut mox παρέντα*.

1033. *προσίζεται*] *ἐφίξεται recte* Schutz. Cf. Isocr. p. 64 B. *τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν*. *τόξω*] *Ἄν δόξη?* Cf. Suppl. 473. *μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον*.

1035. *θαλλῶ καὶ στέφει*] Cf. Eum. 43. *ἔχοντ' ἐλαίας ὑπιγέννη- τον κλάδον | λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἔστεμμένον*. Eur. Suppl. 10. *ἰκτηῖρι θαλλῶ*. Iph. T. 1101. *γλανκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας*. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι*. Oed. C. 474.

1036. *Λοξίου πέδον*] Cf. Eur. Iph. T. 972. *ἄγνον — Φοίβου πέδον*. Andr. 1086.

1038. φεύγων — αἷμα κακὸν] Cf. Eur. Suppl. 148. αἷμα συγγενὲς φεύγων. Hipp. 35. μίασμα φεύγων αἵματος. Herc. 831. Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει. ἐφέστιον] ἐφ' ἐσίαν Turn. Fortasse recte.

1039. ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111. Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. 1041. Inverso ordine forsan legendi. καὶ μαρτυρεῖν μὲν — | τὰ δ' ἐν χρόνῳ — Dobr. Blomf. Scholef.

1040. τὰ δ'] Lege τὰδ', haec. ἐν χρόνῳ] Qu. ἐν δίκῃ. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καταμαρτυρεῖν ὅπως Wak. S. C. § 129. Qu. συμμαρτυρεῖν. Qu. θεῖ' ὡς ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἐγὼ δ'] φεύγω δ' Weil. ἐλῶ δ' (?) — F. G. Schmidt. Qu. ἔρρω δ' —. Cf. Ag. 1253. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Cf. Ag. 1282. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἰμι conj. Dobr. Wecklein.

1044. ἐπιζευχθῆς] Medio sensu accipiendum videtur. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας· μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς, μηδ' — Tyrwh. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα — μήτ' — Pors. Lege ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς (vel μήτε τι ζευχθῆς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Cum ἐπιζευχθῆς στόμα cf. 676. ἀπεζύγην πόδας. et Eum. 405. πώλοισ ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. στόμα] Forsan ποτε.

1045. ἐπιγλωσσῶ κακά] Cf. ad Prom. 964. Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

1047. εὐπετῶς] εὐπόρως F. G. Schmidt. Redde fauste, collata locutione εὖ πίπτειν.

1048. ὄμωαι M. ποῖαι Herm. Dind. ὠμαι F. G. Schmidt.

1049. φαιοχίτωνες] Cf. Plat. Tim. 68 D. φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει). ibid. ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ. Resp. IX. 585 A. πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Antiph. com. III. 17. λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωντίσκος. Plut. Ant. 80. φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος. Vit. Eurip. αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν. Eum. 375. ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Qu. μέλαγχίτωνες. Cf. Cho. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημέναι] Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. Fr. 265. Arist. Av. 1517.

1051. Cf. Suppl. 602. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί.

δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. Cf. Isocr. p. 314 A. ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν. Soph. Aj. 52. ἐγὼ σφ' ἀπείρω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφᾶς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt.'

1052. μὴ φοβοῦ νικῶν] μὴ φόβου νικῶ Porson. F. G. Schmidt. Dind. Herw. νικῶν πολὺ] νικῶν λίαν Herw. πάνυ F. G. Schmidt, coll. Hesychio, λίαν: σφόδρα, πολὺ, πάνυ, ἄγαν. Temere. Cf. Arist. Nub. 1335. Thuc. VII. 34. οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἠσοῦσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.

1053. πημάτων] Qu. δειμάτων. ἐμοί] Qu. μόνον.

1055. Cf. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.

1058. Cf. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα.

1059. ἔσται καθαρμός Elmsl. ad Oed. R. 60. εἰς σοι — Erf. οἶσθ' οὐ — Wieseler. εἶσ' οἱ καθαρμοὶ Weckl. Qu. ἔστιν (vel ἔσται) καθαρμός. Λοξίου δὲ προσθιγῶν ἐλεύθερον σε —] Leg. προσθιγόντα Λοξίας —, vel Λοξίου δὲ προσθιγῶν | ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων ἔσει. Cf. Eum. 645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος. Si recte se habet vulgata, cf. Arist. Fr. 509.

1060. Qu. ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων κτίσει (vel ἔσει). Vel ἐλεύθερος πᾶς. κτίσει passive, pro κτισθήσει. Cf. ad Sept. 681.

1067. χειμῶν — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. χειμῶνα τελευτήσαι. γονίας] στονίας (vel πονίας) conj. Blomf. Qu. φονίας, vel κτονίας(?). Hesych. γονίας· εὐχερῆς (δυσχερῆς? cf. schol. χαλεπὸν πνεῦμα). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. ἐτελέσθη] τετέλεσται Both.

1068. παιδοβόροι — μόχθοι] Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμησι. Cum παιδοβόρος cf. θυμοβόρος Ag. 103. παιδόβοροι Valck. ad Phoen. 1576.

1069. τάλανές τε Θυέστου] Qu. τάλανός γε Θυέστου.

1070. ἀνδρός] Qu. αὐθις.

1071. 1072. Haec ἐν μέσῳ accipienda sunt.

1074. Scribe ἢ μόρον εἶπω; Similiter Aj. 1311. θανεῖν — τῆς σῆς ὑπὲρ | γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ θ' ὀμαίμονος λέγω; μόρον] Rem pro persona. Cf. Sept. 751. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ (Laius Oedipum).

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Sc. μένος ἄτης. Angl. how far will it work? Sed post κρανεῖ postularetur objectum. An ποῖ δῆτα τελεῖ. Qu. ποῖα κρανεῖ δῆ? ποῖ καταλήξει] Qu. ποῖ ποτε λήξει. Thuc. I. 51. 2. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα.

1076. μετακοιμισθὲν mss. μέγα κοιμισθὲν Valck. Leg. κατακοιμισθὲν. Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γὰρ κατευνασθὲν τόδ' αὐ κινεῖς κακόν (ita enim legerim).

EUMENIDES.

1. τῆδε πρεσβεύω] τήνδε πρεσβεύω malit Wakefield. Cf. Cho. 488. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

2. πρωτόμαντιν] Qu. πρωτόπλαστον. ἐκ δὲ τῆς] Cf. Sept. 197. χῶτι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 439. 1047. Prom. 237. Soph. Oed.

- C. 742. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. Eur. Alc. 264. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοί.
3. ἢ δὴ τὸ —] ἢ δῆτα — Wakef. Naber. (coll. 399. ἦν δῆτ' (?) Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι. Eur. Fr. 340.). ἢ δὴ 'πὸ μητρὸς Herw. Qu. ἢ δὴ ἀπὸ μητρὸς, vel ἢ φῦσα μητρὸς δευτέρα.
4. ὡς λόγος τις] Qu. ὡς λέγουσιν.
6. Τιτανὶς ἄλλη, παῖς χθονὸς distinguendum censet Wakef. ἄλλη] Qu. αἰνή.
7. δίδωσι δ'] δίδωσιν M. Quod recipiendum.
11. Παρησοῦ] Codices exhibent Παρησοῖδα (sic) Cho. 563.
13. κελευθοποιοί] Anglice, pioneers.
16. χώρας — προμνήτης] Gubernator. Cf. 765. ἄνδρα — προμνήτην χθονός. Soph. Fr. 470, 1. πρωρατῆς στρατοῦ.
17. Qu. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν. Cf. Ag. 1209. τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημένη.
20. φροῖμ.] Ag. 1354.
21. ἐν λόγοις] Lege εὐλόγως. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατος γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Cho. 632. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ.
22. Κωρουκὶς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. κορουφαῖς Κωρουκίαις. Strab. p. 417 A.
23. ἀναστροφή] ἀναστροφὰ Med. Guelf. Ald. ἀναστροφαι recte Fl. F. Ven. Nisi praestat ἐπιστροφαι.
24. οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw.
26. Cf. Eur. Andr. 837. ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγόνῳ σέθεν; 911. Alc. 552. ὑπορράπτεις λόγους. Iph. T. 681. ῥάψαι μόρον σοι. Hom. Od. γ'. 118. κακὰ ῥάπτομεν. II. 421. Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε | ῥάπτεις. Ter. Phorm. III. 2. 6.
28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλείουσα, κλήζουσα).
32. ἴτων] Contracte ex ἴωσαν. Altera forma ἴοντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.
33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι commendat Naber.
34. δρακεῖν] Cf. Ag. 602. Eum. 167. προσδρακεῖν.
38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν] δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν μὲν οὖν Herwerden, coll. Ag. 1396. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. ἀντίπαις] Confer ἀντίδουλος Cho. 136.
41. αἵματι | σιάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κάρη | σιάζων ἰδρῶτι, Eur. Iph. T. 308. σιάζων ἀφρῶ γένειον. Suppl. 586. στόμα | ἀφρῶ καταστάζοντα.
42. νεοσπαδῆς] νεοσφαγῆς conj. Wakef. I. q. νεόσπασιον. Cf. Soph. Ant. 1216. ἀρμόν χόματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). νεοσπᾶς legitur Ant. 1201. Fr. 445.
43. ἐλαίας — κλάδον] I. e. θαλλόν (v. Hesych. h. v.).

44. 45. ἀργῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis) F. G. Schmidt.

44. λήνει μεγίστω vulg. λήνει μὲν οἷος Arnald. ap. Valck. ad Phoen. 994. λήνει δ' ἐλικτῶ Herw. Qu. λήνει 'ξελικτῶ, vel λήνει 'λαχίστω, vel potius στέφει —. Cf. Cho. 1035. ξὺν τῷδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίξομαι. μεγίστω] κτενιστῶ Hart. Mein. περισσῶ Todt. Mendosum certe est μεγίστω. Qu. χλωρᾶς μέγιστον.

45. τρανῶς ἐρῶ] Cf. Ag. 1371. τρανῶς — εἰδέναι. ἀργῆτι μαλλῶ] Cf. Soph. Tr. 675. ἀργῆτ' οἷος εὐέρου πόκω. Oed. C. 676. τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Qu. ἀργητομάλλω. Cf. v. στρεψίμαλλος.

48. οὔτοι γυναικας —] Cf. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναικα, —. Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

49. Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Ἀρπυΐαισι τὰς γὰρ ἐπτερωμένας. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 488. αὐτε] Qu. αὐ σφε.

50. εἶδόν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν etc. γεγραμμένας] Depictas. Cf. Arist. Ach. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρωσ). Lys. 680. Vesp. 97. Ran. 538. 938.

52. μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι mss. Qu. μέλαιναί τ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι, vel μέλαιναί καὶ τὸ πᾶν βδελύκτροποι. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401.

53. οὐ πλατοῖσι (i. e. ἀπλάτοισι) Elmsl. ad Med. 149. Cf. ad Prom. 371. 715.

54. δία] λίβα recte Burges. Fort. λείβουσιν αἶμα δυσφιλές. Cf. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα. Fr. 52. Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Cho. 290. φιλοσπόνδου λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον. Cho. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.

59. ἀνατὶ] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist. Eccl. 1042.

60. ταῦτεῦθεν — μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί. 74. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν ἔχει ταῦτεῦθεν εἰσιόντι μοι;

62. ἰατρόμαντις] Cf. Suppl. 260. ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.

63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις] καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. G. Schmidt. καὶ τοῖσι ναοῖς λυμάτων καθάρσιος malit idem. δωμάτων] δειμάτων Wakef., coll. Soph. El. 635. ἀνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Fort. πημάτων.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς | χρησμός.

65. καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν] καὶ πρόσω γ' — Blomf. καὶ πρόσωθ' — Pors. ad Pers. 609. Wakef. Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἔμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Eccl. 693.). Leg. κοῦ πρόσωθ' Cf. 297. καὶ πρόσωθεν ὦν.

66. πέπων] Cf. Fr. 244. ἀνήρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Soph. Oed. C. 450. ὁ μόχθος ἦν πέπων. Tr. 728. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἕξ ἐκουσίας | ὀργὴ πέπειρα.

68. ὕπνω πεσοῦσαι] ὕπνω πεσοῦσα M. ὕπνω πρόεπουσι Faehse. ὕπνω σ' ἐλῶσι Sch. ὕπνω πεσοῦνται γ' Wakef. ὕπνω παρεῖνται conj. Weckl. Qu. ὕπνω δαμῆσαι (vel δάμησαν, vel δέδμηνται). Vel ὕπνω πεσοῦσας τὰς καταπτύστους κόρας, | Νυκτὸς παλαιὰς παῖδας. Vel ὕπνω πεδῶνται. (Soph. Aj. 676. ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λύει πεδήσας.) I. q. εἰς ὕπνον πεσοῦσαι, ut in Soph. Phil. 826. ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέση. Cf. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω etc. Eur. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὕδε. et infra 148. ὕπνω κρατηθεῖσα. Ag. 281. ὕπνω νικώμενος. 886.

69. Cf. 416. 792. 822. 1034. 322. 745. 845. 879. Hesiod. Th. 758. ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδος ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν. παλαιαί] Qu. μελαίνης.

76. βεβῶτ' ἄλαισι (erroribus) Herw., qui versum suspectum habet. Qu. βεβῶτά γ' αἰ, vel βεβῶτα κἀπὶ —. Idem haeret in πλανοσιβῆ χθόνα. Qu. τὴν χθονοσιβῆ πλάνην.

77. περιορύτας πόλεις] περιορύτους conj. Dind. Recte, opinor.

78. βουκολούμενος] Cf. Ag. 669. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος.

79. Παλλάδος ποτὶ πόλιν] Nonnihil suspectum ποτὶ in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. Παλλάδος θεᾶς πόλιν. Cf. Pers. 348. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 224. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Vel Παλλάδος σεμνήν πόλιν. Sed fortasse non magis offendere debet ποτὶ in senario quam πόλις, μάσσων, πολλὸς, etc.

80. ἀγκαθεν λαβῶν] Cf. Hom. Il. ψ'. 711. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρηῆσιν. Schol. εἰς τὰς ἀγκάλας.

88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας] Cf. Suppl. 284. φόβος μ' ἔχει φρένας.

89. καὶ κοινοῦ πατρὸς] Malim κάκ —. Cf. Soph. El. 325. τὴν σὴν ὀμαιμον ἐκ πατρὸς ταῦτοῦ φύσιν.

90. Cf. Rhés. 158. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις | Δόλων.

94. Cf. Cho. 881. ἰὸν ἰού. κωφοῖς αὐτῶ . καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἄκραντα βάζω. Eur. Phoen. 1067. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; 1069. ὦή μάλ' αὐθις. Iph. T. 1304. ὦή, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω. Cf. Eur. Hel. 435. ὦή, τίς ἂν πυλωρὸς —; 1180. ὦή, χαλᾶτε κλῆθρα. Ion. 907. ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ. Xen. Cyneg. VI. 19. ἀναβοῶντα, ἣ κατεῖδες, ὦή, τὰς κύνας; Male post εὔδοιτ' ἂν interrogatur. Cf. S. Matth. Ev. 26, 45. S. Marc. 14, 41. τί δεῖ] Suspectum habet Elmsleius ad Med. 552.

95. Qu. ὠδέ γ' ἠτιμασμένη.

96. ὡς μὲν mss. ὦν μὲν Tyrwhitt. Wakef. Herw. etc. (ὡς γὰρ

ἔκτανον — οὐκ ἐκνίπτεται), | αἰσχροῦς ἀλῶμαι tentat Herw. Qu. ὦν γὰρ —, vel οἱ δέ γ' ἔκτανον.

97. ἐκλείπεται] ἐκνίπτομαι conj. Herw. Qu. ἐκδύομαι vel ἀναίνομαι.

98. αἰσχροῦς δ'] Lege αἰσχροῦς (om. δ').

100 sq. παθοῦσα — μηνίεται] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, | γένοιτο μῦθος ἄν θελκτήριος.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. ὦ δχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλιτάτων.

101. ὑπέρ μου] Ita Bacch. 804. εἷς με. Or. 734. Arist. Vesp. 1358. περί μου.

103. καρδία σέθεν (s. Pauw. et Rob.) Wakef. καιρίας σέθεν conj. idem. καρδίας ὄθεν Herm. Dind. Vulgatam tuetur Herwerden. Qu. καρδίας ἐμοῦ.

104. ὄμμασιν λαμπρύνεται] Cf. Arist. Pl. 636. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ | ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Eur. Hec. 1028. οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν ὄμματωμένην.

105. ἐν ἡμέρᾳ —] Haec abesse malit Herwerden.

106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ — ἐλείξατε] Cf. 144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα etc. Suspectum nonnihil μὲν.

107. Cf. Cho. 15. χοὰς φερούσις νερτέροις μειλίγματα. Pers. 609. χοὰς φέρουσ', ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

109. ὦραν] Cf. Herod. II. 2. τὴν ὦρην ἐπαγινέειν σφίσιν αἶγας. Eur. Bacch. 722. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην | ὦραν ἐκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Qu. ὦρας — κοινῆς. Adverbialiter positum. Sic ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

110. Cf. ad 540. Soph. Ant. 1265. λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

111. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debuisset part. ὀρούσας".

112. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herwerden. καιρῶ τε F. G. Schmidt. ἀρκυσιάτων] Cf. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Ag. 1375. Soph. El. 1476.

113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας] Cf. Fr. 211. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει. Hesychius, ἐγκατιλλῶψαι: ἐγκαταμυκτηρίσαι (— ὡψας — ἰσας?). Philem. IV. 45. Sic ἐγγάσκειν τινί.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα] ἠκούσαθ' ὦν conj. Wakef. ἀκούσαθ' ὦν — Aurat. Herm. Schutz. Recte.

118. μύζοιτ' ἄν] Cf. 119. 189. Men. Fr. S1. ἔμυξεν (i. e. ἐστέναξεν). Male post μύζοιτ' ἄν interrogatur.

119. φίλοις] ἐχθροῖς Hartung. ἄλλοις Naber. Fortasse recte. οὐκ ἐμοὶ Schutz. prob. Dobr. Oresti. V. Valck. ad Phoen. 437. et adde Ag. 1207. Eur. Iph. A. 932. προσίκτορες] Sc. θεοί. Sic Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1.

122. μητρός] μαρὸς F. G. Schmidt.
124. ὤζεις] ὤζειν legitur etiam Arist. Vesp. 1526. ἐπώζειν Av. 266. τάχος] Celeriter. Cf. ad Ag. 945.
125. πέπρακται] τέτακται Wakef., coll. schol. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; et vv. 71. 208. 642. Cf. Cho. 730. εἰκεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
127. ὕπνος πόνος τε — συνωμόται] Cf. Ag. 650. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα.
128. δρακαίνης] Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. ἐξεκήραναν] Hesychius, ἐξεκήραγεν: ἐξέφθειρεν. Id. κηραίνειν: βλάπτειν.
130. φράζου] δράσσου conj. Wakef. Recte, ni fallor.
131. κλαγγάνεις δ'] Leg. κλαγγάνεις. ἐκλείπων Blomf. ad Sept. 55.
137. σὺ δ' αἵματηρόν —] σοῦ δ' αἵματηρόν — Wakef. σοῦ δ' — Weckl., coll. Hesych. σοῦ: ἴθι, τρέχε, ὄρμα. Cf. Sept. 31. δομαῖσθε πάντες, σοῦσθε. τῶ] Qu. τῶ. Post τῶ interpungit Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197. 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7. οὐδ'] σὺ δ' Pearson. Pors. Herm. ἐπουρίασα τῶ] ἐπουρίασα' ἔπου F. G. Schmidt. ἐπουρίασα' ἄγρα idem. Cf. Eur. Andr. 611. ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας.
138. ἀτμῶ] ἀτῶ F. G. Schmidt.
139. μάραινε δευτέροις διώγμασιν] μάραινε δ' ἀγρίοις (vel εὐπτέροις) — F. G. Schmidt. Qu. μάραινε τ' —.
140. ἔγειρε καὶ σὺ —] Qu. ἔγειρέ νυν σὺ —.
141. κάπολακτίσασ' —] Cf. Suppl. 944. πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου. Soph. Phil. 645. Arist. Av. 202 sq. ἴδωμεν] Cf. ad Soph. Phil. 645.
142. ματᾶ] Cf. Prom. 51. Sept. 37. εἴ τι —] εἴ τὸ — conj. Wakef.
144. ἦ] Qu. ὦ (vel ὦ) —.
147. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν] Virg. G. IV. 409. 'vinclis excidit.' Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὄρουσεν. Eur. Alc. 144. πέπτωκεν] Qu. πέφενγεν.
150. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με προεβῦτιν νέος. 779. Post καθιππάσω virgula tantum interpunge. γραιάς δαίμονας] Qu. γραιᾶν δαιμόνων, aut γραιάς δαίμονος.
153. δ'] γ' Wakef.
157. μεσολαβεῖ κέντρῳ] Cf. Hom. Il. φ'. 172. μεσσοπαγές δ' ἄρ' ἔδηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
159. Schol. λείπει τὸ ὦς.
161. βαρὺ τὸ —] Qu. βαρὺ τι —. Et sic Wakef. περιβαρῶν, χρὸς ἔχειν conj. Wakef. Cf. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. Virg. G. II. 484.

164. *θρόνον* mss. *θρόμβον* Wakef. Cf. Cho. 523. 546. Soph. Tr. 712. *φονολιβῆ* Pauw. Wakef. Cf. 54. *δυσφιλή λίβα*.

167. *προσδρακεῖν*] Simplex *δρακεῖν* legitur Ag. 602. Eum. 34. Cf. ad Prom. 903.

168. *αἰρόμενον*] *ἀρόμενον* Abresch. *δρόμενον* Wakef. Qu. *ἀράμενον*, qui id suscipit. *ἀράμενον ἄγος*] Cf. Sept. 1008. *ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται*. Aj. 193. *μὴ — κακὰν φάτιν ἄρη*.

169. *μάντις*, ὦ Wakef.

170. *αὐτόσσαντος*] I. e. *αὐτοκέλευστος* (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503. *αὐτόσσαντος* offendit ob duplex *σσ*. Cf. ad Prom. 643. *αὐτόσσαντος* (—υ—υ—υ—υ—) vir doctus in Class. Journ. 307. τ'] γ' Wakef. Schol. *αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ τὸ μᾶναι τὸν ναὸν* corr. Wakef.

174. *κάμοί γε* P. *κάμοί 'σι* Wakef. *κάμοιγε* conj. Blomf. ad Sept. 469. *καὶ τὸν*] Qu. *καί νιν*.

175. *ἐλευθεροῦνται*] Qu. *ἐλευθεροῦτ' ἄν*. *ὑπὸ τε γᾶν*] Malim *ὑπὸ δὲ γᾶν*.

176. *δ' ὦν* libri. *ὦν δ'* Pors. Malim *ὦν*. Et sic Wakef. *ἐν κάρῳ*] Qu. *αὐ κάρῳ*. Cf. Eur. Med. 1382. *οἶδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῶ κάρῳ μιάστορες*. Soph. El. 607. *δν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα | ἐπητιάσω*. Qu. *ἕτερον αὐ κάρῳ —*.

178. *μιάστορ' ἐκείνον*] *μιάστορ' ἐξ ἔθεν* Wakef. Qu. *μιάστορα καινόν*.

179. *τάχος*] Celeriter. Cf. ad Ag. 945. Rhes. 986. *χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλίζεσθαι τάχος | ἄνωχθε*.

181. *πηνὸν ἀργησὶν ὄφιν*] Cf. Sept. 60. *ἀργησὶς ἀφρός*. Theocr. XXV. 130. *ἦντε κίκνοι | ἀργησταί*.

182. *θώμυγος*] Cf. Pers. 461. *τοξικῆς δ' ἀπὸ | θώμυγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὄλλυσαν*.

185. *δόμοισι*] *δόμοις σε* conj. Wakef.

186. *καρانیστῆρες*] Schol. *αἱ ἀποκεφαλίζουσαι*. Cf. Rhes. 817. *καρانیστης* (-τήρ?) *μόρος*.

187. *σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ* | *παίδων κακοῦται χλοῦνις* conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ* | *παίδων τε χλοῦνις ἢδ' ἀκρωνία κακοῦ* Fritzs. Herm. *κακὴ τε χλοῦνις* conj. Stanl.

188. Schol. *γένος τι ἰνδῶν* (*γένος τι ἀκρίδων* Herm. *γένος ἐμπίδων* Weckl.).

190. *ὑπὸ δάχιν παγέντες*] Cf. Soph. Fr. 21. *καὶ κατὰ δάχιν | ἤλαινε παίων*.

191. *ἀποπίστοι*] Qu. *ἀποπίστου*.

195. *ἐν τοῖσι πλησίοισι*] *ἐν τοῖσι πλουσίοισι* conj. Pauw. Wakef. *ἐν τοῖσδ' ἐναισίοισι* (vel *ἐναισίμοισι*) Herw. *πλησίοισι* Pauw. Dind. *πανδίκοισι* (?) Naber. Vulgatam tuetur Herm. Qu. *ἐν* (πρὸς) *τοῖσδ'*

ἀπροσπλάτοισι (ἀπροσθίκτοισι) —, vel ἐν τοῖσδέ γ' ἀπλάτοισι —, vel ἐν τοῖσδε πάνυ σεμνοῖσι (περισέμνοισι) —. τρίβεσθαι μύσος] De locutione προστρίβεσθαι τί τινα. Cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

199. πέλει] Qu. πέλεις. Et sic Herw. ad Oed. R. 245.

200. εἰς] εἷς Cant. Wakef. Linw. ὡς] ὦν Wakef. Martin. prob. Dind.

201. πῶς δή;] Cf. 431. 601.

203. πέμψαι] Leg. προᾶξαι. Et sic Bigot. Aurat. πέμψας τίνειν Wakef., coll. Prom. 112. τί μήν;] Quidni? Cf. Ag. 672. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μήν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μήν; El. 1280.

207. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλάζειν πρέπει.

209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας.

211. ἦτις ἄνδρα νοσφίση] Sc. βίου. Cf. ad Cho. 438. Fr. 238. γυναικὸς — ἦτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη. Sed ἂν additur Prom. 35. ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

212. Cf. 605. οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς δν κατέκτανεν.

213. ἠρκέσω M. ἠδέσω Well. ἠκέ σοι Herm. Dind. ἀρκέσει Wakef.

214. πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρας κέλεται πιστώματα Μούσης | γνῶθι. Ἦρας τελείας] Cf. Fr. 319. Ἦρα τελεία, Ζητὸς εὐναία δάμαρ.

215. Κύπρις δ'] Qu. Κύπρις τ'.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμικτον κόρη, | ὄθενπερ εἶσει πάντα etc.

220. τὸ μὴ γενέσθαι] τὸ μὴ μέλεσθαι Aurat. Wakef. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Herm. Dind. τὸ μηδ' ἐπεσθαι Petersen. Linw. Qu. τὸ μὴ 'φέπεσθαι etc. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

222. μέτειμι] Ulciscor. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. τῶνδ' ὑβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε. οἶδα] εἶδον Herm. prob. F. G. Schmidt.

223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν] τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσουσιν — F. G. Schmidt. ἡσυχαιτέραν] ἡσυχαιτέρα Linw. Qu. ἡσυχαιτέρον. Schol. δολιωτέραν (σχολαιοτέραν Herw.).

224. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw.

226. λόγῳ] ψόγῳ Herm. prob. Schmidt. πόνον πλέον τίθου] πόνον ἄπονον τίθου F. G. Schmidt. Malim πόνον πλείω τίθου. πόνον] πόνων Wakef. Qu. πόνου. Sic Eur. Hec. 1168. πήματος πλέον.

227. λόγῳ] γελῶν aut ψόγῳ F. G. Schmidt.

228. δεχοίμην] Cf. Soph. El. 1304. κοῦδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἶρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ' ἄν etc.

229. ἔμπας] Cf. Prom. 48. ἔμπας τις αἰτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν. Soph. Aj. 122. παρὰ Διὸς θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις.

230. ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητροῶν, δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα [καὶ κνηγέτις] Elmsl. ad Her. 852. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] Cf. Cho. 988. ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐν δίκῃ μόρον | σῆς μητρός. Ag. 1272. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκῃ (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 433. συνῆκα Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον (al. φόνος, φόνου). Her. 852. κάποτίσασθαι δίκην ἐχθρούς 882. Med. 261. 1316.

231. καὶ κνηγέτις mss. καὶ κνηγετιῶ Stanl. κάκκνηγετιῶ Erf. Herm. (Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνηγετεῖ πότιμος; V. ad Aj. 5.) κάκκνηγέτις (?) Linw. γ' ὡς κνηγέτις N. φοινία (Cho. 605.) κνηγέτις Herw., quem merito offendit praesens ἐκκνηγετιῶ. "Quid sit καὶ κνηγέτις nondum mihi liquet." (Elmsl. ad Bacch. 346.). Legerim φῶθ' ὅπως (ἄπερ) κνηγέτις (κνηγέτις). Vix enim μέτειμι, sensum futurum habens, convenit cum κνηγετιῶ aut ἐκκνηγετιῶ.

233. Qu. δεινὴ γὰρ ἄν βοτοῖσι κἄν θεοῖς πέλοι.

234. εἰ προδῶ] Leg. ἦν προδῶ.

236. δέχου δὲ] Leg. δέχου 'μέ. Idem conj. Wakefield.

237. ἀφοίβαντον] διαπεφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλαις ἀοίκοις conj. Wakef. βοιωτῶν] βοιωτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοις καὶ βοτοῖσι καὶ ῥητοῖς πόροις. Idem in πορεύμασι offendit. Qu. καὶ βοιωτῶν πρὸς ῥεύμασι.

242. βρέτας τὸ σὸν, θεὰ, | αὐτοῦ φυλάσσων Herw., coll. 439. εἵπερ πεποιδῶς τῇ δίκῃ βρέτας τότε | ἦσαι φυλάσσων etc. 79. μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας. Idem conj. — θεά. | τοῦτ' οὖν φυλάσσων etc. Idem denique versus Aeschylō abjudicandum suspicatur.

243. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω] Qu. ἐνταῦθα θάσσων ἀναμενῶ recte Stanl.

244. ἐκφανές] ἐμφανής Blomf. ad Pers. 404. Cf. ad Pers. l. l. Qu. ἐμφανές.

245. φραδαῖς] I. e. βουλαῖς. Cf. Cho. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν ἐκματεύομεν Herw. αἷμα καὶ σταλαγμὸν] I. e. dropping blood. Cf. Fr. 340. παλαγμοῖς (σταλ.?)

αἵματος χοιροκτόνοις. Cf. Hom. Il. λ'. 535. αἵματι — πεπάλακτο. υ'. 500. ζ'. 268. αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.

248. μόχθοις ἀνδροκμηῆσι] Cf. Cho. 1068. παιδοβόροι — μόχθοι.

252. καταπτακῶν] κατεπτακῶς Wakef.

253. ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων] Cf. Ag. 215. παρθενίου θ' αἵματος ὀδμᾶς (ita Ka. ὄργᾱ M. αὐδᾱ Farn.) περιοργῶς ἐπιθυμεῖ θέμις (θεὸς Ka.). Prom. 115. ἃ ἃ. τίς ἀχώ; τίς ὀδμᾶ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς | θεόσντος ἢ βρότειος; Eur. Hipp. 1391. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα. με προσγελᾶ] προσγελᾶν τινα Herod. V. 92. Qu. προσέβαλεν.

Cf. ad Arist. Pac. 600. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Plat. Resp. III. 201 C. ὀπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλλῃ, ὥσπερ αὖρα φέρουσα ἀπὸ χρησιῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλοντι δ' εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ὁσμὴ προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν;

255. λεῦσσε τὸν] Qu. λεῦσσε νιν. V. Weckl. Vind. p. 165.

πάντα] πάντα Wakef.

256. ἀτίτας] Inultus. Hesychius, Ἀτίτην ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Cho. 67. τίτας φόνος.

257. ὁ δ' αὐτέ γ' ἀλκὰν ἔχων] ὁ δ' αὐθις ἀγκάλαν ἔχων περὶ βρέτει Margoliouth. Qu. ὁδ' αὐτ' ἀλκὰν, vel ὁδ' αὐθ' ὁδ' ἀλκὰν, vel potius ὁδ' αὐτ' ἀρωγὰν, vel ὁ δ' αὐτ' ἐπαλκὰν (vel ἀλκὰν) ἔχων.

260. χερῶν] χρεῶν (ex schol.) Scal. Linw. Margoliouth. Cf. ad 280. Qu. θεῶν.

262. δυσαγκόμιστον, πάλας] δυσαγκόμιστον πάλιν conj. Wakef.

263. τὸ διερόν] Qu. τὸ δ' ἱερόν, πέδῳ] πέδοι Dind. Linw. V. Dind. ad Prom. 749. Cf. Cho. 399. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φονίας σταγόνας χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν σιδάρω. 509. αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν.

265. ἐρυθρόν — πέλανον] Cf. Pers. 818. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγῆς etc.

267. ἰσχνάνας] Cf. Arist. Ran. 941. ἰσχνανα. καὶ] Leg. ναί. πέδῳ] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. Leg. καὶ ζῶντά γ' ἰσχνάνας ἀπάξομαί σ', ὅπως (vel ἵνα) —.

268. ἀντιποίνους τίνης] ἀντίποιον' ὡς Schütz. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592. Qu. ἀντίποιον' ὡς τίνης. ματροφόνας] Malim ματροφόνον. Cf. ad 77. Qu. ματροφόνοισι δίκας.

269 sq. ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον M. ὄψει δὲ κεῖ τις Schutz. Linw. Legendum videtur ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. De crasi cf. ad Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς. Soph. Phil. 782. Cf. Hom. Il. γ'. 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. ἄλλος] ἄλλον Heath. Wakef. Linw. Lege ἄλλος. Cf. 316. ὅστις δ' ἀλίτων etc. Prom. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Punctum post ξένον sustulit Wakef.

270. ἢ θεὸν — ἀσεβῶν] Qu. ἢ θεὸν — ἀδικῶν, aut ἢ 'ς θεὸν — ἀσεβῶν.

272. τῆς δίκης ἐπάξια] Qu. τῶνδ' ἐπαξίαν δίκην. Cf. Pers. 830. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἔπεστιν εὐθύνος βαρὺς.

273. εὐθύνος] Cf. Pers. 828.

275. πάντ' ἐπωπᾶ] Qu. πάντα νωμᾶ. V. Soph. Oed. R. 300.

276. ἐν κακοῖς] δὴ κακοῖς F. G. Schmidt. ἐν (μὲν?) κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροῦς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ ἑκατέρου καιρὸν γινώσκων. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. — πολλοὺς τε καιροῦς. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀτυχήσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

277. καὶ λέγειν —] Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.' πολλοὺς καθαρμούς καὶ —] πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν — F. G. Schmidt.

280. χερὸς] Connectenda videntur αἷμα et χερὸς, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Qu. χρόνω, vel μαραίνεται ἢ χερὸς.

283. μῖασμα —] Cf. Cho. 967. ὅταν ἀφ' ἐστίας μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς etc. Eur. Iph. T. 384. θυσίαις βροτοκτόνοις. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἷμα παιδόφρονον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον.

285. ὄσοις] ὡς τις conj. Wakef.

286. χρόνος —] Versum, ut vix huic loco convenientem, eji-ciendum suspicatur Herw. ante v. 276. (κἀγὼ —) transponendum suspicatur Buckley. καθαιρεῖ] Qu. μαραίνει. Soph. Aj. 713. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. ubi plura dedi similia.

291. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401. 891. 1044. 670. ἐς τὸ πᾶν χρόνου.

292. Λιβυσιτικοῖς] Imo Λιβυσιτικῆς.

293. γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. ξ'. 276. Ὠκεανὸς θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

294. κατηρεφῆ] Qu. καταφερῆ. Cf. 348. καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

296. Qu. ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ θρασύς. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τῆς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μαρός μ' ἐσίδοι, etc. Hipp. 729 sq. κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ὦν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν. Ubi loquitur Apollo. Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεὺς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίας σθένος] Ita Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος.

300. παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς — παρημελήμεθα.

ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

302. *ἐναίματον* v. l. ap. schol. *ἀναίματον βόσκημα δ', αἰμόνων σκιὰ*, vel *ἀναίματόν θ', αἰμόνων σκιάν*, conj. Weckl., coll. Hec. 90. *λύκου αἵμονι χαλᾶ. δάϊον σκιάν* (*miseram umbram*) conj. Herw. *ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν*, εἶδωλον σκιᾶς F. G. Schmidt. Qu. *ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς*, vel *ἀναίματον σχῆμ' ὄντα* —. *βόσκημα*] *Cibum*. Cf. 265. *ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου*. Soph. El. 364. *ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν* (l. μὴ ἄλλειπον) *μόνον | βόσκημα*.

304. *καθιερωμένος*] Cf. v. *καθοσιούν* Arist. Pl. 661.

305. *καὶ ζῶν με] καὶ ζῶν γε* Wakef. *δαίσεις*] Cf Eur. Or. 15. *ἔδαισε δ' οὖν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, Ἄτρεός*.

306. *ἀκούσει*] *ἄκουσον* fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307. *χορὸν ἄψωμεν*] Cf. Soph. Aj. 700. *φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποί' ἀναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης* (*ξυνάψης?*). Arist. Th. 954. *ὄρμα, χώρει κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πᾶσα*. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere choros.' *χορὸν*] Cf. Ag. 1186. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποι' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογγος οὐκ εὐφωνος*.

312. *εὐθύδικαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι*] Forma *εὐθύδικος est* Ag. 761. Qu. *εὐθύδικοι δ' ἐξενχόμεθ' εἶναι*, vel *εὐθύδικοι δ' αἰεὶ εὐχόμεθ' εἶναι*. Sed confer *ὀρθοδίκαιος* infra 994. *ἠδόμεθ' vulg. οἴμεθ' (sic) M. εὐχόμεθ'* Herw. Qu. *οἴόμεθ'*.

313. *τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν* conj. Wakef.

315. *ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ*] Cf. Cho. 1018. *οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοντον | διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται* (*ἀσινῆς — ἀτηρόν ἀμείψει* Herw.).

316. *ἀλιτῶν*] Cf. 269. *ἤλιτεν*. Pr. 533. *ἀλίτοιμι*.

319. *πράκτορες αἵματος —*] Cf. Soph. El. 953. *φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός*.

321. *ὦ μάτερ Νύξ*] Cf. 416. Soph. Oed. C. 40. *Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 104. παῖδες ἀρχαίου Σκότου*.

322. Cf. Soph. Oed. R. 112. *τῷδε συμπίπτει φόνω*. Tr. 880.

323. *ὁ Λατοῦς Ἴνις*] Cf. Suppl. 220. *καὶ Ζηνὸς ὄρνιν* (l. *Ἴνιν*) *τόνδε νῦν κικλήσκετε. 251. Παλαίχθονος Ἴνις. 42. et ad Ag. 718*.

329. *παρακοπὰ — φρενοδαλῆς*] Cf. Eur. Bacch. 34. *παράκοποι φρενῶν. Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος*.

330. *παραφορὰ*] Lucian. Amor. 13. *ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας. φρενοδαλῆς*] "*φρενοδαλῆς suspectum. An φρενοδακῆς, vel φρενομανῆς?*" (Herw.) Qu. *φρενοβλαβῆς?* quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Cf. *φρενώλης* Sept. 756. *φρενόμορος, φρενοβλαβῆς, φρενοπληγῆς, φρενομανῆς, θυμοφθόρος, etc.*

331. *ῥυμος ἐξ Ἐρινύων*] Ut alibi *Ἄϊδα γόος, etc.*

333. "*αὐονῆν pro κραυγῆν* Simonides c. mulieres v. 20." (Dobr.) Cf. Etym. M. p. 170, 45. et 171, 52.

337. ξυμπέσωσ' αἵματαροὶ (αἵματηροὶ) conj. Wakef. μάταιοι] Qu. μάταιαι.

347. Cf. Hom. Il. v. 127. ἄσσα οἱ αἶσα | γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

350. ἀπέχειν χέρας] ἀπέχειν ἐκὰς Weil.

352. πέπλων ἄκκληρος] πέπλων ἀνέορτος Weil. (ex schol. οὐδαμοῦ ὄπου ἐορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεισι, coll. Eur. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνέορτος.) πέπλων ἄφαρος Weckl. (coll. Hesych. ἄφαροι: ἀνείματοι ἀνένδυτοι. Phoen. 324. ἄπελος φαρέων λευκῶν). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμμοιρον.

356. ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι mss. ἐπὶ τὸν δν — ἐπιτόνως διόμενοι Turn. prob. Wakef. ὦ] δν Stanl. Wakef.

360. σπενδόμεναί γ' ἀφελεῖν Λία. et mox ἐμαῖς λατρίαις (λατρείαις?) conj. Wakef. Qu. σπερχόμεναι —.

368. Qu. ἀλαμένα.

369. ἀγκαθεν mss. ἀνέκαθεν Pearson. Cf. ad Ag. 3.

372. δύσφορον ἄταν] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.

375. ἐπιφόνοις mss. ἐπιφόβοις conj. Wakef. ἐπιφθόνοις Heath. τόδ'] Qu. τόθ'.

378. πεπόταται] Cf. Nub. 319. ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται.

379. δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν —] Cf. Pers. 535. ἄστν τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῶ κατέκρουσας. Cho. 51. ἀνήλιοι — δνόφοι καλύπτοισι δόμους. αὐδᾶται] Cf. Soph. Phil. 130. αὐδωμένου. 852. αὐδῶμαι. Qu. ἐκχεῖται.

381. μένει] μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.

382. τε pro δὲ Wakef.

383. μνήμονες σεμναὶ] Scrib. μνάμονες —. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνάμονές τ' Ἐρινύες. Ag. 150.

385. ἀτίετα] Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' — εὐσεβῶν. Eur. Ion. 712. ἀτίετος φίλων.

387. ἀνηλίῳ λάμπα] ἀνηλίῳ γ' αἴγλα conj. Wakef.

388. ὁμῶς] Cf. 692. τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς. Prom. 736.

389. οὐχ ἄζεται] Eur. Alc. 327. Or. 1116. Her. 600. Hesychius, οὐκ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.

392. μοιρόκραντον] Cf. Cho. 613. μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ.

395. καίπερ τιν' ὑπὸ conj. Wakef.

398. καταφθατουμένη] Hesych. φθατήση: φθάση. Schol. καταφθάνουσαν.

399. ἄκτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ. ἦν δῆτ' —] Suspectum δῆτ'. Cf. ad 3. ἦν] ἦ Wakef.

401. αὐτόπρεμνον] Cf. Arist. Ran. 902. αὐτοπρέμνοις | τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα. ἐς τὸ πᾶν] Cf. supra 52.

403. διώκουσ' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eur. Or. 1337. ἰδοῦν, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. ἄτρυτον πόδα] Cf. Pind. P. IV. 317. ἄτρυτον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἄτρυτον. Theocr. XV. 7. ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοιον | ἄλγεσι μοχθίζουσαν. Eodem sensu ἀτρύτων legitur Sept. 875.

405. πώλοισ —] κώλοισ Wak. Herm. Dind. (Schol. ἐπὶ ὀχλήματος ἔρχεται.) πνόοις Weil. "Per auras advenit Minerva aegide tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.) Qu. οὐδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Ita etiam Weil. Cf. Cho. 1044. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ.

406. καὶ νῦν δ' tuetur Linw. καινήν δ' Cant. Schutz. Herm. Dind. ὀμιλίαν] Anglice company. Cf. 57. 711. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλον δμιλίαν.

409. βρέτας — ἐφημένῳ] Cf. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραϊὰν βωμίαν ἐφημένην. τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ] Qu. τόνδ' ἐφήμενον ξένον.

410. ὑμᾶς δ'] Qu. ὑμᾶς θ'.

411. ἀρουμέναις (-νας) conj. Wakef.

413. ἄμορφον ὄντα] ἄμορφον ὄντα (sine reprehensione) Rob. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 478. ὄμως δ' ἄμορφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschilo usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) Recte. ὀμωροφούντα Naber. πᾶσι δ'] Qu. πάντας, virgula post λέγω posita.

414. ἦδ'] ἦδ' Abresch. Herw. ad Oed. R. 181.

415. γένει] Qu. λέγω.

416. νυκτὸς αἰανῆς τέκνα M. Cf. 479. αἰανῆς (αἰανῆ Flor. Ven.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respuit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανῆς, recentiorem αἰανὸς, quam inferre conati sint grammatici. V. Lob. et Dind. ad Aj. 672. Lege νυκτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλοι φιλότιμοι νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. παλαμναῖον] Cf. Tr. 1207. Soph. El. 582.

417. φυλάσσω] Cf. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν.

419. πρόσω δικαίων] Lege πρόσω δίκης ἔστ'. τιμὰς τὰς ἐμὰς] τιμὰς γε μὲν δὴ malit Wakef. Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς καμὲ τέρπεσθαι δόκει. 30. τιμὰς ἐνέρων | ἀφοριζόμενος. El. 993.

420. μάθοιμ' ἄν] Qu. χαίροιμ' ἄν.

422. τοῦτο mss. ποῦ τὸ Arnald. Wakef. Tyrwh. σφαγῆς] φρυγῆς Stanl. Tyrwh. Cf. 427. et 607.

423. ἐπιρροίζει mss. ἐπιρροίζεις Scal. Wakef. Lege ἐπιρρούζεις.

425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Qu. ἠξίωσεν ἦς?

426. ἄλλης ἀνάγκης] ἄλους ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον Naber. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F. G. Schmidt. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοῦ τινος τρέων κότον; idem. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. prob. Dind. Qu. ζευχθαῖς ἀνάγκαις (ἀνάγκη δ'). ἢ τινος τρέων κότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Sept. 790. τρέω.

427 ὡς μητροκτονεῖν] ὡς pro ὥστε positum ut alibi apud nostrum.

429. ὄρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. III. 149. ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ —. Apollod. IV. 457. οὐ δοῦναι θέλει] δν δοῦναι θέλω Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλοιν (?) Dind. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. id., coll. 432. ὄρκοις — λέγω.

430. δικαίως] δίκαιος Dind. Recte: cf. Pr. 868. βουλήσεται | κλύειν ἄναλκισ μᾶλλον ἢ μαιφόνος. Qu. δικαίους.

431. Scribendum sic, πῶς δῆ; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλει conj. Linw. Recte.

432. δίκαια μὴ νικᾶν λέγω] δίκαια δῆ — Wakef., qui "nihil certius est", inquit. Qu. δίκαι' αἰεὶ (ὄμως) νικᾶν λέγω.

433. κρίνε δ' εὐθεΐαν δίκην] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

435. ἀξίαν τ' M. ἀξίαν Pors. ἀξίαν σ' Wakef. ἐπ' ἀξίων] ἀπ' ἀξίων Stanl. Wakef. ex Schol. ἀξίων οὔσαν γονέων. Recte. Lege ἐξ ἀξίων. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρὸς — κακ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἤδη φυλάσσεις.

436. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν —;] Fort. τί πρὸς τὰδ'; εἰπεῖν —;

439 sq. Cf. 79.

440. ἐμῆς vulg. ἀμῆς M. ἀμῆς Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) Qu. ἐμῆς, quum formam Doricam non requirat metrum.

442. Schol. ἀποκρίνου τί μοι εὐγνωστον corr. Wakef.

444. Cf. 453.

446. τὸ σὸν ἐφημένου βρέτας] Cf. 446. ἐφεζομένη M. ἐφημένου Burges. Schutz. Herm.

449. αἵματος καθαρσίου] Cf. 63. 578. Sept. 680. αἷμα γὰρ καθάρσιον. αἵματος — σφαγαῖ] Cf. Ag. 1389. αἵματος σφαγῆν. Soph. Tr. 572.

450. καθαιμάξουσιν οδήλου (in marg. ζτ) M. καθαιμάξωσι

νεοθήλου Turn. καθαιμάξωσιν εὐθήλου Wunder. Adv. p. 38. βοτοῦ] Cf. Soph. Tr. 690. κτησίον βοτοῦ λάχνη. Aj. 145.

452. ῥυτοῖς πόροις] ῥυτοῖς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. ῥυτῶν ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. ῥυτοῖς νασμοῖσιν. Cf. Cho. 72. πόροι (ῥόοι?) τε πάντες ἐκ μᾶς ὁδοῦ | βαίνοντες etc. βοτοῖσι] Cf. ad 239.

453. λέγω] ἐλῶ conj. Wakef. ἔχω idem, coll. Eur. Fr. inc. 81. ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων. Leg. ἐκποδῶν ἐῶ.

455. ἱστορεῖς καλῶς] I. q. οἴσθα καλῶς. Soph.

457. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐκπέρσας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἡ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.

459. κελαινόφρων] Cf. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Suppl. 792. μελανόχρως δὲ πάλ्लεταιί μου καρδιά. Cho. 411. σπλάγγνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Pind. Fr. 88. μέλαιναν καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ἀγρεύμασιν] Cf. Cho. 998. ἀγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

461. κρύψασα λουτρῶν mss. κρύψασ', δ λουτρῶν Musgr. κρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λούτρον δ', vel δροίτη δ', vel φόνος δ'. Cf. Cho. 1010. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

464. ἀντικτόνοις] Cf. v. ἀντίφονος ap. Soph.

468. σύ τ'] Lege σὺ δ'. Et sic P. et Wakef.

469. Cf. Soph. Aj. 1369. ὡς (l. ἄσ') ἂν σὺ πράξης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει (χρηστός φανεῖ?). 634. ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; τάδ' αἰνέσω] τὰ σ' αἰνέσω F. G. Schmidt. Qu. πάντως γὰρ ἂν σοὶ γ' ἂν δοκῇ τάδ' αἰνέσω, vel ἄσ' ἂν δοκῇ γὰρ, πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Vel κεῖμαι γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τέ σ' αἰνέσω. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμὶ σή.

470. εἴ τις] ἢ τις F. G. Schmidt. Qu. ἢ τιν' οἶεσθαι (vel εἰδέναί) τόδε | βροτὸν δικάζειν. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτοὺς δικάζειν (judicium exercere de mortalibus) Herwerden.

471. βροτοῖς] ὀρθῶς F. G. Schmidt.

472. διαιρεῖν — δίκας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγνῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaesque secantur iudice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχᾶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80.

473. Qu. ἄλλως τε κεῖ (pro καὶ) σὺ —. κατηρτυκῶς] Angl. a perfect suppliant, qui omnia recte perfecit. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς πόνων (sc. ὡς πῶλος). 41. κατηρτυκέναι. νόμῳ] φόνου Wakef.

475. ὅμως δ' mss. ὅπως δ' Tyrwh. ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῶμαι — Dobr. Cf. 670.

477 sq. De constructione cf. 100 sq. et ad Sept. 681.

477. *καὶ μὴ*] *κεῖ μὴ* — Tyrwhitt.

478. *ἰὸς ἐκ φρονημάτων* —] Cf. Eum. 782. *ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ* (ἀρτ.?) *μεθεῖσα καρδίας σταλάξω χθονὶ* (᾽ς χθόνα?) *φθοράν*. Ag. 834. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος* etc.

479. *πέδω* M. Scribe *πέδοι*. Vide Dind. Lex. Aesch. h. v. *αἰανῆς νόσος*] *αἰανὴ νόσος* Flor. Ven. Cf. ad 384. *αἰανῆς δρόσος* conj. Wakef. Sed cf. supra 943. *πέδω πεσῶν*] Cf. Cho. 43. *πεσόντος αἵματος πέδω*. Soph. El. 747.

480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., *τοιαῦτα μὲν τὰδ' ἐστὶν ἀμφοτέρω, μένειν | πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει*.

481. Qu. *πέμπειν δὲ δυσχερῆ ᾽στ' ἀμηνίτως ἐμοί*. (Schol. *πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστὶν ἐμοί*.) Nisi pro *ἀμηχάνως* reponendum *ἀμήχαν' ἔστ'*, ut *ἀδύνατα* etc. *ἐμοί* mss. *ἔχει* Butl.

483. *δοκίων*] *δοκίους* malit Wakef. *αἰρουμένους*] Reponendum *αἰδουμένους*. Qu. *αἰρουμένη* vel *αἰρουμένοις*.

487. *τὰ βέλτατα*] Cf. Suppl. 1055. *τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη*. Comparativus *βέλτερος* est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321.

488. *διαρεῖν*] Discernere, dijudicare. Cf. ad 472. 630. *ψήφω διαρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι*. Plat. Prot. 339 A. Arist. Ran. 110.

489. *φρεσίν*] *φράσειν* confidenter reponit Wakef.

492. *δίκα καὶ βλάβη* mss. *δίκα τε καὶ βλάβη* (Heath.), vel potius *δίκας κἀτα βλάβη* conj. Wakef.

500. *τῶνδ' ἐφέρπει*] *τῶνδ' ὕφ' ἔρπει* conj. Wakef.

505. *λήξις ὑποδοσίς τε μόχθων οὐκ ἔτ' εὖ βεβαία* conj. Wakef.

507. *παρηγορεῖ*] *προσηγορεῖ* conj. Wakef.

508. *μηδέ*] *μή με* Wakef.

509. *τετυμμένος*] Fort. *πεπληγμένος*.

512. *ταῦτά τις*] Qu. *τόνδε τις*.

514. *νεοπαθῆς*] Cf. v. *καινοπαθῆς* Soph. Tr. 1277.

515. *δόμος*] *νόμος* Wakef. Leg. βωμὸς *δίκας*. Cf. 539.

517. *τὸ δεινὸν εὖ* mss. *τὸ δεινὸν αὖ* Herm. *τὸ θεῖον αὖ* Wakef.

518. *φρενῶν ἐπίσκοπον*] Cf. Ag. 175. *τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν*. Infra 740. *δωμάτων ἐπίσκοπον*. 903.

519. *δειμαίνει*] *δεῖ μένειν* nescioquis ap. Dobr. *δειμανεῖ καθήμενον ξυμφορᾷ σωφρονεῖν ὑπὸ στέγει* Wakef. *δειμανεῖ* active usurpatum suspicionem mihi movet. Cf. ad Soph. Oed. R. 335.

520. *στένει*] *στέγει* Wakef.

521. *μηκέτ' ἐκ καρδίας ὕπ'* Wakef. *φάει*] Qu. *φόβω* aut *δέει*.

530. *γ' pro δ'* Wakef. "re clamante." *ἐφορεύει*] *ἐφοδεύει* Musgr. Cf. ad Suppl. 622.

532. *ὡς ἐτύμως*] Ut *ὡς ἀληθῶς*. Cf. Soph. El. 1452. *ὡς ἐτητύμως*.

533. *δυσεβίας — ὕβρις τέκος*] Cf. ad Soph. Oed. R. 873. *ὕβρις φντεύει τύραννον* (ubi sensus postulat *ὕβριν φντεύει τυραννίς*).

539. *βωμὸν αἶδεσαι Δίκας*] Cf. Sept. 409. *τὸν Αἰσχύνης θρόνον | τιμῶντα.*

540. *λὰξ ἀτίσης*] *Λεγε λὰξ πατήσης.* Cf. 110. *πάντα ταῦτα λὰξ ὄρω πατούμενα.* Cho. 633. *τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδοι πατούμενον.* et Soph. Ant. 854—855.

541. *ποιὰ γὰρ ἐπέσται*] Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.* Arist. Av. 597. *ννὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.*

545. *προτίων*] Cf. Ant. 22. *τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει.*

548. *ἐπιστροφὰς δωμάτων*] Cf. Sept. 645. *πόλιν | ἔξει πατρῶαν* (l. *πατρῶων*) *δωμάτων τ' ἐπιστροφὰς.*

553. *παρβάταν*] Cf. ad Suppl. 1048. *πάρβατος.* Sept. 742. *παρβασίαν.*

554. *τὰ πολλὰ φαῦλα παντόφορι'* conj. Wakef. Punctum post *Δίκας* sustulit idem. *παντόφορι'*] Cf. v. *ἀκριτόφυρτος* Sept. 360.

556. *λαῖφος δτ' ἄν λάκη, πόνους —* conj. Wakef. *λαῖφος δτ' ἄν βάλῃ πνόος (νότος?)* conj. id., coll. Virg. Aen. I. 103. 'talìa jactanti stridens aquilone procella | velum adversa ferit.'

560. *ἀνδρὶ θερμῶ*] Cf. Sept. 599. *ναῦταισι θερμοῖς.* Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Ar. Vesp. 918. *θερμὸς γὰρ ἀνὴρ.* Th. 735. Pl. 415.

561. *ιδὼν ἐν ἀμηχάνοις δύας λεπάδνοις* conj. Wakef. *δύας λεπάδνοις* conj. Blomf. *ιδὼν ἀμηχάνοις δύαις λαπαδνὸν* Musgr. Herm. *δύαις λεπάδνων* postea malebat Blomf., coll. Prom. 152. *ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.* Qu. *δύαισιν ἀθλοῦντι',* vel *δύαις συνοικοῦντι'* (σύνοικον). *ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον*] *Λεγ. ἀμαχάνου δύας λέπαδνον.* Cf. Ag. 219. *ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον.* *λέπαδνον*] *λαπαδνὸν (?)* Musgr. Herm. Dind.

563. *δι' αἰῶνος*] *διανταία* (vehementi ictu, coll. Cho. 640.), aut *διανταίω — ἔρματι* (adverso scopulo) tentat Herwerden.

564. *ἔρματι προσβαλὼν*] Cf. Ag. 1007. *ἄφαντον ἔρμα.*

565. *αἶστος*] *ἄσιτος* Wakef. *ἄσιτος* Dind. Cf. ad Ag. 413.

566. *κατεργάθου* M. *κατειργάθου* conj. Wakef. *κατειργαθοῦ* Dind.

567. *οὐάτων* Jacob. *ἦ τ' οὐάτων* Wakef. Cf. Soph. Aj. 17. Eur. Phoen. 1392. *Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή.* Her. 831. Rhés. 991.

569. *φαινέτω*] *φωνεῖτω* conj. Wakef. Recte haud dubie. Tritum est *σάλπιγγος φωνή.* *ὑπέρτονον γήρυμα*] Cf. Arist. Nub. 1154. *βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.* Eur. Fr. 629. *διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.*

571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi *πόλιν γε* corrigas cum Heathio. Fortasse recte.

571. *ἀρήγει*] *προσῆκει* conj. Herwerden. Scholiastam enim per *συμφέρει* explicare, Hesychium autem *προσῆκει* explicantem

inter alia interpretamenta ponere συμφέρει. Si sanum est ἀρήγει, notandum est impersonaliter positum.

572. ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον] Cf. Ag. 607. ἐς τὸν πολὺν — χρόνον. Thuc. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον.

574. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. Soph. Oed. C. 839. μὴ 'πίτασθ' ἃ (f. οὐ) μὴ κρατεῖς. Aj. 1107. ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Hom. II. α'. 295. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. S. Joann. Apocal. II. 25. πλὴν δ' ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἦξω. (Wakef.)

575. πράγματος λέγε] Scrib. πράγματος; λέγε.

576. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον] ξυμμαρτυρήσων ἦλθον Naber, coll. Soph. Phil. 439. ἔστι γὰρ θρόνων Elmsl. ad Med. 155. (propter vicinum δόμων). Herm. ἔστι γὰρ νόμῳ Burges. prob. Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. νόμων Wakef. Qu. ἔστι γὰρ θεῶν, vel ἔστι γοῦν ἐμός.

577. ἰκέτης δδ' ἀνὴρ mss. ἰκέτης δδ' ἀνὴρ Pors. ἰκέτης ἀνὴρ δδ' conj. Wakef. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν] Cf. 669. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 365. Sept. 853. Soph. El. 1386. δωμάτων ὑπόστεγοι. Aj. 796. σκηνῆς ὑπαυλον.

579. αὐτός] αὐτὸς malit Elmsleius ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed. R. 458. Lege καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτὸς (vel καὐτός).

581. τήνδε κύρωσον δίκην] Leg. τήνδε κυρῶσαι δίκην. Cf. 639.

582. ὑμῶν δ μῦθος] Vestrum est loqui. Gallice, la parole est a vous.

586. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος] Cf. Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'. Scholiastam corrigendum esse ex II. α'. 338. monet Wakef.

587. κατέκτονας] κατέκτανες Elmsl. ad Med. 774., coll. 594. κατέκτανες (in eadem sede). 605. κατέκτανε. 608. κατέκτανεν. 613. κατέκτανον. "Ἀπέκτονα a comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; κατέκτονα, quantum memini, a nemine." (Elmsl.)

588. τούτου δ' —] Malim τούτου γ'. Cf. Soph. Oed. R. 578. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς. El. 527. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεσί μοι.

589. Ἐν μὲν —] Cf. Eur. Or. 428. διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι. παλαισμάτων] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Mem. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.

590. οὐ κειμένῳ πω] οὐ κειμένῳ 'πὶ conj. Wakef. Qu. οὐ κειμένου πω, vel οὐ κειμένῳ 'πι (?).

592. λέγω] λέξω Herwerden. Recte. πρὸς δέρον τεμών] πρὸς δέρον νέμων Wakef. πρὸς δέρον βαλὼν recte Herwerden, coll. Orest. 1350. φάσανον δὲ πρὸς δέρον βαλόντες. 51. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. Subaudiendum vero ξίφει ex ξιφουλκῶ.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπέιθης] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς (πρὸς τοῦ?) δ' ἐφάνθη —;

596. καὶ δεῦρό γ' αἰεί] Malim καὶ δεῦρ' αἰεί γε. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Prom. 1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγὰς δ'] Qu. ἀρωγὰς. πέμπει] πέμπει recte Scal. Vide schol. Qu. πέμπτοι vel πέμπται.

599. πέπεισθι] Cf. ἄνωχθι. Qu. πέποισθα (ut οἶσθα, ἦσθα), Vel πέπεισο. In fine versus interrogationis notam posuerim.

600. δυοῖν — μασμάτων] δυοῖν μασμάτων recte Elmsl. ad Med. 798. Cf. Ag. 1384. ἐν δυοῖν οἰμώγμασι (l. οἰμωγμάτων). V. Lob. ad Aj. 1304. προσβολὰς] Cf. Cho. 283. προσβολὰς Ἐρινύων. Pac. 39. χῶτον ποτ' ἔστι δαιμόνων ἢ προσβολὴ | οὐκ οἶδ'.

606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι] ἐγὼ δὲ μαρᾶς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

607. πῶς γ' εἰ Rob. (in erratis). πῶς, ἢ γ' ἔθρεψέ σ' Dobr. πῶς γάρ σ'] οὐ γάρ σ' Herwerden, qui glossatori ellipticum usum voculae γάρ explicanti πῶς tribuit.

611. ὥσπερ ἔστιν] Suspectum.

612. δικαίως] δίκαιον recte Auratus. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' αἷμα κρῖνον. Respondet Apollo δικαίως, ne δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weilius.

613. δοκεῖ] δοκῶ Herwerden. τόδ' αἷμα] Sub. ἔδρασα. Cf. Eur. Orest. 406. Πυλάδης δ' συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον. Soph. El. 498. 1025.

618. δ μὴ κελεύσοι Wakef. Leg. δ μὴ 'κέλευσε —.

619. τοῦθ'] τοῦθ' conj. Faehse p. 327. ed. Herm. Recte. σῶν δόμων ἐφέστιον] Cf. 577.

620. βουλῇ — πατρός] Cf. Soph. El. 967. ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν. 1037. τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; Ant. 637. αἷς (γνώμαις) ἔγωγ' ἐφέφομαι.

623. πέδῳ] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

624. Qu. μητροῖ (sic Aurat.) μηδαμοῦ τιμὰς νεμεῖν.

625. θανεῖν] κτανεῖν Aurat. Musgr.

629. οἳ τ' ἐφήμενοι mss. οἳ τ' ἐφειμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned).

630. διαιρεῖν] Dirimere controversiam. Cf. 472. 488. 749. ἐν διαιρέσει (ψήφων). Arist. Ran. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Herod. IV. 23. οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες.

631. ἡμποληκότα] I. e. πεπραγότα. Cf. ad Soph. Aj. 978. ὧ φίλιται' Αἴας — ἄρ' ἡμπολήκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

632. τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη] τὰ πλαστὰ μείλιχ' ἐν ὄφρῦσι (ὄφρῦσιν) — tentat Wakef. τὰ πλεῖστ' ἄμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ' εὐφρόνως δεδεγμένη —, vel τὰ πλεῖστ' ἀριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλεῖστα μύθοις εὐφροσιν —, vel ἡμποληκότα | ἀριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελθόντ' εὐφρόνως —. Schol. πλεῖστα ἠὺτυχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λουτρὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγοις | θέλγει φρένας κλέπτουσα. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.

633. δροίτη] Cf. Ag. 1540. Cho. 999.

634. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ | μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπεράντω. Ag. 1392. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. φᾶρος παρεσκήνωσεν] Cf. Cho. 999. δροίτης κατασκήνωμα.

638. τοιαύτην] τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. ὡς δεχθῆ λείως] ὡς δειχθῆ (δεχθῆ M. pr. m.) λεῶ Herwerden.

640. προτιμᾶ — μόρον] Cf. 739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον] Cf. Nub. 904 sq.

644. κνώδαλα, στύγη θεῶν] Malim κνώδαλ', ὧ στύγη θεῶν.

645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν] πέδας — δήσειεν conj. Wakef. Qu. πέδαι μὲν ἂν λυθεῖεν. ἔστι τοῦδ' ἄκος] Cf. 649. τούτων ἐπωδάς. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος.

647 sq. ἀνδρὸς δ' —] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὼν — ἐπαείδων; Cho. 506. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Cho. 66. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. αἷμ' ἀνασπάση] Cf. Cho. 533. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Fort. αἷμ' ἄπαξ σπάση (πίη), vel αἷμα καταπίη.

648. ἄπαξ θανόντος] Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 985. Hom. Il. ω'. 549 sq. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις] οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνάστασις legit Tzetzes Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Il. α'. 408.

649. τούτων ἐπωδάς] Cf. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

650. Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Herc. 1309. ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα. Mnesimach. III. 569. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει mss. Leg. οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένειν, aut τίθησι, κούδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.

652. Qu. ὑπερδικεῖς; δρα· | τὸ μητρὸς etc. Cf. ad 575.
653. πέδω] πέδοι Dind. Cf. Cho. 48. πεσόντος αἵματος πέδω. 291 sq. Soph. Oed. R. 236 sq.
655. ἐπιστροφὰς δωμάτων] Cf. Sept. 655. πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
656. Cf. Plat. Tim. 21 B. φρατόρων (φρατέρων codex unus in schol.).
659. κύματος νεοσπόρου] Cf. Eur. Fr. 107. γέμουσα κύματος θεοσπόρου.
661. ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός] ἔσωσεν, ὡς νόσοισι μὴ βλάβῃ θεός conj. Herw. Pro οἷσι qu. ἔνθα.
665. οὐδ' οὐκ malit Wakef. ἐν σκότοισι νηδύος τετραμμένη] Cf. Sept. 664. ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον | οὔτ' ἐν τροφαῖσιν. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων. Qu. ἐν σκότῳ τῷ νηδύος —. τετραμμένη] Qu. κεκλημένη.
668. τὸ σὸν πόλισμα —] Cf. 762. χώρα τῆδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ. 686. Αἰγέως στρατῷ.
674. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν] Qu. — δικαίας. Sic ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν Ag. 546. φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν Ag. 1491. Eur. Ion. 1313. ἀπὸ γνώμης σοφῆς.
675. δικαίαν] Leg. δικαίας. Idem conj. Blomf. Linw.
677. μένω δ' ἀκοῦσαι] Qu. θέλω δ' (aut μαιμῶ δ') —. αἰδεῖσθε, ξένοι] Malim αἰδεῖσθ', ᾧ ξένοι.
678. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν —] Qu. τὰ γὰρ πρὸς ὑμῶν —.
- 679 sq. Ita Karsten ad Ag. 238. ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος, | μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἄγῶν κριθήσεται. | ΑΘ. τί γὰρ πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖς ἄμομφος ᾧ; Idem Apollini (non Choro) tribuit proxima ἠκούσαθ' ᾧν ἠκούσατ'.
682. κρίνοντες] κρίνοντας Stanl. Wakef.
684. αἰεὶ δ' ἐκάστων] ἀνευδέκαστον ingeniose et feliciter conj. Weckl. Ipse tentabam αἰεὶ ᾿φ' ἐκάστων (sc. δικῶν).
685. πάγον δ' —] Accusativus absolutus.
687. αἰεὶ ᾿δέκαστον (i. e. ἀδέκαστον, ἀδωροδόκητον) conj. Pauw. Qu. αἰὲν ἀδέκαστον. Cf. 704. κερδῶν ἄδικτον τοῦτο βουλευτήριον.
689. Ἄρει δ'] Qu. Ἄρει τ'.
690. σέβας] I. q. αἰδῶς, respect, reverence. Saepe consociantur αἰδῶς (αἰσχύνῃ) et δέος (φόβος), ut et αἰδεῖσθαι et δεοικέναι. V. ad Soph. Aj. 1079.
692. τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην] Fort. κατ' ἡμαρ —. Cf. Soph. El. 259. ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ etc. 780. οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας.
693. μὴ ᾿πικαινόντων mss. μὴ ᾿πιχραινόντων Wakef.
694. βορβόρω γ' Wakef. τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει] Cf. 220. 940. et ad Prom. 236.
706. Πέλοπος ἐν τόποις] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67.

708. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ καὶ ψῆφον αἶρειν mss. Qu. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ | ψῆφον δικαίαν (vel δικαίως). Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247. τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ. Vel ὀρθῶς δέ σφε χρῆ —. Vel εὐθείαν δὲ χρῆ —. Vel ὀρθῶσαι δὲ χρῆ | τὴν ψῆφον ὑμᾶς.

709. ψῆφον αἶρειν] Qu. ψῆφον αἶρειν. Cf. supra ψῆφον διαίρειν. διαγνώναι δίκην] Cf. 472. διαίρειν — δίκας.

711. Cf. 720. 406. 1030.

713. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Cf. Sept. 618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

714. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Sept. 618. εἰ καρπὸς (κῦρος?) ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

715. αἱματηρὰ πράγματ'] Cf. Arist. Vesp. 1496. μανικὰ πράγματα. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. G. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μένων] μολῶν conj. Dobr.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef.

727. σύ τοι παλαιὰς —] Cf. 723. τοιαῦτ' ἔδρασας etc. Eur. Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοίρας δολώσας. παλαιὰς δαίμονας] πάλαι τὰς δαίμονας Faehse. Wakef. ob seq. ἀρχαίας θεάς. παλαιούς δὲ νόμους Sch. Cf. Aesch. Eum. 179. παλαιγενεῖς — Μοίρας.

728. οἴνω] δόλω conj. Wakef. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος Faehse.

730. ἐμεῖ τὸν ἰόν] Malim ἐμεῖ σὸν ἰόν. Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas ejectat virus in herbas.'

731. ἐπεὶ] εἰ καὶ Herwerden. καθιππάζει με] Cf. 150. νέος δὲ γραιὰς δαίμονας καθιππάσω. 779.

733. ἀμφίβολον libri. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβολος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλω ἔχω τὸ δογίζεσθαι.

735. μένω (μενῶ?) Herwerden. Qu. θέλω.

738. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός] Cf. Eur. El. 1107. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων.

740. δωμάτων ἐπίσκοπον] Angl. on his reaching his home. Cf. 518. Cho. 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους.

741. νικᾷ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολεῖται, κἂν ἴσαι γένωνται.

742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθε; | ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφυγας, ᾧ Λάβης.

742. ὀρθουμένων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Sept. 261. εὖ ξυντυχόντων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἵποισ' ἄν. Aj. 981. ὡς ᾧδ' ἐχόντων.

743. Cf. Ag. 908. αἷς ἐπέσταλται τέλος | πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. 1202.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakefield. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθήσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

747. ἡμῖν γὰρ —] Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγὼ etc. πρόσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] Fort. τιμὰς ἔχειν.

748. πεμπάζετ'] Cf. Pers. 981. πεμπασιάν. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ'] γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μέγα] μᾶς F. G. Schmidt.

751. βαλοῦσά τ'] Qu. φρονοῦσα δ'. κρατοῦσα δ' οἶκον ψήφος δρθώσει μέγαν (aut δρθώσειεν ἄν) F. G. Schmidt.

752. ἀνὴρ ὄδ'] Qu. ἀνὴρ ὄδ' —. Cf. ad 577.

753. ἴσον —] Cf. Eur. El. 1265. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψῆφοι τεθεῖσαι. 1268. Iph. T. 1469. Arist. Ran. 685.

755. ἐστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμούς latens. ἐστερημένου, σύ τοι — Dobr. ut vitetur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων μ' ἐρεῖ.

757. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἀργεῖ θ' ὄδ' ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἀργεῖ τ' ἀνὴρ ὄδ' αὐθις Hartung. Qu. Ἀργος τ' ἐλήλυθ' —, vel ἄπορρος ἀνὴρ αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασι οἰκεῖ πατρῷοις mss. Qu. αὐθις αὐτὰ χρήματα | ἔχει πατρῶα (v. Soph. El. 960.), vel — δώματα | οἰκεῖ πατρῶα, vel αὐθις αὐτ' ἐν δώμασι | οἰκεῖ πατρῷοις. Post πατρῷοις versum unum excidisse suspicatur Wakef., τὴν πατρῶαν θ' ἐστίαν | ἄμεμπτος ἴζει.

759. Παλλάδος — ἕκατι] Cf. Suppl. 445. γένοιτ' ἄν ἄλλα κτησίον Λιδὸς χάριν. et ad Arist. Lys. 306.

760. αἰδεσθεῖς] ἀχθεσθεῖς F. G. Schmidt.

761. ὄρων] στυγῶν Weil. παρεῖς Wecklein. σώζει σφε μητρῶας γε συνδίκους σοβῶν F. G. Schmidt. Qu. ἐλών (having cast).

764. ὀρκωμοτήσας — στρατῶ] Ita ὄρκους τίθεσθαί τινα Ag. 1569. δαίμονι τῶ Πλεισθενιδῶν | ὄρκους θεμένη.

765. μήτοι] Qu. μήποτε. προμνήτην χθονός] Cf. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε προμνήτης ἄναξ. Eur. Med. 770. προμνήτην κάλων. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πράγος (πράγματ'?) ἐν πρύμνῃ πόλεως.

766. ἐποίησιν] ἐσήσειν Turn. ἐσοίσειν conj. Wakef. Λεγε ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν. δόρυ] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ | κρεῖσσον στρατηγῶ μυρίου στρατεύματος.

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα mss. Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας ἰέρ' ὀρκώματα, vel τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα ταῦθ' ὀρκώματα.

769. ἀμηχάνοισι (ἀμηχάνοις M.) πράξομεν δυσπραξίαις mss. "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum, ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας." (Herw.) Lege ἀμηχάνοις (sic M. Guelf. Ald.) ταραξομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέξομεν (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους δὴ πέμψομεν — δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.). Eur. Hipp. 915. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας. 1405. ὤμωξα πατρὸς δυσπραξίας.

770. παρόρνιθας (sc. ὁδοῦς), πόνους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος conj. Dobr.

772. ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν vulg. ὀρθουμένοις — N. Turn. Cf. Sept. 260. εὖ ξυντυχόντων (sc. πραγμάτων). et ad Soph. El. 1344. ed. mea. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. συμμάχῳ δορί] Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. Il. σ'. 309. ξυνὸς Ἐνυάλιος.

774. ἐσμέν εὐμενέστεροι] Lege ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι. Idem conjicit Dobr.

777. σωτήριόν τε καὶ δορός νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορός σωτήριον.

778. Interpunge sic, ἰὼ, θεοὶ νεώτεροι, —.

779. εἴλεσθέ μου] Malim εἴλεσθ' ἐμοῦ.

782. ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῆ] ἰὼν ἰὼν ἀντιπαθῆ conj. Wakef. Qu. ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῆ, et mox σταλάξω 'ς χθόνα (πέδον).

784. χθονιαφόρον mss. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἄφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν. χθονὶ] χέομαι Margoliouth.

788. γένωμαι;] Qu. τί μῶμαι (vel εἶπω); βροτοφθόρους] βοτοφθόρους malit Wakef. Cf. ad 907. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn. βαλῶν Wakef.

789. 819. γελῶμαι πολίταις· δύσοισθ' ἄπαθον Herm. Dind.

790. δύσοισθ'] δύσοικτ' (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten. ad Agam. 1176.

797. λαμπρὰ μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ (schol. φανερά, σαφῆ) συμβαίνει.

800. τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. ad Med. 84. Et sic Elmsleius ad Med. 93. prob. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκησαν θεοί. Sed Prom. 749. πέδῳ σκήψασα. Sept. 429. πέδῳ σκήψασαν. Media vox hic aliena foret.

802. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. δαιμόνων] λαιμάτων aut πλεμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. Hoc verum videtur, et probat Dobræus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) λαιμάτων σταλάγματα Wecklein (Zon. p. 1288. λαῖγμα: ἱερὸν θῦμα.)

803. *αἰχμὰς*] Leg. *αὐχμούςς*. Et sic marg. Voss. Scal. et Spanh. ad Callim. H. Dian. 125.

804. *πανδίκως*] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur *ἐνδίκου*.

805. *ἐνδίκου χθονός*] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός. Cf. 1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν.

806. Virgula distingue post *ἐσχάrais*. *λιπαροθρόνοισιν*] Cf. incert. apud Stob. Ecl. I. 6. 12. *λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν καὶ — Εἰράναν*.

815. *λειχήν*] Cf. 785. Cho. 281. *λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν*.

819. *τί ῥέξω; γένωμαι;*] Qu. *τί ῥέξω; τι εἶπω* (vel *λέξω*);

825. *στήσητε*] κτίσητε malit Herw. Qu. *στήσησθε* vel *θρέψητε*. *χθόνα*] *χόλον* Madvig. Recte.

826: *πέποιθα*] Qu. *πάρημαι* (assideo).

827. *οἶδα*] Qu. *ἴσχω*.

828. ἐν ᾧ] Qu. ἐν οἷς.

829. *εὐπειθής*] Scrib. *εὐπιθής*. Qu. *ἦν πίσθη γ'*.

830. *μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα*] Leg. *μὴ 'κβάλης ἔπη χθονός | καρπὸν φθεροῦντα —*, vel *γλώσση ματαία μὴ 'κβάλης ἔπη κακά*. Recte enim dicitur *ἐκβαλεῖν ἔπη*. Cf. Ag. 1663.

831. *καρπὸν φέροντα*] *καρπὸν φθεροῦν τι* conj. Wakef.

833. *σεμνότιμος*] Cf. Cho. 356. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ*.

834. *πολλῆς*] *φίλης* aut *καλῆς* malit Wakef., cui jure displicet vulgata. *πολλή* idem S. C. § 190. *τῆσδ' ἔτ'*] Qu. *τῆσδέ γ'*.

835. *γαμηλίου λέχους* fere malit Wakef., coll. Eur. Or. 1054. *τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους* etc. Post *τέλους* virgula ponatur.

836. *τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον*] Cf. Soph. El. 1057. *τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη*. 1044.

837. *ἐμὲ παθεῖν τάδε*] Cf. Soph. Aj. 410. *τοιαδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν*. Phil. 234. *φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός* etc. Arist. Vesp. 835. *τοιουτονὶ τρέφειν κύνα*.

838. *παλαιόφρονα*] Cf. Suppl. 601. *πατήρ φυτουργός — γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων* etc. Confer *παλαιόγονος* Plat. com. II. 646. et *παλαιογενής* Nub. 358.

839. *ἀτίστον μύσος*] Cf. 872. Eum. 385. Suppl. 853.

840. *πνέω — κότον*] Cf. 873. Cho. 33. *ἐξ ὕπνου κότον πνέων*. 34. *κότον πνέων*. 951. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον*. Soph. El. 610. Eur. Iph. T. 288. *πῦρ' πνέουσα καὶ φόνον*. Hom. II. β. 537. *μένεα πνεύοντες Ἄβαντες*. Cho. 940.

841. *δᾶ φεῦ*] Cf. Eur. Phoen. 1304. *φεῦ δᾶ*. Arist. Lys. 198. et ad Prom. 570. *ἄλευ δᾶ* (sic Dind.). Cf. Ag. 1072. *ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ*. Soph. Phil. 100. *τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδοῆ λέγειν;*

843. πλευράς] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud Homerum Il. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.

844. θυμὸν αἶε] σύ μου αἶε conj. Wakef.

845 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 654. νύξ· ἀπὸ γάρ με τι- | μᾶν δαμίαν νέων θεῶν | δυσπάλαμοι παρ' οὐ- | δέν ἦσαν δόλοι.

848. καὶ τῷ γε μὴν (i. e. in hoc sane.) σὺ conj. Wakef. Qu. καίτοι σὺ μὲν γ' εἶ —. ὀργὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate proveciori. Cf. Eur. Med. 870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν | εἰκὸς σ', ἐπεὶ etc. Alc. 371. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε.

849. καίτοι μὲν σὺ mss. καίτοι μὲν εἶ σὺ Abresch. καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ Wakef. Wieseler. Lege καὶ μὴν ἔφυς σὺ κάρι' ἐμοῦ σοφωτέρα.

851. ὑμεῖς δ' ἐς —] Leg. ὑμεῖς δ' ἔτ' —.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθῆς δμῖλος.

857. ὄσην] ὄσων vel οἶαν Dobr.

858. μὴ βάλῃς] Qu. μὴ ἔμβάλῃς.

860. αἰνοῖς ἐμμανεῖς θυώμασι, vel αἰνοῖς ἐμμανεῖσα θυώμασι conj. Wakef.

861. ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν] ἐκζέουσ' — Bergk. Comm. p. 236., coll. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἔξαναζέσει χόλον. Qu. ἐμβαλοῦσα (vel ἐντιθεῖσα) καρδίαν etc.

863. ἄρη ἐμφύλιον] Cf. Arist. Pac. 1098. δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

864. οὐ μόλις παρῶν] δς μόλις παρῆ conj. P. οὐ μῶλος παρῶν Wakef. (coll. Il. β'. 401. εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης). οὐ στάσις μερῶν Faehse. οὐ τηλοῦ περ ὦν conj. Herw., coll. schol. οὐ μακράν. ἐνάλιός τ' ἀγῶν F. G. Schmidt. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρῶν.

866. ἐνοικίου — ὄρνιθος] Cf. Arist. Pac. 788. ὄρνυγας οἰκογενεῖς. Poll. X. 156. τὰς ἐνοικιδίας (ἐνοικιδίους?) ὄρνιθας.

869. χώρας — θεοφιλεσιτάτης] Cf. Soph. Oed. C. 258 sq. Eupol. 307. πόλιν γε θεοφιλεσιτάτην | οἰκοῦσι etc.

876. πλευράς ὀδύνα] πλευράς, ᾧ, δύα Wieseler.

885. ἀγνόν — σέβας] Cf. Fr. 134. σέβας — μηρῶν ἀγνόν. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

887. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν] Cf. Soph. Ant. 751. ἦ δ' οὖν θανεῖται. Lege σὺ τᾶν μένοις ἄν.

890. τῆσδε γαμόρω χθονός V. D. (Dobr.) in Class. Journ. II. 654., coll. Hesychio, γάμοροι. — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. et V. D. in Quart. Rev. IX. 352. τῆδ' (hic loci), ἐπ' εὐμοίρου χθονός conj. Wakef. Qu. τῆσδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονός.

891. ἔχειν] ἔξειν Elmsl. ad Iph. T. 1081.

894. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς —;] Cf. Eur. Med. 386. εἰεν· καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις; μένει] μενεῖ Herw.

895. εὐθενεῖν] Cf. 908. καρπὸν — εὐθενοῦντα. 944. μῆλά τ' εὐθενοῦντα. Cratin. II. 231. ἤνικ' εὐθένει. Hinc εὐθένεια Arist. Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt εὐθηνέειν et εὐθηνίη, Herod. I. 66. II. 91. 124. I. 85.

896. ὥστε με] Malim ὥστ' ἐμέ.

899. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ] Hic μὴ λέγειν valet κρύπτειν. Alioqui οὐ λέγειν dicendum fuisset. Qu. ἔθος τι γάρ μοι, aut εἴωθ' ἐγὼ γάρ —. μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ] δὴ λέγειν — F. G. Schmidt.

900. θέλξειν] Malim θέλξαι. μεθίσταμαι κότου] Cf. Arist. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1450. ζηλῶ — τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη ξηρῶν τρόπων. Rhes. 295. μετέστημεν φόβου. Med. 898. σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?) et ad Soph. Aj. 717.

903. ὁποῖα νίκης —] Cf. Soph. Aj. 976. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Arcte cohaerent vv. μὴ κακῆς. Post ἐπίσκοπα virgulam tantum posuerim.

νίκης — κακῆς] Cf. Sept. 716. νίκην — κακήν. νίκης vulg. tuetur Bl. coll. Sept. 716. νείκης Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam et Furias feliciter diremto intelligas." (Linw.)

904. ποντίας δρόσου] Cf. Eur. Iph. T. 255. βοῦς ἤλθομεν νίφοντες ἐναλίᾳ δρόσω. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amarum.' ταῦτα] Qu. πάντα.

905. κἀνέμων ἀήματα] Cf. Ag. 1418. Θρηκίων ἀημάτων. Soph. Aj. 674. δεινῶν τ' (δεινόν τ') ἄημα πνευμάτων.

906. εὐηλίως] εὐηνίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef. Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417. Qu. εὐηνέμως vel εὐηνέμων.

907. βροτῶν] βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Recte. Cf. ad 788. ἐπίρρουτον] Qu. ἀνήριθμον, vel πολύρρουτον, vel αἰείρουτον.

908. χρόνω] Imo νόσω. εὐθενοῦντα] Cf. 895. Dem. p. 94, 3.

909. βροτείων σπερμάτων] Cf. Fr. 294. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ.

910. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις mss. Leg. τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτάτην πόλιν.

912. τὸ μὲν δίκαιον τοῦδ' Faehse. τῶνδ' ἀπένθητον] Qu. κεῦσεβῶν θνητῶν, vel τῶν τε φιλοδέων, vel πᾶν ἀπόρθητον.

914. πρεπτῶν] Cf. Arist. Lys. 1298. πρεπτὸν — σιόν ('Απόλλω). Vox rarior. ἀνέξομαι] Qu. ἀφέξομαι. Et sic Madvig.

915. τήνδ' ἀστύνικον] τήν — Guelf. Ald. Cf. Sept. 221. ἀστνδρομουμένην πόλιν. Qu. τήν καλλίνικον (vel παντόνικον). τιμᾶν] Qu. εἶναι vel πέλειν.

916. Παλλάδος ξυνοικίαν] Cf. Arist. Thesm. 273. τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν.

921. ἄτ'] ἄς vel ἄ conj. Wakef.

922 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. ἄ τ' ἐγὼ κατεύχομαι | θεσπίσασα πρηνεμενῶς | ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους —.

924. τύχας] τόκους suadet Wakef. Vocem βίου, nec sensui nec metro convenientem, amotam velit Wakef.

925. γαίας] γαίας τ' conj. Wakef. ἐξαμβρόσαι mss. ἐξαμβροῖσαι vel potius ἐξαμβροῦσαι (Pauw.) conj. Wakef. Qu. ἐξαμβλῦσαι, vel ἐξαμβροῦσαι.

928. Cf. Ag. 1481. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς.

929. κατανασσαμένη] Cf. Eur. Iph. T. 1259. ἀπενάσσατο.

931. διέπειν] Cf. Pers. 105. πολέμους — διέπειν.

932. ὁ δὲ μὴ κύρσας] ὁ γε μὴν κύρσας Herw., coll. Prom. 871. Sept. 1062. Ag. 1378. Qu. ὁ δὲ δὴ κύρσας. βαρέων M. βαρεῶν (pro βαρειῶν) Ahrens. Dind. Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, exstat exemplum. Cf. ad Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνῶτος, etc. Oed. C. 1482. ἐναισίον δέ σου τύχοιμι. Phil. 320.

939. φλογμός τ' — μῆλά τ'] Qu. φλογμός δ' et μῆλα δ' τὰν ἐμὰν χάριν λέγω] Quod meum est beneficium.

940. ὀμματοστερῆς] Cf. Philostr. Her. p. 76. Boiss. σὺ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς πού τὰς ἀμπέλους, εἶπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὑφ' ὧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγνυνται. (Blomf.) ὀμματοστερῆς passivum est Oed. C. 1260. Activa sunt ἀργυροστερῆς Cho. 1002. ἡλιοστερῆς Soph. Oed. C. 313.

941. ὄρον τόπων] ὄρον τόκων Both. ὄρον λόπων Wecklein. τόπων mendosum est. Qu. τὸ μὴ πέρα τι βλαστάνειν, — vel τὸ μὴ πέραν ὄρων πρόσω, vel — ὄρους ἄκρους, vel potius — ὄρον (ὄρους) χθονός. Cf. Phoen. 670. ἐνθεν ἐξανῆκε γὰρ πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονός. τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab ὀμματοστερῆς, etc. Cf. 220. 694. et ad Prom. 236.

942. αἰανῆς — νόσος] Cf. 447. ἀφερτος αἰανῆς (al. αἰανῆ) νόσος. 416. Νυκτὸς αἰανῆς (αἰανούς?) τέκνα.

944 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. μῆλά τ' εὐθνεοῦντα γὰρ | ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρούι-|σιν τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος etc. Lege μῆλα δ' εὐθνεοῦντα γὰρ ξὺν — τρέφοι etc. Cf. Soph. Oed. R. 25.

944. εὐθνεοῦντι' ἄγαν M. εὐθνεοῦντα Πὰν Mein. Weckl. εὐθνεοῦντα γὰρ Dobr. Arist. (66.)

946. τρέφοι] τράφοι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488. Leg. φέροι. τεταγμένῳ] τεταγμένῳ πέδον conj. Wakef. γόνος —] γόνος δ' αἰεί Musgr. P. γόνος δὲ γὰς Mein. prob. Weckl.

947. πλουτόχθων, ἔρμαία δαιμόνων δόσις, τίοι conj. Wakef.
950. ἐπικρανεῖ] Producitur, ut videtur, penultima ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1340.
951. μέγα γὰρ δύναται —] Cf. Sept. 977. μέλαιν' Ἐρινὺς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.
952. περί παρὰ Bigot. P. et mox φανερωῶν P. Qu. παρὰ τε θνητῶν | ἀνδρῶν τελέως διαπράσσουν.
954. τοῖς μὲν ἀοιδὰς —] Cf. Soph. Aj. 383. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γέλῳ χῶδύρεται.
955. Qu. παρέχουσι (-σιν).
956. Ut hic τύχαι ἀνδροκμηῆτες (i. e. καματώδεις) memorantur, sic τύχαι θανάσιμοι Ag. 1276.
960. κύρι' ἔχοντες] Qu. κῦρος ἔχοντες, vel κύριοι ὄντες.
961. θεαί, τῶν Μοῖραι vulg. θεοὶ καὶ Μοῖραι Butl. Qu. θεοὶ, καὶ —.
964. μετάκοινοι] Qu. μεγάλ' εὔνοι. Vel μὲν — — —.
965. παντὶ χρόνῳ δ'] Qu. παντὶ δόμῳ δ' —.
968. τάδε τοι — γάννυμαι] Cf. Ach. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.
970. ὄμματα] Qu. οὔνομα.
971. ὅτι μοι Wakef. ἐπωπᾶ] ἐνώμα idem. Qu. στόμ' ἐνώμα, vel ἔδωκα.
973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Cf. Eur. Her. 70. ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς | βιαζόμεσθα. Arist. Eq. 497. καί σε φύλαττοι Ζεὺς ἀγοραῖος. Herod. V. 46. ἀπέκτειναν καταφυγόντα νιν ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. et ad Sept. 272.
974. νικᾷ δ' ἀγαθῶν] νίκαι (victoria) — Wakef. Qu. βροίθει δ' ἀγαθῶν, vel πηγῇ δ' —, vel καὶ νῦν —.
975. ἡμετέρα] Qu. ἦδε πλέα, vel ἦδ' ἔσται, vel ἡ μεγάλη.
976. στάσιν — βρέμειν] Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furore impius — fremit horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremet interea discordia vulgi.' (Wakef.)
978. τᾶδ' ἐπεύχομαι] Qu. τᾶδέ γ' εὔχομαι.
980. πιούσα κόνις μέλαν αἷμα] Cf. 647. Sept. 736. ἐπειδὴν — χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἷμα.
982. ἀντιφόνως] Cf. ad Sept. 892.
- 983 sq. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)
983. ἀρπαλίσαι] Cf. Sept. 243. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε (αὐτούς). Connecte ἀρπαλίσαι πόλεως, ut alibi ἀρπάζειν τί τις.
984. ἀντιδιδοῖεν] ἀντιδίδωμι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488.
986. στυγεῖν] Qu. στύγος.
989. εὐρίσκεις] Qu. εὐρίσκω.
990. μέγα κέρδος ὄρῳ] Cf. Arist. Av. 417. ὄρῳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς.

994. καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες] Confer εὐθύδικαιος Eum. 312. ὀρθοδίκας (Dor.) Pind. P. XI. 15. εὐθύδικος Ag. 761. πόλιν] Qu. βίον. διάγοντες] Leg. διέποντες.

996. χαίρετε χαίρει' ἐναισιμόπλουτοι (vel ἐρασιμόπλουτοι) conj. Blomf. Sic ἀρχαιόπλουτος Ag. 1043. Qu. χαίρετε χαίρει' ἐναισίμω αἴση πλούτου.

997. ἀστυκὸς in Lex. Seg. p. 454. et p. 456. ἀστυκὸς Theocr. XX. 4. ἐναισιμίαις M. ἐν αἰσιμίαισιν Tricl. Praestat ἐναισιμίαισι. Dicitur enim χαίρειν τινὶ potius quam ἐν τινι.

998. ἔκταρ ἤμενοι Διὸς] Scribe ἔκταρ ἤμενοι Διὸς | παρθένου φίλας (i. e. juxta Parthenonem). Cf. Ag. 117. φανέντες ἔκταρ μελάθρων.

999. παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ mss. Qu. παρθένου φίλας κόρας σωφρονοῦντες, ὡς πρέπει, vel — φίλ' αὐτῇ φρονοῦντες, ὡς πρέπει (vel εἰσαεί). Vel — αἰεὶ τ' εὐσεβοῦντες, ὡς πρέπει.

1002. ὑπὸ πτεροῖς ὄντας] Cf. Eur. Her. 10. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς | σώζω τάδ'. Andr. 441. 504. Tro. 750.

1005. ἱερὸν] ἱερῶν Malit Wakef.

1008. χώρας κατέχειν] χωρὶς κατέχειν Linw., coll. Pers. 223. Ag. 637. Leg. χώρας ἀπέχειν. Idem proponit Naber.

1013. ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια] Cf. Arist. Ran. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας (διανοίας?). 1059. Ραc. 750. ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1014. Qu. χαίρετε χαίρει', ἐπανδιπλοῖζω (Herm. Linw.), vel — ἔπος διπλοῖζω (Dind.), vel — ἐπανδιπλοῖζω. Cf. ad v. str. 996. Ag. 809. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος | ἄχθος διπλοῖζει φρεσὶ πεπαμέν νόσον. Legitur ἐπαναδιπλάζειν (iterare) Prom. 817. ἐπιδιπλοῖζω, ut notam marginalem, vocem χαίρετε repetendam esse indicantem, delent Pierson. ad Moer. p. 275. et Wakefield.

αὐθις] εἰς αὐθις conj. Wakef.

1016. Qu. Παλλάδος χώραν ἔχοντες.

1021. αἰνῶ δὲ] Qu. αἰνῶ τε.

1022. φέγγη λαμπάδων —] Cf. Arist. Ran. 344. φλογὶ φέγγεται (?) δὲ λειμών. 350. σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων (φαίνων?) etc.

1023. Qu. κατὰ χθονός.

1024. αἴτε] Cf. Pers. 297. ὄστ'.

1025. ὄμμα — χθονός] Cf. Eur. Andr. 406. εἰς παῖς δδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμὸς βίου.

1026. ἐξίκοιτ' ἄν] Qu. ἐξήκουσιν, vel ἐξήκει τόδ'.

1027. παίδων γυναικῶν] Cf. Soph. Ant. 1093. ἀνδρῶν γυναικῶν. Arist. Ran. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν. Ephipp. III. 337. ὄνων ἔπλων στάσεις.

1028. φοινικοβάπτοις] Cf. κροκοβαφῆς infra 1121. ἐνδυτοῖς] ἐνδυτοὶ δ' conj. Wakef. Lege ἐνδυτοὶ σφ'. Etiam alibi σφ' in σ'

aut ς mutatum vidi in Sophoclis libris. Cf. Eur. Ion. 23. *στέμμασι γ' ἐνδυτός*. Qu. *ἐνδυτῶν*.

1029. *τιμᾶτε*] *προβᾶτε* (*πρόβατε* debebat) Pal. ad Ach. 257.

1031. Qu. *τὸ λοιπὸν εὐδοῶ τὰ σύμφορ'*, ὡς *πρέπει* (*πρέπει* Ald.). Post *χωρῖται* plene distinguendum.

1032. *βᾶτ' ἐν δόμῳ*] *βᾶτε δόμῳ* Wellau. *βᾶτε δόμους* Emper. Pal. Herw. *βᾶτε δρόμῳ* Naber, coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av. 1710. *βᾶτε δόμον* Herwerden. et olim Herm. Leg. *βᾶτε δρόμῳ*, vel *βᾶτε κάτω*.

1034. *ὑπ' εὐφροني πομπᾷ*] Cf. Hom. Il. ζ. 171. *θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ*. Od. ε'. 32. *οὔτε θεῶν πομπῇ* cte. Eur. Tro. 544. *παρθένοι δ' — βοᾶν ἔμελλον εὐφρον'*.

1035. *τύχα τε*] *τύχοιτε* Wakefield. *τύχοι'* ἄν Heimsoeth. Qu. *λιταῖς τε*. Cf. ad 1034.

1036. *γᾶς ὑπὸ κεύθεισιν*] *γᾶς ὑπὸ κεύθος*, ἴν' — *τύχητε* Herwerden, coll. Suppl. 779. *κελαινὸν εἴ τι κεύθος ἐστί που*. Soph. Ant. 818. *κεῦθος νεκύων*. Eur. Alc. 875. Cf. Eur. Hec. 1. *νεκρῶν κενθμῶνα*.

1037. *ἐρίσεπται*] Confer *εὐσεπτος* et *ἄσεπτος* apud Soph. Oed. R. 864. 890. Qu. *περίσεπτοι τύχοιτε*.

1040. *ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἶε* Linw. Malim *ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἶα* (vel *ἡμῖν*), vel — *εὐφρονέουσαι*, vel *ἴλαοι τᾷδ' εὐφρονες αἶα*. Media in *ἴλαος* plerumque corripitur (Oed. C. 1481. Hom. Il. ι'. 635. τ'. 178.), sed eadem interdum producitur (Il. α'. 583. Theocr. V. 18. *αἶτε (Νύμφαι) μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν*. *εὐθύφρονες*] Cyrill. c. Julian. III. p. 107. *τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον Ἀβέλ*.

1046. *οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα* mss. Qu. *οὕτω Μοῖρά τε τὰδ' ἔκραναν*. Cf. Soph. Phil. 1466. *ἐνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει — χῶ πανδαμάτωρ δαίμων* (i. e. Ζεὺς), *ὃς ταῦτ' ἐπέκρανε*. Eur. El. 1247. *τάντεῦθεν δὲ χορῆ | πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι*. *συγκατέβα*] Imo *συγκατέβαν*. Cf. Cho. 727. *νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι*. Eur. Andr. 506. *σᾶ πτέρουγι συγκαταβαίνω*. El. 1247.

A D D E N D A.

(PROMETHEUS VINCTUS.)

2. *Σκύθην ἐς οἶμον*] *Leg. Σκύθην ἐς αἶαν.* Sic *δοῦλον γένος Orest.* 1115. *ἄνθρωπον ἦθος Trag. adesp.* 451. *Ἑλλήν στρατὸς Pers.* 452.

5. *ὄχμάσαι*] Cf. 618. *ὄχμασεν.* *Eur. Or.* 265. *μέσον μ' ὄχμάζεις.* *El.* 817. *ἵππους ὄχμάζει.* *Cycl.* 482. *δαλοῦ κώπην ὄχμάσας.*

6. *Imitatur Simonides Fr. v. 116. καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἀρρηκτον πέδη.*

18. *αἰπυμήτης*] *Ἄππον αἰπύμητις?* Confer *μεγαλόμητις Ag.* 1426.

22. Cf. *Theodect.* 10, 1. *ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἰλίσσω φλογὸς | Ἥλιε.* *Trag. adesp.* 161. *χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων (βάλλων conj. Nauck.) φλογὶ | αἰγυπτιώσει.*

30. *πέρα δίκης*] *Similiter καιροῦ πέρα* 507.

36. *κατοικίξει*] *Lamentaris.* Cf. *Pers.* 1063. *Eum.* 121.

39. *τὸ συγγενές*] Cf. *Fr.* 305 N. *τὸ συγγενές γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται.* *Sept.* 1031. *Eur. Andr.* 985. *τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν.* *Iph. A.* 917. *Arist. Vesp.* 834. *Soph. El.* 770. *Eur. Tro.* 51. *αἱ συγγενεῖς ὀμίλῃαι φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.*

49. *θεοῖσι κοιρανεῖν*] Cf. 940. *ἄρξει θεοῖς.* 958. *τὸν νῦν κοιρανοῦντα.* *Pers.* 214. *τῆσδε κοιρανεῖ (δεσπόσει aut ποιμανεῖ conj. Dind.) χθονός.*

54. *ψάλια*] I. e. *armillae.* *Corrigendum ψέλια (ut in apogr. Guelph.), quod ut magis consonum cum proximis jure adscivit Dind.* Cf. *ad Cho.* 962. Cf. 562. *τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον.* *Schol.* *ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμα τῶν ἵππων.*

66. *σῶν ὑπερ στένω πόνων*] *σῶν ὄσον στένω πόνων Heimsoeth. prob. Dind., coll. Phoen.* 1425. *φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὄσον στένω.* *Dindorfio correctoris oculus ad prox. v. 67. aberrasse videtur.*

73. *ἐπιθώξω*] Cf. 277. *οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώξας τοῦτο.*

87. *Xen. Mem.* I. 2. 22. *εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?).*

93. *δέρχθηθ'*] Cf. 141. *δέρχθητ', εἰσίδεσθε.* 546. *ἐδέρχθης.*

101. *τί φημί;*] *Admirantis exclamatio.* Cf. *Soph. Oed. R.* 1471.

105. Cf. Eur. Hel. 514. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
Fr. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὄσον (ἐστὶν ἰσχυρόν?) ζυγόν.
ἀδήριτον] I. q. ἄμαχον.

108. ἀνάγκαις — ἐνέζευγμα] Cf. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν |
ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν).

112. Cf. 620. ποιὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

113. ὑπαιθροῖς δεσμοῖσι] Cf. Ag. 335. ὑπαιθρῶν πάγων.

115. ἀφεγγῆς] Fort. ἄφραστος.

126. Cf. Ag. 893. λεπταῖς — κώνωπος — ῥιπαῖς. Eur. Fr.
597, 5. δίδυμαί τ' ἄρκτοι | ταῖς ὠκυπλάνοις περὺγων ῥιπαῖς | τὸν
Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

150. νεοχμοῖς — νόμοις — κρατύνει] Cf. 403. Ζεὺς δ' ἰδίους
νόμοις κρατύνων.

151. αἰστοῖ] Cf. 232. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν.

153. ἀπέραντον] Qu. ἀπέρατον (unfathomable). Cf. ad 1078.
εἰς ἀπέραντον (ἀπέρατον?) δίκτυον ἄτης. et Suppl. 1049. Διὸς —
φρὴν ἀπέρατος.

159. ἐπίχαρτα] Cf. Ag. 722.

160. τίς ὦδε — δτω —;] Cf. Trag. adesp. 118. τίς ὦδε μῶ-
ρος ὄστις —;

206. αἰμύλας] Cf. Eur. Fr. 1095.

209. Θέμις καὶ Γαῖα] Θέμις enim eadem quae Γαῖα, ut in
inscriptione vetere Attica ἱερίας Γῆς Θέμιδος.

212. πρὸς τὸ καρτερόν] Cf. Ag. 130. πρὸς τὸ βίαιον.

216. Cf. Ag. 1053. Arist. Eq. 30.

228. τὸν πατρῶον ἐς θρόνον καθέζειτ'] Cf. Thuc. I. 24. καθε-
ζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον. 51. 71. II. 19. III. 75. 108.

232. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν] Cf. 151. τὰ πρὶν — νῦν αἰστοῖ.
668. ὅς πᾶν ἐξαἰσιώσει γένος.

236. τὸ μῆ —] Cf. 865. Pers. 292. Ag. 15. 569. 1589. Cho.
302. Eum. 220. 941.

276. προσιζάνει] Cf. Sept. 696.

300. πετρηρεφῆ] Cf. Eur. Cycl. 72. Ion. 1400. Μακρὰς πε-
τρηρεφεῖς.

312. λόγους ῥίψεις] Cf. Ag. 1068. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ
παράφρων | ἔρριπας ἔπος;

325. Cf. Plat. Legg. I. p. 638. πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι
— δηλοῦν. Contulit Dind.

328. περισσόφρων] Cf. Eur. Fr. 924, 2. τί περισσὰ φρονεῖς;

330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] Cf. Cho. 1031. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι.

354. θοῦρον] I. q. θούριον. Cf. Fr. 196, 2. καὶ θοῦρός περ ὦν.

371. πυρπνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. ζάλη τ' ὀμβροκτύπῳ.

397. στένω σε — τύχας] Cf. Ag. 1321. οἰκτιέρω σε θεσφά-
του μόρου.

403. Ζεὺς δ' ἰδίους νόμοις κρατύνων] Cf. 150. νεοχμοῖς — νόμοις Ζεὺς — κρατύνει.

406. Cf. Pers. 548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'.

411. νέμονται] Forma media, ut in 422. οἱ πόλισμα Κανκάσου πέλας νέμονται (νέμουσι al.). Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται.

422. νέμουσι M. νέμονται correctum ex lemmate schol. et apogr. Cf. ad 411.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. Ag. 1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε; δνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι] Cf. Ag. 1218. δνειρών προσφερεῖς μορφώμασιν.

457. ἔπρασον] Qu. διήγον. ἀντολάς — ἀστρων] Cf. Ag. 7. ἀστέρας διαν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

458. δυσκρίτους δύσεις] δυσκρίτους ὁδοὺς Stob. Ecl. phys. I. 1. 486. κληδόνας — δυσκρίτους. Ag. 981. δυσκρίτων δνειράτων.

459. Cf. Trag. adesp. 470, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν ἠῦρηκ' (ἠῦρον?) ἔξοχον σοφισμάτων.

462. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] I. e. subjugiis. Cf. Med. 479. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλαισι. Hom. Π. 19, 405. πᾶσα δὲ χαιτή | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἔκανε.

463. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] Cf. Eum. 351 sq. 339. Pind. Fr. 97, 3. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν. Eur. Fr. 285, 10. ὑπ' αἴτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσῶν.

466. ἀγαλμα — χλιδῆς] Cf. Ag. 741. ἀγαλμα πλούτου. 1447. εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

473 sq. κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις] ἄλλων δ' ἰατρὸς αὐτός Nauck. ad Eur. Fr. 1086.

482. Cf. Pind. P. V. 64. δ καὶ βαρείων νόσων ἀκέσματ' — νέμει.

492. στέργηθρα] Cf. Cho. 241. Eum. 192.

497. ὀσφύν M. ὀσφῦν secundum Herodiani regulam Dind. Lex. h. v.

498. ᾠδῶσα] I. q. εἰσηγησάμην, praemonstravi. Cf. 813. οὐτός σ' ὀδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 177. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώσαντα.

499. ἐπάργεμα] Obscura. Cf. Ag. 1113. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Cho. 665. ἐπαργέμους λόγους.

504. φλύσαι] Cf. Sept. 661. φλύοντα.

505. Cf. Eur. Fr. 362, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐραφ.

516. μνήμονές τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 383. κακῶν τε μνάμονες σεμναί.

518. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (103) vel μοῖραν. Cf. Ag. 68. τὸ πεπρωμένον. 684. τοῦ πεπρωμένου.

533. ἀλττοιμι] Ab ἀλτταίνω. Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλττών.
 536. τὸν μακρὸν βίον τείνειν] Malim τὸν βίον μακρὸν τείνειν.
 Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες. Ion. 625. αἰῶνα τείνειν. Anth. P. VII.
 178. εὐαίων (εὐαίων'?) ἀσινῆ τείνοις βίον.
 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες.
 581. παράκοπον] Mente commotam, dementem. Cf. Bacch.
 33. παράκοποι φρενῶν. Hipp. 238. παρακόπτει φρένας. Eum. 330.
 παρακοπά — φρενοδαλής. 342. Ag. 223.
 585. ἄδην] Cf. Ag. 828. ἄδην ἔλειξαν αἵματος τυραννικοῦ.
 592. Ἦρα στυγητός] Quum nusquam alibi apud probos et
 antiquos scriptores occurrat simplex participium (compositum θεο-
 στύγητος legitur Cho. 635.), ἠραστύγητος (aut ἠρα.) restituendum
 suspicatur F. D. Morice, coll. ἀρείφατος, ναυσίπορος, κηρессиφόρη-
 τος, Ἀργειφόντης, etc. Ipse malim ἠροστύγητος, formatum ut
 Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος, etc. Confer etiam v. ἠφαισιότευκτος Soph.
 Phil. 987. Ipse tentabam Ἦρας στύγημα, coll. Eur. Or. 480. ὦ
 στύγημα. Sic μίσημα, ἔχθημα, etc. Vel Ἦρας στύγηθρον. In
 codice Mediceo lectio est ἦι ρ α, ut monuit Morice. Confer ad
 Ag. 294.
 605. Cf. Pers. 807. οὐ σφιν κακῶν ὕψισι' ἐπαμμένει παθεῖν.
 606. τί μὴ χρὴ τί M. τί μῆχαρ ἦ τί Elmsl. μῆχαρ legitur
 Ag. 199. Suppl. 394. 594.
 612. Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.
 620. ποινὰς — ἀμπλακημάτων τίνεις] Cf. 563. τίνος ἀμπλα-
 κίας ποινᾶς ὀλέκει; 112. τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.
 622. νήσισιν αἰκίαις] Cf. Ag. 1621. νήσιδες δύαι.
 637. Cf. Eur. Fr. 563, 1. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν
 τὸ λέξαι κάποδύρασθαι πάλιν (κακὰ aut πάθη?). Soph. El. 1122.
 ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδαῖ.
 656. ποτάσθω — εὐχά] Cf. Sept. 84. βοὰ ποτᾶται.
 657. νυκτίφοι'] Sic apographa. νυκτίφανι' M. Cf. Ag. 82.
 ὄναρ ἡμερόφοιτον (ἡμερόφατον M. ἡμερόφαντον Tricl.).
 668. δς πᾶν ἐξαίστώσει γένος] Cf. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν.
 674. ὀξυστόμῳ μύωπι] Cf. 803. Arist. Av. 244. ὀξυστόμους
 ἐμπίδας.
 675. μύωπι] Asilo, oestro. Cf. Suppl. 307. βοηλάτην μύωπα.
 676. εὐποτον — Κερχνείας ῥέος] Cf. 812. ἴησι σεπτὸν Νεῖλος
 εὐποτον ῥέος. 400. Ag. 901. πηγαῖον ῥέος.
 677. Λέρνης ἄκρον τε M. Λέρνης ἄκρον τε apographa al.
 Λέρνης τε κρήνην probabiliter corrigit Canter. Saltem ἄκρον
 dixisset Aeschylus.
 688. ἠύχουν correctum ex schol. Cf. 338. Pers. 741. Ag. 506.
 696. πρῶγε M. πρῶγιε corr. ὁ super ω m. rec. (i. e. πρὸ
 γε). (Recte, ni fallor. Cf. Ag. 252. ἴσον δὲ τῷ προστένειν.) πρῶ
 γε Br. Dind. Phrynichus (Bekk. 61, 18.) πρῶ per πρὸ καιροῦ

(i. e. praemature) explicat. φόβου πλέα] Cf. Pers. 603. ἐμοὶ — πάντα — φόβου πλέα.

707. Cf. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς.

713. ἐκπερᾶν χθόνα] Cf. 731. Eum. 240.

749. πέδω σκήψασα] Cf. ad Sept. 429. Διὸς | ἔριν (?) πέδοι σκήψασαν.

774. τρίτος γε —] Cf. Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίω πατρὶ etc.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν] Cf. ad 918.

789. Cf. Eum. 275. δελτογράφω δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. Suppl. 179. τᾶμ' ἔπη δελτούμενος. Soph. Fr. 535. θές δ' ἐν φρενὸς δέλτοιαι τοὺς ἐμοὺς λόγους.

791. ἡλιοστιβεῖς] ἡλίου στρέφου optima est Dindorfii correctio, qui arte confert 707. ἐνθ' ἐνδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς | στρέψασα σ αυτήν στείχ' ἀνηρότους γύας.

792. περῶσα] παρεῖσα Heimsoeth. prob. Dind.

794. αἱ Φορκίδες] Φορκίδες incripta fuit Aeschyli fabula (Fr. 252. 253.).

801. τοιοῦτο μὲν σοι] τοιοῦτον ἔν σοι Elmsl.

803. ἀκραγεῖς M. ἀκλαγγεῖς Dind. Cf. Cho. 535. κέκλαγεν (sic M. κέκλαγγεν H. Ahr. κέκραγεν Rob.). De productione primae syllabae cf. Eum. 403. ἄτρυντον πόδα.

805. στρατὸν — ἵπποβάμον'] Cf. Soph. Tr. 1095. ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν.

808. κελαινὸν φῦλον] κελαινόφυλον cum Wieselero malit Dind. Correctio parum probabilis.

811. ἐξίκη καταβασμὸν] Cum πρὸς addito 792. ἔς τ' ἂν ἐξίκη | πρὸς Γοργόνεια πεδία. cum ἐπὶ addito Ag. 303. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγύπλαγκτον ἐξικνούμενον. καταβασμὸν] Annon καταβαθμὸν?

812. εὐποτον ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχναίας ῥέος Ag. 901.

817. ἐπαναδίπλαζε] ἐπανδίπλαζε Dind. Fort. ἐπαναδίπλοιζε (vel ἐπανδ.). Cf. ad Ag. 835. διπλοῖζω. Eum. 1014. ἔπος διπλοῖζω.

835. προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. Hipp. 866.

838. παλιμπλάγκτοιαι] Retro errantibus, retro versis. Cf. v. παλιντυχῆς Ag. 464.

849. Cf. Trag. adesp. 458, 7. ὁ δὲ λαβὼν χερὶ (τὸ κρέας) | ἔγνω 'παφήσας.

853. γέννα πεντηκοντάπαις] Cf. Suppl. 320. ἀδελφὸς πεντηκοντάπαις.

863. ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358.

871. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε] Qu. σπορᾶς γε μὲν δὴ 'κ τῆσδε. Cf. Suppl. 273. μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν etc.

881. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει] Cf. Ag. 994. σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει, πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.

883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι] Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών.

884. πνεύματι μάργῳ] Malim πνεύματι λάβρῳ, ut est in Pers. 110.

885. παίουσ'] παίλουσ' frustra Karsten ad Ag. 1502.

899. γάμῳ δαπτομένην mss. ἀμαλαπτομένην (?) Weil. Quam emendationem egregiam habet Dind. Mihi longe probabilior videtur correctio δαρδαπτομένην (vellicatam, vexatam). Cf. Arist. Ran. 66. τοιοντοσί τοι νῦν με δαρδάπτει πόθος. Possis etiam ἀμαθνομένην.

904. ἀπορα πόριμος] Cf. ad Ag. 1616.

905. τίς ἄν γενοίμαν] Leg. τί —. Cf. Sept. 297. τί γένωμαι;

910. πατρὸς δ' ἀρὰ —] Cf. Sept. 655. πατρὸς δὴ νῦν ἀρὰ τελεσφόροι.

911. ἀρὰ Κρόνου κρανθήσεται] Cf. Ag. 457. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει μύσος.

918. Cf. 787. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ πόλιν — παθεῖν. Eum. 914.

922. κερανοῦ κρείσσον' — φλόγα] Cf. Pind. Isthm. VII. 34. δς κερανοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ etc.

926. πταίσας —] Cf. Ag. 1624. μὴ πταίσας μογῆς.

930. Ζηνός Μ. Διός apographa multa. Nescio an recte.

941. τὸν Διὸς τρόχιν] τὸν Διὸς λάτρην bene Nauck. ad Eur. Fr. 955. Δήμητρος λάτρην. Cf. Eur. Ion. 4. δαιμόνων λάτρην.

944. σὲ τὸν σοφιστὴν —] Cf. 62. Soph. Aj. 71. 1221. El. 1445. Ant. 441. Eur. Med. 272. Hel. 547. Herc. 1201. Bacch. 905.

980. Cf. Thesp. 3, 3. τὸ δ' ἡδὺ μῶνος οὐκ ἐπίσταται (Ζεὺς).

981. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὄμοῦ. Ag. 894. πάθη — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.

985. ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν] Cf. 821. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν | τίνειν.

987. παῖς —] Cf. Ag. 277. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

1006. Cf. Arist. Ach. 543. ἦ πολλοῦ γε δεῖ.

1022. Διὸς — πτηνὸς κύων] Cf. Ag. 136. πτανοῖσιν κνσὶ πατρός.

1044. πυρός] I. e. fulminis, ut in Ag. 651.

1057. ἦ τοῦδε τύχη (vel τῆ τοῦδε τύχη) Dind., coll. 1059. πημοσύναις — ταῖς τοῦδε.

1065. παρέσυρας ἔπος] Cf. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριπας ἔπος;

1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην] Cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται.

1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] Sensus, ni fallor, requirit ἀπέρατον, i. q. δυσεκπέρατον. Cf. Pr. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον (ubi item forsā ἀπέρατον reponendum. Fr. 283). τῷ περῶντι τὴν δίκην (i. e. τῷ πέρα τῆς δίκης βαίνοντι). Cf. etiam Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὡπερ ἰχθύων | περισιχίζω.

1079. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'] Cf. Theophil. com. III. 631. τούτων τινὰ | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί.

1082. Cf. Eur. Suppl. 710. ὡσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. 783.

1087. ἀντίπνου] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Cf. Ag. 146. ἀντιπνόους — αὔρας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

2. προῖνος] Qu. πράγματ'.

3. Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω.

12. πολὺν] πάλιν anon. ap. Butler. prob. Dind.

16. γῆ — τροφῶ] Cf. Cho. 66. χθονὸς τροφοῦ.

36. σκοπούς — καὶ κατοπιῆρας] Eadem vocabula conjungit Jo. Cinnamus p. 157 D., ut monuit Dind.

43. ταυροσφαγοῦντες] μηλοσφαγοῦντες Weil. et Herwerden ex Arist. Lys. 189.

45. Ἄρη τ' Ἐννώ] Haec arcte conjungenda esse olim putabam, ut una tantum persona indicaretur. Saepenumero enim consociantur Ἄρης et Ἐννώ. Hom. Il. ε'. 592. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐννώ. Lyc. Alex. 518. τοὺς Ἄρης ἐφίλατο | καὶ δὲ Ἐννώ. Anth. P. IX. 283. Nonn. XXXIII. 156. Paus. I. 8. 5. Cornut. de N. D. p. 56. Schol. Arist. Pac. 457. Nunc aliam viam tentandam esse video: quin enim diversae personae sint Ἄρης et Ἐννώ non dubitari potest. Loci qui interpretes mire torsit et vexavit emendationem nunc demum videor mihi reperisse. Corrigendum Ἄρη τ' Ἐννώ τ' ἢ δ' ἀναίματος Φόβον. Quivis concedet multo aptius epithetum Φόβον esse ἀναίματος (exsanguis) quam φιλαίματος (cruentus), quod Ἄρει potius convenit. Alia ratio est loci v. 70. Ἄρα τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς, ubi eadem persona sunt Ἄρα et Ἐρινός. Cf. Ag. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, | Ἄτην (Ἄτην τ'), Ἐρινόν θ'.

49. τοῖς τεκοῦσιν] Cf. Cho. 681. Pers. 245. Eur. Alc. 964. στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας.

58. τάγευσαι τάχος] Fort. τᾶσ' ὅσον τάχος. τάγευσαι] Ordina.

60. κονίει] I. q. ἐγκονεῖ. Cf. Pers. 163. κονίσας.

69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ] Cf. Suppl. 892. 901. Γᾶς παῖ Ζεῦ (l. Γᾶ καὶ Ζεῦ).

70. Ἄρα τ' Ἐρινὺς] Cf. Ag. 1433. Ἄτην Ἐρινὺν τε.

71. Cf. 833. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἄρα.

73. φθόγγον χέουσαν] Cf. Suppl. 631. εὐκταῖα — χεούσας.

75. μήποτε σχέθειν M. Schol. μὴ ὑπεξελεθεῖν (ὑπελθεῖν Weil.) ζυγὸν δουλείας. Qui verbum compositum legisse videtur. μήποτ' ἐνοσχεθεῖν conj. Dind. Corrigendum suspicor μὴ χρῆσθαι ποτέ. Cf. Ag. 953. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῶ. et praeterea cf. 471. 793. Ag. 1226. Pers. 50.

78. θροῦμαι] Cf. Ag. 1165. μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θροομένας. Cho. 970. θροομένοις. Suppl. 112. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροομένα.

84. βοὰ ποιᾶται] Cf. Suppl. 656. ποιάσθω — εὐχά.

89. Soph. Ant. 107. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν.

94. Cf. Cho. 726.

103. οὐχ ἑνὸς δορός] I. e. of more than one spear. Frequens meiosis. Cf. Eur. Fr. 271. τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος. 547. ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή. Cycl. 513. στεφάνων οὐ μία χροιά. Suppl. 96. οὐχ ἓνα ἄνδρῶν | κακῶν ἐχούσας. Hor. Od. IV. 2. 50. 'non semel dicam, Io triumphe.' Aliquando altera clausula additur, ut in Eur. Med. 939. εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἐν ἀλλὰ μυρία.

113. δοχμολόφων mss. δοχμολοφᾶν (a δοχμολόφας) Br. Dind. Nil mutandum, opinor.

121. φόβος] ψόφος recte Wakef.

124. πρέποντες στρατοῦ δορυσόω σαγᾶ πύλαις ἐβδόμαις προσίστανται] μέδοντες στρατοῦ δορυσόω σαγᾶ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. Sic Cho. 12. ὁμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. 24. πρέπει παρηῆς αἵματοῦσ' ἀμυγμοῖς. 18.

128. ἑρσίπολις] Cf. Soph. Oed. R. 72. ὅ τι δρῶν — τήνδε ἑρσαίμην πόλιν. Confer epithetum σωσίπολις Arist. Ach. 163.

155. ἐπιμαίνεται] Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται.

158. ἔρχεται] Qu. ἄπτεται.

170. ἑτεροφώνῳ στρατῶ] ἑτεροβάγμονι — conj. Herm. I. q. ἀλλογλώσσῳ (ἀλλόθρῳ) στρατῶ. S. Paul. I. Epist. Cor. XIV. 21. ἐν ἑτερογλώσσοις.

180. λευστήρα δῆμον μόρον] Cf. Ag. 1616. δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς. φιλοφύτων] Malim φιλοθύτου (πόλεος), nisi corrigendum potius πολυθύτων (δογίων).

186. λακάζειν] Cf. Suppl. 873. λάκαζε.

187. ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Ag. 929. βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.

191. διαδρόμους φυγὰς] Discurrentes (i. e. discurrentium) fugas.

195. Versum interpolatum habet Dind., quum Aeschyli versus

excidisset, cujus sensus fuerit τοῖγαρ προφωνῶ πᾶσιν ἡσύχως ἔχειν. Utique nimis abrupte sequitur v. 196. κεί μὴ τις —.

202. Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσεται ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί δράσετε;

224. Cf. Xen. Anab. III. 1. 38. ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθομένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.

227. τὸν ἀμάχανον] Inopem, consilii expertem. Anglice him who is in a helpless state.

233. πόλιν νεμόμεθ'] Cf. Pr. 422. οἱ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται. Eum. 72.

240. ταρβουσύνῳ] Substantivo ταρβουσύνῃ utitur Homerus, adjectivum ταρβόσυνος nusquam alibi occurrit.

243. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε] Corruptum videtur. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν (i. e. στέφειν) νόμος. Eum. 982. μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα — ποινὰς ἀντιφόνους ἄσας ἀρπαλίσαι πόλεως. Qu. κωκυτοῖς ἐπὶ σφ' ἀνθίζετε (per tmesin).

264. τοῦτ' — τοῦπος αἰρούμαι σέθεν] Cf. Ag. 1654. οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. | ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην αἰρούμεθα.

271. χώρας πολισοῦχοις θεοῖς] Cf. 109. Ag. 338. τοὺς πολισοῦχους θεοὺς — γῆς.

273. Leg. ὕδασιν Ἰσμηνοῦ λέγω.

277. θήσειν τροπαῖα τῶν κακῶν] Qu. στήσειν —. Cf. ad Cho. 775. Eur. Or. 704. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν.

281. οὐ γὰρ τι μᾶλλον —] Cf. Fr. 362. οὔτ' ἐν στέγγη τις ἤμενος παρ' ἐστία | φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

282. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἐγὼ δὲ γ' ἄνδρας recte Blomf. ἐγὼ δὲ φῶτας conj. Blomf.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Cf. 465. ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον.

287. γείτονες καρδίας μέριμναι] Cf. Ag. 1004. νόσος γὰρ αἰεὶ | γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Antiph. Stob. Fl. 49, 27. λύπη μανίας ὁμότοιχος.

291. λεχέων] λεχαίων Lachmann. Qu. λεχηρῶν.

297. τί γένωμαι;] Cf. Pr. 905. οὐδ' ἔχω τις (l. τί) ἄν γενοίμαν.

308. εὐτραφέστατον πωμάτων] Cf. Cho. 898. εὐτραφὲς γάλα.

314. ἀνδρολέτειραν] Cf. Ag. 1465. ἀνδρολέτειρα (Ἐλένη).

323. Cf. Rhés. 716. ψαφαρόχρονν κᾶρα ἔχων.

331. διαμεῖψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. Ἀσιητίδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμεῖψαι.

344. μαιίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μαιίνων τὴν δίκην.

346. δοκάνη πυργῶτις] Qu. — πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ἤκε πυργώδους πλακός.

348. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι —] Cf. Eur. Cycl. 58. ποθοῦσά σ' ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

349. ἐπιμασιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμασιδίον γόνον. Cf. ἐπιτυμβίδιος, ἐπινυμφίδιος.
363. καινοπήμονος] Cf. νν. πρωτοπήμων, ἀπήμων.
367. ἐλπίς ἐστι — μολεῖν] Futurum est Ag. 679. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν. Cf. ad Ag. 675. Μενέλεων — προσδόκα μολεῖν (l. θανεῖν).
370. πενθῶ] Nuntium. Vocabulum non alibi legitur. Cf. ad Ag. 870.
371. διώκων —] Cf. Eum. 403. ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον αἰρουτον πόδα. Eur. Orest. 1337.
373. εἰς ἀρτίκολλον] I. e. ἀρτικόλλως. Cf. ad Cho. 580.
390. Cf. Pers. 239. τοξουλκὸς ἀλκή διὰ χερῶν αὐτοῖς πρόπει; Ag. 241. 389. 431.
391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω. Eur. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω;
393. Cf. Ag. 1067. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Soph. Ant. 959 οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποσιάζει ἀνθηρὸν τι μένος.
394. ὀρμαίνει] Aestuat animo. Anglice, chafes. Cf. Hom. II. α'. 193. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
405. ὀρθῶς —] Cf. 814. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν. Suppl. 258. εὐλόγως ἐπώνυμον. Soph. Fr. 880. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς (κακῶν?).
409. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα] I. e. αἰδοῦς. Cf. Eum. 542. βωμὸν αἰδεσαι δίκας. Arist. Nub. 995. τῆς αἰδοῦς — τᾶγαλμα.
410. τιμῶντα] Magis, ni fallor, conveniret σέβοντα.
428. οὐδέ νιν etiam Heimsoeth.
429. ἔριν πέδοι σκήψασαν —] Vitio haec laborant. Corrigo κεραινὸν ἄν σκήψαντ' ἄν ἐμποδῶν σχεθεῖν. Similia de Caraneo habet Euripides Phoen. 1175. μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
431. Cf. Ag. 1244. κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδέν ἐξηκασμένα.
441. θεοὺς ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 385. μηδέ νιν — ποδὶ λάξ ἀτίσης. Fr. 103. ἀτίσεις.
447. ἀνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ —] Cf. Eur. Her. 837. ἀνῆρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχη.
455. παλικῶν θ' ἐδωλίων] Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίοις.
461. ἐμβριμωμένος] Cf. Eur. Fr. 1083. ἐμβριμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν).
463. φιμοὶ] Cf. Fr. 341 D. πώλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένος.
465. οὐ μικρὸν τρόπον] Cf. 463. τὸν μέγαν τρόπον.
467. πύργον] Qu. πέργαμ'. Cf. ad Ag. 825.
472. σὺν τύχῃ δέ τω] Cf. Cho. 138. σὺν τύχῃ τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτηῆρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τινί.

473. Leg. πέπεμπται κόμπιον. Ita etiam Herm. Cf. Eur. Suppl. 909. φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων. 904. οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.

489. πολλήν] Suspectum.

490. ἔφριξα] Cf. 720. Fr. 384. ἔφριξ'· ἐρῶ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. Pr. 540. 695. Ag. 1243. Suppl. 345. δινήσαντος] Cf. Theocr. XIX. 10. ὡς φημένα δίνασε σάκος μέγα. Herod. IX. 74. ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμὰ ἀτρεμιζούσης ἐφόρει ἐπίσημον (ἐπίσημα?) ἄγκυραν.

492. ᾧπασεν] Praestitit. Suspectum. Qu. ἔκτισεν. Cf. ad 256.

494. λυγνὴν — πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 495. πηλοῦ ξύνουρος διπλά κόνις.

495. περιδρομον κύτος] Cf. Suppl. 349. φυγάδα περιδρομον (circumcurrentem). Eur. El. 455. περιδρομῶ μὲν ἵππος ἔδρα —.

498. φόβον βλέπων] Ἀν φόνον βλέπων? Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (φόβον al.). θυιάς ὡς] Cf. 836. Suppl. 564.

500. κομπάζεται] Mendosum.

533. βλάστημα καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος τε καλλιπρώρον. ἀνδρόπαις] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην ἀπώλεσα. De Troilo dictum.

543. Post φῶτα virgula distinguendum.

548. ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Ag. 729. χάριν τροφᾶς — ἀμείβων.

564. τριχὸς δ' ὀρθίος πλόκαμος ἴσταιται] Cf. v. ὀρθόθριξ Cho. 32.

570. πρὸς πύλαις τεταγμένος] Cf. Ag. 331. πρὸς ἀρίστοισιν — τάσσει.

579. διὰ στόμα] Cf. Eur. Or. 103. Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Hom. II. ξ. 90. μῦθον δν οὐ τις ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο.

584. πηγὴν — κατασβέσει] Cf. Ag. 888. πηγαὶ κατεσβήκασιν.

590. ἀσπίδ' εὐκνηλον M. Leg. ἀσπίδ' εὐκνηλον. Et sic γρ. in M. Cf. ad 629. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκνηλον (γρ. εὐθρονον) σάκος. ἔχων M. νέμων γρ. in M. Recte.

591. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω] Cf. Phoen. 1118. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων | ὑβρισμέν' (ὑβριστικ') ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.

592. οὐ γὰρ δοκεῖν —] Cf. Ag. 788. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες. Philem. IV. 37. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.

593. Cf. Suppl. 407. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Ag. 502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

596. πέμπειν ἐπαινῶ] Qu. πέμπειν παραινῶ. Cf. Cho. 581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν. 903. Pers. 224. Prom. 307. Sed cf. Suppl. 996. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

602. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ.

603. πανουργίαι τινί M. πανουργίας πλέως Dind., coll. Cratin. II. 20. πλέως (πλέως Mein.).

607. θεοῦ μάστιγι] Cf. Pr. 682. Ag. 642. Rhés. 37. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβεῖ.

608. ἀγρεύματος] I. e. δικτύου. Cf. ad Ag. 1048.

618. εἰ καρπὸς —] Cf. Eum. 713. χρησμοὺς — ἀκαρπώτους. Qu. εἰ κῦρος —.

622. σάρκα — ἠβῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ἠβῶσα χεῖρ. φύει] Leg. φέρει aut φορεῖ.

624. Similiter Miltonus noster (Par. Lost. IV.) 'As flame they part, | Half wheeling to the shield, half to the spear.'

635. ἀλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. ἀλώσιμόν τε βάξιν. 639. πτωσίμου στρατοῦ.

636. ξυμφέρεσθαι] Leg. ξυμπλέκεσθαι.

637. ἢ ζῶντ' ἀτιμασιῆρα τῶς (τῶς pr. m.) ἀνδρηλάτην M. ἢ ζῶντ' ἀτιμασιῆρ' ὅπως ἀνδρηλάτην Dind. Leg. ἢ ζῶντ' ἀτιμασιῆρι τῶς σ' ἀνδρηλάτη | φυγῆ —.

641. λιπῶν τῶν ὦν] Cf. Eum. 367. λέσχας ἄς.

642. καινοπηγές] Qu. καινόπηκτον. Usitata forma est καινοπαγής. εὔκυκλον (γρ. εὔθետον in M.) σάκος. εὔθետον praefert Wecklein. Fortasse recte.

648. πατρῶαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς] Leg. πατρῶων δωμάτων τ' —.

649. ἢ Διὸς παῖς — Δίκη] Cf. Cho. 948. ἐτήτυμος Διὸς κόρα (Δίκη).

653. θεῶν μέγα στύγος] Cf. Eum. 644. ὦ παντομοσῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν. Cho. 1028. Apoll. Rhod. IV. 445. σχέτλι' Ἔρωσ, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισι.

655. δὴ νῦν] Qu. νῦν δὴ. ἀραι τελεσφόροι] Cf. 832. τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρά.

659. ὀπη τελεῖ] Cf. Cho. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὀπη τελεῖ.

661. φλύοντα] Cf. Prom. 504. μὴ μάτην φλύσαι θέλων.

664. φυγόντα μητρόθεν σκότιον] Cf. Eum. 665. ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Pind. N. I. 53. σπλάγγνων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων.

670. ἢ δῆτ'] Leg. ἢ μὴν.

675. φέρ' ὡς τάχος —] Cf. Phoen. 779. ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα.

676. πετρῶν (cras. acc. s. e.) M. Leg. πέτρων (lapidum). Cf. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.

694. οὐ θεμιστοῦ] Cf. Cho. 645. οὐ θεμιστῶς. εὔφαμον δ' ἐπὶ βωμοῖς μοῦσαν θείατ' αἰδοῖ recte Herm. Dind.

695. τελεῖ (sup. εἶα a m. rec.) M. τάλαιν' Wordsworth.

702. παρημελήμεθα] Cf. Eum. 300. παρημελημένον.

705. δαίμων — πνεύματι] Cf. Eur. El. 1147. μεταίτροποι πνέου-
σιν αὔραι δόμων.

706. λήματος ἐν τροπαίᾳ] Leg. χείματος —. Cf. Ag. 219.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν.

713. οὐδὲ χρῆ] Scrib. οὐ δὲ χρῆ.

716. νίκην — κακὴν] Cf. Eum. 903. ὅποια νίκης μὴ κακῆς
ἐπίσκοπα.

721. παναληθῆ] Cf. Suppl. 85. εὖ παναληθῶς (καὶ ἄλ.?).

725. περιθύμως] Cf. Cho. 40. Confer περιοργῶς Ag. 216.

726. παιδολέτωρ δ' ἔρις] Qu. παιδολέτειρ' ἔρις.

728. ἐπινωμᾶ] Tribuit. Cf. Eum. 311. Ag. 781.

733. πεδίων ἀμοίρους] Cf. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμοιρον.

734. αὐτοκτόνως] Cf. Ag. 1635. δραῖσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης
αὐτοκτόνως.

736. χθονία] νερτέρα jure malit Weil. νερτέρα χθῶν legitur
Eur. Alc. 47. Herc. 335. Fr. 450.

737. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον] Ut apud Homerum (Od. 18, 97.)
ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα.

763. τείνει] Intransitive. Cf. Suppl. 93. δαυλοὶ — πρᾶπίδων
— τείνουσιν πόροι.

766. ἀραι] Leg. ἀρᾶν cum Bothio.

767. καταλλαγαί] Ἀπὸ καταστροφῆ?

768. τὰ δ'] Fort. τὰ τ'. τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν'] τὰ δ' ὀλό'
ἐπιπλόμεν' Weil., coll. Oed. R. 184. νέφος ἐπιπλόμενον. πελόμεν'
οὐ] πενομένους Buecheler. παρέρχεται] Cf. Dem. pro Cor. p. 291.
τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει παρασιάντα κίνδυνον παρελ-
θεῖν ἐποίησεν ὡσπερ νέφος.

769. ἐκβολῶν] Leg. ἐκβολάν.

770. ἀνδρῶν] Qu. φωτῶν, hiatus vitandi causa. ὄλβος ἄγαν
παχυνθεῖς] I. e. μέγας τελεσθεῖς. Ag. 752. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς
ὄλβον τεκνοῦσθαι. Cf. Suppl. 618. ἱεσίου Διὸς κότον — παχῦναι.

774. πόλεως] Leg. πολῖται. Cf. v. str. 768. ὁ πολύβοτός
τ' αἰῶν] πολύβατος (sic) schol. ὁ πολύβατός τ' ἄγῶν certissima
emendatione Weil. prob. Dind., coll. Pind. Fr. 45, 3. πολύβατον
ἄστεος ὀμφαλόν. Cf. schol. Ven. B. II. 24, 1. παρὰ δὲ Βοιωτοῖς
ἄγῶν ἢ ἀγορὰ, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγῶναρχον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ
ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους (Suppl. 189. 242. 332.
355.). Ζεὺς ἀγοραῖος memoratur Eum. 973.

776. ἀρπαξάνδραν] Ut Ἀλεξάνδρα. Qu. ἀρπάξανδρον. For-
matum ut ταραξιπρόστρατος, κυκησίτεφρος, πηδησίστρατος, etc.

802. δυσβουλίας] Cf. Ag. 1609. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσ-
βουλίας.

811. ἠναίροντ' ἄγαν] ἠναίροντ' ἄρα Mein. Aliud quid repro-
nendum.

824. τούσδε ζύεσθε * * *] Cf. Eur. El. 1318. σύγγονε φίλ-
τατε· | διὰ γὰρ —.
825. χαίρω κάπολολύξω] Cf. Ag. 28. δόμοις δλολυγμὸν εὐφη-
μοῦντα — ἐπορθιάζειν. Hom. Od. 3, 450.
826. Cum hoc versu pargoemiacο cf. Ag. 366. βέλος ἡλίθιον
σκήπειεν. ἀσινεῖ σωτήρι] Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι.
Eum. 315. τύχη addidit Scholef.
828. ἀσινεῖ σωτήρι (τύχη) Dind. Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαί-
μονι φῦναι.
832. μέλαινα — Ἄρα] Confer 988. μέλαινα Ἐρινύς. Eum. 52.
τελεία — ἀρά] Cf. 655. πατὴρ δὴ νῦν ἀραι τελεσφόροι. Ag. 1437.
μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην.
834. κακὸν με — κρύος] Cf. ad Ag. 1122.
850. κάκ' αὐτοφόνα] Cf. Ag. 1091. πολλὰ συνίστορα αὐτο-
φόνα κακά.
855. πόμπιμον] Qu. κουρίμω. Cf. Eur. Tro. 281. ἄρασσε κρᾶτα
κούριμον. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα (τι-
θεῖσα?) χειρός. Vei πένθιμον.
861. ἦκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν] Cf. Ag. 1536. Δίκα δ'
ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει —.
866. δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Eum. 277.
867. τὸν δυσκέλαδὸν θ' ὕμνον Ἐρινύος] Cf. Eum. 331. ὕμνος
ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος. 343. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ'
οὔποι' ἐκλείπει χορὸς | δύσφθογγος, οὐκ εὐφωγος. 645. παιᾶνα
τόνδ' Ἐρινύων.
868. Ἄιδα] Leg. Ἄιδα.
872. στένομαι] Vox media, ut in Pers. 62. οὖς — πᾶσα χθῶν
— στένεται.
873. ἐκ φρενὸς] Cf. 919. ὀρθῶς] Qu. ὀρθᾶς. Attamen ἐκ
φρενὸς (ex animo) legitur 919.
875. κακῶν ἀτρεύμονες] Passivo sensu. I. q. ἀτρυντοί (Eum. 403.).
885. ἦδη] τί δὴ Lachm. Dind.
886. πατὴρ Οἰδιπόδα] τὰ πρὸς Οἰδιπόδα recte Francken.
909. ἀμεμφία] Legitur tantum hic et Soph. Fr. 259.
919. ἐκ φρενὸς] I. q. ἀπὸ γνώμης Eum. 675. Cf. 873.
920. κλαομένας] Schol. θρηνούσης. Cf. Ag. 1096. κλαόμενα
— βρέφη. Cho. 458. κεκλαυμένα. 729. μινύθει] Cf. Theogn.
361. ἀνδρὸς τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος.
924. ἐρξάτην] Non ἠρξάτην. Cf. Pers. 236. στρατὸς — ἐρξας
πολλὰ δὴ Μηδούς κακά. τε] Qu. δέ. Cf. ad Cho. 585. Suppl. 410.
926. ἐν δαῖ] Notae sunt locutiones epicae ἐν δαῖ λυγρῆ, ἐν
δαῖ λευγαλέη.
951. ἐπανθίσαντες] I. e. στέφαντες. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ
κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος | παιᾶνα (schol. στέφειν ὡς ἀνθεσι). Ag.
1459. ἐπηνθίσω (ἀπ. Casaub.) αἰμ' ἀνιπτον.

953 sq. *τελευτῆ δ'* —] Cf. Ag. 1117. *στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.*

984. *δύστονα κήδε'*] Cf. Cho. 469. *ὡς δύστον' ἄφερτα κήδη.* Sept. 998. *ὡς ὡς δυστόνων κακῶν.*

988. *μέλαιν' Ἐρινύς*] Cf. 832. *μέλαινα* — Ἀρά. Eum. 52.

996. *τὸ πρόσω*] *Insuper, praeterea.* Fortasse mendosum.

998. *δυστόνων*] Cf. Cho. 469. *ὡς δύστον' ἄφερτα κήδη.* Sept. 984. *δύστονα κήδε'.*

1003. *δπου τιμώτατον*] *ἔνθα τιμώτατον* W. Headlam p. 29., *qui δπου glossema habet.*

1009. *στέγων — ἐχθρούς*] I. e. *εἰργων.* Anglice keeping out. Cf. Polyb. III. 53. 2. *οὔτοι ἔστεξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων.* XVIIII. 8. 4. *οὐ δυναμένους στέγειν τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον.* Diodor. XI. 32.

1014. *ἀρπαγὴν κυσίν*] I. e. *rapinam (praedam) canibus.* Cf. Pers. 752. *τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.*

1018. *δδε*] Qu. *βία (ἤρει πόλιν).*

1022. *χειρώματα*] *μειλίγματα* Naber, coll. 15. *Leg. κτερίσματα.*

1023. *δξυμόλποις προσέβειν*] *Compositum προσέβειν non alibi legitur apud nostrum.* Qu. *δξυμόλποισιν σέβειν.*

1024. *ἄτιμον εἶναι δ'*] *Arcte cohaerent verba ἄτιμον εἶναι.* Sic Pers. 721. *πεζὸς ἢ ναύτης δὲ —;* *Quare nihil opus est correctione εἶναι δ' ἄτιμοι.* Cf. ad Eum. 620.

1036. *σπάσσονται*] *Ἄν σπάσουσι?*

1047. *ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτι οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς* Madvig.

PERSAE.

10. *κακόμαντις — θυμὸς*] Cf. Ag. 977. *καρδίας τερασκόπου.*

13. *βαύζει*] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

42. *οἷτ' ἐπίπαν*] Qu. *σοί τε πρόπαν.* Cf. ad Suppl. 322.

55. *λήματι πιστούς*] Cf. Ag. 122. *λήμασι πιστούς.*

62. *στένεται*] *Vox media ut in Sept. 872. κλάω, στένομαι.*

75. *ποιμανόριον*] *Gregem. Confer ποιμάνωρ (i. q. ποιμὴν)*

241. *Utrumque a ποιμαίνειν.*

100. *ὑπὲρ* mss. *ὑπέκ* Herm. Dind. etc. Cf. v. *ὑπεκσώζειν* Pers. 453.

111. *πόντιον ἄλσος*] Cf. Suppl. 868. *ἀλίρροντον ἄλσος.*

112. *λεπτοδόμοις*] *λεπτοτόνοις aut λεπτοτόμοις* Madvig. *λεπτοθόνοις* Bergk. Fort. *λεπτομίτοις.*

114. *μελαγχίτων φρήν*] *Ut apud Homerum (Il. 1, 103. 17, 83.) φρένες ἀμφιμέλαιναι.*

121. *ἀντίδουπον*] Cf. 1040. 1048. 1066. *βόα νυν ἀντίδουπά μοι.*

133. *δακρύμασιν*] Leg. *δακρυμάτων*. Cf. Ag. 1398. *κρατῆρ' — κακῶν — πλήσας ἀραίων*.

135. *ἀκοπενθεῖς* recte M. *ἀβροπενθεῖς* Pal. Dind. etc. cum schol. Similis corrupteta est infra 541. *ἀβρόγοι*, ubi reponendum *ἀκρόγοι*. Cf. v. *ἀριπενθῆς* Eum. 783.

136. *πόθῳ φιλόνορι*] Cf. Ag. 856. *φιλόνορας τρόπους*. 411. *ὡς λέχος καὶ σίβοι (?) φιλόνορες*.

137. *εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα* M. *εὐνατῆρα προπεμψαμένα* recte *απογραφα*.

153. *προσφθόγοις — μύθοισι*] Cf. 935. *πρόσφθογγον — βοάν*.

163. *κονίσας οὐδας*] Solum pulvere illinens, sc. praest. festinatione. Cf. Sept. 60. *Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει*. Intelligerem melius *σαλεύσας οὐδας*.

168. *πλοῦτος — ἀμεμφής*] Cf. Cho. 510. *ἀμεμφῆ — λόγον*.

209. *ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ —*] Cf. Sept. 851. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων;*

216. *θεοὺς — ἰκνουμένη*] Cf. Suppl. 159. 332.

220. *χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι*] Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα | ἤξω λαβοῦσα*.

225. *εὖ — τελεῖν*] Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ*.

236. *ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά*] Cf. Sept. 924. *ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας* etc.

239. *πρέπει*] Cf. Sept. 390. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει*.

241. *ποιμάνωρ*] I. q. *ποιμῆν, βασιλεύς*. A *ποιμαίνειν* (Eum. 91. 249.) formatum. Vox nusquam alibi obvia. Confer *ποιμάνοριον* (græc.) Pers. 75. Analogia *ποιμάντωρ* (ut *σημάντωρ*) requirere videatur. *στρατῶ*] Hoc pendet ab *ἔπεσι*. Qu. *στρατοῦ*. Cf. Ag. 543. Cho. 188. Conferri non debet Prom. 945. *οὐκ ἄρξει θεοῖς*.

247. *πρέπει μαθεῖν*] Cf. Suppl. 719. *πρέπουσι — ἰδεῖν*. Cho. 12. *δμήγγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα*.

250. *πολὺς πλοῦτου λιμῆν*] *μέγας* — Nauck. coll. Eur. Orest. 1077. *βαθὺς* — Herw.

272. *πλήθουσι*] Plena sunt. Cf. 420. Ag. 1220.

301. *λευκὸν — μελαγχίμου*] Cf. Fr. 114. *λευκοῖς τε γὰρ μόροις καὶ μελαγχίμοις — βροίθεται*.

305. *πήδημα — ἀφήλατο*] Confer Ag. 826. *πήδημ' ὀρούσας*. Supra 96. *πήδημ' — ἀνάσσω*.

311. *πηγαῖς — γειτονῶν*] Cf. Suppl. 780. *νέφεσι γειτονῶν Διός*.

316. *πυρσὴν — γενειάδα*] Cf. Fr. 111. *πυρσοκόρσου λέοντος*.

317. *πορφυρᾶ βαφῆ*] Cf. Artemid. II. 3. *ἡ πορφυροβαφῆς (ἔσθῆς)*.

327. *Κιλίκων ἑπαρχος*] Cf. ad Ag. 1227. *νεῶν τ' ἑπαρχος*.

372. *κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός*] *Leg. κάρτ' ἄπ' —*. Cf. ad Ag. 805.
395. *πάντ' ἐκεῖν'*] *Omnia illic*. Cf. ad Arist. Fr. 460, 5.
454. *ἱστορῶν*] *Sciens*. I. q. *εἰδώς*. Cf. Ag. 676.
458. Cf. Ag. 1531. *ἀμηχανῶ — ὄπα τράπωμαι*. Eur. Or. 638. *ὄπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ*. Plat. Hipp. maj. 297 D. *οὐκ ἔχω ὄποι τράπωμαι*.
461. *θώμυγος*] Cf. Eum. 182.
463. *κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη*] Cf. Eur. Cycl. 358. *κρεοκοπιῖν μέλη ξένων*.
469. Notanda in hoc versus caesurae omissio.
476. *ἀντίποινα*] Cf. Eum. 268. *ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δύας* (l. *ματροφόνους δίκας*).
479. *οἶσθα σημήναι τορῶς;*] Sic Aj. 666. *εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν*.
480. *ναῶν*] *Leg. νεῶν*, ut in 324.
483. *κρηναῖον γάνος*] Cf. Ag. 1392. Pers. 615. *ἀμπέλου γάνος*.
500. *θεοκλυτῶν*] Cf. Eur. Med. 207. *θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα*.
515. *δυσπότητε*] *Leg. δυσπάλαιστε aut δυσφόρητε*. βαρὺς — *ἐνήλω*] Cf. Suppl. 648. *βαρὺς δ' ἐφίζει*. Cho. 36. *γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίνων*.
516. *ποδοῖν*] Fort. *δόμοις*. Sed cf. Eum. 368. *ἄλομένα — βαρυπεσῆ κατάφερω ποδὸς ἀκμάν*.
541. *ἀβρόγοοι*] *Leg. ἀκρόγοοι*. Cf. 135. *Περσίδες ἀκροπενθεῖς* (sic recte M. *ἀβροπενθεῖς* Pal. Dind. etc. cum schol.). Corruptela orta est, ut alibi persaepe, ex similitudine literarum β et κ.
548. Cf. Pr. 406. *πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα*.
578. *παίδων*] De animalibus dictum, ut in Ag. 50. Fr. 305, 6.
591. *γλῶσσα — ἐν φυλακαῖς*] Cf. Ag. 237.
592. *ἐν φυλακαῖς*] *Leg. ἐν φυλακᾷ (φυλακᾷ)*.
616. *ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον*] *Leg. εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις*. ἴσον pro βίον "certissima emendatione" Dind., coll. Oed. C. 694—706.
620. *ὑμνους ἐπευφημεῖτε*] Cf. Fr. 281. *παιᾶν' ἐπηυφήμησεν*.
623. *πρέσβος*] Cf. Ag. 855. 1393.
633. *ἰσοδαίμων*] I. q. *ἰσόθεος* 80. 856.
637. *διαβοάσω* mss. *διαμβοάσω* recte Dind. Cf. 572. *βαρὺ δ' ἀμβόασον*. Cho. 34. *ἀμβόαμα*.
660. *κροκόβαπτον*] I. q. *κροκοβαφῆ* (Ag. 1121).
669. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται*.
676. Si extaret vocabulum *ἀμάρτιον*, conferri posset *ἀμάρτιον* (Pind. Pyth. XI. 26.). *ἀμάρτια*] *Mendosum videtur*. Cf. Ag. 537. *διπλᾷ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμαρτια*.
691. *σέβομαι*] *Verbor.* I. q. *αἰδοῦμαι*.

698. μακιστήρα M. μακεστῆρα apogr. Hesych. μακιστήρ: βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

706. δ' ἄν τοι — βροτοῖς] δῆ τοι — conj. Dind. Qu. ἄν τῷ — βροτῶν.

719. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ] Notanda particulae δὲ positio. Sic Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' —.

738. λόγος κρατεῖ σαφηνῆς] Cf. Suppl. 294. φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὡσπερ ἢ φάτις κρατεῖ.

742. ξυνάπτεται] Leg. ξυλλαμβάνει. Cf. Ag. 1509. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἄν ἀλάστωρ.

751. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Fr. 137. φαρμάκων πολὺς πόνος. Ag. 54. πόνον (γόνον?) ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ] I. e. rapina, praeda. Sept. 1014. ἀρπαγὴν κυσίν.

763. Ἀσίδος μηλοτρόφου] Jam ante Aeschylum Archilochus Ἀσίδης μηλοτρόφου dixerat.

764. ταγεῖν] I. e. ταγὸν εἶναι, ducem esse. ταγὸς (ā) legitur Pr. 96. Pers. 23. 324. 480. Ag. 110.

787. ποῖ καταστρέφεις —;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528.

811. Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.

816. πέλανος αἱματοσταγῆς] Cf. Eur. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον.

820. ὑπέρφευ] I. e. ὑπεράγαν. Legitur praeterea Ag. 377. Eur. Phoen. 550. Herc. 1321. Confer ὑπέρευ (non ὑπερεῦ).

822. πάγκλαντον ἑξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1662. ἑξαμῆσαι πολλὰ (κάριτα?) δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. ἐξήμησα κάλλιστον θέρος. Fr. 420. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] Cf. Ag. 1620. γνώσει γέρων ὧν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl.).

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. ὑφασμάτων λακίδες.

839. ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω] Construe ἄπειμι κάτω (ἐς) ζόφον ὑπὸ γῆς. Cf. Pr. 74. χῶρει κάτω. Eum. 267. ἀπάξομαι κάτω (σε).

874. εὐχόμεναι] Qu. εὐκτίμεναι. Sed cf. Suppl. 19. 313.

900. σφειτέραις φρεσὶν] Cf. Ag. 760. σφειτέρᾳ — γέννα.

911. ἐνέβη] I. e. ἐνήλατο (516.).

935. πρόσφθογγον — βοάν] Cf. 153. πρόσφθόγγοις — μύθοισι.

1001. τροχηλάτοισιν ὀπισθεν δ' ἐπόμενοι mss. τροχηλάτοισιν ὀπιθεν ἐπόμενοι Well. Dind. Ipse correxerim potius τροχηλάτοισι κατόπιν ἐπόμενοι.

1038. δίαινε δίαινε πῆμα] δίαιν δίαινε πῆμα Dind. Parum probabilis correctio. Media vox διαίνεσθαι (i. e. δακρύνειν) legitur 258. 1047. 1065.

1050. ἐπορθίαζε γόοις] Qu. — γόους. Cf. Ag. 29. ὀλολυγμὸν — ἐπορθιάζειν. 1120.

1060. ἀκμῇ χερῶν] Malim ἀκμῇ χεροῖν. Cf. Oed. R. 1034. ποδοῖν ἀκμάς (extremitates).

1063. κατοίκτισαι στρατόν] Lamentare exercitum. Confer Pr. 36. Eum. 121.

1068. ἐς δόμους κίε] Cf. Suppl. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις. Supra 504. κίοι.

SUPPLICES.

14. κύδιστ' ἀχέων] Qu. ἄλγιστ' ἀχέων?

19. τίν' οὖν —;] Lege τίν' ἄν οὖν —; εὐχόμενον] Sub. εἶναι. Cf. 313. Pers. 874.

26. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.

27. Ζεὺς σωτὴρ τρίτος] Cf. Eum. 756. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτήρος.

39. σφατεριζάμενον] Forma Dorica, ut σεβίξω Ag. 785.

42. ὑπερπόντιον] Cf. Ag. 44. ὑπερποντίας (Helenaë).

50. ποιονόμοις — τόποις] Cf. Ag. 1170. βοτῶν ποιονόμων. Vox non alibi occurrit.

80. στυγόντες mss. στυγοῦντες Turn. Cf. 537. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγῆσας.

85. παναληθῶς] Cf. Sept. 721. παναληθῆ — Ἐρινύν.

93. τείνουσιν] Intransitive. Cf. Sept. 763.

96. ἐλπίδων — ὑπιπύργων] Similiter καλλίπυργος σοφία Arist. Nub. 1024.

108. ἄται δ' ἀπάται (sed utroque i eraso) M. ἄταν δ' ἀπάτα G. Ἄτας δ' ἀπάταν Westphal.

112. Cf. Sept. 78. θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχη. Ag. 1165. μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θρεομένας.

126. δυσάγκριτοι] Schol. δυσδιάγνωστοι. Cf. v. δυσαγκόμιστος (Eum. 262.).

157. Cf. Ag. 1387. τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς (Ἄιδου libri) νεκρῶν σωτήρος.

159. Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις] Cf. 332. Pers. 216.

163. 174. μᾶστειρ' mss. μαστίκτειρ' Hart. Dind. Quae feminina forma est nominis μαστίκτωρ (Eum. 160.).

172. παλίντροπον ὄψιν] Cf. Ag. 777. παλιντρόποισιν ὄμμασιν.

179. δελτουμένας] Angl. registering, recording. Cf. ad Prom. 789.

180. ἀναυδον ἄγγελον] Cf. Theogn. 549. ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει, | Κύρον', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.

191. πολιάοχοι (i. e. πολιοῦχοι) M. πολίοχοι Dind.

202. *χρεῖος εἶ*] Cf. Eur. Fr. 142, 3. *ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει.*
212. *Ζηνὸς ὄρνιν*] Leg. *Ζηνὸς Ἰνιν.* Cf. 251. *Παλαίχθονος Ἰνις.* 42.
231. *Ζεὺς' ἄλλος ἐν καμοῦσιν*] Cf. 157. Ag. 1387. *τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος.*
241. *ἀφικτόρων*] Leg. *προσικτόρων* (supplicum).
244. *καὶ τᾶλλα*] κατ' ἄλλα Well. Recte.
256. *ᾧπασας*] Leg. *ἔκτισας.*
265. *παλαιῶν αἱμάτων*] *Caedium antiquarum.* Cf. Cho. 650. *αἱμάτων παλαιτέρων.*
268. *πράξας*] *Ἄππον μίξας?*
269. *πράξας*] Qu. *πορίσας, vel πέμψας.*
273. *γε μὲν δὴ*] Cf. 241. Ag. 661. 887. 1213. Eum. 419.
274. *τορός θ'*] Leg. *τορός δ'.* *τορός — μῦθος*] Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;*
285. *εἶναι*] Leg. *ἰέναι, itinerari.* *ἀστραβιζούσας*] I. e. ὡς *ἀστράβαις αὐταῖς χρωμένας.* De voce *ἀστράβη* cf. Trag. adesp. 210.
289. *διδαχθεῖς —*] Cf. Ag. 543. *πῶς δὴ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
293. *μάλιστα καὶ*] Qu. *μάλιστα δὴ.* *φάτις — κρατεῖ*] Cf. ad Pers. 738.
301. *πρέποντα — ταύρω*] Cf. Eur. Fr. 1014. *πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.* *βουδόρω ταύρω*] *Ἄππον βουδόρω ταύρω?*
307. *βοηλάτην μύωπα*] Cf. Pr. 675. *δξυστόμῳ μύωπι χρυσθεῖσα.*
313. *εὔχεται*] Sub. *εἶναι.* Cf. 19. Pers. 874.
332. Cf. 159. *Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις.* Pers. 216. *θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη.*
335. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.
356. *ἀστοξένων*] Cf. ad Ag. 1590.
370. *τὸ δῆμιον*] *Respublica.* Cf. 699. Ag. 640.
380. *τύχην ἐλεῖν*] *Pro ἐλέσθαι positum accipiunt.* Cf. ad Ag. 1653. *τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.* Sed displicet activa vox *ἐλεῖν.* *Aliud quid reponendum videtur.*
396. *κρίνε σέβας*] Cf. ad Ag. 471. *κρίνω — ὄλβον.*
411. *αὐτοῖσί θ'*] Qu. *αὐτοῖσι δ'.* Cf. ad Cho. 585. Sept. 924.
444. *ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον*] Cf. Ag. 1268. *ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε (l. γεμίζετε).* 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.*
447. *μῦθος — θελκτήριος*] Cf. Eum. 81. *θελκτηρίους | μύθους ἔχοντες.*
458. *συμπρεπῆ*] Cf. v. *ὁμοιοπρεπῆς* Ag. 793.
466. *μακιστήρα* mss. (Pers. 698. *μακιστήρα μῦθον.*) *μαστικτῆρα* recte Aur. Sic Eum. 160. *πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου βαρὺ — ἔχειν.* 163. et 174. *Ἰοῦς μῆνις μάστειρ' (μαστίκτειρ' Hart. Dind.)*

ἐκ θεῶν. Nomina in -ῆρ desinentia adamat Aeschylus. Nullum verbum est μακίζειν.

475. τέλους] Qu. δορός. Sed cf. Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ.

489. εὐνοίας φέρει] Annon εὐνοίαν —?

525. τελέων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ] Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Simonid. Amorg. 1, 2. τέλος Ζεὺς ἔχει — πάντων ὅσ' ἔστι καὶ τίθησ' ὅπως θέλει.

529. λίμνα — πορφυροειδεῖ] Cf. Eur. Tro. 124. ἄλα — πορφυροειδῆ (i. e. mare).

544. ἀντίπορον] ἀγχίπορον Francken.

581. παῖδ' ἀμεμφῆ] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφῆς. Cho.

510. ἀμεμφῆ τόνδ' εἰτινάτην λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία.

604. πληθύνεται] Cf. Ag. 1370. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.

613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. τῆσδε γαμόρῳ χθονός.

618. παχῦναι] γρ. πλατῦναι in schol. M. πόλιν subjectum, κότον objectum esse, recte monuit Dind. in Lex. Cf. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.

620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

623. εὐπειθεῖς στροφὰς] Cf. Ag. 248. ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ. Cho. 257. σήματ' εὐπειθῆ.

626. ποινάς] Remunerationem. I. q. ἀποινα.

650. βαρὺς δ' ἐφίξει] Cf. ad Ag. 1175.

655. ἀρέσσονται] Leg. ἰλάσσονται. Cf. Trag.

669. φλεόντων] Abundantium. Cf. Ag. 377. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν. 1416. μήλων φλεόντων.

679. λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς.

727. ἴσως γὰρ —] Leg. ἴσως δ' ἂν —.

733. θεοὺς ἀτίζων] Cf. ad Sept. 441.

736. περίφοβον — τάρβος] Cf. 226. ταρβοσύνῳ φόβῳ. Eur. Herc. 961. ταρβοῦντες φόβῳ. Soph. Tr. 176. φόβῳ ταρβοῦσαν εἰ etc. τάρβος — εἴ τί μοι —] Cf. 76. δειμαίνουσα φίλους — εἴ τις ἔστι κηδεμῶν. Eur. Med. 186. φόβος εἰ πείσω. Her. 791.

737. πολυδρόμου] Qu. ταχυδρόμου.

745. πόλει ms. πολεῖ Stanl. Epica forma pro πολλῶ. Quidni πολλῶ scribendum?

749. γυνῆ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν μὲν οὖν. Ag. 78. ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρῃ (l. γήρῃ).

757. περίφρονες] I. q. ὑπέφρονες, ὑπερήφανοι. Cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.

780. νέφεσι γειτονῶν Διός] Cf. Pers. 311. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν.

787. μορσίμου βρόχου] Nil mutandum. Schol. μόρον μοι ἐπάγοντος.
788. ἐν σαργάναις M. ἐν ἀρτάναις Par. 2886.
790. ἄνδρ' ἀπενκτὸν] Hominem abominandum. Cf. Ag. 638. ἀπενκτὰ πῆματα.
820. μάταισι] Erroribus. Cf. Cho. 918.
822. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42. οἷτ' ἐπίπαν (οἷτε πρόπαν?) ἡπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.
870. χῶμα πολύψαμμον] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. πολυψάμαθον mss. πολύψαμμον (metro requirente) Bamberg.
881. ἀποτρέψειεν αἴστον ὕβριν] I. e. ὥστε αἴστον εἶναι.
886. ἀραχνος] Forma non aliunde cognita. Usitatae formae sunt ἀράχνης (masc.) et ἀράχνη (fem.).
895. δίπους δφισ] Sic Clytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Ag. 1258.
902. τις] Cf. Ag. 1223. Cho. 59.
909. ἀποσπάσας κόμης] Leg. ἐπισπάσας —. Cf. Arist. Lys. 725. τὴν δ' — τῶν τριχῶν κατέσπασα.
935. τὸ νεῖκος — ἔλυσεν] Cf. Thuc. IV. 118. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύειν. Secundum Homericum νεῖκεα λῦσαι.
951. κράτη] κράτος probabiliter Weil. Cf. Cho. 490. Plat. Legg. XII. 962. νίκην καὶ κράτος τῶν πολεμίων. Demosth. p. 381, 12. κράτος πολέμου καὶ νίκην.
973. πᾶς τις — εὔτυκος] Cf. 994. πᾶς δ' ἐπὶ μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει | κακήν.
974. πᾶς τις ἐπειπεῖν — εὔτυκος] Cf. 994.
975. ἀμηνίτῳ] Iram non moventi. Cf. Ag. 649. χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς (θεῶν?). Cf. v. ἀφθόνητος.
979. θεραπεοντίδα φερνήν] Annon θεραπεινίδα φερνήν?
989. εὐπρυμνῆ] ἐν πρύμνῃ Herm.
991. καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε mss. Qu. καὶ ταῦτά γ' ἐγγράψασθε.
994. ἐν μετοίκῳ] Leg. ἐπὶ μετοίκῳ. Cf. 973. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις | εὔτυκος. γλῶσσαν εὔτυκον φέρει] Cf. Cho. 581. γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.
997. ἐπίστρεπτον] Cf. Cho. 350. ἐπίστρεπτον αἰῶνα κίσσας.
1003. εὐμόρφοις] Qu. εὐμόρφων.
1004. ὄμματος θελκτήριον τόξεν μ' ἔπεμψεν] Cf. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. 740. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.
1018. ἴτε μὰν —] Cf. Cho. 963. ἄναγε μὰν, δόμοι.
1049. ἀπέρατος] Anglice, unfathomable. Dindorfius vertit impenetrabilis (i. e. unscrutable).
1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. ἀσιτῶν — τὰ βέλτατα.

AGAMEMNON.

78. οὐκ ἔνι χώρῃ] Miror nemini criticorum in mentem venisse emendationem simplicissimam et certissimam οὐκ ἔνι γήρῃ.

79. Leg. δ' ὅ' ὑπέργηρος.

557. στένοντες ἢ λαχόντες mss. στέλλοντες ἢ χαλῶντες L. Dowdall, coll. Hom. Od. 3, 11. ἰστία νηὸς εἴσης | στείλαντες ἀείραντες. 16, 353. ἰστία τε στέλλοντας ἐρειμά τε χερσὶν ἔχοντας. Π. 1, 433. ἰστία μὲν στείλαντο θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ. τείνοντες ἢ χαλῶντες (Ahrens) optime A. Palmer. Quod longe praeferendum.

675. μολεῖν] Miror neminem interpretum vidisse veram scripturam esse θανεῖν, id quod ostendunt sequentia, εἰ δ' οὖν (quod si) τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ | καὶ ζῶντα etc.

717. Codicum lectio λέοντα σίνιν (σίντην Mein.) ferri nequit, quum non de adulto leone praedatore sed de tenello leonis catulo agatur. Quare λέοντος σκύμνον corrigendum arbitror. Conjectura ἴνιν, a pluribus editoribus temere recepta, parum placet.

718. ἀγάλακτον οὔτος (οὔτως al.) ἀνῆρ mss. Si corrigas ἀνύποπιος οὔτως ἀνῆρ —, optimus evadet sensus.

723. Leg. πολέα δ' ἔσχ' — φαιδρωπὸν ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.

884. βουλήν καταρρίψειεν] Imo βουλήν καταρράψειεν, quod proposuerat jam Scaliger. Cf. Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράπας μόρον.

1052. Locum vexatissimum sic correxerim, εἰ σωφρονεῖ γ', εἴκουσα (1071) πείσεται λόγῳ.

1252. Legendum ἢ κάρτα νοῦν (sensus) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

1443. ἰστοριβῆς mss. ἰστοριβῆς Pauw. et vulg. Loco vexatissimo diu et perpense considerato parum dubito quin vera scriptura sit ναυτίλων δὲ σελμάτων | ἰστῶν τ' ἴδρις (familiar with the benches and masts of the ships, i. e. a common prostitute).

1523 sq. Locum gravi corruptela laborantem sic mihi restituisse videor, τοῖσδε (pro οὐδὲ) γὰρ οὔτος δολίαν ἄτην | οἴκοισιν ἔθηκ', | ὅς γ' ἐμὸν ἔκτειν' (sic Todt) ἔρονος ἀερθεν | τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν. | νηλέα (ἐνδικα, ἀσεβῆ) δράσας νηλέα πάσχων | —. Vel οὐ γὰρ ἐκεῖνος —;

1595. Nunc demum, loco diu considerato, video legendum esse, τὰ μὲν ποδήρη — | ἔκρουπι' (celabat, Anglice, he kept concealed) ἀνευθεν ἀνδραπὰς (seorsim) καθήμενος, | τᾶσημα δ' αὐτῶν —. Ita omnia plana fiunt.

1640. Hodie corrigo τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (vel πειθήνιον) | ζεύξω βαρείαις (sc. ζεύγλαις) ζύγιον (jugalem, i. e. sub jugo), οὐ σειραφόρον | κριθῶντα πῶλον.

CHOROPHOROE.

10. *ξα* addidit Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.
13. *φερούσας νερτέροις*] Leg. *φέρειν τοῖς* —. *μειλίγμασιν*] Leg. *μειλίγματα*.
15. *χοὰς φέρουσας* —] Qu. *χοὰς φέρειν τοῖς* —.
19. *δὲ*] Leg. *τε*.
22. *ἔβην*] Leg. *ἔβαν*. Sic *δαμίας* 55. *ἀνάγκαν* 56. *διαρρῦ-δαν* 68.
23. *χοὰς*] Leg. *χοᾶν*. Cf. 23. *τῆσθε προσιτροπῆς* — *πομποί*.
29. *ὑπ' ἄλγεσιν*] Imo *ὑπ' ἀλγέων*.
35. *περὶ φόβῳ*] Vix sanum post *φόβος* (32). Fort. *περιφόβοις*.
37. *κριταί τε*] Qu. *κριταί δέ*.
41. *τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν*] Qu. *τοῖς κτανοῦσι κάγκοτεῖν*.
51. *ἀνήλιοι*] Leg. *ἀνάλιοι*. Sic *δαμίας* 56. *δνόφοι καλύπτουσι δόμους*] Cf. Pers. 535. *ἄστυ* — *πένθει δνοφερῶ κατέκρουσας*. Eum. 379. *δνοφεράν τιν' ἀχλύν*.
53. *δεσποτῶν*] Leg. *δεσποτᾶν*, ut in 82.
61. *ῥοπή*] Leg. *ῥοπά*. Suspectum. Cf. ad 331. *ἐπισκοπεῖ*] Leg. *ἐπιρρέπει*. Cf. Ag. 707. 1042.
65. *ἄκραντος*] Leg. *ἄκρατος* (μεγα).
67. *τίτας*] An *τίτος*?
69. *διαλγῆς*] Leg. *δυσαλγῆς*. Cf. Ag. 1165. *δυσαλγεῖ τύχα*.
70. *παναρκέτας*] Qu. *παντοδαπᾶς*. De metro non liquet. *νόσου βρῦειν*] Malim *νόσω βρῦων*. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6.
71. *θιγόντι* recte Steph.
72. *χαιρομυσῆ* mss. *χερομυσῆ* Pauw. Cf. Eum. 40. *ἄνδρα θεομυσῆ* (*χερομυσῆ*?). *ἐκ μιᾶς ὁδοῦ*] Vix sanum. Qu. *ἐκ πηγᾶς μιᾶς*. Cf. oraculum Orestis datum (v. Bamberg.), *ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι*.
73. *βαίνοντες*] Leg. *ῥέοντες*. Cf. ad 72.
74. *φόνον καθαίροντες*] Qu. *οὐκ ἂν καθαίροιεν* (vel *καθήρειαν*).
77. *ἔσαγον* M. *ἐς ἄγον* M. corr. Mendosum: requiritur enim aoristus. Qu. *ἔδειξαν, ἔφηναν, ἔθηκαν, vel ἔσειδον. αἴσαν*] Leg. *ἄμαρ*.
79. *πρέποντ' ἀρχὰς βίου*] *πρέπον τύχαις βίου* Schutz. Fort. *πρέπει τῶν ἀρχετᾶν* (*δεσποτᾶν*, coll. 82.). Vel *φέρειν* —.
82. *ματαίοισι*] Qu. *δυστάνοισι*.
87. *τάφῳ δὲ*] Deleatur *δέ*.
94. *ἔστ' ἀντιδοῦναι*] Qu. *αἰτῶ σε δοῦναι. τοῖσι πέμπουσιν*] Leg. *τοῖσι νεκροῖσιν*.
95. *δόσιν τε*] Leg. *δόσιν γε. κακῶν*] An *καλῶν*?
98. *ἐκπέμψας*] Leg. *ἐκρίψας*. Cf. Theocr. XXIV. 91. *ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν*

ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὖριον· ἄψ δὲ
νέεσθαι | ἄστρεπτος.

101. ἔχθος] Leg. ἄχθος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθος. νομί-
ζομεν] Leg. κομίζομεν.

105. ἔχεις] Leg. ἔχοις.

109. σεμνὰ] Qu. συνετά (Angl. intelligible). εὐφροσιν]
Ἄππον εἰδόσιν?

113. φράσαι] Leg. φράσον. Cf. 121.

121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τιν'.

122. θεῶν] Malim θεοῖς.

124. ἄκουσον supplet Herm. ἀρηξον Kl., coll. Sept. 119. 179.
Malim (ἐριούνη) Ἐρμῆ χθόνιε. Cf. Arist. Ran. 1144. ἐμοί]
Mendosum videtur.

126. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 740. δωμάτων
ἐπίσκοπον.

129. βροτοῖς] Leg. φθιτοῖς aut νεκροῖς.

130. ἐποίκτειρόν τ'] Leg. ἐποικτείρειν.

131. ἀνάξομεν] Reducemus. Aliter explicat schol. βασιλεύ-
σομεν, tanquam ab ἀνάσσω. Qu. ὡς ἂν ἤκωμεν δόμους, vel ὡς
ἀνέλθωμεν (κατέλθωμεν) δόμους.

132. πεπραγμένοι] Leg. πεπραμένοι.

135. χρημάτων] Leg. δωμάτων. Cf. 126. πατρῶων δωμάτων.
236. 408.

139. καὶ —] Qu. ναὶ —. ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ] Qu. ἐποικτεί-
ρειν ἐμέ.

140. σωφρονεστέραν — εὐσεβεστέραν] Leg. σωφρονεστέρα —
εὐσεβεστέρα. τ'] Leg. δ'.

143. λέγω] Qu. αἰτῶ.

144. ἀντικαταθανεῖν δίκην] Leg. ἀντιτίσασθαι (exact in return)
δίκην. Cf. 274.

145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschy-
lus quod exhibent libri, τῆς κακῆς ἀρᾶς et τὴν κακὴν ἀράν.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] Qu. κωκυτοῖσι καινίζειν, vel κωκυ-
τοὺς ἐπευφημεῖν (λακχάζειν). νόμος] Offendit νόμος sic positum.
Qu. — πρέπει (vel χρεῶν). Qu. — — ὡς νόμος — αὐδώμε-
ναι. Cf. Pers. 622. ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους
ἐπευφημεῖτε.

152. καναχῆς] Qu. χαμάδις. Confer Homericum δάκρυ χαμάδις
βάλε. δλόμενον] Mendosum videtur. Qu. ἀδάματον aut ἀπό-
λεμον (Cho. 55.).

154. ἔρυμα] Gloss. in M. τὸν τάφον. Quo sensu ἔρυμα dicen-
dum fuisse, ut in Soph. 848. ἔρυμα τυμβόχωστον, monuit Herm.

159. ἀναλιτήρ] Qu. ἀπολιτήρ (deliverer).

161. ἐν ἔργῳ] Fort. σὺν ἔργῳ, vel ἐνεργοῖν (χεροῖν).

172. κείραιτο] Fort. κέρσειε. Cf. Suppl. 665. μηδ' — ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Pers. 952. νυχίαν πλάκα κερσάμενος (-ους Weil.).

177. ἦ] Leg. ἦν.

180. χαίτην κούριμην] Leg. χαίτην κούριμον.

181. εὐδάκρυτα] αὐ δακρυτὰ Empor.

182. ψαύση] Leg. ψαύσει.

183. κάμοι] Qu. κάμου. καρδίαν] Leg. καρδία. Cf. Ag. 977. δεῖμα προσαιτήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 834. ἰὸς καρδίαν (l. καρδία) προσήμενος. Eur. Fr. 1025, 2. πλάνος τε καρδία προσίσταται.

184. ἐπαίσιθην δ'] Leg. ἐπαίσιθην θ'.

190. ἐπώνυμον] Vix sanum. Qu. δμώνυμον vel δμόπτερον.

191. δύσθεον] Qu. δύσθεος. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525.

192. τάδ' αἰνέσω] Sensus hujusmodi aliquid requirere videtur, λέξω (δείξω, vel φανῶ) οὐκ ἔχω.

195. εὐφρον'] ἔμφρον' Stanl. Recte. Cf. 88.

197. σαφηνῆ M. Leg. σάφ' ἦδη.

199. ξυγγενῆς] Qu. ξυγγενοῦς.

200. τιμήν] Qu. τιμή.

204. μέγας πνυθμήν] Qu. μέγ' ἂν θέρος. Sed cf. 260.

206. τοῖς τ' ἑμοῖσιν ἑμφερεῖς] Qu. τοῖς ἑμοῖσι κάμφερεῖς. Cf. ad Ag. 589.

209. πτέρναι] Qu. πτερνῶν.

218. Qu. ναί' πρὸς τί δῆτα —.

221. κατ' αὐτοῦ] Leg. καθ' αὐτοῦ.

224. τᾶρ'] τάδ' M. Qu. ἄρα σ', vel τάδε σ'. σε προυννέπω

mss. σε προσεννέπω Aug.

229. ἰχνοσκοποῦσα] Qu. ἰχνος σκοποῦσα.

230. συμμέτρον] Qu. σύμμετρον.

237. δακρυτὸς] Suspectum.

240. πατέρα τε] Leg. πατέρα σε.

247. ἰδοῦ δέ] Leg. ἰδοῦ τε.

250. ἐντελής] Qu. ἐντελεῖς.

251. πατρώαν] Leg. πατρώοις.

254. φυγὴν ἔχοντε] Leg. φυγὴν φεύγοντε.

255. καὶ σέ —] Qu. τοῦ σέ —.

266. δέ] Leg. τε. ἐπαγγείλη] Leg. ἐπαγγελεῖ. τάδε] An κεδνά?

269. οὔτοι] Qu. οὐ νώ. μεγασθενῆς mss. Leg. μεγασθενοῦς. Cf. Eum. 261. Λοξία μεγασθενεῖ. Cho. 70. Ἐρινὸς — μεγασθενῆς. 977. 989.

271. κάξορθιάζων] Qu. κάπορθιάζων.

273. τοῦ πατρὸς] Qu. τοῦ φόνου (gl. τοῦ πατρός).

276. αὐτόν τ'] Qu. αὐτὸ τ'.

277. τίσειν μ'] Del. μ'. ἔχοντα] Qu. ἔχοντε. δυσιεργῆ] Fort. δυσφιλή.

278. δυσφρόνων] Cf. Ag. 834. δύσφρων λός. Qu. δυσφόρων, δυσχερῶν, δυσφιλή, πημάτων. De sensu non liquet.
282. ἐπαντέλλειν] Leg. ἐπαντελεῖν.
283. τε φωνεῖ] Leg. τ' ἐφώνει.
288. λαμπρόν] Qu. λαμπρόν τ'.
289. Fort. διώκεται ἔκ πόλεως.
292. φιλοσπόνδου] Fort. τριτοσπόνδου.
293. βωμῶν τ'] Leg. βωμῶν δ'.
294. δέχεσθαι τ'] Leg. δέχεσθαι δ'. οὔτε συλλύειν] Leg. οὐδὲ συλλύειν. Cf. Ag. 552. Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις. συλλύειν] Eodem sensu dictum volunt quo συγκαταλύειν. Leg. συνθύειν.
297. Haec interrogative accipienda sunt.
303. φρενί] Leg. χερσί.
306. ὦ μεγάλαί Μοῖραι] Qu. ὦ μεγάλα Μοῖρα. δίοθεν] Corruptum. Fort. δότε πᾶν, vel τόδ' ἔργον.
308. μεταβαίνες] Corruptum. Qu. τάδε κραίνει.
313. δράσαντι] Annon δράσαντα?
320. ἀντίμοιρον] Qu. ἰσόμοιρον (ἰ).
327. ἀναφαίνεται] Suspectum.
329. ἀντιφαίνεται δ'] Leg. ἀντιφαίνεται θ'.
330. τε] Fort. δέ. καὶ τεκόντων] Leg. τῶν τεκόντων.
331. τὸ πᾶν M. τὸ πᾶν G. ῥοπᾶν (sc. δίκης) Lachm. Herm. Kl. Dav. Cf. 61. ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας. Qu. δίκαν.
334. δίπαις τοί σ'] δίπαις δέ σ' ὄδ' Herm. Cf. v. 316. δίπαις] Malim διπλοῦς.
339. ἀτρίακτος] Fort. ἀμέγατος.
343. παιῶν] Leg. παιάν.
347. In fine versus plene interpungendum.
348. ἐν δόμοισιν] Qu. ἄν δόμοισιν.
349. κελεύθοις] Leg. πολίταις.
360. ἦν (sup. σ) M. Qu. ἦσθ'. ὄφρα ἕξης M. ὄφρ' ἕξη Herm. Dind. Qu. δι' ἕξης (vel ἕξη). μόριμον λάχος] Fort. φοβερόν κράτος (vel τέλος). πιμπλάντων M. Aliud quid postulatur. Qu. τε νωμῶν (Angl. yielding), vel κρατύνων, vel πολιτᾶν.
361. πιπλάντων] Fort. πιπλὰς ταῖν —.
362. μηδ'] Bonus sensus evadet, si χρῆν σ' restituas.
363. μηδ'] Leg. νῦν δ'.
365. μετ' ἄλλων] Qu. σὺν ἄλλω.
366. τέθαιπαι] Leg. ταφῆναι aut τεθάφθαι.
368. νιν (οὔτω) Pors. δαμῆναι (φίλοις) Cop. Qu. οἱ κτανόντες νιν [οὔτω] δαμῆναι [φίλοις]. οὔτως δαμῆναι] Leg. οὔτω —.
370. πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι] Verba corrupta. Qu. — — — — —.
373. δέ] Leg. τε.
374. φωνεῖ — δ δύνασαι γάρ M. φωνεῖς· δύνασαι γάρ Herm. V. schol. δύνασαι γάρ] ὀδύνη σῆ Lachm. (Sic Phoen. 1556.

ἀλλ' ὀδύναισι λέγω.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ.

376. ἀρωγοί] Fort. ἀρωγάν. Cf. Eum. 598. ἀρωγὰς (ἀρωγούς?) δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

377. Post τούτων tollatur virgula.

379. παισὶ δὲ μᾶλλον] Corruptum. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. παισὶν ἀπεχθεῖς. γεγένηται] Qu. γεγένηται.

379. μᾶλλον] Corruptum. Fort. μόχθος, λύπη, πένθος.

380. ἄπερ τε βέλος] An ἄπερ τι βέλος.

381. ἀμπέμπων] Qu. ἀμπεμψον.

383. τλήμονι] Leg. τλάμονι. τοκεῦσι δ' ὄμως] Qu. τοκεῦσιν ὄπως. βροτῶν] Qu. φόνων aut φονέων (?).

384. τοκεῦσι δ'] Leg. τοκεῦσί θ', vel τοκεῦσιν. τελεῖται] Qu. τέλεσον, vel τέλει φόνον (δίκαν), vel δίκαν τίνα.

386. πευκάεντ'] Suspectum.

389. ἔμπας] Leg. εἶσω aut ἔνδον (καρδίας). Cf. Cho. 102. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας.

392. ἔγκοτον] Fort. ἔμμοτον (471).

394. κεῖ ποτ'] καὶ πότ' M. Qu. καί ποτ' (vel τάχ').

397. πιστὰ γένοιτο χώρα] Qu. δισὰ τύραννα χώρας.

398. ἀπαιτεῖ] ἀπαιτῶ M. Nescio an recte.

399. τετιμέναι] Qu. κατεύγματα.

400. νόμος μὲν] Leg. νόμος τις (vel τοι).

402. βοᾶ — λαιγὸν] Angl. calls for destruction (havoc). Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμῆς λαιγὸς ἐπελθέτω. λαιγὸν Ἐρινύς] λαιγὸς Ἐρινὺν Sch. Dind. Quod non probandum videtur.

404. ἐπάγουσαν ἐπ' αἴτην] Qu. ἐπάγουσα πρὸς αἴτη (sc. Ἐρινύς), vel ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' αἴτη.

405. ποῖ ποῖ] Malim ποῦ ποῦ.

408. αἴτιμα] Qu. ἀμοιρα (having no share in, bereft of).

πᾶ] ποῖ malit Elmsl. ad Her. 595.

411. κλύουσαν οἴκτον] Leg. κλύουσα μῦθον (aut θρηνον).

413. σπλάγχνα δέ μοι] Leg. σπλάγχνα τέ μοι.

415. ἐπαλκῆ σ' ὄρα] Ahr. Kl. Qu. ἀπ' ἀλκᾶς θρασείας.

416. αἶνὸν ἀπέστασεν Herm. Cf. Aj. 706. ἔλυσεν αἶνὸν ἄχος. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. ἀπέστασεν] Qu. ἀφέστακεν.

417. φανεῖσθαί μοι καλῶς M. φαίνεσθαι καλῶς nescioquis.

419. πρὸς γε] Qu. πρόσθε.

422. ἐκ ματρός] Qu. ἐς ματέρ'.

423. ἔκοφα κομμὸν Ἄρειον] Qu. ἔκοψάμαν τὸν Ἄρειον. ἄρειον] Fort. τὸν θρηνον. εἶτε] Qu. ὥστε.

425. Leg. ἀπριγδόπλακτα. Cf. 468. πλαγά. πολυπλάνητα δ'] Leg. πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς δρέγματα] Leg. τε χερὸς —.
429. ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα] Qu. Ἀτρείδου —, vel ἀνδρὸς δή.
430. δαίταις ἐν ἐκφοραῖς] Malim δαίταισιν ἐκφοραῖς.
434. Qu. τὸ πᾶν ἄτιμ' ἔργ' ἔλεξας. ἔλεξας] Qu. ἐθάπτει'.
436. Post χερῶν interrogandum videtur.
439. δ' ἔθ'] Qu. δέ γ'.
447. μυχοῦ mss. μυχῶ Stanl. Qu. πύλαις, vel μυχῶ κάθερ-
πτος, vel μυχοῖσι δ' εἰρκτή.
448. λίβη] Qu. λίβας. Cf. Eum. 54. ἐξ δμμάτων λείβουσα
δυσφιλή λίβα.
449. χαίρουσα] Qu. χέουσα. κεκρυμμένα M. Qu. μιμουμένη.
450. Qu. ἐν φρενῶν δέλτω (δέλτοις).
451. δὲ σῶν Blomf. δ' ἔσω Bamb. τέ σοι Herm. Leg. τε σῶν.
τέτραινε] Schol. διάτορει, διακόμιζε. Cf. 56. σέβας — δι' ὠτῶν
φρενός τε δαμίας περαῖνον. Soph. Fr. 737. δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπω-
μένου (τετρημένου?). Qu. πέραινε, coll. 56.
452. ἡσύχω φρενῶν βάσει] Leg. ἀσύχω —. Cf. Soph. Oed.
C. 198. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει. Tr. 967. ἀσοφον βάσιν.
453. οὔτω] Qu. εἶναι.
454. αὐτὸς δργᾶ] Qu. αὐτίκ' ἔσται (vel δργῶ).
455. καθήκειν] Angl. to come down on then.
460. Qu. ΗΛ. ἄκουσον —.
461. ξὺν δὲ] Qu. ξὺν τε.
464. πάλαι] Leg. παθεῖν. Cf. Suppl. 1047.
466. δ'] Leg. τ'.
471. ἔμμοτον] Qu. ἔμφυτον, vel ἔγγονον.
472. τῶνδ' ἄκος] Qu. τοῦτ' ἄχος.
474. αἰωμαναιρεῖν M. αἰωμαναιρεῖν G. A. R. δι' ὠμᾶν (cf. 421)
Kl. Dind. ἔριν Herm. Schol. ἦν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.
478. νίκη] ἐπὶ νίκη recte Portus. Cf. 868. Eum. 1009.
480. αἰτούμενος M. αἰτουμένω recte Turn. Cf. 2. 783. Arist.
Ran. 699.
482. φυγεῖν μέγαν] Leg. φυγεῖν με γᾶν. —] μόρον T.
πόνον Enger. μέγαν κότον legitur Suppl. 616. βαρὺν κότον Eum. 800.
485. ἐν πυροῖσι] Leg. ἐμπύροισι. κνισωτοῖς] An κνισητοῖς
(a κνισᾶν)?
488. πάντων δὲ] Leg. πάντων τε.
490. δὸς δέ τ' mss. Leg. δὸς σὺ δ' (σύ γ'), vel δὸς δὸς, vel
καὶ σὺ δ' (γ').
492. ὧ σ' ἐκαίνισαν] ὡς ἐκαίνισας Conington. Qu. ὡς ἐκαίνι-
σαν. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριψεν ὄστις
τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Vulgata vix sana esse potest.
493. ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης] Qu. ἀχαλκεύτοισιν (ἀχαλκεύτοισί γ')
ἠγρεύθης.

496. Virgulae ponantur ante et post φίλιτον.
501. τάφω] Leg. τάφον. Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμὸν τῶδ' ἐφημένω ξένω. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Ag. 664. ναῦν — ἐφέζετο. Cho. 446. τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
502. γόνον] γόον Bamb. Herm. Dind. Vulgatam tuentur Kl. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. ἀρσένος θ' ὁμοῦ] Qu. κᾶρ-σεν' ἔξ ἴσου (ἴσης).
505. κληδόνες σωτηρίοι] Qu. κληδόνες (omina) σωτηρίας.
506. φελλοὶ δ'] Qu. φελλοὶ θ'. ἄγουσι] Hoc vix significare potest ἀνέχουσι (sustinent). Latet fortasse verbum σημαίνουσι (indicant) significans.
509. σώζει] Qu. σώσει.
511. τῆς] An τῆς τ'?
512. γένοιτο δ'] Leg. γένοιτ' ἄν.
519. μείω δ'] Qu. μείον'.
520. τὰ πάντα] Qu. πάμπολλα.
522. φράσον] Fort. φράσεις.
529. ἐν σπαργάνοις] Qu. ἐν σπαργάνοις τε.
533. ὥστ' ἐν γάλακτι] Qu. ὡς σὺν γάλακτι.
535. κέκλαγεν] κέκραγεν Robert. κέκλαγγεν cum Ahrensis Dind., coll. Vesp. 929. κεκλάγγω (conj.).
536. ἀνῆλθον mss. ἀνῆθον Valck. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον. Recte quidem λιγνὺς (ἀτμός, φλόξ etc.) ἀνέρχεσθαι, sed λαμπὰς αἶθειν dicitur.
538. πέμπει τ'] Qu. πέμπει δ'.
542. ὥστε] Suspectum. Fort. πάντα.
545. ἐμὸν] Qu. ἐμοῦ.
548. ὡς ἐθρεψεν] Leg. ἐκθρέψασαν, vel ἦ 'ξέθρεψεν.
550. κτείνω] Leg. κτενῶ.
552. γένοιτο δ' οὕτως] Qu. γένοιτ' ἄν οὕτως.
554. τοὺς δ' — τοὺς δὲ —] Qu. τοῖς δ' — τοῖς δὲ —.
555. αἰνῶ δὲ κρύπτειν] Qu. κρύπτειν δ' ἐπαινῶ.
557. δόλω τε καὶ ληφθῶσιν] Qu. δόλω 'ξ ἴσης —, vel δόλοισι καὶ — ληφθῶσιν — θανόντες] Qu. ληφθέντες — θάνωσιν.
559. Ἀπόλλων] Qu. Ἀπολλον.
562. ξένος — δορυξένος] Qu. ξένω — δορυξένω.
563. Recte se habet ἦσομεν. Vide quae dixi ad Soph. Trach. 323. Παρησίδα] Qu. Παρνασίδα.
565. καὶ δὴ] Qu. ἐπεὶ.
567. ὥστ' ἐπικάζειν] Qu. ὥστε μ' εἰσορᾶν, vel ὥστ' ἐποικτεῖρειν.
568. δόμοις] Leg. δόμους.
571. ἔρκειον πυλῶν] ἔρκειῶν πυλῶν recte Stanl. Cf. 561. ἐφ' ἔρκειους πύλας. 652. θύρας — ἔρκειας.
574. ἐρεῖ σάφ' ἴσθι] Haec gravi vitio laborare quivis videat. Qu. ἐγγὺς προσήξει (καθήξει), vel σταθήσεταιί τε.

576. περιβαλὼν] Sensus requirit καταβαλὼν (having felled).
582. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καιρία reposuerit Nauck.
Trag. p. 70. Non assentior.
584. ὀρθώσαντί μοι] Leg. ὀρθῶσαί τέ μοι.
585. ποντίαι τ'] Qu. πόντιαι δ'. Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410.
586. ἄχη] Qu. γένη. Cf. tamen Soph. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος.
587. πόντιαί τ'] Leg. πόντιαι δ'.
589. βλαστοῦσι] Leg. βλάπτουσι.
591. ἀπ'] Qu. ἄν.
595. ἀνδρός] Requiritur, ni fallor adverbium aliquid. Fort. αἰνῶς. τίς λέγοι καί] Qu. πῶς ἄν εἴποις, vel τίς φράσει καί.
597. τλημόνων] Leg. τλαμόνων. Alterum ἔρωτας addidit Klausen, coll. Aj. 1184., ubi item similiter ἐρώτων exciderat.
600. παρανικᾷ] Qu. πολὺ νικᾷ.
612. ἡμαρ] Leg. ἄμαρ.
614. στυγεῖν] Qu. κλύω.
621. πνέονθ' — ὕπνω] Leg. πεσόνθ' — ὕπνω. Cf. Eum. 68. ὕπνω πεσοῦσαι. Ag. 566. εὐδοί πεσόν. Pind. Isthm. III. 41. ἐν ὕπνω γὰρ πέσεν. Eur. Or. 217. Rhés. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno — jacentem.' Prop. IX. 15. 7.
622. Ἐρμῆς] Qu. Ἄιδης.
623. ἐπεὶ δ'] Qu. ἔπειτ', vel πολλῶν. ἐπεμνησάμην] Leg. ἐπεμνασάμαν.
624. πόνων] Fort. φόνων, vel ἔργων. ἀκαίρως δὲ] Fort. ἀκαίρων τε.
628. δήοις] Leg. δάοις. ἐπικότῳ] ἐγκότῳ Heims. Cf. Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικότοισι μῆδεσι δαμείσα. ἐπικότῳ σέβας M. Qu. ἐπιφόβῳ σέβα.
632. γοᾶται] Leg. βοᾶται. δὲ] Qu. τε. δήποθεν] Qu. δὴ πάθος.
634. τὸ δεινὸν ἄν] Qu. τὰ δειν' αἰί.
641. Qu. τὸ γὰρ θεμιστὸν οὐ πέδοι πατεῖν ἐᾷ.
642. πατούμενον] Qu. πατοῦσι νῦν.
649. Post δώμασιν plene interpungendum.
650. παλαιτέρων] Leg. παλαιούτων.
651. τείνει M. τίνει Turn. Qu. καινὸν, νέον, aut τίνειν (Lachm.).
652. κλυτή] Leg. κλυτά.
661. ὦρα δ'] Leg. ὦρα τ'.
664. τόπαρχος A. G. T. V. τάπαρχος (sup. ό) M. τᾶπαρχος R. Vox nihili. Corrigendum στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Idem, ut nunc demum video, proponit Bamberg. ἀνδρα τ'] Leg. ἀνδρα δ'.
665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Cf. Eum. 365. λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν

γυναιξίν. οὐκ ἐπαργέμους] Schol. πλεονάζει ἢ οὐ. Corrigo οὐσ' ἐπαργέμους. Tentabam etiam πως ἐπαργέμους.

666. εἶπε θαρσήσας ἀνήρ mss. εἶπε θαρσήσας δ' ἀνήρ Well. Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαρήσας ἀνήρ.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστι' εἰκότα, vel τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714.

676. πόδας] Qu. μολεῖν.

691. ἐμπέδως] Fort. παντελῶς.

693. κάκποδῶν εὖ κείμενα] Qu. καίπερ οὐσα μὴ πέλας, vel κάκποδῶν οὐσ' ἀλλ' ὁμως, vel κάκποδῶν ὠκισμένα.

695. εὐβούλως mss. εὐβόλως Porson. Dind. εὐβούλως tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) et Davies.

697. Cf. 14. τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ | χοῶς φέρειν —;

698. καλῆς] Imo κακῆς.

699. παροῦσαν ἐγγράφει] Leg. προδοῦσά μ' οἴχεται.

702. γνωστός] Leg. γνωτός (known). γνωστός valet that can be known.

704. ἦν δ'] Malim δ' ἦν.

705. μὴ καρανῶσαι] Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι.

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγχάνουσιν ἀξίων.

710. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύσαντας, vel ἀμπεπανμένους (μακρᾶς κελεύθου).

711. μακρᾶς κελεύθου] Leg. μακρᾷ κελεύθῳ (πρόσφορα).

712. ἀνδρῶνας εὐξένους] Qu. ἀνδρῶνα πάγξενον.

713. Qu. ὀπισθόπουν τε τόνδε καὶ ξυνέμπορον. [πὲ Leg. τε.

714. 'κυρούντων] Qu. τυχόντων. Cf. 711. τυχάνειν τὰ πρόσφορα. δώμασιν τὰ πρόσφορα] I. q. τὰ ἐπεικότα 669.

715. ἐπενθύνω mss. ὑπενθύνω Turn. Cf. Pers. 213. οὐχ ὑπέυθυνος πόλει. Pr. 324. οὐδ' ὑπέυθυνος κρατεῖ.

724. τῷ βασιλείῳ] Qu. καὶ βασιλείῳ.

727. χθόνιον δ'] Leg. χθόνιόν θ'.

728. καὶ τὸν νύχιον] Verba corrupta. Qu. καὶ τοῖς νυχίοις, vel τοῖς νυχίοισιν (ἐννυχίοις). Ad rem cf. 817.

732. πατεῖς] Leg. περᾶς

737. πρὸς μὲν —] Qu. πρὸς δέ γ' —.

738. θέτο σκνθρωπὸν M. Qu. ἔστι σκνθρωπός, vel ἦσται ἦστο) —.

740. ἔχειν] Leg. ἔχει. Constructionis enim mutatio fit.

741. ἦς] Fort. ἦν. Fraudem librario, ni fallor, fecit praecedens ὕφ'.

742. ἦ δὴ] Leg. ἦ μὴν.

749. τριβῆν] Vix sanum. Qu. χαρὰν aut φάος.

751. νυκτίπλαγκτον] Leg. νυκτιπλάγκτων.
 755. φωνεῖ] Qu. φαίνει.
 756. ἢ λιμός] Leg. εἰ λιμός. τις] Leg. νιν. Alioqui legendum foret εἰ λιμόν ἢ δίψαν τιν' ἢ λειψουρίαν | ἔχει, ubi tamen languet τιν'. λειψουρία] Analogia requirere videtur λειψουρία, quocum confer κλεψύδρα.
 758. οὔσα] Leg. ἐστι.
 760. τροφεύς] Imo τροφός. De γραφεύς cogitabat librarius.
 761. δὲ τάσδε] Qu. τοιάσδε.
 765. τῶνδε — λόγων] Leg. τόνδε — λόγον.
 767. ἢ πῶς M. Leg. ὅπως; Qu. (XO.) λέγ' αὐθις —.
 768. In fine versus plenum punctum ponendum.
 773. Recte se habet κρυπτός.
 775. ἀλλ' εἰ] Leg. ἀλλ' ἦ.
 780. ὧνπερ ἂν μέλη πέρι] Haec mendosa esse videntur. Qu. — τελεῖν. Cf. Ag. 943. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.
 783. παραιτουμένη] Leg. παραιτουμένα.
 785. τύχας] Leg. κράτος (victoriam). Cf. 490. δός — εὐμορφον κράτος. εὐ τυχεῖν] Vix sanum. Qu. εὐ πεσεῖν. τυχεῖν δὲ] Leg. τυχεῖν τε.
 788. νιν] Qu. νω.
 794. ἴσθι δ'] Leg. ἴσθι τ', vel σώζε τ'.
 796. σωζόμενον] Suspectum.
 797. ἰδεῖν] Qu. ἔχειν. δάπεδον] Leg. γᾶς πέδον, metro postulante.
 800. αἶ τ'] Leg. οἶ δ'.
 801. νομίζετε] Qu. κομίζετε.
 802. κλύετε σύμφρονες] Qu. κλύεθ' ὁμόφρονες.
 804. λύσασθ'] Leg. τίσασθ'. Cf. 18. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μέρος | πατρός.
 805. Post τέκοι plene pungendum.
 806. τὸ δὲ —] Qu. σὺ δὲ —.
 808. ἀνιδεῖν] Gl. M. ἀναβλέψαι. Qu. αὐ ἰδεῖν.
 810. λαμπρῶς] Leg. λαμπροῖς.
 813. ἐπιφορώτατος M. Qu. ἐπεὶ φορώτατος (Emper.), vel δς ἐπιφορώτατος, vel δς εὐφορώτατος, vel ὁ πολὺν φορώτατος. Cf. v. str. 801. Epithetum φορώτατος non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) reperitur, δυσφορώτατος Sept. 657, ἄφορος Eum. 784. Cf. Thuc. II. 77. ἄνεμος — ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν. Lucian. Herm. εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὐριον τὸ πνεῦμα.
 815. δ'] Qu. τ'.
 816. Qu. κρυπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων.
 817. Qu. νύκτι ἀντ' ὀμμάτων. σκότον φέρει] Qu. σκότον τ' ἔχει.
 819. τότε δὴ πλοῦτον M.
 822. ὁμοῦ (ὄμο in litura) M. ἄμα δὲ Herm. Leg. ὁμοῦ τε.

γοήτων (γοητῶν corr.) M. γοατᾶν Herm. Dind. Quidni γοατᾶν (ut πολιτᾶν, etc.)?

823. μεθήσομεν] θήσομεν Herm.

825. ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε M.

826. ἄτα] Qu. ἀλκά.

828. πατρὸς] Qu. πατρί. αὐδᾶν] Qu. ἄταν. θροοῦσα]

Qu. θροοῦσαν.

829. ἐπαύσας πατρὸς ἔργῳ θροοῦσα πρὸς σε τέκνον πατρὸς αὐδᾶν M. Qu. ἐπαύσας "πάτερ" αὐτῆ θροοῦσα "τέκνον."

830. Post ἄταν ponatur virgula tantum.

832. σχεθῶν] Scrib. κατασχεθῶν. Cf. str. 820.

835. χάριτας ὀργᾶς] Qu. χάριν ἀπ' ὀργᾶς.

837. αἴτιον δ'] Leg. αἰτιόν τ'.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. μόρον δ'] Qu. μόρον γ'. ἀμφέρειν] Leg. αὖ (vel ἄν)

φέρειν.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ] Leg. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις (δόμοις). Ita etiam Bamberg. prob. Dind. in Lex. p. 114.

844. καὶ βλέποντα] Qu. κοῦ πλανῶντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, vel δείματος πλέω.

846. θρώσκουσι θνήσκοντες] Qu. θρώσκουσι φωνοῦντες, vel θρώσκουσιν ἄδοντες.

847. φρενί] Qu. πέρα, vel σαφῶς, vel τορῶς.

850. ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι] Leg. ὡς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πεύθεσθαι πέρι.

858. εἰποῦσ' ἀνύσωμαι] Qu. εἰποῦσα τύχω τι;

868. ἐπὶ νίκη] Qu. ἐπὶ νίκη (cf. ad 478. Eum. 1009.), vel εἰλθοι δ' ἐπὶ νίκη. Sed ne hoc quidem satisfacit. Requiritur epithetum aliquod victor significans.

869. Qu. ἐῆ ἐῆ, ut ἰῆ ἰῆ, ἰὼ ἰὼ, ἰοὺ ἰοὺ, etc.

875. τελουμένου] Angl. being finished, done for. Suspectum. Leg. πεπληγμένου. Quod proponit etiam Schutz. Vulgata a vicino v. 872. venit.

880. οὐχ ὡς δ'] Leg. οὐχ ὡστ'.

882. βάζω] Scrib. βάζω; ποῖ] Leg. ποῦ.

889. δοίη τις — πέλεκυν] Fort. δότω τις —. Sed cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λύ' ὡς τάχος?). πέλεκυν ὡς τάχος | εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Leg. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν.

890. ἦ M. G. A. R. εἰ T. V. Cf. ad Prom. 781. Soph. Oed. C. 80.

892. σὲ καὶ ματεύω] Fort. σέ τοι ματεύω.

896. τόνδε δ'] Leg. τόνδε τ'.

898. εὐτραφές recte M.

900. λοιπὰ] Qu. σεμνὰ aut λαμπρά.

901. πιστὰ δ'] Leg. πιστά τ'.
908. νῦν δὲ —] Leg. σὺν δὲ —, vel σὺν τε —.
912. σεβίζει] Leg. σέβεις. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.
915. διχῶς] Leg. αἰσχρῶς.
917. σου] Leg. σοι.
926. πρὸς τύμβον] Malim πρὸς τύμβω.
932. ἐπεὶ] Suspectum. ἐπήκρισε] Qu. ἐπήνθισε.
940. πνυθοχρήστας] Ab oraculo Pythico missus. πνυθόχρηστος Dind., coll. Eur. Ion. 1218. ὁ πνυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 B. πνυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) ἔλακε M. ἔλασε (ex schol.) Pauw. Qu. ἔμολε. Sed requiri videtur verbum significans rem bene gessit (Angl. has succeeded).
942. ἐπολολύξαι' ᾧ] ἐπολολυξάτω mss.? Similiter κατολολύξαι' ᾧ in κατολολυξάτω corruptum Ag. 1118.
944. ἀναφυγὰς] Leg. ἀποφυγὰς.
945. δυσοίμου τύχας] Malim δυσόρμου τύχας.
948. ἔθιγε δ'] Leg. ἔθιγέ τ'. ἐτήτυμος] Leg. ἐτητύμως.
952. τυχόντες καλῶς] Ἄν λέγοντες καλῶς? Cf. 997.
953. ἐν ἐχθροῖς] Leg. ἐπ' ἐχθροῖς.
954. ἐπ' ὄχθει ἄξεν M. ἐπορδιάζων Pal. Cf. 271. ἐξορδιάζων.
961. ἀφηρέθην] Leg. ἀφηρέθη.
962. οἰκῶν mss. οἰκειῶν Franz. Dind.
963. δόμοις mss. δόμοι Herm.
964. ἔκεισθ' αἰί] Qu. ἔκεισθε δή.
968. πᾶν ἐλάση mss. πᾶν ἐλαθῆ (μύσος) Weil. ἅπαν mss. αἰτᾶν Sch.
971. πεσοῦνται] Qu. μολοῦνται?
975. σεμνοὶ] Sensus require videtur φίλοι.
976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ.
977. ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι] Qu. ὄρκου τ' ἐμμένει πιστώματα.
980. ἐπήκοοι] Leg. ἐπίσκοποι.
981. ἀθλίῳ πατρὶ] Leg. ἀθλίου πατρός.
982. πέδας τε χειροῖν] Leg. πέδας χεροῖν τε.
983. αὐτὸν] Leg. αὐτό. παρασταδὸν] Fort. περισταδόν.
989. ψέγω] Leg. λέγω. Cf. Ag. 871. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω.
990. νόμου] Leg. νόμος.
- 991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt, interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim νιν (997.) ad τὸ μηχανήμα (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus excluseris, oratio optime procedet.
992. ὑπὸ ζώνην] Leg. ὑπὸ ζώνης, ut ὑπὸ μάλης, etc.
993. ὡς φαίνει κακόν] Latet menda. Qu. ὡς φαίνει τὰ νῦν.

994. Propono quod saltem idoneum sensum praebet, τί σοι δοκεῖ; μύραιναι ἢ ἄχιδνά τιν' ἄν | σήπειν θυγοῦσαν μάλλον οὐ δεδηγμένον. μύραινά τ' ἦτ' (γ supr. pr. τ) M. Qu. μύραιν' ἄν ἢ δεινὴ ἄχιδνα; coll. 249. ἐν πλεκταῖσι — δεινῆς ἄχιδνης. Vel μύραιν' ἄν ἢ καχιδνά τις, vel μύραιν' ἄν, ἢ ἄχιδναν λέγω; Vel μύραιναι ἢ ἄχιδνά τιναι. Vel τί σοι δοκεῖ; μύραιν' ἄν ἢ καχιδν' (vel εἴτ' ἄχιδν') ὄφρις | σήπειν θυγοῦσα μάλλον ἄν δεδηγμένον. Nunc mihi unice verum videtur μύραιν' ἄν αὐτῆς ἢ ἄχιδνα | σήπειν θυγοῦσα μάλλον οὐ δεδηγμένον.

995. οὐ] Leg. ἄν.

996. κάδικου] κἀνδίκου M. Qu. κἀδίκου.

997. τί νιν προσείπω καὶ τύχῳ μάλ' εὐστομῶν] Qu. τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; κἀν τύχῳ] Qu. καὶ τύχῳ.

999. κατασκήνωμα] Qu. παρασκήνωμα.

1000. ἄρκυν δ'] Leg. ἄρκυν τ'.

1004. φρενί] Qu. χερσί.

1009. μίμνοντι] Leg. δράσαντι aut ἔρξαντι.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1014. αὐτὸν M. Qu. αὐτὸς, vel μὲν τὰδ'.

1015. θ'] Leg. δ'.

1016. ἀλγῶ μὲν] Huic nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ μάλ'.

1017. νίκης] Qu. γέννης. Si sincerum est νίκης, intellige victoriam ab Aegistho et Clytaemnestra reportatam. ἔχων] Qu. ὄρων. μιάσματα] An τεκμήρια?

1021. ἄλλος ἄν εἰδῆ τοῦτ' ἄρ' — M. ἀλλ' ὡς ἄν εἰδῆτ', οὐ γὰρ — Emper. et Martin. Qu. ἀλλ' ἄν τάχ' εἴη.

1022. ξὺν ἵπποις] Qu. τέθριππον. ἠνιοστρόφου] Qu. ἠνιοστρόφον.

1023. ἐξωτέρῳ] Qu. ἔξω τὰ νῦν. φέρουσι γὰρ νικώμενον] Qu. φέρουσί μ' — — ενον.

1024. καρδία φόβος] Leg. καρδία φόβῳ. Qu. πρὸς δὲ καρδία φόβῳ | πηδᾶν ἐτοιμία 'στ' ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.

1025. ἄδειν] Vix sanum. Fort. πηδᾶν. (Cf. Arist. Nub. 1392.) Vel ἴζειν. Cf. Ag. 834. ἰὸς καρδία προσήμενος.

1029. φίλτρα] Qu. λύτρα.

1033. πημάτων προσίξεται] Qu. πημάτων ἐφίξεται. Cf. Hom. II. XIII. 613. ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

1040. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καὶ μαρτυρεῖν] Qu. ἐκμαρτυρεῖν vel συμμαρτυρεῖν.

1044. εὐ τε πράξας M. Leg. εὐ τ' ἐπραξας.

1047. εὐπειῶς] Malim ἐνδίκως.

1055. ἔτι] ἔπι. v. Heusde ad Ag. 1336. Recte.

1057. Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513. αἶδε πληθύουσι δῆ] Qu. αἶδε προσπηδῶσι δῆ.

1059. εἶσω καθαρμός] εἶσο' δ (σ' δ supra rasuram) — M. εἶς σοι καθαρμός Erf. εἶσιν καθαρμοὶ Schutz. Recte. Cf. Eum. 645. ἔστι τῶνδ' ἄκος.

1060. πημάτω] Qu. δειμάτων.

1062. δέ] Leg. τε.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς M. καὶ ῥύοισι συμφορᾶς R. καὶ ῥίοισι συμφοραῖς A. καὶ ῥύοιτο συμφορᾶς Kl. Dav. Cf. Homericum illud φυλάσσω τε ῥύομαί τε Od. 15, 35. 14, 107. Π. 10, 417. etc. et Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι. Leg. καιρίοισι συμφοραῖς.

1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη] Hoc vix poni potest pro ἀνδρὸς βασιλέως πάθη. Qu. ἀνδρὸς βασιλέως πάθηα, vel ἀνδρὸς βασιλῆος (coll. Ag. 728. τοκήων) ἄχη.

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Leg. ποῖ δῆ κρανεῖ (ā). Penultima producitur in ἐπικρανεῖ Ag. 1344. et fortasse Eum. 950.

1076. μετακοιμισθὲν] Qu. μέγα κοιμισθὲν (κοιμηθὲν) —, vel potius κατακοιμισθὲν (κατακοιμηθὲν).

EUMENIDES.

4. ὡς λόγος τις] Fort. ὡς λέγουσιν.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν καὶ χοιράδα. Cf. ad Ag. 589.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους.

11. Παρησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παρηασσοῦ. Cf. ad Cho. 563. 952.

22. δαιμόνων ἀναστροφῆ] Leg. ποιμένων ἐπιστροφή.

27. τε] Leg. δέ.

30. εἰσόδων] Qu. ἱερειῶν, vel εἰποῦσαν.

31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν. κεί παρ' Ἑλλήνων τινές] Qu. κεί 'νθάδ' —.

36. μήτε μ' ἀκταίνειν] Corrige μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967.

38. οὐδὲν, ἀντίπαις —] Transponendum ἀντίπαις, οὐδὲν —.

39. ἐγὼ μὲν ἔρπω] Qu. ἐγὼ δ' ἐφέρπω.

40. ὄρῳ δ'] Leg. ὄρῳ τ'. μὲν] Leg. τιν'. θεομυσῆ] Leg. χερομυσῆ.

49. αὔτε] Leg. αὖ σφε.

50. Φινέως mss. Sensus requirit Φινεΐδας, quod reponendum esse liquet. Sic αἱ Φορκίδες Prom. 794. Φινέως a glossemate Φινέως παῖδας (aut κόρας) venit. γεγραμμένος] Qu. γραπτὰς κόρας. Ante δεῖπνον κόρας πτερωτὰς aut aliquid simile excidisse suspicatur Dind. Sed v. praec. annot.

52. μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν] Leg. μέλαιναί κᾶς τὸ πᾶν, aut saltem μέλαιναί τ' —.

53. πλαστοῖσι] πλατοῖσι recte Elmsl. Dind. Cf. ad Soph. Tr. 1093. Aj. 256. Fr. 350.

54. δία M. λίβα Burges. Schol. vet. οἶον αἱματηρόν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἱματηρόν.

59. μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. πόνον] Suspectum.

63. δωμάτων] Leg. δειμάτων aut potius αἱμάτων. Cf.

65. καὶ πρόσω γ'] καὶ πρόσωθ' Wakef. Recte. I. e. ἐκᾶς (Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκᾶς ἀποστατεῖ).

66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.

67. μάργους] Qu. γραίας.

71. κακὸν] Qu. κάτω.

72. κακὸν σκότον νέμονται] Qu. κάτω —. νέμονται] Cf. Pr. 411. 422. Sept. 233.

76. Versus fortasse spurius.

90. κάρτα δ'] Leg. κάρτα τ'.

92. ἐκ νόμων mss. ἐκνόμων Herm. ἔννομον conj. Drake.

94. Post ἄν plene interpungendum. καὶ καθευδουσῶν] Suspectum καί. Qu. τῶν καθευδόντων (καθευδουσῶν), vel μάλ' εὐδουσῶν τί δεῖ;

98. δ'] Leg. τ'.

103. ὄρα δέ] Qu. ὄρατε. Sed cf. 121. 124. καρδία σέθεν] Verba vix sana.

105. μοῖρ'] Fortasse vitiosum.

112. ταῦτα] Leg. κάρτα.

121. κατοικτίζεις M. κατοικτίζει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικτίζει μάτην; Pers. 1063. κατοίκτισαι στρατόν.

131. δ'] Leg. θ'.

132. ἐκλιπὼν] Leg. ἐκλείπων.

139. μάραινε δευτέροις —] Qu. μάραινέ τ' ἀπτέροις —.

146. οἴχεται δ'] Leg. οἴχεται θ'.

159. Post λοβὸν ponatur plenum punctum.

161. βαρὺ τὸ —] Qu. βαρὺ τι —.

163. δίκας πλέον] Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll. Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30.

171. βρότεια] Epica forma pro βρότεια, ut τέλος pro τέλειος, etc.

174. κάμοί τε recte mss. ἐμοί τε Herm. καὶ τὸν] Qu. καί νιν, vel καὐτόν. Sed cf. 137.

177. ἐκ γένους] Qu. ἐγγενῆ.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων] Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῷδ' ἀπάνθρωπῳ πάγῳ.) Vel μέλανα πνευμόνων.

184. Leg. ἄκρων τομαί (mutilationes).

189. καὶ] Qu. χού (et ubi).

190. οἰκτισμὸν πολὺν] Qu. οἰκτιστὸν γόνον.
 191. ἀπόπτυστοι] Qu. ἀποπτύστου.
 198. Leg. ἀναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513.
 199. πέλει] Qu. πέλεις.
 200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἰς τὸ πᾶν Wakef. Dind. Sed cf. 52. 83.
 ὡς mss. ὦν Wakef.
 201. τοσοῦτο] Malim τοσοῦτον.
 203. τί μή;] Leg. τί μήν; Cf. Ag. 672. Cho. 752. Suppl. 247.
 Aj. 668.
 211. ἦτις] Fort. ἦν τις. Post h. v. lacunam unius versus
 statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est
 eam persequi.
 212. οὐκ ἂν γένοιθ' ὀδμαιμος] Qu. οὐκ ἂν γένοιθ' ἂν οὔτος.
 213. ἤρκεσω mss. εἰργάσω (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake.
 Qu. ἄρά σοι.
 217. μόρσιμος] Aliud epithetum γαμήλιος significans requiri
 videtur.
 220. γενέσθαι] Qu. τίνεσθαι.
 222. ἐμφανῶς] Insigni modo. Fort. ἐντόνως. ἡσυχαιτέραν]
 I. e. πεπαιτέραν. Qu. οὔσαν ἡσύχην.
 226. πλέον] Leg. πλέω (πλείω).
 227. φῶτα κάκκυνηγέτης mss. Leg. φῶθ' ἄπερ (vel ὄπως)
 κυνηγέτης.
 231. καὶ κυνηγέτης Stanl. κάκκυνηγετῶ melius Erfurdt. Cf.
 Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότιμος; Qu. φῶθ'
 ὄπως (ἄπερ) κυναγέτης. Post μέτειμι enim requiritur, ni fallor,
 futurum.
 233. πέλει] Qu. ἴσως (vel αἰεί).
 234. εἶ] Leg. ἦν. σφ' ἐκῶν] Qu. σφέ τις.
 239. Qu. νομεύμασιν βοτῶν. Cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ'
 ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτιοῖς πόροις.
 243. Leg. τὸ σὸν, θεὰ, | αὐτοῦ φυλάσσων —. Nisi pro ἀνα-
 μενῶ malis καὶ μενῶ. ἀναμένω] Leg. ἀναμενῶ.
 244. ἐκφανές] Leg. ἐμφανές. Cf. Cho. 667. ἐμφανές τέκμαρ.
 247. πρὸς αἷμα] Aperte vitiosum. Leg. τόδ' αἷμα, vel τὼς
 (sic) αἷμα. ἐκμαστεύομεν] Qu. ἐκματεύομεν. Cf. Ag. 1094.
 256. τὸν] Qu. νιν.
 258. ὁ δ'] Scrib. ὁδ'. αὐτέ γ' οὔν] Qu. αὐτε νῦν.
 262. παπαῖ] Qu. πέπον (χαμαί).
 264. ἀπὸ ζῶντος] Qu. ἔτι ζῶντα.
 265. δὲ σοῦ] Praestat δέ σου.
 266. βοσκὰν πώματος] Fort. βοσκὰν ἐμὲ πιεῖν.
 268. ματροφόνου δύας] Leg. ματροφόνους δίκας.
 269. ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος Sch. Qu. ὄψει δὲ χῶστις ἄλλος.
 270. ἀσεβοῦντες] Qu. ἀσεβῶν τι.

273. μέγας] Fort. δεινός. τῆς δίκης] Requiri videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

275. δὲ] Leg. τε.

278. πολλοὺς καθ' ὄρους]. Haec non intelligo. Tentabam ἕτερά τε πολλά.

280. Tollenda virgula post χερός.

281. δ' ἐκπλυτον] Leg. κᾶκπλυτον.

286. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | κἀγὼ — | πολλοὺς —.

291. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

294. κατηφερῆ] Imo κατωφερῆ. Cf. 369. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

307. καὶ χορὸν ἄψωμεν] Leg. ξὺν χορὸν ἄψωμεν, vel νῦν —.

311. ἄμα mss. ἀμά (nostra) recte Cant. ἀμά Weil.

312. ἠδόμεθ' mss. Leg. εὐχόμεθ'.

315. ἀσινῆς] Malim ἀσινῆ. Cf. Cho. 1018. ἀσινῆ βίοτον διὰ — ἀμείψει. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι.

330. 342. παραφορὰ] Leg. παράφορος. φρενοδαλῆς] Leg. φρενοβλαβῆς. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλῆς longa est.

338. ξυμπατῶσιν] Qu. λὰξ πατῶσιν. μάταιοι] Fort. ματαίους.

339. τοῖς] Qu. τοῖσδ'.

353. ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθη mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθη Dind., ejecto glossemate ἄκληρος, addito vero quod sensus postulat μούνα. Correctio necessaria.

357. Fort. ὡς διόμεναι aut ἐκδιόμεναι.

358. Qu. κρατερόν ὄντα περ ὄμως.

360. σπενδόμεναι mss. σπενδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπενδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπεύδομαι οὖν ἀφελεῖν —.

361. Fort. θεῶν καὶ ἄδειαν.

365. Ζεὺς γ'] Qu. Ζεὺς δ'. αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος mss. αἱματόφυρτον πᾶν ἔθνος Dind. in Lex. p. 422.

367. γὰρ οὖν ἀλομένα] Qu. γὰρ εἰσαλομένα. δόξαι τ'] Qu. δόξαι δ'. ὑπ' αἰθέρι] Qu. ἀν' αἰθέρα. σεμναί] Fort. σεμνῶν.

ἄτιμοι] An ἄιστοι? Cf. Ag. 465. ἐν δ' ἄιστοις τελέθοντος —.

368. ἡμετέραις] Leg. ἀμετέραις. Qu. μάλα δ' ἐγὼ ἵναλαμένα.

369. βαρυπεσῆ] Annon βαρυπετῆ? Sic προπετῆς, εὐπετῆς, χαμαιπετῆς, δακρυοπετῆς (Snrpl. 112), etc.

374. τακόμεναι] Qu. ἱπτάμεναι. κατὰ γᾶν] Leg. κατὰ γᾶς. μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν.

377. τόδ'] Leg. τόθ'. ὑπ' ἄφροσι λύμα] Leg. ὑπ' ἄφρονος ἄτας.

378. μύσος] An μύσους?

380. αὐδᾶται] Suspectum. Qu. ἐκχεῖται (pro ἐκχεῖ?). Saepius tamen apud nostrum αὐδᾶσθαι pro αὐδᾶν usurpatur.

381. πολύστονος] Qu. πολύροσθος. εὐμήχανοι] Leg. εὐμάχανοι. Cf. 561. ἀμαχάνοις.

383. τε μνήμονες] Leg. τε μνάμονες aut εὐμνάμονες. Sic ἀναλίω 627.

384. δυσπαρήγοροι] Fort. δυσπαράγοροι. παρηγορίαῖς est Ag. 95, sed in anapaestis.

385. λέχη] Annon λάχη? Cf. 310.

387. ἀνηλίω] Leg. ἀναλίω. Cf. 627.

389. ὄμως] Leg. ὄμῶς.

392. ἐπι] Qu. ἔτι (cum Herm.).

395. ὑπὸ χθόνα τάξιν] Qui. ὑπὸ χθονὸς αἴσαν (vel οἶκον coll. 417.).

399. ἦν δῆτ'] Qu. ἦν δὴ γ', vel ἦν τῶν. Parum convenit hic particula δῆτα. Post ξένω plene distinguendum.

402. τόκοις] Qu. τέκνοις.

408. Post ἔστέ plene interpungendum.

410. ὑμᾶς θ' ὁμοίας] Leg. ὑμῖν θ' ὁμοίαις.

413. ἄμορφον recte mss. ἄμορφον Rob. Herm. etc. Qu. ἄμεμφον (sensu activo). Cf. 475. τοὺς πέλας] τὸν πέλας Heath. etc. Recte, nisi potius ἀμόρφους corrigendum.

414. πρόσω δικαίων] Qu. πρόσω δίκης ἔστ' (aut τοῦτ'). ἦδ' M. ἦδ' F. V.

427. τοσοῦτο] Qu. τοσοῦτον.

429. θέλει] Malim θέλοι.

430. δικαίως] Qu. δίκαια, vel δίκαιος.

431. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] Qu. τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλει (vel τις εἶ). Ita etiam Pal.

433. κρῖνε δ'] Leg. κρῖνέ τ'.

435. ἀξίαν ἐπαξίων] Leg. ἀξίαν ἐξ ἀξίων. Sic πονηρὸς ἐκ πονηρῶν Arist. Eq. 336.

440. ἀμῆς] Scrib. ἀμῆς.

445. ἔχει mss. ἔχων Wieseler. ἔχων Karsten ad Ag. p. 147.

446. ἐφεζομένη mss. ἐφεζόμενη Wieseler. ἐφήμενος Karst. πρὸς χειρὶ] Qu. ἐν χειρὶ.

452. καὶ βοτοῖσι] Fort. κάμποροις. ὄντοῖς πόροις] Annon ὄντοῖς ποτοῖς?

453. λέγω] Qu. εἶω, vel βαλῶ.

457. τρῶ ι αν mss. Τροίαν vulg. πρώαν Mein. πρώην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺν πρώην κτεῖνας (Il. ω'. 500.) respici putat. Vera proculdubio est emendatio πρώην (sc. octo annis ante). Cf. 738. ἐλθεῖν ἐς Ἴλιον πόλιν.

461. κρύψασ'] Fort. ἐλοῦσ' vel λαβοῦσ'.

465. κοινῇ] Fort. καὶ δῆ. ἐπαίτιος] Qu. μεταίτιος. Cf. Ag. 811. Cho. 100. 134.

467. ἐπαιτίους] Qu. μεταίτιους vel potius πατροκτόνους.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ] Justo audacior conjectura foret ἂν δ' ἄν σὺ κρίνης —, ut et altera πράξας γὰρ οὖν σε —. ἐν σοὶ] Malim ἐν σοι. τάδ' αἰνέσω] Qu. τὰ σ' αἰνέσω.

470. Qu. ἢ κατ' ἄνθρωπον τόδε | ὀρθῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ κατ' ἀνθρώπων τινὰ | βροτῶν (vel ὀρθῶς) δικάζειν. Vel ἢ τιν' ἰσχύειν τόδε —. Vel ἢ τινα σθένειν τόδε —.

475. ὁμως δ'] Qu. ἐγὼ δ' (ita etiam Hart.), vel ἐμοῖς. αἰροῦμαι] Qu. αὐδῶμαι (I pronounce).

476. εὐπέμπειλον] Fort. εὐπόμπιμον (aut ἐκπ.). Cf. 481.

477. πράγματος] Leg. κρίματος. Cf.

478. ἐκ φρονημάτων] Qu. ἐκγενήσεται —, vel ἐκγεννήσεται, vel ἐκγεννᾶν φιλεῖ, vel ἐξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρενῶν κτίσει | πέδω πεσῶν ἄφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod.

480. Post ἐστὶν virgula distinguendum.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοὶ mss. Leg. πέμπειν τ' ἀμηνίτως ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμήχαν' ἔστ' ἐμοί). Qu. δυσχερῆ 'στ' —, vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοί γ' ἀμηχάνως ἔχει, vel πέμπειν τε τάσδε πημάτων ἀρχὴν ἔχει. ἐμοί] ἔχει Bentl. Cf. Cho. 407. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμαχάνως ἔχοντα.

484. θεσμόν τόν —] Qu. τόν θεσμόν —, vel θεσμόν τιν' —.

488. Post 482. transponit Davies. ἤξω] Requiritur verbum κελεύσω significans. Fort. τάξω vel στήσω.

489. ὄρκω περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσὶν mss. Qu. ὄρκον διδοῦσα μηδὲν ἔκδικον κρινεῖν.

490. καταστροφαι] μεταστροφαι probabiliter Mein. νέων θεσμίων] Fort. παλαιῶν νόμων. Cf. 778. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. 808.

491. δίκα] Leg. βία. Cf. 555.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλοὺς — βροτῶν.

497. ἔτυμα] Suspectum. Fort. ἔτερα. προσμένει] προσνεμεῖ Weil.

499. βροτοσκόπων] Qu. βροτοφθόρων.

502. ἐφήσω] Qu. ἐφήσων.

505. ὑπόδοσιν] Qu. ἀπόλυσιν.

506. ἄκεά τ'] Leg. ἄκεα δ'. παρηγορεῖ] Qu. κατηγορεῖ. Sed futurum aliquod requiri videtur significans ζητήσεται. Fort. ματεύσεται aut βοάσεται.

509. τετυμμένος] Qu. πεπληγμένος.

511. τ'] Leg. δ'. ὦ δίκα τ', ὦ θρόνοι τ'] Leg. ὦ δίκα τε θρόνοι τ'.

512. ταῦτα] Qu. τόνδε.

514. τεκοῦσα] Qu. τεκνοῦσα. V. Soph. Tr. 308.

515. πίτνει] Qu. πίτνοι.

516. τὸ δεινὸν εὖ] Leg. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 698.
520. ὑπὸ στένει] Qu. ὑπαὶ δέους.
521. ἐν φάει] Leg. ἐνδοθεν?
523. ἀνατρέφων] Qu. δέος (φόβον) τρέφων.
524. καρδίας] Qu. καρδία.
525. βροτός θ'] Qu. βροτοῖς aut βροτῶν.
530. ἀλλ' ἀλλα δ'] Qu. ἀλλα δ' ἀλλ'.
535. πάμφιλος] Qu. παμφιλής.
540. λὰξ ἀτίσης] De λὰξ πατήσης cogitabam. Sic Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα. Sed vetat metrum.
550. θεῶν] Qu. φόβον. Anglice, without the pressure of fear.
553. τὸν ἀντίτολμον] Leg. τὸν παντότολμον. Cf. 637. τοῦ παντοσέμνου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφυρτά φαμ' ἄνευ δίκας etc.
554. ἄγοντα] Suspectum.
562. Qu. μαχόμενον (vel παλαίοντ'), vel δύαισι ληφθέντ'.
564. Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πείσας ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.
565. ἄκλαυστος] Leg. ἄκλαντος.
566. ἄιστος M. Leg. ἀστοῖς aut ἀστῶν. Cf. 691. σέβας ἀστῶν.
697. 708. Ag. 1411. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς (ἔσει). κατεργάθου] Vitiosum, ni fallor. Requiritur videtur verbum συνάθροιζε significans. Fort. ξυνάλισον.
567. εἴτ' οὖν πέλει —] Qu. εἰς τὴν πόλιν —. διατόρος ἢ Τυρσηνική] Leg. καὶ διατόρος Τυρσηνική.
571. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν] Qu. σιγᾶν προσήκει καὶ μαθεῖν —, vel σιγᾶν ἄνωγεν, ὡς μαθεῖν —.
575. Post πράγματος interrogandi nota ponenda est.
576. καὶ μαρτυρήσων] Qu. ἐκμαρτυρήσων (vel συμμ.). Sed cf. 609. νόμῳ] Qu. ξένος aut φίλος.
579. αὐτός] Leg. αὐτός.
581. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κύρωσον] Qu. κυρῶσαι. Cf. 639.
587. κατέκτονας] Malim κατέκτανες. Cf. 591. 602. 605. 610.
588. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.
590. κειμένῳ] Leg. κειμένου. Nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχης (ἐπήυσης) λόγον.
592. πρὸς δέρην τεμών] πρὸς δέρην (vel δέρη) βαλὼν Herw.
596. καὶ δεῦρό γ' αἶ] Leg. καὶ δεῦρ' αἶ γε.
598. ἀρωγὰς] Malim aut ἀρωγᾶν (Cho. 477. πέμπει' ἀρωγήν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). Fort. ἀρωγὰς (om. δ'). πέμπει] Leg. πέμπει, ut in schol.
599. πέπεισθι] Formatum volunt ut ἴσθι, κέκλυθι, ἄνωχθι, κέκραχθι, etc. Qu. πείσθητι aut πέπεισο.

603. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —;
611. ὡσπερ ἐστίν] Qu. οὖν τόδ' ἔργον.
612. δικαίως] Qu. δίκαιον.
613. τὸ δὴ μοι] Leg. τόδ' ἤδη, vel τόδ' αἷμα.
615. μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Canter. Idem vitium Suppl. 925.
618. δ] Malim ἄ. κελύσει mss. Leg. 'κέλευσε.
619. μαθεῖν] Qu. σθένει. Cf. 679. ἠκούσαθ' ὡς ἠκούσατ'. Vel μάθε. Cf. 657.
620. βουλήν πιφάσκω δ' ὑμῶν] Mirum est epicam lyricamque formam ὑμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem erroris esse. Tentabam βουλήν δ' ἐπαινω πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. πιφάσκω] πιφάσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. ὑμῶν,] Qu. ὑμ'. Cf. Soph. Ant. 846.
624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν] Qu. μητρὸς μηδαμῶς ὄραν ἔχειν. μητρὸς] Qu. μητρί.
627. θουρίοις] Qu. θουρίου.
629. οἳ τ' ἐφημένοι] Leg. οἳ θ' ἠρημένοι aut saltem οἳ θ' ἄμ' ἦμενοι.
632. τὰ πλεῖστ' ἄμεινον] Qu. ἄριστ' ἀνελθόντ'. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.
633. δροίτη] Qu. δροίτης.
634. ἐν δ'] Leg. ἐν τ'. περέσκηνωσεν M. Qu. περισκηνώσεν. Cf. Ag. 1147. περίβαλον. Sed in senario offendit augmenti omissio, quare praestat apographi lectio παρεσκήνωσεν. Cf. Cho. 999. νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα (integumentum).
638. ταύτην τοιαύτην δ' —] Qu. ταύτην δὲ τοιάνδ' —, vel ταύτην δὲ ῥῆσιν. Vix enim εἶπον significare potest delineavi.
640. μόρον] Annon μόρον? προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi. Cf. ad 739.
642. ταῦτα τούτοις] Leg. ταῦτ' ἐκείνοις.
649. οὐκ ἐποίησεν] Vix sanum. Leg. οὐποτ' ὄπασεν.
652. Qu. πῶς γὰρ ἀποφεύγειν τόνδ' —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα] Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὄρα. Post ὑπερδικεῖς interrogandum.
655. χρώμενος τοῖς δημίοις] Malim δημίοισι χρώμενος.
658. κεκλημένου] Leg. κεκλημένη.
661. οἶσι] Qu. ἐνθα.
665. οὐδ'] Qu. οὐκ. ἐν σκότοις] Fort. ἐν σκότῳ τῷ (τῆς) νηδύος.
667. ἐπίσταμαι] Qu. ὑπεσχόμην.

671. καὶ τόνδ'] Qu. αὐτόν τ'.
672. αλανῶς] Qu. εἰς αἰεί.
673. τῶνδε] Qu. ταῦτα.
677. μένω] Quidni μένομεν?
679. ἐν δὲ καρδία] Qu. ἐκ δὲ καρδίας.
680. αἰδεῖσθε, ξένοι] Malim αἰδεῖσθ', ὦ ξένοι. In v. 748. omittitur ὦ propter metrum.
681. ἀπτικός mss. ἀστικός Herm.
683. Αἰγείω στρατῶ] Qu. Αἰγείων στρατῶ.
689. Ἄρει δ'] Qu. Ἄρει τ'.
692. τό τ' ἡμαρ] Leg. κατ' ἡμαρ.
693. μὴ 'πικαινούντων] Leg. μὴ τι καινούντων. Cf. Thuc. I. 71. etc.
697. περιστέλλουσι] περιστέλλουσα (investing them with) frustra Porson.
698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 517.
701. ἔρυμα τε] Fort. ἔρυμά τι.
709. αἶρειν] Scrib. αἰρεῖν.
710. αἰδουμένοις M. αἰδουμένους Cant. Herm.
714. ταρβεῖν] An σέβειν?
716. μένων] νέμων Herm. prob. Dind. Leg. λέγων.
723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dav. al. τοιαῦτα δράσας Herm.
724. παλαιὰς δαίμονας mss. παλαιὰς διανομάς schol. Eur. Alo. 28. unde παλαιὰν διανομήν Dind.
726. χῶτε δεόμενος τύχοι] Qu. κῆν τι δεόμενος τύχη.
728. παρηπάτησας mss. παρηπάφησας Davies.
730. οὐδὲν] Leg. οὐκέτ'. τὸν ἰόν] Qu. σὸν ἰόν.
735. ἐγὼ] Fort. ἐμήν.
738. δ'] Leg. τ'.
739. μόρον] Qu. μόρου. Cf. ad 640.
747. τιμὰς νέμειν] Qu. τιμὰς ἔχειν. Cf. Eum. 228.
752. ἀνήρ] Malim ἀνήρ.
755. καὶ γῆς] Qu. γαίας.
757. ἀργεῖος ἀνήρ mss. Leg. ἄρχει (ἦκει) τ' Ὀρέστης. Tentabam etiam ἄψορρος ἀνήρ, sed requiri videtur ipsum nomen proprium Ὀρέστης. χρήμασιν] Imo δώμασιν.
761. με] Qu. σφε.
765. μήτοι] Qu. μήποτε.
768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι] Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας.
769. ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις] Leg. ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας. Causa turbarum fuerit παρέξομεν in πράξομεν depravatam. Vel ἀμηχάνοις ταράξομεν —.
770. ἀθύμους] Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναισίους (infaustos, Angl. unlucky) significans.
771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτέ.

772. *δρθουμένων*] Leg. *δρθουμένοις*.
774. *ἔσμεν*] Sensus requirit *ἔσόμεθ'*. *εὐμενέστεροι*] Qu. *εὐμενέστατοι* vel *εὐμενεῖς αἰεί*.
775. *καί*] Fort. *χω*. Tollatur punctum post *λεὼς* vulgo positum: Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.
776. *πάλαισμ' ἄφυκτον*] Fort. *πάλαισμ' ἄφερτον*, vel *πάλαισμα δ' αἰεί*. *ἔχοις*] Qu. *ἔχων*.
780. *δυσοίστα*] A *δυσοίζω*. Qu. *δύσοιστος*.
781. *ἐν γᾶ*] Qu. *καί γᾶ*.
782. *ἀντιπενθῆ*] Leg. *ἀκροπενθῆ*. Cf. ad Pers. 135. *ἀκροπενθεῖς* (sic M.).
785. *ὦ δίκαι*] Leg. *ἐν δίκᾳ*.
788. *στενάζω;*] Qu. *τί δράσω* (vel *φάσκω*);
789. 819. *γένωμαι*] *γελῶμαι* Tyrwhitt. prob. Dind. Qu. *τί μῶμαι* (subj.); Vel *γενομένα* (— — — —). Cf. 790. *τί γένωμαι*; legitur Sept. 297. Qu. *γοῶμαι*;
791. *μεγάλα τοι*] Leg. *μεγάλα δή*.
798. *ὁ μαρτυρῶν*] Qu. *συμμαρτυρῶν*.
799. *αὐτός*] Scrib. *αὐτός*.
800. *δέ τοι —*] Qu. *δὲ τῆ —*, vel *δὲ πρὸς —*, vel *ὕμεῖς δὲ μὴ 'πὶ τήνδε γῆν —*. Cf. 830.
801. Verba *μὴ θυμοῦσθε — τεύχητ'* fortasse ejicienda sunt. *σκήψησθε*] Leg. *σκήψητε*.
802. *δαιμόνων*] Leg. *καρδίας*. Cf. 783. *ἴον — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν*.
803. *αἰχμάς*] *αὐχμούς* Scal. Mendosum videtur. Fort. *ἄχνης* aut *ἀγρίους*.
805. *ἐνδίκου χθονός*] Leg. *ἐν μυχοῖς χθονός* (cf. 838.), vel *ἐν τῆδε χθονί*.
824. *μηδ' ὑπερθύμως*] Fort. *μηδὲ περιθύμως*. Cf. Cho. 40.
825. *στήσητε*] Qu. *κτίσητε*. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. *πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κυρίον στήσω τέκνων*. *δύσκηλον*] Fort. *δυσθαλή*.
826. Post *καί* ponatur virgula.
827. *καὶ κληῖδας*] Qu. *τὰς κληῖδας*. Nisi sensus est etiam *claves*. *δωμάτων*] Qu. *δώματος*. Cf. ad prox. v.
828. *ἐν ᾧ*] Leg. *ἐν οἷς*. Nisi pro *δωμάτων* reponendum, quod probabile videtur, *δώματος* (the chamber).
830. *ἐκβάλης ἐπὶ χθόνα*] Leg. *ἐκβάλης ἔπη χθονί*.
831. *φέροντα*] Fort. *τιθέντα* (causing).
- 832 sq. Distingue sic, *κοίμα — μένος, | ὡς — ἐμοί· | πολλῆς δὲ —*.
832. *κελαινοῦ κύματος*] Qu. *κελαινοῦ δ' ἥπατος*.
835. *πρὸ παιδων*] Suspectum.

838. *κατά τε γᾶν*] *Leg. κατά τε γᾶς.* οἰκεῖν] οἰχνεῖν *Herm.*
845. *Qu. ἀπὸ γάρ με τιμὰν δαναϊὰν* (*τιμὰς δαναϊὰς*) *θεοὶ — θεῶν*] *Qu. θεᾶν.*
846. *δυσπάλαμοι — δόλοι*] *Fort. δυσπαλάμοις — δόλοις.* *παρ' οὐδὲν ἦσαν*] *Verba corrupta. Verbum unum aliquod postulari videtur significans privarunt. Fort. δυσπάλαμοί γ' ἀπεστέρησαν.*
849. *κάρι' εἶ*] *Qu. πολλῶ.*
857. *οὔποτε σχέθους*] *Leg. οὔποτ' ἄν σχέθους.*
860. *ἐμμανεῖς*] *ἐμμανῆς Thiersch. Qu. ἐμμανῶν.*
861. *μηδ'*] *Leg. μήτ'.*
866. *λέγω*] *Qu. θέλω aut φιλῶ.*
885. *ἀγνόν*] *Leg. ἀγνής. Angl. if you have any respect (regard) for Persuasion (persuasive powers).*
886. *γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον*] *Qu. γλώσσης τ' ἐμῆς μειλιγμάτων θελκτηρίων.*
887. *σὺ δ' οὖν μένοις ἄν*] *Leg. σὺ τᾶν μένοις ἄν.*
888. *οὔτ' ἄν M.* *Leg. οὐκ ἄν.*
889. *μῆνιν τιν'*] *Qu. ἡ μῆνιν.*
890. *ἔξεστι*] *ἔνεστι Mein.*
892. *ἔχειν*] *Leg. ἔξειν.*
897. *συμφορὰς*] *Scrib. ξυμφορὰς.*
898. *ἔξεστιν γάρ μοι*] *Vix sanum. Qu. εἶωθα γάρ τοι —, vel ἔθος τι γάρ μοι —.*
901. *κατὰ χθόν' οὔσ'*] *κατᾶσον οὐς Weil. Dav., coll. Hesych. κατᾶσαι· κατακηλῆσαι. et κατησάτην· κατεκηλησάτην. Qu. φίλησον.*
903. *Recte se habet νίκης. Cf. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.*
904. *καὶ ταῦτα*] *Qu. τοιαῦτα vel ἅπαντα.*
906. *εὐηλίως*] *Qu. εὐηνέμως (gently).*
907. *ἐπίρροντον*] *Fort. ἐπισσύτους. Cf. 924.*
910. *τῶν δυσσεβούντων*] *Malim τῶν εὐσεβούντων. ἐκφορωτέρα πέλοις*] *Qu. ἐκφορὰ ἴτεια (ἔτεια) πέλοι, vel ἐκφορος βροτῶν πέλοις.*
912. *τῶνδ' ἀπένθητον*] *Qu. τῶνδ' ἀπήμαντον, vel τῶνδ' ἀπόρθητον, vel τῶν τε σωφρόνων.*
913. *τοιαῦτα σοῦσι*] *Qu. τοιαῦτα ταῦτα. Post ταῦτα tollendum punctum.*
915. *ἀσύνικον*] *Qu. ἐχθρόνικον. τιμᾶν*] *Qu. εἶναι, πέλειν, κλύειν, πρόπειν, aut μένειν.*
918. *τὰν καὶ*] *Qu. τάνπερ, nisi καὶ valet etiam.*
921. *ἄτ'*] *Qu. τᾶδ'. Cf. 978.*
924. *ἐπισσύτους mss. ἐπιρρότους Mein. Recte. Cf. 907. τύχας*] *Qu. γονὰς aut τροφὰς.*
925. *ἐξαμβρόσαι M. Fort. ἐξαμβρούξαι.*

932. βαρεῶν] βαρέων mss. Leg. βαρεᾶν. (Epica forma βαρεῶν pro βαρειῶν, ut τέλος pro τέλειος, τελεοῦν pro τελειοῦν, βρότειος pro βρότειος (171.), etc.) ἰλαρῶν (?) Weil. Malim ἰλέων.

933. πληγαί] Leg. πλαγαί. Supplendum forsitan (νιν ἔχουσιν).

935. σιγῶν M. σιγῶν (δ') Musgr. Qu. σιγῶν τ'.

940. φλογμοί τ'] Leg. φλογμοί δ'.

941. δρον τόπων] Suspectum τόπων.

944. μῆλά τ'] Leg. μῆλα δ'. εὐθνεοῦντα] Qu. εὐθνεοῦσα (γα̃). Πᾶν] Qu. Γᾶ.

946. γόνος ~ -] Qu. γόνος (πρόπας, vel δὲ πᾶς).

950. ἀκούετε] ἀκούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.

952. ὑπὸ γαῖαν] Leg. ὑπὸ γαίας.

953. περί τ'] Leg. παρά τ'. Cf. 930. τὰ κατ' ἀνθρώπους. φανερώς] φανερῶν Eur. Qu. ὡς, vel φανερούς, vel φανεροῖς? διαπράσσουσιν] Qu. διέπουσιν ἀεὶ (cf. 931), vel ἐπικραυνομένα (969.), vel διαφαινομένα.

955. ἀμβλωπὸν] Fort. ἄπληστον. Cf. 976. ἄπληστον κακῶν — στάσιν. παρέχουσαι] Leg. παρέχουσα.

957. τύχας] Leg. μάχας.

958. νεανίδων τ' ἐπηράτων] Qu. νεάνισιν τ' ἐπηράτοις.

959. τ'] Leg. δ'.

960. κύρι' ἔχοντες] Leg. κῦρος (vel τέρματ') ἔχοντες (ἔχουσαι?).

969. ἐπικραυνομένων] Qu. ἐπικραυνουσῶν. Nisi pro τάδε τοι corrigendum τούτων v. 968.

971. ἐπωπᾶ] Qu. ἐπώπα (propter ἐκράτησε 973), vel ἔδωκεν, vel ἔθελεξεν. Cf. 886.

983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οἱ πολῖται (980. 991.). Qu. ἀντιδιδοῖ τις.

985. κοινοφιλεῖ M. (ω ex o fecit m.) κοινοφιλεῖ Herm. Qu. κοινοφιλεῖ, vel κοινὰ φιλεῖν.

986. καὶ στυγεῖν] Fort. κάστυγεῖ (odii experti).

989. εὐρίσκεις] Leg. εὐρίσκω.

995. πάντως διάγοντες] Leg. πάντως διέποντες. Fort. πάντεσσιν ἔχοντες.

996. αἰσιμίαισι] Qu. ἀφθονίαισι. Cf. Fr. 198. βίοντον ἀφθονον. Fr. 68. Sic προνοῖαισι (pro προνοία) Ag. 683.

1003. προτέραν] Qu. πρότερον.

1008. κατέχειν] Leg. ἀπέχειν. Nisi pro χώρας malis χώρα.

1014. ἐπιδιπλοῖζω] Leg. ἐπανδιπλοῖζω.

1021. αἰνῶ τε μύθους] Fort. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et πέμπω δὲ 1022.).

1023. κάτω χθονός] Qu. κατὰ χθονός.

1026. ἐξίκοιτ' ἄν] Qu. ᾧδ' ἴκοιτ' ἄν, vel ἐξελέλυθ'.

1028. ἐνδυτοῖς] Leg. ἐνδυτῶν. Qu. ποικίλοις vel ποικίλοις τ'.

1029. τιμᾶτε] Qu. πρόβατε.

1031. εὐάνδρῳσι συμφοραῖς] Haec non intelligo.
 1032. βᾶτ' ἐν δόμῳ mss. βᾶτε δόμῳ Herm. βᾶτε δόμον conj.
 Drake. Qu. βᾶτε δόμους.
 1037. περίσεται τύχα τε] Qu. περίσεται ἔσεσθε.
 1040. Ἰλαοι] Qu. Ἰλεῶ. καὶ] Qu. νῦν. εὐθύφρονες γὰρ]
 Qu. εὐφρονες αἶα, vel καὶ εὐφρονέουσαι.
 1041. στήσω] Fort. κίσσω. Sed cf. 825.
 1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Fort. μετὰ μολπῶν, aut ὑπὸ μολ-
 παῖς (coll. 1034.).
 1044. ἐς τὸ πᾶν mss. εἰσὸπιν optime Linw. Drake. ἔνδαι-
 δες M. Qu. ἐν δαισίῳ (in epulis). οἴκων] ἴτων Linw. Drake.
 Distingue sic, — ἴτων | Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς —.
 1046. συγκατέβα] Leg. συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ
 ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Qu. συγκατέκραναν.

FRAGMENTA

(secundum ed. Dind. V. corr. Lond. 1869.).

- 4b. ἐξαστιῆρες χειρούμενοι] ἐξαστιῆρσιν ἐξαιρούμενοι conj.
 Dind. Qu. — ἐξαντλούμενοι.
 16. χλῆδον] Cf. Dem. p. 1278, 5. τὸν χλῆδον ἐμβαλὼν ἐς τὴν
 ὁδόν. p. 1279, 12.
 22b. τιν' ἀρχάν] Qu. τὸν ἀρχόν.
 39. ἀγὼν γὰρ —] Cf. Adesp. 242. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος
 ἀθλητοῦ μένει | ἀλκήν.
 41. μήλων — βοσκὰς] Cf. Eum. 266. βοσκὰν πώματος δυσπότου.
 παραίτιος] Leg. παραίτια, ut in Cho. 910. ἡ Μοῖρα τούτων, ᾧ
 τέκνον, παραίτια.
 47. ὄψις] ὄσφῦς M. Schmidt.
 52. Διὸς — λίβα] Haec spectant, ni fallor, ad Ag. 1387. τρί-
 τὴν ἐπενδίδωμι τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν
 χάριν.
 55, 3. τόρνον κάματον] Cf. Herod. IV. 36. 3. ἐοῦσαν (τὴν γῆν)
 κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνον. δακτυλόδεικτον] Cf. Ag. 1332.
 58. ἐφημένη τάφον] Leg. — τάφῳ. Cf. Cho. 501. Ag. 1217.
 Eum. 629. Conferri non debet Eum. 409.
 64b. τε Λυδίας] Leg. ἐκ (aut γε) Λυδίας.
 65a. χᾶπι τῶνδ' ὑπέριτερον] Cf. Cho. 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ'
 ἔχοις ὑπέριτερον.
 93. ὄρνιθα δ' οὐ ποιω̄ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ] Qu. ὄρνιθά νυν
 (vel νῦν) —.

103. ἀτίσεις] Correpta media. I. q. ἀτιμάσεις. Cf. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων. Suppl. 733. Eum. 540.

111. πυρσοκόρσου λέοντος] Cf. Pers. 316. πυρσὴν — γενειάδα. Cho. 282. λευκὰς δὲ κόρσας (i. e. canos crines) τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσω.

114, 2. βρίθεται] Cf. Eur. Fr. 467. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; Pher. Fr. 190. Hom. Il. θ'. 306. μήκων καρπῷ βριθομένη etc. Hes. Scut. 290. 295. 300. Bacchyl. 13. Theocr. XII. 23.

121. δῆλημα] Cf. Cho. 1002. φηλήτης ἀνήρ, | ξένων ἀπαιόλημα.

134. σέβας — ἀγνόν] Cf. Eum. 885. ἀγνόν — πειθοῦς σέβας. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

137. φαρμάκων πολὺς πόνος] Cf. Pers. 751. πολὺς πλούτου πόνος.

155. Cf. Eum. 715. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.

158. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμόν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.

179, 4. πληγεῖσ'] ῥαγεῖσ' Schn. Reponendum, ni fallor, πεσοῦσ'.

5. πνέουσ' ἐμοί] Scrib. πνεουσαί μοι.

181. στρατάρχας] Cf. Herod. III. 157. 6. στρατάρχης (στρατιάρχης al.).

196, 16. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' οἰκτερεῖ πατήρ (gl. ὁ Ζεὺς) Cobet. prob. Dind.

201. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Malim δεῦρο (huc veni).

211. ἄελπτοι] Hesychii glossam ad Agamemnona, ejusdem tetralogiae fabulam (v. 141), spectare putat C. Todt.

225. ἐγκατιλλώψας] Cf. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας.

233. στέφανον ἀρχαῖον] ἀρχαῖον στέφος Weil., coll. Athen. p. 673. Cf. Soph. Oed. C. 683. νάρκισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα.

238. Cf. Ag. 795. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων | οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς | τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας | ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

239. διημάθνηνον] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθνηνεν Ἀργεῖον δάκος.

251. ἐρρυσίας οἶον vulg. ἐρρυσίαζον (vi prehendebant) Symmons Praef. Ag. XIV., coll. Ion. 523. ἄψομαι, κοῦ ῥυσιάζω. Aesch. Suppl. 420. μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἐδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν. 605. ἀρρυσιάστους.

257, 1. εἰ θέλεις] Qu. εἴτε λῆς, vel εἴτ' ἔχεις. De particulis εἰ — εἴτε cf. Cho. 768. Eum. 468. 612. 2. ὁ γοῦν] εἴτ' οὖν Herm. Recte, ut videtur. 5. κότον] Leg. φόνον.

259. πεπαίτερος] Confer Ag. 1365. πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

280, 1. μάκιστον σέλας] Cf. Ag. 289. τὸ χρυσοφεγγές — σέλας παραγγείλασα Μακίστον σκοπᾶς. (Qui locus corruptus est.) Qu. καὶ μὴ κάμινος σχῆ τὸ μάκιστον σέλας.

281. Cave ne *ἐὰς* Aeschyli esse putes. Plato *ἐὰς* pro *ἐμὰς* substituisse videtur. *παιᾶν' ἐπηνημήησεν*] Cf. Pers. 620. *ὕμνους ἐπευφημεῖτε*.

282. *δράσαντι γάρ τοι* —] Leg. *δράσαντι γάρ τι* —. Cf. Soph. 209. *τὸν δρῶντα (τῷ δρῶντι?) γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται*. Qu. *τῷ δρῶντι γάρ τι* —.

288. *κάτοπτρον εἶδους*] Cf. Ag. 839. *δμλίας κάτοπτρον*.

292. Cf. Ag. 584. *ἀεὶ γὰρ ἠβᾶ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν* (l. *γέρουσι μανθάνειν*).

294. *τὸ — βρότειον σπέρμ'*] Cf. 909. *βροτείων σπερμάτων*.

299. Cf. Sept. 228. *οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον*.

303. *πυρκαύστου metri necessitate scripsisse Aeschylum suspicatur* Mein. neque improbat Dind. Lex p. 431. Quae correctio confirmatur fabulae Aeschyleae titulo *Προμηθεὺς πυρκαεὺς* (Poll.) sive *πυρφόρος*.

306. *τέκνωμα*] A *τεκνοῦσθαι*, Sept. 657. Ag. 752. *ὀφείλεται*] Mendosum. Leg. *ὀπάζεται*. Cf. Eum. 529. *παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασε*. 622. *Ζεὺς — τόνδε χρησμόν ὤπασε*. Pers. 762. *τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν*. Prom. 8. 30. 252.

311a. V. 1. *συζυγοῦσι*] Consociantur. Angl. go hand in hand. Cf. Cho. 599. *συζύγους*. 2. *ξυνωρίς*] I. q. *συζυγία*, *δυάς*. Cf. Ag. 643. *φοινίαν ξυνωρίδα*. Soph. Oed. C. 894.

312. *πλέκειν — μηχανάς*] Cf. Cho. 220. *δόλον — πλέκεις*.

316. *νεαίρετον*] Cf. Ag. 1063. *θηρὸς — νεαιρέτου*.

320. *εἴτ' οὖν*] Leg. *εἴτ' ἦν*.

321. *τρέπουσα*] Leg. *στρέφουσα*. Cf. Eum. 650. *πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων*. *τί δ' οὐχί;*] Interpositum, ut in Ag. 273. *ἔστιν, τί δ' οὐχί;* Cf. Soph. Phil. Ant. 567. *πῶς δ' οὐκ ἄν;* Prom. 758.

329. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ*] Leg. *μητέρα τελεία*, —. Glossema est *Ἥρα*.

340. *παλαγμοῖς αἵματος*] An *σταλαγμοῖς* —? Cf. Eum. 247.

350. *μαινάδων ζευκτηρίε*] Cf. Pers. 736. *γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν*.

355. *ὀστέων στέγαστρον*] Ossium involucrem. Cf. Cho. 984. *στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε*.

378. *ἄνω ποταμῶν*] Plene Eur. Med. 410. *ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί*.

386. Schol. Theocr. II. 36. *ιδρύνοντο τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις καὶ πρὸ τῶν θυρῶν*.

387. *ἐναγώνιε* — *Ἐρμᾶ*] Cf. Arist. Pl. 1161. *ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι*.

390. *μάχλον ἄμπελον*] Cf. Suppl. 635. *μάχλον Ἄρη*.

408. Cf. Aesch. Ag. 1050. Arist. Av. 1679. Ran. 93. 678 sq. Herod. II. 57.

